စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိရာဇဂုရု
သွန်းပြုခတ်နှင်တံဆိပ်တော်ရှင်
ဆရာတော်ဦးဗုဒ်
နှင့်
နေရင်းရွာ ဇာတိ မဏိရတနာပုံတိုက်
အရှင်အရိယာလက်ဝရမဏေ
အနက်မြန်မာပြန်ဆိုအပ်သော

ဥဒ္ဒသိကွာ-မူလသိကွာ

နိဿယ

ဦးခင်စိုးအားရှိသော ပါဠိဆရာများ
ကြပ်မကြည့်ရှုပြင်ဆင်သည်။

☆

ရန်ကုန်မြို့
ဟံသာဝတီဒဋ္ဌကတ်ပုံနှိပ်တိုက်
၁၉၅၇

H 366—A [ဟံသာဝတီ]

နိဒါန်း

ဝိနယေ ဒ္ဋေ သာသနံ ဒ္ဋံ ဟူ၍ဂုင်း, ဝိနယောနာမ သာသနသ ဘာဃု ဟူ၍ဂုင်း၊ အဋ္ဌကထာဆရာမြတ်တို့ မိန့်ဆိုတော်မူအပ်သည်နှင့်အညီ ဝိနယ, ဓမ္မနှစ်ဌာနတွင် သာသနာတော်မြတ်၏ ကာလအရှည်တည်နေမည့် အခြေခံမူလဘူတ အကြောင်းမှန်ကား မြတ်စွာဘုရားသည် မျှားပြားထောင်သောင်းရဟန်းအပေါင်းတို့ကို ပဲ့ပြင်ဆုံးမ အာဏာတော်ပြု၍ ပညတ်တော်မူအပ်သော ဝိနည်းဒေသနာတော်မြတ်ဖြစ်ပေသည်။

သို့ဖြစ်၍ ဝိနယပညတ် ဒေသနာတော်မြတ်၌ ပါဝင်သော ပါတိမောက္ခသံဝရသီလတည်းဟူသော အဓိသီလသိက္ခာနှင့်တကွ အဓိစိတ္တသိက္ခာ, အဓိပညာသိက္ခာသုံးရပ်တို့ကိုပါ လူ့သုံးဦးတို့အရှင် ဘုရားသခင်သည် ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲ ကိုယ်တော်ရှေတီး ကျင့်သုံးတော်မူပြီးမှ အများဝေနေယျာ သတ္တဝါတို့ကို လုံ့လဥဿာဟေ ကျင့်သုံးအားထုတ်စေတော်မူ၏။

ထိုသို့ သိက္ခာသုံးပါးကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်သော အလုပ်ကိစ္စသည် ရဟန်းတော်တို့ ကျင့်သုံးရမည့်အလုပ်ကိစ္စပင် ဖြစ်ပေသည်၊ သို့ဖြစ်၍ အဓိသီလ,အဓိစိတ္တ,အဓိပညာ သုံးသိက္ခာကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်လိုသောရဟန်းတော်တို့ အလွယ်တကူသင်ယူနိုင်၍ ကျင့်ကြံအားထုတ်တော်မူနိုင်ကြရန် ရည်သန်လျက် **အရှင်ဓမ္မသိရိမထေရ်** နှင့် **ပေါရာဏဆရာတော်** နှစ်ပါးတို့သည် အကျဉ်းသုံးသွယ် အကျယ်အချို့ အဓိသီလ,အဓိစိတ္တ,အဓိပညာ သုံးသိက္ခာတို့ကို အကျဉ်းရုံးစု အပေါင်းပြုလျက် ထားအပ်သော မျှားစွာကျင့်တမ်း လက်သန်းအဋ္ဌကထာခေါ် ဒုဋ္ဌသိက္ခာပါဠိ နှင့် မူလသိက္ခာပါဠိ နှစ်စောင်တို့ကို အသီးအသီးတစောင်စီ မာဂဓပါဠိဘာသာဖြင့် ရေးသားစီရင်တော်မူခဲ့ကြလေသည်။

ထိုပါဠိနှစ်စောင်တို့သည်မာဂဓပါဠိဘာသာဖြင့်ရေးသာ စီရင်ထားသည်ဖြစ်၍ ကျင့်ကြံလိုကုန်သော ရဟန်းသစ်ရဟန်းငယ်,စာသင်သစ် စာသင်ငယ်တို့အနက် အဓိပ္ပါယ်စသည်တို့ကို အလွယ်တကူ သင်ကြားနာယူနိုင်ရန် ခဲခက်သည့်အပြင် သိက္ခာသုံးပါးတို့ကို ကျင့်ကြံကြိုးကုတ် အားထုတ်ရန်လည်း မလွယ်ကူကြပေ။

ထို့ကြောင့် ဒုဋ္ဌသိက္ခာပါဠိနိဿယကို ကျမ်းပြုအကျော် ဖြစ်တော်မူသော မဟာ အောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်းတော်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူ

နိဒါန်း

သော ဧကိုဗျာဘိ သိရိ သဒ္ဓမ္မဝေ မဟာဝမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇရုဇ္ဇွဲ တံဆိပ်တော် နာမံကို ခံတော်မူသောဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓ သည် မာဂဓပါဠိဘာသာ၌မလိမ္မာ ကုန်သေးသော ရဟန်းသစ် ရဟန်းငယ်,စာသင်သစ် စာသင်ငယ်တို့လွယ်ကူ စွာ သင်ကြား နာယူနိုင်ရန်ငင်း, သုံးပါးသော သိက္ခာကို ကိုယ်နှင့်အသက် မငဲ့ကွက်ဘဲ ကိစ္စတပါး စွန့်ပစ်ထားကာ ကျင့်ကြံကြိုးကုတ်အားထုတ်နိုင်ရန် ငင်း,သာသနာတော်ကြီး၏ ကာလအရှည် တည်တံ့ စေခြင်းငှါငင်း ကရုဏာ စေတနာ ရှေးထား၍ အဓိပ္ပါယ်, သရုပ်, သဘာဝ, သဒ္ဒဝိနိစ္ဆယ, အတ္ထ ဝိနိစ္ဆယ,ဂဏ္ဌိခက်ဆစ်စသည်တို့ကို ထည့်သွင်းပါဝင်စေလျက် ဝေဝေဆာဆာ ပဒေသာတမျှ သေချာကျနစွာ ရေးသားစီရင်တော် မူအပ်ခဲ့ လေသည်။

မူလသိက္ခာပါဠိ နိဿယ ကို ကားဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓိနည်းတူ ကရုဏာ ရှေးရှု အာရုံမူ၍ အဓိပ္ပါယ်, သရုပ်,သဘာဝ, သဒ္ဒဝိနိစ္ဆယ,အတ္ထဝိနိစ္ဆယ, ဂဏ္ဌိခက်ဆစ်စသည်ပေါင်းထုံ နည်းမျိုးစုံစေလျက် ပုဒ်နှီးကြိုးမြှိုနယ် နေရင်း ရှာဇာတိ မဏိရတနာပုံတိုက်၌ သီတင်းသုံးနေတော်မူသော အရှင် အရိယာ လင်္ကာရ မထေရ်မြတ် ရေးသားစီရင်တော်မူအပ်ခဲ့လေသည်။

ဆရာတော်ထေရ်အရှင်နှစ်ပါးတို့အသီးအသီးရေးသားစီရင်တော်မူအပ် သော နိဿယနှစ်စောင်သည် စာချ,စာသင်,စာမေးပွဲဝင် အရှင်သူမြတ်တို့ အား အလွန်အကျိုးကျေးဇူးများစေနိုင်သည်ဖြစ်၍ လွယ်ကူစွာ ရှာဖွေကြည့် ရှုတော်မူနိုင်ကြရန် သက်ဆိုင်ရာ ပါဠိဂါထာ နှင့် နိဿယအနက်တို့ကို နီးကပ် စွာ ယှဉ်တွဲလျက် ခက်ဆစ်အဓိပ္ပါယ် စသည်တို့ကို ဂျိုင့်စာလုံးတမျိုးဖြင့် တမူ ထူးခြား ဖေါ်ပြထားပါသည်။

အဘိုးနည်းဝန်ပါနှင့် အလွယ်တကူ ဝယ်ယူသုံးစွဲနိုင်ရန်လည်း ဝိနည်းငယ် လေးစောင်ရှိသည်တွင်နောက်ပိုင်းခုဒ္ဒသိက္ခာနိဿယနှင့်မူလသိက္ခာနိဿယ နှစ်စောင်ကိုအထူးစေတနာရှေထားကာ ဒုတိယတွဲ အဖြစ်ဖြင့် သီးခြားခွဲ၍ စာနေစာထား မင်ကျ မင်နှ သပ်ရပ်စေလျက် အကွရာပုဒ်ဗျည်းမလိပ်လည်း ရအောင်ကျွန်ုပ်တို့ ဟံသာဝတီတိုက်ဦးခင်စိုး [သာသနဝေ သိရိပဝရမ္ဘာစရိယ] အမှူးရှိသော ပါဠိဆရာ အဖွဲ့မှ ကောင်းစွာ ရိုက်နှိပ် စေအပ်သည် ဖြစ် ပါကြောင်း။

"ဟံသာဝတီ"

မာတိကာ

အကြောင်းအရာ			စာမျက်နှာ
	ဒုဗ္ဗသိက္ခာနိသယ		
ဂန္ဌာရမ္ဘ	....	....	
မာတိကာ	....	....	၄
ပါရာဇိက	....	....	၆
ဂရုကာနဝ	....	....	၁၅
စီဝရ	....	....	၁၈
ရဇနု	....	....	၃၃
ပတ္တ	....	....	၃၈
ထာလက	....	....	၄၂
ပဝါရဏာ	....	....	၄၃
ကာလိက	....	....	၄၆
ပဋိဂ္ဂါဟ	....	....	၅၆
အကပ္ပိယမံသ	....	....	၆၃
နိသဒ္ဒိယ	....	....	၆၄
ပါစိတ္တိယ	....	....	၆၆
သမဏကပ္ပ	....	....	၇၁
ဘူမိ	....	....	၇၅
ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္ထု	....	....	၇၆
ဝစ္ဆပ္ပသာဝဌာနိက	....	....	၈၃
အာပုစ္ဆကရဏ	....	....	၈၅
နဝ	....	....	၈၇
နှာနကပ္ပ	....	....	၈၈
အဝန္ဒိယ	....	....	၈၆
စမ္ဘ	....	....	၉၀
ဥပါဟန	....	....	၉၂
အနောလောကိယ	....	....	၉၅
အဠနီ	....	....	၉၆
အကပ္ပိယသယန	....	....	၉၇

အကြောင်းအရာ			စာမျက်နှာ
သမာနာသနိက	....	....	၁၀၃
အသံဝါသိက	....	....	၁၀၄
ကမ္မ	....	....	၁၀၄
မိစ္ဆာ ဇီဝ၀ိဝဇ္ဇန	....	....	၁၀၈
ဝတ္ထု	....	....	၁၀၉
၀ိကပ္ပနာ	....	....	၁၁၂
နိဿယ	....	....	၁၁၅
ကာယဗန္ဓန	....	....	၁၁၇
ပထ၀ီ	....	....	၁၂၀
ပရိက္ခာရ	....	....	၁၂၆
ဘေသဇ္ဇ	....	....	၁၃၀
ဥဂ္ဂဟ	....	....	၁၃၂
ဒူသန	....	....	၁၃၇
ဝဿူပနာယိက	....	....	၁၄၁
အ၀ေဘဒိယ	....	....	၁၄၅
ပကိဏ္ဏက	....	....	၁၅၂
ဒေသနာ	....	....	၁၆၇
ဆန္ဒဒါနာဒိ	....	....	၁၇၈
ဥပေါသထ	....	....	၁၈၂
ပ၀ါရဏာ	....	....	၁၉၀
သံ၀ရ	....	....	၁၉၉
သုဒ္ဓိ	....	....	၂၀၀
သန္ထောသ	....	....	၂၀၃
စတုရက္ခ	....	....	၂၀၄
၀ိပဿနာ	....	....	၂၁၀
ခုဒ္ဒသိက္ခာပါဠိနိဂုံး	....	....	၂၁၁
ခုဒ္ဒသိက္ခာ နိဿယနိဂုံး	....	....	၂၁၅

မူလသိက္ခာနိဿယ

ဂန္ဌာရမ္ဘ	....	....	၂၁၇
ပါရာဇိက နိဒ္ဒေသ	....	....	၂၁၉

အခြေခံအရာ			စာမျက်နှာ
ဂရုကာပတ္တိနိဒ္ဒေသ	....	....	၂၂၉
နိဿဂ္ဂိယ နိဒ္ဒေသ	....	....	၂၃၄
ပါစိတ္တိယ နိဒ္ဒေသ	....	....	၂၄၂
ပဋိဂ္ဂဟ နိဒ္ဒေသ	....	....	၂၅၃
ဝတ္ထာဒိကဏ္ဍ နိဒ္ဒေသ	....	....	၂၇၉

ခုဒ္ဒသိက္ခာနိသယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာသမ္ဗုद္ဓဿ။

ဂါထာရဘ်

ခုဒ္ဒံပိ ဒ္ဋိစရိံ ခုဒ္ဒံ၊ ခုဒ္ဒံပိ သ္ဓာစရိံ စရိံ။
ခုဒ္ဒံပိ သိက္ခယံ နာထော၊ ခုဒ္ဒံပိ သိက္ခတံ သ နော။ ။

ခုဒ္ဒံပိ၊ အနည်းငယ်မျှလည်း။ ဒ္ဋိစရိံ၊ ပြက်ချော်ကျင့်သွပ် မပြုအပ်သော ဒုစရိုက်ကို။ ခုဒ္ဒံ၊ ထူပြောပည်းဖြင့် အများထင်၍။ ဒ္ဋိစရိံ၊ ဝေးစွာကြဉ်ဘဲ ရှောင်လွှဲတော်မူသော။ ခုဒ္ဒံပိ၊ များစွာလည်း။ သ္ဓာစရိံ၊ ကောင်းစွာကျင့်အပ်သော သုစရိုက်ကို။ စရိံ၊ ကျင့်သုံးတော်မူသော။ ခုဒ္ဒံပိ၊ အကျဉ်းသုံးသွယ်, အကျယ်အချို,အဓိသီလ,အဓိစိတ္တ,အဓိပညာသိက္ခာသုံးပါးကိုလည်း။ သိက္ခယံ၊ ကိုယ်တော်ရှေးတီး ကျင့်သုံးပြီးမှ ဝေနေယျကို လုံ့လကုသယ ကျင့်စေတော်မူတတ်သော။ သ-သောနာထော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့အား။ ခုဒ္ဒံပိ၊ အနည်းသုံးပါး,အများအချို,အဓိသီလ,အဓိစိတ္တ, အဓိပညာ သိက္ခာသုံးပါးကိုလည်း။ သိက္ခတံ၊ သင်အံ့ နှေ့ည လုံ့လကုသယ ကျင့်စေတော်မူစေသောင်။

အာဒိတော ဥပသမ္ပန္နေ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ သမာတိကံ။
ခုဒ္ဒသိက္ခံ ပဝက္ခာမိ၊ ဝန္ဒိတ္ဝာ ရတနတ္တယံ။ ။

အဟံ၊ သည်။အာဒိတော၊ လက်မွန်မဆွ အစဦးစွာ ရှေးခါကျမ်းမှပဌမ၌။ ရတနတ္တယံ၊ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝ'၊ ရတနာတို့၏ သုံး

ပါးသော အစိတ်ရှိသော အပေါင်းကို။ ဝါ၊ ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့ကို ပေါင်းအပ်သော အပေါင်းကို။ တနည်း၊ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော ရတနာကို။ ဝါ၊ သုံးပါးသော အစိတ်ရှိသော အပေါင်းဖြစ်သော ရတနာကို။ ဝါ၊ သုံးပါးတို့ကို ပေါင်းအပ်သော အပေါင်းဖြစ်သော ရတနာကို။ ဝါ၊ စိတ္တိ ကတသဘာဝကြောင့် ရတနာမည်သော ရတနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္ဒိတ္တာ၊ ရှိခိုးပါ၏။ ဝန္ဒိတ္တာ၍။ အာဒိတော၊ ရှေးဦးစွာယူအပ်သောရှင် အဖြစ်မှ။ ပစ္ဆာ၍။ (ထည့်။) ဥပသမ္ပန္နေ-ဥပသမ္ပန္နောဟုတ္တာ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်၍။ အာဒိတော၊ ရှေးဦးစွာယူအပ်သော အဓိသီလသိက္ခာမှစ၍။ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ အနုပုဗ္ဗသိက္ခာအားဖြင့်သင်အပ်,ကျင့်အပ်,အားထုတ်အပ်သော။ ဝါ၊ ဝစသာ ပရိစိတအားဖြင့်သင်အပ်သော။ ဝါ၊သိက္ခိတဗ္ဗံ-သံဝရက္ခိတဗ္ဗံ၊မနသာနုပေက္ခိတ အားဖြင့် အဘန်ဘန် ရှုအပ်သော။ ဝါ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ-သုဇုက္ခိတဗ္ဗံ၊ ဒိဋ္ဌိယာသု ပဋိဝိဒ္ဓအားဖြင့် သိအပ်သော။ ဝါ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ-သိက္ခာဇုတဗ္ဗံ၊ သင်ခြင်း,ကျင့်ခြင်း,အားသစ်ခြင်းဖြင့် သရဏ္ဌာယ်အပ်,သိအပ်,ရောက်အပ်သော။ခုဒ္ဒသိက္ခံ၊ သဒ္ဒါနည်းလျက်,အနက်များစွာ,သင်ရာကျင့်တန်း,လက်သန်းအဌကထာကို။ သမာတိကံ၊ အမိပမာ မာတိကာနှင့်တကွ။ ဝါ၊ ရေမြောင်းသဘွယ် ဆောင်လွယ်လိုရာ မာတိကာနှင့်တကွ။ အာဒိတော၊ ရှေးဦးစွာပါရာဇိကမှစ၍။ ဝါ၊ ပါရာဇိကစသောအပိုင်းပိုင်း။ ဝါ၊ ပါရာဇိက စသည်၌ ပဌမပါရာဇိက စသောအစိတ်အစိတ်။ ပဝက္ခာမိ၊ အပြားအားဖြင့် ဆိုပေအုံ့သတည်း။

[အာဒိတောပုဗ္ဗကား၊ အာဒိဒီပကဖြစ်၍ သင့်ရာယှဉ်။ ၊တိဏ္ဏံသမူဟော တယံ၊ တဃောအဝယဝါအသောတိဝါ တယံ။ တိဏိသမာဟဋ္ဌာနိတိဝါတယံ၊ ရတနာနံ တယံ။ တွဲ၊ နောက်သုံးနက်မှာ ဝိသေသနပရနိပါတ၊ သိက္ခိတဗ္ဗံ၌-သိက္ခ-ဝိဇ္ဇောပါဒါနေ။ ဇုက္ခ-ဒဿနကေ်သု။ ဇု-ဂတိယံ။ ဇု- အဇ္ဈာယနေ၊ မာတ်နက်။

ဣဿ စ ဒုဝိဓေန ဘဂဝတော ထောမနာ ဝေဒိတဗ္ဗာ။ကထံ အတ္တဟိတသမ္ပတ္တိ တော ပရ ဟိတ ပဋိပတ္တိတော။ တတ္ထ ရမနံ ရတနန္တိ ဝစနတ္ထေန ရတနသဒ္ဒေန အရဟတ္တ ဖလသမာပတ္တိသင်္ခါတာ ဝိသယဇ္ဈတ္တာဘူတာ နိစ္စကပ္ပဝိဟာရာ အတ္တဟိ တသမ္ပတ္တိ ဒဿိတာ။ရတိ ပေမံ ဇနေတီတိ ရတနန္တိ ဝစနတ္ထေန သဗ္ဗညုတညာဏ သင်္ခါတဒေသနာ ညာဏဘူတာ နိယျာနိကမမ္မဒေသနာဘူတာစ ပရဟိတပဋိပတ္တိ ဒဿိတာ။ တာဟိစအနတ္တုက္ကံသနတာအပရဝ ဗ္ဗနတာ။ တတောယေ ဝ သရဏ ဂမနိယတာသရဏဂတာနုဇ္ဇတဒတ္ထသိဒ္ဓိသူစိတာတိ။

ဣထ ဝါ စိတ္တိကတဗ္ဗေန ရတနသဒ္ဒေန သဒေဝကေန လောကေန စိတ္တိကတဗ္ဗ-ဘူတာ သီလာဒယော ဓမ္မာ ဒဿိတာ။ သီလဉ္စ သဗ္ဗဗုဒ္ဓဂုဏာနံ အာဒိ၊သမာဓိ-

မဇ္ဈေ၊ပညာပရိယောသာနန္တိ အာဒိမဇ္ဈ ပရိယောသာန ကလျာဏာ သဗ္ဗေဗုဒ္ဓ-ဂုဏာ ဒဿိတာ ဟောန္တိ။ မဟာဃ္ဃဗာဒီသုပိ ဧသေဝနယော။

အထဝါ စိတ္တိက တဗ္ဗေန ရတနသဒ္ဒေန ဂုဏမဟတ္တတာ ဒဿိတာ။ မဟဗ္ဗ-ဗ္ဗေန ပုညမဟတ္တတာ။ ပုညမဟတ္တာဟိ ဟတ္ထာဇာနိယာ ဒယော မဟဗ္ဗာ ဟောန္တိ။ အတုလဗ္ဗေန ဇာတိမဟတ္တတံ။ ဒုလ္လဘဒဿနဗ္ဗေန ဒဿနာ နုတ္တရိ-ယတံ။ တာဒိသဉ္စိ ပုရိသုတ္တမံ တာဒိသေယေဝ ကာလေ ဒဿနာယ လဘန္တိ။ နာညဒါ။ အနောမယတ္တ ပရိဘောဂဗ္ဗေန ပါရိစရိယာ နုတ္တရိယတံ။ သဝန-လာဘသိက္ခာ အနုဿတာ နုတ္တရိယတံဝါ။ တေဟိ တေ အနောမသတ္တာတံ ပရိ-ဘုဗ္ဗန္တိ၊ နာညထာတိ၊ ဓမ္မရတနေ ပန သွာက္ခာတတ္တာ ရတိ ဇနေတိတိ ရတ-နန္တိအာဒိနာ တံတဒတ္ထော ဒဿိတဗ္ဗော၊ သံဃရတနေစ သုပ္ပဋိပန္နတ္တာ ရတိ-ဇနေတိတိ ရတနန္တိအာဒိနာ တံတဒတ္ထော ဒဿိတဗ္ဗော။

တယန္တိဇ္ဇမိနာ ဂဏနပရိစ္ဆေဒေါ ဒဿိတော၊ အထဝါ တယ–ဂတိယံ၊ တယတိ နာမိကပဒံ ပန ပရိယေသိတဗ္ဗန္တိ သဒ္ဒနိတိယံ ဝုတ္တတ္တာတယတိ ဂစ္ဆ-တိပဝတ္တတိယထာ သဘာဝန္တိတယန္တိနိဗ္ဗစနိယံ၊ အထဝါ တေနတေန သဘာ-ဝေနတိဟာဝယဝေဟိပါ အယတိ ဂစ္ဆတိ ပဝတ္တတိ၊ တံတံသဘာဝံ တိဓာဝ-ယဝံဝါယာတိ ပါပုဏာတီတိတယံ၊ ဇ္ဇမိနာ ယံကိဠိဝိတ္ထံဇ္ဇမဝါတိ အာဒိနာ ဝုတ္တာ ရတနဘာဝါဒယော ဝိဌကတ္တယဂတာ သဗ္ဗေ ရတနတ္တယဂုဏာဒဿိ-တာပေါန္တိ။

အထဝါ တိဝိဓေန ထောမနာဟေတု ဖလောပကာရတော၊ တတ္ထ ဟေတု-မဟာဂုဏာ၊ သာ ဒုဝိဓာ ကုသလာကိရိယဝသေန၊ကုသလံ ဒုဝိဓံ ပရိတ္တမဟဂ္ဂ-တတော၊ ပရိတ္တံစတုဗာဝစိတ္တုပ္ပါဒဝသေန၊ မဟဂ္ဂတံတိဓာစတုဗာဝါ။ တထာကိ-ရိယာ၊ ဒုဝိဓာဝါကရဏာအတ္တဟိတပရဟိတသမ္ပတ္တိဟေတုတော၊ ပါရမိတာ ဟေတုမ္ဗဒေသနာ ဟေတု တောဝါ၊ ဟေတုဖလကရဏာတောဝါ၊ ပုရိမာ-စေတ္ထသုမေဓသန္တာနဂတာ၊ ပစ္ဆိမာ ဗုဒ္ဓိသန္တာနဂတာ၊တာ ပန အတ္တဟိတပရ-ဟိတသမ္ပတ္တိဒိပကေန ရတနသဒ္ဒေနဒိပေတဗ္ဗာ။

ဖလံ ပန နိဿန္ဒဖလမတ္တတော ဒိဝိဓံ၊ ရူပကာယ နာမကာယ သမ္ပတ္တိ ဖလ-တောဒုဝိဓံ၊ ပါရမိတာဖလသမထဝိပဿနာ ဖလတောဝါ၊ တေသုပါရ မိတာဖ-လေကဒေသမတ္တံရူပကာယသမ္ပတ္တိဖလံ၊ နာမကာယသမ္ပတ္တိဖလံ ပန ဉာဏပ-ဟာနာ နုဘာဝသမ္ပဒါဝသေနတိဝိဓံ၊ တတ္ထဉာဏသမ္ပဒါ ဝိပဿနာဖလံ၊ ပဟာ-နာနုဘာဝသမ္ပဒါ သမထဖလံ၊ ဥပကာရော ဒုဝိဓောအာသယပယောဂတော၊ အာသယောစ ဟိတဇ္ဈာသယိန္ဒြိယပရိပါကကာလာဂမနဝသေန ဒုဝိဓော၊ ပယောဂေါ ပန သဏ္ဌာန ဝိနယနာဒိဝသေန တိဝိဓော၊ သဗ္ဗော ပေသောဖလ-သမ္ပဒေကဒေသောယေဝ၊ တထာပိကိဠိမတ္တာကာရ နာနတ္တဘေဒတော ဝိသုံ ဝုတ္တော၊ ဒေဝ္ဍိသတိအတ္ထဝိသေသာဝဗောဓော ဟောတိတိ၊ တံသဗ္ဗံစိတ္တိက-တာဒျတ္ထေန ရတနသဒ္ဒေန ဒဿိတန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

ရူပပမာဏိကာဒယော ဟိ စတ္တာရော ပုဂ္ဂလာရူပကာယာဒိသမ္ဘတ္တိ မာဂမ္ဘ စိတ္တိကတာ ဟောန္တိ၊ တာစ ဘဂဝတော ရူပကာယသမ္ဘတ္တာဒယော အတိသ-ယေနစိတ္တိကတာ မဟာ ဍ္ဌာ အတုလာ ဒုလ္လဘဒဿနာအနော မသတ္တာပရိဘောဂ၊ ဟောန္တိတိအလမတိ ပပဉ္စေန။

မာတိကာ

[သမာတိကံ၌–မာတိကာ ဟူသော ဥဒ္ဒေသကို နိဒ္ဒေသမူလိုရကား၊ ပါရာဇိ-ကာစ၊ စသည်ကိုမိန့်။]

(၁) ပါရာဇိကာ စ စတ္တာရော၊ ဂရုကာ နဝ စိဝရံ။
ရဇနာနိ စ ပတ္တော စ၊ ထာလကာ စ ပဝါရဏာ။ ။

(၁) ၁။ ပါရာဇိကာစစတ္တာရော၊ ပါရာဇိကလေးပါးတို့ဝင်း။ ၀၊ ပါရာဇိကလေးပါးကိုဆိုရာ စကားအစဉ်တို့ဝင်း။

၂။ ဂရုကာနဝ၊ သံဃာဒိသိသ်ကိုးပါးတို့ဝင်း။
၃။ စိဝရံ၊ သင်္ကန်းဝင်း။
၄။ ရဇနာနိစ၊ ဆိုးရည်တို့ဝင်း။
၅။ ပတ္တောစ၊ သပိတ်ဝင်း။
၆။ ထာလကာစ၊ ခွက်တို့ဝင်း။
၇။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရိတ်သင့်ခြင်းဝင်း။

(၂) ကာလိကာစ ပဋိဂ္ဂါဟော၊ မံသေသု စ အကပ္ပိယံ။
နိဿဂ္ဂိယာနိ ပါစိတ္တိ၊ သမဏကပ္ပဘူမိယော။ ။

(၂) ၈။ ကာလိကာစ၊ ကာလိကလေးပါးတို့ဝင်း။
၉။ ပဋိဂ္ဂါဟော၊ အကပ်ခံခြင်းဝင်း။
၁၀။ မံသေသုစအကပ္ပိယံ၊ အသားတို့တွင် မအပ်သော အသားဝင်း။
၁၁။ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ နိဿဂ္ဂိဝတ္ထုတို့ဝင်း။
၁၂။ ပါစိတ္တိ၊ မုသာဝါဒစသော ပါစိတ်ဝင်း။
၁၃။ သမဏကပ္ပ၊ ရဟန်းတို့၏ကပ္ပိခြင်းဝင်း။
၁၄။ ဘူမိယော၊ ကပ္ပိယကုဋိလေးလုံးတို့ဝင်း။

(၃) ဥပဇ္ဈာစေရ ဝတ္ထာနိ၊ ဝစ္ဆပ္ပသာဝဌာနိကံ။
အာပုစ္ဆကရဏံ နဂ္ဂေါ၊ နှာနကပ္ပေါ အဝန္ဒိယော။ ။

(၃)၁၅။ ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္ထာနိ၊ ဥပဇ္ဈာယဝတ်, အာစရိယ ဝတ်တို့ဝင်း။
၁၆။ ဝစ္ဆပ္ပဿာဝဌာနိကံ၊ဝစ္ဆကုဋိ,ပဿာဝကုဋိ၌ပြုရာသောဝတ်ဝင်း။
၁၇။ အာပုစ္ဆကရဏံ၊ ပန်ခြင်းကိုပြုခြင်းဝင်း။
၁၈။ နဂ္ဂေါ၊ သင်္ကန်းမဝတ်သော ရဟန်းပြုရာသောဝတ်ဝင်း။
၁၉။ နှာနကပ္ပေါ၊ အပ်သောရေချိုးခြင်းဝင်း။
၂၀။ အဝန္ဒိယော၊ ရှိမခိုးအပ်သောသူဝင်း။

(၄) စမ္မံ ဥပါဟနာ စေဝ၊အနောလောကိယမဠ္ဆနိ။
အကပ္ပိယသယနာနိ၊ သမာနာသနိကော ဝ ိ စ။ ။

(၄)၂၁။ စမ္မံ၊ သားရေဝင်း။
၂၂။ ဥပါဟနာစေဝ၊ ဘိနပ်ဝင်း။
၂၃။ အနောလောကိယံ၊ မကြည့်အပ်သောဝတ္ထုဝင်း။
၂၄။ အဠ္ဆနိ၊ မျက်စဉ်းကျည်ဝင်း။
၂၅။ အကပ္ပိယသယနာနိ၊ မအပ်သောအိပ်ရာ, နေရာတို့ဝင်း။
၂၆။ သမာနာသနိကောဝိစ၊ နေရာတူနေရသောသူဝင်း။

(၅) အသံဝါသိကော စ ကမ္မံ၊ မိစ္ဆာဇီဝဝိဝဇ္ဇနာ။
ဝတ္ထုံ ဝိကပ္ပနာ စေဝ၊ နိဿယော ကာယဗန္ဓနံ။ ။

(၅)၂၇။ အသံဝါသိကောစ၊ ပေါင်းဘော်ခြင်းငှါ မထိုက်သောသူဝင်း။
၂၈။ ကမ္မံ၊ ကံဝင်း။
၂၉။ မိစ္ဆာဇီဝဝိဝဇ္ဇနာ၊ မိစ္ဆာဇီဝမှကြဉ်ခြင်းဝင်း။
၃၀။ ဝတ္ထုံ၊ အာဝန္ဓုကစသော ဝတ်ဝင်း။
၃၁။ ဝိကပ္ပနာစေဝ၊ ဝိကပ္ပနာဝင်း။
၃၂။ နိဿယော၊ နိဿယဝင်း။
၃၃။ ကာယဗန္ဓနံ၊ ခါးပန်းဝင်း။

(၆) ပထဝိ စ ပရိက္ခာရော၊ ဘေသဇ္ဇဂ္ဂဟဏံ။
ဝဿူပနာယိကာ စေ ဝါ၊ဝေဘင်္ဂိယံ ပကိဏ္ဏကံ။ ။

(၆)၃၄။ ပထဝိစ၊ မြေဝင်း။
၃၅။ ပရိက္ခာရော၊ ရဟန်းတို့၏ပရိက္ခရာဝင်း။
၃၆။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကုခြင်းဝင်း။
၃၇။ ဥဂ္ဂဟာ၊ ရှေ, ငွေစသည်ကိုခံခြင်းဝင်း။

၃၀။ ဒုသနံ၊ ကုလဒူသနဂုဏ်း။
၃၉။ ဝဿူပနာယိကာစေဝ၊ ဝါကပ်ခြင်းဂုဏ်း။
၄၀။ အဝေဘဂိယံ၊ မဝေဘန်အပ်သောဝတ္ထုဂုဏ်း။
၄၁။ ပဂိဏ္ဍကံ၊ပြိုးပြွမ်းသောအဆိုးအဖြတ်ဂုဏ်း။
(၇) ဒေသနာ ဆန္နဒါနာဒိ၊ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏာ။
သံဝရော သုဒ္ဓိ သန္တောသော၊ စတုရက္ခာ ဝိပဿနာတိ။ ။
(၇)၄၂။ ဒေသနာ၊ဒေသနာကြားခြင်းဂုဏ်း။
၄၃။ ဆန္နဒါနာဒိ၊ဆန္နစသည်ပေးခြင်းဂုဏ်း။
၄၄။၄၅။ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏာ၊ဥပုသ်,ပဝါရဏာဂုဏ်း။
၄၆။ သံဝရော၊စက္ခုနှေစသည်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းဂုဏ်း။
၄၇။ သုဒ္ဓိ၊သုဒ္ဓိလေးပါးဂုဏ်း။
၄၈။ သန္တောသော၊ပစ္စည်းလေးပါး၌ ရောင့်ရဲခြင်းသုံးပါးဂုဏ်း။
၄၉။ စတုရက္ခာ၊စောင့်ရှောက်ခြင်းလေးပါးဂုဏ်း။
၅၀။ ဝိပဿနာ၊ လက္ခဏာယာဉ် သုံးပါးသို့တင်၍ သင်္ခါရတို့ကို ရှုခြင်းဂုဏ်း။ဣတိအယံပညာသပဒေါတိ၊ဤငါးဆယ်သောပုဒ် အစုသည်။မာတိကာ၊မာတိကာမည်၏။

[စ-သဒ္ဒါစသည်ကို ပုဒ်တိုင်းယှဉ်အပ်လျက် အနက်ဋ္ဌသာယှဉ်၍သမ္မာန်သည်၊ ထိုထိုအရာ၌ ဤနည်းခည်း။ ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္ထာနိ၌ အာစေရ ပုဒ်ကိုဆန္နာ နုရက္ခဏအလို့ငှါ အာစရိယသာစေရော၊ ဟူသောသဒ္ဒနိတိသုတ်ဖြင့်စိရင်။]

ပါရာဇိကနိဒ္ဒေသ

၁-ပါရာဇိကာစ စတ္တာရော

[ကရဏပ္ပကာရ၌-သမာတိကံ-ဟူသော ဥဒ္ဒေသကို ပါရာဇိကာစ စတ္တာရော စသောသမာတိကာဌပနအားဖြင့် နိဒ္ဒေသပြု၍ထိုကိုပဋိနိဒ္ဒေသမူလိုရကား ပါရာဇိ ကာစစတ္တာရော ဟူသော ဂုဏ်းပုဒ်ကိုပင်ထုတ်ပြန်သော်။]

ပါရာဇိကာစ စတ္တာရောတိ၊ စတ္တာရော ဟူသည်ကား။ ဝါ၊ပါရာဇိကာစ စတ္တ ာရောတိပဒံ၊ဟူသောပုဒ်ကို။ ဧဝံ၊ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။ ဝါ၊ဤသို့။ ဝဏ္ဏယေ၊ဘွင့်ရာ၏။ ဝါ၊စတ္တာရောတိပဒေန၊သည်။ ဧဝံအတ္ထော၊ကို။ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏။ဝါ၊စတ္တာရောတိပဒေန၊ ဖြင့်။ ဧဝံဝိနိစ္ဆယော၊ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။ စတ္တာရောတိပဒဿ၊အား။ စတ္တာရောတိပဒါ၊မှ။ ပဒဿ၊၏။ ပဒေ၌။

ဝေမတ္ထောဟုကို။ ဒဠ္ဍဗ္ဗောဟု၏။ဝါ၊စတ္တာရောတိ ဥဒ္ဒေသဿ၏။ မဂ္ဂတ္တယေစ္စာ ဒိနိဒ္ဒေသော၊ ကို။ဝါ၊ စတ္တာရောတိ နိဒ္ဒေသဿ၏။ မဂ္ဂတ္တယေစ္စာဒိပဒိုနိဒ္ဒေ သော၊ကို။ ဝါ၊ သမာတိကန္တိ၊ ဟူ၍။ ယံကရဏပ္ပကာရံ၊ကို။ မယာ၊ သည်။ ပဒိုညာတံ၊ပြီ။တတ္ထကရဏပ္ပကာရော၊ထိုဝေးသော ကရဏပ္ပကာရ၌။သမာဘိ နိဝိဋ္ဌော၊ သော။ ယောပါရာဇိကာစ စတ္တာရောစ္စာဒိမာတိကာပဒသမုဒါ ယော၊ကို။ မယာ၊ သည်။ဌပိတော၊ပြီ။ တေသွိ ဝစနေ၊ ဤ မနိုး,မဝေးသော ပါရာဇိကာစစတ္တာရောစသော မာတိကာပုဒ်အပေါင်း၌။ သန္ဓိဝိဋ္ဌော၊သော။ ယောပါရာဇိကာစ စတ္တာရောတိပဒါဝယဝေါ၊ကို။ ဥဒ္ဒတော၊ ထုတ်အပ်ပြီ။ ဣမသ္မိပါရာဇိကာစ စတ္တာရောတိ ပဒါဝယ ဝဿ၊ ဤအလွန်နိုးသော ပါရာ ဇိကာစ စတ္တာရောဟူသော ပုဒ်အစိတ်၏။ ဝိတ္ထာရော၊ ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဝေဒိ တဗ္ဗော၊၏။ ဝါ၊မာတိကာယ၊၏။ ပဒဘာဇနိယံ၊ကို။ ဝါ၊မာတိကာယ၊အမိန့်ခံ တူသော။ ပါရာဇိကာစ စတ္တာရောတိ ပဒဘာဇနိယာ၊ ၏။ ပုတ္တသဒိသော၊ သော။ ဝိနိစ္ဆယော၊ကို။ ဧဝံ၊သို့။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊၏။

[ဤသို့စသည်ဖြင့် သမ္မန်၊အထက်၌လည်းဤနည်းချည်း။]

[သန္ဓတသန္ဓတေကို-သန္ဓတေအသန္ဓတေပုဒ်ဖြတ်။ဒုတိယကွဲရာ၊စတုတ္ထကွဲ ရာသင့်သည်ချည်း။]

၁။ မဂ္ဂတ္တယေ အနိဿိတ္တာ၊ သိက္ခာ သန္ဓတ သန္ဓတေ။
အလ္လောကာသေ နိမိတ္တံ သံ၊ တိလမတ္တမ္ပိ သန္ဓတံ။ ။

၂။ အသန္ဓတမုပါဒိန္နံ၊ ပဝေသန္ဓော စုတောထ ဝါ။
ပဝေသနဋ္ဌိတုဒ္ဓါရ၊ ပဝိဋ္ဌကွဏ္ဏသာဒကော။ ။

၁-၂။ အနိဿိတ္တာသိက္ခာ၊မချအပ်သောသိက္ခာရှိသော။ဝါ၊ချအပ်သော သိက္ခာမရှိသော။ ဝါ၊သိက္ခာကိုမချသောရဟန်းသည်။သန္ဓတေ၊နှီးအပ်သည် လည်းဖြစ်သော။ အသန္ဓတေ၊ မနှီးအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊အနှီးမရှိ သည်လည်းဖြစ်သော။ မဂ္ဂတ္တယေ၊မဂ်သုံးခုတို့၏အပေါင်း၌။ ဝါ၊တွင်။ ဝါ၊၏။ အလ္လောကာသေ၊ ပကတိလေသည်မတွေ့အပ်သောစိုသောအရပ်၌။ သန္ဓတံ၊ သော။အသန္ဓတံ၊သော။ ဝါ၊သော။သံ၊မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ နိမိတ္တံ၊အင်္ဂါဇာတ် ကို။တိလမတ္တမ္ပိ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှလည်း။ ဥပါဒိန္နံ၊မပျက်သော ကာယပသာဒရှိ သော။ ဝါ၊သရီရဋ္ဌကစတုဇရูပ်ဖြစ်သော။နိမိတ္တံ၊အင်္ဂါဇာတ်သို့။ ဝါ၊ဥပါဒိန္နံ၊

နိမိတ်၌ပေါက်လျက် မပျက်သော ကာယပသာဒရှိသော ဒိုင်းအမာအရေ ၎င်းသို့။ပဝေသန္တာ၊သွင်းသည်ရှိသော်။ဝါ၊ကြောင့်။ဝါ၊ဝင်စေသောကြောင့်။ စုတော၊သာသနာတော်မှ ရှေ့၏။ အထူးသောပုဗ္ဗနယော၊ဤမိမိပယောဂဖြစ်သော ရှေးနည်းသည်။ ယုတ္တော၊ ပဒေါသစသည်ဝေးလွင့် ဂုဏ်ပေါင်းဆင့်၍ သင့်စလွှလေပြီ။ဝါ၊အပရောနယော၊ သူတပါးပယောဂဖြစ်သော နောက်နည်းကို။မယာ၊သည်။ဝုစ္စတေ၊ ၏။ပဝေသနဠိတုဒ္ဓါရ ပဝိဋ္ဌကွဏ္ဍသာဒကော၊ သွင်းဆဲ,တည်ဆဲ,နုတ်ဆဲ,ဝင်ဆဲခဏ၌သာယာသောရဟန်းသည်။စုတော၊၏။

[သွင်း၏ဟူသည်ဝင်စေသည်ပင်ဖြစ်၍ ပဝေသန္တောကား၊ ကာရိတန္တော-ဂမ။ဝါ၊ကာရိုက်ပစ္စည်းကျေ၏။ ဥပါဒိန္နံဟူသောဓာတ်ကံကိုကား။ဇီဝမာနက-သရီ ရဿဝုတ္တာပ္ပ ကာရေ မဂ္ဂ သစေပိ တစာဒိနိ အနဝသေသေတ္တာသဗ္ဗသော ဆိန္နေ နိမိတ္တသဏ္ဌာနမတ္တံပညာယတိ၊တတ္ထအန္တမသောအင်္ဂါတေဥဋ္ဌိတံအနဋ္ဌ ကာယပ္ပသာဒံ ပိဋ္ဌကံဝါ စမ္မဒီလံဝါ ပဝေသေန္တသပိ သေဝနစိတ္တေသတိပါ-ရာဇိကံ၊ ဟူသောကခ်ါ၌၊ အင်္ဂါတေ။ပ။ စမ္မဒီလံဝါဟူသည်ကိုရည်၍ မိန့်အပ်၏၊ ဋ္ဌိကာနစ်စောင်၌လည်း ကခ်ါပါ၌ကိုရည်၍ ဤဥပါဒိန္နပုဒ်ကိုဆိုအပ်၏ဟု သိစေလို၍ ဥပါဒိန္နန္တိအနဋ္ဌကာယပ္ပသာဒံ၊ ဟုမိန့်၏၊ သရီရဋ္ဌကစတုဇရုပ်သည် ဥပါဒိန္နမည်၏ဟု အဋ္ဌသာလိနီ စသည်၌မိန့်သည်တွင် ဤ၌အရာအားဖြင့် မဂ္ဂ-ဋ္ဌကကိုလိုအပ်၏၊ ဤအကြောင်းကို မသိသောနိသယတို့၌ အဓိပ္ပါယ်လည်းပျက်၊ အနက်လည်းချွတ်ရေ၏။

ပဝေသန ပဝိဋ္ဌ ဋ္ဌိတုဒ္ဓါရကွဏ္ဍသာဒကော၊ ဟူလျှင်။ အနက်, သဒ္ဒါ, ဆန်း, အလင်္ကာ, အာဂုံယူတို့ရှိလျက်၊ ပဝိဋ္ဌကိုနောက်မှဆိုသည်မှာ၊ ပကတိ ဟေသာ-စရိယာနံ ယဒိဒံ ယေနကေနစျာကာရေနာဓိပ္ပါယဒိညာပနံ၊ ဟူသည်နှင့်အညီ ဂါထာဗန္ဓအရာ ယထိစ္ဆိတပယောဂကို သိစေတော်မူသည်။]

ပဌမပါရာဇိကပြီး၏။

၃။ အာဒိယေယျ ဟရေယျာဝ၊ ဟရေယ္ယ ဇုရိယာပထံ။
ကောပေယ္ယ ဌာနာ စာဝေယ္ယ၊သင်္ကေတံ ဝိတိနာမယေ။ ။

၄။ အဒိန္နံ ထေယ္ယစိတ္တေန၊ ဘဝေ ပါရာဇိကောထ ဝါ။
ထေယ္ယာ ဗလကုသစ္ဆန္နေ၊ ပရိကပ္ပါ၀ဟာရကော။
ဘဏ္ဍကာလ္ယ ဒေသေဟိ၊ ပရိဘောဂေ ဌိတိ ဆ ယော။

၃-၄။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် မပေးအပ်သော သူတပါးဥစ္စာကို။ ထေယ္ယစိတ္တေန၊ ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်။ အာဒိယေယျ၊ အရံစသည်ကိုတရားဆင်၍ခိုးငြားအံ့။ ဟရေယျ၊ မိမိဆောင်သောသူ့ဥစ္စာကိုခိုးငြားအံ့။

အဝဟရေယျ၊ နံ့ထားသောဥစ္စာကိုခိုးငြားအံ့။ ဇုရိယာပထံကောပေယျ၊ ဥစ္စာကိုဆောင်သောသူ၏ ဇုရိယာပုထိုကိုဖျက်၍ခိုးငြားအံ့။ ဌာနာစာဝေယျ၊ အရာမှန်ရှေ့စေ၍ခိုးငြားအံ့။ [ဤငါးပုဒ်ဖြင့် နာနာဘဏ္ဍာ, ကေဘဏ္ဍာပဉ္စကကို ပြ၏။] သင်္ကေတံ ဝိတိနာမယေ၊ လွှတ်လိုက်၍ကင်းထားရာကို လွန်စေငြားအံ့။ [ဤနည်းဖြင့် သာဟတ္ထိက ပဉ္စကဋ္ဌ နိဿဂ္ဂိယကို ဥပလက္ခဏာပြု၍ ၎င်းပဉ္စကကိုပြ၏။]

[ဝါ၊ သင်္ကေတံဝိတိနာမယေ၊ အချိန်းအချက်ကို မလွန်စေမူ၍ ခိုးငြားအံ့။ ။ ဤနည်းဌ ဝိဝတအတိနာမနဖြစ်ရကား၊ပကတျတ္ထဖြစ်၏၊ ဤနည်းဖြင့် ပုဗ္ဗပယောဂ ပဉ္စကဋ္ဌသင်္ကေတကမ္မကိုဥပလက္ခဏာပြု၍ ၎င်းပဉ္စကကိုပြ၏။ ။ဝါ၊သင်္ကေတံဝိတိနာမယေ၊ ဥစ္စာကိုကြိုရာ, အရပ်ကိုကြိုရာကို လွန်စေ၍ခိုးငြားအံ့။ ။ဤနည်းဖြင့် ထေယျာဝဟာရ ပဉ္စကဋ္ဌ ပရိကပ္ပါဝဟာရကို ဥပလက္ခဏာပြု၍ ၎င်းပဉ္စကကို ပြ၏။]

သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပါရာဇိကော၊ သာသနာတော်မှ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဘဝေ၊ ၏။ အထဝေသောပုဗ္ဗနယော၊ ဤပဉ္စ ပဉ္စကသာမညကိုပြုသော ရှေးနည်းသည်။ ဝါ၊ ပါဠိတော်နည်းကိုပြုသော ရှေးနည်းသည်။ ယုတ္တောပြီ။ ဝါ၊အပရောနယော၊ပဉ္စမ ပဉ္စကကိုဝိသေသပြုသော နောက်နည်းကို။ ဝါ၊ အဌကထာနည်းကိုပြုသော နောက်နည်းကို။ မယာ၊ သည်။ ဝုစ္စတေ၊ ၏။ ထေယျာဗလကုသ ဗ္ဗန္ဓ ပရိကပ္ပါဝဟာရကော၊ ချိန်စဉ်းလဲ-ချင့်စဉ်းလဲ-သပြာစဉ်းလဲ စသည်ဖြင့်ခိုးခြင်း, အားရှိအင်တက်နိုင်ထက် လွှမ်းမိုး၍ခိုးခြင်း, ကမ္ပည်းပြောင်း၍ခိုးခြင်း, မြက်သစ်ရွက်စသည်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ခိုးခြင်း, ဥစ္စာအရပ်ကိုကြို၍ ခိုးခြင်းဖြင့်ခိုးသော ရဟန်းသည်။ ပါရာဇိကော၊ သည်။ ဘဝေ၊ ၏။

[ထေယျာဗလဌ အာသဒ္ဒါကား အဘိဘာဝနတ္ထ၊ဤဌ်လည်း ထေယျာပသယ္ယ-ပရိကပ္ပ ဆန္ဒကုသာဝဟာရကော၊ ဟူအပ်လျက် ယေနကေနစိဖြင့် သိစေတော်မူသည်။]

နာနာဘဏ္ဍ ကေဘဏ္ဍာ၊ သာဟတ္ထိက ပုဗ္ဗပယောဂါ။
ထေယျာဝဟာရပဉ္စက၊ ပဉ္စဝိသာ ဝဟာရကာ။

ဘွေ၊ ဤအဒိန္နာဒါနဌ်။ ဘဏ္ဍကာလ,ဌ,ဒေသဟိ၊ ခိုးအပ်သော ဥစ္စာ, ခိုးရာကာလ, ဘဏ္ဍာ၏အဘိုး, ခိုးရာအရပ်တို့ဖြင့်ရင်း။ ပရိဘောဂေါ၊ သုံးဆောင်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ နိစ္စယော၊ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။

[ပရိဘောဂေါဘွေပုဒ်ဖြတ်၊ ကရဏတ္ထဌ်ပစ္စတ္တသက်။]

ဒုတိယ ပါရာဇိကပြီး၏။

၅။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ စိစ္စ၊ ဇီဝိတာ ဝါ ဝိယောဇယေ။
သတ္ထံ ဝါ အသ မရဏာ၊ စေတနော ဥပနိက္ခိပေ။ ။

၆။ ဂါဟေယျ မရဏူပါယံ၊ ဝဒေယျ မရဏော ဂုဏံ။
စုတော ပယောဂါ သာဟတ္ထိ၊ နိဿဋ္ဌါဏတ္ထိထာဝရာ။ ။

၇။ ဇဒ္ဓိဝိဇ္ဇာမယာ ကာလ၊ ဝတ္ထာဝုဓိရိယာပထာ။
ကြိယာဝိသေသော သြကာသော၊ ဆ အာဏတ္ထိနိယာမကာ။ ။

၅-၆-၇။ ယောဘိက္ခု၊သည်။စိစ္စ၊သတ်လိုသောစေတနာဖြင့် လုံ့လပြု၍။ မနုဿဝိဂ္ဂဟံ၊ လူဇာတ်ဖြစ်သော သူ၏ကိုယ်ကို။ ဇီဝိတာဝါ၊ ဇီဝိန္ဒြေမှမူလည်း။ ဝိယောဇယေ၊ ခွင်းပြားအံ့။ မရဏစေတနော၊ သေစေလိုသော စေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ သတ္ထံဝါ၊ အသက်ကိုဆောင်တတ်သော လက်နက်ကိုမူလည်း။ ဝါ၊ ဆောင်အပ်သောလက်နက်ကိုမူလည်း။ အသ၊ ထိုလူဇာတ်၏။ ဥပနိက္ခိ-ပေ၊ အနီးဌာထားပြားအံ့။ ။မရဏူပါယံ၊ သေခြင်း၏ အကြောင်းကိုလည်း။ ဂါဟေယျ၊ ယူစေပြားအံ့။ မရဏော၊ သေခြင်းခဲ့။ ဂုဏံ၊ ကျေးဇူးကိုလည်း။ ဝဒေယျ။ ဆိုပြားအံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ စုတော၊ ၏။ ပယောဂါ၊ သတ်ခြင်းလုံ့လတို့သည်။ သာဟတ္ထိနိဿဋ္ဌါဏတ္ထိထာဝရာ၊ မိမိလက်ဖြင့်သတ်ခြင်း, ပစ်ခတ်၍သတ်ခြင်း, စေခိုင်း၍သတ်ခြင်း, တွင်းတူးခြင်းစသော ထာဝရပယောဂဖြင့် သတ်ခြင်းတို့ဌင်း။ ဇဒ္ဓိဝိဇ္ဇာမယာ၊ တန်းခိုးဖြင့်သတ်ခြင်း, အတတ်ဖြင့်သတ်ခြင်းတို့ဌင်း။ ။ဇုမေဆ၊ ၅၂ခြောက်ပါးတို့တည်း။ ကာလဝတ္ထာဝုဓိ-ရိယာပထာ၊ နံနက်စသောကာလ, သတ်အပ်သောသူ, ထား-လုံ့စသော လက်နက်,သွားခြင်းစသော ဇုရိယာပုထ်တို့ဌင်း။ ကြိယာဝိသေသော၊ ထိုး, ခုတ်ခြင်းစသော အမှုအရာအထူးဌင်း။ သြကာသော၊ရွာစသောအရပ်ဌင်း။ ဇုမေဆ၊ ၅၂ခြောက်ပါးတို့သည်။ အာဏတ္ထိနိယာမကာ၊ စေခိုင်းခြင်းကို ပိုင်းခြားတတ်ကုန်၏။

တတိယပါရာဇိက ပြီး၏။

[ဗျာနာဒိဘေဒ၌–ဆန်းကြောင့်ကျေသော နိဂ္ဂဟိတ်ကို အနက်ဆိုသောအခါ ဆောင်အပ်၏။]

* ဆန်းကြောင့်ပျက်ကျေ၊ ယွင်းကွက်သွေ၊ ဆောင်လေနက်ပေးခါ။

၈။ ဗျာနာဒိဘေဒ နောသန္ဓ၊ မတ္ထနုတ္ထ॥ပနာယိကံ။
ကတ္ထာ ကောဌ္ဌာသမေကေကံ၊ ပစ္ဆု၊ ပ္ပဒ္ဒဘဝသိတံ။ ။

၉။ အညာပဒေသရဟိတံ၊ ဒိပေန္တော နာဓိမာနိကော။
ကာယေန ဝါစာ ဝိညတ္တိ၊ပထေ ဥဒေတ စုတော ဘဝေ။ ။

၈-၉။ အတ္တနိ၊ မိမိ၌။ နောသန္တံ၊ မရသောအား ထင်ရှားမရှိသော။ ပစ္စုပ္ပန္နဘဝသိတံ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌မှီသော။ အညာပဒေသရဟိတံ၊ သူတပါး အားရည်ညွှန်းခြင်းကင်းသော။ ဗျာနာဒိဘေဒံ၊ ဗျာန်စသည် အပြားရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို။ ကောဌာသံ၊ ဗျာန်, ဝိမောက္ခစသော အစုအစုဌင်း။ [ကောဌာသံကား၊ ဝိစ္ဆာလောပ။] ဧကေကံ၊ ပဌမဗျာန်သုညတ ဝိမောက္ခ စသောတပါးတပါးစီဌင်း။ အတ္တုပနာယိကံ၊မိမိ၌ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ဆောင်သည်ကို။ ဝါ၊ မိမိကိုဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၌ ဆောင်သည်ကို။ ကတ္တွာ၊၍။ နာဓိမာနိကော၊ ရနိုးခြင်းမရှိဘဲ။ ကာယေနဝါစာ၊ ကိုယ်ဖြင့်ဌင်း, နှုတ်ဖြင့်ဌင်း။ ဝိညတ္တိပထေ၊ ကာယဝိညတ်,ဝစီဝိညတ်ကိုယူသင့်ရာအရပ်၌။ ဌတ္တွာ၊ တည်၍။ [ထည့်။] ဒိပေန္တော၊ ပြုသောရဟန်းသည်။ ဥဒေတ၊ ပြုအပ်သောသူသိသည် ရှိသော်။ စုတော၊ သည်။ ဘဝေ၊ ၏။

[ဝါ၊ ဗျာနာဒိဘေဒံ။ သော၊ ကောဌာသံ၊ ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မအစုကို။ ဧကေကံ၊ ပဌမံဗျာနံသမာပဇ္ဇိ ံစသည်ဖြင့် တခုတခုစီသမ္မန်။]

စတုတ္ထပါရာဇိကပြီး၏။

[အာပတ္တိနိ ဆ္ဆယ်ကိုပြပြီး၍ တဒါပန္နနိ ဆ္ဆယ်ကိုပြခြင်းငှါ ပါရာဇိကေ စသည် ကိုမိန့်။]

၁၀။ ပါရာဇိကေတေ စတ္တာရော၊ အသံဝါသာ ယထာ ပုရေ။
အဘဗ္ဗာ ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ သီသစ္ဆိန္နော၀ ဇီဝိတုံ။ ။

၁၀။ စတ္တာရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ တေပါရာဇိကာ၊ ဤပါရာဇိက သို့ရောက်ကုန်သောသူတို့သည်။ ပုရေ၊ ရှေးလူသာမဏေဖြစ်သောအခါ၌။ ဝါ၊ ဖြစ်စဉ်။ အသံဝါသာ၊ ဧကကမ္မစသောသံဝါသမထိုက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ သို့။ တထာ၊ တူ။ ပစ္ဆာ၊ ၌။ [ထည့်။] အသံဝါသာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ နကေဝလမသံဝါသာဝ၊ သက်သက်သံဝါသ မထိုက်ရုံသာ မဟုတ်ကုန်သေး။ အထခေါ၊ ကား။ [ထည့်။] ဘိက္ခုဘာဝါယ၊ ရဟန်းတဘန် ဖြစ်ပြန်ခြင်းငှါလည်း။ အဘဗ္ဗာ၊ မထိုက်ကုန်သည်သာတည်း။ ကိမိဝ၊ ဘိက္ခု ဘောဌာ မထိုက်ရာဝယ် ပမာအတိနည်း။ သီသစ္ဆိန္နော၊ လည်ညွှန့်ဦးခေါင်း

ထောင်းထောင်းပြတ်ပြီးသောသူသည်။ ဇီဝိတုံ၊ ကိုယ်နှင့်စပ်လျက် အသက်တာဘန်ရှင်ပြန်ခြင်းငှါ။ အာဘေဒေါဋ္ဌ၀၊ မထိုက်လှည့်ယောင်တည်း။

[ပရိယာယ်စသည်ဖြင့်လွတ်,မလွတ်ကိုပြလိုရှိ ပရိယာယော စသည်ကိုမိန့်။]

၁၁။ ပရိယာယော စ အာဏတ္တိ၊ တတိယေ ဒုတိယေ ပန။
အာဏတ္တိယေ၀ သေသေသု၊ ဒွယမေတံ နလဗ္ဘတိ။ ။

၁၁။ တတိယေ၊ တတိယပါရာဇိကဋ္ဌ။ သံ၀ဏ္ဏေယျာတိ ၀စနတော၊ သံ၀ဏ္ဏေယျပုဒ်၏ ပဒဘာဇနိဋ္ဌ ယောဇ၀ံမရတိ-အစရှိသဖြင့် ပရိယာယ်ဟောတော်မူသောကြောင့်။ [ထည့်။] ပရိယာယောစ၊ ပရိယာယ်ဆိုခြင်းကိုဌင်း။ ၀ါ၊ သည်ဌင်း။ ဘိက္ခုဘိက္ခုံအာဏာပေတိတိ ၀စနတော၊ ကြောင့်။ [ထည့်။] အာဏတ္တိ၊ သူ့ကိုသတ်ချေစေခိုင်းခြင်းကိုဌင်း။၀ါ၊သည်ဌင်း။အမုစ္စနဘာ၀ေန၊ အာပတ်မလွတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ [ထည့်။] လဗ္ဘတိ၊ ရအာပ်၏။ ၀ါ၊လဗ္ဘတိ-ဥယတိ၊သိအာပ်၏။ ၀ါ၊လဗ္ဘတိ-အတ္ထိ၊ရှိ၏။ဒုတိယေပန၊ အဒိန္နာဒါနဋ္ဌကား။ ဘိက္ခုဘိက္ခုံအာဏာပေတိတိ၀စနတော၊ ကြောင့်။ [ထည့်။] အာဏတ္တိယေ၀၊ သူ့ကိုခိုးချေစေခိုင်းခြင်းကိုသာလျှင်။ ၀ါ၊ သည်သာလျှင်။ အမုစ္စနဘာ၀ေန၊ ဖြင့်။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ လဗ္ဘတိ-ဥယတိ၊၏။ လဗ္ဘတိ-အတ္ထိ၊၏။ အာဒိယေယျာတိ ၀စနတောစ၊ ကြောင့်ကား။ ပရိယာယော၊ ထိုသူ့ဥစ္စာအလွယ်သာကိုခိုးပါဘိမူ ရလိမ့်ဟူသော ပရိယာယ်ဆိုခြင်းကို။ ၀ါ၊ သည်။ မုစ္စနဘာ၀ေန၊အာပတ်လွတ်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ နလဗ္ဘတိ၊အာပ်။ နလဗ္ဘတိ-နဥယတိ၊အာပ်။နလဗ္ဘတိ-နတ္ထိ၊ ရှိ။[ဤသို့ဗျတိရိက်ထုတ်။]သေသေသု၊ ဒုတိယ, တတိယမှ ကြွင်းသော ပဌမ,စတုတ္ထတို့ဋ္ဌ။ တေံဒွယံ၊ ဤပရိယာယ်,အာဏတ္တိနှစ်ပါးစုံကို။ ၀ါ၊ သည်။ မုစ္စနဘာ၀ေန၊ ဖြင့်။ နလဗ္ဘတိ၊ အာပ်။ နလဗ္ဘတိ-နဥယတိ၊ အာပ်။ နလဗ္ဘတိ-နတ္ထိ၊ ရှိ။

[အင်္ဂါကိုပြလိုရှိ သေ၀ေတုစသည်ကိုမိန့်။]

၁၂။ သေ၀ေတုကာမတာစိတ္တံ၊ မဂ္ဂေ မဂ္ဂပ္ပ၀ေသနံ။
ဇုမံ မေထုနဓမ္မဿ၊ အာဟု အင်္ဂဒွယံ ဗုဓာ။ ။

၁၂။ သေ၀ေတုကာမတာစိတ္တံ၊ မှီ၀ခြင်းငှါ အလိုရှိသောသူ၏ အဖြစ်တည်းဟူသောစိတ်ဌင်း။မဂ္ဂေမဂ္ဂပ္ပ၀ေသနံ၊သူတပါးမင်းမိမိမင်းကိုသွင်းခြင်းဌင်း။ ဇုမံ၊ ဤနှစ်ပါးကို။ မေထုနဓမ္မဿ၊ မေထုန်ပါရာဇိကဋ္ဌ။ အင်္ဂဒွယံ၊ အင်္ဂါ ၂-ပါးဟူ၍။ ဗုဓာ၊ပညာရှိတို့သည်။အာဟု၊ဆိုကုန်ပြီ။

၁၃။ မနုဿသံ တထာသည်၊ ထေယျစိတ္တဿ ဝတ္ထုနော။
ဂရုတာ အဝဟာရော စ၊ အဒိန္နာဒါနဟေတုယော။ ။

၁၃။ မနုဿသံ၊လူ၏ဥစ္စာ။ တထာသည်၊ထိုလူ၏ ဥစ္စာဟုအမှတ်ရှိခြင်း။ ထေယျစိတ္တဿ၊ ခိုးလိုသောစိတ်ရှိခြင်း။ ဝတ္ထုနော၊ ခိုးအပ်သောဝတ္ထု၏။ ဂရုတာ၊ တမတ်,တမတ်ထိုက်,တမတ်ထက်အလွန်,တမတ်ထက်အလွန်ထိုက်ခြင်း။ အဝဟာရောစ၊ခိုးခြင်း။ ဤမေပဠာ၌ ၅-ပါးတို့သည်။[ထည့်။]အဒိန္နာဒါနဟေတုယော၊အဒိန္နာဒါန်၏အကြောင်း အင်္ဂါတို့တည်း။

[ဤကဲ့သို့သောအရာ၌သရုပ်ကြားသမျှသာပမာဏပြု၍ စ-သဒ္ဒယူတို့ကိုမင်္ဂဠာ။]

၁၄။ ပါဏော မာနုဿကော ပါဏ၊ သညိတာ ယာတစေတနာ။
ပယောဂေါ တေန မရဏံ၊ပဠေတေ ဝဓဟေတုယော။ ။

၁၄။ မာနုဿကောပါဏော၊ လူဖြစ်သောသတ္တဝါ။ ပါဏသညိတာ၊ သတ္တဝါဟုအမှတ်ရှိခြင်း။ ယာတစေတနာ၊ သတ်လိုသောစေတနာ။ ပယောဂေါ၊ သတ်ခြင်းလုံ့လ။ တေနမရဏံ၊ ထိုလုံ့လဖြင့်သေခြင်း။ ဧတေပဠာ၊ တို့သည်။ ဝဓဟေတုယော၊ မနုဿဝိဂ္ဂဟပါရာဇိက၏ အကြောင်းအင်္ဂါတို့တည်း။ ။

၁၅။ အသန္တာ အတ္တနိ ပါပမိစ္ဆတာ၊
ယာရောစနာ တဿ မနုဿဇာတိတာ။ ။
နာညာပဒေသော စ တဒေဝ ဇာနနံ၊
ပဠေတ္ထ အင်္ဂါနိ အသန္တဒိပနေ။ ။

၁၅။ အတ္တနိ၊မိမိ၌။အသန္တာ၊မရသောအားဖြင့် ထင်ရှား မရှိသည်၏အဖြစ်။ ဝါ၊ပဌမဈာန်စသည်ဖြင့် နိဝရဏစသည်,ပဌမမဂ်စသည်ဖြင့် ဒိဋ္ဌိစသည် မငြိမ်းသည်၏အဖြစ်။ ပါပမိစ္ဆတာ၊ ယုတ်မာသော အလိုရှိသည်၏အဖြစ်ဖြင့်။ အာရောစနာ၊ ကြားခြင်း။ တဿ၊ ထိုကြားအပ်သော သူ၏။ မနုဿဇာတိတာ၊လူဇာတ်၏အဖြစ်။ နာညာပဒေသော၊ သူတပါးကိုမရည်ညွှန်းခြင်း။ တဒေဝဇာနနံ၊ ထိုစကားကို ကြားဆဲခဏသိခြင်း။ ဧတေပဠာ၊တို့သည်။ဤအသန္တဒိပနေ၊ဤဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုပြခြင်း၌။ အင်္ဂါနိ၊ တို့တည်း။

[ပဌမပါဒဝံသ၌ အကြောင်း ဧကဝံသာ ရေသောဥပဇာတိဂါထာ။]

[အောက်၌ဆိုအပ်သော လေးပါးနှင့်တကွ၊ပါရာဇိက ရှိသမျှကိုပေါင်း၍ ပြလိုရကား အသာဓာရဏာစသည်ကိုမိန့်။]

၁၆။ အသာဓာရဏာ စတ္တာရော၊ ဘိက္ခုနိနမဘဗ္ဗကာ။
ကောဒသ စ ဝိဘ္ဘန္တာ၊ ဘိက္ခုနိ မုဒုပိဋ္ဌိကော။ ။

၁၇။ လမ္ဘီ မုခေန ဂဏ္ဍန္တော၊ အဂ်ီဇာတံ ပရဿ စ။
တတ္ထေဝါ ဘိနိသီဒန္တော၊ စတ္တာရော အနုလောမိကာ။ ။

၁၈။ မဂ္ဂေ မဂ္ဂပ္ပဝေသနာ၊မေထုနဿ ဇုဟာဂတာ။
စတ္တာရောတိ စတုဒ္ဒီသ၊ သမောဓာနာ ပရာဇိကာတိ။ ။

၁၆-၁၇-၁၈။ ဘိက္ခုနီနံ၊ရဟန်းမိန်းမတို့၏။ အသာဓာရဏာ၊ ရဟန်းယောကျ်ားတို့နှင့် မဆက်ဆံကုန်သော။ စတ္တာရော၊လေးပါးကုန်သော ပါရာဇိကတို့ဝင်း။အဘဗ္ဗကာ၊ ပဏ္ဍုက်စသော တကျိပ်တယောက်သော သူတို့၏ ရဟန်းအဖြစ်ကိုမထိုက်ခြင်းဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ဧကာဒသစ၊ တဆဲ့တပါးသောပါရာဇိကတို့ဝင်း။ ဝိဇ္ဇာနန္တာဘိက္ခုနီ၊လူထွက်သော ဘိက္ခုနီ၏ပါရာဇိကဝင်း။ မုဒုပိဋ္ဌိကော၊နူးညံ့သောကျောက်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိခံတွင်းဖြင့် မိမိအင်္ဂါဇာတ်ကိုစုတ်သောရဟန်း၏ ပါရာဇိကဝင်း။ လမ္ဘီ၊ရှည်သော အင်္ဂါဇာတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မိမိအင်္ဂါဇာတ်ဖြင့် မိမိဝစ္စမဂ်ကို ထိုးသောရဟန်း၏ ပါရာဇိကဝင်း။ ပရဿ၊ သူတပါး၏။ အင်္ဂါဇာတံ၊ကို။ မုခေနဂဏ္ဍန္တော၊စ၊ ခံတွင်းဖြင့် စုတ်သောရဟန်း၏ပါရာဇိကဝင်း။ တတ္ထေဝ၊ထိုသူတပါး၏ အင်္ဂါဇာတ်၌သာလျှင်။ အဘိနိသီဒန္တော၊ရှေးရှုထိုင်သောရဟန်း၏ပါရာဇိကဝင်း။ ဇုတိ၊သို့။ မဂ္ဂေမဂ္ဂပ္ပဝေသနာ၊မဂ်၌ မဂ်ကိုသွင်းခြင်းကြောင့်။ မေထုနဿ၊မေထုန်ပါရာဇိကအား။ အနုလောမိကာ၊လျော်ကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့ဝင်း။ ဇုတ၊ဤခုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်း၌၊ အာဂတာ၊ လာကုန်သော။ စတ္တာရော၊ လေးပါးကုန်သောသာဓာရဏပါရာဇိကတို့ဝင်း။ ဇုတိ၊သို့။ သမောဓာနာ၊ ပေါင်းသောအားဖြင့်။ စတုဒ္ဒီသ၊နှစ်ဆဲ့လေးပါးကုန်သော။ ပါရာဇိကာ၊ ပါရာဇိကတို့သည်။ဘဝန္တိ၊ကုန်၏။

[ဩေစ ဂါထာမန္ဒနဝသေန ရဿံ ကတ္တာ ပရာဇိကာ တိ ဝုတ္တံ၊ဋီကာသစ်။

ပဏ္ဍက, ထေယျသံဝါသက, တိတ္ထိယပက္ကန္တက, တိရစ္ဆာနဂတ, မာတု, ပိတု, အရဟန္တ ဃာတက, သံဃဘေဒက, ရုဟိတုပ္ပါဒက, ဘိက္ခုနီဒူသက, ဥဘတောဗျဉ္ဇနက။]

* ပဏ်၊ထေ၊ပက်၊ဆန်၊ပဏ္ဍာနှန်၊ ဒူသံ၊ဥဘောဗျည်း။
မထိုက်ပယ်ပစ်၊ကဆယ့်တစ်၊ရှင်ချစ်ဟောဝိနည်း။

[ဇုတိသဒ္ဒါပရိသမာပန်။ ပါရာဇိက ပြီးပြီဟူလို။ အထက်၌လည်း ဤနည်းချည်း။]

ပါရာဇိကပြီး၏။

၂–ဂရုကာနဝ

ဂရုကာနဝါတိ၊ကား။အကျယ်ဆိုမြ‌ဲ။ ။

၁။ မောစေတုကာမတာ သုဏ္ဍာ၊ ဩပဏ္ဍမ္မ ဝိမောစယံ။
အညတြ သုပိနန္တေန၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၁။ သုပိနန္တေန၊အိပ်မက်၌ သုက်လွတ်ခြင်းကို။အညတြ၊ကြဉ်၍။ မောစေတုကာမတာ၊လွတ်စေလိုသောအဖြစ်ဖြင့်။ ဩပဏ္ဍမ္မ၊ လက်စသည်ဖြင့် နိမိတ်၌ လုံ့လပြု၍။သုဏ္ဍာ၊သုက်ကို။ ဝိမောစယံ-ဝိမောစယန္တော၊လွတ်စေသော။ သမဏော၊ရဟန်းသည်။ဂရုကံ၊သံဃာဒိသိသ်အာပတ်သို့။ ဖုသေ၊ရောက်၏။

၂။ ဇုတ္ထိသည် မနုဿိတ္ထိ၊ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဝါ။
သမ္ဘုသန္တော ဩပဏ္ဍမ္မ၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၂။ ဇုတ္ထိသည်၊ မိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ မနုဿိတ္ထိ၊ လူမိန်းမကို။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂဝါ၊ ကိုယ်ကိုသုံးသပ်ခြင်း၌ တပ်သောရာဂရှိသည်ဖြစ်၍။ ဩပဏ္ဍမ္မ၊ လုံ့လပြု၍။ သမ္ဘုသန္တော၊ သုံးသပ်ထိပါးသော။ သမဏော၊ သည်။ ဂရုကံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၏။

၃။ တထာ သုဏာန္တိ ဝိညုဠ္ဟ၊ မဂ္ဂံ ဝါရဇ္ဇ မေထုနံ။
ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာရာဂေန၊ သြဘာသေတ္ဝာ ဂရုံ ဖုသေ။ ။

၃။ တထာ၊ ထိုအတူလူမိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။သုဏာန္တိ ၊မိမိစကားကို ကြားကောင်းရာ၌ တည်၍နှားထောင်သော။ ဝိညုဠ္ဟ၊ ရှုန့်ရင်း, မရှုန့်ရင်း သောစကားကိုမှတ်သားနိုင်သောလူမိန်းမကို။ မဂ္ဂံ ဝါ၊ ဝစ္စမဂ်, ပဿာဝမဂ် ကိုဌင်း။ မေထုနံ၊ မေထုန်ကိုဌင်း။ အာရဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာရာဂေန၊ ရှုန့်ရင်းသောစကားကို ဆိုခြင်း၌ တပ်သောရာဂဖြင့်။ သြဘာသေတ္ဝာ၊ ချီးမွမ်းခြင်း,ကဲ့ရဲ့ခြင်း စသည်ဖြင့် ပြည်သောကြောင့်။ ဂရုံ၊ သံဃာဒိသိသ် အာပတ်သို့။ ဖုသေ၊ ၏။

၄။ ဝတ္ထာတ္ထကာမုပဋ္ဌာန၊ ဝဏ္ဏံ မေထုနရာဂိနော။
ဝါစာ မေထုနယုတ္တေန၊ ဂရုံ မေထုနယာစနေ။ ။

၄။ ဝါစာမေထုနယုတ္တေန၊ မေထုန်နှင့်စပ်သော စကားဖြင့်။ အတ္ထကာမုပဋ္ဌာနဝဏ္ဏံ၊ မိမိအကျိုးငှါ မေထုန်အကျင့်ဟု ဆိုအပ်သော ကာမဂုဏ်

ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ကျေးဇူးကို။ ဝါ၊ မိမိသည်အလိုရှိအပ်သော ကာမတည်းဟူသော လုပ်ကျွေးခြင်း၏ ကျေးဇူးကို။ ဝတ္တာ၊ လုပ်ကျွေးခြင်းတကာ ထက်မြတ်၏ ဟု ချီးမွမ်း၍။ မေထုနရာဂိနော၊ မေထုန်ဌာတပ်ခြင်းရှိသောရဟန်း၏။ ဝါ၊ အား။ မေထုနယာစနေ၊ မေထုန်ကိုတောင်းခြင်းကြောင့်။ ဂရုံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၏။

၅။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ သန္ဒေသံ၊ ဣတ္ထိယာ ပုရိသဿ ဝါ။
ဝိမံသိတွာ ဟရံ ပစ္စာ၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၅။ ဣတ္ထိယာ၊နစ်ကျိပ်သောမိန်းမ,ထိုသူတို့၏ အမိစသော မိန်းမ၏ဌင်း။ ပုရိသဿဝါ၊ယောကျ်ား,ထိုသူတို့၏ အဘစသော ယောကျ်း၏ဌင်း။သန္ဒေသံ၊ ဤသို့ဆိုပါ မှာထားသောသတင်းစကားကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတွာ၊ ကိုယ်,နှုတ်ဖြင့် ဝန်ခံ၍။ ဝိမံသိတွာ၊ အလိုကိုမိမိစုံစမ်း သူ့ကိုစုံစမ်းစေ၍။ ဟရံပစ္စာ-ပဋိဟရန္တော၊ စေသသူထံ တဘန်ဆောင်သော ဆောင်စေသော။ သမဏော၊ သည်။ ဂရုကံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၏။

[ပတိပ္ပရိအန္ဓဘီတိ၊ စတ္ဟာရော ဩပသဂ္ဂိကာ။
အာဒိမ္ပိ ပဒါနံဝေ၊ အန္ဓေဝိစပဒိသရေ။
ဟူသောသဒ္ဒနိတိနှင့်အညီ ပဋို, အာ ဟူသော ဥပသာရသည် ဟရံဟူသော ပုဒ်၏ နောက်၌ဖြစ်သည်။]

၆။ သံယာစိတပရိက္ခာရံ၊ ကတ္တာ ဒေသိတဝတ္ထုကံ။
ကုဋိ ပမာဏာတိက္ကန္တံ၊ အတ္တုဒ္ဒေသံ ဂရုံ ဖုသေ။ ။

၆။ သံယာစိတပရိက္ခာရံ၊မိမိတောင်းအပ်သောပဲခွပ်စသောအဆောက်အဦရှိသော။ အဒေသိတဝတ္ထုကံ၊ မကြားအပ်သော ကုဋိရာရှိသော။ ဝါ၊ ကြားအပ်သော ကုဋိရာမရှိသော။ ပမာဏာတိက္ကန္တံ၊အလျား တဆဲ့နှစ်ထွာ, အနံခုနှစ်ထွာပမာဏာကိုလွန်သော။အတ္တုဒ္ဒေသံ၊မိမိဟုဆိုအပ်သောညွှန်းအပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိသော။ ကုဋိ၊ အတွင်း, အပလိမ်းကျံသော ကုဋိကို။ ကတ္တာ၊ ပြုခြင်း,ပြုစေခြင်းကြောင့်။ ဂရုံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၏။

၇။ မဟလ္လကံ ဝိဟာရံ ဝါ၊ ကတ္တာ ဒေသိတဝတ္ထုကံ။
အတ္တဒေနာ ဝသနတ္ထာယ၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၇။ မဟလ္လကံ၊ ကြီးသော။ အဒေသိတ ဝတ္ထုကံ၊ မကြားအပ်သော ကျောင်းရာရှိသော။ ဝါ၊ သော။ ဝိဟာရံဝါ၊ အတွင်း, အပလိမ်းကျံသော ကျောင်းကိုမူလည်း။ အတ္တဒေနာ၊ ၏။ ဝသနတ္ထာယ၊ နေရာအကျိုးငှါ။ ကတ္တာ၊ ပြုခြင်း,ပြုစေခြင်းကြောင့်။ သမဏော၊ သည်။ ဂရုကံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၏။

၇။ အမူလကေန စောဒေန္တော၊ စောဒါပေန္တော၀ ဝတ္ထုနှာ။
အန္တိမေန စ စာ၀ေတုံ၊ သုဏာမာနံ ဂရုံ ဖုသေ။ ။

၇။ သုဏာမာနံ၊ မိမိစကားကို ကြားကောင်းရာ၌ တည်၍ နားထောင်သော ရဟန်းကို။ စာ၀ေတုံ၊ သာသနာတော်မှ ရွှေ့စေခြင်းငှါ။ အမူလကေန၊ မြင်ခြင်း,ကြားခြင်း,ရှိုက်ရှာခြင်း အရင်းမရှိသော။ အန္တိမေနစ၀တ္ထုနှာ၊ ပါရာဇိကတဆယ့်ကိုးပါးဖြင့်လျှင်။ စောဒေန္တော၊စောဒနာသော ရဟန်းသည်၎င်း။ စောဒါပေန္တော၀ါ၊ စောဒနာစေသောရဟန်းသည်၎င်း။ ။[၀ါသဒ္ဒါ၌ဆန်းကြောင့်ရဿပြုသည်ကို ဒီဃပြု၍ သမ္ဗန်]။ ။၀ါ၊ စောဒေန္တော-စောဒါပေန္တော၀၊ ဝတ္ထုသန္ဓသနစသော လေးပါးဖြင့် စောဒနာသော, စောဒနာစေသော ရဟန်းသည်လျှင်။ သုဏာမာနံ၊ စောဒနာအပ်သောသူ ကြားသည်ရှိသော်။ ဂရုံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၏။

[သုဏာမာနံကား-တန်ခိုးနည်း။]

၉။ အညဿ ကိရိယံ ဒိသ္မာ၊ တေန လေသေန စောဒယံ။
ဝတ္ထုနှာ အန္တိမေနာညံ၊ စာ၀ေတုံ ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၉။ အညဿ၊ တပါးသော ခတ္တိယဇာတိ အစရှိသော သူ၏။ ကိရိယံ၊ မေထုန်မှီ၀ခြင်းအမှုအရာကို။ ဒိသ္မာ၊ ၍။ တေနလေသေန၊ ထိုမေထုန်မှီ၀ခြင်းအမြွက်ဖြင့်။ အညံ၊ တပါးသောခတ္တိယ ဇာတိအစရှိသောသူကို။ စာ၀ေတုံ၊ ငှါ။ အန္တိမေနဝတ္ထုနှာ၊ ဖြင့်။ စောဒယံ-စောဒယန္တော၊စောဒနာသော,စောဒနာစေသော ရဟန်းသည်။ ဂရုကံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၏။

[ဂရုကကိုပြုပြီး၍ ပာဒါ၀န္ဓကို ကျင့်အပ်သည်ကို ပြလိုရ၍ ဆာဒေတိ စသည်ကိုမိန့်။]

၁၀။ ဆာဒေတိ ဇာနမာ၀န္ဓံ၊ ပရိ၀ေသယျ တာ၀ဘာ။
စရေယျ သံယေ မာနတ္တံ၊ ပရိ၀ုတ္ထော ဆရတ္တိယော။
စိဏ္ဏမာနတ္တမဇ္ဇေယျ၊ တံသံယောဝိသတိဂ္ဂဏော။ ။

၁၀။ အာ၀န္ဓံ၊ သင့်သော သံယာဒိသိသ်အာ၀ပတ်ကို။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ အာ၀ပတ်,ဝတ္ထုအားဖြင့်သိလျက်။ ယာ၀တာ၊ အကြင်မျှလောက်သော ရက်,လ,နှစ်ပတ်လုံး။ ဆာ ဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်း၏။တာ၀တာ၊ ထိုဖုံးလွှမ်းသမျှ ရက်,လ,နှစ်ပတ်လုံး။ ပရိ၀ေသယျ၊ ပရိ၀ါသ်နေရာ၏။ ပရိ၀ုတ္ထော၊ပရိ၀ါသ်နေပြီးသော ရဟန်းသည်။ ဆရတ္တိယော၊ ခြောက်ညဉ့်တိုပတ်လုံး။ သံယေ၊ ၌။ မာနတ္တံ၊

ရဟန်းတို့နှစ်လိုဘုယ်ကို။ စရေယျ၊ ကျင့်ရာ၏။ စိတ္တာမာနတ္တံ၊ မာနတ်ကျင့်ပြီးသော။ တံ၊ ထိုရဟန်းကို။ ဒိသတိဂ္ဂဏှာ၊ နှစ်ကျိပ်ဂိုဏ်းရှိသော။ ဝါ၊ နှစ်ကျိပ်အရေအတွက်ရှိသော။ သံယော၊ သည်။ အဇ္ဈေယျ၊ အဇ္ဈာန်သွင်းရာ၏။

[ဆာဒနဂ်ကိုပြလိုခြိ အာပတ္တိစသည်ကိုမိန့်။ ။ခုတိယပါဒဥပေန္ဒ ဝဇိရာ၊ အကြွင်းဌ ဇုန္ဒဝဇိရာဂါထာ။]

၁၁။ အာပတ္တိ နက္ခိတ္တမနန္တရာယ၊
ပဟုတ္တတာယော တထာသညိတာ စ။
ဆာဒေတုကာမော အထ ဆာဒနာတိ၊
ဆန္နာ ဒသင်ေဟျရုဏုဂ္ဂမမ္ဘိတိ။ ။

၁၁။ အာပတ္တိနက္ခိတ္တမနန္တရာယပဟုတ္တတာယော၊ အာပတ်သင့်သည်၏အဖြစ်, ဥက္ခိတ္တကရဟန်းမဟုတ်သည်၏အဖြစ်, အန္တရာယ်ဆယ်ပါးမရှိသည်၏အဖြစ်, ဒေသနာကြားစွမ်းနိုင်သည်၏ အဖြစ်တို့ဝင်း။ တထာသညိတာစ၊ ထိုအာပတ်သင့်၏ဟူသောအမှတ်, ဥက္ခိတ္တကရဟန်း မဟုတ်ဟူသောအမှတ်, အန္တရာယ်ဆယ်ပါး မရှိဟူသောအမှတ်, ကြားစွမ်းနိုင်၏ဟူသော အမှတ်ရှိသည်၏အဖြစ်ဝင်း။ ဆာဒေတုကာမော၊ ဖုံးလွှမ်းလိုခြင်းဝင်း။ အထ၊ ထိုသို့ဖုံးလွှမ်းလိုတိုင်း။ ဆာဒနာ၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းဝင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒသင်ေဟျ၊ ဆယ်ပါးသောအင်္ဂါတို့ဖြင့်။ အရုဏုဂ္ဂမမ္ဘိ၊ အရုဏ်တက်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ၌။ ဆန္နာ၊ ဖုံးလွှမ်းအပ်၏။

[ရာဇ, စောရ, အဂ္ဂိ, ဥဒက, မနုဿ, အမနုဿ,ဝါဠ, သရီသပ, ဇီဝိတ, ဗြဟ္မစရိယ။]

* မင်းနှင့်ခိုးသူ၊ မီးပူရေမိုး၊ လူဆိုးဘီလူး၊ စားကြွေးဆိခဲ၊ သားရဲမြွေသက်၊ ကျင့်မြတ်ပျက်၊ ခ ယ်ချက်အန္တရာယ်။

သံယာဒိသိသ်ပြီး၏။

၃- စီ၀ရ

၁။ ခေါမ ကောသေယျ ကပ္ပါသ၊ သာဏဘင်္ဂါနိ ကမ္ဗလံ။
ကပ္ပိယာနိ ဆဋ္ဌေတာနိ၊ သာနုလောမာနိ ဇာတိတော။ ။

၁။ စီဝရန္တိ၊ ကား။ ခေါမကောသေယျကပ္ပါသသာဏဘက်ါနိ၊ ခေါမ ချည်ဖြင့်ယက်သောပုဆိုး, ပိုးချည်ဖြင့်ယက်သောပုဆိုး, ဝါချည်ဖြင့်ယက်သော ပုဆိုး, ပိုက်ဆံလျှော်ဖြင့်ယက်သောပုဆိုး, ခေါမစသော ချည်ငါးပါးကိုရော ၍ယက်သောပုဆိုးတို့ဂုဏ်း။ ကမ္မလံ၊ လူမွေး, သားရဲမွေးကိုထားမ်ား ကြွင်းသော အမွေးတို့ဖြင့် ယက်အပ်သောသင်္ကာလတ်ဂုဏ်း။ ဇာတိဟော၊ ချည်ဇာတ်အား ဖြင့်။ သာနုလောမာနိ၊ အလျော်အဟပ်နှင့် တကွကုန်သော။ ဆဋ္ဌေတာနိ၊ ဤခြောက်ထည်သော သက်နိုးတို့သည်။ ကပ္ပိယာနိ၊ အပ်ကုန်၏။

[ကမ္မလန္တိ မနုဿလောမံ ဝါဌလောမဇ္ဇဋ္ဌမေတ္တာ သေသခလာမေဟိ ဝါယိတံ၊ ဟုဋ္ဌိကာမိန့်သည်နှင့်အညီ မြန်မာဝေါဟာရအားဖြင့် သင်္ကာလပ်ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော ဥဏ္ဏာမယ ဝါယိတဝတ္ထုကို သက်နိုးအရာ၌ ကမ္မလာဟုမှတ်အပ်၏။ ကမ္မလာဟူသော ဝေါဟာရဖြင့် သုံးဆောင်သော ဥဏ္ဏာမယသန္တာ တဝတ္ထုကို သက်နိုးအရာ၌ ကမ္မလာဟုမမှတ်အပ်၊ ထိုသန္တာတကိုကား–

တေန ခေါပန သမယေန သံဃသ္သ နမတကံ ဥပ္ပန္နံ ဟောတိ။ ဘဂဝတော ဧတမတ္ထံ အာရောစေသုံ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ နမတကံ။ အထခေါ ဘိက္ခူ။ နံ ဧတေဒဟောသိ နမတကံ အမိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ ဥဒါဟု ဝိကပ္ပေတဗ္ဗန္တိ။ ပ။ နဘိက္ခဝေ နမတကံ အမိဋ္ဌာတဗ္ဗံ၊ နဝိကပ္ပေတဗ္ဗန္တိ။ ။ခုဒ္ဒကဝတ္ထုခန္ဓကပါဠိတော်။ ။နမတကံနာမ ဌေကလောမေဟိ ကတံ အဝါယိမံ။ ။ဂုဏ်းအဋ္ဌကထာ။

ဤပါဠိ, အဋ္ဌကထာနှင့်အညီ ယခုအခါ ကမ္မလာဟုခေါ်ဝေါ်အပ်သောသန္တာ တဝတ္ထုကိုမာဂဓဘာသာ၌ နမတကဟုသမုတ်အပ်၏။ ယင်းနမတကပုဒ်ကို မြန်မာဘာသာ နာမသတ်သမ္ဗန်၌ (နမတ)ဟု ခေါ်ဝေါ်သင့်၏။ ဤသို့ နာနာ ကာလ ဒေသဝေါဟာရဝတ္ထုကို အတပ်အကြပ်စပ်ဟပ်၍ မှတ်သားရမည့်အရာ ခဲလှစွာ၏။

နမတကန္တိ သတ္ထုကဒဝဓကပိလောတိကခဏ္ဍံ။ ။ဂုဏ်းခုဒ္ဒကဝတ္ထု အဋ္ဌက ထာ။ ဤနမတကကား သာနုဇလာမ ဆစီဝရနှင့်ဆက်ဆံ၏။]

၂။ ဒုကူလဥ္စေဝ ပဋ္ဋဉ္စ၊ ပဋ္ဌံ သောမာရစီနဇံ။
ဣဒ္ဓိဇံ ဒေဝဒိန္နဉ္စ၊ တသ္ဃ တသ္ဃာနုလောမိကံ။ ။

၂။ ဒုကူလဥ္စေဝ၊ ဘွဲ့ဖြူပုဆိုးသည်ဂုဏ်း။ ပဋ္ဋဉ္စ၊ ပဋ္ဋတိုင်းဌ်ဖြစ်သော ပိုးချည်ပုဆိုးသည်ဂုဏ်း။ သောမာရစီနဇံ၊ သောမာရတိုင်းဌ်ဖြစ်သော ပိုးချည်ပုဆိုး,စိန့်တိုင်းဌ်ဖြစ်သော ပိုးချည်ပုဆိုးသည်ဂုဏ်း။ ဣဒ္ဓိဇံ၊ ဟိဘ်ဘိက္ခု တို့အား ပုညိဒ္ဓိဖြင့်ဖြစ်သောပုဆိုးသည်ဂုဏ်း။ ဒေဝဒိန္နဉ္စ၊ နတ်လူသောပုဆိုး သည်ဂုဏ်း။ တသ္ဃတသ္ဃ၊ ထိုထိုခေါမစသော ပုဆိုးအား။ အနုလောမိကံ၊ လျော်၏။

၃။ တိစီဝရံ ပရိက္ခာရ၊ စောဠံ ဝဿိကသာဋိကံ။
အဓိဋ္ဌေန ဝိကပ္ပေယ္ယ၊ မုခပုဉ္ဇ နိသီဒနံ။ ။

၄။ ပစ္စတ္ထရဏကံ ကဏ္ဍု၊ ဆ္ဆာဒိမေတ္ထ တိစီဝရံ။
န ဝသေယ္ယ ဝိနေကာဟံ၊ စာတုမာသံ နိသီဒနံ။ ။

၃-၄။ တိစီဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကိုဂင်း။ ပရိက္ခာရစောဠံ၊ အိတ်အစရှိသော ပရိက္ခရာပုဆိုးကိုဂင်း။ ဝဿိကသာဋိကံ၊ မိုယ်းရေခံ သင်္ကန်းကိုဂင်း။ မုခပုဉ္ဇ နိသီဒနံ၊ မျက်နှာသုတ်ပုဆိုး,နိသီဒိုင်ကိုဂင်း။ ပစ္စတ္ထရဏကံ၊ အိပ်ရာလွှမ်းကိုဂင်း။ ကဏ္ဍုဆ္ဆာဒိ ံ၊ အမာလွှမ်းပုဆိုးကိုဂင်း။ အဓိဋ္ဌေ၊ သယ်ဘဋိအစရှိသောအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏။ [ကသ္မာ၊ ဝေမနမိဋ္ဌိတေသယ်ဘဋာ ဒိဝေါဟာရသေဝါသ မ္ဘဝတော။ သမ္မန်။] နဝိကပ္ပေယ္ယ၊ သယ်ဘဋိအစရှိသော အမည်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာမပြုရာ။ [ကသ္မာ၊ အနမိဋ္ဌိတဿသယ်ဘဋာဒိနာမာဘာ-ဝတော အဓိဋ္ဌိတဿစပစ္စုဒ္ဓရဏေန သယ်ဘဋာဒိနာမသေဝ ဝိဂတဘာဝ-တော သိက္ခာပစ္စက္ခာနေနဘိက္ခု[တိ နာမဿ ဝိဂတဘာဝေါဝိယ။ သမ္မန်။] ဣတ္တေ၊ ဤသင်္ကန်း ကိုးထည်တို့တွင်။ တိစီဝရံ၊ သင်္ကန်းသုံးထည်ကို။ ဝါ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ကင်းမဲ့။ ကောဟံ၊ တရက်မျှ။ဝါ၊ တရက်ပတ်လုံး။ ဝါ၊ တရက်ကိုမျှ။ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ၍။ နဝသေယ္ယ၊ မနေရာ။ နိသီဒနံ၊ ကို။ ဝါ၊ နှင့်။ ဝိနာ၊ ၍။ စာတုမာသံ၊ လေးလပတ်လုံး။ ဝါ၊ ကို။ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ၍။ နဝသေယ္ယ၊ ရာ။

[မုခံပုနာတိသောခေတိတေနာတိမုခပုဉ္ဇံ၊ ပုပဝနေ၊ ဇပစ္စယော၊နိဂ္ဂဟိတာဂမော။ ပုဇိ သောခနေဝါ။ ဂေါမယေနပထဝိ ံသြပုဉ္ဇာပေတ္တာဘ္ဘ၊သြပုဇိ လိမ္ဗနေ ဟူ၏။ ဒွေပုဉ္ဇေကာရာပေသိဘ္ဘ၊ပုဂ သမူဟောခေတ်နက်။ မုခပုဉ္ဇ-သြပုဉ္ဇ-ဒွေပုဉ္ဇပုဒ်တို့ကား နိပ္ပန္နသုတိတူ၊ခေတ်ပစ္စည်းပြား။

တိစီဝရံ အဓိဋ္ဌာတုန္တိ နာမ် ဝတ္တာအဓိဋ္ဌာတုံ။ နဝိကပ္ပေတုန္တိနာမ် ဝတ္တာနဝိကပ္ပေတုံ။ ၊သာရတ္ထဒီပနီ။

တိစီဝရံအဓိဋ္ဌာတုန္တိ သယ်ာဋိအာဒိနာ၊မေနအဓိဋ္ဌာတုံ။ နဝိကပ္ပေတုန္တိ ဣမိနာ နာ၊မေနနဝိကပ္ပေတုံ။ ။ဝိမတိဝိနောဒနီ။

တိစီဝရံအဓိဋ္ဌာတုန္တိ ဣတ္ထေတိစီဝရံတိစီဝရာမိဋ္ဌာနေန အဓိဋ္ဌာတဗ္ဗယုတ္တကံ။ ယံတံတိစီဝရာဋ္ဌာနေနအဓိဋ္ဌာတုံ၊နဝိကပ္ပေတုံ၊ တဿအဓိဋ္ဌာနကာလပရိစ္ဆေဒါ ဘာဝတောသဗ္ဗကာလံအဓိဋ္ဌာတုံယေဝအနုဇာနာမိ။ တံကာလပရိစ္ဆေဒံကတ္တာ ဝိကပ္ပေတုံနာ နုဇာနာမိ။သတိပနပစ္စယေတာဒါတံပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာ ဝိကပ္ပေတုံဝဋ္ဋတိတိ။ အနာပတ္တိအန္တောဒသာဟံအဓိဋ္ဌေတိ ဝိကပ္ပေတိတိဝစနတောသိဒ္ဓံဟောတိ။ ။ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ။ဤဒ္ဒဘွင့်လိုရင်းကား တိစီဝရံအဓိဋ္ဌာတုန္တိတိစီဝရာမိဋ္ဌာနေနအဓိဋ္ဌာတုံ။ ဤမျှသာတည်း။

ထို့ကြောင့် ဦးကာသုံးရပ်ကို စပ်ဟပ်နှီးနှောသော် တိစိ၀ရံတိစိ၀ရာမိဌာနေန သင်္ဃာဠီအာဒီနာမေနနာမံ၀တ္ထာ သဗ္ဗကာလံအမိဌာတုံ အနုဇာနာမိ၊ ဟူ၍အ ဘိန္နဏ္ဍကိုရအပ်၏။

တိစိ၀ရံတိစိ၀ရသင်္ခေပေနပရိဟရတော အမိဌာတုမေ၀ အနုဇာနာမိ၊ နဝိ ကပ္ပေတုံ။ ၀ဿိကသာဋိကံပန စာတုမာသတောပရံဝိကပ္ပေတုမေ၀၊ နာမိဌာတုံ။ ဧ၀ဉ္ဆသတိယောတိစိ၀ရေဧကေနစိ၀ရေနဝိပ္ပ၀သိတုကာမောဟောတိ၊ တသ စိ၀ရာမိဌာနံ ပစ္ဆုဒ္ဓရိတ္ထာ ဝိပ္ပ၀ါသသုခတ္ထံ ဝိကပ္ပနာယ သြကာသောဒိန္နောဟော တိ။ ။အဋ္ဌကထာ။

ဤတွင်လည်း အမိဌာတုမေ၀ဉ္စ တိစိ၀ရာမိဌာနေနသင်္ဃာဋီအာဒီနာမေန နာမံ၀တ္ထာသဗ္ဗကာလံဟူသော ဦးကာသုံးရပ်ကိုဆောင်၍ ယောဇနာသော် ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ,ဦးကာနှင့်နှီးနှောသည်သာတည်း။

ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာရှင်ကား- ဦးကာ၀ါဒသုံးပါးတွင် တတိယ၀ါဒသာ ပါဠိ,အဋ္ဌကထာနှင့်နှီးနှောရကား ယုတ္တတရဟူပြီးလျှင်-

ပဌမ၀ါဒေနဝိကပ္ပေတုန္တိနာမံ၀တ္ထာနဝိကပ္ပေတုန္တိအတ္ထောဝုတ္တော၊ဧ၀ံသန္တေ တတောပရံ ဝိကပ္ပေတုန္တိ ဣတ္ထ တတောပရံ နာမံ၀တ္ထာ ဝိကပ္ပေတုန္တိ အတ္ထော ဘ၀ေယျ။ သောစအတ္ထောဝိကပ္ပနာမိကာရေနဝုတ္တော။နာမံ၀တ္ထာတိစ ဝိသေသ နေကတ္တာဗ္ဗေသတိနဝိကပ္ပေတုန္တိစတတောပရံဝိကပ္ပေတုန္တိစဘေဒ၀စနံ နသိယာ။ သဗ္ဗေသုဝိစိ၀ရေသု နာမမ၀တ္ထာ၀ဝိကပ္ပေတဗ္ဗတော။ ။ဟု အပြစ်ဆိုး၏။

ယင်းသို့ဆိုရာ၀ယ်အကယ်၍နဝိကပ္ပေတုံဟူသောပုဒ်၏နာမံ၀တ္ထာနဝိကပ္ပေတုံ ဟူသောအနုက်ဖြစ်ခဲ့သော် ဝိကပ္ပေတုံ-ဟူရာ၌ နာမံ၀တ္ထာဝိကပ္ပေတုံ-ဟူသော အနိဋ္ဌတ္ထဖြစ်ရာ၏ဟူသော ဒေါသာ၀ိကရဏ၀ိသုဒ္ဓါရသည်မသင့်၊ အဘယ့်ကြောင့် နည်း၊ တတောပရံပစ္ဆုဒ္ဓရိတ္ထာ၀ိကပ္ပေတဗ္ဗာ-ဟူသောကြောင့်တည်း၊ ဤပုဒ်ပစ္ဆုဒ္ဓ ရိတ္ထာ၏အရကိုလည်း ပစ္ဆုဒ္ဓရိတ္ထာ၀ိကပ္ပေတဗ္ဗာတိ ၀ဿိကသာဋိကဘာ၀တော အပနေတ္ထာ၀ိကပ္ပေတဗ္ဗာဟု- ကခ်ါဋီကာသစ် လုစ်ရကား အမိဌာန်ချသော ပစ္ဆုဒ္ဓိ၏ကိုမလိုအပ်၊ မိုးယိုးရေခံသက်နှီးအဖြစ်မှဘဲခြင်းကိုလိုအပ်၏။

တတောပရံပစ္ဆုဒ္ဓရိတ္ထာ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာတိ ၀ဿိကသာဋိကမာသတော ပရံ အမိဌာနံပစ္ဆုဒ္ဓရိတ္ထာ ဝိကပ္ပေတဗ္ဗာ။ ဣမိနာစတုန္နံ ၀ဿိကမာသာနံ ဥပရိအမိ ဌာနံ၀ိဇဟာတိတိ၀ိညာယတိ၊အသတောပစ္ဆုဒ္ဓရာယေ၀ါ။ ။ဤ၀ိနယာလင်္ကာရ အလိုကား။ အမိဌာန်ချ၊ပစ္ဆုဒ္ဓိ၏ကိုလိုအပ်၏။ယင်းသို့ဖြစ်သောကြောင့် အမိဌာန် ကိုချလျှင် အမည်ဟောင်း ကွယ်ပျောက်ပြီးဖြစ်၍ တတောပရံ နာမံ၀တ္ထာ၀ိကပ္ပေ တုန္တိ အတ္ထောဘ၀ေယျ-ဟူသော အနိဋ္ဌတ္ထမဖြစ်ရာပြီ။

နာမံ၀တ္ထာတိ-စသည်ဖြင့် အပြစ်ပြရာ၌လည်း ၀ဿိကသာဋိကာ ၀ဿာန မာသာတိကွမေနဝိ ကဏ္ဍုပဋိစ္ဆာဒိအာဒေါ၀ခမ္ပေ သမေနဝိ အမိဌာနံ ၀ိဇဟာတိ- ဟုကခ်ါမိန့်သောကြောင့် မိုးယိုးရေခံသက်နှီး, အမာလွှမ်းပုဆိုးတို့သည် ဒုကုဋ္ဌ

စသည်ကဲ့သို့ ပစ္စုဒ္ဓရဖြင့်သာ အဓိဋ္ဌာန်ကျသည်မဟုတ်။ ကာလာတိက္ကမအားဖြင့် လည်းကျ၏။ ဥပမာကား အပဏ္ဏကပဋိဒ္ဓ ဥပသမ္ပဒန်ဖြစ်သောသူသည် ပဏ္ဏက ပဋိဒ္ဓအနုပသမ္ပန်ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။ ဤသို့သော အထူးကိုသိစေလိုသောကြောင့် ထိုသက်နှီး နှစ်ထည်ခံသာ တတောပရိဝိကပ္ပေတုံ-ဟု ဟောတော်မူသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ရှိကယည်း ဝိကပ္ပနာပြုခွင့်မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ဘေဒပစနာဘာဝ ဒေါသ လည်းမဖြစ်ရာ။

ကခ်ါကိုပယ်လို၍ အတ္ထာပတ္တိဟေမန္တေအာပဇ္ဇတိ၊ နောဂိမ္ပတိ။ပ။ကုရုန္ဒိယံ ပနကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ အပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာ ဟေမန္တေအာပဇ္ဇတိတိဝုတ္တံ။ပ။တသ္မာ ကုရုန္ဒိယာ ဝုတ္တနယေနပိ ဝဿိကသာဋိကာ ဝဿာနာတိက္ကမေပိ အဓိဋ္ဌာနံ နဝိဇဟတိတိ ဝိညာယတိ၊ ဟူရာဇ်လည်း-ဂျတ္တိက ပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ ၌။ အပစ္စုဒ္ဓ ရိတ္တာ၊ ဝိကပ္ပနာမပြန်မူ၍။ဝဿိကသာဋိကံ၊ကိုနိဝါသေန္တော၊သည်။ဟေမန္တေ၊ ၌။ အာပဇ္ဇတိ၊ ၏။ ဤသို့ အပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာ၏အရကို အဓိဋ္ဌာန်ချ ပယ်ဖြုတ်ရကို မယူအပ်၊ဝိကပ္ပနာပြန် ပစ္စုဒ္ဓိရ်ကိုယူအပ်၏။

အဓိဋ္ဌာန ဝိဇဟနေသုစဝဿာနမာသအာဗာဓာနံ ဝိဂမေဝိဇဟနံ မာတိကာ ဌကထာယဝိ နဥဒ္ဓဠံ-ဟူရာဇ်လည်း ပုရာဏသင်္ခေါ်ဌ စသည်ကို စိဝရဘိသိစသည် ပြုသဖြင့် အဌကထာ၌ လာသော အဓိဋ္ဌာန်စွန့်ခြင်းမှ တပါးသော စွန့်ခြင်းသည် လည်း ပါဝင်ဖြစ်၍ အသီးမဆိုအပ်သကဲ့သို့၊ ကာလာတိက္ကမအားဖြင့် စွန့်ခြင်း သည်လည်း ပါဝင်ဖြစ်၍ အဝိဋ္ဌာနဝိဇဟနဒုရာ၌မဆိုသည်ဖြစ်ရာ၏။

နဘိက္ခဝေ စာတုမာသံ နိသီဒနေန ဝိပ္ပဝသိတဗ္ဗံ၊ယောဝိပ္ပဝသေယျ ဒုဗ္ဘဝ ဒုက္ကဋသ။ ။ခုဒ္ဒကဝတ္ထုပါဠိတော်။

စာတုမာသံ နိသီဒနေနာတိ နိသီဒနေန စတ္တာရောမာသေ ဝိပ္ပဝသိတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော။ ။ဝင်း အဌကထာ လ သော၊ကြောင့် မိုယ်းလေးလသမ္ပန် ကြသည် မသင့်၊လေးလသာမညကိုသာ ယူအပ်၏။]

၅။ ဣမံ သယ်ာဒိ ံ ဓိဋ္ဌာမိ၊ သယ်ာဒိမိစ္စဓိဋ္ဌဟေ။
အဟတ္ထပါသမေတန္တိ၊ သေသေသု ဝိ အယံ နယော။

၅။ သယ်ာဒိ ံ၊ ဟတ္ထပါသ်ုတည်သော ဒုကုဋ်ကို၊ ဣမံသယ်ာဒိ ံ၊ ဤ ဒုကုဋ်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဓိဋ္ဌာန်၏။ ဣဟိ၊ သို့။ အဓိဋ္ဌဟေ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏။ အဟတ္ထပါသံ၊ နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်မှအပ၌ဖြစ်သော သက်နှီးကို။ တံ သယ်ာဒိ ံ၊ ထိုဒုကုဋ်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ အဓိဋ္ဌဟေ၊ရာ၏။ သေသေ သုပိ၊ ဒုကုဋ်မှ ကြွင်းသောသင်းပိုင်စသည်တို့၌လည်း။ အယံနယော၊ ဤ နည်းကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ၏။

၆။ အဓိဋ္ဌဟန္တော သယ်ာဒိ၊ ပ္ပဘုတိ ံ ပုဗ္ဗစိဝရံ။
ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာမိဋ္ဌေယ္ယ၊ ပတ္တာမိဋ္ဌဟနေ တထာ။ ။

၆။ အဓိဋ္ဌာနေ္ဓာ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်သောရဟန်းသည်။ သယံဘူပ္ပဘုတိံ ပုဗ္ဗစိ၀ရံ၊ ဒုကုဋ် အစရှိသော သက်နှံးဟောင်းကို။ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြု၍။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏။ ပဏ္ဍာဓိဋ္ဌာနေ၊ သပိတ်ကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌။ တထာ၊ ထိုသက်နှံးအတူတည်း။

၇။ တေံ ဣမံ၀ သယံဘူံ၊ သံသေ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ။
ဧ၀ံ သဗ္ဗာနိ နာမေန၊ ၀တ္ဝာ ပစ္စုဒ္ဓရေ ၀ိဒူ။ ။

၇။ တေံသယံဘူံ၊ ထိုဒုကူဋ်ကို။ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၊ ပစ္စုဒ္ဓိုရ်ပြု၏။ ၀ါ၊ အဓိဋ္ဌာန်ချ၏။ ဣတိ၀ါ၊ ဤသို့ဝင်း။ ဣမံသယံဘူံ၊ ဤဒုကူဋ်ကို။ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၊ ၏။ ဣတိ၀ါ၊ ဝင်း။ သံသေ၊ ဆိုရာ၏။ ဧ၀ံ၊ သို့။ သဗ္ဗာနိ၊ အလုံးစုံကိုးထည်သော သက်နှံးတို့ကို။ နာမေန၊ သယံဘူစသော မိမိအမည်ဖြင့်။ ၀တ္ဝာ၊ ဆို၍။ ၀ိဒူ၊ ပညာရှိသည်။ ပစ္စုဒ္ဓရေ၊ ရာ၏။

[ဣမံ၀-ဒ် ရဃသပြုသော ၀ါသဒ္ဒါကို ဣတိ နောင်ယှဉ်။]

၈။ သယံဘူ ပစ္ဆိမဇ္ဇေန၊ ဒီဃသော မုဋ္ဌိပဠကော။
ဥတ္တမဇ္ဇေန သုဂတ၊ စီ၀ရုနာ၀ိ ၀ဋ္ဋတိ။ ။

၈။ သယံဘူ၊ သည်။ ပစ္ဆိမဇ္ဇေန၊ ယုတ်သော အ၀ိုင်းအခြား အားဖြင့်။ ဒီဃသော၊ အလျားမှ။ မုဋ္ဌိပဠကော၊ အဆုပ်နှင့်တက္ပ မိမိ၀ါးတောင်သည်။ ၀ါ၊လေးတောင်နှင့် တောင်ဆုပ်သည်။ ၀ဋ္ဋတိ၊ အပ်၏။ ဥတ္တမဇ္ဇေန၊ လွန်သော အ၀ိုင်းအခြားအားဖြင့်။ သုဂတ စီ၀ရုနာ၀ိ၊ မြတ်စွာဘုရားသက်နှံးတော်ပမာဏ အောက်ယုတ်သော ဒုကူဋ်သည်လည်း။ ၀ဋ္ဋတိ၊ ၏။

မုဋ္ဌိယာ ဥပလက္ခိတံ၊ ပဠကံ မုဋ္ဌိပဠကံ။
စတုဟတ္ထေ မိနိတ္ဝာန၊ မုဋ္ဌိ ကတ္ဝာန ပဠမံ။
မိနိတဗ္ဗန္တိ အ၀ိပ္ပ၊ ယော၊ ၀ုတ္တောအာ၀ရိယေဟိ ၀ေ။
ကေ၀ိ၀ မုဋ္ဌိဟတ္ထာနံ၊ ပဠကံမုဋ္ဌိပဠကံ။
ပဠဟတ္ထာ မုဋ္ဌိ ကဘ္ဘာ၊ မိနိတဗ္ဗာတိ ၀ုစ္စရေ။ ၊သဂ်ဟ ၈ ၊ထာ။

[ကေ၀ိ၀ါဒဒ္ဒ် ပမာဏရလွယ်၏၊ ကေ၀ိဆရာတို့အလိုကား-ပစ္ဆိမ၀ပမာဏကို ပြသော အရာဖြစ်၍ ဟတ္ထ၀ပမာဏကွင်လည်း မုဋ္ဌိဟတ္ထသည် ပစ္ဆိမဖြစ်ရကား မုဋ္ဌိဟတ္ထဖြင့်သာယူအပ်၏ ဟူလို။]

မုဋ္ဌိပဠကမိစ္ဆန္တြ၊ ကဿမုဋ္ဌိတိဥ္စယတိ။
တံသာ၀ိကဿမုဋ္ဌိတိ၊ ဒဏ္ဍကယိန ယုတ္တိတော။

မုဋ္ဌိပဠကမိစ္ဆန္တြ၊ မုဋ္ဌိပဠကံဟု၊ သော ဤပါဋ္ဌ်။ကဿမုဋ္ဌိတိ၊ မဇ္ဈိမ၀ုရိသ, ပကတိ ပုရိသတို့ဘွင် အဘယ်သူ၏ မုဋ္ဌိဟူ၍။ ဥယတိ၊ သိအပ်သနည်း၊ ဣတိ

အယံ၊ ကား၊ စောဒနာ၊ တည်း။ အယံအနုယောဂေါ၊ ဤစောဒနာသည်။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသော အဌကထာ,ဋီကာ,ဂဏ္ဌိ,ဝိနိစ္ဆယဒီ။ နဒိသတိ၊ မထင်။ တထာပိ၊ လည်း။ တံသာမိကဿမုဠ္ဠိတိ၊ ထိုသက်နှုးရှင်၏ မုဠ္ဠာ။ ဒဏ္ဍကထိန ယုတ္တိတော၊ ကားကြီးအလယ်,ကားငယ်အပေါင်ဘွဲ့ခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူသော ခုဒ္ဒကဝတ္ထုပါဠိတော် အသင့်အားဖြင့်။ ဥာယတိ၊ ၏။ ဧတိအယံပရိဟာရော၊ တည်း။

[ဒဏ္ဍကထိနဟူသည်ကား-မြက်စွာဘုရားရွှေလက်ထက် ကားကြက်၍ သက်နှုး ချုပ်ရာရှည်သောရဟန်း၏ ပမာဏဖြင့် ပြုအပ်သောကားခွ တိုသောရဟန်း၏ သက်နှုးကိုကြက်သည်ရှိသော် ကားအပေါင်သို့ မရောက်သောကြောင့် လျှောက် ထားသည်တွင် ထိုကားကြီးအလယ် တပါးသော သက်နှုးရှင်ရဟန်း၏ ပမာဏ အားဖြင့် အပေါင်ဘွဲ့၍ကြက်စေဟု ခွင့်ပြုတော်မူခြင်းတည်း၊ ဤသို့မိမိပမာဏအား ဖြင့်ကား ခွင့်ပြုတော်မူသော မိမိ၏မုဠ္ဠာဟူသောအနက်သည် အတိပါကဋ ဖြစ်သ တည်း။]

၉။ မုဠ္ဠတ္တိကဋ္ဌ တိရိယံ၊ တထာ ကေသိကဿ ဝိ။
အန္တရဝါသကော စာပိ၊ ဒိယသော မုဠ္ဠပဋ္ဌကော။
အဗုတေယျော ဒ္ဝိဟတ္ထော ဝါ၊ တိရိယန္တေန ဝဋ္ဋတိ။

၉။ တိရိယံ၊ အနံမှ။ မုဠ္ဠတ္တိကဋ္ဌ၊ အဆုပ်နှင့်တကွ သုံးတောင်သည်ရင်း။ သုဂတစီဝရူနဋ္ဌ၊သည်ရင်း။ [စသဒ္ဒါဖြင့်ဆည်း] ဝဋ္ဋတိ၏။[ဤ၌မုဠ္ဠပဋ္ဌကော-မုဠ္ဠတ္တိကံ-ပုဒ်ကားလိန်ပြန်ချည်း]။ ကေသိကဿပါ၊ လက်ပဲတဘက်ပခုံးထက် ၌တင်အပ်သော ကိုယ်ဝတ်၏လည်း။ ဝါ၊ အားလည်း။ တထာ၊ ထိုဒုကူဋ် အတူ မာဏသည်။ ဝဋ္ဋတိ၏။ ဝါ၊ ယထာဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊သည်။ သယ်ဘဋိယာ၊ အား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ တထာဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ သည်။ ကေသိကဿပါ၊ အားလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ သည်။ သယ်ဘဋိယာ၊ အား။ ဝဋ္ဋတိယထာ၊ သို့။ တထာ၊ တူ။ ဝုတ္တပ္ပမာဏံ၊ သည်။ ကေသိကဿပါ၊ အားလည်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ ဝါ၊ ယထာယေနာကာရေန၊ ဖြင့်။ပ။ တထာတေနာကာရေန၊ ဖြင့်။ပ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။ အန္တရဝါသကောစာပါ၊ အလယ်အဝတ်သည်လည်း။ ဝါ၊ သင်းပိုင်သည် လည်း။ ဒိယသော၊ မှ။ မုဠ္ဠပဋ္ဌကော၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ ၊၏။ တိရိယန္တေန၊ အနံ အပိုင်းအခြားအားဖြင့်။ ဝါ၊ မှ။ အဗုတေယျော၊ နှစ်တောင့်ထွာသည်ရင်း။ ဒ္ဝိဟတ္ထောဝါ၊ နှစ်တောင်သည်ရင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၁၀။ နိသီဒနဿ ဒိယေန၊ ဝိဒတ္ထိ ဒ္ဝေ ဝိသာလတော။
ဒိယမုံဒသာ ဝိဒတ္ထိ၊ သုဂတဿ ဝိဒတ္ထိယာ။ ။

၁၀။ နိသီဒနသ၊ ၏။ ဒီဃေန၊ အလျားအားဖြင့်။ သုဂတသ၀ိဒတ္ထိယာ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ လက်သန်းအထွာတော်ဖြင့်။ ဒွေ၀ိဒတ္ထိ၊ နှစ်ထွာတို့သည်။ ၀ဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ ၀ိသာလတော၊ အနုမ္မ။ ဒီဃ၀ုံ၊ တထွာခွဲသည်။ ဒသာ၊ အဆာကား။ ၀ိဒတ္ထိ၊ တထွာသည်။ ၀ဋ္ဌတိ၊ ၏။

[ဤနိသီဒနကား ယခုပြုလုပ်ရိုး-သုံးဆောင်ရိုးပြတ်လေပြီ၊ ပြုလိုမူကား ဌေက လောမသန္တာတအခင်းဖြစ်သော ယခုကမ္မလာဟူ၍ ခေါ်ဝေါ်အပ်သော နုမတက အခင်းကို တဘက်ခြေရင်းမှ နှစ်ဌာနတို့၌ ကိုက်ဖြတ်၍အဆာပြုလျှင် နိသီဒိုင်ဖြစ်တော့သည်။]

၁၁။ ကဏ္ဏပ္ပဋိစ္ဆာဒိကဿ၊ တိရိယံ ဒွေ ၀ိဒတ္ထိယော။
ဒီဃန္တတော စတသော၀၊ သုဂတဿ ၀ိဒတ္ထိယာ။ ။

၁၁။ ကဏ္ဏပ္ပဋိစ္ဆာဒိကဿ၊ ၏။ တိရိယံ၊ အနုမ္မ။ သုဂတသ၀ိဒတ္ထိယာ၊ ဖြင့်။ ဒွေဂိဒတ္ထိယော၊ တို့သည်။ ဒီဃန္တတော၊ အလျားအပိုင်းအခြားမှ။ စတသော၀၊ လေးထွာတို့သည်သာလျှင်။ ၀ဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၂။ ၀ဿိကသာဋိကာယာ၀ိ၊ ဒီဃသော ဆ ၀ိဒတ္ထိယော။
တိရိယံ အဗုတောယျာ၀၊ သုဂတဿ ၀ိဒတ္ထိယာ။ ။

၁၂။ ၀ဿိကသာဋိကာယာ၀ိ၊ ၏လည်း။ ဒီဃသော၊ မှ။ သုဂတသ၀ိ-ဒတ္ထိယာ၊ ဖြင့်။ ဆ၀ိဒတ္ထိယော၊ တို့သည်။ တိရိယံ၊ မှ။ အဗုတောယျာ၀၊ နှစ်ထွာခွဲတို့သည်သာလျှင်။ ၀ဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၃။ ဘွေ ဆေဒနပါစိတ္တိ၊ ကရောန္တဿ တဒုဘ္ဘရိ။
ပစ္စတ္ထရမုခစောဠ၊အာကခ်ိတပ္ပမာဏိကာ။ ။

၁၃။ ဘွေ၊ ဤသင်္ကန်းခြောက်ထည်တို့၌။ တဒုဘ္ဘရိ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော ပမာဏထက်အလွန်။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား။ ဆေဒနပါစိတ္တိ၊ အလွန်ကိုဖြတ်ခြင်းရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ပစ္စတ္ထရမုခစောဠ၊ အိပ်ရာခင်း, မျက်နှာသုတ်ပုဆိုးတို့သည်။ အာကခ်ိ ကပ္ပမာဏိကာ၊ လိုအပ်သောပမာဏရှိကုန်၏။

၁၄။ ပရိကွာရစောဠေ ဂဏနာ၊ ပမာဏံ ၀ါန ဒိ၀ိတံ။
တထာ ၀တ္ထာ အဓိဋ္ဌေယျ၊ ထ၀ိကာဒိ၀ိကပ္ပိယံ။ ။

၁၄။ ပရိကွာရစောဠေ၊ ၌။ဂဏနာ၊ အနည်း,အများ အရေအတွက်ကို ၎င်း။ ပမာဏံ၀ါ၊ အကြီး, အငယ် ပမာဏကို၎င်း။ နဒိ၀ိတံ၊ အဋ္ဌကထာ၌

မပြေအပ်။ ထဝိကာဒိဝိကပ္ပိယံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်သော အိတ်စသည်ကို။ တထာဝတ္ထာ၊ ထိုပရိက္ခာရစောင့်ဟုဆို၍။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ ရာ၏။

၁၅။ အဟတာဟတကပ္ပါနံ၊ သယ်ာဒိ ဒိဂုဏာ သိယာ။
ကေစ္စိယောတ္ထရာသင်္ဂါ၊ တထာ အန္တရဝါသကော။ ။

၁၅။ အဟတာဟတ ကပ္ပါနံ၊ မဖွပ်အပ်သေးသောပုဆိုး,တကြိမ်သာ ဖွပ်၍ မဖွပ်သေးသည်နှင့် တူသောပုဆိုးတို့၏။ ဒိဂုဏာ၊ နှစ်ထပ်သော။ သယ်ာဒိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ကေစ္စိယော၊ တထပ်တလ္လာသော။ ဥတ္တရာ-သင်္ဂါ၊ သည်။ သိယာ၊ အပ်၏။ အန္တရဝါသကော၊ သည်။ တထာ၊ ထိုကိုယ်ဝတ်အတူ တလ္လာတထပ်အပ်၏။

[ကေစိတ္ထိကား-ဏ္ဍဂါထာကိုမှီ၍ ဒုကုဋ္ဌကား နှစ်ထပ်မှအပ်သည်၊ တထပ်မ အပ်၊ ကိုယ်ဝတ်, သင်းပိုင်ကား တထပ်သာဟူကုန်၏။

အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ အဟစ္စာနံဒုသ္သာနံ အဟတကပ္ပါနံ ဒိဂုဏံသယ်ာဒိ-စသော အနုညာတပါဠိကို ပဋိက္ခိတ္တပြု၍ပြခြင်း၏ မဟာသာဝဇ္ဇအဖြစ်ကို မသိ သည်ထက် လွန်ကဲသောအပြစ်ကား ထိုသူတို့အားမရှိရာပြီ။]

၁၆။ ဥတုဒ္ဓဂ္ဂဏံ ဒုဿာနံ၊ သယ်ာဒိ စ စတုဂ္ဂုဏာ။
ဘဝေယ္ယုံ ဒိဂုဏာ သေသာ၊ ပံသုကူလေ ယထာရုစိ။ ။

၁၆။ ဥတုဒ္ဓဇာနံ၊ ရှည်စွာသော ကာလပတ်လုံး သိမ်းအပ်ကုန်သော။ ဒုဿာနံ၊ ပုဆိုးနွမ်းတို့၏။ သယ်ာဒိစ၊ သည်ကား။ စတုဂ္ဂုဏာ၊ လေးထပ်တို့ သည်။ ဘဝေယ္ယုံ၊ အပ်ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သောကိုယ်ဝတ်, သင်းပိုင် တို့သည်။ ဒိဂုဏာ၊ တို့သည်။ ဘဝေယ္ယုံ၊ ကုန်၏။ ပံသုကူလေ၊ ပံသုကူ၌။ ယထာရုစိ၊ အထပ်အလိုရှိတိုင်း။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

[သမ္ဘမိဒံ သာဒိယန္တသ ဘိက္ခုနော ဝုတ္တံ။ ။အဋ္ဌကထာ။သမ္ဘံ၏အရကို ရှေ ဂါထာနှင့် တကွယူ။ ပကတိယာဒုပဋ္ဌာဝရသဒုပဋ္ဌာဟယောဝဒါတမ္ပံ။ ။ ကထိနက္ခန္ဓကအဋ္ဌကထာ။]

၁၇။ တီသု ဒ္ဝေ ဝါ ပိ ကေ ဝါ၊ ဆိန္နိတမ္ပံ ပဟောတိ ယံ။
သဗ္ဗေသု အပ္ပဟောန္တေသု၊ အန္ဓာဝိမာဒိယေ ယျ ဝါ။
အစ္ဆိန္နဗ္ဗ အနာဒိန္နံ၊ နဝ ဓာရေယျ တိစီဝရံ။ ။

၁۷။ တီသု၊ သုံးထည်သောသင်္ကန်းတို့တွင်။ ယံယာနိဒ္ဒေဝါပိ၊ အကြင် နှစ်ထည်သော သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း။ ဆိန္နမာနာနိ၊ ဖြတ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ပဟောန္တိ၊ လောက်ကုန်၏။ တေဒ္ဝေဝါပိ၊ တို့ကိုမူလည်း။ ဆိန္နိတဗ္ဗာနိ၊

ဖြတ်အပ်ကုန်၏။ ယံကော်ဝါ၊အကြင်တထည်သောသက်နှီးကိုမူလည်း။ဆိန္ဒမာ နုံ၊သော်။ ပဟောတိ၊လောက်၏။ တံကော်ဝါ၊ ကိုမူလည်း။ ဆိန္ဒိတဗ္ဗံ၊၏။ သဗ္ဗေ သု၊အလုံးစုံ သုံးထည့်သော သက်နှီးတို့သည်။ အပ္ပဟောန္တေသု၊ ဖြတ်၍ မလောက်ကုန်သည်ရှိသော်။ အန္ဓာဓိ ဝါ၊ သလင်းထောင်ကိုမူလည်း။ ဝါ၊ လျားရှည်နံကြီး ရပြီးလောက်ကာ သက်နှီးလျာကို လိုရာဖြတ်လျက် ၎င်း ထက်ဝယ် ဖြည့်စွက်ထပ်ချုပ် မြောင်းတလုပ်ဟု ဒုကုဋ်အသွင် အလ္လာတင်ခြင်း ကို။ ဝါ၊ဒုကုဋ်အဟန် သဏ္ဌာန်တူမူ အာဂန္တုဟု ထပ်ပြုချုပ်မြောင် သလင်း ထောင်ကို။ အာဒိယေယျ၊ပူရာ၏။ အစ္ဆိန္နဉ္စအနာဒိန္နံ၊ တထည်, နှစ်ထည်ကို လည်းမဖြတ်အပ်, သလင်းထောင်ကိုမူလည်း မယူအပ်သော။ တိစီဝရံ၊ကို။ နဓာရေယျ၊ရာ။

[နဘိက္ခဝေ သဗ္ဗံအစ္ဆိန္နကံဓာရေတဗ္ဗံ-ဒ္ဒ သဗ္ဗဆိန္နဖြစ်အောင် အိမ်ကြီး,အိမ် ငယ်,မြောင်း, တလုပ်, အနားပတ်ဖြာ်ကောင်းသမျှ အလုံးစုံကိုဖြာ်ရှိချည်းအမျှ ဗီရင်ကုန်၏၊ ကာလဒေသပမာဏကိုမသိခြင်းမှတပါး ထိုသူတို့၏ ဒုဋ္ဌဟိတဂဝါဟ အကြောင်းမရှိပြီ၊ဗီဝကလူသောအနံ့ရှစ်တောင်,အလျားတဆယ့်ခြောက်တောင်ရှိ သောသက်နှီးလျာကဲ့သို့၊ နံကြီး လျားရှည်ရသည်ရှိသော် ဒုကုဋ်ပမာဏစသဖြင့် သာဖြတ်၍မသုံးဘဲ ဒုကုဋ်စသည်ဒ္ဒ အယုတ်ဆုံးပဋ္ဌခန်းမျှသော်လည်း ဖြာ်၍သုံး စိမ့်သောငှါ ယခင်သိက္ခာပုဒ်ကို ပညတ်တော်မူသည်။

ဤကဲ့သို့ ပြည့်စုံလောက်အောင် မရသောကြောင့်- အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဒွေ ဆိန္နကာနိကော်အစ္ဆိန္နကံ-စသည်ဖြင့်ခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ ဤအနက်ကိုပြလို၍ တိသု စသည်ကိုမိန့်။

ဒေန္ဓာမိကမ္ပိအာရောပေတုန္တိ အာဂန္တုကပဋ္ဌဝါတုံ၊ ဧဝံပနအပ္ပဟောနကေ အာရောပေတဗ္ဗံ။ သစေပဟောတိအာဂန္တုကပဋ္ဌနဝဋ္ဌတိ၊ ဆိန္ဒိတဗ္ဗမေဝ။ ။ အဋ္ဌကထာ။

အန္ဓာမိနာမဒေနုဝါတံဝိယသံဃရိတ္ဝာစီဝရဿုပရိသဃ်ာဋ္ဌိအာကာရေန ဒေါ ရောပေတဗ္ဗံ။ အာဂန္တုကပဋ္ဌန္တိ ဝိဝဒန္တိ။ ။ဋီကာဟောင်း။

အန္ဓာမိန္တိအာဂန္တုကပဋ္ဌံ၊ အနုပဋ္ဌာ အာမိယတိတိအန္ဓာမိ။ ယံစီဝရသော ပရိသဃ်ာဋ္ဌိအာကာရေန အာရောပေတဗ္ဗံ။ ။ဋီကာသစ်။

သဃ်ာဋ္ဌိယာအာကာရောသဃ်ာဋ္ဌိအာကာရော။ ။သဃ်ာဋ္ဌိယာ၊ ၏။ အာ ကာရော၊နှစ်ထပ်အသွင်သဏ္ဌာန်တည်း။ ဝါသဃ်ာဋ္ဌိယာ၊ဒ္ဒ။အာကာရော၊တည်း။ သဃ်ာဋ္ဌိ အာကာရော၊ဒုကုဋ်၏ဒုကုဋ်ဒ္ဒနှစ်ထပ်အသွင်သဏ္ဌာန်။

သဃ်ာဋ္ဌိယာ၏အရကို ဧကဒေသူပစာရ၊အားဖြင့် မြောင်းတလုပ်ကိုသာယူ။ ဝါ၊သဃ်ာဋ္ဌိယာ၊၏။ဒ္ဒ။အာကာရော၊ မြောင်းတလုပ်သဏ္ဌာန်တည်း။ အာကာရ သဒ္ဒါကားသဏ္ဌာနတ္ထ။ ။အာကာရောကာရဏေဝုတ္တော၊ သဏ္ဌာနေ ဇုယ်တော

ပိစ။ အဘိဓာန်။ ။လျှားရှည် နံကြီးသက်နှံးလျှာကို ပစ္ဆိမဒိဝရပမာဏဖြတ်၍ ၎င်းအထက် ခုကုဋ္ဌအသွင်မြောင်းတလုပ်အထပ်အလွှာတင်လျက် အိမ်ကြီး, အိမ်ငယ်ဘော်၍ချုပ်ပေဟူလို၊ ဤအရာများကား ပ္ပရိုးမရှိပြီဖြစ်၍ အလွန်သိခဲစွာ၏။

မဟာကဿပသက်နှံးတော်အစွန်းအနားပြတ်ရာမှ ချည်စလျှောကျကြောင်းကို လျှောက်သည်ကုန်။ ။အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ အနုဝါတံပရိဘာလ္ဟံ၊ဟုဆိုင်ပြီတော်မူသောကြောင့် သင်းပိုင်ခ်ိုလည်း အနံ့အနားပတ် တင်မှအပ်သည်ဟူကုန်၏၊ထိုဆရာတို့ကား ဤအနုညာတကို ဒိဝါသေယျအနုညာတကဲ့သို့ မချုတ်ပြုအပ်၏ ဟုနှလုံးထားသည်ဖြစ်ရာ၏။]

၁၀။ ဂါမေ နိဝေသနေ ဥဒေါ၊ သိတ ပါသာဒ ဟမ္မိယေ။
နာဝါဠ္ဍမာဠ္ဍ အာရာမေ၊ သဏ္ဌခေတ္တခလေ ဒုမေ။ ။

၁၉။ အဇ္ဈောကာသေ ဝိဟာရေ ဝါ၊ နိက္ခိပိတ္ဝာ တိစီဝရံ။
ဘိက္ခုသမ္ဘုတိယာညတြ၊ ဝိပ္ပဝတ္ထုံ နဝဋ္ဋတိ။ ။

၁၀-၁၉။ ဂါမေ၊ ကေကုဋိကေကုလသန္ဓကစသော ရွာ၌ရှိ၏။ နိဝေသနေ၊ ကေကုလသန္ဓကစသော အိမ်၌ရှိ၏။ ဥဒေါသိတပါသာဒဟမ္မိယေ၊ ကေကုလသန္ဓကစသော ဥစ္စာထားရာတိုက်, ပြာသာဒ်ရှည်ဦးပြည်း၌ရှိ၏။ နာဝါဠ္ဍမာဠ္ဍအာရာမေ၊ ကေကုလသန္ဓကစသောလှေ,ပြအိုး, တန်ဆောင်း, အရံ၌ရှိ၏။ သဏ္ဌခေတ္တခလေဒုမေ၊ ကေကုလသန္ဓကစသောလှည်း, လယ်, ကောက်နယ်ဟလင်း, သစ်ပင်ရင်း၌ရှိ၏။ အဇ္ဈောကာသေ၊ ရွာမှကင်းသော ဟင်းလင်းအပြင်လွင်တီးခေါင်၌ရှိ၏။ ဝိဟာရေဝါ၊ ကေကုလသန္ဓကစသော ဝေဟာင်း၌ရှိ၏။ တိစီဝရံ၊ကို။ နိက္ခိပိတ္ဝာ၍။ဘိက္ခုသမ္ဘုတိယာ၊ရဟန်းတို့၏သမုတ်ခြင်းကို။ ဝါ၊သမ္ဘုတိရသော ရဟန်းကို။ အညတြ-ဌပေတ္ဝာ၍။ ဝိပ္ပဝတ္ထုံ၊ကင်း၍နေခြင်းငှါ။ဝါ၊သည်။နဝဋ္ဋတိ၊မ အပ်။

[အောက်ခ်ိုပြအပ်သော ပစ္ဆုဒ္ဒိ၏ ကာလပရိယန္တ-မရှိကိုပြလို၍ ရောဂ-စသည်ကိုမိန့်။]

၂၀။ ရောဂဝသ ပရိယန္တာ၊ ကဏ္ဍုစ္ဆာဒိက သာဒိကာ။
တတော ပရံ ဝိကပ္ပေယျ၊ သေသာ အပရိယန္တိကာ။ ။

၂၁။ ကဏ္ဍုစ္ဆာဒိကသာဒိကာ၊အမာလ်မ်း ပုဆိုး, မိုယ်းရေခံသက်နှံးတို့သည်။ ရောဂဝသပရိယန္တာ၊ ရောဂါရှိသောကာလ, မိုယ်းလေးလကာလ အပိုင်းအခြားရှိကုန်၏။ တတော၊ထိုရောဂါရှိသောကာလ, မိုယ်းလေးလကာလအပိုင်းအခြားမှ။ ပရံ၊၌။ ဌပိတုကာမေန၊ ထားလိုသော ရဟန်းသည်။

[ဝဇိရဗုဒ္ဓိအလိုထည့်]ပရိဘုဠ္ဠိတုကာမေန၊သည်။[ဂဏ္ဌိသုံးစောင်အလိုထည့်။] ရောဂရူပသမဒိနကတ္တိကပုဏ္ဏမဒိဝသေ၊ အနာငြိမ်းသောနေ့, ဟန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့၌။ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္တာ၊၍။ [ကုရုန္ဒီအလိုထည့်။]ဝိကပ္ပေယျ၊ ဝိကပ္ပနာပြုရာ၏။ သေသာ၊ကြွင်းကုန်သော သက်နိုးခုနစ်ထည့်တို့သည်။ အပရိယန္တိကာ၊ အဓိဋ္ဌာန်,ဝိကပ္ပနာကာလ အပိုင်းအခြားမရှိကုန်။

[အဆင်းသဏ္ဌာန် အထူးဟုခေါ်ဖြင့် အပ်သော သက်နိုးလေးထည်ကို ပစ္စတ္ထရစသဖြင့်ပြု၏။]

၂၁။ ပစ္စတ္ထရ ပရိက္ခာရ၊ မုခပုဠုန စောဠကံ။
ဒသံပျရတ္တနာဒိန္ဒ၊ ကပ္ပံ လဇ္ဇီ နိသီဒနံ။ ။

၂၂။ အဒသံ ရဇိတံ ယေဝ၊ သေသစီဝရပဠကံ။
ကပ္ပတာဒိန္ဒကပ္ပံဝ၊ သဒသံဝ နိသီဒနံ။ ။

၂၁-၂၂။ ပစ္စတ္ထရပရိက္ခာရ မုခပုဠုနစောဠကံ၊ အိပ်ရာခင်း,ပရိက္ခရာ, မျက်နှာသုတ်ပုဆိုးသည်ရင်း။ နိသီဒနံ၊ သည်။ ဒသံပိ၊ အမြှောက်အဆာသဏ္ဌာန်ရှိသော်ရင်း။ အရတ္တနာဒိန္ဒကပ္ပံ၊ အညိုစသည်ဆိုးရည်မတပ်, ကပ္ပဗိန္ဒုမထိုးသော်ရင်း။ လဇ္ဇီ၊ အပ်၏။ ဝါ၊ ဒသံပျရတ္တနာဒိန္ဒကပ္ပံ၊ သော။ ပစ္စတ္ထရ။ ပ။ စောဠကံ၊ သည်။ လဇ္ဇီ၊ ၏။ ။[အရတ္တနာဒိန္ဒကပ္ပံ၊ သော။ နိသီဒနံ၊သည်။ လဇ္ဇီ၊ ၏။ ။ပိ-သဒ္ဒါဖြင့်အဒသံပိ၊ ရတ္တံပိ၊ အာဒိန္ဒကပ္ပံပိကိုပေါင်း၊ ထို့ကြောင့် ဒုကူဋ်စသည်ပြုသင့်သော သက်နိုးကို ပစ္စတ္ထရစသဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်သင့်သည်ကို သိအပ်၏။ ။အဒသံပိကိုကား-နိသီဒနဠ်မလိုအပ်။] ။သေသစီဝရပဠကံ၊ ကြွင်းသောသက်နိုးသုံးထည်, မိုယ်းရေခံ, အမာလွမ်းသက်နိုးငါးထည် အပေါင်းသည်။ အဒသံ၊ အဆာမရှိသော်သာလျှင်။ ရဇိတံယေဝ၊ အပ်သောဆိုးရည် ဆိုးသော်သာလျှင်။ အာဒိန္ဒကပ္ပံဝ၊ ကပ္ပဗိန္ဒုထိုးသော်သာလျှင်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ နိသီဒနံ၊ သည်။ သဒသံဝ၊ အဆာမရှိသော်သာလျှင်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။

[ရှေးဂါထာ၌, ဒသံဝိ, အဒသံဝိ, ပုပ္ဖဒသံဝိ,နိသီဒနံ ဟူသော ပသက်ကို မြစ်လိုရှု ဤ၌သဒသံဝနိသီဒနံကိုမိန့်သည်။

အဓိဋ္ဌာနဝိဓိဖြင့် ပရိဘောဂပါယကိုပြပြီး၍ အညဝိဓိဖြင့် ပရိဘောဂပါယကို ပြပြန်လိုရှု အနမ်ဋ္ဌိတ စသည်ကိုမိန့်။

ဣဒါနိအန မိဋ္ဌေတ အနိသဒ္ဒေစကာပဝတ္တတိတိတံဒသေတုံ အနမ်ဋ္ဌိတန္တိ အာဒိမာဟ။ ။ဋီကာသစ်။]

၂၃။ အနမိဋ္ဌတနိသင်္ခံ၊ ကပ္ပေတ္ဝာ ပရိဘုဥ္ဇယေ။
ဟတ္ထဒီယံ တကောပဖု၊ ဝိတ္ထာရဏ္ဍ ဝိကပ္ပိယံ။ ။

၂၃။ အနမိဋ္ဌတနိသင်္ခံ၊ တိစီဝရိက် စသည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန် မတင်အပ်, သူတပါးအား မစွန့်အပ်သောသက်နှံးကို။ ကပ္ပေတ္ဝာ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၍။ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဝာ၊ ဝိကပ္ပနာပြန်ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ်ပြု၍။ [ထည့်။] ပရိဘုဥ္ဇယေ၊ သုံးဆောင်ရာ၏။ ဝါ၊ ကပ္ပေတ္ဝာ၊ သော်၊ ပရိဘုဥ္ဇယေ၊ သုံးဆောင်ထိုက်၏။
[ဝိကပ္ပနုပဂပစ္ဆိမပမာဏကိုပြလိုခြင်း ဟတ္ထဒီယံစသည်ကိုမိန့်။]

စ၊ ဝိကပ္ပနုပဂပမာဏကား။ ဟတ္ထဒီယံ၊မဇ္ဈိမပုရိသ၏ ဝေတောင်အလျား ရှိသော။ တတောပဖုဝိတ္ထာရံ၊ ထိုအလျားတတောင်ထက်ဝက် အနံ့ရှိသော သက်နှံးကို။ ဝိကပ္ပိယံ၊ ဝိကပ္ပနာပြုအပ်၏။ ဝါ၊ သက်နှံးသည်။ ဝိကပ္ပိယံ၊ ဝိကပ္ပနာလောက်၏။

[ပရိဘုဥ္ဇယော်-ယျ-ဝိဘတ်ကို ကည့် ဂဟေယျ ဘဝတာ်ကဲ့သို့ အရဟတ္ထ ဥ်သက်။]

[အနာပတ္တိအနွှောဒဿာဟံ အမိဋ္ဌေတိဝိကပ္ပေတိ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဟူသော ဝိဘင်းပါဠိကိုမှီ၍ ဤဂါထာခွဲကို ဆိုအပ်သောကြောင့် ထိုပါဠိ၏ဗျတိရေကဖြစ်သော။ ။အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ တိစီဝရံအဓိဋ္ဌာတုံ၊ နဝိကပ္ပေတုံ၊ ဟူသော ခန္ဓကပါဠိကိုမှီ၍။ ။အဝိကပ္ပမနိသင်္ခံ၊ ဓိဋ္ဌာယပရိဘုဥ္ဇယေ၊ ဟူ၍ဆိုအပ်လျက်။ အောက်ခွဲ ဇုမ်သယ်ဘင်္ဂ ံအဓိဋ္ဌာမိ၊ စသည်ဌဝင်ပြီးဖြစ်၍ ဤခွဲမဆိုသင့်ပြီ။

ထိုခန္ဓကပါ ဠိကို။ ။တိစီဝရံတိစီဝရသခ်ံပေန ပရိဟရတောဝ အဓိဋ္ဌာတုမေဝ အနုဇာနာမိ၊ နဝိကပ္ပေတုံ၊ ဟုဘုရား၍ လခ္ဓဂုဏ်ကိုပြသော။ ။ဧဝဉ္စသတိ ယော တိစီဝရေဧကေနစီဝရေန ဝိပ္ပဝသိတုကာမော ဟောတိ။ တဿတိစီဝရာ မိဋ္ဌာနံ ပစ္စုဒ္ဓရိတ္ဝာ ဝိပ္ပဝါသသုခတ္ထံ ဝိကပ္ပနာယ ဩကာသော ဒိန္နောဟောတိ။ ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုမှီ၍–

အဓိဋ္ဌတံပျနိသင်္ခံ၊ ကပ္ပေတ္ဝာပရိဘုဥ္ဇယေ။
ဝိပ္ပဝါသသုခတ္ထံဝ၊ တိသ္မေကံ ဒ္ဝေတယံ ဝိဝါ။ ။ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ဧကေနစီဝရေနဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ ဒ္ဝိဟိတိဟိစီဝရေဟိဟူသော အတ္ထယုတ္တိအားဖြင့် ဤခွဲဒ္ဝေတယံ ဝိဝါ၊ ဟူသတည်း။

ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဟူသောပါဠိကိုမှီ၍–

နာဓိဋ္ဌတမကပ္ပံဝါ၊ နိဿဇ္ဇိတ္ဝာ ပရံဒဒေ။
ဧဝဉ္ဝိသတိနိသင်္ဂ၊ ပါစိတ္တိယံနဟောဿတိ။ ။ဟူ၍ ဆိုအပ်၏။

ဤသို့လျှင် ခန္ဓကပါဠိအဋ္ဌကထာကြီးတို့၌ အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော သက်နှံး၏ ဝိကပ္ပနာကိုပြ၏၊ဝိဘင်းပါဠိဤခုဒ္ဒသိက္ခာလက်သန်းအဋ္ဌကထာတို့၌အဓိဋ္ဌာန်မတင်သေးသော သက်နှံး၏ ဝိကပ္ပနာကိုပြ၏၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍သုံးဆောင်ခြင်း, ဝိကပ္ပ

နာပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းတို့တွင် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်သော အရာကား အရိုး အစဉ်မပြတ်ဖြစ်၍ အလွန်ထင်ရှားစွာ၏။

ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်သောအရာကား အရိုးအစဉ်ပြတ်ပြီဖြစ်၍ ဤသို့ သုံးဆောင်အပ်၏ ဟု အမှတ်သညာမျှ မရှိကြပြီ၊ ပဋိစ္စန္နအပါကဋ္ဌ ဖြစ်ခဲ့၏၊ မြတ်စွာဘုရား လက်ထက်တော်၌ တိစီ၀ရာဓိဋ္ဌာန်သည် ဒုပ္ပရိဟာရဖြစ်၍ ဝိပ္ပ ၀ါသသုခအကျိုးငှါ ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်သောအရာ အများပင်ရှိသည်၊ ယင်းသို့ရှိခြင်းကား ဝိကပ္ပနာသိက္ခာပုဒ်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိတွင် ရှင်ဥပနန်၏ ၀တ္ထု ဖြင့်ဝင်း။ ။အနုဇာနာမိဘိက္ခ၀ေ အတိရေကစီ၀ရံ ဒဿာဟတော ပရံ-ဝိကပ္ပေတ္မာပရိဘုဥ္ဇိတုံ၊ ဟူသောပါဠိဖြင့်ဝင်း။ အလွန်ထင်ရှား၏။ နောက်အခါ ကား ပရိက္ခာရစောဠာဓိဋ္ဌာနသုခပဋိဟာရ နည်းကိုရည်၍ ထိုနည်းဖြင့်သာ သုံး လေ့ပြုရကား ဝိကပ္ပနာပရိဘောဂနည်းသည် အပါကဋ္ဌဖြစ်သတည်း။ ထို့ကြောင့် ထိုနည်းကိုပြလို၍ ဤဂါထာခွဲကိုမိန့်တော်မူသည်၊ ဤအရာ၌ ဤသို့သော သင်္ဂဟ ဂါထာကို ဆိုအပ်၏။

(က) တိစီ၀ရာဒိနုညာတံ၊ ဓိဋ္ဌိတံ ကပ္ပိတံနုတိ။
ဓိဋ္ဌာတုံနကပ္ပေတုန္တိ၊ ဝုတ္တာတ္ထာကပ္ပနာနုစေ။ ။

(ခ) အနာပတ္တိ အဓိဋ္ဌေတိ၊ကဒပ္ပတိ သဇ္ဇတိတိစ။
ဝုတ္တာတ္ထာ ကပ္ပနာကပ္ပါ၊ ဧကစ္စတ္ထောနိ ဆိတောဝ ယတော။ ။

(ဂ) ဒုဓာ စီ၀ရ သန္ဓောဝေါ၊ အဓိဋ္ဌာနဝိကပ္ပတော။
အဓိဋ္ဌာနံ ဒုဓံတတ္ထ၊ သုခဒုပ္ပရိဟာရတော။ ။

(ဃ) ပရိက္ခာရစောဠံသုခံ၊ ဒုက္ခမတြတိစီ၀ရံ။
တိစီ၀ရာဓိဋ္ဌာနဠ္ဆဲ၊ ဓုတင်္ဂဝိနယာဒုဓာ။ ။

(င) ဝိကပ္ပနာ ဒုဓာဥေယျာ၊ ဓိဋ္ဌာနဓိဋ္ဌကပ္ပတော။
ဒုဓာ ဓိဋ္ဌာတိဓိတရံ၊ စောဠံ သုဒ္ဓါဒိတောတိဓာ။ ။

(စ) ပရိက္ခာရစောဠေစာပိ၊ တိစီ၀ရံ၀ကပ္ပတိ။
တဒညံ့ စေ ကပ္ပတေ၀ံ၊ နိရတ္ထံ ကပ္ပနံ သိယာ။ ။

(ဆ) နစနိရတ္ထကံ တေံ၊ ဧတိ ဘာသန္တိ ကေစန။
တေသန္တမဗျာပိတံ၀၊ ဧတ္ထိတာ ပရိပူရတော။ ။

(ဇ) အတိဗျာပိတဒေါသတ္ထ၊အနိ ဆိတတ္ထဒိသာနာ။
ဧတ္ထာဒိနာ ဗဟူ ဒေါသာ၊ ကိမတ္ထောဘာသနေန သော။ ။

(ဈ) သာသကော်ဝေါစရေမာသံ၊ ဆာဟညတ္ထ၀ေသံအယံ။
အဓိပ္ပါယော ပဋိ ဆန္ဒော၊ ပကာသိတောဝိဓာ၀ိသော။ ။

(ည) ပထ၀ိ ပရိ၀တ္ထောတ္ထာ၊ ပထ၀ေါ ဗမဓုဒ္ဓရာ။
သတေန သု ဒုက္ကရေဒံ၊ စိန္တိတဗ္ဗံ ပုနပ္ပုနံ။ ။

(က) အနုညာတ်၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော။ တိစီဝရာဒိ၊ ''တိစီဝ ရိုက်စသည်ကို။ အမိုင်္ဂတ်၊ အမိုင်္ဂဗာန်တင်၍သုံးဆောင်အပ်သလော။ ကပ္ပိတ်နှု၊ ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်အပ်သလော။ ဧုတိအာရောစိတေ၊ ဤသို့ရဟန်းတို့သည် အကြံဖြစ်၍ ကြားလျှောက်လတ်သော်။ အမိုင်္ဂဟုံ နကပ္ပေတုန္တိ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိစီဝရံအမိုင်္ဂဟတုံ, နဝိကပ္ပေတုံ စသည်ဖြင့်။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ခန္ဓကဋ္ဌဟော တော်မူအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကပ္ပနာ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ နှ၊ မအပ်။ ဧုတိစေ၊ ဤသို့ဆိုငြားအုံ့။

(ခ) အနာပတ္တိအဓိဋ္ဌေတိ ''ကပ္ပေတိသဇ္ဇေတိတိစ၊ အနာပတ္တိအနွောဒဿာဟံ အဓိ ဋ္ဌေတိဝိကပ္ပေတိ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဟူ၍လည်း။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဝိဘင်းဋ္ဌဟောတော်မူအပ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကပ္ပနာ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည်၊ ကပ္ပါ၊ အပ်၏။ ဧကစ္စတ္ထော၊ ဤသို့အညွှမည ဝိရုဒ္ဓကဲ့သို့ပင် ဖြစ်လည်ငြားသော်လည်း အညွှမညောကာသဒါနအနက်ကို။ ယတော၊ ကြောင့်။ နိစ္ဆိတော၊ ပါဠိ,အဋ္ဌက ထာတို့၌ ဆုံးဖြတ်အပ်၏။ ဝါ၊ ပါဠိ, အဋ္ဌကထာတို့မှထုတ်ရ၍ အလိုရှိအပ်၏။ တတော၊ ကြောင့်။ စီဝရသမ္ဗောဂေါ၊ သက်နှံးကိုသုံးဆောင်ခြင်းသည်။ အမိုင်္ဂ နဝိကပ္ပတော၊ တင်၍သုံးခြင်း, ပြု၍သုံးခြင်းအားဖြင့်။ ဒုဝေ၊ ၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ် ပါးတို့တွင်။ အမိုင်္ဂနံ၊ တင်၍သုံးခြင်းသည်။ သုခဒုပ္ပရိဟာရတော၊ ဆောင်လွယ် ခြင်း, ဆောင်ခဲခြင်းအားဖြင့်။ ဒုဝေ၊ ၏။ အတြ၊ ဤနှစ်ပါးတို့တွင်။ ပရိက္ခာရ- စောဠံ၊ ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ သုခံ၊ ဆောင်လွယ်သော တင်၍သုံးခြင်းမည်၏။ တိစီဝရံ၊ တိစီဝရိုက်တင်၍ သုံးခြင်းသည်။ ဒုက္ခံ၊ ဆောင်ခဲ သောတင်၍ သုံးခြင်းမည်၏။ တိစီဝရမိုင်္ဂဟနဋ္ဌ၊ သည်လည်း။ ဧတ်ဝိနယာ၊ ဧတင်တိစီဝရိုက်, ဝိနည်းတိစီဝရိုက်အားဖြင့်။ ဒုဝေ၊ ၏။

(ဂ) ဝိကပ္ပနာ၊ ပြု၍သုံးခြင်းကို။ အမိုင်္ဂဟနမိုင်္ဂကပ္ပတော၊ တင်ပြီး, မတင်သေးသည် ကိုပြု၍သုံးခြင်းအားဖြင့်။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးဟူ၍။ ဥယျော၊ သိအပ်၏။ အမိုင်္ဂ၊ တင်ပြီး ကိုပြု၍ သုံးခြင်းသည်။ ဒုဝေ၊ဧတ်, ဝိနယအားဖြင့် နှစ်ပါးတည်း။ ဧတရံ၊ မတင် သည်ကို ပြု၍သုံးခြင်းသည်။ တိဝေ၊ ဧတ်,ဝိနယ,ပရိက္ခာရစောဠမတင်သည်ကို သုံးသောအားဖြင့် သုံးပါးတည်း။ စောဠံ၊ ပရိက္ခာရစောဠတင်၍ သုံးခြင်းသည်။ သုဒ္ဓါဒိတော၊ တိစီဝရိုက်မတင်ဘူးသည်ကိုတင်သော သုဒ္ဓပရိက္ခာရစောဠ, ဧတင်တိစီဝရိုက်တင်ဘူးသည်ကိုတင်သော, ဧတ်တိစီဝရ ပုဗ္ဗပရိက္ခာရစောဠ, ဝိနည်းတိစီဝရိုက် တင်ဘူးသည်ကိုတင်သော ဝိနယတိစီဝရပုဗ္ဗပရိက္ခာရ စောဠ အားဖြင့်။ တိဝေ၊ သုံးပါးတည်း။

တိစီဝရံပနပရိက္ခာရစောဠံအမိုင်္ဂဟတုံဝဋ္ဋတီ၊ ဟူသောပုစ္ဆာကိုဖြေရာ။ ။မယံ ပုဗ္ဗေဝမဟာထေရာနံအာသုမှာ အရညဝါသိနောဘိက္ခု။ ရက္ခသုသိရာ ဒီသုစီဝ ရံ ဌပေတ္ဝာပဝေါနံ ပဒဟာနတ္ထာယ ဂစ္ဆန္တိ။ သာမန္တဝိဟာရေ ဓမ္မသဝနတ္ထာယ ဂတာနဋ္ဌ နေသံ သူရိယေဥဒ္ဓိတေသာမဏေရာဝါ ဒဟရဘိက္ခု။ဝါ ပတ္တစီဝရံဂ

ဟောတွာ ဂစ္ဆန္တိ။ တသ္မာသုခပရိဟောဂတ္ထံ တိစီဝရံပရိကၠာရစောဠံ အဓိဋ္ဌာတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟူသောမဟာတိသ္သထေရဝါဒ။ ။ပုဗ္ဗေအာရညကာ ဘိက္ခု။အဗဒ္ဓသီ-မာယံ ဒုပ္ပရိဟာရန္တိ တိစီဝရံပရိကၠာရစောဠမေဝအဓိဋ္ဌဟိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိံသု၊ ဟူသောမဟာပစ္စုရိ ဝါဒတို့၌ အရညဝါသိနောဘိက္ခု။-ဖြင့်ထိုရဟန်းတို့၏ အရညကင်ခုတင်ကိုပြ၏။

ရုက္ခသုသိရာဒီသုစီဝရံဠပေတ္တာ-ဖြင့်ရုက္ခမူဝုတင်ကိုမုချ၊ ကြွင်းသောဝုတင်ကို အပဋ္ဌာနအားဖြင့်ပြ၏၊ ပဓာနံပဒဟနတ္ထာယ-ဖြင့် အာရဒ္ဓဝိပဿက အဖြစ်ကို ပြ၏၊ ထို့ကြောင့် အရညဝါသိနော ရုက္ခမူလိကာ ပဟိတတ္တာ သမာနာနုတေစ တေစီဝရိကင်ံ သမာဒိယိသန္တိတိ၊နေတံဌာနံဝိဇ္ဇတိ၊ဟူသောယုတ္တိ။တိစီဝရိက်ကို ပရိကၠာရစောဠတင်သဖြင့် ဝုတင်မပျက်သင့်သောယုတ္တိ။ အပ္ပိစ္ဆတာဒိ အဝိရောဓ သုခ ပရိဘောဂယုတ္တိအားဖြင့် ဝုတင် တိစီဝရ ပုဗ္ဗကိုပင် ဝုတင် ဆောင်လျက် ပရိကၠာရစောဠတင်၍ သုံးဆောင်အပ်၏ဟူသောအနက်သည် အလွန် ထင်ရှား၏ ဟု မှတ်အပ်၏။

ယင်းသို့ဖြစ်သော်လည်း ကျမ်းသုံးဆောင်ရှက်သည်ကို ထားဘိဦး၊ ပြောဆိုရိုး ပင် ပြတ်ကြိုးပြတ်ခဲ့သောကြောင့် အပ်သူတတို့အား ဇစ္ဆန္ဒသည် နေလကိုမမြင် သကဲ့သို့၊ ဗဟုသုတတို့အား သတိမမူ ဂုမမြင်ဟူ၏သို့သာဖြစ်၏၊ ဝိဂ္ဂဟပ်နာလည်း ဤနည်းသိအပ်၏၊ ယခုအခါ ဤသို့သောအနက်ကို မသိကုန်သောသူတို့၏ ဝါဒကို ပြလိုမူ ပရိကၠာရစောဠေစာပိ၊စသည်ကိုဆိုအပ်၏။

(စ) အပိ၊အဘို့တပါးကား။ ပရိကၠာရစောဠေစ၊ ပရိကၠာရစောဠဆောင်ရာ၌လည်း။ **တိစီဝရံဝ**၊သက်နှံးသုံးထည်သည်သာလျှင်။ဝါ၊ကိုသာလျှင်။ပရိကၠာရစောဠန္တိ၊၍။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊ဌ၊။ [ထည့်] ကပ္ပတိ၊အပ်၏။တဒတ္ထံ၊ထိုမှကြွင်းသော တိစီဝရပဟော နကသက်နှံးရှိသမျှကို။ဝိဂ္ဂဟေ၀ဝ်ဖွံ့၊ဝိဂ္ဂဟနာပြုအပ်၏။ဝါ၊တဒတ္ထံ၊သည်။နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ [ထည့်] တဒတ္ထံ၊သည်။ စေကပ္ပတိ၊အုံ့။ ဝေ၀ံ၊ဤသို့အပ်ခဲ့သော်။ ကပ္ပနံ၊ ဝိဂ္ဂဟနာသိက္ခာပုဒ်သည်။ နိရတ္ထံ၊မြတ်စွာဘုရား ကြိုးစားပြင်းစွာ ပညတ်ပါလျက် အနက်မဲ့သော လိုရာမပြီးအချည်းနှီးသည်။ သိယာ၊ရာ၏။ ကသ္မာ၊ကား။သြကာ သာဘာ၀တော၊ ဝိဂ္ဂဟနာ ပြုရာဘွယ်တို ခွင့်မရှိသောကြောင့်တည်း။ [ထည့်။]

(ဆ) တေ သိက္ခာပဒံ၊သည်။ နစနိရတ္ထကံ၊လိုရာယွင်းကွက်အနက်မဲ့နိုး အကျိုးမပြိုး အချည်းနှီးမဟုတ်သည်သာတမံ့။ဇုတိ၊သို့။ကေစန၊အချို့ကုန်သောသူတို့သည်။ ဘာသန္တိ၊ကုန်၏။ဗေတေသံ၊တို့၏။ တံဘာသနံ၊ ထိုစကားသည်။ ဇုစ္ဆိတာပရိပူရ တော၊အလိုရှိအပ်သော အနက်တည်းဟူသောဝိဂ္ဂဟပုဗ္ဗသမျှ မပြည့်စုံသော ကြောင့်။အဗျာပိတံ၀၊အဗျာပိတဒေါသ သင့်သည်သာတည်း၊ နကေ၀လမဗျာပိ တမေ၀၊အဗျာပိတသာမဟုတ်သေး [ထည့်။]

(ဇ) အနိစ္ဆိတတ္ထဒီသနာ၊ အလိုမရှိအပ်သောပါဠိ, ဝိရုဒ္ဓ စသောအနက်၏ထင်မြင် သောကြောင့်၊ အဘိဗျာပိတဒေါသဠ၊အတိဗျာပိတဒေါသလည်း သင့်သေး၏။

ဣစ္ဆာဒိနာ၊ဖြင့်။ဒေါသာ၊တို့သည်။ ဗဟု၊များကုန်၏။ သောဒေါသော၊ကို။ ဘာသ နေန၊ဖြင့်။ ကိမတ္ထောနုည်း။

(ဃ) သာသကော်၊ သာသက်သိက္ခာပုဒ်၌။ ဂေါစရော၊ ဆွမ်းခံရွာ၌။ နိက္ခိပိတ္တာ၊ သက်နှိုးကိုထား၍။ဝသံ-ဝသန္တော၊ရှေးဝါကျွတ်မြောက်နောက်ကြွတို့ကာ တာ ငါးရာတွင် ရှုရှာဘွယ်များ လေးပါးအင်္ဂါ ပြည့်စုံစွာနေသောသူသည်။ မာသံ၊ တလေပတ်လုံး။ ဝိပ္ပဝသိတဗ္ဗံ၊ ထိုသက်နှိုးနှင့် ကင်းရှိနေအပ်၏။ အညတ္ထ၊ ထိုမှ တခြား ရပ်တပါးဌာ။ဝသံဝသန္တော၊သည်။ဆာဟံ၊ ခြောက်ရက်ပတ်လုံး။ဝိပ္ပဝသိ တဗ္ဗံ၊ ၏။ အယံအဓိပ္ပါယော၊ ဤသို့သော ဘုရားအလိုတော်သည်။ ပဋိဗ္ဗုဒ္ဓေ၊ ဖုံးလွှမ်းရကား၊ ဘဒန္တမုဒ္ဓဒတ္တော၊ အရှင်မုဒ္ဓဒတ်သည်။ ဝိနယဝိနိစ္ဆယေ၊၌။ပကာ သိတောဝ၊ကဲ့သို့။ဤဓာတိ၊ဤအရာ၌လည်း။အယံအဓိပ္ပါယော၊ သည်။ ပဋိဗ္ဗုဒ္ဓေ၊ ရကား။ ဘဒန္တဓမ္မသိရိနာ၊သည်။ဤဓ၊ ဤခုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်း၌။ ပကာသိတောဝ၊၏။

(ဃ) ပထဝိ၊မဟာ-ပထဝိကို။ပရိဝတ္တော်တော်ထက်အောက်ပြောင်းပြန် မှောက်လှန်၍ ပထဝေါ၊မဝုဋ္ဌရာ၊ ရွှံ့ပြန်လှစ္စာသော မြေသြဇာကို ထုတ်ဘော်သည်ထက်၊ သတေနသုဒ္ဓကရံ၊အဆအရာလွန်စွာ ပြုခဲ့သော။ ဤဒံဠာနံ၊ ဤအရာကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ ရှေနောက်ပြန်လှန်အဟန်ဘန်လျှင်။ စိန္တိတဗ္ဗံ၊ တောက်မေ့အပ်၏။

၂၄။ တိစီဝရဿ ဘိက္ခုဿ၊ သဗ္ဗမေတံ ပကာသိတံ။
ပရိက္ခာရစောဠိယော သဗ္ဗံ၊ တထာ ဝတ္ထာ အဓိဋ္ဌိတိ။ ။

၂၄။ တိစီဝရဿ၊ ဝိနည်းတိစီဝရိက်ဆောင်သော။ဘိက္ခုဿ၊ အား။ဝါ၊ ရဟန်းအကျိုးငှါ။ တံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံသော အဓိဋ္ဌာန်အစီအရင်,ဆောင်ရာ သောအစီအရင်ကို။[ဒုကာဒဟာင်း။]ဝါ၊ ထိုအလုံးစုံသော သက်နှိုးကိုးထည် အစီအရင်ကို။ [ဒုကာသစ်။] ပကာသိတံ၊ ပြအပ်၏။ ပရိက္ခာရစောဠိယော၊ ပရိက္ခာရစောဠဆောင်သော ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံ ကိုးထည်သော သက်နှိုးကို။ တထာဝတ္ထာ၊ ထိုပရိက္ခာရစောဠ ဟုဆို၍။ အဓိဋ္ဌာတိ၊အဓိဋ္ဌာန် တင်၏။

[ဝါ၊အနဓိဋ္ဌိတနိသဒ္ဒံ၊ကပ္ပေတ္ထာ ပရိဘုဉ္ဇယေ-ဟူသော အစီအရင်ကို သဗ္ဗ ဘိက္ခုအကျိုးငှါ ပြအပ်သလော-စုဒ်၊ တိစီဝရဿစသည်မိန့်။ ထိုအစီအရင်ကား တစီဝရိကတို့အား ဝိပ္ပဝါသသုခဘို့သော၊ပရိက္ခာရစောဠိယအားကား ပရိက္ခာရ စောဠာမိဋ္ဌာနပင် ဝိပ္ပဝါသသုခကိုရလေပြီဟူလို။]

တိစီဝရဿ၊ဓုတင်,ဝိနည်း,တိစီဝရိက်ဆောင်သော။ ဘိက္ခုဿ၊ အား။၏။ ဝိပ္ပဝါသသုခတ္ထံ၊ သက်နှိုးကင်းကွာချမ်းသာစွာနေခြင်းငှါ။ [ထည့်။] တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအလုံးစုံသောအနဓိဋ္ဌိတအနိသဒ္ဒဟူသမျှကို ဝိကပ္ပနာပြု၍ချည်း သုံးဆောင် ရာ၏ဟူသောအစီအရင်ကို။ ပကာသိတံ၊ ၏။ကသ္မာ၊ ကား။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။

[ထည့်။]ပရိကၠာရ စောဋ္ဌိယော၊ သည်။သဗ္ဗံ၊ကို။တထာ၀တ္တာ၊၍။ အဓိဋ္ဌာတိ၊ ၏။တေနေ၀ပရိကၠာရ စောဠာဓိဋ္ဌာနေန၊ ဖြင့်သာလျှင်။ ဝိပ္ပ၀ါသသုခံ၊ ကို။ လဘေ၊ ရ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တိစီ၀ရဿဘိက္ခုဿဝိပ္ပ၀ါသသုခတ္ထံ ဧတံ သဗ္ဗံ ပကာသိတံ၊ သမ္မန်။

[နဝစီ၀ရ၏အဓိဋ္ဌာနဝိဓိကိုပြုပြီး၍ နဝကာရဏကြောင့်အဓိဋ္ဌာနဇဟနဝိဓိကို အဋ္ဌေ၁စသဖြင့်ပြ၏၊ ဒုတိယပါ၁ကား ဧကေ၁သက္ခရ ဗုန္ဓ၀ဇိရာ၊ အကြင်းကား ဒွါ၁သက္ခရ ဗုန္ဓ၀ံသာ။]

၂၅။ အဋ္ဌေ၁ဝိဿဇ္ဇနဂါဟ၀ိဗ္ဘမာ၊ ပစ္စုဒ္ဓရော မာရဏလိင်္ဂသိက္ခာ။
သဗ္ဗေသ္ဝမိဋ္ဌာနဝိယောဂကာရဏာ၊နိဗ္ဗိဒ္ဓဆိဒ္ဒ္ဓ တိစီ၀ရဿ ပိ။

၂၅။ အဋ္ဌေ၁ဝိဿဇ္ဇနဂါဟ၀ိဗ္ဘမာ၊ ခိုးသူလုခြင်း, စွန့်ခြင်း, အကျွမ်း၀င်၍ယူခြင်း, သိက္ခာမချမူ၍ လူထွက်ခြင်းဌင်း။ ပစ္စုဒ္ဓရော၊ ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ၍ပြုခြင်းဌင်း။ မာရဏလိင်္ဂသိက္ခာ၊ သေခြင်း, လိန်ပြန်ခြင်း, သိက္ခာချခြင်းဌင်း။ ဤမေအဋ္ဌ၊ ဤရှစ်ပါးတို့သည်။ [ထည့်။] သဗ္ဗေသု၊ အလုံးစုံသက်နှိုးထည့်တို့၌။ အမိ-ဋ္ဌာနဝိယောဂကာရဏာ၊ အမိဋ္ဌာန်ကင်းခြင်း၏ အကြောင်းတို့တည်း။ တိစီ-၀ရဿပိ၊ တိစီ၀ရိက်၏ကား။ နိဗ္ဗိဒ္ဓဆိဒ္ဒ္ဓ၊ ထုတ်ချင်းထွင်းသော အပေါက်သည်လည်း။ အဓိဋ္ဌာနဝိယောဂ ကာရဏံ၊ တည်း။

[ဤနှင့်ယုံမှားကင်းစိမ့်သောဌ၊ စောဒနာ၊ သောဓနာကိုဆိုအပ်၏။]

ဆိဒ္ဒံတိစီ၀ရဿာတိ၊ ဝုတ္တံကဿာတိနာ၀တံ။
ဝိနယတေစီ၀ရိကော၊ တိစီ၀ရပ္ပဟောနကံ။ ။
စောဠာဓိဋ္ဌာနတောဘုဇ္ဇ၊ တဿတံ နဇဟေယထာ။
တထာန ပရိကၠာရိဿ၊ ဧတာဒိသေ၀တန္ဒိစ။ ။

တိစီ၀ရဿ၊ ၏။ ဆိဒ္ဒံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနဝိယောဂကာရဏံ၊တည်း။ဤတိ၊ သို့။ ဝုတ္တံ၊၏။ကဿ၊ ဧတင်ဝိနည်းပရိကၠာရစောဠတို့တွင် အဘယ်သူ၏။ တိစီ၀ရဿ၊ ၏။ ဆိဒ္ဒံ၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနဝိယောဂကာရဏံ၊ နည်း။ ဤတိစောဒနာ၊ တည်း။ ဤဒံအနုယုဇ္ဇနံ၊ ဤစောဒနာသည်။ နာ၀တံ၊ အဋ္ဌကထာ ဋီကာ ဂဏ္ဌိ ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌ မလာ။ တထာပိ၊ လည်း။ ယုတ္တိယာ၊ အသင့်အားဖြင့်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ၁ဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝိနယတေစီ၀ရိကော၊ ဝိနည်းတိစီ၀ရိက်ဆောင်သော ရဟန်းသည်။ တိစီ၀ရပ္ပ-ဟောနကံ၊ တိစီ၀ရိက်အဓိဋ္ဌာန်တင်လောက်သော သက်နှိုးသုံးထည့်ကို။ စော-ဠာဓိဋ္ဌာနတော၊ ပရိကၠာရစောဠတင်သောအားဖြင့်။ ဘုဇ္ဇ၊ သုံးဆောင်၏။ တဿ၊ ထိုဝိနည်းတိစီ၀ရိက် ဆောင်သောရဟန်း၏ ထိုပရိကၠာရ စောဠတင်သောသက်နှိုးသုံးထည့်၏။ တံ၊ ထိုအပေါက်သည်ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို။ နဇဟေယထာ၊ မစွန့်၏သို့။ တထာ၊ တူ။ ပရိကၠာရိဿ၊ ပရိကၠာရစောဠဆောင်သော ရဟန်း၏။

တဿ၊ ထိုပရိက္ခာရစောင့်တင်သော သက်နှံးသုံးထည်၏။ တံ၊ ထိုအပေါက်သည် ထိုအဓိဋ္ဌာန်ကို။ နှ၊ မစွန့်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ [ထည့်] ဓုတာဒိသေဝ၊ ဓုတင်, ဝိနည်း,တိစီဝရိက်ဆောင်သော ရဟန်း၏သာလျှင်။ တဿ၊ထိုသက်နှံးသုံးထည်၏။ တံ၊ ထိုအပေါက်သည်။ အဓိဋ္ဌာနဝိယောဂကာရဏံ၊ တည်း။ ဧတိစ၊ ဤသို့ သာလျှင်။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။

[အကပ္ပိယစီဝရဘောဒကိုလည်း, ထိုကိုဆောင်ခြင်းမှ အာပတ္တိဘေဒကိုလည်း, ထို၏ရံခါအပ်သည်ကိုလည်း ပြလိုမှုကုသဝါက- စသည်ကိုမိန့်။]

၂၆။ ကုသဝါကဖလကာနိ၊ ကမ္မလံ ကေသဝါဠဇံ။
ထုလ္လစ္စယံ ဓာရယတော၊ လူကပက္ခာဇိနက္ခိပေ။ ။

၂၆။ ကုသဝါက ဖလကာနိ၊ သမန်းမြက်ကို ကျစ်၍ ပြုသောသက်နှံး, လျှော်မျှင်ကို ယက်သောသက်နှံး, ပျဉ်ချပ်ကိုစပ်သော သက်နှံး တို့ကိုလည်း။ ကေသဝါဠဇံ၊ လူဆံပင် စာမရီမြီးမှဖြစ်သော။ ကမ္မလံ၊ သက္ကလပ်ကိုလည်း။ ဥလူကပက္ခာ ဇိနက္ခိပေ၊ ခင်ဗုပ်တောင်ဖြင့် ယက်သောသက်နှံး,အမွှေးခွါနှင့် တကွသော သစ်နက်ရေတို့ကိုလည်း။ အက္ကဠာနံ၊ မုရိုးဒဏ်ကို မုရိုးမျှင်ဖြင့် စီသောသက်နှံးကိုလည်း။ [လုတ္တာနိဒ္ဒဿသဒ္ဒါဖြင့်ယူ။] ဓာရယတော၊ ဆောင်သောရဟန်းအား။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ထုလ္လစ္စဉ်း အာပတ်သင့်၏။

၂၇။ ကဒလေရ ကက္ကဒုသေ၊ ပေါတ္ထကေ စာပိ ဒုက္ကဋံ။
သဗ္ဗနီလကမဋ္ဌိဋ္ဌ၊ ပီတလောဟိတကဏ္ဍကေ။ ။

၂၈။ မဟာရဂ်မဟာနာမ၊ ရဂ်ရတ္တေ တိရိဋုကေ။
အစ္ဆိန္နဒီဃဒသကေ၊ ဖလပုပ္ဖဒသေ တထာ။
ကဠုကေ ဝေဌနေ သဗ္ဗံ၊ လဘတိစ္ဆိန္နစီဝရောတိ။ ။

၂၇-၂၈။ ကဒလေရကက္ကဒုသေ၊ ငှက်ပျောမျှင်, ပြိတ်မျှင်, မုရိုးမျှင်ဖြင့် ယက်သောသက်နှံးကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်ဌင်း။ ပေါတ္ထကေစာပိ၊ သင်ပန်းလျှော်ဖြင့်ယက်သော သက်နှံးကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်ဌင်း။ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ သဗ္ဗနီလကမဋ္ဌိဋ္ဌပီတလောဟိတ ကဏ္ဍကေ၊ အလုံးစုံညိုသောသက်နှံး, အလုံးစုံမောင်းသောသက်နှံး, အလုံးစုံရှေသောသက်နှံး, အလုံးစုံနီသောသက်နှံး, အလုံးစုံမည်းသောသက်နှံးတို့ကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်ဌင်း။ ဝါ၊ အလွန်ညိုသော။ ဝါ၊ တခဲနက်ညိုသော။ပ။ မဟာရဂ်မဟာနာမ-ရဂ်ရတ္တေ၊ အလုံးစုံကင်းခြေမျှား ကျောက်ကုန်းအဆင်းရှိသော ဆိုးရည်ဖြင့်

ဆိုးသောသက်နှိုး, အလုံးစုံ ဖြောဲ့တောဲ့သောအဆင်းရှိသော ဆိုးရည်ဖြင့်ဆိုး သောသက်နှိုးတို့ကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ တိရိဋ္ဌကေ၊ တိရိဋ္ဌကမည်သော သစ်ခွံဖြင့်ပြုသောသက်နှိုးကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ အစ္ဆိန္နဒိဃဒသ-ကေ၊ မဖြတ်သော အဆာရှိသောသက်နှိုး, အလယ်၌ ဖြတ်သည်ဖြစ်၍ ရှည်သော အဆာရှိသော သက်နှိုးကိုဆောင်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဖလပုပ္ပဒသေ၊ အချင်းချင်းစပ်၍ ချုပ်အပ်သောအသီးပမာ အဆာရှိသောသက်နှိုး, ဆတ်သွားတမျှင် အပွင့်အဆာ ရှိသောသက်နှိုးကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ကဠု-ကေ၊ အက်ကျိုဒုယင်သင်ဒိုင်းကို ဝတ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဝေဠုနေ၊ ဦးရစ်ခေါင်းပေါင်းကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ တထာ၊ ထို့အတူ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သင့်၏။ အစ္ဆိန္နစီဝရော၊ ခိုးသူလုသောသက်နှိုးရှိသော ရဟန်းသည်။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံ ရသမျှ ကုသစီဝရ စသည်ကို။ ဓာရေတုံ၊ ဌာ။[ထည့်။] လဘတိ၊ ရ၏။

[ဖလပုပ္ပဒသေတိ အညမညံ သံသိဋ္ဌတ္တာ ကတာဖလသဒိသာ ဒသာဖလာတိ ဝုစ္စန္တိ။ ကေတကာဒိပုပ္ပသဒိသာနိပုပ္ဖါနိ။ ।ဋ္ဌိကာသစ်။သံသိဋ္ဌတ္တာ၌-သံ-ကား သမ္ဗန္ဓတ္ထ၊ နိသိဒိုင်အဆာကဲ့သို့ခွဲ၍ပြုသည်ကိုနှစ်စေလိုရကား။ အညမညံ သံသိဋ္ဌတ္တာကတာဟူသည်၊ ဤပုဒ်ကို နောက်ကေတကာဒိပုပ္ပသဒိသာနိသို့လည်း လိုက်စေ။ ॥သိဝု၊ တန္တိသန္တာနေ၊ ဟူသောဓာတ်နက်၌။ တန္တိသန္တာနတ္ထ၏ သာမညဖြစ်၍ ချုပ်၍အပြောက်ဆိုးခြင်း, ယက်၍ပြုခြင်းသည်ပင် သံသိဋ္ဌန မည်သည်ချည်း၊ ဤဖလပုပ္ပဒသကို ပကတိအဝတ်မှ အဆင်းအထူးထင်စေ၍ ပြုသောအရာသည် လောက၌ ပါကဋပင်၊ထိုဖလပုပ္ပကိုအဆာ၌ သာပယ်ခြင်းသည်လည်း သာသနာ၌ ပါကဋပင်၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါတထည်လုံး မှန်ကူသီးအသွင် ထင်စေလျက် ယက်သော လေးလုံးပြောက်ခေါ်သော သက်နှိုးသည် ကပ္ပိယာ နုလောမကဲ့သို့ ရှိ၏။]

စီဝရပြီး၏။

၄-ရဏ

၁။ မူလကွန္ဓတစပတ္တ၊ ဖလပုပ္ဖပ္ပဘေဒတော။
ရဏနာနိ ဆဗ္ဗိဓာနိ၊ အနုညာတာနိ သတ္ထုနာ။ ॥

၁။ ရဏနာနိစာတိ၊ ကား။ မူလကွန္ဓတစ ပတ္တဖလပုပ္ဖပ္ပဘေဒတော၊ အမြစ်,ပင်စည်,အခေါက်,အရွက်,အသီး,အပွင့်အပြားအားဖြင့်။ဆဗ္ဗိဓာနိ၊ ခြောက်ပါးအပြားရှိကုန်သော။ ရဏနာနိ၊ ဆိုးရည်တို့ကို။သတ္ထုနာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုညာတာနိ၊ခွင့်ပြုတော်မူအပ်ကုန်၏။

၂။ မူလေ ဟလိဒ္ဒိ ခန္ဓေ စ၊ မဇ္ဈိဋ္ဌတုဂ်ဟာရကေ။
အလ္လိ ံနိလ္လိဋ္ဌ ပတ္တေသု၊ တစေလောဒ္ဒဋ္ဌ ကဏ္ဏုလံ။
ကုသုမ္ဘံ ကိ ံသုကံ ပုပ္ဖေ၊ သဗ္ဗံ လဗ္ဘံ ဝိဝဇ္ဇိယာတိ။ ။

၂။ မူလေ၊ အမြစ်ဆိုးရည်၌။ ဟလိဒ္ဒိ ံ၊ နန္တင်းဥကို။ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ကြဉ်၍။ ခန္ဓေစ၊ ပင်စည်ဆိုးရည်၌ကား။ မဇ္ဈိဋ္ဌတုဂ်ဟာရကေ၊ ထန်းကျင့်, ပိန်းနဲနွယ်တို့ကို။ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ၍။ ပတ္တေသု၊ အရွက်ဆိုးရည်တို့၌။ အလ္လိဋ္ဌ၊ မဲရွက်ကိုင်း။ နိလ္လိဋ္ဌ၊ ဒန်းရွက်ကိုင်း။ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ၍။ တစေ၊အခေါက်ဆိုးရည်၌။ လောဒ္ဒဋ္ဌ၊ တောက်ရပ်ကိုင်း။ကဏ္ဏုလံ၊ ကြာပိုင်ခေါက်ကိုင်း။ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ၍။ ပုပ္ဖေ၊ ၌။ ကုသုမ္ဘံ၊ ဝတ်ပန်းပွင့်ကိုင်း။ ကိ ံသုကံ၊ ပေါက်ပွင့်ကိုင်း။ ဝိဝဇ္ဇိယ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောဆိုးရည်ကို။ လဗ္ဘံ၊ ရအပ်၏။

[အသီးဌာကြဉ်ဘွယ်မရှိ။ ။ယခုအခါ ဆိုးရည်ကိုမကျိုမှု၍ ဆိုးကြကုန်၏။ ။ တေန ခေါ်ပန သမယေန ဘိက္ခု။ သီတုဒကေန စီဝရံ ရဇန္တိ၊စီဝရံ ဒုဂ္ဂန္ဓံ ဟောတိ၊ ဘဂဝတော ဇေတမတ္ထံအာရောစေသုံ။ အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ရဇနံပစိတုံ။ သီတုဒကာတိ အပက္ကရဇနံဝုစ္စတိ။ ။ဤသို့ပါ၌ အဋ္ဌကထာလာသောကြောင့် ကျိုမှအပ်မည်။]

ရဇနပြီး၏။

၅-ပဏ္ဍ

၁။ အယောပတ္တော ဘူမိပတ္တော၊ဇာတိယာ ကပ္ပိယာ ဒုဝေ။
ဥက္ကဋ္ဌော မဇ္ဈိမော စေဝ၊ သြမကော စ ပမာဏတော။ ။

၁။ ပတ္တောစာတိ၊ ကား။ အယောပတ္တော၊ သံသပိတ်ရင်း။ ဘူမိပတ္တော၊ မြေသပိတ်ရင်း။ ဇာတိယာ၊ ဇာတ်အားဖြင့်။ ဒုဝေ၊ နှစ်လုံးကုန်သောသပိတ်တို့သည်။ ကပ္ပိယာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သပိတ်ကြီးရင်း။ မဇ္ဈိမောစေဝ၊ သပိတ်လတ်ရင်း။ သြမကောစ၊ သပိတ်ငယ်ရင်း။ ပမာဏတော၊ ပမာဏအားဖြင့်။ တယော၊ သုံးလုံးကုန်သောသပိတ်တို့သည်။ ကပ္ပိယာ၊ ကုန်၏။

၂။ ဥက္ကဋ္ဌော မဂဓေနာဠိ၊ ဒွယတက္ကုလသာဓိတံ။
ဂဏ္ဌာတိ သြဒနံ သူပံ၊ ဗျဉ္ဇနဉ္စ တဒူပိယံ။ ။

၂။ ဥက္ကဋ္ဌော၊ သည်။ မဂဓေနာဠိဒွယတက္ကုလသာဓိတံ၊ မဂဓတိုင်းဌ နှစ်ကွမ်းစားသောဆန်ဖြင့် ချက်အပ်သော။ သြဒနံ၊ ထမင်းကိုရင်း။ သူပံ၊

ထိုထမင်း၏ လေးဘို့တဘို့ရှိသောလက်ဖြင့် ယူကောင်းသော ပဲနောက် ဟင်းကိုရင်း။ တဒုပိယံ၊ အဆုံးထမင်းလုပ်တိုင်အောင် စားလောက်သည် ဖြစ်၍ ထိုထမင်းအားလျောက်ပတ်သော။ ဗျဉ္ဇနဠု၊ ငါး,အမဲစသော ဟင်းလျှောကိုရင်း။ ဂဏ္ဍာတိ၊ ယူ၏, ဝင်၏, ဆန့်၏။

၃။ မဇ္ဈိမော တဿုပဟော ဝ၊ တတောပဟောဝ သြမကော။
ဥက္ကဋ္ဌတော စ ဥက္ကဋ္ဌော၊ အပတ္တော သြမကောမကော။ ။

၃။ တဿ၊ ထိုဥက္ကဋ္ဌသပိတ်၏။ ဥပဟောဝ၊ ထက်ဝက်ဝင်သောသပိတ်သည်သာလျှင်။ မဇ္ဈိမော၊ မဇ္ဈိမသပိတ်မည်၏။ တတော၊ ထိုမဇ္ဈိမသပိတ်မှ။ ဥပဟောဝ၊ သည်သာလျှင်။ သြမကော၊ မည်၏။ ဥက္ကဋ္ဌတောစဥက္ကဋ္ဌော၊ ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်ထက်ကြီးသောသပိတ်သည်ရင်း။ သြမကောမကော၊ သြမကသပိတ်အောက်ငယ်သောသပိတ်သည်ရင်း။ အပတ္တော၊ သပိတ်မမည်။

[ဆွမ်းနှစ်ပြည့်,ပဲဟင်း,အမဲ,ငါးတခွက်သားစီ,သုံးပြည့်တခွက်ဝင်သည်ကား ဥက္ကဋ္ဌသပိတ်မည်၏။]

၀၊ အပတ္တော၊ ကပ္ပိယကို မြစ်သောခွက်တည်း။ [ပဋိသေဓ။] ၀၊ ဥက္ကဋ္ဌတော၊ ထက်။ ဥက္ကဋ္ဌောစ၊ ကား။ အပတ္တော၊ ခွက်ကြီးတည်း။ [ဝုဒ္ဓတ္ထ။] ၀၊ အပတ္တော၊ ခွက်မျှသာတည်း။ [တဇ္ဇော။] ၀၊ အပတ္တော၊ ကပ္ပိယမှတပါးသော ခွက်တည်း။ [အညတ္ထ။] ၀၊ အပတ္တော၊ ကပ္ပိယနှင့်သဏ္ဌာန်တူသော ခွက်တည်း။ [သဒိသ။] ၀၊အပတ္တော၊ ကပ္ပိယနှင့်ဆန့်ကျင်သောခွက်တည်း။ [ဝိရုဒ္ဓ။] ၀၊ အပတ္တော၊ မအပ်ဟု ကဲ့ရဲ့အပ်သောခွက်တည်း။ [ဂရဟာ။] ၀၊ အပတ္တော၊ ကပ္ပိယမှဆိတ်သောခွက်တည်း။ [သုညဿ။] ၀၊ အပတ္တော၊ အပ်သော အဖြစ်မှကင်းသောခွက်တည်း။ [ဝိဂတ။] သြမကာ၊ အောက်။ သြမကော၊ ယုတ်မူကား။ အပတ္တော၊ ခွက်ငယ်သာတည်း။ [အပ္ပက။]

[အဟံ ခေါ ပန ဥဒါယိအပ္ပေကဒါ ဇုမိနာပတ္တေန သမတိတ္ထိကံပိ ဘုဥ္ဇာမိ၊ ဘိယျောပိ ဘုဥ္ဇာမိ ဟု မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသဋ္ဌ ဟောတော်မူသောကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသပိတ်တော်ကား ဘုန်းပေးတော်မူမြဆွမ်းကော်ဆံ့ရုံသာတည်း၊ သမတိတ္ထိကံ ဘုဥ္ဇာမိ-ကိုပကတိကာလကို, ဘိယျောပိဘုဥ္ဇာမိ-ကိုဒေသစာရီကြွတော်မူခါနီးကိုရည်၍ မိန့်တော်မူသည်၊ ရဟန်းတို့လည်း လောက်ရုံသော ဆွမ်း ဆံ့ရုံသပိတ်ကိုသာ ဆောင်ကုန်ရာသည်၊ အခါခပ်သိမ်းဆောင်အပ်သော ပရိဘောဂရာ ဖြစ်၍ ကြီးစွာသောသပိတ်ကိုမဆောင်ကုန်ရာ၊ဤအကြောင်းကို ဝိဇ္ဇာလဘာရ ဒွါဒေ၀ဏ္ဍုဖြင့်သိအပ်၏၊ ထို့ကြောင့်ခွက်ကွမ်းစား, ပြည်ကွမ်းစားကိုယူကြသည်တွင် ခွက်ကွမ်းစားသာ သင့်လျော် သကဲ့သို့ ရှိ၏။

ပါဒဂဏ္ဍန ကဒတာ အန တိရိတ္ဆပ္ပမာဏော ပန ဃဋ္ဌကော ပတ္တံ ထာလကံ ကဠန္ဒနကောကုဋ္ဌိကာတိဇုဒမေတ္ထိဘာဇနီယဘဏ္ဍံ၊ ဤမတ္တိကာဘဏ္ဍဂရုဘာဏ္ဍပတ္တ,ထာလကသည် ဆွမ်းခွက်ချည်း။ ထိုပတ္တ, ထာလက၏ ဘာဇနီယအဖြစ်ကား ငယ်သော ပမာဏကြောင့်တည်းဟု သိလို၍ ပါဒဂဏ္ဍနကတော အန တိရိတ္ဆပ္ပမာဏော၊ ဟူသော ဟေတုမန္တရိသေသနကို မိန့်သတည်း။ ဂရုဘာဏ္ဍ ခုဒ္ဒကပမာဏကိုလိုရာ၌ ပါဒဂဏ္ဍနသဒ္ဒါဖြင့် ဆိုမြဲ။ ဤပတ္တ, ထာလကတို့လည်း နှစ်ပြည့်တခွက်ဝင်ဖြစ်၍ ဥက္ကဋ္ဌောမကသပိတ်ပမာဏပင်၊ ဤမှတပါးလည်း ကြာသွတ်အိုးဃဋ္ဌက, ရေခွက်ကဠန္ဒက, ရေတကောင်းကုဋ္ဌိကဟူသော ယှဉ်ဘက်အားဖြင့်သည်း ခုဒ္ဒကပမာဏကိုလို၏ဟု သိအပ်၏။]

၄။ အတိရေကပတ္တော ဓာရေယျော၊ ဒသာဟပရမံ သကော။
ကပ္ပေါနိသဏ္ဌိယော ဟောတိ၊ တသ္မိံ ကာလေ တိနာမိတော။ ။

၄။ သကော၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သော။ ကပ္ပေါ၊ဇာတ်,ပမာဏ,အဆင်း,ဖုတ်ခြင်းအားဖြင့်အပ်သော။ အတိရေကပတ္တော၊ အမိဋ္ဌာန်ဝိကပ္ပနာ ပြုသော သပိတ်မှ လွန်သောသပိတ်ကို။ ဒသာဟပရမံ၊ ဆယ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလပတ်လုံး။ ဓာရေယျော၊ ဆောင်အပ်၏။တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုဆယ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသောကာလကို။ ဝါ၊ သည်။ အတိနာမိတော၊ လွန်စေအပ်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ လွန်လသော်။ ဝါ၊ အတိနာမိတော၊ သော။ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုတဆယ့်တစ်အရုဏ်တက်သောအခါ၌။ နိဿဋ္ဌိယော၊ စွန့်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၅။ အဠ္ဆေဒဒါနဂါဟေဟိ၊ ဝိဇ္ဇမာ မရဏုဒ္ဓရာ။
လိင်္ဂသိက္ခာဟိ ဆိဒ္ဒေန၊ ပတ္တောဝိဋ္ဌာနမုဒ္ဓတိ။ ။

၅။ အဠ္ဆေဒဒါနဂါဟေဟိ၊ ခိုးသူလုခြင်း, သူတပါးအား ပေးခြင်း, အကျွမ်းဝင်၍ ယူခြင်းတို့ဖြင့်ရင်း။ ဝါ၊ တို့ကြောင့်ရင်း။ ဝိဇ္ဇမာ၊ သိက္ခာမချမူ၍ လူထွက်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ မရဏုဒ္ဓရာ၊ သေခြင်း, ပစ္စုဒ္ဓိရှုပြုခြင်းကြောင့်ရင်း။ လိင်္ဂသိက္ခာဟိ၊ လိန်ပြန်ခြင်း, သိက္ခာချခြင်းတို့ကြောင့်ရင်း။ ဆိဒ္ဒေန၊ ဆပ်ဆွမ်းလုံးဆုံးလောက်သော အပေါက်ကြောင့်ရင်း။ ပတ္တော၊ သည်။ အဝိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ဥဒ္ဓတိ၊ စွန့်၏။

၆။ ပတ္တံ နပ္ပဋိသာမေယျ၊ သောဒကံ နစ ဩတပေ။
ဥဏ္ဏေ နနိဒဟေ ဘူမျာ၊ နဒ္ဓပေ နော စ လဂ္ဂယေ။ ။

၆။ သောဒကံ၊-ရေရှိသော။ ပတ္တံ၊ ကို။ နပ္ပဋိသာမေယျ၊ မသိုမှီးရာ။ သောဒကံ၊ သော။ ပတ္တံ၊ကို။ နစဩတပေ၊ နေမလှန်းရာသည်သာတည်း။

[ဝေါဒကံကတ္တာမုဟုတ္တံသြေတပေ-ဟုအနုညာတပြု၏။] ဝေါဒကံပိ၊ ရေကင်းသောသပိတ်ကိုလည်း။ [ထည့်။] ဥဏ္ဏော၊ နေပူ၌။ နနိဒဟေ၊ ရှည်ကြာမြင့်စွာ မထားရာ။ ဘူမျာ၊ ကြမ်းသောမြေ၌။ နဌပေ၊ မထားရာ။ နောစလဂ္ဂယေ၊ တံသင်းစသည်တို့၌ မဆွဲရာသည်သာတည်း။

၇။ မိဟုန္နေ ပရိဘဏ္ဍန္တေ၊ အဂ်ော် ဝါ အာတပတ္တကေ။
ပါဒေသု မဗ္ဗပိဋ္ဌေ ဝါ၊ ဌပေတုံ နစ ကပ္ပတိ။ ။

၇။ မိဟုန္နေ၊ ကျောင်းဦးအတွင်း အကျည်စွန်း၌ရင်း။ ပရိဘဏ္ဍန္တေ၊ နံရံအပအကျည်စွန်း၌ရင်း။ အဂ်ော်ဝါ၊ ပေါင်အလယ်တွင် ရင်ခွင်၌ရင်း။ အာတပတ္တကေ၊ ထီး၌ရင်း။ ပါဒေသု၊ ခြေတို့၌ရင်း။ မဗ္ဗပိဋ္ဌေဝါ၊ ညောင်စောင်းအင်းဟျဉ်၌ရင်း။ ပတ္တုံ၊ ကို။ [ထည့်။] ဌပေတုံ၊ ၄ါ။ ဝါ၊ သည်။ နစကပ္ပတိ၊ မအပ်သည်သာတည်း။

မိဟုန္နေတိအာဌိန္ဒက မိဟိကာဒီနံမိဟိနံအန္တေ။ ၊ဋီကာ။
အာဌိန္ဒက မိဟိ ကာဒီနန္တိ ပမုခမိဟိကာဒီနံ ဥစ္စဝဏ္ဏကာနန္တိ အတ္ထော။ ။
ဝိမတိဝိနောဒနီ။

၈။ နနိဟရေယျ ဥစ္ဆိဋ္ဌော ၊ ဒကဗ္ဗ စလကဋ္ဌံ။
ပတ္တေန ပတ္တဟတ္ထော ဝါ၊ ကဝါဋံ နပ္ပဏာမယေ။ ။

၈။ ဥစ္ဆိဋ္ဌောဒကဗ္ဗ၊ လုပ်ဆေးရေကိုရင်း။ စလကဋ္ဌံ၊ စုတ်၍, စား၍,ဝါး၍စွန့်အပ်သောငါးအမဲ, ထိုငါးရိုး,အမဲရိုးကိုရင်း။ ပတ္တေန၊ ဖြင့်။ နနိဟရေယျ၊ မဆောင်ရာ။ ပတ္တဟတ္ထောဝါ၊ သပိတ်လက်၌ရှိသော ရဟန်းသည်လည်း။ ကဝါဋံ၊ တံခါးရွက်ကို။ နပ္ပဏာမယေ၊ မဘွင့်ရာ။

[စလကာနိစ စမ္မေတ္တာ အပဝိဋ္ဌမ်သာနိ၊ အဋ္ဌိကာနိ မဗ္ဗမ်သအဋ္ဌိကာနိစ စလကဋ္ဌံ။ ။ဋီကာ။ စမ္မေဘ္ဘာတိခါဒိတ္တာ။ ။သာရတ္ထဒီပနီ။စမ္မအာဒေနေ၊သဒ္ဒ နီတိဗကာရန္တ ဓာတ်။]

၉။ ဘူမိအာဓာရကေ ဒါရု၊ ဒဏ္ဍာဓာရေ သုသဇ္ဇိတေ။
ဒုဝေ ပတ္တေ ဌပေယျောံ၊ နိကုဇ္ဇိတ္တာန ဘူမိယံ။ ။

၉။ ဘူမိအာဓာရကေ၊ဆင်စွယ် နွယ် ကြွေမ်စသည်ဖြင့်ပြုအပ်သောမြေနှင့် စပ်ကာနိမ့်လှစွာသော လက်ကောက်သပိတ်ခြေ၌ရင်း။ သုသဇ္ဇိတေ၊ မြင့်လွန်းလှလည်းမကျစိမ့်၄ါ ကောင်းစွာစီရင်အပ်သော။ ဒါရုဒဏ္ဍာဓာရေ၊ သစ်တခုဖြင့်ပြုအပ်သော သပိတ်ခြေ, ဝါးခြမ်းစိတ်အများဖြင့် ပြုအပ်သောသပိတ်ခြေ၌ရင်း။ ဒုဝေပတ္တေ၊ နှစ်လုံးကုန်သော သပိတ်တို့ကို။ ဌပေယျ၊ ၏။ ဘူမိယံ၊

သင်ဖြူးစသည်ဖြင့် ခင်းအပ်သောမြေ၌၊နိကုဋ္ဌိတွာန၊မှောက်၍။ ကော်၊ တလုံး သောသပိတ်ကို။ ဌပေယျ၊ ရာ၏။

[ဘူမိအာဓာရကေတိ ဒန္ဓာဒိဟိ ကတေ ဝလယာဓာရကေ၊တေသု ဝလ-ယာဓာရကသု အနုစ္စတာယ ဌပိတာပိ ပတ္တာ နပရိဘောဇ္ဇာတိ တယောပတ္တေ-ဌပေတုံ ဝဋ္ဋတိတိဝုတ္တံ။အနုစ္စတဋ္ဌိသန္ဓာယ အယံဘူမိအာဓာရကောတိ ဝုတ္တော။ ဒါရုအာဓာရကဒဏ္ဍာဓာရကေသုတိကေဒါရုနာ ကတအာဓာရကေစ ဗဟူဟိက တအာဓာရကေစ။ ဧကေနစဋ္ဌတရာ ဟောန္တိ ပတ္တေဟိ သဟပတနသဘာဝါ။ တေနသုသဒ္ဓိတေသုတိဝုတ္တံ။ ။ဝိမတိဝိနောဒနီ။]

၁၀။ ဒါရုရုပိယသောဝဏ္ဏာ၊ မဏိဝေဠုရိယာမယာ။
ကံသကာစတိပုသီသ၊ ဖလိကာ တမ္မလောဟဇာ။ ။

၁၁။ ဆဝသီသမယော စာပိ၊ ယဒိတုမ္ဘကဌာဟဇာ။
ပတ္တာ အကပ္ပိယာ သဗ္ဗေ၊ ဝုတ္တာ ဒုက္ကဋဝတ္ထုကာတိ။

၁၀-၁၁။ ဒါရု ရုပိယသောဝဏ္ဏာမဏိဝေဠုရိယာ မယာ၊ သစ်သားဖြင့်, ငွေဖြင့်,ရွှေဖြင့်,ပတ္တမြားဖြင့်, ကျောက်မျက်ရွှဲ, ဝင်သဝဏ်ဖြင့် ပြီးသောသပိတ်တို့သည်၎င်း။ ကံသကာစတိပုသီသဖလိကာတမ္မလောဟဇာ၊ကြေးဖြူ,စဉ့်,သလွဲစင်,သလွဲမည်း,ဖလ်,ကြေးနီတို့မှဖြစ်ကုန်သော သပိတ်တို့သည်၎င်း။ ဆဝ-သီသမယောစာပိ၊ လူခေါင်းခုံဖြင့်ပြီးသောသပိတ်သည်၎င်း။ ယဒိတုမ္ဘက-ဌာဟဇာ၊ အိုးအုံ, ဗူးအုံ ဖြစ်ကုန်သော။ ပတ္တာ၊ တို့သည်၎င်း၊ အကပ္ပိယာ၊ မအပ်ကုန်။သဗ္ဗေ၊အလုံးစုံတဆယ့်လေးလုံးသော သပိတ်တို့ကို။ဒုက္ကဋဝတ္ထု-ကာ၊ ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုတို့ဟု၍။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။

ပတ္တပြီး၏။

၆–ထာလက

၁။ ကပ္ပိယာ ထာလကာ တိသော၊ တမ္မာယောမတ္တိကာမယာ။
ဒါရု သောဝဏ္ဏာ ရဇတ၊ မဏိဝေဠုရိယာမယာ။ ။

၂။ အကပ္ပါ ဖလိကာ ကာစ၊ ကံသဇာ ဂိဟိသန္ဓကာ။
သံယိကာ ကပ္ပိယာ တုမ္ဘ၊ ယဒိဇာ တာဝကာလိကာတိ။ ။

၁-၂။ ထာလကာစာတိ၊ ကား။ တမ္မာယောမတ္တိကာမယာ၊ ကြေးနီ, သံ, မြေဖြင့်ပြီးကုန်သော။တိသောထာလကာ၊ဆွမ်းစားခွက် သုံးလုံးတို့သည်။ ကပ္ပိယာ၊အပ်ကုန်၏။ဒါရုသောဝဏ္ဏာရဇတမဏိဝေဠုရိယာမယာ၊ သစ်သား,

ရှေ,ဒွေ,မြ,ဝင်သဝဏ်ဖြင့် ပြီးကုန်သော ခွက်တို့သည်။ အကပ္ပါ၊ သုံးသပ်ရုံမျှ မအပ်ကုန်။ ဖလိကာကာစကံသဇာ၊ ဖလ်,စဉ့်,ကြေးဖြူဖြစ်ကုန်သော ခွက်တို့သည်။ ဂိဟိသန္ဓကာ၊ လူတို့၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော်၎င်း။ သံယိကာ၊ သံယာ၏ဥစ္စာဖြစ်ကုန်သော်၎င်း။ ကပ္ပိယာ၊ အပ်ကုန်၏။ တုဒ္ဒုယဠိဇာ၊ ဗူးအုံ, အိုးအုံ ဖြစ်ကုန်သော ခွက်တို့သည်။ တာဝကာလိကာ၊ တကြိမ်စားမျှ ကာလအခိုက် အတန့်။ ကပ္ပိယာ၊ ကုန်၏။

[ပဏ္ဏာပုဋ္ဌာဒီသုပိသေဝနယောဝ။ ။ပ်ိမတ်ိဝ်နောဒနိ။]

ထာလက ပြီး၏။

၇-ပဝါရဏာ

၁။ ယေနိရိယာပထေနာယံ၊ ဘုဥ္ဇမာနော ပဝါရိတော။
တတော အညေန ဘုဥ္ဇေယျ၊ ပါစိတ္တိနတိရိတ္ဘဝ်။ ။

၁။ ပဝါရဏာတိ၊ ကား။ ယေနိရိယာပထေန၊ အကြင်ဤရိယာပုထ်ဖြင့်။ ဘုဥ္ဇမာနော၊ ဆွမ်းစားစဉ်။ ပဝါရိတော၊ ပဝါရိတ်သင့်သော။ အယံ၊ ဤရဟန်းသည်။ တတော၊ ထိုပဝါရိတ်သင့်သော ဤရိယာပုထ်မှ။ အညေန၊ တပါးသောဤရိယာပုထ်ဖြင့်။ အနတိရိတ္တဂံ၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံ မပြုသော ယာဝကာလိကကို။ ဘုဥ္ဇေယျ၊ စားငြားအုံ့။ ပါစိတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

၂။ အသနံ ဘောဇနဿေဝ၊ အဘိဟာရော သမီပတာ။
ကာယဝါစာပဋိဂ္ဂဟေ၊ ပဉ္စအင်္ဂါ ပဝါရဏာ။ ။

၂။ အသနံ၊ ဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တပါးပါးကိုစားဆဲ၏အဖြစ်။ ဘောဇနဿေဝ၊ ဘောဇဉ်ငါးပါးဟူသော တပါးပါး၏အဖြစ်။ အဘိဟာရော၊ ထိုကိုရှေ့ရှုဆောင်ခြင်း။ သမီပတာ၊ နှစ်တောင့်ထွာ ဟဿပါသ်ဘွဲ့ဖြစ်၍ နီးသည်၏အဖြစ်။ ကာယဝါစာပဋိဂ္ဂဟေ၊ ကိုယ်, နှုတ်ဖြင့်ပယ်ခြင်း။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ [ထည့်။] ပဝါရဏာ၊ ပဝါရိတ်သင့်ခြင်းသည်။ ပဉ္စအင်္ဂါ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိ၏။ ပဉ္စအင်္ဂါ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိသောကြောင့်။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရိတ်သင့်၏။

[ဘောဇနဿေဝ၌ ဘောဇန၏သရုပ်ကို သြဒနောစသည်ဖြင့် ပြအပ်၏။]

၃။ သြဒနော သတ္တု ကုမ္ဘာသော၊မဿ္ဆာ မံသဉ္စ ဘောဇနံ။
သာလိ ဝိဟိ ယဝေါ ကင်္ဂု၊ ကုဒြ္ဒသဝရဝေါ၊ ခုမာ။
သတ္တာန္ဓမေသံ ဓညာနံ၊ သြဒနော ဘောဇ္ဇယာဂု စ။ ။

၃။ သြဒနော၊ ထမင်းသည်ရင်း။ သတ္တ၊ မှီလုံးသည်ရင်း။ ကုမ္မာသေ၊ မုယောမှုံသည်ရင်း။ မစ္ဆော၊ငါးသည်ရင်း။ မံသ၊ အသားသည်ရင်း။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်မည်၏။

[သြဒနစသည်ကိုပြလိုရ်ခြင်း သာလိဝိဟိစသည်ကိုမိန့်။]

သာလိ၊သမဲလား။ ဝိဟိ၊ကောက်။ ယဝေါ၊မုယော။ ကဂ်၊ဆပ်။ ကုဒြ။ သဝရ ဂေါဓုမာ၊လူး, ပြောင်းလျင်, နတ်ကောက်။ ဩဒံ သတ္တုနှံ့ဓညာနံ၊ ဤစပါးမျိုး ခုနစ်ပါးတို့၏။ ဘောဇ္ဇယာဂုစ၊ပြေ့ပျောင်းထပ်ထပ် စားအပ်သော ယာဂု သည်လည်း။ သြဒနော၊သြဒနမည်၏။ [ထမင်းမှသာမဟုတ်ဟူလို] ဝါ၊သြဒ နော၊သည်ရင်း။ ဘောဇ္ဇယာဂုစ၊သည်ရင်း။ သြဒနော၊မည်၏။ [အဓိကာရ ဓိကနည်း။] ဝါ၊ဘောဇ္ဇယာဂုစ၊သည်ရင်း။ဘတ္တ၊ဆွ၊သည်ရင်း။သြဒနော၊သြဒန မည်၏။ [အဝုတ္တသမုစ္စယ၊စ-သဒ္ဒါဖြင့်ဆည်း။]

[ဓညာနုလောမကိုသာမာကာစသဖြင့်ပြ၏။]

၄။ သာမာကာဒိတိဏံ ကုဒြ။ သကေ ဝရကစောရကော။
ဝရကေ သာ ပိယ ဥ္ဘော၊ နိ ဝါ ရော သင်ဟံ ဂတော။ ။

၄။ သာမာကာဒိတိဏံ၊လမန်းစသော မြက်သည်။ ကုဒြ။ သကော၊လူး၌။ သင်ဟံ၊ရေတွက်ခြင်းသို့။ ဂတော၊ရောက်၏။ ဝရကစောရကော၊ ပြောင်းလျင် သည်။ ဝရကေ၊ပြောင်းကြီး၌။သင်ဟံ၊သို့။ ဂတော၊၏။ နိ ဝါ၊ရော၊ကျိတ်သည်။ သာလိယ ဥ္ဘော၊သလေး၌သာလျှင်။ သင်ဟံ၊သို့။ဂတော၊၏။

၅။ ဘဒ္ဒဓညမယော သတ္တ၊ ကုမ္မာသော ယဝသမ္ဘဝေါ။
မံသော စ ကပိယော ဝုတ္တော၊ မစ္ဆော ဥဒကသမ္ဘဝေါ။ ။

၅။ ဘဒ္ဒဓညမယော၊ ကျက်စွာ လှော်အပ်သော စပါးမျိုး ခုနစ်ပါးဖြင့် ပြုအပ်သောမှုံသည်။ သတ္တ၊ သတ္တ၊မည်၏။ ယဝသမ္ဘဝေါ၊ မုယောဆန်မှ ဖြစ် သောမှုံသည်။ ကုမ္မာသော၊မည်၏။ ကပိယော၊ အပ်သော အသားကိုသာ လျှင်။ မံသော၊မံသဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ အပ်၏။ ဥဒကသမ္ဘဝေါ၊ ရေ၌ဖြစ်သော သတ္တဝါသည်။မစ္ဆော၊မည်၏။

[မံသောစဋ္ဌ၊အ ၊ခေ ၊ရဏာဏ္ဍစ-သဒ္ဒါကိုကပ္ပိယောပုဒ်နှောင်ယှဉ်။]

[အဘယ်ကဲ့သို့သော ဘောဇဉ်ကိုစား၍ အဘယ်သို့ဆိုမြဲဆောင်သည်ကို အ ဘယ်သို့မြစ်သော် ပဝါရိတ် သင့်သနည်းဟူသော စောဒနာကို နှလုံးထား၍ ဘုဇ္ဇန္တောစသည်ကိုမိန့်။ ။ဋီကာ။]

[ဝါပဝါရဏာ အင်္ဂါငါးပါးတွင် ပဝါရဏာပဟောနက ဘောဇနင်္ဂကိုပြပြီး ၍ပဉ္စင်္ဂသာဓာရဏအားဖြင့် ပြလိုရကား ဘုဉ္ဇန္တောဟုစသည်ကိုမိန့်။]

[ဤ၌ ဘုဉ္ဇန္တောဖြင့် အသနံ-၏အရကို,ဘောဇနံ ဖြင့်ဘောဇနဇ္ဈေဝ၏အရကို,ကပ္ပမကပ္ပံဝါ-ဖြင့်ပဋိက္ခိပိတမ္ဘဝတ္ထုကို,နိသေဓယံ-ဖြင့် ကာယဝါ စာပဋိကွေ့ပ၏အရကို,ဝါရိတောဝ-ဖြင့်ပဝါရဏာ၏အရကို,အဘိဟဋ္ဌုံဖြင့် ဒေဘိဟာရော၏အရကို,ကပ္ပံ-ဖြင့်အသိတမ္ဘဝတ္ထုကို,တံနာမေနဇ္ဈမန္ဒိဝါ-ဖြင့်အဘိဟဋ္ဌာကာရကို ပြ၏၊သမိပတာ၏ အရကိုကား အဘိဟဋ္ဌုံ-ပုဒ်၏သာမတ္ထိယဖြင့်ပြ၏။ ဝါ၊အစ္ဆန္ဒ သမိပဝါစီဖြစ်သောဇ္ဈမ်ပုဒ်ဖြင့်ပြ၏။]

၆၊ ဘုဉ္ဇန္တော ဘောဇနံ ကပ္ပ၊ မကပ္ပံ ဝါ နိသေဓယံ။
ဝါရိတောဘိဟဋ္ဌုံ ကပ္ပံ၊ တံနာမေန ဇ္ဈမန္ဒိ ဝါ။ ။

၆။ ကပ္ပံ၊ အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အကပ္ပံဝါ၊ မအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘောဇနံ၊ ဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တပါးပါးကို။ ဘုဉ္ဇန္တော၊ စားစဉ်။ တံနာမေန၊ ထိုပဝါရိတ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ဘောဇဉ်ငါးပါးတို့၏ ဩဒနစသော ဝိသေသအမည်ဖြင့်ရင်း။ ဇ္ဈမန္ဒိဝါ၊ ၍ဘောဇဉ်ဟူ၍ သာမညအမည်ဖြင့်ရင်း။ဝတ္တာ၊၍။[ထည့်။]အဘိဟဋ္ဌုံ၊အနီးသို့ရောက်အောင် ရှေးရှု ဆောင်အပ်သော။ ကပ္ပံ၊အပ်သောဘောဇဉ်ငါးပါးတွင် တပါးပါးကို။ နိသေဓယံ၊ ကိုယ်,နှုတ်ပယ်စွန့်ပစ်သောရဟန်းသည်။ ဝါရိတောပဝါရိတ်သင့်၏။

[ဇ္ဈမန္ဒိ၌၊ဇ္ဈတိသဒ္ဒါအာကာရတ္ထ၊နာမတ္ထ။ထိုပုဒ်နောင်တတိယာလောပ။ ဝါ၊ တံနာမေနဩဒနန္ဒိ ဝါ။ပ။မံသန္ဒိ ဝါ ဝတ္တာ ဇ္ဈမန္ဒိ ဩဒနာဒိ ဝတ္ထုဒ္ဒေသေတ္တာ ဝါ အဘိဟဋ္ဌုံကပ္ပံနိသေဓယံ ဝါရိတောသမ္ဘန်။]

[ပဝါရိတ်ကိုမဖြစ်စေတတ်သည်ကိုပြလို၍ လာဇာစသည်ကိုမိန့်။]

၇။ လာဇာ တံသတ္ထုဘတ္ထာနိ၊ ဂေါရသော သုဒ္ဓခဇ္ဇကော။
တက္ကုလာ ဘဒ္ဒပိဋ္ဌ၊ ပုထုကာ ဝေဠုအာဒိနံ။ ။

၈။ ဘတ္တံ ဝုတ္ထာဝသေသာနံ၊ ရသယာဂု ရသော ပိ စ။
သုဒ္ဓယာဂုဖလာဒိနိ၊ နု ဇနေန္ဒိ ပဝါရဏံ။ ။

၇-၈။ လာဇာ၊သလေးစသည်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော မရွေးပေါက်ပေါက်တို့သည်ရင်း။ တံသတ္ထုဘတ္ထာနိ၊ ထိုမရွေးပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ပြုအပ်သော မုံ့လုံး,ထမင်းတို့သည်ရင်း။ဂေါရသော၊ခီရစသောဂေါရသ ငါးပါးသည်ရင်း။ သုဒ္ဓခဇ္ဇကော၊ငါး,အမဲ မရော သက်သက်သော ခဲဘွယ်သည်ရင်း။တက္ကုလာ၊ ကြွပ်ကြွပ်ရှိရုံလျှော်အပ်သော သလေးဆန် စသည်တို့သည်ရင်း။ ဘဒ္ဒပိဋ္ဌ၊ အမှတ်မရှိလျှော်အပ်သော အမုန့်သက်သက်သည်ရင်း။ ပုထုကာ၊ သလေး

စသည်တို့၏ မုံ့ဆန်းသည်ဂင်း။ဝုတ္ဘာဝသေသာနံ၊ဆိုအပ်ပြီးသော စပါးမျိုး ခုနစ်ပါးမှ ကြွင်းကုန်သော။ ပုထုကာဝေဠုအာဒိနံ၊ မုံ့ဆန်း,ဝါးသုန်းဆန်စ သည်တို့၏။ ဘတ္တံ၊ထမင်းသည်ဂင်း။ရသယာဂု၊ငါးရည်,အမဲရည် စသည်နှင့် ရောသောယာဂုသည်ဂင်း။ ရသောပိစု၊ငါးရည်,အမဲရည်သည်ဂင်း။သုဒ္ဓ ယာ ဂုဖလာဒိနိ၊ငါး,အမဲ မရော သက်သက်သောယာဂု-သစ်သီး စသည်တို့သည် ဂင်း။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ နဇနေန္တိ၊ မဖြစ်စေတတ်ကုန်။

[ဋီကာသစ်၌ပုထုကာ-ပုဒ်ကို သမာသ်, ဝါကျနှစ်နည်းယူသည်။]

[အနတိရိတ္တာဖြစ်သော ဝိနယ ကမ္မာကာရ ခုနစ်ပါးတွင် ငါးပါးကိုနောက် ဂါထာ၌ပြအပ်သော ကပ္ပိယစသည်မှပြန်သောအားဖြင့် နှစ်ပါးကို သရုပ်အားဖြင့် ပြလို၍ ပဝါရိတေန-စသည်ကိုမိန့်၊

ဝါ၊ နှစ်ပါးကိုသရုပ်အားဖြင့် ငါးပါးကိုအတိရိတ္တံနကာတဗ္ဗံပုဒ်၏ သာမတ္ထိ ယ အားဖြင့် ပြလို၍ ပဝါရိတေနစသည်ကိုမိန့်၊ နောက်ဂါထာ၌ အတိရိတ္တံ ကရောန္တောပုဒ်ကို အတိရိတ္တံကရောန္တေနဟု ပြန်၍လိုက်စေ။]

၉။ ပဝါရိတေန ဝုဋ္ဌာယ၊ အဘုတ္ဘောန စ ဘောဇနံ။
အတိရိတ္တံ နကာတဗ္ဗံ၊ ယေန ယံ ဝါ ပုရေ ကတံ။ ။

၉။ အတိရိတ္တံ၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံကို။ ကရောန္တေန၊ ပြုသောဝိနည်းမိုရ် ရဟန်းသည်။ ပဝါရိတေန၊ ပဝါရိတ်သင့်သဖြင့်။ ဝါ၊ သင့်လျက်။ ဝုဋ္ဌာယ၊ နေရာမှထ၍။ အတိရိတ္တံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ မပြုအပ်။ ဘောဇနံ၊ ပဝါရိတ် လောက်သော ဘောဇဉ်ကို။ အဘုတ္ဘောနစ၊ မစားသဖြင့်လည်း, မစားဘဲ လည်း။ အတိရိတ္တံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သောဘောဇဉ်, မကပ္ပိသောဘောဇဉ်ကို၊အပဋိဂ္ဂဟိတံ၊အကပ်မခံသောဘောဇဉ်ကို။ အနုစ္ဆာ ရိတံ၊ မချို,မကြွ,မသွတ်သော ဘောဇဉ်ကို။ အဟတ္ထပါသံ၊ ဟတ္ထပါသ်မှ အပ ဖြစ်သော ဘောဇဉ်ကို။ အလမေတန္တိ၊ ၍။ အဘာသယံ၊ မဆိုဘဲ။ အတိရိတ္တံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ [နောက်ဂါထာ၌၊ ကပ္ပိယံစသည်ကိုပြန်၍ လိုက်စေ။] ယေန၊ အကြင်ဝိနည်းကံပြုသော ဝိနည်းမိုရ်သည်။ ယံ၊ အကြင် ဘောဇဉ်ကို။ ပုရေ၊ ရှေး၌။ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တေနဝါ-တေနေဝ၊ ထိုရှေးပြုပြီး သောဝိနည်းမိုရ်သည်သာလျှင်။ တံဝါ-တံဧဝ၊ ထိုရှေးပြုပြီးသော ဘောဇဉ်ကို ပင်လျှင်။ အတိရိတ္တံ၊ ကို။ နကာတဗ္ဗံ၊ အပ်။ [အညံပနကာတဗ္ဗံဟူလို။]

[ယေန ယံဝါပုရေကတန္တိ ဣဒေ စ ဧဝသဒ္ဒေါ ဒီဃံကတွာ နိဒ္ဒိဋ္ဌော-စသည် ဖြင့်ဋီကာသစ်မိန့်၏။ပဏ္ဍိတသဒ္ဒေါဘဝတိကာယော၊ ဒဋ္ဌောကဒ္ဒမုခေနဝါ၌ ဝါသဒ္ဒါ ဧဝတ္ထဟုသောမူလဋီကာ။ ယံပနာနိစ္စံတံ ဒုက္ခံဝါ သုခံဝါ၌ ဝါသဒ္ဒါ ဧဝတ္ထ-

ဟူသော ဝိမတိဝိနောဒနီဋီကာအလိုကား ယံဝါ၌ ဝါသဒ္ဒါပင် ဧဝတ္ထုဖြစ်၏၊ ဤဋီကာသစ်နည်းဖြင့် ထိုဋီကာတို့ဆုံးဖြတ်သောထိုပါဠိတို့၌လည်း ဧဝသဒ္ဒါကို ဒီဃပြုသည်ဟု သိအပ်၏။

အဘုတ္တေန စ ဘောဇနန္တိ ယေနပဠဒ္ဓဘောဇနာနံ အညတြ ဘောဇနံ အန္တ မသောကုသဂ္ဂေနဝိအဘုတ္တံ၊ တေနာပိ အတိရိတ္တံ နကာတဗ္ဗန္တိအတ္ထော။ ယေန ပနအရဏ္ဏဂ္ဂေပိဘုတ္တံဟောတိ၊ သောစေအပ္ပ ဝါရိတော အာသနာ ဝုဋ္ဌိတောပိ မဇ္ဈန္တိကသမယေပိ ပုနကိဠိအဘုတ္တာပိ ကာတုံ လဗ္ဘတိ။ ။ဋီကာဟောင်း။ ဤတွင်သောစေ အပ္ပဝါရိတောအာသနာ ဝုဋ္ဌိတောပိ၌ ပိဖြင့် ပဝါရိတော အာသနာ အဝုဋ္ဌိတောပိကိုပေါင်း။

ဘောဇနန္တိပဝါရဏာပ္ပဟောနက်ံ ဘောဇနံ၊ အဘုတ္တေနာတိ ကေသိတ္ထမတ္ထမ္ပိ အဘုတ္တာ ဝိနာ။ ။ဋီကာသစ်။ ဤသို့ ဋီကာတို့၌ ပဝါရဏာပ္ပဟောနက ဘောဇဉ်ကိုဆိုသောကြောင့် ဘုတ္တာဝိအရာ၌လည်း ပဝါရဏာပ္ပဟောနကကို လိုအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်း ဂွမ်းစားလိုသော် အဘယ်သို့ပြုအပ်သနည်းဟု ဆင်ခြင်အပ်၏။

ယံဖလံဝါ ကန္ဓမူလံဝါပဠဒ္ဓဟိ သမဏာကပ္ပေဟိ ကတကပ္ပိယံ အညံဝိ ကပ္ပိယ ဘောဇနံဝါ ကပ္ပိယံနာမ။ ။ဋီကာဟောင်း။ ယံဖလံဝါ ကန္ဓမူလာဒိဝါ ပဠဒ္ဓဟိ သမဏာကပ္ပေဟိကပ္ပိယကတံ၊ ယဠ္ဓကပ္ပိယမံသံဝါ ကပ္ပိယဘောဇနံဝါ၊ ဧတံ ကပ္ပိယံနာမ။ ။ဋီကာသစ်။ ဤသို့သမဏာကပ္ပဖြင့် ကပ္ပိသော ဖလစသည်၏ ကပ္ပိယာကတအဖြစ်ကိုဆိုသောကြောင့် ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းပြုစေသော ဖလစသည်ကိုပင်စား၍ ပြုအပ်၏ ဟူသောအနက်သည် ထင်၏။

နကာတဗ္ဗံ၌ ကရဓာတ်သည် သုဝဏ္ဏကဠကံကတံ၌ကဲ့သို့ ဒွိကမ္မကဖြစ်၍ ဘောဇနံ, အတိရိတ္တံဟု ကံနှစ်ခုရှိသင့်သတည်း၊ထိုတွင်အဘယ်ကံသည် ဝတ္ထုဖြစ်၍ အဘယ်ကံကို တဗ္ဗပစ္စည်း ဟောသနည်းဟူမူ ဒွိကမ္မကဓာတ်၏ ဒုဟာဒိဂိဏီး, ရှာဒိဂိဏီးနှစ်ပါးတို့တွင် ကရဓာတ်သည် ဒုဟာဒိဂိဏီး၌ ဖြစ်၍ အပဋ္ဌာနကို ဟောရကား၊ ကရဏာကိရိယာဖြင့် အလိုရှိအပ်သော မုချပဋ္ဌာနဝိကတိ ဖြစ်သော အတိရိတ္တကိုပြုလိုသော ဝိနည်းမိုရ်သည် ဘောဇနကိုပြုအပ်သောကြောင့် ဘောဇနံ၊ ဟူသောအမုချ, အပဋ္ဌာနပကတိကံကို ဟော၏ဟူပေ၊ ထို့ကြောင့်ဘောဇနံကား ပဌမန္တ၊ အတိရိတ္တံကား ဒုတိယန္တ။]

[အတိရိတ္တဖြစ်သော ဝိနယကမ္မာကာရခုနှစ်ပါးတို့တွင် နှစ်ပါးကို ရှေးဂါထာ၌ ပြအပ်သောဝုဋ္ဌာယစသည်မှ ပြန်သောအားဖြင့် ငါးပါးကိုသရုပ်အားဖြင့် ပြလို၍ ကပ္ပိယံ စသည်ကိုဒိန္နံ။]

၁၀။ ကပ္ပိယံ ဂဟိတဠ္ဠေဝု၊ စ္စာရိတံ ဟတ္ထပါသကံ။
အတိရိတ္တံ ကရောန္တော်ဝ၊ အလမေတန္တိ ဘာသတု။ ။

၁၀။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိပြီးလည်းဖြစ်သော။ ဝါ၊ အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဂဟိတဿေဝ၊ အကပ်ခံသည်လည်းဖြစ်သော။ ဥစ္စာရိတံ၊ ဇဉ်းငယ်မျှလည်း ဝိနည်းမိုရ်ရှေ့ ချီရှေ့အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ဝါ၊ သွတ်အပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။ ဟတ္ထပါသံ၊ နှစ်တောင့်ထွာ ဟတ္ထပါသ်သို့ ရောက်သည်လည်းဖြစ်သော ယာဝကာလိကကို။ အတိရိတ္တံ၊ကို။ကရောန္တော၊ ပြုသောဝိနည်းမိုရ်သည်။ ပဝါရိတေန၊ သဖြင့်၊ အဝုဋ္ဌာယ၊ နေရာမှမထမှု၍။ ဘောဇနံ၊ကို။ ဘုဥ္ဇေနစ၊ဖြင့်လျှင်။ အလမေတဿ၊အလမေတံသဗ္ဗံ၊ဟု၍။ ဝေ၊သို့။ ဘာသတု၊ ဆိုဘိလေ့။

[ပဝါရိဇတနစသည်ကား ရှေးဂါထာမှပြန်၍ လိုက်စေသည်။ ။ဥစ္စာရိတန္တိ ဤသက်ဝိဥက္ခိတ္တံ အဝပဏာမိတံဝါ။ ။ဒီကာ။ ဤ၌ဥက္ခိတ္တဖြင့် ဥ-၏ဥဒ္ဓကမ္မတ္ထကို,အဝပဏာမိတံဖြင့် အာ-၏ကာရိ'သဖြစ်သောသြ၊ထိုသြ၏ဝိပရိက် ဥ၊အပ္ပြကိုပြ၏၊အဝကားသြနတတ္ထ။

ကပ္ပိယံ ပဋိဂ္ဂဟိတု၊စ္စာရိတံ ဟတ္ထပါသံ။
ဘုတ္ထာဝိ အာဝုဋ္ဌိတေန၊အလမေတဿ သတ္ထဝေ။ ။သင်ဟဂါထာ။

ကပ္ပိယံ၊ကပ္ပိပြီးသောသစ်သီးစသည်ကိုအတိရိတ်ပြုခြင်း,အပ်သောအသား-အပ်သောဘောဇဉ်ကိုပြုခြင်း။ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အကပ်ခံပြီးသောဝတ္ထုကို အတ်ရိုက်ပြုခြင်း။ ဥစ္စာရိတံ၊ အတိရိတ်ပြုခြင်းငှါလာသော ရဟန်းသည် သပိတ်ခွက်ကိုဝိနည်းမိုရ်သို့ ချီရှေ့စောင်းငဲ့သည်ကို အတိရိုက်ပြုခြင်း။ ဟတ္ထပါသံ၊ဝိနည်းမိုရ်၏ဟတ္ထပါသ်သို့ ရောက်သည်ကိုပြုခြင်း။ ဘုတ္ထာဝိ၊ယူခဲ့သည်ကိုဝိနည်းမိုရ်စား၍ပြုခြင်း။ [စားပြီးဖြစ်မှ ယူခဲ့သည်ကို မစားဘဲပင် အလမေတံသဗ္ဗံ- ဟုဆိုလျှင်အပ်၏ဟု ဋီကာဟောင်းအဆိုကို အောက်ဌရေးခဲ့ပြီ၊] အဝုဋ္ဌိတေန၊ ပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည် နေရာမှမထဘဲ တပါးရဟန်း၏ဘောဇဉ်ကို အတိရိတ်ပြုခြင်း။ဧတံသဗ္ဗံ၊ထိုအလုံးစုံကို။ အလံ၊ငါတန်ပြီ၊ ဝါ၊သင်စားထိုက်ပြီ။ ဝါ၊သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံခုနစ်ပါး အပြားရှိသော။ ဘေဝိနယကမ္မာကာရံ၊ဤဝိနည်းကံဟူသော အကြောင်းသည်၊အနာပတ္တိ'၊အာပတ်မသင့်ခြင်းကို။ ကာတုံ၊ပြုခြင်းငှါ။ အလံ၊စွမ်းနိုင်၏။ ဇုတိ၊ဤသို့။ အာဟ်ရိတ္တံ၊သည်။ သတ္ထဝေ၊၏။

အတိရိတ်ဝိနည်းကံပြုရာ၌ အလမေတံသဗ္ဗံ- ဟူသောစကားကို ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်းဆိုအပ်၏၊ ဝိနည်းမိုရ်ရဟန်းကား တလုံးသော ဆွမ်းကိုမျှယူ၍ မယှံ့သန္တကံပရိဟုဠ္ဇဝါဝိသဇ္ဇေဟိဝါ ယထာပဗ္ဗယံကရောဟိ၊ ဟုဆို၍ ပြုအပ်၏ဟု ရှေးဥမင် ဘုန်းတော်ကြီးစိရင်သော ပါစိတ်နိသယယင်္ဘဆို၏။ ယင်းသို့ဆိုရာ၌ ပဝါရိတ်သင့်သောကြောင့် စားလိုရ်ဝိနည်းကံပြုရကား၊ အလမေတံသဗ္ဗံ' ဟုမဆိုရာ၊ ယင်းသို့ဆိုရုံမျှဖြင့် ဒါနလက္ခဏာ အမြောက်မျှမရှိရကား၊ မယှံ့သန္တကံစသည်ကို ဝိနည်းမိုရ်မဆိုရာ၊တောင်ဘီလာ ဘုန်းတော်ကြီးစိရင်သော ဓုတင်ဝိနိစ္ဆယယင်္ဘကား၊

ပဝါရိတ်သင့်သောရဟန်းသည် အတိရိတ်ပြုသော ဝိနည်းမိရ်ရဟန်းအထံ၌ အတိရိတ္တံကရောထဘန္တေ-ဟုဆိုအပ်၏၊ ဝိနည်းမိရ်ရဟန်းကား ဘပိတ်၌ ရှိသော တလုံးသောဆွမ်းကိုမျှယူ၍ အလမေတံသဗ္ဗံ-ဟုဆိုအပ်၏ဟုဆို၏၊ဤစကားနှစ်ရပ်တွင် နောက်စကားသင့်ကြောင်းကိုဋီကာပါဠိကိုဆောင်၍ မဏိရတနာ နိဿယ၌ ဆုံးဖြတ်၏၊ ထိုဋီကာပါဠိသည် အတိရိတ္တံကရောဘန္တေဝံ၊ အလမေတန္တိဘာသတု၊ ဟူသောအဋ္ဌကထာကို ယောဇနာရုံမျှသာ၊ အဋ္ဌကထာဖြင့်ပင် ဝိနည်းမိရ်ဆိုရမည့် စကား ထင်ရှားလှလေပြီ၊ဤသာမဟုတ်သေး ကပ္ပိယကတံဟောတိ၊ အစရှိသော သတ္တဝိဓဝိနယကမ္မာကာရကိုပြုသောပါဠိတော်၌—

အတိရိတ္တံ ကရောန္တော ဗျတ္တော ဘိက္ခု၊ ပဋိဗလော ဝိနယဓရော ကပ္ပိယကတံ ဟောတိ၊အတိရိတ္တံကရောန္တော ပဋိဂ္ဂဟိတံကတံဟောတိ၊အတိရိတ္တံကရောန္တော ဥစ္စာရိတံကတံဟောတိ၊ အတိရိတ္တံကရောန္တော ဟတ္ထပါသေဌိတံကတံဟောတိ၊ အတိရိတ္တံကရောန္တေန ဘုဉ္ဇာဝိနာကတံဟောတိ၊အတိရိတ္တံကရောန္တေန ဗျတ္တေန ဘိက္ခုနာပဋိဗလေနဝိနယဓရေန ပဝါရိတေန အာသနာ အဝုဋ္ဌိတေန ကတံ ဟောတိ။အတိရိတ္တံ ကရောန္တော ဗျတ္တော ဘိက္ခု ပဋိဗလော ဝိနယဓရော အလမေတံ-သဗ္ဗန္တိ ဘာသိတံ ဟောတိ၊ဟူ၍အတိရိတ္တကာရကချည်းကတ္တားဖြစ်သောကြောင့် အလမေတံ သဗ္ဗံ၊ဟူသောဝိနယကမ္မာ ကာရကို ဝိနည်းမိရ်သာဆိုအပ်၏၊ပဝါရိတ်သင့်သသူ မဆိုအပ်။]

၁၁။ နှ ကရေနုပသမ္ပန္နေ၊ ဟတ္ထဂုံ ပေသယိတ္ဝာ ဝိ။
ကာရေတုံ လဘတေ သဗ္ဗော၊ ဘုဉ္ဇိတုံ တမကာရကောတိ။ ။

၁၁။ အနုပသမ္ပန္နဟတ္ထဂုံ၊ပဝါရိတ်သင့်သသူစေသောလူသာမဏော လက်၌ဖြစ်သော ယာဝကာလိကကို။ နကရေ၊ အတိရိတ်မပြုရာ။ ပေသယိတ္ဝာဝိ၊ တပါးရဟန်းကိုစေခိုင်း၍လည်း။ ကာရေတုံ၊ အတိရိတ်ပြုစေခြင်းငှါ။ လဘတေ၊ ရ၏။ တံ၊ ထိုအတိရိတ်ပြုပြီးသော ယာဝကာလိကကို။ အကာရကော၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံပြုသော ရဟန်းမှ တပါးသော။ သဗ္ဗော၊ ပဝါရိတ်သင့်, မသင့်သောရဟန်းခပ်သိမ်းသည်။ ဘုဉ္ဇိတုံ၊ငှါ။လဘတေ၊ရ၏။

ပဝါရဏာပြီး၏။

၈-ကာလိက

၁။ ပဋိဂ္ဂဟိတာ စတ္တာရော၊ ကာလိကာ ယာဝကာလိကံ။
ယာမကာလိကံ သတ္တာဟ၊ ကာလိကံ ယာဝဇီဝိကံ။ ။

၁။ ကာလိကာစာတိ၊ကာလိကာစဟူသည်ကား။ ပဋိဂ္ဂဟိတာ၊ အကပ်ခံ အပ် ကုန်သော။ ဝါ၊ ခံထိုက် ခံကောင်း ကုန်သော။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊

အကပ်ခံပြီးသည်မှ။ ပဌာယ၊ ၍။ [ထည့်။] ကာလိကာ၊ ကာလိကအပိုင်း အခြားရှိကုန်သော ခဇ္ဇ, ဘောဇ္ဇ, လေယျ, ပေယျ-ဟူသော ပုဒ်အနက်တို့သည်။ ဝါ၊ ကာလအပိုင်းအခြားရှိကုန်သော ဆွမ်းပစ္စည်း, ဆေးပစ္စည်းတို့သည်။ ယာဝကာလိကံ၊ အရုဏ်တက်သည်မှ မွန်းတည့်တိုင်အောင်သော ကာလအပိုင်းအခြားရှိသော မုံ, ခဲတွယ်စသော ဝတ္ထုဥာဏ်။ ယာမကာလိကံ၊ အရုဏ်တက်သည်မှ ပစ္ဆိမယံဆုံးအောင် ကာလအပိုင်းအခြားရှိသော အဖျော်ဥာဏ်။ သတ္တာဟကာလိကံ၊ ခုနစ်ရက်အပိုင်းအခြားရှိသော ထောပတ်စသောဆေးဥာဏ်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ အသက်ရှိသမျှကာလ အပိုင်းအခြားရှိသော နနွင်းစသော ဆေးဥာဏ်။ ဣတိ၊ သို့။ [ထည့်။] စတ္တာရော၊ လေးပါးတို့တည်း။

[ပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတာယေဝတေယာဝကာလိကာဒိကာလိကဝေါဟာရလာဘိနော၊ နောအညထာတိအဓိပ္ပါယော။ ။ဋီကာသစ်။

အကပ်မခံမီဖြစ်မူ တံသဒိသဟူလို။ ဝါ၊ ပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတာ၌ တ-ပစ္စည်းကိုအရဟ သက္ကတ္တ၌စီရင်၊ ကာလိက၌ ဣက-ပစ္စည်းကိုလည်း အရဟတိတဒ္ဓိတ်၌သက်။]

၂။ ပိဏ္ဍံ မူလံ ဖလံ ခဇ္ဇံ၊ ဂေါရသော ဓညဘောဇနံ။
ယာဝဇီဝပ္ပဘုတယော၊ ဟောန္တေ ယာဝကာလိကာ။ ။

၂။ ပိဏ္ဍံ၊စပါးမျိုး, ပဲ, ပိန်းနဲစေ့စသည်တို့၏ အမုန့်ခဲဘွယ်။ မူလံ၊ ဟင်းနုနွယ်မြစ်စသော အမြစ်ခဲဘွယ်။ ဖလံ၊ ပိန်းနဲသီးစသော အသီးခဲဘွယ်။ ခဇ္ဇံ၊ ကျွဲသဲမုံ,ကတွတ်မုံစသော ကောက်ပဲဖြင့်ပြီးသောခဲဘွယ်။ ဂေါရသော၊ နို့ရည်, နို့ဓမ်း, ရက်တက်ဟူသော ဂေါရသသုံးပါး။ ဓညဘောဇနံ၊ အဟပ်အလျော်နှင့်တကွသော စပါးမျိုးတို့၏ထမင်း, မုံလုံး, မုယောမုံဟူသော ဘောဇဉ်သုံးပါး။ ယာဝဇီဝပ္ပဘုတယော၊ ယာဝဇီ, ဟင်းစသည်တို့ဥာဏ်။ ဧတေ၊ ဤပိဏ္ဍစသောပုဒ်တို့၏ အနက်တို့သည်။ ဝါ၊ ဤပစ္စည်းအာဟာရတို့သည်။ ယာဝ-ကာလိကာ၊ မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။

[ဤ၌ ပဘုတိသဒ္ဒါဖြင့် မူလခါဒနီယ, ကန္ဓ, မုဋ္ဌာလ, မတ္ထက, ခန္ဓ, တစ, ပတ္တ, ပုပ္ဖ, ဖလ, အဋ္ဌ, ပိဋ္ဌ, နိယျာသ ဟူသောခဲဘွယ် တဆယ့်နှစ်ပါးတွင် မူလ, ဖလ, ပိဋ္ဌ, နိယျာသကိုထား၍ အကြွင်းရှစ်ပါးကိုဥာဏ်,ဓညဘောဇနမှတပါး မဏ္ဍ မံသဘောဇနကိုဥာဏ်းယူ၊ နိယျာသကား-ယာဝ ကာလိကမရှိ၊ ကြီစေးကား သတ္တာဟကာလိက၊ အကြွင်းကား ယာဝဇီဝိကခုည်း။]

*မြစ်ဥစွယ်ညောက်၊ ပင်ခေါက်ရွက်ပွင့်၊ သီးစေ့ဆင့်၊ မှုံနစ်စေးဆယ့်နှစ်။

၃။ မဓု မုဒ္ဒိက သာလူက၊ စောစမောစမ္ဗဇမ္ဗုဇံ။
ဖာရုသံ နာဠိသန္ဓတ္ထံ၊ ပါနကံ ယာမကာလိကံ။ ။

၃။ မခုမုဒ္ဒိကသာလူကစောစမောစမ္ဘဇမ္ဘုဇံ၊ သစ်မည်စည်,မုဒြက်,ကြာ
စွယ်,အစေ့ရှိသော တောင့်ကျော, အစေ့မဲ့သော အိမ်ငှက်ကျော, သရက်,
သပြေသီးမှဖြစ်သော။ ဖာရုသံ၊ ဖက်သက်တရော်သီးမှဖြစ်သော။ နာဂ္ဂိ-
သန္ဓံတ္ထံ၊ မီးဖြင့်မချက်အပ်သော။ ပါနကံ၊ အဖျော်ရှစ်ပါးသည်။ ဝါ၊
သောက်ဘွယ်ရှစ်ပါးသည်။ ယာမကာလိကံ၊ မည်၏။

၄။ သာနုလောမာနိ ဧညာနိ၊ ဌပေတွာ ဖလဇော ရသော။
မဂ္ဂကပုပ္ဖါ အညတြ၊သဇ္ဇော ပုပ္ဖရသော ဝိ စ။ ။

၅။ သဗ္ဗပတ္တရသော စေဝ၊ ဌပေတွာ ပက္ကဒုဂကံ။
သီတောဒမဒ္ဒိတာဒိစ္စ၊ ပါကော ဝါ ယာမကာလိကော။ ။

၄-၅။ သာနုလောမာနိဧညာနိ၊အဟပ်နှင့်တကွသော စပါးမျိုး,သီးကြီး
ကိုးပါး,ပဲတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ ဖလဇောရသော၊ အသီးမှဖြစ်သော အရည်
သည်ရင်း။ မဂ္ဂကပုပ္ဖါ၊သစ်မည်စည်ပွင့်ကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ သဇ္ဇောပုပ္ဖရ-
သောဝိစ၊ ခပ်သိမ်းသောအပွင့်ရည်သည်ရင်း။ ပက္ကဒုဂကံ၊ ဟင်းရွက်ကျက်
ရည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗပတ္တရသောစေဝ၊ ခပ်သိမ်းသော အရွက်ရည်
သည်ရင်း။ သီတောဒမဒ္ဒိတော၊ ရေအေးဥနှယ်အပ်သော်ရင်း။ အာဒိစ္စပါ-
ကော ဝါ၊ နေပူဥဒ္ဓချက်အပ်သော်ရင်း။ ယာမကာလိကော၊ မည်၏။

[တာလ,နာဠိကေရ,ပနသ,လဗုဇ,အလာဗု,ကုမ္ဘဏ္ဍ,ပုဿဖလ,တိပုသဖလ,
ဧဠောလုကာနိနဝ မဟာဖလာနိသဗ္ဗဗြဟ္မာ အပရဏ္ဏံ ဓညဂတိကမေဝ၊ ဟူသောအဌက
ထာ၌ ဓညဂတိကကို ဤ၌ သာနုလောမဓညဟူသည်။]

*ထန်းအုန်းတက္ကဋ၊ ဝိန်းနဲနှစ်စုံ၊ ဗူးဖရုံ၊ မှတ်ယုံသုံးသင်္ခါး။
ပုဿ-တိပု၊ ဧဠောလု၊ သုံးခုသရုပ်ကြား။
မဟာဖလ၊ ပရဏ္ဏ၊ ဓညတူအလား။

[သီတောဒမဒ္ဒိတောဌ် ယှဉ်အပ်သော ဝါသဒ္ဒါကြောင့် သီတောဒဖြင့်
ဥဏှောဒကိုယူ။ မဒ္ဒိတဖြင့်မဂ္ဂကမှတပါးသော ပုပ္ဖဖလပတ္တာဌ် သုံ့ဌမဒ္ဒိတကိုယူ။
မဂ္ဂကပါနဉ်မဂ္ဂကာနံဇာတိရသေနကတပါနံ။ တံပနဥဒကသမ္ဘိန္နံ ဝဋ္ဋတိ၊ သုဒ္ဓိန-
ဝဋ္ဋတိ။ ဟူ၍အဌကထာဌ် မဂ္ဂကဇာတိ ရသသုဒ္ဓမအပ်ဟု ပယ်သောကြောင့်
မုဒ္ဒိကစသည်ဌ် ဇာတိရသသုဒ္ဓအပ်၏ဟူသော အနက်ပြီး၏။]

[အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဝိဂတလာနသဏ္ဌာ၊ အဂိလာနသဏ္ဌာ ဧဠောဒကံ၊ ဟူသောပါဠိ
တော်ဌ်လည်း ဥစ္ဆုရသလည်း ဂုဏ်ပင်ဖြစ်သောကြောင့် ဤပါဠိဖြင့်လည်း ဇာတိ
ရသသုဒ္ဓအပ်၏ဟူသော အနက်ပြီး၏။ ဤဂုဏ်ဧောဒကဥစ္ဆုရသသည် သတ္တာဟကာ
လိကတကားဟူပြီးအုံ့။ ဥစ္ဆုရသော နိဂ္ဂဿဌေပဉ္စာဘတ္တံ ဝဋ္ဋတိ။ ဧတိ ပါနာ
နိအနုဇာနန္တေန ဧမေဝိစတ္တာရောရသာအနုညာတာ။ ။အဌကထာ။

ပုပ္ပပတ္တ ဖလုန္ဆ။နံ၊စတ္တာရောပနိမရသာ။
အနုညာတာဇုမာနဒ္ဓ၊ ပါနာနိ အနုဇာနတာ။ ။

ဟူသော ဝိနယဝိနိစ္ဆယဖြင့် ပါနအရာ၌ အနုညာတအဖြစ်ကို ပြအပ်၏၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ကာလိကသမ္ပိန္နဖြစ်ခဲ့၏ တကား ဟူငြားအုံ၊ ဂိလာနသယဂဠန်တို့ တထာရူပေန ဗျာဓိနာ ဂိလာနသယ ပစ္ဆာဘတ္တံ ဂဠံအနုဇာနာမိတိ အတ္ထော၊ ဟူသောအဋ္ဌကထာ၌ တထာရူပဗျာဓိကြောင့် ဂိလာနသည် ပစ္ဆာဘတ္တာ၌ ဂဠကို သတ္တာဟကာလိကဘေသဇ္ဇပရိဘောဂဖြင့် သုံးဆောင်အပ်၏ဟု သိအပ်သကဲ့သို့၊ အဂိလာနသယဂဠောဒကံ ဟူသောပုဒ်ကို အဂိလာနသယဂဠောဒကန္တိ အသတိပိ တထာရူပေ ဗျာဓိမှိ တထာရူပါယပိပါသာယ အဂိလာနသယ ပစ္ဆာဘတ္တံဂဠောဒကံ ပါနပရိဘောဂေနပရိဘုဇ္ဇတုံ အနုဇာနာမိတိ အတ္ထော၊ ဟူသော အနက်၏ ဥတ္တာနဖြစ်သောကြောင့် တထာရူပဗျာဓိ မရှိသော်လည်း တထာရူပပိပါသကြောင့် အဂိလာနသည် ပစ္ဆာဘတ္တာ၌ ဂဠောဒကကို ယာမကာလိကပါန ပရိဘောဂဖြင့်သုံးဆောင်အပ်၏ ဟုသိအပ်ရကား- တထာရူပပိပါသ အကြောင်းအထူး၊ အာရောဂျပိပါသ ဆွေဒနအကျိုးအထူး၊ ဘေသဇ္ဇပါနဟူသော ပရိဘောဂအထူး၊ ဂိလာနာဂိလာန ဟူသော အနုဇာနနကိရိယာ ပဋိဂ္ဂါဟက သမ္ပဒါန် အထူးအားဖြင့် ကာလိကသမ္ပိန္နမဖြစ်၊ အသမ္ပိန္နသာဖြစ်၏ဟူပေ။]

၆။ သပ္ပိ နောနီတတေလာနိ၊ မဓုဖာဏိတမေဝ စ။
သတ္တာဟကာလိကာ သပ္ပိ၊ ယေသံ မံသမဝါရိတံ။

၆။ သပ္ပိနောနီတတေလာနိ၊ ထောပတ်,ဆီဥ,ဆီတို့ရင်း။ မဓုဖာဏိတ-မေဝစ၊ ပျား,တင်လဲရင်း။ဇုမေပဒ္ဓ၊တို့သည်။[ထည့်။] သတ္တာဟကာလိကာ၊ မည်ကုန်၏။ယေသံ၊အကြင်နွားကျွဲစသည်တို့၏။ မံသံ၊အသားကို။ အဝါရိတံ၊ မအပ်ဟုမမြစ်အပ်။ တေသံ၊ ထိုအသားအပ်သော သတ္တဝါတို့၏။ သပ္ပိ၊ ထောပတ်သည်။ သပ္ပိ၊ သပ္ပိမည်၏။

[ယေသံမံသံပရိဝါရိတံဟူ၍လည်း ပါ၌ရှိ၏၊ ယေသံမံသံကပ္ပတိတေသံသပ္ပိ၊ ဟူသောပါဠိတော်၌ ကပ္ပတိ၏အရကိုပြသော ပရိယာယ်ချည်းပင်။ ဤပါဠိဖြင့် နိသဂ္ဂိယဝတ္ထု၊သပ္ပိကိုသာပြသည်၊နဝနီတကားသပ္ပိနှင့်တူ၏။]

[တေလမဓုကိုပြလို၍ တေလံစသည်ကိုမိန့်။]

၇။ တေလံ တိလဝသေရဏ္ဍာ၊ မဓုသာသပသမ္ဘဝံ။
ခုဒ္ဒါဘမရမဓုကရိ၊ မက္ခိကာဟိ ကတံ မဓု။ ။

၇။ တိလဝသေရဏ္ဍာမဓုသာသပ သမ္ဘဝံ၊ နှမ်းစေ့, သားဆီခဲ,ကြက်ဆူ, သစ်မည်စည်, မုန်ညင်းစေ့မှဖြစ်သောဆီသည်။ တေလံ၊မည်၏။ ခုဒ္ဒါဘမရ မဓုကရိမက္ခိကာဟိ၊ ပျားငယ်, ပျားကြီး အတံတို့၌ ပျားအုံပြုတတ်သော

ယင်ဗျားတို့သည်။ [ဋီကာဟောင်း။]ဝါ၊ ဗျားရည်ကိုပြုတတ်ကုန်သော ဗျား ငယ်,ဗျားကြီးတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော ဗျားရည်သည်။မခု၊ မည်၏။

၈။ ရသာဒိ ဥစ္ဆုဝိကတိ၊ ပဏ္ဏာပဏ္ဏာ စ ဖာဏိတံ။
သဝတ္ထုပဏ္ဏာ သာမံ ဝါ၊ ဝသာ ကာလေ အမာနုသာ။
အညေသံ နု ပစေ ဝတ္ထုံ၊ ယာဝကာလိက ဝတ္ထုနုံ။ ။

၈။ ပဏ္ဏာ၊ အဖတ်ကိုပစ် အရည်ညှစ်၍ ချက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ အပဏ္ဏာစ၊ မချက်အပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ရသာဒိဥစ္ဆုဝိကတိ၊ အရည်စသောကြီအထူးသည်။ ဖာဏိတံ၊ မည်၏။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤသပ္ပိစသောအလုံးစုံသည်။သတ္ထာဟကာလိကံ၊ မည်၏။[ထည့်။] ကာလေ၊နံနက်အခါ၌။ သာမံဝါ၊ မိမိသည်ရင်း။ ပရေဟိဝါ၊ သူတပါးတို့သည်ရင်း။[ဝါသဒ္ဒါဖြင့်ယူ။] သဝတ္ထု ပဏ္ဏာ၊ အသားစိုင်,အဆီခဲဟူသော ဝတ္ထုနှင့်တကွချက်အပ်သော။ အမာ-နုသာ၊ လူဆိမ့်တပါးသော သားဆိုကြည်သည်။ ဝသာ၊ မည်၏။ အညေသံ၊ သားဆိုကြည်မှ တပါးကုန်သော။ ယာဝကာလိကဝတ္ထုနုံ၊ ယာဝကာလိကဝတ္ထုရှိသော ထောပတ်,ဆီဥ ဟူသောသတ္ထာဟကာလိကတို့၏။ဝတ္ထုံ၊ တည်ရာအကြောင်းဖြစ်သော ဓိရ, ဒဓိဟူသော ယာဝကာလိကဝတ္ထုကို။ သာမံ၊ ကိုယ်တိုင်။[လိုက်စေ။]နပစေ၊မချက်ရာ။

[အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေ ဝသာနိ ဘေသဇ္ဇာနိ အစ္ဆဝသံ မစ္ဆဝသံ သုကရဝသံ ဂဒ္ရိဘဝသံ ကာလေ ပဋိဂ္ဂဟိတံ ကာလေနိပ္ပက္ကံ ကာလေသံသဋ္ဌံ တေလ ပရိဘောဂေန ပရိဘုဥ္ဇိတုံ-ဟူသည်နှင့်အညီ-

*ဝံငါးမီကျောင်း၊ ဝက်အောင်းမြည်းဆီ၊ ဆေးငါးလီ၊ ခါမ့ီချက်စစ်သုံး။

ဟူသောအနက်သည်ပါကဋ္ဌဖြစ်၍ တေလနှောဂဖြစ်သော ဝသာ၏ဝိဘာဂ ကိုမပြုဘဲ ဘေသဇ္ဇာဝိသ၏အခြားမဲ့ဌဝသောဝိသကိုပြုလိုရကား သဝတ္ထုစသည် ကိုမိန့်၊ တပါးသောအရာ၌ သာမံပဏ္ဏကိုမြစ်လိုရ၍ အညေသံစသည်ကိုမိန့်။

*ဗျာဓိပုဂ္ဂလာ၊ ကာလာသမယာ၊ ဒေသဝသာ၊ ဘေသဇ္ဇာ၊ သတ္ထာသြဝိသ၊ ဘီလူးနှာကို၊ သားစိမ်းမျိ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ရောမန်၊ စားမြို့ပြန်။
လေးတန်ဆေးမှာ၊ မြွေခဲခါ၊ စားရာခဏာ၊ သမယာ။
ဒေသဘိနပ်၊ အထပ်ထပ်၊ ပညတ်ဝသာ၊ ဆိုင်းဖြာ၊ ပဏ္ဍာဘေသဇ္ဇ။
သတ္ထောဝိသ၊ သရွက်ပြ၊ မှတ်ကသိမည်သာ။

ရောမဌ္ဌကဟူရှိသောပါဌ်အလိုကား- ပုဂ္ဂိုလ်ရောမဌ်း စားမြို့ခတ်ဝိကင်ဆေးမှာ၊ မြွေခဲခါ၊ ဟူ၍ဆို။ ဒေသောဝိသဌ်ဝိနယဝရုပဇ္ဇမဥ္ဇပသမ္ပဒါ၊ ဓုဝနှာန၊ စမ္ဘတ္ထရဏာကိုလည်းယူ၊ သြဒိသ၊ သြမိသနှစ်ချက်သင့်သည်ချည်း။]

၉။ ဟလိဒ္ဒိ သိဂိဝေရ၊ ဝစတ္ကံ လသုဏံ ဝစာ။
ဥသိရံ ဘဒ္ဒမုတ္တာ၊ တိရိသံ ကဋုကရောဟိဏီ။
ပဥ္စမူလာဒိကာ၊ မူလံ တံ ယာဝဇီဝိကံ။ ။

၉။ ဟလိဒ္ဒိ၊ နန္နင်း။ သိဂိဝေရ၊ ချင်း။ ဝစတ္ကံ၊ ဆိတ်ဖူး။ လသုဏံ၊ ကြက်သွန်ဖြူ။ ဝစာ၊ လင်းလေ။ ဥသိရံ၊ ပန်းရင်း။ ဘဒ္ဒမုတ္တာ၊ နွားမြေရင်း။ အတိရိသံ၊ ဓိဝုတ်။ ကဋုကရောဟိဏီ၊ ကုလားဆောင်းမေးခါး။ ပဥ္စမူလာဒိကံ၊ မြစ်ကြီးငါးသွယ် မြစ်ငယ်ငါးပါးစသော။ မူလံ၊ အမြစ်ရင်း။ တံသဗ္ဗံ၊ ထိုအမြစ်အလုံးစုံသည်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ မည်၏။

[ဟရိ သုဝဏ္ဏ ဝဏ္ဏံခာရေတိတိဟလိဒ္ဒိ။]

၁၀။ ဗိဠင်္ဂံ မရိစံ ဂေါဠ၊ ဖလံ ပိပ္ပလိရာဇိကာ။
တိဖလေရဏ္ဍကာဒိနံ၊ ဖလံ တံ ယာဝဇီဝိကံ။ ။

၁၀။ ဗိဠင်္ဂံ၊ အိပ်မွှေသီး။ မရိစံ၊ ငရုတ်ကောင်း။ ဂေါဠ၊ ဖလံ၊ သမင်စာသီး။ ပိပ္ပလိ၊ ပိတ်ချင်းသီး။ ရာဇိကာ၊ မုန်ညင်းသီး။ တိဖလေရဏ္ဍကာဒိနံ၊ ကနဖိ, ကြက်ဆူစသည်တို့၏။ ဖလံ၊ အသီးရင်း။ တံသဗ္ဗံ၊ သည်။ ယာဝဇီဝိကံ၊ မည်၏။

၁၁။ ကပ္ပါသနိမ္ဗကုဋ္ဌ၊ ပဋောလ သုပသာဒိနံ။
သူပေယျပဏ္ဏံ ဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ပဏ္ဏံ တံ ယာဝဇီဝိကံ။ ။

၁၁။ သူပေယျပဏ္ဏံ၊ ဟင်းချက်ထိုက်သော ဟင်းနုန်းယပ်ရွက် စသည်ကို။ ဝဇ္ဇေတ္ဝာ၊ ကြဉ်၍။ ကပ္ပါသ၊ ဝါ။ နိမ္ဗ၊ တမာ။ ကုဋ္ဌ၊ လက်ထုတ်။ ပဋောလ၊ ဖြူးဒါး။ သုလသာဒိနံ၊ ရုံးစသည်တို့၏။ တံပဏ္ဏံ၊ ထိုအရွက်သည်။ ယာဝဇီဝိ-ကံ၊ မည်၏။

၁၂။ ဌပေတ္ဝာ ဥဒ္ဓုနိယျာသံ၊ သရသံ ဥစ္ဆုဇ် တစံ။
နိယျာသော စ တစော သဗ္ဗော၊ လောဏံ လောဟံ သိလာ တထာ။ ။

၁၃။ သုဒ္ဓသိတ္ထဠ သေဝါလော၊ ယဠ ကိဠိ သုဗျာပိတံ။
ဝိကဋာဒိပ္ပဘေဒဠ၊ ဥတဗ္ဗံ ယာဝဇီဝိကံ။ ။

၁၂-၁၃။ ဥစ္ဆုနိယျာသံ၊ ကြီစေးကိုရင်း။ သရသံ၊ အရည်ရှိသော။ ဥစ္ဆုဇ်တစံ၊ ကြီခွံကိုရင်း။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ သဗ္ဗော၊ သော။ နိယျာသောစ၊ အစေး။ တစော၊ အခေါက်အခွံ။ လောဏံ၊ ဆား။ လောဟံ၊ သံ, ကြေး။ သိလာ၊ ကျောက်။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ သုဒ္ဓသိတ္ထဠ၊ ဗျားရည်မဘက် သက်သက်သော

ဘယောင်း။ သေဝါလော၊ မှော်။ သုဗျာပိတံ၊ အကျွမ်းမီးဖုတ်သော။ ယဉ္စကိဠိ၊ အကြင်အလုံးစုံသော ကာလိကဝတ္ထုရင်း။ ဝိကဋာဒိပ္ပဘေဒံ၊ ကျင်ကြီးတ သွယ်,ကျင်ငယ်တထွေ မြေသစ်စိမ်းပြာ မဟာဝိကဋ စသည်အပြားရှိသော။ ယဉ္စကိဠိစ၊ အကြင်အလုံးစုံသော ဝတ္ထုရင်း။ တံသဗ္ဗံ၊ ကို။ [ထည့်။] ယာဝဇီ-ဝိကံ၊ ဟူ၍။ ဥတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

၁၄။ မူလံ သာရံ တစော ဖေဂ္ဂု၊ ပဏ္ဏံ ပုပ္ဖ ဖလံ လတာ။
အာဟာရတ္ထမသာဓေန္တိ၊ သဗ္ဗံ တံ ယာဝဇီဝိကံ။ ။

၁၄။ အာဟာရတ္ထံ၊ အာဟာရကိစ္စကို။ အသာဓေန္တိ၊ မပြီးစေနိုင်သော။ မူလံ၊ အမြစ်။ သာရံ၊ အနှစ်။ တစော၊ အဂေါက်, အခွံ။ ဖေဂ္ဂု၊ အကာ။ ပဏ္ဏံ၊ အရွက်။ ပုပ္ဖံ၊ အပွင့်။ ဖလံ၊ အသီး။ လတာ၊ နွယ်ရင်း။ တံသဗ္ဗံ၊ သည်။ ယာဝ-ဇီဝိကံ၊ မည်၏။

[ကာလိကလေးပါးသရုပ်ကိုပြပြီး၍ထိုဠ္ဍကပ္ပိယာဒိဝိဘာဂကို သဗ္ဗစသည်ဖြင့်ပြ၏။]

၁၅။ သဗ္ဗကာလိကသမ္ဘောဂေါ၊ ကာလေ သဗ္ဗသ ကပ္ပတိ။
သတိ ပစ္စယေ ဝိကာလေ၊ ကပ္ပတေ ကာလိကတ္တယံ။ ။

၁၅။ သဗ္ဗကာလိကသမ္ဘောဂေါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကာလိကလေးပါးကို သုံးဆောင်ခြင်းသည်။ ကာလေ၊ အကပ်ခံသနေ့ နံနက်အခါ၌။ သဗ္ဗသ၊ အလုံးစုံနှာ, မနှာသောရဟန်းအား။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ပစ္စယေသတိ၊ အကြောင်းရှိမူကား။ ကာလိကတ္တယံ၊ ယာမ,သတ္တာဟ, ယာဝဇီဝိကဟူသော ကာလိကသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းသည်။ ဝိကာလေပိ၊ နေလွဲသောအခါ၌ လည်း။ ကပ္ပတေ၊ အပ်၏။

[ပိပါသပစ္စည်းရှိမူ ယာမကာလိက,ဂေလညပစ္စည်းရှိမူ သတ္တာဟကာလိက, ယာဝဇီဝိကအပ်၏ဟူလို။]

၁၆။ ကာလယာမမတိက္ကန္တာ၊ ပါစိတ္တိ ဇနယန္တိ ဥဘောပေတေ၊ အန္ဒောဝုတ္ထဥ္စ သန္ဓိဝိ။ ။

၁۶။ ဥဘောနှစ်ပါးကုန်သော ယာဝကာလိက,ယာမကာလိကတို့သည်။ ကာလယာမမတိက္ကန္တာ၊ မွန်းတည့်အခါ, ပစ္ဆိမယံကိုလွန်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ လွန်ကုန်သောကြောင့်။ ပါစိတ္တိ၊ ဝိကာလဘောဇနပါစိတ်, သန္ဓိဝိပါ စိတ်ကို။ ဘုဥ္ဇန္တိ၊ သုံးဆောင်သောရဟန်းကို။ [ကာရိုက်ကံထည့်။] ဇနယန္တိ၊ ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏။ တေဥဘောပိ၊ ထိုယာဝကာလိက,ယာမကာလိက နှစ်

ပါးတို့သည်ပင်လျှင်။ အနှောဝုတ္ထဟု၊ အကပ္ပိယကုဋိတွင်း၌ သိမ့်မှိုးခြင်းကြောင့် ဒုက္ခင့်ကိုရင်း။ သန္ဓိမိ၊ သန္ဓိမိကာရကပါစိတ်ကိုရင်း။ ဘုဇ္ဇန်၊ ကို။ [ထည့်။] ဇနယန္တိ၊ ကုန်၏။

၁၇။ သတ္တာဟကာလိကေ သတ္တ ၊အဟာနိ အတိနာမိတေ။
ပါစိတ္တိ ပါဋိနာရ္ဟေ၊ သပ္ပိအာဒိမှိ ဒုက္ကဋံ။ ။

၁၇။ သပ္ပိအာဒိမှိ၊ ထောပတ်အစရှိသော။ သတ္တာဟကာလိကေ၊ သတ္တာဟကာလိကသည်။ ၀ါ၊ သတ္တာဟကာလိကကို။ သတ္တအဟာနိ၊ ခုနစ်ရက်တို့ကို။ အတိနာမိတေ၊ လွန်သည်ရှိသော်။ ၀ါ၊ လွန်စေအပ်သည်ရှိသော်။ ပါစိတ္တိ၊ ပါစိတ်သင့်၏။ ပါဋိနာရ္ဟေ၊ ပါဋိတော်သို့မတင်အပ်သော။ ၀ါ၊ ပါဋိတော်သို့ မတက်သော။ သပ္ပိအာဒိမှိ၊ သော။ သတ္တာဟကာလိကေ၊ ကို။ သတ္တအဟာနိ၊ တို့ကို။ အတိနာမိတေ၊ သော်။ ဒုက္ကဋံ။ သင့်၏။

သပ္ပိတိမနုဿာဒိနံ၊ အာဒိနာတံ၀နောနိတံ။
နာဋ္ဌကေရာဒိတေလဟု၊ သိတောဒမဓုဖါဏိတံ။
[ပါဋိနာရ္ဟဿပ္ပိစသည်၌ သင်ဟဂါထာ။]

သပ္ပိတိ၊ ပါဋိနာရ္ဟသပ္ပိဟူသည်ကား။ မနုဿာဒိနံ၊ တို့၏။ သပ္ပိ၊ တည်း။ အာဒိနာ၊ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်။ တံ၀နောနိတံ၊ ထိုလူနို့စသည်တို့၏ ဆီဥကိုရင်း။ နာဋ္ဌကေရာဒိတေလဟု၊ အုန်းစသည်တို့၏ဆီကိုရင်း။ သိတောဒမဓုဖါဏိတံ၊ ရေအေးဖြင့်ပြုအပ်သော သစ်မည်စည်ပွင့် တင်လဲကိုရင်း။ သင်ဟိတံ၊ ၏။

[ခုနစ်ရက်လွန်သော သတ္တာဟကာလိကတို့၌ ပြုအပ်သောအစီအရင်ကိုရင်း, ခုနစ်ရက်တွင်းပြုအပ်သော အစီအရင်ကိုရင်းပြုလိုၗ နိသဒ္ဒစသည်ကိုမိန့်။]

၁၈။ နိသဒ္ဒလဒ္ဓံ မဂ္ဂေယျ၊ နာဂ်ံ နာဇ္ဇောဟရေယျ စ။
ဝိကပ္ပေန္တိ သ သတ္တာဟေ၊ သာမဏေရသမိဒ္ဓတော။
မဂ္ဂနာဒိဠ္ဆနာပတ္တိ၊ အညသ ဒဒတော ပိ စ။ ။

၁၈။ နိသဒ္ဒလဒ္ဓံ၊ စွန့်အပ်, စွန့်ထိုက်သော သတ္တာဟကာလိက, စွန့်ၗ ရအပ်, ရထိုက်သော သတ္တာဟကာလိက, စွန့်အပ်သည်ကို တဘန်ရပြန်သော သတ္တာဟကာလိကကို။ အဂ်ံ၊ ကိုယ်အင်္ဂါကို။ နမဂ္ဂေယျ၊ မလိမ်းကျံရာ။ နာဇ္ဇောဟရေယျစ၊ မျိုလည်းမမျိုရာ။ သာမဏေရသ၊ သာမဏေအား။ ဝိကပ္ပေန္တိ သ၊ သည်ာ,စေတနာ,အဓိပ္ပါယနှင့်တကွသော စတ္တ၀န္တ မုတ္တစိတ်ကိုဆောက်တည်ပြုပြင်စီရင်သောရဟန်းအား။ မဂ္ဂနဇ္ဇောဟာရာဒီသုလိမ်းခြင်း,မျိုခြင်းစသည်တို့၌။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ သတ္တာဟေ၊ ခုနစ်ရက်

အတွင်း၌။ မဂ္ဂနာဒိ။အမာသုတ်ရန်စသည်အကျိုးငါ။ ၀၊ စသည်၌။ အဓိဋ္ဌ
တောစ၊ဆောက်တည်သောရဟန်းအားလုင်း။ အညဿ၊တပါးသော လူ,သာ
မဏော,ရဟန်းအား။ ဒဒတောပိစ၊ ပေးသောရဟန်းအားလုင်း။ အနာပတ္တိ၊
မသင့်။

[နိသဇ္ဇလဒ္ဓန္တိ၀ိနယကမ္မ၀သေန နိသဇ္ဇတဥ္စ တံ လဒ္ဓဥ္စ ပုနတထေ၀ါတိ-
နိသဇ္ဇလဒ္ဓံ တံဂဟေတ္မာတိသေသော။ ။ဋီကာသစ်။

နိသဇ္ဇဥ္စလဒ္ဓဥ္စ နိသဇ္ဇလဒ္ဓဥ္စနိသဇ္ဇလဒ္ဓံ၊ ပြိုစေလိုသည်၊ နိသဒ္ဓိယံ အနိ
သဇ္ဇိတ္မာပရိဘုဥ္ဇတိအာပတ္တိဒုက္ကဋသ၊ ဟူသောပါဠိကြောင့် နိသဇ္ဇဥ္စဟူသော
အနက်ကို သ၀စဒ္ဒိန္ဒသန္ဓိကံဧကေနပဒ္ဒိဂ္ဂဟိတံအ၀ိဘတ္တံဟောတိ၊ သတ္တာဟာ-
တိက္ကမေ ဒ္ဒိန္ဒပိ အနာပတ္တိ၊ ဟူသောအဌကထာကြောင့် လဒ္ဓဥ္စဟူသောအနက်ကို
ရအပ်၏။ ဤနှစ်နက်၌ တဝစ္စည်းကို အရဟတ္တ၌စိရင်၊ နိသဇ်ခဲ့ ပဋိလဘိတ္မာန
ကာယိကေန ပရိဘောဂေန ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ဟူသောပါဠိကြောင့် နိသဇ္ဇလဒ္ဓဥ္စ
ဟူသော အနက်ကို ရအပ်၏။

သင်္ကန်း, ဆွမ်း၌ တိုက်ရိုက်၀ိကပ္ပနာလာ၏၊ အာ၀သထံ အနိသဇ္ဇိတ္မာ
စာရိကံပက္ကမေယျပါ၀ိတ္ထိယံ-ဟု ကျောင်း၌၀ိသဇ္ဇနပရိယာယ်အားဖြင့် ၀ိကပ္ပနာ
လာ၏။ သာမဏေရသစ တွေ့နေ ၀န္ဓနေ မုတ္တေ-ဟူသော ပါဠိဖြင့် ဆေး၌
ပရိယာယ်၀ိကပ္ပနာကိုရအပ်၏ဟု နှလုံးပြုလျက်ထင်း၊ ပါဠိကိုရည်၍၀ိကပ္ပေန္တသ-
သတ္တာဟေ သာမဏေရသ အဓိဋ္ဌတောကိုမိန့်သည်။

အန္တောသတ္တာဟံ အဓိဋ္ဌေတိ ၀ိသဇ္ဇေတိ နသေတိ ၀ိနသေတိ သာမဏေ-
ရသ စတွေ့နေ ၀န္ဓနေ မုတ္တေန- ဟူသော ပါဠိကြောင့် ဤ၌ သတ္တာဟေပုဒ်ကို
အဓိဋ္ဌတောဝ၌သာယူအပ်၏။

သာမဏေရသစတွေ့နေ စသည်၏ အရဖြစ်သော ၀ိကပ္ပေန္တသ သာမဏေ
ရသ၌ မယူအပ်။ ပါဠိတော်၌ အန္တောသတ္တာဟံ ပုဒ်သည် မဟာသုမနထေရ
၀ါဒအားဖြင့် သာမဏေရသ စတွေ့နေ စသည်သို့လည်း လိုက်ရကား ဤ၌လည်း
ထိုထေရ၀ါဒအားဖြင့် ၀ိကပ္ပေန္တသ၌ ယူအပ်သော်လည်း ထို၀ါဒကို မဟာ-
ပဒုမထေရ်ပယ်ပြီးဖြစ်၍ မယူအပ်ပြီ၊ ၀ိကပ္ပေန္တသ၌ ကပ္ပသဒ္ဒါ၀ိဝေနတ္ထ၊
ယင်းသို့ ၀ိဝေနတ္ထကိုလည်း စိတ္တသက်ပ္ပေါဠ်ဋ္ဌကဲ့သို့ သညာစေတနာ၀ိပ္ပါယတို့ဖြင့်
သင်္ဂြိဟ်အပ်၏။ ။အဓိဋ္ဌတောဝ၌ ဌာဝတ်သည် အကမ္မကဖြစ်၍ မဂ္ဂနာဒီပုဒ်
နောင်အာလပနေစ၌ စ-သဒ္ဒါဖြင့် တဒတ္ထ၌ သိ၀ိဘတ်သက်။ သိ၊ ဟူသော
သုတ်ဖြင့် သိကိုအံ့ပြု၊ အံ့မောနိဂ္ဂဟိတံဖြင့်ပြီးစေ။ ၀ါ၊ သ္မိံသက်၍ အာဒိတော-
ဩစ၌ စ-သဒ္ဒါဖြင့်ပြီးစေ။

သပ္ပါဒိ၊ မုဒ္ဓဇ္ဇဉ္ဇနံ၊မဒုဿအရုမဂ္ဂနံ။
ဖါဏိတံ၊ဃရရူပနံ၊ဓိဋ္ဌာယ ဘုဥ္ဇိယေ တထာ။ ။[သင်ဟဂါထာ။]

သပ္ပါဒိ၊ ထောပတ်, ဆိဉ, ဆိကို။ မုဒ္ဒဗ္ဗဥ္ဇနံ၊ ခေါင်းလိမ်းရန်, ခြေနယ်ရန်အကျိုး ၄၂။ မဇ္ဇေ၊ ပျားကိုကား။ အရုမက္ခနံ၊ အမာသုတ်ရန်အကျိုး ၄၂။ ဖါဏိတံ၊ ကို။ ဃဲရရှုပနံ၊ ကျောင်းကိုထုံရန်အကျိုး ၄၂။ အမိဋ္ဌာယ၊ ဆောက်တည်၍။ တထာ၊ ထိုဆောက်တည် တိုင်း။ ဘုဥ္ဇယေ၊ သုံးရာ၏။]

[ဘေသဇ္ဇသိက္ခာပုဒ်၌လာသော ခုဒ္ဒသိက္ခာကိုဆိုပြီး၍ ဘေသဇ္ဇခန္ဓကင်္ဂလာ သော ခုဒ္ဒသိက္ခာကိုဆိုလိုရကား ယာဝကာလိကအာဒိနိစသည်ကိုမိန့်။ ဝါ၊ အသီး အသီးပြအပ်ပြီးသောကာလိကတို့၏ ကာလိကန္တရဂတသဘောကိုပြလိုမှ ယာဝ ။ပ။ သဗ္ဗာဝံ-ကိုမိန့်။ တသ္မာ-စသည်လဒ္ဓဂုဏ်။]

၁၉။ ယာဝကာလိကအာဒိနိ၊ သံသဋ္ဌာနိ သဟတ္တနာ။
ဂါဟာပယန္တိ သဗ္ဗာဝံ၊ တသ္မာ ဧဝမုဒီရိတံ။ ။

၁၉။ ယာဝကာလိကအာဒိနိ၊ ယာဝကာလိကစသည်တို့သည်။ ဝါ၊ ယာဝ, ယာမ, သတ္တာဟကာလိကတို့သည်။ အတ္တနာ၊ မိမိဟု ဆိုအပ်သော ယာဝ, ယာမ, သတ္တာဟကာလိကနှင့်။ သဟ၊ တကွ။ သံသဋ္ဌာနိ၊ ရောနှောအပ်ကုန်သော ယာမကာလိက, သတ္တာဟကာလိက, ယာဝဇီဝိကတို့ကို။ သဗ္ဗာဝံ၊ ယာဝ, ယာမ, သတ္တာဟဟူသောမိမိ၏မွန်းတည့်, ပစ္ဆိမယံ, ခုနစ်ရက်၌ အပ်သောသဘောကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဂါဟာပယန္တိ၊ ယူစေတတ်ကုန်၏။ တသ္မာ ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧဝံဝကွမာနဝစနံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သောစကားကို။ ဥဒီရိတံ၊ ဆိုအပ်၏။

[ဝုစ္စမာနာပေက္ခဧဝံသဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်သောကြောင့် ဥဒီရိတံ၌ တပစ္စည်းကိုအနာဂတ်၌သက်။]

၂၀။ ပုရေ ပဋိဂ္ဂဟိတဋ္ဌေ၊ သတ္တာဟံ ယာဝဇီဝိကံ။
သေသကာလိကသမ္မိဿံ၊ ပါစိတ္တိ ပရိဘုဥ္ဇတော။ ။

၂၀။ ပုရေပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ ရှေးနေ့၌ အကပ်ခံအပ်သော။ သေသကာလိက သမ္မိဿံ၊ ကြွင်းသော ယာဝ, ယာမကာလိကနှင့်ရောသော။ သတ္တာဟဋ္ဌေ၊ သတ္တာ ဟကာလိကကိုရင်း။ ယာဝဇီဝိကဋ္ဌေ၊ ကိုရင်း။ ပရိဘုဥ္ဇတော၊ သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိ၊ သင့်၏။

၂၁။ ယာဝကာလိကသမ္မိဿံ၊ ဇုတရံ ကာလိကတ္တယံ။
ပဋိဂ္ဂဟိတံ တဒဟု၊ တဒဟေဝ စ ဘုဥ္ဇယေ။ ။

၂၁။ တဒဟုပဋိဋ္ဌဟိတံ၊ ထိုနေ့၌ အကပ်ခံအပ်သော။ ယာဝကာလိက သမ္မိဿံ၊ ယာဝကာလိကနှင့်ရောသော။ ဇုတရုံ၊ယာဝကာလိကမှတပါးသော။ ကာလိကတ္တယံ၊ ခုနစ်ရက် အသက်အပိုင်းအခြားရှိသော ကာလိကသုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ တဒဟေဝ၊ ထိုအကပ်ခံသနေ့ နံနက်၌သာလျှင်။ ဘုဥ္ဇယေ၊ သုံးရာ၏။

၂၂။ ယာမကာလိကသမ္မိဿံ၊ သေသမေဝံ ဝိဇာနိယံ။
သတ္တာဟကာလိကမိဿဉ္စ၊ သတ္တာဟံ ကပ္ပတေတရန္တိ။ ။

၂၂။ ယာမကာလိကသမ္မိဿံ၊ ယာမကာလိကနှင့်ရောသော။ သေသံ၊ ကြွင်းသောသတ္တာဟကာလိက, ယာဝဇီဝိကကို။ ဧဝံ၊ ထို့အတူ အကပ်ခံသနေ့ယံ၌သာသုံးရာ၏ဟု။ ဝိဇာနိယံ၊ သိအပ်၏။ သတ္တာဟကာလိကမိဿံ၊ သတ္တာဟကာလိကနှင့်ရောသော။ ဇုတရဉ္စ၊ ယာဝဇီဝိကသည်ကား။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ပတ်လုံး။ ကပ္ပတိ၊ ၏။

[သေသမေဝံ၌ ဧဝံသဒ္ဒါဥပမာအနက်ရှိရကား။]တဒဟုပဋိဋ္ဌဟိတံ၊သော။ ယာဝကာလိကသမ္မိဿံ၊ သော။ ဇုတရုံကာလိကတ္တယံ၊ ကို။ တဒဟေဝ၊ လျှင်။ ဘုဥ္ဇယေယထာ၊ သို့။ ဧဝံ၊ တူ။ တဒဟုပဋိဋ္ဌဟိတံ၊ သော။ ယာမကာလိက-သမ္မိဿံ၊ သော။ သေသံကာလိကဒ္ဒယံ၊ ကို။ တဒဟေဝ၊ လျှင်။ ဘုဥ္ဇယေ၊ ၏။ [ဤသို့ အပြည့်အစုံသမ္ဗန်။] ဝါ၊ ဧဝံသဒ္ဒေါ၊ ဤယာမကာလိကဟူသော မိမိ၏အကပ်ခံသနေ့ ယံ၌သာအပ်သော သဘောရှိ၏ဟူ၍။ ဝိဇာနိယံ၊ ၏။ [ဧဝံ-သဒ္ဒါနိဒဿနတ္ထ။]

ကာလိကပြီး၏။

၉-ပဋ္ဌာန်

၁။ ဒါတုကာမာဘိဟာရော စ၊ ဟတ္ထပါသေရဏာဂ္ဂမံ။
တိဓာ ဒေန္တေ ဒ္ဝိဓာ ဂါဟော၊ ပဉ္စဂ်ဝံ ပဋိဂ္ဂဟော။ ။

၁။ ပဋိဂ္ဂါဟောတိ၊ ကား။ဒါတုကာမာဘိဟာရောစ၊ ကပ်လိုသောသူ၏ ရှေးရှုဆောင်ခြင်း။ ဟတ္ထပါသော၊ နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်တွင်းသို့ရောက်ခြင်း။ ရေဏာဂ္ဂမံ၊ ထာမ, မဇ္ဈိမပုရိသ၏ချီကြွခြင်းဌာ ခုံသောဝတ္ထု။ တိဓာ-ဒေန္တေ၊ ကိုယ်,ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထု,လွှတ်လိုက်ခြင်း သုံးပါးဖြင့်ပေးလတ်

သော်။ ဒွိဓာဂါဟော၊ ကိုယ်, ကိုယ်နှင့်စပ်သော ဝတ္ထုနှစ်ပါးဖြင့်ခံခြင်း။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ အကပ်ခံခြင်းသည်။ ပဋ္ဌင်္ဂေါ၊ အင်္ဂါငါးပါးရှိ၏။

ဥစ္စာရဏံဟတ္ထပါသော၊ ဘိဟာရော ဒေဝတာဒိဒေါ။
ပဋိဂ္ဂဟောတိဂါဟေဝံ၊ ပဋ္ဌဟင်္ဂေဟိရှဟတိ။
[အဌကထာကြီး၌လာသော အင်္ဂါကိုဆိုသောသင်္ကာဂါထာ။]

ဥစ္စာရဏံ၊ အားလျစ်လျူရှုသောသူ ချီနိုင်လောက်သောဝတ္ထု။ ဟတ္ထပါသော၊ ဟတ္ထပါသင့်တည်ခြင်း။ အဘိဟာရော၊ ကိုယ်ဖြင့်ရှေးရှဆောင်ခြင်း။ ဒေဝတာဒိ-ဒေါ၊ နတ်, လူ, တိရစ္ဆာန်တို့ ကိုယ,ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထု၊ လွှတ်လိုက်၍ပေးခြင်း။ ပဋိဂ္ဂဟော၊ ရဟန်းသည် ကိုယ်,ကိုယ်နှင့်စပ်သောဝတ္ထုဖြင့်ခံခြင်း။ ဧဝတိ ဧဝံ၊ သို့။ ပဋ္ဌဟင်္ဂေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ဂါဟော၊ အကပ်ခံခြင်းသည်၊ ရှဟတိ၊ ရောက်၏။

၂။ အသံဟာရေ တတ္ထ ဇာတော၊ သုခုမေ စိဏ္ဏအာဒိနံ။
ပဏ္ဏော ဝါသယှဘာရေ စ၊ ပဋိဂ္ဂါဟော နရှဟတိ။ ။

၂။ အသံဟာရေ၊ မချီနိုင်သော ကျောက်ဖျာစသည်၌ရင်း။ တတ္ထဇာ-တော၊ ထိုအပင်၌ရောက်သော အရွက်၌ရင်း။ စိဏ္ဏအာဒိနံ၊ မန်ကျည်းစသည်တို့၏။ သုခုမေပဏ္ဏော ဝါ၊ သိမ်မွေ့သောအရွက်၌ရင်း။ အသယှဘာရေစ၊ ထာမ, မဇ္ဈိမပုရိသ မချီနိုင်သောဝန်၌ရင်း။ ပဋိဂ္ဂါဟော၊ သည်။ နရှဟတိ၊မရောက်။

၃။ သိက္ခာမရဏလိင်္ဂေါ၊ အနပေက္ခိုဝိသဂ္ဂတော။
အစ္ဆေဒါနုပသမ္ပန္နေ၊ ဒါနာ ဂါဟောပသမ္ဘတိ။ ။

၃။ သိက္ခာမရဏလိင်္ဂေါ၊ သိက္ခာချခြင်း, သေခြင်း, လိန်ပြန်ခြင်းတို့ကြောင့်ရင်း။ အနပေက္ခိုဝိသဂ္ဂတော၊ ငဲ့ခြင်းမရှိစွန့်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ အစ္ဆေ-ဒါနုပသမ္ပန္နေဒါနာ၊ လုယက်၍ယူခြင်း, လူ-သာမဏေအား ပေးခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဂါဟော၊ အကပ်ခံခြင်းသည်။ ဥပသမ္ဘတိ၊ ငြိမ်း၏။

[ပသမ္ဘယံပုဒ်ကဲ့သို့ဖြစ်၍ ဥပသမ္ဘတိဟုပုဒ်မဖြတ်သင့်ပြီ၊ သမ္ဘတိလည်းရှိ၏၊ ဥပသမ္ဘတိပုဒ်ဖြတ်၊ သမအဒဿနေ၊ သမတိဟုပသမ္ဘတိအဂ္ဂိ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ဤ၌ကား ဆန်းကြောင့်ဒွေဘော်ပြု။]

၄။ အပဋိဂ္ဂဟိတံ သဗ္ဗံ၊ ပါစိတ္တိ ပရိဘုဉ္ဇတော။
သုဒ္ဓဠ္ဆ နာတိဗဟလံ၊ ကပ္ပတေ ဥဒကံ တထာ။ ။

၅။ အင်္ဂလဂ္ဂမဝိစ္ဆိန္နံ၊ ဒန္တကဋ္ဌကဏ္ဍုထကံ။
လောဏသုခေဠ သိယ်ဘဏိ၊ သေမ္ဘမုတ္တကရိသကံ။ ။

၄-၅။ အပ္ပဋိဋ္ဌဟိတံ၊ အကပ်မခံအပ်သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော ကာလိ ကလေးပါးကို။ ပရိဘုဥ္ဇတော၊ သုံးဆောင်သော ရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိ၊ ၏။ သုဒ္ဓံ၊ ဝတ်မှုံမြှုနည် အရည်တပါးမရော စင်ကြယ်သော။ နာတိဗဟလံ၊ မနောက်လွန်းသော။ ဥဒကဠ၊ သည်ရင်း။ တထာ၊ ပါး။ အဂ်လဂ္ဂမဝိဇ္ဇိန်ဒ်၊ ကိုယ်ခ္ဍဝြိုကပ် ပြတ်၍ မကျသေးသော။ဒန္ဓကိ္ခိကဏ္ဏာဂုထကံ၊သွားပ္ပြ,မျက်ဝတ်, နဖါသည်ရင်း။ လောဏသုခေဠသိယ်ာဏိ၊ ကိုယ်ခ္ဍပေါက်သောဆား,မျက်ရည်, တံထွေး, နှပ်သည်ရင်း။ သေမ္ဟမုတ္တကရိသကံ၊ သလိပ်, အပေါ,အဝလေး သည်ရင်း။ အပ္ပဋိဋ္ဌဟိတံ၊ အကပ်မခံဘဲ။ [လိုက်စေ။] ကပ္ပတေ၊ အပ်၏။ ဝါ၊ [သုဒ္ဓဠဉ် စ-ကားဗျတိရေကတည်း။]အပ္ပဋိဋ္ဌဟိတံ၊ သော။ သဗ္ဗံ၊သော။ သုဒ္ဓံ၊ သော။ ဥဒကံ၊ သည်။ ကပ္ပတေ၊ ၏။ အပ္ပဋိဋ္ဌဟိတံသဗ္ဗံနာတိဗဟလံဥဒကံ-ကပ္ပတေ၊ ၏။ အပ္ပဋိဋ္ဌဟိတံ၊ အကပ်မခံသော။ အဂ်လဂ္ဂံ။ပ။ ကရိသကံ၊ သည်။ တထာ၊ တူ။ ကပ္ပတေ၊ ၏။ [သမ္ဘန်။]

[သဘာဝကပ္ပိယကိုပြုပြီး၍ ကာလေဒိယကဒ္ဒိယကို ဂုထစသည်ဖြင့် ပြ၏။]

၆။ ဂုထမုတ္တိကမုတ္တာနိ၊ ဆာရိကဠ တထာဝိဓေ။
သာမ ဂဟေတ္ဝာ သေဝေယ္ယ၊ အသန္တေ ကပ္ပကာရကေ။ ။

၆။ ဂုထမုတ္တိကမုတ္တာနိ၊ဘင်,မြေ,ရေ ဟောင်းတို့ကိုလည်း။ ဆာရိကဠ၊ သစ်စိမ်းပြောကိုလည်း။ တထာဝိဓေ၊ ထိုသို့သဘောရှိသောမြေခဲခါစသည်၌။ ကပ္ပကာရကေ၊ကပ္ပိယကာရကလူသာမဏောသည်။ အသန္တေ၊မရှိလတ်သော်။ သာမံဂဟေတ္ဝာ၊ ကိုယ်တိုင်ယူ၍။ သေဝေယ္ယ၊ သုံးရာ၏။

၇။ ဒုရူပစိဏ္ဏေ ရဇောကိဏ္ဏေ၊ အထုဂ္ဂဟပ္ပဋိဋ္ဌဟေ။
အန္ဓောဝုဏ္ဏေ သယံပဏ္ဏေ၊ အန္ဓောပဏ္ဏေ စ ဒုက္ကဋံ။ ။

၇။ ဒုရူပစိဏ္ဏေ၊ အသီးရှိလျက်နွယ်သစ်ခက်ကိုကိုင်ခြင်း,အာဝဏ်သရှိသော ခွက်ကိုကိုင်ခြင်းစသော ပျက်သော အလေ့အကျက်ကြောင့်ရင်း။ ရဇောကိဏ္ဏေ၊ မြေပြမ်းသောသပိတ်ဖြင့် ဆွမ်းခံခြင်းကြောင့်ရင်း။ အထ၊ ထိုမြို့။ ဥဂ္ဂဟပ္ပဋိဋ္ဌဟေ၊အကပ်ပျက်သောအာမိသကိုစားလို၍အကပ်ခံခြင်းကြောင့်ရင်း။ အန္ဓောဝုဏ္ဏေ၊ အကပ္ပိယကုဋိတွင်းခ္ဍ ယာဝ,ယာမကာလိကကို သိုမှီးခြင်းကြောင့်ရင်း။သယံပဏ္ဏေ၊ အမှတ်မရှိသောအရပ်ခ္ဍယာဝ,ယာမ ကာလိကကို ကိုယ်တိုင်ချက်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ အန္ဓောပဏ္ဏေ စ၊ ယာဝ,ယာမကာလိကကို အကပ္ပိယကုဋိတွင်းခ္ဍ မိမိချက်ခြင်း, သူတပါးချက်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သင့်၏။

[ပုဗ္ဗပယောဂ ဒုက္ကဋ်,သဟပယောဂ,အနာမသ,ဒုရုပစိဏ္ဏ,ဝိနယ,ဥ တ္တိ, ဥတ,ပဋိသဝဒုက္ကဋ်အားဖြင့် ရှစ်ပါးတွင် ဒုရုပစိဏ္ဏောဖြင့် ၎င်းဒုက္ကဋ်ကိုပြု၏၊ အကြင်းကား ဝိနယ ဒုက္ကဋ်ချည်း။

* ပုဗ္ဗသဟ၊ နာမသ၊ စိဏ္ဏဝိနယာ။
ဥ တ္တိဥတ၊ ဒ္မိသဝ၊ အဋ္ဌဒုက္ကဋာ။ ။

အထုဋ္ဌဟပ္ပဋိဋ္ဌဟေတိ အထဥ္ဌဟပ္ပဋိဋ္ဌဟေ၊ အတ္တနာဝေဥ္ဌဟေတ္မာ ဂဟိတေတိအတ္ထော။ ။ဒ္မိကာဟောင်း။ ဥ္ဌဟပဋိဋ္ဌဟေတိ ဥ္ဌဟိတ္ထာတိဥ္ဌဟော၊ ဥ္ဌဟိတံ။ တသ္မိပဋိဋ္ဌဟော၊ တသ္မိံအပ္ပဋိဋ္ဌဟိတဘာဝံ ဇာနတော အတ္တနာဝေ ဥ္ဌဟေတ္မာ ဂဟဏေတိ အဓိပ္ပါယော။ ။ဒ္မိကာသစ်။

(က) သာမဏေရံ ဝိဏ္ဏံဒေန္တေ၊ တသ္မပတ္တံဂတံဆုပံ။
သပတ္တေတံ ဂဏ္ဍန္တသ၊ ဟောတိသော ဥ္ဌဟိတကော။ ။

(ခ) ယာဂုံပစိသာမဏေရော၊ ဘိက္ခုဘာဇနမာမသိ။
ဝိဓာနံဖေဏံပဟရိ၊ ဒုပစိဏ္ဏံဝနာသတံ။ ။

(ဂ) ဒုဗ္ဗုဋ္ဌုက်မနုက္ခိပ၊ မာဋ္ဌုဋ္ဌေစေနသဗ္ဗသော။
သာမပါကံဒုစိဏ္ဏဋ္ဌ၊ ဥက္ခိပိစုဋ္ဌဟိတကံ။ ။

(ဃ) အာဓာရေဌပိတံပတ္တံ၊ ကိဉ္စိမာမသိနာသတံ။
တဋ္ဌေဌပေတိဥက္ခိပ်ံ၊ သဗ္ဗေသံပိနဝဋ္ဋတိ။ ။

[အဋ္ဌကထာ၌လာသော ဥ္ဌဟိတက စသည်၏ သင်ဟဂါထာ။]

(က) သာမဏေရံဝိဏ္ဏံဒေန္တေ၊ သာမဏေကို ဆွမ်းပေးသည်ရှိသော်။ တသ္မပတ္တံ ဂတံဆုပံ၊ ထိုသာမဏေ၏ သပိတ်သို့ရောက်ပြီးသောဆွမ်းကို ထည့်စေ၍။ သပတ္တေတံ ဂဏ္ဍန္တသ၊ မိမိသပိတ်၌ ဆွမ်းကိုတဘန်ယူပြန်သော ရဟန်း၏။ သောပိဏ္ဍော၊ ထိုသာမဏေ သပိတ်သို့ရောက်သောဆွမ်းနှင့် ရောသော မိမိ သပိတ်၌ဆွမ်းသည်။ ဥ္ဌဟိတကော၊ အကပ်ဖျက်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။ [ဤလည်းစကားတရပ်။]

(ခ) သာမဏေရော၊ သည်။ ယာဂုံ၊ ကို။ ပစိ၊ ကျို၏။ ဘိက္ခု၊ လက်ဆော့သော ရဟန်းသည်။ ကိဉ္စိ၊ ကစားလျက်။ ဘာဇနံ၊ ယာဂုအိုးကို။ အာမသိ၊ သုံးသပ်၏။ ပိဓာနံ၊ စလောင်းကို။ အာမသိ၊ ၏။ ဖေဏံ၊ တက်သောအမြှုပ်ကို။ ပဟရိ၊ ပုတ်ခတ်ပယ်ရှား၏။ ဒုပစိဏ္ဏံ၊ ဒုရုပစိဏ္ဏမည်၏။ အသုံ့ဝေ၊ ထိုရဟန်း အား သာလျှင်။ တံ၊ ထိုယာဂုသည်။ နဝ၊ မအပ်။

(ဂ) ဒုဗ္ဗုဋ္ဌုက်မနုက္ခိပမာဋ္ဌုဋ္ဌေစေ၊ ယောက်မဟင်းချိုကိုမကြွမူ၍ မွှေသည်ဖြစ်အံ့။ သဗ္ဗသောသဗ္ဗေသံ၊ ရဟန်းခပ်သိမ်းတို့အား။ နဝ၊ မအပ်။ သာမပါကံဒုစိဏ္ဏဋ္ဌ၊ သာမပါကသည်းဖြစ်,ဒုရုပစိဏ္ဏလည်းဖြစ်၏။ ဥက္ခိပိဇေ၊ ယောက်မဟင်းချိုကို ချိုကြွသည်ဖြစ်အံ့။ ဥ္ဌဟိတံ၊ ဥ္ဌဟိတလည်းဖြစ်၏။ [ဤလည်းစကားတရပ်။]

(ဃ) အာဓာရေဌပိတံပတ္ကံ၊ ဆွမ်းခံ၍သပိတ်ခြေ၌ ထားသော သပိတ်ကို။ လောလ ဘိက္ခု၊ မရပ်မတည် လော်လည်လျှပ်ပေါ်သောရဟန်းသည်။ကိုင်း၊ ကစားလျက်။ အာမသိ၊ သုံးသပ်၏။ ပိဓာနံ၊ သပိတ်ဖုံးကို။ အာမသိ၊ ၏။ ဒုရုပစိဏ္ဏံ၊ ဒုရုပစိဏ္ဏာ မည်၏။ [ထည့်။] အဿ၊ ထိုသပိတ်ကို ကစားသောရဟန်းအား။ တံ၊ ထို သပိတ်မှရသောဆွမ်းသည်။ နိ၊ မအပ်။ တံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ ဥက္ခိပ်၊ ချိုကြွ၍။ စေဋ ပေတိ၊ အကယ်၍ချထားငြားအံ့။ ဥဋ္ဌဟိတကံ၊ လည်းဖြစ်၏။ [လိုက်စေ။] သဗ္ဗေသံပိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ [ဤလည်းစကားတရပ်။]

ဤသုံးရပ်တွင် ပဌမအလို ဥက္ခိပိတ္တာဂဟိတေန ဇဟိတပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတေနသံသဋ္ဌံ ဥဋ္ဌဟိတကံပြု၊ဒုတိယ၌ဒုရုပစိဏ္ဏာသာဖြစ်သည်တချက်၊သာမံပက္ကာ,ဒုရုပစိဏ္ဏနှစ်ပါး ဖြစ်သည်တချက်၊ သာမံပက္ကာ, ဒုရုပစိဏ္ဏာ, ဥဋ္ဌဟိတက သုံးပါးဖြစ်သည်တချက်၊ တတိယ၌ ဒုရုပစိဏ္ဏာသာ ဖြစ်သည်တချက်၊ ဒုရုပစိဏ္ဏာ,ဥဋ္ဌဟိတကနှစ်ပါးဖြစ်သည် တချက်အားဖြင့် ငါးပါးပြားသည်တွင် ဒုရုပစိဏ္ဏာ စသည်နှင့် ရောနှောသည်ကို ရည်၍ ဒုရုပစိဏ္ဏာသာမပါကမိသကတ္တာသမ္ဘာဝပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတတော ဥဋ္ဌတံအပဂတံ ဂဟိတန္တိဥဋ္ဌဟိတကံပြု၊ ဥဋ္ဌဟိတကသက်သက်ကိုရည်၍ ဥက္ခိပိတ္တာ ဂဟိတံအဝ ဂဟဘာဝဌပိဘန္တိ ဝါဥဋ္ဌဟိတကံပြု၊ ဥဋ္ဌဟိတပဋ္ဌိဋ္ဌဟိတော၊ ဟူအပ်လျက်။ဝတ္ထိ ဆွာ အားဖြင့် ဥဋ္ဌဟပ္ပဋ္ဌိဋ္ဌဟောဟူသည်။]

ဒုရုပစိဏ္ဏာနိဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ဂဟဏုဋ္ဌဟိတသပိ။
အနောဝုတ္ထောသယံပက္ကော၊ အနောပက္ကောစဒုက္ကဋံ။ ။
[ဝိနယဝိနိစ္ဆယ-၁ါထာ။]
ပဋိဋ္ဌါဟပြီး၏။

၁၀-အကပ္ပိယမံသ

၁။ မနုဿဟတ္ထိအဿာနံ၊ မံသံ သုနခဒီပိနံ။
သီဟဗျဂ္ဃတရစ္ဆာနံ၊ အစ္ဆဿ ဥရဂဿ စ။ ။

၂။ ဥဒ္ဒိဿကတမံသဉ္စ၊ ယဉ္စ အပ္ပဋိဂေဂ္ဂိတံ။
ထုလ္လစ္စယံ မနုဿာနံ၊ မံသေ သေသေသု ဒုက္ကဋံ။ ။

၁-၂။ မံသေသုစအကပ္ပိယန္တိ၊ ကား။ မနုဿဟတ္ထိအဿာနံ၊ လူ,ဆင်, မြင်းတို့၏ရင်း။ သုနခဒီပိနံ၊ ခွေး, သစ်တို့၏ရင်း။ သီဟဗျဂ္ဃတရစ္ဆာနံ၊ ခြင်္သေ့,ကျား, အောင်းတို့၏ရင်း။ အစ္ဆဿ၊ ဝံ၏ရင်း။ ဥရဂဿစ၊ မြွေ၏ရင်း။

ယံမံသံ၊ အကြင်အသားသည်ရင်း။ ယံဥဒ္ဒိဿကတမံသဠ၊ အကြင်သီတင်းသုံးဘော်ငါးပါးတွင် တပါးပါးကိုရည်၍ ပြုအပ်သောအမဲ,ငါး,အသားသည်ရင်း။ ယဠ္ဆအပ္ပဋိဝေက္ခိတံ၊ အကြင်မမေးအပ်သော အသားသည်ရင်း။ ဒေတ္ထိ၊ ၏။ တေသု၊ ထိုတဆယ့်နှစ်ပါးသော အသားတို့တွင်။ [ထည့်။] မနုဿာနံ၊ တို့၏။ မံသေ၊ ၌။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ထုလ္လစ္စည်းအာပတ်သင့်၏။ သေသေသု၊ လူသားမှကြွင်းသော တဆယ့်တပါးသော အသားတို့၌။ ဒုက္ကဋံ၊ သင့်၏။

၃။ အဋ္ဌိပိ လောဟိတံ စမ္မံ၊ လောမမေသံ နကပ္ပတိ။
သစိတ္တကံဝ ဥဒ္ဒိဿ၊ ကတံ သေသာ အစိတ္တကာတိ။ ။

၃။ သေသ၊ ထိုအသားမအပ်သော သတ္တဝါဆယ်ခုတို့၏။ အဋ္ဌိပိလောဟိတံစမ္မံ၊ အရိုး, အသွေး, အရေသည်ရင်း။ လောမံ၊အမွေးသည်ရင်း။နကပ္ပတိ၊ မအပ်။ သေသ၊ ထိုအသားတဆယ့်နှစ်ပါးတို့တွင်။ [လိုက်စေ။] ဥဒ္ဒိဿကတံဝ၊ ရည်၍ပြုအပ်သောအမဲ,ငါး,အသားသည်ရင်း။ သစိတ္တကံ၊ရည်၍ပြုအပ်သော အမဲ,ငါး,အသားဟုသိသောစိတ်ဖြင့် သစိတ္တကမည်၏။ သေသာ၊ ဥဒ္ဒိဿကတမှကြွင်းကုန်သော တဆယ့်တပါးသော အသားတို့သည်။ အစိတ္တကာ၊ လူသားစသည်ကိုသိသော စိတ်မရှိသော်လည်း အာပတ်သင့်ခြင်းကို ပြုတတ်သောကြောင့် အစိတ္တကမည်ကုန်၏။

[အပ္ပဋိဝေက္ခိတ္တာတိ အပ္ပဋိပုစ္ဆိတ္တာ၊ သစေပန အသုကမံသန္တိ ဇာနာတိ-ပုစ္ဆနကိစ္စံနတ္ထိ၊ အဇာနန္တေနပနပုစ္ဆိတ္တာဝ၀ါဒိတဗ္ဗံ။ ။အဋ္ဌကထာ။]

အကပ္ပိယမံသ ပြီး၏။

၁၁-နိဿဂ္ဂိယ

၁။ အရူပိယံ ရူပိယေန၊ ရူပိယံ ဇုတရေန စ။
ရူပိယံ ပရိဝတ္တေယ္ယ၊ နိဿဂ္ဂိ ဇုဓ ရူပိယံ။ ။

၂။ ကဟာပဏော သဝ္ဏ သိဂီ၊ ဝေါဟာရူပဂမာသကံ။
ဝတ္ထုမုတ္တာဒိဇုတရံ၊ ကပ္ပံဒုက္ကဋဝတ္ထုစ။ ။

၁-၂။ နိဿဂ္ဂိယာနိတိ၊ ကား။ ရူပိယေန၊ နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုဖြင့်။ အရူပိယံ၊ ကပ္ပိယဝတ္ထု, ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုကိုရင်း။ ရူပိယံ၊နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကိုရင်း။ပရိဝတ္တေယ္ယ၊ ဖလယ်ပြောင်းအံ့။ ဇုတရေနစ၊ ကပ္ပိယဝတ္ထု, ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုဖြင့်လည်း။ ရူပိယံ၊

နိဿဂ္ဂိယဝတ္ထုကို။ ပရိဝတ္တေယျ။ အုံ့။ နိဿဂ္ဂိ၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံ ရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ဣဒ၊ ဤရူပိယသံဃေါဟာရသိက္ခာပုဒ်၌။ ကဟာပဏော၊ အသပြာသည်၎င်း။ သဒ္ဓေ၊ ငွေသည်၎င်း။ သိဂ္ဂိ၊ ရွှေသည်၎င်း။ ဃေါဟာရူပဂမာသကံ၊ ရောင်းဝယ်ခြင်းသို့ရောက်သော ပဲသည်၎င်း။ ရူပိယံ၊ ရူပိယမည်၏။ ဝတ္ထုမုတ္တာဒိ၊ ပုဆိုးစသော, ပုလဲစသော။ ကပ္ပံဒုက္ကဋဝတ္ထုစ၊ ကပ္ပိယဝတ္ထု, ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုသည်ကား။ ဣတရံ၊ အရူပိယမည်၏။

[ဝတ္ထာဒိကား- ကပ္ပိယဝတ္ထုမည်၏၊ မုတ္တာဒိကား- ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုမည်၏ ဟူလို။]

[ရူပိယသံဃေါဟာရကိုပြုပြီး၍ ကယဝိက္ကယကိုဦးမံစသည်ဖြင့်ပြ၏။]

၃။ ဣမံ ဂဟေတ္ဝာ ဘုတ္ဝာ ဝါ၊ ဣမံ ဒေဟိ ကရာနယ။
ဒေမိ ဝါတိ သမာပန္နေ၊ နိဿဂ္ဂိ ကယဝိက္ကယေ။ ။

၃။ ဣမံ၊ ဤဆန်စသည်ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ယူ၍။ ဣမံ၊ ဤပုဆိုးစသည်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣမံ၊ ဤဆိုးရည်ကျိုခြင်းစသည်ကို။ ကရ၊ ပြုလော့။ ဣမံ၊ ဤထင်းစသည်ကို။ အာနယ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့၎င်း။ ဣမံ၊ ဤဆွမ်းစသည်ကို။ ဘုတ္ဝာ၊ စား၍။ ဣမံ၊ ဤပုဆိုးစသည်ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။ ဣမံ၊ ဤဆိုးရည်ကျိုခြင်းစသည်ကို။ ကရ၊ ပြုလော့။ ဣမံ၊ ဤထင်းစသည်ကို။ အာနယ၊ ဆောင်ခဲ့လော့။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ ဣမံ၊ ဤပုဆိုးစသည်ကို။ ဒေမိ၊ ငါပေး၏။ ဣမံ၊ ဤဖျင်စသည်ကို။ ဒေဟိ၊ လော့။ ဣမံ၊ ဤဆိုးရည်ကျိုခြင်းစသည်ကို။ ကရ၊ လော့။ ဣမံ၊ ဤထင်းစသည်ကို။ အာနယ၊ လော့။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ ကယဝိက္ကယေ၊ ဝယ်ခြင်း, ရောင်းခြင်းသို့။ သမာပန္နေ၊ ရောက်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ သော်။ ဝါ၊ ကယဝိက္ကယေ၊ သည်။ သမာပန္နေ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊ သော်။ နိဿဂ္ဂိ၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။

[ပရိဏာမနအားဖြင့် အာပတ္တိဘေဒကို အတ္တနောစသည်ဖြင့်ပြ၏။ ။အတ္တနော သံဃဿ အညဿဉ္စ စတုတ္ထိဝိဘတ်၊ အညဟောဉ္စ တောပစ္စည်းကို သီလာဃဉ္စ စသဒ္ဒါဖြင့်နယနတ္ထကမ္မနိဿ သမ္ပဒါနသညာပြု၍ စိရင်။]

၄။ အတ္တနော အညတော လာဘံ၊ သံဃဿညဿ ဝါ နတံ။
ပရိဏာမေယျ နိဿဂ္ဂိ၊ ပါစိတ္တိ စာပိ ဒုက္ကဋံ။ ။

၄။ သံဃဿ၊ သံဃာသို့။ အာနတံ၊ ရှေးရှည်တတ်ကိုင်း ရှိုင်းဝှမ်းရည်ကော့ ငုံ့ကေ့လေပြီးသော။ လာဘံ၊ ရအပ်,ရထိုက်,ရသင့်,ရကောင်းသော သက်နှံးသပိတ်စသော ပစ္စည်းပရိက္ခရာကို။ အတ္တနော၊ မိမိသို့။ ပရိဏာမေယျ၊ ညွှတ်စေပြားအုံ့။ နိဿဂ္ဂိ၊ လာဘ်ကိုလည်း စွန့်အပ်၏။ ပါစိတ္တိစ၊

ပါစိတ်အာပတ်လည်းသင့်၏။ အညတော၊ မိမိမှတပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်သို့။ ပရိဏာမေယျ၊အုံ့။ပါစိတ္တိအပိ၊သုဒ္ဓပါစိတ်သာသင့်၏။အညဿ၊တပါးသော ကျောင်းဌ် သံဃာ, စေတီသို့။ ပရိဏာမေယျ၊ အုံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ အညဿ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်,စေတီသို့။ အာနတံ၊ သော။ လာဘံ၊ ကို။ အတ္တနောဝါ၊ သို့ဝင်း။ အညတောဝါ၊ပုဂ္ဂိုလ်တဦး,စေတီတဆူသို့ဝင်း။ သံဃဿဝါ၊ သို့ဝင်း။ ပရိဏာမေယျ၊ အုံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

[ဤယောဇနာကား ဋီကာနှင့်မဘူ၊ အဓိပ္ပါယ်ကားတူ၏။]

၅။ အနိဿဇ္ဇိတ္ဝာ နိဿဂ္ဂိံ၊ ပရိဘုဥ္ဇေ နဒေယျ ဝါ။
နိဿဋ္ဌံ သကသညာယ၊ ဒုက္ကဋံ အညထေတရဿ။ ။

၅။ နိဿဂ္ဂိံ၊ စွန့်အပ်, စွန့်သင့်,စွန့်ထိုက်, စွန့်ကောင်းသော ဝတ္ထုကို။ အနိဿဇ္ဇိတ္ဝာ၊ မစွန့်ဘဲ။ ပရိဘုဥ္ဇေ၊ သုံးဆောင်ငြားအုံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ နိဿဋ္ဌံ ဝါ၊ ဝိနည်းကံဖြင့် စွန့်အပ်သောဝတ္ထုကိုမူလည်း။ သကသညာယ၊ မိမိဥစ္စာ ဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ နဒေယျ၊ မပေးငြားအုံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ အညထာ၊ သက သညာမှ တပါးခိုးလိုသောအမှတ်ဖြင့်။ဤတရံ၊ဝတ္ထုအားဖြင့် တပါးပါးသော ပါရာဇိက,ထုလ္လစ္စည်း, ဒုက္ကဋ်သင့်၏။

နိဿဂ္ဂိယပြီး၏။

၁၂-ပါစိတ္တိယ

၁။ မုသာဝါဒေါ မသဝါဒေ၊ ပေသုညဟရဏော တထာ။
ပဒသော ဓမ္မသာဂါရ၊ ဥဒ္ဓျာပနက ဒိယျနေ။ ။

၁။ ပါစိတ္တိတိ၊ ကား။ မုသာဝါဒေါ မသဝါဒေ၊ မဟုတ်မှန်သောစကား ကိုဆိုခြင်း,ဇာတ်စသော သြမသဝတ္ထုဆယ်ပါး, အကြောသဝတ္ထုဆယ်ပါး ဖြင့် ရဟန်းကိုဆဲရေးခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ပေသုညဟရဏော၊ချောပစ်ကုန်းတိုက် သောစကားကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်ဝင်း။ တထာ၊ ပါး။ ပဒသောဓမ္မသာ ဂါရ၊ ပဒါနုပဒါနွဲ့ကွဲရာနှဲ့ဗျည်နအဘို့အစုအားဖြင့်ပါ၏,အဌကထာတရားကို လူ,သာမဏေကိုပို့ချခြင်း, လူ, သာမဏော မိန်းမနှင့် တမိုးတရံတည်းသော အိပ်ရာကျောင်းဌ်တက္ခ အိပ်ခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ဥဒ္ဓျာပနကဒိယျနေ၊ သမ္ဘုတိ-ရသော ရဟန်းကိုကဲ့ရဲ့ခြင်း, သမ္ဘုတိရသော ရဟန်းကိုရှုတ်ချခြင်းကြောင့် ဝင်း။

၂။ တလသတ္တိ အနာဒရ၊ ကုက္ကုစ္စပ္ပါဒနေသု စ။
ဂါမပ္ပဝေသနာ ပုစ္ဆာ၊ ဘောဇနေ စ ပရမ္ပရာ။

၃။ အနုဒ္ဓရိတ္ဝာ ဂမနေ၊ သေယ္ယံ သေနာသနာနိ ဝါ။
ဇုတ္ထိယာဒ္ဓါနဂမနေ၊ ဧကေကာယ နိသီဒနေ။ ။

၂-၃။ တလသတ္တိအနာဒရကုက္ကုစ္စပ္ပါဒနေသုစ၊ ကိုယ်-ကိုယ်နှင့်စပ်သော လုံစသော လက်နက်ကို ပုတ်ခတ်အုံ့နှဲမိုးရွယ်ချီကြွခြင်း, ပုဂ္ဂလမမ္မကို မရိုသေခြင်း, ရဟန်းကိုအလိုလိုဖြစ်စေခြင်းတို့ကြောင့်ဝင်း။ ဂါမပ္ပဝေသနာ ပုစ္ဆာ၊ မပန်ကြားဘဲ နေလွဲအခါ ရွာသို့ဝင်ခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ဘောဇနေစ ပရမ္ပရာ၊ အာဝသထပိဏ္ဍ, ဂဏဘောဇဉ်, ပရမ္ပရဘောဇဉ်ကို စားခြင်းကြောင့်ဝင်း။ သေယ္ယံ၊ ဘုံလျှိုစသောအခင်းဆယ်ပါးကိုဝင်း။ သေနာသနာ-နိ ဝါ၊ မဉ္စ, ပီဌ, ဘိသိ, ကောစ္ဆဟူသော အိပ်ရာနေရာတို့ကိုဝင်း။ အနုဒ္ဓရိ-တ္ဝာဂမနေ၊ မရုတ်ဘဲသွားခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ဇုတ္ထိယာဒ္ဓါနဂမနေ၊ မိန်းမနှင့်တိုင်ပင်ညှိညွှတ်၍ အဖွဲ့နှုန်ရှည်သောခရီးကို သွားခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ဧကေကာ-ယနိသီဒနေ၊ မိန်းမနှင့်ဆိတ်ငြိမ်ရာ၌ တယောက်ချင်းချင်းနေခြင်းကြောင့်ဝင်း။

၄။ ဘိံသာပနာကောဋုန အညဝါဒေ၊
ဝိဟေသ ဒုဋ္ဌုလ္လ ပကာသ ဆာဒေ။
ဟာသောဒကေ နိစ္ဆုဘနေ ဝိဟာရာ၊
ပါစိတ္တိ ဝုတ္တာနုပခဇ္ဇ သာယေတိ။ ။

၄။ ဘိံသာပနာကောဋုန အညဝါဒေ၊ ရဟန်းကို ချောက်ခြင်း, ရဟန်းအား ပုတ်ခတ်ခြင်း, အဖျင်းဖျင်းဆိုခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ဝိဟေသဒုဋ္ဌုလ္လပကာသ ဆာဒေ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ၍ သံယာကို ညှဉ်းဆဲခြင်း, ရဟန်း၏ ရုန့်ရင်းသော သံယာဒိသိသ်ကို ဝတ္ထုအာပတ်စပ်၍လူ, သာမဏေအားပြောခြင်း, သံယာ ဒိသိသ်ကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ဟာသောဒကေ၊ ချိုင်းထိုး၍ကစားခြင်း, ရေ၌မြှုံးထူးခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ဝိဟာရာ၊ သံယိကကျောင်းမှ။ နိစ္ဆုဘနေ၊ ရဟန်းကို နှင်ထုတ်ခြင်းကြောင့်ဝင်း။ အနုပခဇ္ဇသာယေ၊ ရှေးဦးကပ်လင့်သောရဟန်းကို ကျဉ်းမြောင်းစေလို၍တိုးဝှေ့လျက် အိပ်နေခြင်းကြောင့်ဝင်း။ ပါစိတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။

[ဤဂါထာကား ဒုတိယပါဒဥပေန္ဒဝဇိရာ၊ အကြွင်းသုံးပါဒဇုန္ဒဝဇိရာ။]

ဇောတိနာမဂေါတ္တကမ္မံ၊ သိပ္ပဗာဟုဓလိဂိုက်ံ။
ကိလေသာပတ္တိအကြောသော၊ ဒသိမောမသဝါဒကာ။ ။

ဇာတိ၊ ယုတ်မြတ်သောအမျိုး။ နာမ၊ ယုတ်မြင့်သောအမည်။ ဂေါတ္တ၊ ယုတ်မြတ်သောအနွယ်။ ကမ္မံ၊ ယုတ်မြတ်သောအမှု။ သိပ္ပ၊ ယုတ်မြတ်သောအတတ်။ အာဗာဓ၊ ယုတ်မြတ်သောအနာ။ လိဒ္ဓိကံ၊ ယုတ်မြတ်သောသဏ္ဌာန်အသွင်။ ကိလေသ၊ ယုတ်သောကိလေသာ။ အာပတ္တိ၊ ယုတ်သောအာပတ်။ အဇ္ဈာ-သော၊ ယုတ်မြတ်သောဆဲရေးခြင်း။ ဣမေဒဿ၊ တို့သည်။ သြမသဝါဒကာ၊ မည်ကုန်၏။

သြဠမေဏ္ဍဂေါဂဠြဘာ၊ တိရစ္ဆာန နေရယိကာ။
နသုဂတီဒုဂ္ဂတီဝ၊ ယဘာဇ္ဈောသာတိတေ ဒသ။ ။

သြဠ၊ ကုလားအုပ်။ မေဏ္ဍ၊ ဆိတ်။ ဂေါ၊ နွား။ ဂဠြဘာ၊ မြည်း။ တိရစ္ဆာန၊ တိရစ္ဆာန်။နေရယိကာ၊ ငရဲသူ။နသုဂတီ၊သင့်အားလားရာ သုဂတိမဟု။ ဒုဂ္ဂတီဝ။ သင်လားစရာအပါယ်သာတည်း။ ယဘာ၊မေထုန်နှင့်စပ်သောဆဲရေးခြင်း။အဇ္ဈောသာ၊ ယုတ်သောဇာတ်စသည်ဖြင့်ဆဲရေးခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တေ၊ ထိုအဇ္ဈောသဝဏ္ဏတို့သည်။ ဒသ၊ဆယ်ပါးတို့တည်း။

[ဘောဇနေစပရမ္ပရာဒ္ဓ အာဝသထပိဏ္ဍ- ဂဏဘောဇနတို့ကို သိက္ခာပုဒ်ချင်းချင်း နီးသောကြောင့်ရင်း, ဘောဇနသာမညအားဖြင့်ရင်း, ထိုကို ယူသဖြင့် အပြစ်မထင် အကျိုးမြင်သောကြောင့်ရင်း ဤဌာနမှန်သည်၊ ဤမှ တပါးသော ဘောဇဉ်ကိုပေးခြင်း, ခံခြင်း, စားခြင်းနှင့် စပ်သောပါစိတ်ဟူသမျှကိုလည်း ယူအပ်၏။

(က) နိမန္တိတမကပ္ပိယံ၊ သမယေ ကပ္ပတေ ဂဏံ။
ဝိညတ္တိစတဒါကိန္တု၊ ဣတိပုစ္ဆန္တိပဏ္ဍိတာ။ ။

(ခ) တဒကပ္ပံယဒဂ္ဂေန၊ ကပ္ပတေသာတဒဂ္ဂတော။
ယဒါ ပသိ တံ ဒ္ဒိဟိ၊ တဒါ နတ္ထိသောဓယေ။ ။

(ဂ) ကပ္ပတေ သာ ဂိလာနဿ၊ သမယံ လဒ္ဓတော ယထာ။
တဒညေသံဝိ သာဓေ၊ မနုညာတသမာနတော။ ။

(က) နိမန္တိတမကပ္ပိယံ၊ အကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် နိမန်အပ်သော။ ဂဏံ၊ ဂဏဘောဇဉ်သည်။ ဝါ၊ကို၊ဘုဇ္ဇိတုံ၊ဌါ။ [ထည့်။] သမယေ၊အခါ၌။ကပ္ပတေ၊အပ်၏။ တဒါ၊ ထိုသမယ၌။ ဝိညတ္တိစ၊ တောင်းခြင်းသည်ကား။ ကပ္ပတေကိန္တု၊ အပ်ခဲ့လော။ ဣတိ၊ သို့၊ ပဏ္ဍိတာ၊ဟု၊ဆိုသည်။ပုစ္ဆန္တိ၊ကုန်၏။

(ခ) တဒကပ္ပံ၊ ထိုအကပ္ပိယဝေါဟာရဖြင့် နိမန်အပ်သော ဂဏဘောဇဉ်သည်။ ဝါ၊ကို။ဘုဇ္ဇိတုံ၊ဌါ။ ယဒဂ္ဂေန၊ အကြင်သမယလဒ္ဓအဘို့အား၊ဖြင့်။ သမယေ၊ဌ်။ ကပ္ပတေ၊၏။ သာ၊ထိုဝိညတ်သည်၊ တဒဂ္ဂတော၊ ထိုသမယလဒ္ဓ အဘို့အား ဖြင့်။သမယေ၊ ဌ်။ ကပ္ပတေ၊ ၏။ ယဒါ၊ အကြင်သမယ ဝိမုတ်အခါ၌။ တံ ထိုဂဏဘောဇဉ်သည်။ ဒ္ဒိဟိ၊ မအပ်သောနိမန်,ဝိညတ် နှစ်ပါးကို၊ကြောင့်၊

ပသဝိ၊ ပွါး၏။ဖြစ်၏။ပြီး၏။ တဒါ၊ ထိုသမယဝိမုတ်အခါ၌။ တံ၊ ထိုနှစ်တန် ကြောင်းလျားဖြစ်ပွါးလာသော ဂဏဘောဇဉ်သည်။နကပ္ပတေ၊မအပ်၊ဧတိ၊ သို့။သောမယေ၊ ဖြေရာ၏။

(၇) သာဝိညတ္တိ၊သည်။ ဝါ၊ ကို၊ ဂိလာနဿ၊ အား။ သမယံလဒ္ဓတော၊ ဂိလာနသမယ,စီဝရဒါနသမယစသည်ကိုရသောကြောင့်။ကပ္ပတေယထာ၊အပ်၏သို့။ ဝါ၊ စီရင်အပ်၏သို့။ဧဝံ၊ တူ။ တဒညေသံပိ၊ထိုဂိလာနမှတပါးသောရဟန်းတို့ အား၊လည်း။ သမယံလဒ္ဓတော၊ ဒါနကာရ, အဒ္ဓ, နာဝါ, မဟာသမယကိုရ သောကြောင့်ရင်း။ အနုညာတသမာနတော၊ အညတြသမယာဟူသောဥဒ္ဒေ သ,တတ္ထာယံသမယောစသော နိဒ္ဒေသ, အနာပတ္တိ သမယေစသော ပဋိ နိဒ္ဒေသသုံးပါးဖြင့် ခွင့်ပြုတော်မူခြင်း တူသောကြောင့်ရင်း၊ သာဝိညတ္တိ၊သည်။ ဝါ၊ ကို။ ကပ္ပတေ၊ အပ်၏။ ဝါ၊စီရင်အပ်၏၊ ဧတိသောမယေ၊၏။

ကထံနိမန္တနတောပသဝတိ။ စတ္ထာရော ဘိက္ခူ ဥပသက်မိတ္တာ တုမှေဘာရန္တေ သြဒနေန နိမန္တေမိ သြဒနံမေဂဏှထအာကခ်ထ သြဒလာကေထ အမိဝါသေထ ပဋိမာနေထာတိ ဧဝံ ယေနကေနစိ ဝေဝစနေနဝါ ဘာသန္တရေနဝါ ပဋ္ဌမံ ဘောဇနာနံ နာမံဂဟေတ္တာနိမန္တေတိ။ ။အဋ္ဌကထာ။

ပဋ္ဌမံဘောဇနာနံနာမံ ဂဟေတ္တာနိမန္တေတိတိ ဝုတ္တတ္တာပန သြဒနံ ဘုဉ္ဇထာ တိဝါ ဘတ္တံဘုဉ္ဇထာတိဝါ ဘောဇနနာမံ ဂဟေတ္တာဝ ဝုတ္တော ဂဏာဘောဇနံ ဟောတိ။ ။သာရတ္ထဒီပနီ။

ယေနကေနစိဝေဝစနေနာတိ ဝုတ္တတ္တာဘောဇနံဂဏှထာတိ အာဒိသာမည နာမေနပိ ဂဏာဘောဇနံဟောတိ။ ။ဝိမတိဝိနောဒနီ။

ဘောပနပဋ္ဌသုဘောဇနေသု အညတရံနာမံဂဟေတ္တာ သြဒနေနဝါ ကုမ္ဘာသေန ဝါသတ္တုနာဝါမဏ္ဍေနဝါ မံသေနဝါနိမန္တေတိတိ အာဒိနာယေနကေနစိ ဝေဝ စနေနဝါ အကပ္ပိယ နိမန္တနာယ နိမန္တိတသ၊ ။ဋီကာဟောင်း။

ဤအဋ္ဌကထာဋီကာတို့၌ မူလနာမ်ဝေဝုစ်ဘာသန္တရသားမည်နာမ်တို့ဖြင့်အကပ္ပိ-ယ နိမန္တနဂဏှဘောဇဉ်ဖြစ်သည်ကိုဆိုအံ့၊ထိုမှပြန်သဖြင့်ကပ္ပိယနိမန္တနကိုသိအပ် ၏၊ ယင်းသို့သိအပ်ရာ: ယ် ပဌမဘောဇဉ်၌ သြဒန-ဘတ္တစသောဝေဝုစ်,ထမင်း-ဘက်·အစာ-ဘောဇဉ်စသောဘာသန္တရ,ဘောဇန-အာဟာရစသော သာမည နာမ်ဖြစ်သောအကပ္ပိယဝေါဟာရ,ဝိဏ္ဏ-ဘိဏ္ဍာ-ဝိဏ္ဏပါတစသောဝေဝုစ်,ဆွမ်း ဝိဏ္ဏပါက်စသော ဘာသန္တရ ထင်ရှားရှိသကဲ့သို့၊ သတ္တု,ကုမ္ဘာသတို့၌ ဝေဝုစ် ဘာသန္တရသာမညဝိသေသအမည်မထင်ရှား၊ အသုံးလည်းနည်း၏၊ဂိသိတ-အာ ဗိသ-အာမဂန္ဓ-မဟာဘူတတို့ကားမစ္ဆ- မံသ၏ဝေဝုစ်, ထိုပုဒ်တို့၏အနုက်ကား ဘာသန္တရဖြစ်၏၊ ထို့ကြောင့် အသားခံပါဟု ဘာသန္တရအားဖြင့် ဆိုမူအပ်, မအပ်သောအမဲ,ငါး,အသားနှင့်ဆက်ဆံသော အကပ္ပိယနိမန္တဖြစ်၏၊ အမဲခံပါဟု သော ဘာသန္တရ, မံသံဂဏှ-ဟူသော မာဂဝဖြင့်ဆိုမူအပ်, မအပ်သော

ခုဒ္ဒသိက္ခာနိသယ

မံသနှင့် ဆက်ဆံခဲသော အကပ္ပိယနိမန်ဖြစ်၏၊ ဟတ္ထိ မံသံဂဏ္ဍ-စသည်ဖြင့် ဆိုမူ အကပ္ပိယနိမန် ဝိသေသဖြစ်၏၊ဂေါဏမံသံ ဂဏ္ဍ-စသည်ဖြင့်ဆိုမူ ဥဒ္ဒိဿကတ သက်သာအပ္ပဋိဂေဝကိုတ အဖြစ်ကိုင်၍ အကပ္ပိယနိမန်ဖြစ်၏၊ ဥဒ္ဒိဿသက်သာမရှိသော် ၎င်း, ရှိ၍ပဋိဂေဝကိုတပြုသော်၎င်း ကပ္ပိယနိမန်ဖြစ်၏၊ မစ္ဆဉ္ဇကား ဥဒ္ဒိဿကတ သက်သာအပ္ပဋိဂေဝကိုတကိုင်၍ အကပ္ပိယနိမန်ဖြစ်၏၊ ထိုမှပြန်သဖြင့် ကပ္ပိယနိမန် ဖြစ်၏။

မဏိတဘောဇန သူပေါဒနဝိညတ္တိသိက္ခာပုဒ်ကို ထောက်၍ ပဏီတံဂဏ္ဍ, သာဓုံဂဏ္ဍ,မဓုရံဂဏ္ဍ,သုရသံဂဏ္ဍ-စသောသာမညနာမ်။မစ္ဆံဂဏ္ဍ,မံသံဂဏ္ဍ, ဗျဉ္ဇနံဂဏ္ဍ,မစ္ဆဗျဉ္ဇနံဂဏ္ဍ,မံသဗျဉ္ဇနံဂဏ္ဍ-စသောဝိသေသနာမ်ဖြင့်ရင်း၊ပဝါရိတ် သင့်ကောင်းသောအရာ၌ကဲ့သို့ဇုမ်ဟူ၍ရင်းဆိုမူအကပ္ပိယနိမန်ဖြစ်၏၊ကပ္ပိယ မစ္ဆံ ကပ္ပိယမံသံကပ္ပိယဗျဉ္ဇနံဂဏ္ဍ-စသည်ဖြင့်ဆိုမူကပ္ပိယနိမန်ဖြစ်၏၊ယခုအခါဆွမ်းခံ, ဆွမ်းစဉ်,ပရိတ်ရွတ်ပင့်ဘိတ်၍ အမဲငါးလျှရာ၌အသိုနည်းဟူမူ ပဌမနှုန်ဟိဘောဇနာနံ ဃယဝဝသေန ဂဏဘောဇနေဝိသကော်တံနတ္ထိ။ သြဒနေနနိမန္တိတာကုမ္ဘာသံ ဂဏ္ဍန္တာဝိအာပဇ္ဇန္တိ-ဟူသော အဌကထာ၌ ဝိဏ္ဍပါတေနနိမန္တိတာမစ္ဆမံသံဂ ဏ္ဍန္တာဝိနအာပဇ္ဇန္တိ-ဟူသော ဗျာတိရေကတ္ထကြောင့် အနာပတ္တိဖြစ်၏ဟူပေ။

ပရိဝေသနဌာနေပိ၊ မစ္ဆမံသေဟိဘောဇနေ။
ဥဒ္ဒိဿာပဋိဂေဝကိုတ၊မပေကွံ်ကပ္ပကပ္ပိယံ။

ပရိဝေသနဌာနေဝိ၊ပင့်ဘိတ်၍လုပ်ကျွေးရာ၌လည်း။ မစ္ဆံမံသေဟိဘောဇနေ၊ ငါး,အမဲတို့ဖြင့် လုပ်ကျွေးရာ၌။ ဥဒ္ဒိဿာ ပဋိဂေဝကိုတံ၊ ဥဒ္ဒိဿာနုဒ္ဒိဿပဋိဂေဝကိုတာ ပဋိဂေဝကိုဘအဖြစ်ကို၊အပေကွံ်၊ငဲ့၍။ ကပ္ပကပ္ပိယံ၊ အပ်မအပ်သော အသား သည်၊ဟောတိ၊၏။

ဤသို့လျှင် ဂဏဘောဇဉ်အရာ၌ ပညာရှိတို့ မေးအပ်သော ပြဿနာကို ဖြေခြင်းစသော အဆုံးအဖြတ်ကို ဆိုရခြင်းအကျိုး ရှိသောကြောင့် ဋီကာရှင်တို့ မဘွင့်သော်လည်း ဘေဒနေ သာမညအားဖြင့် ဂဏဘောဇဉ်ကိုယူအပ်သတည်း။

ဘိသိစိမိလိကတ္ထရာ၊ဘုမ္မကဋ္ဌကစမ္မကာ။
နိသီဒနပစ္စတ္ထရ၊တိဏသန္ထာရပဏ္ဏကာ။

ဘိသိစိမိလိကတ္ထရာ၊ဘုံလျှို, ပုဆိုးကြမ်း, အိပ်ရာလွှမ်း။ ဘုမ္မကဋ္ဌကစမ္မကာ၊ မြေအခင်း,သဘော့,စမ္မခဏ်။နိသီဒနပစ္စတ္ထရတိဏသန္ထာရပဏ္ဏကာ၊နိသီဒိုင်,အိပ် ရာခင်း,မြက်ကခင်း,သစ်ရွက်အခင်း၊ဇုမေဒသ၊ တို့သည်။ သေယျာ၊မည်ကုန်၏။]

ပါစိတ္တိယပြီး၏။

၁၃-သမဏကပ္ပ

၁။ ဘူတဂါမသမာရဇ္ဇော၊ ပါစိတ္တိ ကတကပ္ပိယံ။
နခေန ဝါဂ္ဂိသတ္ထေဟိ၊ ဘဝေ သမဏကပ္ပိယံ။ ။

၁။ သမဏကပ္ပါတိ၊ကား။ ဘူတဂါမသမာရဇ္ဇော၊ကြီးပွါးဆဲ,ကြီးပွါးပြီး သောမြက်နွယ်သစ်ပင်အပေါင်းကိုဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့်။ပါစိတ္တိ၊သင့်၏။နခေ နဝါ၊ လက်သည်း, ခြေသည်းဖြင့်ရင်း။ အဂ္ဂိသတ္ထေဟိ၊ မီး, ထားတို့ဖြင့်ရင်း။ ကတကပ္ပိယံ၊ပြုအပ်သောကပ္ပိခြင်းရှိသော ဗီဇဂါမ်, ဘူတဂါမ်သည်။ သမဏ ကပ္ပိယံ၊ ရဟန်းတို့၏ ကပ္ပိခြင်းမည်သည်။ ဘဝေ၊ဖြစ်၏။ ဝါ၊ကတကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိယံကရောဟိ-ဟူ၍ ပြုစေအပ်သည်ရှိသော်၊ ကပ္ပိယံ-ဟုဆို၍။ နခေနဝါ၊ ဖြင့်ရင်း။ အဂ္ဂိသတ္ထေဟိ၊တို့ဖြင့်ရင်း။ ဘဝေ၊ ဆိတ်ခြင်း, ရှိ,ခြင်း, ဖြတ်ခြင်းဖြင့် နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးသည်ရှိသော်။ သမဏကပ္ပိယံ၊ရဟန်းတို့၏ ကပ္ပိယဝေါဟာရ မည်၏။

[ကပ္ပိယံ ကရောဟိတိကာရေတမ္ဘန္တိ ကတကပ္ပိယံ၊ကပ္ပိယန္တိကရဏာဝစနံကတ ကပ္ပိယံ။ ကတကပ္ပိယဉ္စ ကတကပ္ပိယဉ္စကတကပ္ပိယံ ပြု၊အဂ္ဂိပရိဇိတံစသည်ဖြင့် မိန့် အပ်သော အဘိဘဝနတ္ထဇိဓာတ်၏အရာဖြစ်၍ ဘဝေ၌ဘူဓာတ်ကား အဘိဘဝ နတ္ထ။ဝါ၊အဘိဘဝေဟူအပ်လျက် ဆန်းကြောင့်အဘိပုဒ်ကျ။ ဝါ၊ကတကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိယံဟုဆို၍ပြုအပ်သောဗီဇဂါမ်,ဘူတဂါမ်ကို။ နခေန ဝါ၊ရင်း။အဂ္ဂိသတ္ထေဟိ၊ ရင်း။ဘဝေ၊နှိပ်စက်လတ်သော်။သမဏကပ္ပိယံ၊မည်၏။ ။အာပုဇ္ဇော၊ရဘဟိ'သာ ကရဏာဝါယမနေသု။ အာရဘတိ။ အာရဇ္ဇော။ အာရဒ္ဓံမေဝိရိယံ။ သာရဇ္ဇံ။ အနာရ'ဇ္ဇံ၊သာရဇ္ဇောတေနဝိဇ္ဇတိ၊ပကရဏာရဇ္ဇ။သဒ္ဒနိတိကိုရ၍ သမာရဇ္ဇ ဟု အသဒ္ဒိသဒ္ဒေဘော်လိုသည်၊မဝဏ္ဏန္တမလို။]

[သမူလကို သောမူလပုဒ်ဖြတ်။]

၂။ သမူလခန္ဓဗီဇဂ္ဂ၊ ဖဒ္ဒုဗီဇပ္ပဘာဝိတော။
အာရဇ္ဇေ ဒုက္ကဋံ ဗီဇံ၊ ဘူတဂါမဝိယောဇိတံ။ ။

၂။ သောဘူတဂါမော၊ထိုကြီးပွါးဆဲ, ကြီးပွါးပြီးသော ဘူတဂါမ်ကို။ဝါ၊ သည်။ မူလခန္ဓဗီဇဂ္ဂဖဒ္ဒုဗီဇပ္ပဘာဝိတော၊ အမြစ်မျိုးစေ့, ပင်စည်မျိုးစေ့, အစေ့မျိုးစေ့,အညွှန့်မျိုးစေ့, အဆစ်မျိုးစေ့တို့သည် ဖြစ်စေအပ်၏။ ဝါ၊ မြစ်,ပင်, စေ့, ညွှန့်, ဆစ်မျိုးစေ့တို့ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဝါ၊တို့မှဖြစ်၏။ ဘူတဂါမ ဝိယောဇိတံ၊ ဘူတဂါမ်မှ ကပ္ပိခြင်းဖြင့် ကင်းစေအပ်သော။ ဝါ၊ ဘူတဂါမ်မှ ကင်းခြင်းသို့ အလိုအလျောက်ရောက်သော။ဗီဇံ၊မြစ်,ပင်,စေ့, ညွှန့်, ဆစ်ဟူ သောအစေ့ကို။ အာရဇ္ဇေ၊ဖျက်ဆီးခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊သင့်၏။

၃။ နိဗ္ဗတ္တာဗိုဇံ နောဗီဇ၊ မကတဗ္ဗောပိ ကပ္ပတိ။
ကဋာဟဗဒ္ဓဗီဇာနိ၊ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါပိ ကာရယေ။ ။

၃။ နိဗ္ဗတ္တာဗိုဇံ၊ ထုတ်အပ်သော အစေ့ရှိသော သရက်သီးစသည်သည်ရင်း။ နောဗီဇံ၊ အစေ့နုသော သရက်သီး စသည်သည်ရင်း၊အကတဗ္ဗောပိ၊ မကပြီ၍မူလည်း။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ ကဋာဟဗဒ္ဓဗီဇာနိ၊ အခွံနှင့်တစပ်တည်းတည်သောအစေ့ရှိသော သီးသီးစသည်တို့ကို။ ဗဟိဒ္ဓါဝါပိ၊အခွံအပၚ်လည်း။ ကာရယေ၊ ကပြီခြင်းကိုပြုရာ၏။

၄။ ဇောဗဒ္ဓေသု ဗီဇေသု၊ ဘာဇနေ ဝါပိ ဘူမိယံ။
ကတေ စ ကပ္ပိယေကသ္မိံ၊ သဗ္ဗေသ္မေ ကတံ ဘဝေ။ ။

၄။ ဘာဇနေ ဝါပိ၊တည်ရာ အိုးခွက်၌ရင်း။ ဘူမိယံ၊ မြေ၌ရင်း။ ဇောဗဒ္ဓေသု၊ တစပ်တည်းထားအပ်ကုန်သော။ ဗီဇေသု၊ အစေ့တောင်သွင်, သစ်ပင်ထောင်ရာ,ကြီးစွာကြီစည်းဟူသော မျိုးစေ့တို့တွင်။ ဇေသ္မိဗ္ဗ၊ မျိုးတစေ့, သစ်တခက်,ကြီတချောင်း၌လည်း။ ကပ္ပိယေကတေ၊ ကပ္ပိခြင်းကိုပြုအပ်သည်ရှိသော်။ သဗ္ဗေသ္မေ၀၊ခပ်သိမ်းသောမျိုးစေ့တို့၌သာလျှင်။ ကတံ၊ပြုအပ်သည်မည်သည်။ ဘဝေ၊ ၏။

[ဤဂါထာကား– သစေပိဗီဇာနံ ပပ္ပတမတ္တောရာသိ ရုက္ခသဟဿံ ဝါ ဆိန္နိတ္တာ ဇောမဒ္ဓံ ကတ္တာ ဥဒ္ဓနံ ဝါ မဟာဘာရော ပန္နိတ္တာဌပိတောဟောတိ။ ဇေသ္မိ ဗီဇေ ဝါ ရုက္ခသာခါယံ ဝါ ဥဒ္ဓနမ္ပိ ဝါ ကပ္ပိယေကတေ သဗ္ဗံ ကတံ ဟောတိ၊ ဟူသောအဋ္ဌကထာ၏အရပင်။ ဤ၌ရုက္ခသဟဿံ ဆိန္နိတ္တာ ဥဒ္ဓနံ မဟာဘာရောဖြင့် ဘူတဂါမ်မှလွတ်ပြီးသော ဗီဇဂါမ်ကိုပြု၏။ ဋီကာသစ်၌ကား၊ ဗီဇဂါမ်ဖြင့်ဗီဇကိုပြု၏။ ရုက္ခဥဒ္ဓနဖြင့်ဘူတဂါမကိုပြု၏ဟု နှလုံးထား၍ ဗီဇေသ္မိတိဗီဇဂါမဘူတဂါမေသု။ ဘူတဂါမောပိ ဟိ ဗုဒ္ဓ ဗီဇန္တိ ရဋ္ဌိ ဝသေန ဝုစ္စတိ၊မိန့်၏မသင့်၊ ၍တွင်ပဏ္ဍိတပုဗ္ဗာဝိသဇ္ဇနာကို ဆိုအပ်၏။

(က) မရိစာဒိ ပဋ္ဌိဂ္ဂယ္ဟ၊ ကတာကပ္ပံ ဝကပ္ပတိ။
ဥဒါဟုအပ္ပဋ္ဌိဂ္ဂယ္ဟ၊ ကတာကပ္ပံ ပိပုဗ္ဗရေ။ ။

(ခ) ပပ္ပတမတ္တအာဒိဟိ၊ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟာတိဂံ ဝဒံ။
အဂယ္ဟကတာကပ္ပံ ပိ၊ ကပ္ပတိတိ ဝိသောဓယေ။ ။

(ဂ) ဒုဓာ ဝါ ကတာကပ္ပိယံ၊ ကတာမတ္တံ ပုနဂ္ဂတံ။
ကပ္ပိယံကရဝုတ္တောတု၊ ပစနာဒိတရေတရံ။ ။

(ဃ) ကပ္ပိယံကရဝုတ္တောစ၊ ပစိတံ ကပ္ပတေယထာ။
တထာ နခဋ္ဌိသတ္ထောဟိ၊ ကတာကပ္ပံ ပိ ကပ္ပတိ။ ။

(က) မရိစာဒိ၊ ဤတ်စသည်ကို။ပဋ္ဌိဋ္ဌယ္ယကတကပ္ပံ၀၊ အကပ်ခံ၍ ကပ္ပိခြင်းကိုပြုခြင်းသည်သာလျှင်။ ကပ္ပတိ၊ အပ်သလော။ ဥဒါဟု၊ ယင်းသို့မဟုတ်။ ၀ါ၊ဥဒါဟု-ဥဒအဟု၊ ယင်းမှတပါးဖြစ်ခြင်းကား။ အပ္ပဋိဋ္ဌယ္ယကတကပ္ပံပိ၊ အကပ်မခံမူ၍လျှ,သာမဏေလက်ခ်ပင်ကပ္ပိခြင်းကိုပြုခြင်းသည်လည်း။ ကပ္ပတိ၊အပ်ဘုံလော။ ဣတိ၊ သို့ပဏ္ဍိတာ၊ တို့သည်။ ပုစ္ဆရေ၊မေးကုန်၏။

(ခ) ပဗ္ဗတမတ္တအာဒီဟိ၊ တောင်တရိုမျှစသည်တို့ဖြင့်။ ပဋ္ဌိဋ္ဌဟာတိဂ်၊အကပ်ခံထိုက်သောအရာကို လွန်သော၀တ္ထုကို။ ၀ဒံ-၀ဒန္တော၊ ကပ္ပိအပ်သည်ကိုဆိုသောကြောင့်။ အဂဟယ္ယကတကပ္ပံပိ၊ အကပ်မခံဘဲကပ္ပိခြင်းသည်လည်း။ ကပ္ပတိတိ၊ ဟူ၍။ ဝိသောဓယေ၊ ဖြေရာ၏။

(ဂ) ၀ါ၊ တနည်းကား။ကတကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိခြင်းကိုပြုခြင်းသည်။ ကတမတ္တံ၊ ကပ္ပိယံကရောဟိ-ဟု ပြုစေရုံမျှင်း။ ပုနက္ကတံ၊ ကပ္ပိယံကရောဟိ-ဟု ပြုစေသည်ကို ကပ္ပိယံဘန္တေ-ဟု ကပ္ပိတုံ့ပြန် တဘန်ပြုခြင်းငင်း။ ဣတိ၊သို့။ဒုဓာ၊၏။သော၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။အပ္ပဋိဋ္ဌယ္ယ၊မူ၍။ [လိုက်စေ] ကပ္ပိယံကရ၀ုတ္တော၊ကပ္ပိယံကရဟုဆိုလတ်သော်။ပစနံ၊ကြော် လှော် ချက် ပြုတ် ကင် ဖုတ် မြှိုက် အုံး စရုံး ကျိုသင်းပေါင်းနှေးခြင်းသည်။ အာဒိ၊ အစဖြစ်သော ကတမတ္တကပ္ပိယမည်၏။ ဣတရံ၊ ဤကတမတ္တကပ္ပိယမှ တပါးသော ကပ္ပိယံ ကရောဟိ-ဟုပြုစေသည်ကို ကပ္ပိယံဘန္တေ-ဟု တဖန်ပြုခြင်းသည်။ဣတရံ၊ ပုနက္ကတကပ္ပိယမည်၏။

(ဃ) စ၊ဆက်ဦးဘုံ။ ၀ါ၊ ဘေဒမှတပါး၀ိနိစ္ဆယကား။ အပ္ပဋိဋ္ဌယ္ယ၊၍။ ကပ္ပိယံကရ၀ုတ္တော၊သော်။ပစိတံ၊ ကြော် လှော် ချက် ပြုတ်အပ်သော ၀တ္ထု၊သည်၊ ကပ္ပတေ ယထာ၊အပ်၏သို့။တထာ၊တူ ပဋ္ဌိဋ္ဌယ္ယ၊၍ နခဋ္ဌိသတ္ထေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ကတကပ္ပံပိ၊ သည်လည်း၊ ကပ္ပတိ၊၏။ ဣတိ၀ိသောဓယေ၊ရာ၏။

၅။ နိဋ္ဌိတ္တော ကပ္ပိယံ ကတ္တာ၊ မူလပဏ္ဏာနိ ဇာယရုံ။
ကပ္ပိယံ ပုန ကာရေယ္ယ၊ ဘူတ၀ါမော ဟိ သော တ၊ ၀ါ။ ။

၅။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိခြင်းကို။ ကတ္တာ၊၍။ နိဋ္ဌိတ္တော၊ ထားအပ်သောချင်း-ဖီဇစသည်၌။ မူလပဏ္ဏာနိ၊ အမြစ်, အရွက်တို့သည်။ ဇာယရုံ၊ ဖြစ်ကုန်အုံ့။ ပုနကပ္ပိယံ။ တဘန်ကပ္ပိခြင်းကို။ ကာရေယ္ယ၊ ပြုစေရာ၏။ ကတ္ဝာ၊ ကား။ ဟိယသ္မာ၊ကြောင့်။ သော၊ထိုကပ္ပိ၍ထားသောချင်း-ဖီဇစသောဖီဇ၀ါမ်သည်။ တ၊ ၀ါ၊ ထိုအမြစ်, အရွက် ထွက်သောအခါ၌။ ဘူတ၀ါမော၊ ဘူတ၀ါမ်ဖြစ်ပြန်၏။ တသ္မာပုနကပ္ပိယံကာရေယ္ယ၊၏။

၆။ သပဏ္ဏော ၀ါ အပဏ္ဏော ၀ါ၊ သေ၀ါလောဒကသ မ္ဘ၀ေ၀ါ။
စေတိယာဒီသု သေ၀ါလော၊ နိဗ္ဗန္ဓနဒတ္တိပတ္တကော။
ဘူတ၀ါမော၀ ဖီဇမ္ပိ၊ မူလပဏ္ဏော ၀ိနိ၀ဋ္ဌတေ။ ။

၆။ သပဏ္ဍောဝါ၊ အရွက်ရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ အပဏ္ဍောဝါ၊အရွက်မဲ့သည်လည်းဖြစ်သော။ ဥဒကသမ္ဘဝေါ၊ ရေ၌ဖြစ်သော။ ဝါ၊ ကြီးပွားသော ရေသာ ကြီးပွားရာရှိသော။ ဝါ၊ ကြီးပွားရာရေရှိသော။ သေဝါလော၊ မှော်သည်ရင်း။နိက္ခန္တဒွတ္တိပတ္တကော၊ နှစ်ရွက်,သုံးရွက်ထွက်သော။ စေတိယာဒိသုသေဝါလော၊ စေတီစသည်တို့၌ မှော်သည်ရင်း။ ဘူတဂါမောဝ၊ ဘူတဂါမ်သာတည်း။ ဗီဇမို့၊ မြေ၌ပျိုးသောဗီဇဂါမ်သည်လည်း။ မူလပဏ္ဍော၊ အမြစ်, အရွက်သည်။ဝိနိဋ္ဌတော၊ထွက်လတ်သော်၊ဘူတဂါမောဝ၊ဘူတဂါမ်မည်သည်သာတည်း။[ဗီဇေဘေ-ရှိကြ၏မလို။]

၇။ ယဒုဘေဒိပိ ဒ္ဒိ သေဝါလော၊ မကုဋ္ဌံ အဟိဆတ္တကံ။
ဒုက္ကဋသေဝ ဝတ္ထူနိ၊ ဖုလ္လမဏ္ဍဝဟာရိကံ။ ။

၇။ ယဒုဘေဒိပိ ဒ္ဒိ သေဝါလော၊ ရေအိုးစသည်တို့၏ အပ၌ မှော်သည်ရင်း။ မကုဋ္ဌံအဟိဆတ္တကံ၊ မှိုငုံသည်ရင်း။ ဒုက္ကဋသေဝ၊ ၏သာလျှင်။ ဝတ္ထူနိ၊ဝတ္ထုတို့တည်း။ဖုလ္လံ၊ပွင့်ပြီးသောမှိုသည်။ အဏ္ဍဝဟာရိကံ၊ အာပတ်၏ အင်္ဂါမလောက်။ ဝါ၊ဒုက္ကဋ်ဝတ္ထုဟုမဆိုအပ်။

[ပါနိယဃဋဒေဘေနံဗဟိသေဝါလောဒုက္ကဋဝတ္ထု။အန္တောအဗ္ဗောဟာရိကော-ဟူသောအဋ္ဌကထာ၌ ဗဟိပုဒ်၏အရာဖြစ်၍ ဃဋဒေဘေ၌ သေဝါလော-ရှိလို၏။]

၈။ လာခါ နိယျာသ ဆတ္တာနိ၊ အလ္လရုက္ခေ ဝိကောပိယ။
ဂဏ္ဍတော တတ္ထ ပါစိတ္တိ၊ ဆိန္နတော ဝါပိ အက္ခရံ။ ။

၈။ အလ္လရုက္ခေ၊ စိမ်းသော သစ်ပင်တို့ကို။ဝါ၊၌။ တစ်၊ အခွံကို။ [ထည့်။] ဝိကောပိယ၊ဖျက်ဆီးစေ၍။ လာခါနိယျာသဆတ္တာနိ၊ ချိပ်,အစေး, မှိုတို့ကို။ ဂဏ္ဍတော၊ ယူသောရဟန်းအား၎င်း။ တတ္ထ၊ ထိုစိုသောသစ်ပင်၌။ အက္ခရံ၊ အက္ခရာကို။ ဆိန္နတောဝါပိ၊ ရေးသော ရဟန်းအား၎င်း။ ပါစိတ္တိ၊ သင့်၏။ [ဝိကောပယံ-ဟု ပါ၌ရှိသည်ကား မသင့်ဟုဋီကာသစ်ဆို၏။] ဝိကောပယံ-ဝိကောပယန္တောလျက်။ [ကိရိယာဝိသေသနတည်း၊အသင့်ပင်ဖြစ်သည်။]

၉။ ပိဋ္ဌေတုံ နာဠိကေရာဒိ၊ ဒါရုမဂ္ဂဋကာဒိနာ။
ဆိန္ဒိတုံ ဂဏ္ဍိကံ ကာတုံ၊ တိဏာဒိ နစ ကပ္ပတိ။ ။

၉။ နာဠိကေရာဒိ၊အုန်းပင်စသည်ကို။ ဒါရုမဂ္ဂဋကာဒိနာ၊သစ်မျောက်လက်စသည်ဖြင့်။ ပိဋ္ဌေတုံ၊ ညှပ်ခြင်းငှါ။ တိဏာဒိ၊ မြက်စသည်ကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ဖြတ်ခြင်းငှါ။ ဂဏ္ဍိကံကာတုံ၊အထုံးပြုခြင်းငှါ။နစကပ္ပတိ၊အလျဉ်းမအပ်။

၁၀။ ဘူတဂါမံဝ ဗိဇံ ဝါ၊ဆိန္ဒ ဘိန္ဒောစိနာဟိ ဝါ။
ဖာလေဟိ ဝိဇ္ဇ ပစ ဝါ၊ နိယမေတ္ထာ နဘာသယေ။ ။

၁၀။ ဘူတဂါမံဝဗိဇံဝါ၊ ဘူတဂါမ်ကိုၜင်း, ဗီဇဂါမ်ကိုၜင်း။ ဆိန္ဒ၊ ဖြတ်လော့။ ဘိန္ဒ၊ ဖျက်လော့။ ဩစိနာဟိ၊ ဆွတ်ယွေလော့။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့ၜင်း။ ဖာလေဟိ၊ခွဲလော့။ ဝိဇ္ဇ၊ ထိုးဘောက်ထွင်းလော့။ ပစ၊ချက်ပြုတ် ဖုတ်ကင်လော့။ ဣတိဝါ၊ၜင်း။ နိယမေတ္ထာ၊ ဤဘူတဂါမ်, ဗီဇဂါမ်ဟုမှတ်၍။ နဘာသယေ၊မဆိုရာ။

၁၁။ ဣမံ ကရောဟိ ကပ္ပိယံ၊ ဣမံ ဂဏှောဒမာဟရ။
ဣမံ ဒေဟိ ဣမံသောဓေ၊ဟေဝံ ဝဋ္ဋတိ ဘာသိတုန္တိ။ ။

၁၁။ ဣမံရုက္ခဖလံ၊ ဤအပင်ဘူတ,အသီးဗီဇကို။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိခြင်းကို။ ကရောဟိ၊ လော့။ ဣမံ၊ ဤအမြစ်, အရွက်ကို။ ဂဏှ၊ယူခဲ့။ ဣဒံ၊ ဤသစ်ပင်, နွယ်ကို။ အာဟရ၊ ဆောင်ခဲ့။ ဣမံ၊ ဤအသီး, အပွင့်ကို။ ဒေဟိ၊ ပေးလော့။ ဣမံ၊ဤမြက်ကို။ သောဓေဟိ၊သုတ်သင်လော့။ ဝေ၊ဟေ။ ဘာသိတုံ၊ဌ၊ဝဋ္ဋတိ၊၏။ သမဏကပ္ပပြီး၏။

၁၄-ဘူမိ

၁။ သမ္မုတိသာဝနန္တာ စ၊ ဂေါနိသာဒိ ဂဟပတိ။
ကပ္ပိယာ ဘူမိယော ယာသု၊ ဝုတ္ထိ ပဏ္ဏဋ္ဌ ကပ္ပတိ။ ။

၁။ ဘူမိယောတိ၊ကား။ ယာသု၊အကြင်ကပ္ပိယကုဋိတို့၏။ ဝုတ္ထိ၊ရဟန်း၏ ဥစ္စာယာဝ,ယာမကာလိကကို သိမ်းခြင်းသည်ၜင်း။ ပဏ္ဏဋ္ဌ၊ရဟန်း၏ ဥစ္စာယာဝ-ယာမကာလိကကိုသူတပါးချက်ခြင်း,သတ္တာဟကာလိက-ယာဝဇီဝိကကိုမိမိချက်ခြင်း, သူတပါးချက်ခြင်းသည်ၜင်း။ ကပ္ပတိ၊၏။ တာကပ္ပိယဘူမိယော၊ထိုကပ္ပိယကုဋိတို့သည်။ သမ္မုတိ၊ဥ တို့ဒုတိယကံ, အပလောကနကံဖြင့် သံဃာသမုတ်သောကုဋိၜင်း။ ဥသာဝနန္တာ၊စ၊ တိုင်နံရံခြေကို မြေထက်ကြွားကြွား စိုက်ထားစိခင်းခြင်း,ကပ္ပိယကုဋိ ကရောမ-ဟုဆိုခြင်းကာလညီမျှသော အဆုံးရှိသောကုဋိၜင်း။ ဂေါနိသာဒိ၊ တံတိုင်းခြေပွတ် ထိုထိုရပ်မှ ကျီးပြတ်ပေါက်ငြားနွားခြီလားသို့ လှည့်သွားဝင်ထွေ နွားနေရာဖြစ်သော ကုဋိၜင်း။ ဂဟပတိ၊ ရဟန်းမှ တပါးသောသူသည် လူအပ်သောကုဋိၜင်း။ ဣတိ၊ သို့။ စတသော၊လေးပါးတို့တည်း။

၂။ ဝါသတ္ထာယ ကတေ ဂေဟေ၊ သံယိကေဝေကသန္တေ။
ကပ္ပိယာ ကုဋိ လဒ္ဓဗ္ဗာ၊ သဟသေယ္ယျပ္ပဟောနကေ။ ။

၂။ ဝါသတ္ထာယ၊နေရာအကျိုးငှါ။ ကတေ၊ ပြုအပ်သော။ သံယိကေဝါ၊ သံယာ၏ဥစ္စာလည်းဖြစ်သော။ကေသန္တေ၊တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဥစ္စာလည်းဖြစ်သော။ ဂေဟေ၊ ကျောင်း၌။ ဝါ၏။ သဟသေယျပ္ပဟောနကေ၊ သဟသေယျလောက်ရာအရပ်၌။ ကပ္ပိယကုဋိ၊ ကပ္ပိယကုဋိ၏ အဖြစ်ကို။ဝါ၊ ကပ္ပိယကုဋိ၏ အဖြစ်တည်းဟူသော သမုတ်ခြင်း, ကပ္ပိယကုဋိ ကရောမ-ဟု ဥဿာဝနပြုခြင်း, အရံမျက်ခြင်း, ကပ္ပိယကုဋိ ဒေမ-ဟုလျှောခြင်းကို။ လဒ္ဓဗ္ဗာ၊ ရအပ်,ရသင့်,ရထိုက်,ရကောင်း၏၊ရစေ။

[ဋီကာ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၌ ဗုဒ္ဓေ ရတနဘာဝေါ-ဟုဘာဝပ္ပဋ္ဌာနဖြစ်၏သို့၊ ကပ္ပိယကုဋိ၌ ကပ္ပိယကုဋိတာ-ဟုဘာဝပ္ပဋ္ဌာနဖြစ်၏၊ ထိုဘောကား၊ သမုတ်ခြင်း စသည်တည်း။]

ဝါ၊ဝါသတ္ထာယ၊ငှါ။ သံယိကေဝါ၊သော။ ကေသန္တေ၊သော။ သဟသေယျပ္ပဟောနကေ၊သော။ ဂေဟေ၊ကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော်။ ကပ္ပိယကုဋိ၊ သမ္မုတိ,ဂေါနိသာဒိ,ဂဟပတိ,ကပ္ပိယကုဋိကို။ လဒ္ဓဗ္ဗာ၊၏။ ။ဝါ၊ဝါသတ္ထာယ၊ငှါ။ သံယိကေဝါ၊သော။ပ။ ဂေဟေ၊ကို။ ကတေ၊ပြုဆဲပြုစဉ်။ ကပ္ပိယကုဋိ၊ ဥဿာဝနန္တိက ကပ္ပိယကုဋိကို။လဒ္ဓဗ္ဗာ၊၏။

[လဒ္ဓဗ္ဗာ၌တဗ္ဗပစ္စည်းကိုအရဟ,သက္ကာ,ပေသာတိသဂ္ဂန်စီရင်။]
[ဝါသတ္ထာယ၊ငှါ၊လိုက်စေ။]

၃။ ဂေဟေ သံယသေဝကသေ၊ ကရမာနေဝမိရယံ။
ပဋမိဋ္ဌကထမ္ဘာဒိံ၊ ဌပေယုဿာဝနန္တိကာ။
"ကပ္ပိယကုဋိံ ကရောမ၊ ကပ္ပိယကုဋိံ ကရောမာ"တိ။ ။

၃။ သံယသဝါ၊ ၏ငင်း။ ကေသ၊ တယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်၏ငင်း။ ဂေဟေ၊ ကို။ ကရမာနေ၊ ပြုဆဲ ပြုစဉ်။ ဝါ၊ သော်။ ကပ္ပိယကုဋိံ ကရောမ-ကပ္ပိယကုဋိံ ကရောမာတိ၊ မဟူ၍။ဝေါ၊ သို့။ဤရယံ-ဤရယန္တော၊ ဆိုလျက်။ ပဋမိဋ္ဌကထမ္ဘာဒိံ၊ ရှေးဦးစွာစိုခင်းသော နံရံခြေအုတ်, ရှေးဦးစိုက်သော သည်တိုင်စသည်ကို။ ဌပေ၊ ထားရာ၏။ အယံ၊ ဤကုဋိသည်။ ဥဿာဝနန္တိကာ၊ ဥဿာဝနန္တိကကုဋိမည်၏။

[ဌပေယုဿာ-ကို ဌပေအယံ ဥဿာဝုဒ်ဖြတ်။ ဤအလိုကား ယဉ်သံယုတ်မ လို။ သံယုတ်ရှိရာ၌လည်း အာဂမသန္ဓိမျှသာ၊ ဋီကာသစ်၌ကား ဌပေယု စေသာ ဥဿာဝ နန္တိကာတိ ဧဝံ စေသာ သဒ္ဒံ ယောဇေတွာ အတ္ထော ဝေဒိတဗ္ဗော-ဟူ၏။]

၄။ ယေဘုယျနာပရိကွီတ္ထော၊ အာရာမော သကလော ဝိ ဝါ။
ဝုစ္စတေ ဂေါနိသာဒီတိ၊ သမ္မုတိ သံယသမ္မတာ။ ။

၄။ ယေဘုယျန၊ ထက်ဝက်ထက် များသောအားဖြင့်။ အပရိကွီတ္ထော၊ အရံမရှိသော။ သကလောဝိဝါ၊ အလုံးစုံမူလည်း။ အပရိကွီတ္ထော၊ သော။ အာရာမော၊ ဥပစာရသိမ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော အရံကို။ ဂေါနိသာဒီတိ၊ အာရာမဂေါနိသာဒိကကုဋိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ [ဝိဟာရ ဂေါနိသာဒိ ကားပမာဏမဟုတ်၊ အတ္ထုဒ္ဓါရမျှသာ။] သံယသမ္မတာ၊ ဥတ္တိဒုတိယကံ, အပလောကနကံဖြင့် သံယာသမုတ်အပ်သော ကုဋိသည်။ သမ္မုတိ၊ ကုဋိ မည်၏။

[ကပ္ပိယကုဋိသမုတ်နည်းကို ဝိနယာလင်္ကာရဋီကာ ကထိနကထာ၌ ဘဏ္ဍာဂါရိက သမ္မုတိဝိစာရဏ နည်းဖြင့် သိအပ်၏။]

၅။ ဘိက္ခုံ ဌပေတ္ဝာ အညေဟိ၊ ဒိန္နော တေသံဝ သန္တကော။
အတ္ထာယ ကပ္ပကုဋိယာ၊ ဂေဟော ဂဟပတိ မတော။ ။

၅။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ အညေဟိ၊ ရဟန်းမှတပါးသော သီတင်းသုံးဘော်လေးယောက်။ လူ, အရံစောင့်စသောသူတို့သည်။ ကပ္ပကုဋိယာ၊ ကပ္ပိယကုဋိ၏။ အတ္ထာယ၊ အကျိုးငှါ။ ဒိန္နော၊ လှူအပ်သော။ ဂေဟော၊ ကျောင်းကိုဂင်း။ တေသံဝသန္တကော၊ ထိုရဟန်းမှ တပါးသောသူတို့၏သာ လျှင် ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဂေဟော၊ ကျောင်း, အိမ်ကိုဂင်း။ ဂဟပတိ၊ ဂဟပတိ ကုဋိဟူ၍။ မတော၊ သိအပ်၏။

[ဂဟပတိတိ မနုဿာ အာဝါသံ ကတ္ဝာ ကပ္ပိယကုဋိံ ဒေမ ပရိဘုဉ္ဇထာတိ ဝဒန္တိ သော ဂဟပတိနာမ-ဟူသော အဌကထာနှင့်အညီ ယခုအခါ ကျောင်းခံ ရာ၌-ကာယာဒိဟိဖုသိတ္ဝာယထာသုခံ - ဟူသောပုဒ်ကိုသွင်း၍ အချို့ ဆရာတို့ ခံကုန်၏၊ အချို့ကား ထိုပုဒ်ကိုမဆိုမူ၍ ခံကုန်၏။

ထိုပုဒ်ကိုဆို၍ ခံသောဆရာတို့ကား-နှ ဘိက္ခဝေ ပရိကမ္မကတာဘိတ္တိအပသာ-ယိတမ္ဘာ-စသဖြင့် ပညတ်တော်မူသော ဒုက္ကဋ်မှလွတ်ခြင်းအကျိုးရှိ၏ဟု နှလုံး သွင်းကုန်၏၊ ဤသို့သောနှလုံးသွင်းခြင်းဖြင့် ယင်းပုဒ်ကိုဆို၍ခံခြင်းသည်-ယသ္မာ ပန ဒါယကေဟိ ဒါနကာလေယေဝ သတသဟဿဃဋ္ဋနိကံပိ ကမ္မလံ ပါဒ ပုဉ္ဇံ ကတ္ဝာ ပရိဘုဉ္ဇထာတိ ဒိန္နံ တထေဝ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ တသ္မာ ဣဒံပိ မဗ္ဗပိဌာဒိသေနာသနံ အဏ္ဏောကာသေပိ ယထာသုခံ ပရိဘုဉ္ဇထာတိ ဒါယကေဟိ ဒိန္နံ စေ သမ္ဘသ္မိံပိ ကာလေ အဏ္ဏောကာသေ နိက္ခိပိတုံ ဝဋ္ဋတိ-ဟူသော သာ ရတ္ထဒီပနီနှင့်ညီသောကြောင့် ယုတ္တတရဖြစ်၏။

ကမ္မလံ လက္ခမဂ္ဂံပိ၊ ပါဒပုဗ္ဗာယ စေ ဒေဒေ။
တထာ နံ ပရိဘုဥ္ဇေယ္ယ၊ ယထေဝံ တန္တိ ဇာနိယံ။ ။သင်္ဂဟဂါထာ။

ကမ္မလံလမဂ္ဂံပိ၊ သိန်းတန်သပြာ ကမ္မလာကိုစဉ်လျက်လည်း။ ပါဒပုဗ္ဗာ-ယစေဒေ၊ အကယ်၍ခြေသုတ်စိမ့်ဌါ လှူငြားအုံ့။ တထာ၊ ထိုလှူတိုင်း။ နံ၊ ထိုဟမ္မလာကို။ ပရိဘုဥ္ဇေယ္ယ၊ သုံးရာသကဲ့သို့။ ဝေ၊ ဤအတူ။ တန္တိ၊ ထိုကျောင်း, ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်ကို ထိုသို့ဆို၍ လှူတိုင်းသုံးရာ၏ဟူ၍။ ဇာနိယံ၊ ၏။

တေသံ ဝသန္တကော ဟူသည်ကား-ဆောက်ပြီး မလှူသေးသော ကျောင်းသည်ရင်း, ထိုသူ၏အိမ်သည်ရင်း ဂဟပတိကုဋုမည်၏ဟူလို။ မလှူသေးသော ကျောင်း၏ ဂဟပတိမည်သောအဖြစ်ကို အဋ္ဌကထာဌီကာတို့၌ မဆိုသော်လည်း အနုညတာနုပဝတ္တိ လက္ခဏာ တေသံ သန္တကသာမည ယုတ္တိအားဖြင့် သိအပ်၏။]

၆။ အကပ္ပကုဋိယာ ဝုတ္ထ၊ သပ္ပိအာဒိဟိ မိဿိတံ။
ဝဇေယ္ယ အန္ဓောဝုတ္ထတ္တံ၊ ပုရိမံ ကာလိကဒ္ဒယံ။ ။

၆။ အကပ္ပကုဋိယာ၊ အကပ္ပိယကုဋိ၌။ဝုတ္ထသပ္ပိအာဒိဟိ၊ သိမ့်မှီးအပ်သော ထောပတ်စသော သတ္တာဟကာလိက,ယာဝဇီဝိကတို့နှင့်။ မိဿိတံ၊ ရောနှောအပ်သော။ ပုရိမံကာလိကဒ္ဒယံ၊ ရှေးဖြစ်သောယာဝ, ယာမကာလိကနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းသည်။ အန္ဓောဝုတ္ထတ္တံ၊ အန္ဓောဝုတ္ထ၏အဖြစ်, မုခသန္ဓိဝိအဖြစ်သို့။ ဝဇေယ္ယ၊ ရောက်ရာ၏။

[သပ္ပိအာဒိဟိတိဋ္ဌမိနာ သတ္တာဟကာလိကံ ယာဝဇီဝိကဉ္စ ဂဟိတံ။ ။ ဋီကာသစ်။]

၇။ တေဟေဝ ဘိက္ခုနာ ပဏ္ဏံ၊ ကပ္ပတေ ယာဝဇီဝိကံ။
နိရာမိသံ ဝ သတ္တာဟံ၊ သာမိသေ သာမပါကတာ။ ။

၇။ တေဟေဝ၊ ထိုအကပ္ပိယကုဋိ၌ သိမ့်မှီးအပ်သော ထောပတ်စသော သတ္တာဟကာလိကတို့နှင့် တကွသာလျှင်။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းသည်။ ပဏ္ဏံ၊ ကိုယ်တိုင်ချက်အပ်သော။ ယာဝဇီဝိကံ၊ ယာဝဇီဝိကသည်။ သတ္တာဟံ၊ လုံး။ နိရာမိသံ၊ အာမိသကင်းရှိသာလျှင်။ ကပ္ပတေ၊ အပ်၏။ သာမိသေ၊ အာမိသနှင့်တကွရောသော်ကား။ အန္ဓောဝုတ္ထတ္တံ၊ သည်ရင်း။ [လိုက်စေ။] သာမပါကတာ၊ မိမိချက်သည်၏အဖြစ်သည်ရင်း။ ဟောတိ၊ ၏။

[သစေ အာမိသသံသဋ္ဌံ ကတ္တာ ပရိဘုဥ္ဇတိ အန္ဓောဝုတ္ထဘောဝ သာမပါကဉ္စ ဟောတိ-ဟူသော အဋ္ဌကထာကိုမှီ၍ ရှေးဂါထာမှ အန္ဓော ဝုတ္ထတ္တံကိုလိုက်စေ အပ်သတည်း။]

၈။ ဥဿာဝနန္တိကာ ယေဟိ၊ ထမ္ဘာဒိဟိ အဓိဋ္ဌိတာ။
တေသုယေဝါပနိတေသု၊ တဒညေသု ဝိ တိဋ္ဌတိ။ ။

၈။ ဥဿာဝနန္တိကာ၊ဥဿာဝနန္တိကကုဋိကို။ ဝါ၊သည်၊ ယေဟိထမ္ဘာဒိဟိ၊ အကြင်တိုင်စသည်တို့ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ အဓိဋ္ဌိတာ၊တည်စေအပ်၏။ ဝါ၊ တည်၏။ တေသုယေဝ၊ထိုတည်စေအပ်သော တိုင်စသည်တို့ကိုသာလျှင်။ ဝါ၊ ထိုတည်ကြောင်းတိုင်စသည်တို့ကိုသာလျှင်၊ အပနိတေသု၊ပယ်အပ် ကုန်သည်ရှိသော်။ တဒညေသုပိ၊ထိုတည်စေရင်းတိုင်စသည်မှ တပါးသော တိုင်စသည်တို့၌လည်း။ တိဋ္ဌတိ၊၏။

၉။ သဗ္ဗေသု အပနိတေသု၊ ဘဝ ဇဟိတဝတ္ထု၊ကာ။
ဂေါနိသာဒိ ပရိကို့ဌော၊ သေသာ ဆဒနဝိဇ္ဇမာတိ။ ။

၉။ သဗ္ဗေသုအပနိတေသု၊အလုံးစုံသော တိုင်စသည်တို့ကို ပယ်အပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဇဟိတဝတ္ထု၊ကာ၊ စွန့်အပ်သောအရာရှိသည်။ ဝါ၊ အပ်သော အရာကို စွန့်ခြင်းရှိသည်။ ဘဝေ၊၏။ ဂေါနိသာဒိ၊ ဂေါနိသာဒိကုဋိသည်။ ပရိကို့ဌော၊အရံရှိလတ်သော်။ ဇဟိတဝတ္ထု၊ကာ၊ သည်။ ဝါ၊သည်။ ဘဝေ၊၏။ သေသာ၊ကြွင်းသောသမျှတို,ဂဟပတိကုဋိသည်။ ဆဒနဝိဇ္ဇမာ၊အမိုးပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဇဟိတဝတ္ထု၊ကာ၊သည်။ ဝါ၊သည်။ ဘဝေ၊၏။

ဘုမိပြီး၏။

၁၅-ဥပဏ္ဍာစေရဝတ္ထု

၁။ နိဿာယုပဇ္ဈာစရိယော၊ ဝသမာနော သုပေသလော။
ဒန္တကဋ္ဌာသနံ တောယံ၊ ယာဂုံ ကာလေ ဒဒေ သဒါ။ ။

၁။ ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္ထာနိတိ၊ကား။ဥပဇ္ဈာစရိယော၊ဥပဇ္ဈာယ်,နိဿယည်းစသောဆရာတို့ကို။ နိဿာယ၊မှီ၍။ ဝသမာနော၊ နေသော။ သုပေသလော၊ အလွန်သီလကိုချစ်သောရဟန်းသည်။ ဒန္တကဋ္ဌ၊အလတ်,ပါး,ထူ ဒန်ပူ သုံးချောင်းကိုဝင်း။အာသနံ၊ကိုယ်သန့်ပြီးကာ နေရာကိုဝင်း။တောယံ၊ပူ,အေးနှစ်ထွေ မျက်သစ်ရေကိုဝင်း။ယာဂုံ၊ယာဂုကိုဝင်း။ကာလေ၊နံနက်အခါ၌။သဒါ၊ နေ့တိုင်း။ ဒဒေ၊ပေးရာ၏။

[နိဿယ,ပဇ္ဈာ,ဥပသမ္ပဒါ,ဓမ္မာစရိယ-ဟူ၍ ဆရာလေးပါး၊ ဩဝါဒါစရိယနှင့်သော်ငါးပါး၊ဝိယံသီလမသာတိ ပေသလော၊ဝုဒ္ဓိ၊ ယလောပေန၊ဤကာရဏသဒ္ဒာကရဏောန။ ။ဒ္ဝိကာသစ်။]

၂။ ပတ္တေ ဝတ္ထုံ စရေ ဂါမ၊ ပ္ပဝေသေ ဂမနာဂမေ။
အာသနေ ပါဒပီဋ္ဌေ စ၊ ကထလောပါဟနစီဝရေ။ ။

၂။ ပတ္တေ၊ယာဂုခွက်သပိတ်၌။ဝတ္ထုံ၊ကောင်းစွာဆေး၍ သိုမှီးခြင်းစသော ဝတ်ကို။ စရေ၊ကျင့်ရာ၏။ ဂါမပ္ပဝေသေ၊ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာ ရွာဝင်ခါ၌။ ဝတ္ထုံ၊ရွာဝင် သင်းပိုင်ပေးခြင်း စသောဝတ်ကို။ စရေ၊၏။ ဂမနေ၊ရွာဝင်အခါ၌။ ဝတ္ထုံ၊ ကောင်းစွာဝတ်ရုံ၍ မဝေးလွန်းမနီးလွန်း လိုက်ခြင်းစသောဝတ်ကို။ စရေ၊၏။ အာဂမေ၊ရွာမှပြန်သောအခါ၌။ ဝတ္ထုံ၊ ရှေးဦးစွာလာ၍နေရာခင်းခြင်းစသော ဝတ်ကို။ စရေ၊ ၏။ အာသနေ၊ ခင်းပြီးသောနေရာ၌။ ဝတ္ထုံ၊ နေထိုင်ပြီးခါ ခေါက်လိပ်ခြင်းစသောဝတ်ကို။ စရေ၊၏။ ပါဒပီဋ္ဌေစကထလေ၊ သုံးပြီးသော ခြေဆေးအင်းပျဉ်,ခြေပွတ်အိုးခြမ်း၌လည်း။ ဝတ္ထုံ၊သိုမှီးခြင်းဝတ်ကို။ စရေ၊၏။ ဥပါဟနစီဝရေ၊ ဘိနပ်သက်နှုံး၌။ ဝတ္ထုံ၊ အခြောက်-အစိုပုဆိုးဖြင့် ဘိနပ်ကို သုတ်ခြင်း,ချွေးစွန်းသောသက်နှုံးကို နေလှန်းခြင်းစသောဝတ်ကို။ စရေ၊၏။

၃။ ဘောဇနိယပါနိယေသု၊ ဝစ္ဆပ္ပသာဝဌာနိသု။
ဝိဟာရသောဓနေ ဝတ္ထုံ၊ ပုန ပညာပနေ တထာ။ ။

၃။ ဘောဇနိယပါနိယေသု၊ သုံးရေ,သောက်ရေတို့၌။ ဝတ္ထုံ၊ခြေဆေး ရေ-ချိုးရေတည်ခြင်း,သောက်ရေဖြင့်ပေးခြင်းဝတ်ကို။စရေ၊၏။[ပရိဘောဇနီ ယပါနိယေ-ဟုပို့ကာရှိ၏။] ဝစ္ဆပ္ပသာဝဌာနိသု၊ကျင်ကြီးအိမ်, ကျင်ငယ်အိမ် တို့၌။ ဝတ္ထုံ၊တံမြက်လှည်းခြင်း, သန့်သက်ရေတည်ခြင်း စသောဝတ်ကို။စရေ၊ ၏။ ဝိဟာရသောဓနေ၊ကျောင်းကိုသုတ်သင်ခြင်း၌။ ဝတ္ထုံ၊ရှေးဦးစွာ သပိတ် သက်နှုံးကိုထုတ်၍ သင့်ရာထားခြင်းစသောဝတ်ကို။ စရေ၊၏။ ပုနပညာပနေ၊ ထုတ်၍သုတ်သင်ပြီးသော မြေအခင်းစသည်ကို တဘန်ခင်းခြင်း၌။ ဝတ္ထုံ၊ရှေး အတိုင်းခင်းခြင်းဝတ်ကို။တထာ၊တူ။စရေ၊၏။

၄။ နပ္ပေါ်ဒေယျ သောဓေန္တော၊ ပဋိဝါတေ စ သင်္ကော။
ဝိဟာရံ ဘိက္ခု ပါနိယ၊ သာမန္တာ သယနာသနံ။ ။

၄။ ဝိဟာရံ၊ကို။ သောဓေန္တော၊ သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ပဋိဝါတေစ၊ လေညာ၌ရင်း။သင်္ကော၊ရဟန်းတို့စည်းဝေးရာအပြင်၌ရင်း။ပါနိယသာမန္တာ၊ သောက်ရေအိုး၏ အနီး၌ရင်း။ သယနာသနံ၊ မြေအခင်း, ညောင်စောင်း စသောအိပ်ရာ,နေရာကို။ နပ္ပေါ်ဒေယျ၊မခါရာ။

[နပ္ပေါ်ဒေယျ-ဖုဋ္ဌသဠာယနေ-ဟူရကား အသဒ္ဓိသဒ္ဓေဘော်လို၏၊ရူပသိဒ္ဓိ၌ လည်း ပေ့ါ်ဒေတိစသည်ကို အသဒ္ဓိသဒ္ဓေဘော်စိရင်၏၊သင်္ကော၌ သံ-အင်္ကော ပုဒ်ဖြော်။ သံသဒ္ဒါ-သမောဝေနဋ္ဌာ၊ပင်္ကောရှိရာ၌ ပသဒ္ဒါ ပါကဋ္ဌဋ္ဌာ။]

၅။ နှာနေ နှာတယဟ ကာတဗ္ဗေ၊ ရဂ်ပါကေ စ ဓောဝနေ။
သိဗ္ဗနေ စီဝရေ ထေဝေ၊ ရဇန္ဓော နဝဇေ ဌိတော။ ။

၅။ နှာနေ၊ရေချိုးရာ၌။ဝတ္ထုံ၊ချေးတွန်းခြင်းဝတ်ကို။သုပေသလေန၊သည်။ ကာတဗ္ဗေ- ကာတဗ္ဗံ၊ပြုအပ်၏။ နှာတယ၊ ရေချိုးပြီးသောဆရာဥပဇ္ဈာယ်အား။ ဝတ္ထုံ၊ ကိုယ်မှရေသုတ်ခြင်း, သင်းပိုင်ပေးခြင်းစသောဝတ်ကို။ ကာတဗ္ဗေ၏။ ဝါ၊နှာနေ၊ကို။ ကာတဗ္ဗေ၊ ပြုအပ်လတ္တံ့,သည်ရှိသော်။ဝတ္ထုံ၊ ပူ,အေးနှစ်ထွေ ချိုးရေစီရင်ခြင်းဝတ်ကို။ စရေ၏။ ရဂ်ပါကေစဓောဝနေ၊ ဆိုးရည်ကျိုခြင်း, သက်နုံးဖွပ်ခြင်း၌ဌင်း။ သိဗ္ဗနေ၊ သက်နုံး ချုပ်ခြင်း၌ဌင်း။ ဝတ္ထုံ၊ ကျိုခြင်း,ဖွပ်ခြင်း,ချုပ်ခြင်း ကြောင့်ကြ ပြုခြင်းဝတ်ကို။ ကာတဗ္ဗေ-ကာတဗ္ဗံ၊ ကိုယ်တိုင်မချွတ် ပြုအပ်, ပြုသင့်, ပြုထိုက်,ပြုကောင်း၏,ပြုလေ,ပြုရမည်။ ဝါ၊ ရဂ်ပါကေစဓောဝနေ၊ ကိုဌင်း။ သိဗ္ဗနေ၊ကိုဌင်း။ ကာတဗ္ဗေ၊ သော်။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ စရေ၊ ၏။ ဝါ၊ ကာတဗ္ဗေ၊ သော။ ရဂ်ပါကေစ။ပ။ သိဗ္ဗနေ၊ ၌ဌင်း။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ စရေ၊ ၏။ ဝါ၊ ကာတဗ္ဗေ၊သော။ ရဂ်ပါကေစ။ပ။သိ၌နေ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ ဝတ္ထုံ၊ ကို။ စရေ၊ ၏။

[ဤနောက်နည်းကား-သစေဥပဇ္ဈာယသ ရဇနံ ပစိတဗ္ဗံ ဟောတိ-စသော ပါဠိဋီကာတော်နှင့်ညီသောကြောင့် ယူတတ်၏။]

ရဇန္ဓော၊ မိမိသက်နုံး,ဆရာဥပဇ္ဈာယ်သက်နုံးကိုဆိုးသော ရဟန်းသည်။ စီဝရေ၊ ၌။ ထေဝေ၊ ဆိုးရည်ပေါက်သည်။ ဌိတော၊ တည်စဉ်။ ဝါ၊ သော်။ ဝါ၊ ၌။ ဝါ၊ လျက်။ နဝဇေ၊ အရပ်တပါးမသွားမဘယ်ရာ။

[ကာတဗ္ဗေ စ၊ရတိ ဂတ္တ၊တာ ဥဒကသမ္ဘဇန နိဝါသနဒါနာဒိကိစ္စေ ပဝတ္တေယျာတိ အတ္ထော။ ဝနပ္ပဂမ္ဘေတိအာဒိသုဝိယ သိသကောရာဒေသရှုပ်၊ တသ္မာ ကာတဗ္ဗံ ဝတ္ထုံစရေယျာတိယောဇေတွာ ဝေဒိတဗ္ဗော။ ။ဋီကာသစ်။

ဤ၌ ကာတဗ္ဗေစရေကို ကိစ္စေ ပဝတ္တေယျ-ဟု ဘွင့်ခြင်း,ကာတဗ္ဗံ ဝတ္ထုံ စရေယျ-ဟု လဒ္ဓဂုဏ်ကိုပြုခြင်းသည် သိ-ဝိဘတ်၏ ဧ-အပြုရုပ်မဟုတ်ရကား ဝနပ္ပဂမ္ဘေ-ဟူသောပုဒ်နှင့် ဤ ကာတဗ္ဗေ ကိစ္စေ ကာတဗ္ဗံ ဝတ္ထုံ-ဟူသော ပြင်ပုဒ်ကားမည်း၊ ကာတဗ္ဗေ ကိစ္စေ၊ သည်။ စရေ၊ပဝတ္တေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကာတဗ္ဗံ ဝတ္ထုံ၊ သည်၊ စရေ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဤသို့သိ-၏ ဧ-အပြုရုပ်ဖြစ်၏ ဟူငြားအုံ၊သုပေသဲလော ဟူသောကတ္တားနှင့်မတန်၊ ပတ္တော ဝတ္ထုံ စရေ-စသော ရှေးဝါကျ ဟူသမျှ၌ သုပေသဲလော-ဟူသောကတ္တားကိုချည်း ဟောသော စရေ-ဟူသော ကြိယာသည် ဤမှာမှ ကာတဗ္ဗေ-ဟူသော ကတ္တားကိုမဟောရာ၊ကတ္တားဟော ကြိယာဖြစ်၍ သုပေသဲလန-ဟု တကိယန္တလည်းမဖြစ်ရာ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ငြားအုံ-ဋီကာ

သစ်ဆရာ အလက်ာ၌ ဆိုအပ်သော ဘဂ္ဂရိတိဒေါသသင့်၏၊ ပကတိ,ဝိကတိ ကတ္တားဏ ရှေ့ သည်းမဟုတ်၊ သုခေ,ဒုက္ခေ-ဟူသော နှုတ်လျှိုင် သိသောကာရရှုပ် ဖြစ်လျက် ပုလ္လိင်ဝနပ္ပဂုမ္ဗေ-ကိုသက်သေထုတ်ခြင်းလည်း မသင့်လွန်း။]

၆။ ကေစ္စသ အနာပုစ္ဆာ၊ ပတ္တံ ဝါ စီဝရာနိ ဝါ။
နာ ဒဒေယ္ယ နာ ဂဏ္ဍေယ္ယ၊ ပရိက္ခာရဗ္ဗ ကိဉ္စနံ။ ။

၆။ အနာပုစ္ဆာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ကို မပန်မူ၍။ ကေစ္စသ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်၏ ဝိသဘာဂအနတ္တကာမဝေရိဖြစ်သော အချို့သောရဟန်းအား။ ပတ္တံဝါစီဝရာနိဝါ၊ မိမိ၏သပိတ်ကိုလည်း,သင်္ကန်းတို့ကိုလည်း။ ကိဉ္စနံ၊ တစုံတခု သော။ ပရိက္ခာရဗ္ဗ၊ ပရိက္ခရာကိုလည်း။ နဒဒေယ္ယ၊ မပေးရာ။ အနာပုစ္ဆာ၊ ၍။ ကေစ္စသ၊ ၏။ ပတ္တံဝါစီဝရာနိဝါ၊ ကိုလည်း။ ကိဉ္စနံ၊ ကော။ ပရိက္ခာရဗ္ဗ၊ ကိုလည်း။ နဂဏ္ဍေယ္ယ၊ မိမိမယူရာ။

[ကိုဋ္ဌိနံ့ရှိရာ၌-ကိဋ္ဌ၊ သော။ နံပရိက္ခာရဗ္ဗ၊ ကိုလည်း။ သဗ္ဗန်။]

၇။ ဧကစ္စံ ပစ္ဆတော ကာတုံ၊ ဂန္ဓုံ ဝါ တသ ပစ္ဆတော။
ပိဏ္ဍပါတဗ္ဗ နိန္နေတုံ၊ နိဟရာပေတုမတ္တနော။ ။

၈။ ကိစ္စယံ ပရိကမ္မံ ဝါ၊ ကေသဋ္ဌေဒဗ္ဗ အတ္တနော။
ကာရာပေတုံဝ ကာတုံ ဝါ၊ အနာပုစ္ဆာ နဝဋ္ဋတိ။ ။

၇-၈။ အနာပုစ္ဆာ၊ ၍။ ကေစ္စံ၊ အချို့သောရဟန်းကို။ အတ္တနော၊ ၏။ ပစ္ဆတောကာတုံ၊ နောက်လိုက်ရဟန်းပြုခြင်းငှါလည်း။ တသ၊ ထိုဝိသဘာဂ ရဟန်း၏။ ပစ္ဆဂတော၊ နောက်မှ။ ဂန္ဓုံဝါ၊ ဖိမိလိုက်ခြင်းငှါလည်း။ တသ၊ ထိုဝိသဘာဂ ရဟန်း၏။ ဝါ၊ သို့။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ နိန္နေတုဉ္စ၊ ပိမိဆောင်ခြင်းငှါ လည်း။ တသ၊ ထိုဝိသဘာဂရဟန်းကို။ [ဆဋ္ဌိကာရိုက်ကံ။] အတ္တနော၊ ၏။ ဝါ၊ သို့။ ပိဏ္ဍပါတံ၊ ကို။ နိဟရာပေတုံစ၊ ဆောင်စေခြင်းငှါလည်း။ တသ၊ ကို။ အတ္တနော၊ ၏။ ကိစ္စယံ၊ သပိတ်ဖုတ်ခြင်းစသော အမှုကြီးငယ်ကိုလည်း။ ပရိကမ္မံဝါ၊ ချေးတွန်းခြင်းစသော ပရိကံကိုလည်း။ ကေသဋ္ဌေဒဗ္ဗ၊ ဆံရိတ်ခြင်းကိုလည်း။ ကာရာပေတုံဝါ၊ ပြုစေခြင်းငှါလည်း။ ကာတုံဝါ၊ ထိုဝိသဘာဂရဟန်း၏ ကိစ္စပရိကံဆံရိတ်ခြင်းကို မိမိပြုခြင်းငှါလည်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

၉။ ဂါမံ သုသာနံ နိဿိမံ၊ ဒိသံ ဝါ ဂန္ဓုမိစ္ဆတော။
အတ္တနော ကိစ္စယံ ဝါပိ၊အနာပုစ္ဆာ နဝဋ္ဋတိ။ ။

၉။ အနာဝုစ္ဆာ၊၍။ဂါမံ၊ ရွာသို့ဝင်း။သုသာနံ၊ သုသာန်သို့ဝင်း။ နိဿိမံ၊ ဥပစာရသိမ်ပသို့ဝင်း။ ဒိသံဝါ၊ အရပ်တပါးသို့ဝင်း။ ဝန္တုံ၊ ၎။ ဣစ္ဆတောပိ၊ အလိုရှိသောရဟန်းသည်ဝင်း။ [ဆဋ္ဌိကတ္တာ။] အတ္တနော၊ ၏။ ကိစ္စယံဝါ၊ သိမ်တွင်းခ္ဍပြုအပ်သောကိစ္စပရိကံဆံရိတ်ခြင်းကိုလည်း။ ကာတုံ၊ ၎။ [ထည့်။] ဣစ္ဆတောပိ၊ သည်ဝင်း။ အနာဝုစ္ဆာ၊ ၍။ နဝဋ္ဌတိ၊ မအပ်။

၁၀။ ဥပ္ပန္နံ အရတိ ဒိဋ္ဌံ၊ကုက္ကုစ္စံ ဝါ ဝိနောဒယေ။
ကရေယ္ယ ဝါပိ ဥဿုက္ကံ၊ သံယာယတ္တော သု ကမ္မိသု။

၁၀။ ဥပ္ပန္နံ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ခ္ဍဖြစ်သော။ အရတိ၊ မမ္မေလျော်ခြင်းကိုဝင်း။ ဒိဋ္ဌံ၊မှားသောအယူကိုဝင်း။ကုက္ကုစ္စံဝါ၊ အလို့လို့ကိုဝင်း။ ဝိနောဒယေ၊ ဖျောက်ရာ၏။ သံယာယတ္တောသုကမ္မိသု၊ သံယာနှင့်စပ်ကုန်သော ပရိဝါသ်စသော, တဇ္ဇနီယစသောကံတို့ခ္ဍ။ ဥဿုက္ကံဝါပိ၊ အားထုတ်ကြောင့်ကြလုံ့လကိုလည်း။ ကရေယ္ယ၊ ရာ၏။

၁၁။ ဂိလာနေ စ သုပဋ္ဌေယ္ယ၊ ဝုဋ္ဌာနံ နောသမာဂမေ။
ဝတ္တာဘေဒေန သဗ္ဗတ္ထ၊ အနာဒရေန ဒုက္ကဋန္တိ။ ။

၁၁။ ဂိလာနေစ၊ နာသောဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့ကိုလည်း။ သုပဋ္ဌေယ္ယ၊ ကောင်းစွာလုပ်ကျွေးရာ၏။ နေသံ၊ ထိုဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့၏။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ အနာမှထခြင်းကို။ အာဂမေ၊ အရပ်တပါးသွားလိုပြားလည်း စောင့်စားငံ့လင့်ရာ၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဒန်ပူပေးခြင်းစသောအမှုခ္ဍ။ ဝတ္တာဘေဒေန၊ မပြုနေလျက် ဝတ်ပျက်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ အနာဒရေန၊ ပြုလျက်ပင်ကို မရိုသေခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သင့်၏။

ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္တပြီး၏။

၁၆-ဝစ္ဆပ္ပသာဝဋ္ဌာနိက

၁။ နု ကရေယ္ယ ယထာဝုဏ်ံ၊ ဝစ္ဆံ ယာတာနုပုဗ္ဗိယာ။
ဝစ္ဆပသာဝကုဋိယော၊ နှာနတိတ္ထဋ္ဌ လဗ္ဘတိ။ ။

၁။ ဝစ္ဆပ္ပသာဝဋ္ဌာနိကန္တိ၊ ကား။ ယထာဝုဏ်ံ၊ သီတင်းကြီးစဉ်ဖြင့်။ ဝစ္ဆံ၊ ကျင်ကြီး, ကျင်ငယ်ကို။ နကရေယ္ယ၊ မပြုရာ။ ယာတာနုပုဗ္ဗိယာ၊ ရောက်သော

အစဉ်ဖြင့်။ ဝစ္ဆပ္ပဿာ၀ကုဋိယော၊ ကျင်ကြီးအိမ်, ကျင်ယေအိမ်တို့ကိုရင်း။ နာနတိတ္ထေ၊ ရေချိုးဆိပ်ကိုရင်း။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ [ထည့်။] လဗ္ဘတိ၊ ရအာပ်၏။

[အံ၀ိဘင်္ဂိနမကာရန္တံ၀ အဗျယိဘာ၀ါ-သုတ်ဖြင့် နာ၀ိဘတ်ကိုအံ့ပြု၍ ယထာ၀ုတ္တံပြီးစေ၊ ၎င်းသုတ်ဖြင့် သီ-ကိုအံ့ပြုမှ ကြိယာ၀ိသေသန၊ ယထာ၀ုတ္တံ၊ သီတင်းကြီးစဉ်၊ ၁၁မ္ဗန်၊ ဝစ္ဆပ္ပဿာ ၀ အရာဖြစ်သောကြောင့် ဝ စ္ဆ ပ္ပ ဿာ ၀ေါစ ဝ စ္ဆံပြု၊ ယာတာနံ ဂတာနံ အနုပုဗ္ဗိကမော ယာတာနုပုဗ္ဗိ။ ။ဋီကာသစ်။]

၂။ ပ၀ိသေယျုဗ္ဘဇိတ္မာ နော၊သဟသာ ပ၀ိသေယျ စ။
ဥက္ကာသိတ္မာ ၀ုဗ္ဘဇေယျ၊ ပါဒုကာသ္မေ၀ သဏ္ဌိတော။ ။

၂။ ဥဗ္ဘဇိတ္မာ၊ သင်းပိုင်ကိုပင့်၍။ နောပ၀ိသေယျ၊ ဝစ္ဆကုဋိသ္မိမ၀င်ရာ။ သဟသာစ၊ အဆောတလျင်လည်း။ နောပ၀ိသေယျ၊ ရာ။ ဥက္ကာသိတ္မာ၀၊ ချောင်းညှံ့၍သာလျင်။ ပ၀ိသေယျ၊ ရာ၏။ ပါဒုကာသ္မေ၀၊ ကျင်ကြီးသွားရာ၌ ခင်းသော ခြေနင်းတို့၌သာလျင်။ သဏ္ဌိတော၊ ရပ်၍။ ဥဗ္ဘဇေယျ၊ သင်းပိုင်ကိုပင့်ရာ၏။

[ဝစ္ဆပါဒုက, ပဿာ၀ပါဒုက, အာစမနပါဒုက သုံးပါးကိုခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် ခြေနင်းမခင်း ဖျဉ်ခင်းရာ၌လည်း တံဆွဲနိကတဗ္ဗောဟာရအားဖြင့် ပါဒုကမည်၏၊ ဥဗ္ဘဇိတ္မာ-ဥဗ္ဘဇိတ္မာ-ဥပ္ပဇ္ဇိတ္မာ၏ကြောင်း၏။ ဓာတုမာလာစသည်၌ တိုက်ရိုက်မပြု၊ ဋီကာတို့၌ ဥက္ခိပနတ္ထကိုတွင်း၏။ ဘဇ, ဘဇ, ပဒဓာတ်သုံးပါးပင် အနေကတ္ထဖြစ်၍ ထိုအနက်ကို ဟောသည်ချည်းပင်။]

၃။ နု ကရေ နိတ္ထုနံ ဝစ္ဆံ၊ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ ခါ၀ယံ။
ဝစ္ဆပ္ပဿာ၀ဒေါ၀ါဏိနံ၊ နု ကရေယျုဘယံ ဗဟိ။ ။

၃။ နိတ္ထုနံ၊ ညည်းတွားလျက်။ ဝစ္ဆံ၊ ကို။ နကရေ၊ ရာ။ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ၊ ကိုလည်း။ ခါ၀ယံ၊ စားလျက်။ ဝစ္ဆံ၊ ကို။ နကရေ၊ ရာ။ ဝစ္ဆပ္ပဿာ၀ဒေါ၀ါဏိနံ၊ ကျင်ကြီးတွင်း, ကျင်ယေကြောင်းတို့၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဥဘယံ၊ ကျင်ကြီး, ကျင်ယေနှစ်ပါးကို။ နကရေယျ၊ ရာ။

[နု ဒန္တကဋ္ဌံ ခါ၀ဉ္စေနာတိ အယံ ဝစ္ဆကုဋိယာ အ၀စ္ဆကုဋိယာ၀ိ သဗ္ဗတ္ထေ၀ ပဋိက္ခေပေါ။ ။အဋ္ဌကထာ။]

၄။ ကူပေ ကဋ္ဌံ နု ပါတေယျ၊ ခေဋ္ဌံ ပဿာ၀ဒေါ၀ါဏိယာ။
နာ၀ဝလေ၀ေယျ ဖရုသေ၊ နုဟတဗ္ဗာ၀ိ ဓော၀ယေ။ ။

၄။ ကူပေ၊ ကျင်ကြီးတွင်း၌။ ကဋ္ဌံ၊ ကနုတ်ကို။ နပါတေယျ၊ မချရာ။ ပဿာ၀ဒေါ၀ါဏိယာ၊ ကျင်ယေကြောင်း၌။ ခေဋ္ဌံ၊ တံထွေးကို။ နပါတေယျ၊

မထွေးရာ။ ဖရုသေန၊ ကြမ်းသောကနုတ်ဖြင့်။ နာဝလေခေယျ၊ မသုတ်ရာ, မသန့်စင်ရာ။ ဥဟာတဠာပိ၊ ကျင်ကြီးအိမ်တွင် မစင်လိမ်းကပ်သည်ကိုလည်း။ ဓောဝယေ၊ ဆေးရာ၏။

[ဖါလိတာ၊ကွဲ။ခရ၊ကြမ်း။ ဂဏ္ဌိက၊ဆစ်ဖု။ကဏ္ဏက၊ဆူးရှိ။သုသိရ၊အခေါင်းရှိ။ ပူတိ၊ ဆွေး။ နာဝလေခ ကနုတ်ခြောက်ချောင်း။]

*ကွဲ-ကြမ်း-ဆစ်ဖု၊ ဆူး-ခေါင်း-ပု၊ ကနုမအပ်ခြောက်။

ဟဒ ကရီသုံ့သဏ္ဌေ-ဟူသော ဓာတ်နက်ကြောင့် ဥဟဒဠ္ဠာပိ-ရှိလိုလျက် ဥဟ-တာတိ ဥဟဒိတာ ဗဟိ ဝစ္စမက္ခိတာတိ အတ္ထော-အဌကထာဘွင့်ရကား ဓာတ္မန် ကျေသည်ဟူလို၊ ဥ-ကားသြ-၏ဝိပရိတ်၊ထိုသြကား အဝ-၏ကာရိယ၊ ယင်း အဝ ကား အဝလိတ္တတ္ထ၊ ဓောဝယေ၌ ဓူ ဝိဓူနနေ၊ ဥိကာရသ ဥဝတ္ထုံ။ ။သဒ္ဒနီတိ။ ယထာကတ္တရိစ-ဖြင့် ယပစ္စည်းသက်၊ ဧယျကိုပြု၊ ဆေးရာ၏ဟူသည်မှာ အဓိပ္ပါ-ယတည်း၊ ဤတွင် နာဝလေခေဖရုသေန၊ စပုစပူတိနာစမေ-နောက်၌ ဓောဝယေ ဥဟာတဠာပိ၊ ဥဏ္ဍာပဠုဝိသောဓယေ၊ ဆိုမူ ဝင်ခြင်း, စွန့်ခြင်း, သန့်စင်ခြင်း, ထွက်ခြင်းအစဉ် သင့်လျှ၏။]

၅။ နနိက္ခမေယျ သဟသာ၊ ဝုဗ္ဘဇိတ္တာ နနိက္ခမေ။
စပု စပု နာစမေယျ၊ ဥဏ္ဍာပဠုဝိသောဓယေတိ။ ။

၅။ သဟသာဝ၊ အဆောတလျင်လျင်။ နနိက္ခမေယျ၊ မထွက်ရာ။ ဥဗ္ဘ-ဇိတ္တာ၊ သင်းပိုင်ကိုပင့်၍။ နနိက္ခမေ၊ ရာ။ စပုစပု၊ စပ်စပ်အသံမြည်အောင် ပြု၍။နာစမေယျ၊ သန့်သက်ရေမဆေးရာ။ ဥဏ္ဍာပဠု၊ရှိသောအမှိုက်ကိုလည်း။ ဝိသောဓယေ၊ သုတ်သင်ရာ၏။

ဝစ္ဆပ္ပဃာဝဌာနိကပြီး၏။

၁၇-အာပုဏ္ဏကရဏ

၁။ အနဇ္ဈိဋ္ဌော၀ ထေရေန၊ ပါတိမောက္ခံ နဥဒ္ဒိသေ။
ဓမ္မံ နကထယေ ပဠုံ၊ နပုဗ္ဗေ နစ ဝိဿဇေ။ ။

၁။ အာပုဏ္ဏကရဏန္တိ၊ ကား။ ထေရေန၊ သီတင်းကြီး သံဃာ့ထေရ်သည်။ အနဇ္ဈိဋ္ဌော၀၊ မတိုက်တွန်း အပ်သည်သာလျှင် ဖြစ်သော။ နဝေါ၊ သီတင်းယမ်ရဟန်းသည်။ [ထည့်။] ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ နဥဒ္ဒိသေ၊ မပြုရာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။နကထယေ၊ မဟောရာ။ပဠုံ၊ ပြဿနာကို။ နပုဗ္ဗေ၊ မိမိမမေးရာ။ နစဝိဿဇေ၊ ဖြေလည်းမဖြေရာ။

၂။ အာပုစ္ဆိတ္ဝာ ကထေန္တသ၊ ပုန ဝုဗုတရာဂမေ။
ပုန အာပုစ္ဆနံ နတ္ထိ၊ ဘတ္တဂ္ဂေ စာနုမောဒတော။ ။

၂။ အာပုစ္ဆိတ္ဝာ၊ သီတင်းကြီးကိုပန်၍။ ကထေန္တသ၊ ဟောသော ရဟန်းအား။ ဝုဗုတရေ၊ သီတင်းကြီးထက် သီတင်းကြီးသည်။ ပုနအာဂမေ၊ တဘန်လာပြန်လတ်သော်။ပုနအာပုစ္ဆနံ၊တဘန်ပန်ခြင်းကိစ္စသည်။နတ္ထိ၊မရှိ။ ဘတ္တဂ္ဂေ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌။ အနုမောဒတော၀၊ အလှူရှင်တောင်းပန်၍ အနုမောဒနာပြုသော ရဟန်းယ်အားလည်း။ အာပုစ္ဆနံ၊ ပန်ခြင်းကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။

၃။ ဝသန္တော စ အနာပုစ္ဆာ၊ ဝုဗေနေကဝိဟာရကေ။
နသဏ္ဌာယေယျ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပရိပုစ္ဆဉ္စ နော ဒဒေ။ ။

၃။ ဝုဗေန၊ သီတင်းကြီးနှင့်တကွ။ ကေဝိဟာရကေ၊ ကျောင်းယ်တခုတည်း၌။ [က-ပစ္စည်း အပွကတ္ထ။] ဝသန္တော၀၊ နေသောသီတင်းယ်သည်လည်း။ အနာပုစ္ဆာ၊ ၍။ နသဏ္ဌာယေယျ၊ မသရဏ္ဌာယ်ရာ။ ဥဒ္ဒေသံ၊ ပါဠိသင်ခြင်းကိုလည်း။ ပရိပုစ္ဆဉ္စ၊ အဋ္ဌကထာသင်ခြင်းကိုလည်း။ နောဒဒေ၊ မပေးရာ။

[ကေဝိဟာရေတိ ဧကောဝရကေ။ ။ဋီကာဟောင်း။ ကေဝိဟာရေတိ သဝနုပစာရေဝိဟာရေ၊ နမဟာဝိဟာရေ။ ။ဋီကာသစ်။ ။ဝုဗုံ အနာပုစ္ဆာ-တိ ဣဒေ တသ သြဝရကေ တဒုပစာရေစ အာပုစ္ဆိတမ္ပိ ဝဋ္ဋတိ။ ။ဝိနယာ-လင်္ကာရ။ ဤဋီကာနှစ်စောင်ကို ရည်သည်။]

၄။ ဓမ္မံ နဘာသယေ ဒီပံ၊ နကရေ နစဝိဏ္ဏပေ။
ဝါတပါနံ ကဝါဋံ ဝါ၊ ဝိဝရေယျ ထကေယျ စ။ ။

၄။ ဓမ္မံ၊ ကို။ နဘာသယေ၊ မဟောရာ။ ဒီပံ၊ ဆီမီးကို။ နကရေ၊ မညှိထွန်းရာ။ နစဝိဏ္ဏပေ၊ ထွန်းပြီးသောဆီမီးကိုလည်း မငြိမ်းရာ။ ဝါတပါနံ၊ လေသာတံခါးရွက်ကိုလည်း။ကဝါဋံ ဝါ၊တိုက်ခန်းတံခါးရွက်ကိုလည်း။ နဝိဝရေယျ၊ မဘွင့်ရာ။ နထကေယျ စ၊ ပိတ်လည်း မပိတ်ရာ။

[အောက်၌ ဓမ္မံ နကထယေ ကား ဥပေါသထာဂါရ သံဃသန္နိပါတ်သာ မြစ်သည်၊ ဤ၌ ဓမ္မံ နဘာသယေကား ဧကေဝိဟာရ၌မြစ်သည်၊ ရှေးကား ဥပေါသထကွန်ဂ၊နောက်ကား ဝတ္ထုကွန်ဂ။ ဝါတပါနဆွအာလောကသန္ဓိဖလက် ကဝါ-ဋဆွဒ္ဒါရဖလက်။ ။ဋီကာသစ်။

ဒ္ဒါရံနာမ မဟာဝဋ္ဋံ။ တတ္ထ အာပုစ္ဆနကိစ္စံ နတ္ထိ။ ။ဋီကာဟောင်း။

ဒွါရံနာမ ယသ္မာ မဟာဝဋ္ဋိ၊ တသ္မာ တတ္ထ အာပုစ္ဆနကိစ္စံ နတ္ထိ။ ။သေ-နာသနဝတ္တကဒန္ဓကအဋ္ဌကထာ။ဤလေးကျမ်ိုးကိုနှိုးနှောသော် အာပုစ္ဆာမှာ ဝါတ-ပါနဂဗ္ဘဒွါရ၊ အာပုစ္ဆနံ နတ္ထိ-မှာ ပမုခကောဋ္ဌကဒွါရ ဖြတ်ဘွယ်ရှိ၏။]

၅။ စက်မေ စက်မန္ဒြာ ပိ၊ ဝုဗ္ဘေန ပရိဝတ္တယေ။
ယေန ဝုဗ္ဘော သ သယ်ာဋိ၊ ကဏ္ဏေနေနံ နု ယဋ္ဌယေတိ။ ။

၅။ စက်မေ၊ စက်ြိတခုတည်း၌။ ဝုဗ္ဘေန၊ သီတင်းကြီးနှင့်တကွ။ စက်-မန္ဒြာပိ၊ စက်ြိသွားသောရဟန်းသည်လည်း။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဝုဗ္ဘော၊ သီတင်းကြီးရှိ၏။ တေန၊ ထိုသီတင်းကြီးရှိရာသို့။ ပရိဝတ္တယေ၊ ရှေးရှုမျက်နှာလှည့်လည်ရာ၏။ [သ သယ်ာဋိ-ကို သော-သယ်ာဋိပုဒ်ဖြတ်။] သော၊ ထိုသီတင်းငယ်သည်။ ဧနံ၊ ထိုသီတင်းကြီးကို။ သယ်ာဋိကဏ္ဏေန၊ ကိုယ်ဝတ်သက်နှင်းစွန်းဖြင့်။ နယဋ္ဌယေ၊ မခိုက်မထိပါးစေရာ။

[သဗ္ဗံ ဟိ စီဝရံ သယ်ဋိတတ္တာ သယ်ာဋိတိ ဝုစ္စတိ။ တေန ဝုတ္တံ သယ်ာဋိ-ယော ဒါတဗ္ဗာတိ။ ။မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။ ဤ၌ကား အရာအားဖြင့် ကိုယ်ဝတ်ကိုသယ်ာဋိဟု ဆိုအပ်၏။]

အာပုစ္ဆကရဏပြီး၏။

၁၈-နဂ္ဂ

၁။ နဂ္ဂေါ မဂ္ဂံ ဝဇေ ဘုဇ္ဇေ၊ ပိဏ္ဍေ ခါဒေ နု သာယယေ။
နု ဂဏ္ဍေ နု ဒဒေ နေဝ၊ ဝန္ဒေ ဝန္ဒာပယေယျ ဝါ။ ။

၁။ နဂ္ဂေါတိ၊ ကား။ နဂ္ဂေါ၊ အဝတ်မဝတ်သောရဟန်းသည်။ မဂ္ဂံ၊ခရီးကို။ နဝဇေ၊ မသွားရာ။ နဘုဇ္ဇေ၊ စားဘွယ်ကိုမစားရာ။ နပိဏ္ဍေ၊ သောက်ဘွယ်ကို မသောက်ရာ။ နခါဒေ၊ ခဲဘွယ်ကိုမခဲရာ။ နသာယယေ၊ လျက်ဘွယ်ကိုမလျက်ရာ။ နဂဏ္ဍေ၊ မိမိမခံရာ။ နဒဒေ၊ သူ့အားမပေးရာ။ နေဝဝန္ဒေ၊ မိမိရှိမခိုးရာ။ နဝန္ဒာပယေယျဝါ၊ သူ့ကိုလည်းရှိမခိုးစေရာ။

၂။ ပရိကမ္မံ နု ကာရေယျ၊ နု ကရေ ပဋိဆာဒိသု။
ပရိကမ္မေ ဒုဝေ ဝတ္ထု၊ ဆ္ဆာဒိ သဗ္ဗတ္ထ ကပ္ပိယာတိ။ ။

၂။ ပရိကမ္မံ၊ ချေးတွန်းခြင်းစသော လက်အမှုစသည်ကို။ နကာရေယျ၊ သူ့ကိုမပြုစေရာ။ နကရေ၊ မိမိမပြုရာ။ ပဋိဆာဒိသု၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းသုံးပါး တို့တွင်။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သောဇရုံးအိမ်, ရေဖုံးလွှမ်းခြင်းတို့သည်။ ပရိ-

ကမ္မေ၊ ချေးတွန်းခြင်းစသော လက်အမှုစသည်၌။ ကပ္ပိယာ၊ အပ်ကုန်၏။ ဝတ္ထုစ္ဆာဒိ၊ အဝတ်ဖုံးလွှမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသွားခြင်း စားခြင်း စသည်၌။ ကပ္ပိယာ၊ အပ်၏။

*ဇန္ဓာဝါရ၊ ဥဒက၊ ဝတ္ထ ဆာဒိသုံး။

နဂ္ဂပြီး၏။

၁၉-နာနုကပ္ပ

၁။ နစ နာယေယျ ထေရာနံ၊ ပုရတောပရိ ဝါ တထာ။
ဒဒေယျ သြတရန္တာနံ၊မဂ္ဂမုတ္တရ မာနကော။ ။

၁။ နာနကပ္ပေါတိ၊ ကား။ ထေရာနံ၊ မထေရ်ကြီးတို့၏။ ပုရတော၊ မျက်နှာရှေ့ရှုတူရှုအရပ်၌ရင်း။ ဥပရိဝါ၊ ရေညာ၌ရင်း။ နစနာယေယျ၊ ရေမချိုးရာသည်သာတည်း။ တထာ၊ ပါး။ ဥတ္တရမာနကော၊ ရေမှတက်သော သီတင်းယ်သည်။ သြတရန္တာနံ၊ ရေသို့သက်ကုန်သော သီတင်းကြီးတို့အား။ မဂ္ဂံ၊ ဝရိုးကို။ ဒဒေယျ၊ ရှောင်လွှဲ၍သာပေးရာ၏။

၂။ ကုဋ္ဌတ္ထမ္ဘတရုဋ္ဌာနေ၊ နာယမာနော နယံသယေ။
ကာယံ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထေန၊ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိယာ။ ။

၂။ နာယမာနော၊ ရေချိုးသောရဟန်းသည်။ ကုဋ္ဌတ္ထမ္ဘတရုဋ္ဌာနေ၊ အုတ်,ကျောက်,သစ်နံရံ,ရေချိုးဆိပ်၌ စိုက်သောတိုင်,သစ်ပင်,တကျစ်ရေးရှစ်ကွက်ကျားသဏ္ဌာန်ထု၍ ရေချိုးဆိပ်၌စိုက်သော ပျဉ်၌။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ နယံသယေ၊ မပွတ်ရာ။ ဂန္ဓဗ္ဗဟတ္ထေန၊ သစ်မျောက်လက်ဖြင့်ရင်း။ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တိယာ၊ မှတ်ကျောက်မှန်ကို ချိပ်ဖြင့်ဘွဲ့လျက် အလုံးပြု၍ ချည်ဖြင့် သီသော ချေးသတ်ဖြင့်ရင်း။ ဝါ၊ ချိပ်ရွဲလုံးကိုသီသောချေးတွန်း ချေးပွတ်ဖြင့်ရင်း။

၃။ မလ္လကေနာညမညံ ဝါ၊ သရီရေန နယံသယော။
ဂဟပါလိဒ္ဌကာဏ္ဍာနိ၊ ဝတ္ထဝဋ္ဋိ စ ဝဋ္ဋတိ။ ။

၄။ သဗ္ဗေသံ ပုထုပါဏီ စ၊ ကလ္လသာကတမဿကံ။
ပါသာဏဖေဏကထလာ၊ ကပ္ပန္တိ ပါဒယံသနေတိ။ ။

၃-၄။ မလ္လကေန၊မကရိုးသွားထု၍ထွေးခံခြေသဏ္ဌာန်ပြုသော ချေးပွတ်ဖြင့်ရင်း။[ခွေးသွားစိတ်လည်းဟု။]အညမညံ၊အချင်းချင်း။ သရီရေနဝါ၊ကိုယ်

ဖြင့်ရင်း။ နယံသယေ၊ ရာ။ ကပါလိဌကခဏ္ဍာနိ၊ အိုးကွဲ,အုတ်ခဲတို့သည်ရင်း။ ဝတ္ထုဝန္ဒိစ၊ ပုဆိုးကျစ်သည်ရင်း။ ပုထုပါဏိစ၊ ဖြန့်သောလက်သည်ရင်း။ သဗ္ဗေသံ၊ အလုံးစုံနှာ, မနှာသော ရဟန်းတို့အား။ ဟံသိတုံ၊ ၄၊။ [ထည့်။] ဝ၊ ဝိဌိပရိကမ္မံ၊ကျောက်ကိုချေးတွန်းခြင်းကို။ ကာတုံ၊ ၄၊။[ထည့်။] ဝန္ဒတိ၊ ၏။ [အကလ္လသပုဒ်ဖြတ်။] အကလ္လသ၊ မခန့်ဏှိသာ နှာသော ရဟန်းအား။ အကတမလ္လကံ၊ မ.ကရိုးသွားမထုမှု၍ ပြုသော ချေးပွတ်သည်။ ဝန္ဒတိ၊ ၏။ ပါသာဏဖေဏကထလာ၊ ကျောက်ခဲ, ပင်လယ်ရေခြုပ်,အိုးကွဲတို့သည်။ ပါဒယံသနေ၊ ခြေကိုပွတ်ခြင်းဌ။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။

[မလ္လကံနှာမ မကရဒန္တကေ ဆိန္ဒိတ္တာ မလ္လကမ္ဘလသဏ္ဌာနေန ကတံ ဝုစ္စတိ။ အဋ္ဌကထာ။ မလ္လကမ္ဘလသဏ္ဌာနေနာတိ ခေဋ္ဌမလ္လကမ္ဘလသဏ္ဌာနေန။ ။သာ ရတ္ထဒီပနီ–ဝိ၊တိ။ ။မလ္လကေနာတိ မကရဒန္တကေဆိန္ဒိတ္တာ ပဒုမကဏ္ဏိက သဏ္ဌာနေန ကတမလ္လကေန-ဟု ဋီကာသစ်ဘွင့်သည်မှာ ကတကံနှာမ ကဏ္ဏိကာကာရံ ပါဒဃံသနတ္ထံ ကဏ္ဌေက ဥဋ္ဌာပေတ္တာ ကတံ-ဟူသော ကတကဏ်အဘွင့် အဋ္ဌကထာကို မလ္လက၏ အဘွင့်ထင်၍ ဘွင့်ခြင်းသာ။

ခဏ္ဍာနိ–ဝန္ဒိ-ပါဏိ-ပုဒ်တို့ကို ကရဏတ္ထာ၌ ပစ္စတ္တတြဲ၍ဖြင့်သော်လည်းသမ္ပန်။ ခဏ္ဍာနိ-ဝန္ဒိကို-ငဲ့၍ဃံသိတုံ၊ ပါဏိ–ကိုငဲ့၍ဝိဌိပရိကမ္မံကာတုံ။ [ထည့်။] ပုထုပါဏိကန္တိဟတ္ထပရိကမ္မံ ဝုစ္စတိ။တဿာ သဗ္ဗေသံ ဟတ္ထေန ဝိဌိပရိကမ္မံ ကာတုံဝန္ဒတိ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ပုထုပါဏိနာ ကာတဗ္ဗကမ္မံ ပုထုပါဏိကံ။ ။ဝဗိရေဗုဒ္ဓ ဋီကာ။ လက်ဆုပ်ကိုမပြတ်မှု၍ ဖြန့်သော လက်ဝါးပြင်ဖြင့် ကျောက်ကိုခေျးတွန်းသည်ကို ရည်၍ ဟတ္ထပရိကမ္မံ ဝုစ္စတိ-ဘွင့်၏ဟု မိန့်သော ဝိမတိအလို ပုထုသဒ္ဒါ ဝိတ္ထာရတ္ထေ။ ပုထုနှာနှာပါဏိ ပုထုပါဏိ။ ဟတ္ထပရိကမ္မံ ရုဋ္ဌိဝသေန။ ။ ဋီကာသစ်။ ဤအလိုပုထုသဒ္ဒါနှာနတ္ထေ။ ပုထုပါဏိတိ ဟတ္ထပရိကမ္မံ ဝုစ္စတိ။ ။ ဋီကာဟောင်း။ ဤသို့ဘွင့်ကြရာ၌ ပါဏိကပုဒ်,ပါဏိပုဒ်အနက် အထူးမပ်၊ ဝိစိတြတဒ္ဓိတ်မျှသာထူး၏၊ ယင်းသို့လျက် ပုထုပါဏိစ၊ လက်ဖနှောင့်သည်ရင်း။ ဟူ၍ သမ္ပန်ကြသည်မှာခဏ္ဍာနိ-ဝန္ဒိ-ဟူသောရှေးနှစ်ပုဒ်နှင့်လျော်စေသည်၊အကလ္လသ ဟု မဖြတ်မှု၍ ကလ္လသ၊ မနှာသောရဟန်းအား။အကတမလ္လကံ၊ သည်၊ ဝန္ဒတိ၊ အပ်၏။ သမ္ပန်ကြသည်မှာ အကတမလ္လကံနှာမ မကရဒန္တေ ဆိန္ဒိတ္တာကတံ။ ဣဒံဝိလာနုသေဝဝန္ဒတိ၊ ဟူသော အဋ္ဌကထာနှင့်မညီ။]

နှာနကပ္ပဋိုး၏။

၂၀-အဝန္ဒိယ

၁။ ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပန္နေ၊ နှာနှာသံဝါသ ဣတ္ထိယော။
နဝေါ စ ဂရုကဒ္ဒေါ စ၊ ပဏ္ဍကော စ အဝန္ဒိယာတိ။ ။

၁။ အဝန္ဒိယောတိ၊ ကား။ ဥက္ခိတ္တာ၊ အာပတ်ကို မရှုခြင်း, အာပတ်ကို မကုခြင်း,မိစ္ဆာအယူကို မစွန့်ခြင်းကြောင့် နှင်ထုတ်အပ်ကုန်သော ရဟန်းသုံးယောက်တို့ကိုဂုင်း။ အနုပသမ္ပန္န နာနာသံဝါသ ဇုတ္ထိယော၊ ပဋ္ဌင်းမဟုတ်သောသူ,အယူအသီးအခြားဖြစ်လျက် ပေါင်းဘော်သော သီတင်းကြီး, အဓမ္မဝါဒိရဟန်း,မိန်းမတို့ကိုဂုင်း။နဝေါစ၊သီတင်းငယ်ရဟန်းကိုဂုင်း။ဂရုက ဌောစ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ခ္ခတည်သော ရဟန်းကိုဂုင်း။ ပဏ္ဍကောစ၊ ပဏ္ဍုဂ်ကိုဂုင်း။ အဝန္ဒိယာ၊ ရှိမခိုးအပ်ကုန်။

[နာနာသံဝါသကသည် ကမ္မနာနာသံဝါသက, လဒ္ဓိနာနာ သံဝါသကအား ဖြင့် နှစ်ပါး၊ ဥက္ခိတ္တကသည် ကမ္မနာနာသံဝါသကမည်၏၊ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တက သည် လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကမည်၏၊ ထိုတွင် ကမ္မနာနာသံဝါသကကို ဥက္ခိတ္တ သဒ္ဒါဖြင့် ယူအပ်ပြီးဖြစ်၍ ဤ၌လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကကို ယူအပ်၏။

လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကောနာမ ဥက္ခိတ္တာနုဝတ္တကော။ ကမ္မနာနာသံဝါ သကောနာမ ဥက္ခေပနိယ ကမ္မကတော။ ။သာရတ္ထဒီပနီ။

ဥက္ခိတ္တဂ္ဂဟဏေန ကမ္မနာနာသံဝါသကော ဂဟိတော၊ နာနာသံဝါသဂ္ဂ ဟဏေနပနလဒ္ဓိနာနာသံဝါသကော။ ။စမ္မေယျကွန္ဓကအဋ္ဌကထာ။

ဝါ၊အတ္တကတ,သံဃကတနာနာသံဝါသကနှစ်ပါးတွင် ဥက္ခိတ္တကသည် သံဃ ကတမည်၏၊ အတ္တကတနာနာသံဝါသကသည် ဓမ္မဝါဒိ, အဓမ္မဝါဒိဟူ၍ နှစ်ပါး တည်း၊ထိုတွင် ဤအဝန္ဒိယဒုရာခ္ခ အဓမ္မဝါဒိလဒ္ဓိနာနာသံဝါသကကို လိုအင်၏။

နာနာသံဝါသကော ဝုစ္စတေရော အဓမ္မဝါဒိ အဝန္ဒိယော။ နာနာ။ပ။ ဓမ္မဝါဒိ ဝန္ဒိယော။ ။ပါဠိဘော်။ ယင်းသို့ဖြစ်လျက် နာနာသံဝါသကောနာမ လဒ္ဓိနာ နာသံဝါသကောပိ ကမ္မနာနာသံဝါသကောပိ-ဟုဋ္ဌိကာသစ်မိန့်သည်မှာအတ္ထုဒ္ဒါ ရေမျှသာ။ ။ပါရိဝါသိယမူလာယ ပဋ္ဌိကဿနာရဟာမာနတ္တာရဟ မာနတ္တစာရီ အဗ္ဘာနာရဟာဝရကဌာတိ ဇုဓဂဟိတာ။ ။ဋ္ဌိကာဟောင်း။]

* ဝတ်ဆောက်တည်ခြင်း၊ ငင်ရင်းထိုက်လတ်၊ မာနက်ထိုက်သင့်၊ မာနတ်ကျင့် ဟန်၊ထိုက်အဗ္ဘာန်၊ငါးတန်ဂရုကင်္ခ။

အဝန္ဒိယပြီး၏။

---

၂ ၁-စမ္မ

၁။ မိဂါဇေဋ္ဌကစမ္မာနိ၊ ကပ္ပန္တိ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။
ရောဟိတေဏိပသဒါ၊ ကုရုဂ်ါမိဂဇာတိကာ။ ။

၁။ စမ္မန္တိ၊ကား။ မိဂါဇေဋ္ဌကစမ္မာနိ၊ သမင်,ဆိတ်မြန်မာ,ဆိတ်ကုလား တို့၏အရေတို့ကို။ ဝါ၊တို့သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ဌ၊။ ဝါ၊ သည်။ [ဝိကတိကတ္တား။]

ကပ္ပဋ္ဌိ၊အပ်ကုန်၏။ ရောဟိတ၊စိုင်။ ဝါ၊ သမင်ဝက်။ ဝါ၊သမင်ဘား။ ဇော်၊ ဇော်မည်သောသား။ ပသဒါစ၊ချေတို့သည်ရင်း။ ကုရုဂ်၊ ဆတ်တို့သည်ရင်း။ မိဂမာတုကာ၊ သမင်ပျံအောက်မား၊တို့သည်ရင်း။ [စသဒ္ဒါဖြင့်ပေ။] မိဂဇာတိ ကာ၊အရေအပ်ခြားသားသုံးပါးတွင် သမင်မျိုးတို့တည်း။

[မိဂစမ္မေ ဇော်မိဂေါ ဝါတမိဂေါ ပသဒမိဂေါ ကုရုဂ်မိဂေါ မိဂမာတုကော ရောဟိတမိဂေါတိ ဧတေသံယေဝ စမ္မာနိ ဝဋ္ဋန္တိ။အညေသံပန–

မဏ္ဍဋ္ဌော ကာဠသိဟာစ၊သရဘော ကဒလိမိဂေါ။
ယေစ ဝါဠမိဂါ ကေစိ၊ တေသံ စမ္မံ နဝဋ္ဋတိ။ ။

*ဇော်-ဝါတ၊ပသဒ၊ရုဂ်-မာတု-ရော။
မိဂမျိုးမှာ၊ဌကထာ၊သွင်းကာမိန့်မြွက်ဟော။
ဤမှကြွင်းရာ၊သားရေမှာ၊ဆောင်ခါမအပ်သော။

ဋီကာနှစ်စောင်၌ ဝါတမိဂမိဂမာတုကာဒယော-ဟု အာဒိနှင့်မြို၏၊ ကျမ်း တပါးတို့၌ အာဒိမရှိ၊မဏ္ဍဋ္ဌောစသောဂါထာကို ဋီကာဟောင်းဆောင်ရာ၌ မဏ္ဍ ဋ္ဌောကာဠသိဟောစ၊ ခရဘော ကဒလိမိဂေါရှိ၏၊ ယင်းသို့ရှိသည့် အလိုကား- သရဘာအရာတွင် ခရဘာကိုသွင်း၊အာဒိဖြင့် သရဘမိဂကိုယူလိုရိပ်ရှိ၏၊ မဏ္ဍဋ္ဌော၊ မျောက်။ ကာဠသိဟာ၊ဝံ။သရဘော၊ သမင်ဆိုး၊ဆောက်။ ကဒလိမိဂေါ၊ဝံပိုင်။ ခရဘော၊မြည်း။

*တိရစ္ဆာန်ချေ၊ဟောက်၍နေ၊မြှင်ခြေမနိုး၊ကမ်း။

ဟူ၍ခွဲထား၊စပ်ဘဏ္ဍာကိုရှု၍ [ဂ]ဟု ခေါ်ဝေါ်အပ်သော တိရစ္ဆာန်သတ္တဝါ ချေကိုဌင်း,မြှင်ခြေ၌ မုဒ္ဓဇရနှင့်ယှဉ်သောကြောင့် တိရစ္ဆာန်ချေ၌ တာလုဇ ယနှင့် ယှဉ်သည်ကိုဌင်းသိအပ်၏။]

၂။ အနုညာတတ္တယာ အညံ၊ စမ္မံ ဒုက္ကဋဝတ္ထုကံ။
ထဝိကောပါဟနေ စမ္မံ၊ သဗ္ဗံ ကပ္ပတျမာနုသန္တိ။ ။

၂။ အနုညာတတ္တယာ၊ ခွင့်ပြုအပ်သော သမင်, ဆိတ်, သိုးသုံးပါး အပေါင်း၏အရေမှ။ အညံစမ္မံ၊ တပါးသော သားရေသည်။ ဒုက္ကဋဝတ္ထုကံ၊ ဒုက္ကဋ်၏အကြောင်းတည်း။ အမာနုသံ၊လူရေမှတပါးသော။ သဗ္ဗံ၊သော၊စမ္မံ၊ သည်။ထဝိကောပါဟနေ၊အိတ်, ဘိနပ်၌။ ကပ္ပတိ၊အပ်၏။

[ထဝိကာတိ ဥပါဟနကောသကသတ္ထကကောသကာ ကုဋ္ဌိကာကောသကာဒိ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊နပတ္တတ္ထဝိကာဒယော။ ။ဋီကာဟောင်း။]

စမ္ဘပြီး၏။

၂၂-ဥပါဟန

၁။ မဏ္ဍဒေသေ နကပ္ပန္တိ၊ ဂဏာဂ်ိက္ခုပါဟနာ နဝါ။
သဗ္ဗသ ကပ္ပန္တာရာမေ၊ သဗ္ဗတ္ထာကလ္လကသ စ။ ။

၁။ ဥပါဟနာစေဝါတိ၊ ကား။နဝါ၊ အသစ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဂဏာဂ်ိက္ခုပါ ဟနာ၊အထပ်ထပ်သောဘိနပ်တို့သည်။ မဏ္ဍဒေသေ၊မဇ္ဈိမဒေသ၌။ နကပ္ပန္တိ၊ မအပ်ကုန်။ အာရာမေ၊အရံတွင်း၌။ သဗ္ဗသ၊ ခပ်သိမ်းသောနာ, မနာသော ရဟန်းအား။ ဥပါဟနာ၊ တို့သည်။[ထည့်။]ကပ္ပန္တိ၊ ကုန်၏။အကလ္လကသစ၊ နာသော ရဟန်းအားကား။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အရံတွင်း,အရံပ အရပ်ခပ်သိမ်း၌။ ကပ္ပန္တိ၊ကုန်၏။

တတ္ထ တတ္ထ ဂိလာနောတိ၊ တံ ဝိနာ ဖာသုကော ဂတော။
တတော တာယ ဝိနာ ဖာသု၊အကလ္လော တတ္ထ ဥဿယတိ။ ။

တတ္ထတတ္ထ၊ထိုထိုသိက္ခာပုဒ်၌။တံဝိနာဖာသုကော၊ထိုထိုအစာစသည်နှင့် ကင်း၍ မချမ်းသာသောသူသည်။ ဂိလာနော၊မည်၏။ ဧုတိ၊ဤသို့။ အာဂတော၊၏။ ဟတော၊ထို့ကြောင့်။ဤ၊ဤအရာ၌။တာယဝိနာဖာသု၊ထိုဘိနပ်နှင့်ကင်း၍ မချမ်းသာသောသူကို။ အကလ္လောတိ၊ဟူ၍။ ဥဿယတိ၊၏။

သမ္ဗဝေ ဗျဘိစာရေ၊ဘေဒကံ သာတ္ထကံ ဧုတိ။
မဏ္ဍဒေသေတိဘေဒေန၊တဒဏ္ဍံ ဗျဘိစရတိ။ ။
[ဋီကာသစ်အဆိုကို သင်ဟဂါထာမူသည်။]

သမ္ဗဝေ၊ သာမည်ဖြစ်သင့်ခြင်းသည်ရင်း။ ဗျဘိစာရေ၊ သာမည်သမ္ဗဝ၏ အကျိုးဖြစ်သော အထူးပိုင်းခြား၍ ဖြူးခြင်းသည်ရင်း။ သတိ၊ သော်။ ဘေဒကံ၊ ဝိသေသနသည်။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိ၏။ ဧုတိ-ဂသ္ဆ၊ ထို့ကြောင့်။ မဏ္ဍဒေ-သေတိဘေဒေန၊ မဏ္ဍဒေသ, ပစ္စန္တ၌မအပ်ခြင်း သာမည် ဖြစ်သင့်လျက် မဏ္ဍဒေသ ဟူသော ဝိသေသနဖြင့်။ ကြောင့်။ တဒဏ္ဍံ၊ ထိုမဏ္ဍဒေသ၌မအပ်ခြင်းမှတပါးသော ပစ္စန္တ၌အပ်ခြင်းအကျိုးကို၊ ဗျဘိစရတိ၊ အထူးပိုင်းခြား၏။ ဗျဘိစရတိ၌ ဝိကား ဝိသေသ၊ အဘိကား ပရိစ္ဆိန္န။

[သမ္ဗဝေါနာမ သာမညံ၊ ဗျာဘိစာရောတု တပ္ပလံ။ ။ဇာလိနီ။]

(က) ဘူတကထာဗျဝစ္ဆေဒေါ၊ ဝိသေသနံ ဒုဗာ ထဝါ။
သမ္ဗဝေါ ဘူတကထနံ၊ ဗျဘိစာရောဗျဝစ္ဆေဒေါ။
ယုတ္တံဝ သမ္ဗဝေါနာမ၊ ဂဟဏဟေတု ဘာဝတော။ ။

(ခ) ဂဟိတေ နိ'ဝတ္ထိတေ ဝါ၊ ဘေဒကံ သာတ္ထကံ သိယာ။
သမ္ဗဝေါ ဂဟိတောနာမ၊ ဗျဘိစာရော နိ'ဝတ္ထိတော။ ။

(က) အထဝေါ၊ တနည်းကား။ ဘူတကထာ၊ ဘူတကထနဝိသေသနဉင်း။ ဗျဝစ္ဆေဒေါ၊ ဉင်း။ ဧကဘိ၊ သို့။ ဝိသေသနံ၊ ဝိသေသနသည်။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါး အပြားရှိ၏။ တေသု၊ တွင်။ သမ္ဘဝေါ၊ အသင့်ဖြစ်ခြင်းသည်။ဘူတကထနံ၊ မည်၏။ [ပုံကား-စ်တြေပကွော မယူရောတည်း။] ဗျဘိစာရော၊ သည်။ ဗျဝစ္ဆိေဒေါ၊ မည်၏။ [ပုံကား-ဗုဒ္ဓံဝိသုဒ္ဓံ တည်း။] ယုတ္တိ ဝ၊ အားငံ့သည်လျှင်၊ ဂဟဏဟေတုဘာဝတော၊ ယူခြင်း၏အကြောင်း၏အဖြစ်ကြောင့်။ သမ္ဘဝေါနာမ၊ မည်၏။

[သမ္ဘဝနံ သမ္ဘဝေါ ယုတ္တိတိ အတ္ထော။ ။သဒ္ဒနီတိ။ သမ္ဘဝေါ ဟိ ဂဟဏကာရဏံ။ ၊ဋီကာဒ္ဒါရ။]

(ခ) ဝေါ၊ ကား။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သောအဖြစ်သည်ဉင်း။ နိဝတ္တိတော၊ နှစ်စေအပ်သော အဖြစ်သည်ဉင်း။သာဓာရဏော၊ဆက်ဆံလတ်သော်။ဘေ-ဒကံ၊ ဝိသေသနသည်။ သာတ္ထကံ၊ အကျိုးရှိသည်၊ သိယာ၊ ၏။ သမ္ဘဝေါ၊ သည်၊ ဂဟိတောနာမ၊ မည်၏။ ဗျဘိစာရော၊သည်။နိဝတ္တိတော၊မည်၏။

[ဂဟေတဗ္ဗ နိဝတ္တေတဗ္ဗ သာဓာရဏဝစနဗ္ဗိဒံ-ဟူသော ဋီကာဒ္ဒါရနည်း, ဝိသေသန ဘေဒသင်္ဂဟ ဂါထာကို ဋီကာနည်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အကျဉ်းမျှသာ ဆိုလိုက်သည်။]

၂။ သဗ္ဗနိလက ဩဒါတ၊ ပီတလောဟိတကဏ္ဍကာ။
မဟာရဂ် မဟာနာမ၊ ရဂ်ရတ္တာဥပါဟနာ။ ။

၂။ သဗ္ဗနီလက ဩဒါတ ပီတ လောဟိတ ကဏ္ဍကာ၊အလုံးစုံညိုသော အဆင်း,အလုံးစုံဖြူသောအဆင်း,အလုံးစုံရွှေသောအဆင်း, အလုံးစုံနီသော အဆင်း, အလုံးစုံမည်းသော အဆင်းရှိကုန်သော ဘိနပ်တို့ကိုဉင်း။ မဟာရဂ်မဟာနာမရဂ်ရတ္တာဥပါဟနာ၊ အလုံးစုံ ကင်းခြေများ ကျောက်ကုန်း အဆင်းရှိသော ဆိုးရည်, အလုံးစုံ ဖြေ့တော့သော အဆင်းရှိသောဆိုးရည် ဖြင့်တပ်ကုန်သောဘိနပ်တို့ကိုဉင်း။

၃။ သဗ္ဗမဏ္ဍဋ္ဌိကာ စိတြာ၊ နီလပီတာဒိဝဏ္ဏိကာ။
တိတ္တိရပတ္တိကာ မေဏ္ဍာ၊ အဇပိသာဏဝဏ္ဏိကာ။ ။

၃။ သဗ္ဗမဏ္ဍဋ္ဌိကာ၊ အလုံးစုံနီတွေးမောင်းစွေးသော အဆင်းရှိကုန်သော ဘိနပ်တို့ကိုဉင်း။ ဝါ၊ထန်းကျင့်တိန်းညက်အဆင်း။ဝါ၊ ကုလားစလပ်အဆင်း။ စိတြာ၊သဏ္ဌာန်အားဖြင့် ဆန်းကျယ်သော အသည်းတပ်သော ဘိနပ်တို့ကိုဉင်း။ ဝါ၊ ခြေ||းပန်းခြေ||းနွယ်စသည်ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော ဘိနပ်တို့ကိုဉင်း။ နီလပီတာဒိဝဏ္ဏိကာ၊ အညို အရွှေ စသော အသည်းတပ်သော ဘိနပ်တို့ကို

ရင်း။ တိတ္ထိရပတ္ကိုကာ၊ ခါတောင်အလားပြောက်ကျားသော အသည်းတပ်သော ဘိနပ်တို့ကိုရင်း။ မေဏ္ဍာအဇရိသာဏဝဒ္ဓိကာ၊ ဆိတ်ကုလား, ဆိတ်မြန်မာချိုကဲ့သို့ အသည်းတပ်သောဘိနပ်တို့ကိုရင်း။

၄။ ခလ္လဗဒ္ဓါ ပုဋ္ဌဗဒ္ဓါ၊ တူလပုဏ္ဏာ စုပါဟနာ။
ပါဒုကတ္ထိမကာ မောရ၊ ပိဏ္ဍေန ပရိသိဗ္ဗိတာ။ ။

၄။ ခလ္လဗဒ္ဓါ၊ ဖနှောင့်ဖုံးတပ်ကုန်သော။ ပုဋ္ဌဗဒ္ဓါ၊ ဘမိုးဖုံး တပ်ကုန်သော။တူလပုဏ္ဏာ၊လဲဖြင့်ပြည့်ကုန်သော။ ဥပါဟနာစ၊တို့ကိုရင်း။ ပါဒုကတ္ထိမကာ၊ ဖနှောင့်ဖုံး,ဘမိုးဖုံးတပ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာ၊ရင်း။ မောရပိဏ္ဍေန၊ ဥဒေါင်းမြီးဖြင့်။ ပရိသိဗ္ဗိတာ၊ ထက်ဝန်းကျင် ချုပ်အပ် ကုန်သော။ ဥပါဟနာစ၊ ရင်း။

၅။ ဝိစ္ဆိကာဠိကတာ သီဟာ၊ ဗျဃ္ဃဒ္ဒါဇိနဒီပိနံ။
မဠာရကာဠကလုကာ၊ စမ္မေဟိ စ ပရိက္ခတာ။
ပါဒုကာ သက်မနိယာ၊ ကောစိ ဓာရေယျ ဒုက္ကဋံ။ ။

၅။ ဝိစ္ဆိကာဠိကတာ၊ ကင်းဗုဇွန်လက်မနှင့်တူသော အသည်းတပ်ကုန်သော။ဥပါဟနာ၊ရင်း။ သီဟဗျဃ္ဃဒ္ဒါဇိနဒီပိနံ၊ခြင်္သေ့,ကျား, ဗြဲ,သစ်နက်,သစ်ဆင်တို့၏။စမ္မေဟိ၊အရေတို့ဖြင့်ရင်း။ မဠာရကာဠကလုကစမ္မေဟိစ၊ ကြောင်, ရှဉ့်နက်,ရှူးရေတို့ဖြင့်ရင်း၊ပရိက္ခတာ၊ဝန်းကျင်ရံပတ်အနားကွပ်၍ ပြုအပ်ကုန်သော။ ဥပါဟနာစ၊ရင်း။ သက်မနိယာ၊ခြေဦးစွပ်၍ ပြောင်းရွှေစီးသွားအပ်ကုန်သော။ ပါဒုကာ၊ မြက်စသည်ဖြင့်ပြုသော ခြေနင်းဘို့ကိုရင်း။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်နာ, မနာသော ရဟန်းသည်။ ဓာရေယျ၊ ဆောင်ငြားအုံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

[မဠုဒ္ဓိကာ မဠုဒ္ဓိဝဏ္ဏာဝေ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ခန္ဓရဇနအရာဌ် မဠုဒ္ဓိကိုထန်းကျင့်, တိန်းညက်သမ္မန်ကြ၏၊ မဠုဒ္ဓိကာကဏဝေရပုပ္ပဝဏ္ဏာ။ ။ဋီကာဟောင်း။ မောင်းသော အဆင်းဟူ၍သာ သမ္မန်ကြ၏၊ ၎င်းအဆင်း၏ သရုပ်အထူးမထင်ရှားခဲ့ရကား–

ကျောင်းဆေးရေးရှင်တော်တကား။ ။မောင်းစွေးတွေးထင်တော်တကား။ ။ နှောင်းမွေးထွေးမြင်မြော်တကား။ ။ဟူသည်ကိုရှု၍ နီတျာစွေးစွေး၊ တွေးတွေးရဲရဲ ထင်သောအဆင်းဟု သိအပ်၏။

မဠုဒ္ဓိကေဝိမာနမ္ပိတိ ရတ္တဖလိကမယေ ဝိမာနေ၊ သိန္ဓုဝါရကဏဝိရမကုဋ္ဌသ-ဒိသဝဏ္ဏမဠုဒ္ဓံဟိမဠုဒ္ဓိကန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။ဝိမာန ဝတ္ထုအဋ္ဌကထာ။

ဝိစိတြာတိ သဏ္ဌာနဝိစိတြဝဒ္ဓါ အဓိပ္ပေါတာ၊ နာ ဝဏ္ဏေတာ။ သမ္ဘေ တေ အပဒနုတဗ္ဗာ ခလ္လကာဒီသု ပဝိဋ္ဌတ္တာ။ ။ဝိမတိ၊ ပုဗ္ဗသတာဒိဟိ ဝိစိတ္တာ စိတြာ။ ।ဋ္ဌိကာဟောင်း။ ဥလ္လုကာပက္ခိမိဋ္ဌာလာ။ ဋ္ဌိကာသစ်ရှိ၏။

ဝိမတိဋ္ဌလည်း မိဋ္ဌာလသဒိသမုခတ္တာ မဟာဥလ္လုကာပက္ခိမိဋ္ဌာလာတိ ဝုစ္စန္တိ၊ တေသံစမ္မံ နာမပ ဗ္ဗလောမဒမဝ-ဟု ရှိ၏၊လုကစမ္မပရိက္ခတာတိ ပက္ခိမိဋ္ဌာလစမ္မ ပရိက္ခတာ-အဋ္ဌကထာဘွင့်ရကား ဂါထာ၌ မဠ္ဠာရကာဋ္ဌကလုက-ဟု ဂ္ဂိုလိုဒ်။]

၆။ နိလာဒိဝဏ္ဏံ သကလံ၊ ပုဏ္ဍိတ္တာဝေကဒေသကံ။
ဥပါဟနာ ဝဋ္ဋေယ္ယ၊ ဟာရေတ္တာ ခလ္လကာဒိကန္တိ။ ။

၆။ နိလာဒိဝဏ္ဏံ၊ အညိုအစရှိသော အဆင်းကို။ ဝါ၊အညိုစသော အဆင်း ရှိသောဘိနပ်ကို။ လဘိတ္တာ၊ ၍။ ရဇနံ၊ ဆိုးရည်ကို။ [ထည့်။] သကလံ၊ အလုံးစုံကိုရင်း။ ဧကဒေသကံဝါ၊ တစိတ်ကိုရင်း။ ပုဏ္ဍိတ္တာ၊ သုတ်၍။ ခလ္ဝ ကာဒိကံ၊ ဖနှောင့်ဖုံးစသည်ကို။ ဟာရေတ္တာ၊ ပယ်၍။ ဥပါဟနာ၊ တို့ကို။ ဝဋ္ဋေယ္ယ၊ သုံးဆောင်ရာ၏။

[တောသု ယံကိဉ္စိ လဘိတ္တာ ရဇနံ စောဋ္ဌကေန ပုဏ္ဍိတ္တာ ဝဏ္ဏံ ဘိန္ဒိတ္တာ စာရေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ အပ္ပမတ္တကေနပိ ဘိန္နေ ဝဋ္ဋတိ၎ယ ဝ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ။ ဝဋ္ဋဖိ ပရိဘောဂေ။ ။သဒ္ဒနီတိ ဇကာရန္တဓာတ်ဋ္ဌမိန့်ရကား ဝဋ္ဋေယ္ယုဋ္ဌ ဟတိယကွဲရှာ၍ဂ္ဂိုလိုဒ်။]

ဥပါဟနပြီး၏။

၂၃-အနောလောကိယ

၁။ သာရတ္တော ဇုတ္ထိယာ ယောနိ၊ မုခံ ဝါ ဘိက္ခဒါယိယာ။
ပရသ ပတ္တ မုဒ္ဓာန၊ သညိ ဝါ အတ္တနော မုခံ။
အာဒါသောဒကပတ္တေ ဝါ၊ ဩလောကေယ္ယ သဒ္ဓုကန္တိ။ ။

၁။ အနောလောကိယန္တိ၊ ကား။ သာရတ္တော၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ ဇုတ္ထိယာ၊ မိန်းမ၏။ ယောနိ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကိုရင်း။ ဘိက္ခဒါယိယာ၊ ဆွမ်းလောင်းသောမိန်းမ၏။ မုခံဝါ၊ မျက်နှာကိုရင်း။ ဥဒ္ဓာနသညိ၊ ကဲ့ရဲ့ လိုသောအမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပရသ၊ သူတပါး၏။ ပတ္တံဝါ၊ သပိတ်,ဆွမ်း ခွက်ကိုရင်း။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကို။ အာဒါဒသ၊ ကြေးမှုန်ရင်း။ ဥဒကပတ္တေဝါ၊ ရေခွက်ရင်း။ ဩလောကေယ္ယ၊ ကြည့်ငြားအံ့။ အာသ၊ ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ခဏ်၊ ၏။ ဝါ။ ဒုက္ခဏ်၊ သည်။ အာသ၊ ဖြစ်၏။

အနောလောကိယပြီး၏။

၂၄-အဠုနိ

၁။ ဝဠာဒ္ဓသောဠသံသာ ဝါ၊ မဒ္ဒာ ဝဠုတိ အဠုနိ။
တိသော ပိ မူလေ ဂိဝါယံ၊ လေခါ ကောဝ ဗန္ဓိတုံ။ ။

၁။ အဠုနိတိ၊ ကား။ မဒ္ဒာ၊ ပြေပြစ်ချောမောစွာပြုအပ်သော။ အဠုနိ၊ မျက်စဉ်းကျည်သည်။ဝဠာ၊အလုံးသည်ရင်း။အဒ္ဓသောဠသံသာဝါ၊ ရှစ်မြောင့်, တဆယ့်ခြောက်မြောင့်သည်ရင်း။ ဝဠုတိ၊ ၏။ မူလေ၊ မျက်စဉ်းကျည်အရင်း၌။ တိသောပိလေခါ၊ သုံးခုသောအရေးတို့သည်လည်း။ ဝဠုန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ ဂိဝါယံ၊ ၌။ ဗန္ဓိတုံ၊ အပိတ်ကိုဘွဲ့ခြင်းငှါ။ ကောဝလေခါ၊ တခုသောအရေးသည်သာလျှင်။ ဝဠုတိ၊ ၏။

၂။ ယံကိဉ္စိ ရူပံ မာလာဒိ၊ ကမ္မံ မကရဒန္တကံ။
ဂေါမုတ္တကမုစန္ဒာဒိ၊ ဝိကာရံ နေတ္ထ ဝဠုတိ။

၂။ ဤ၎ကျမ်းကျည်၌။ ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ရူပံ၊ အရုပ်သည်ရင်း။ မာလာဒိ ကမ္မံ၊ခြူးပန်းစသည်ကို ရေးထုခြင်းသည်ရင်း။ မကရဒန္တကံ၊မကရ်းသွားထုခြင်းသည်ရင်း။ဂေါမုတ္တကမုစန္ဒာဒိဝိကာရံ၊ ဂေါ်မုတ်, လရေးစသော ဘောက်ပြန်ခြင်းသည်ရင်း။ နဝဠုတိ၊ မအပ်။

၃။ လဇ္ဇေကဝဏ္ဏသုတ္တေန၊ သိဒ္ဓိတုံ ထဝိကာ တထာ။
သိပါဋိကုဋ္ဌိကာကောသော၊ သလာကာပိ အစိတ္တကာ။

၃။ ထဝိကာ၊ မျက်စဉ်းအိတ်ကိုရင်း။ တထာ၊ ပါး။ သိပါဋိ၊ သင်ခုန်းအိမ်ကိုရင်း။ ကုဋ္ဌိကာကောသော၊ သံကောက်အိမ်ကိုရင်း။ ကေဝဏ္ဏသုတ္တေန၊ တခုသောအဆင်းရှိသောချည်ဖြင့်၊ သိဒ္ဓိတုံ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ လဇ္ဇာ၊ ရအပ်၏။ အစိတ္တကာ၊ အရုပ်ပန်းနွယ် မဆန်းကြယ်သော။ သလာကာပိ၊ မျက်စဉ်းတံကိုလည်း။ လဇ္ဇာ၊ ၏။

၄။ သခ်ိနာဘိဝိသာဏဒ္ဌိ၊ နဠဒန္တမယာ တထာ။
ဖလကဒ္ဌမယာ ဝေဠု၊ လာခါလောဟမယာ ပန။ ။

၅။ အဠုနိယော သလာကာယော၊ ခုမနေတ္တာ စ လဇ္ဇရေ။
တထာ သတ္ထကဒဏ္ဍာနိ၊ နတ္ထုဒါနာ စ တမ္မယာတိ။ ။

၄-၅။ သခ်ိနာဘိဝိသာဏဒ္ဌိနဠဒန္တမယာ၊ ခရုသင်းချက်,သားချို,လူရိုးမှ တပါးသောအရိုး,ကျ,ဆင်စွယ်ဖြင့်ပြီးကုန်သော။ အဠုနိယော၊ မျက်စဉ်း

ကျည်တို့ကိုဂင်း။ တထာ၊ ပါး။ ဖလကဋ္ဌမယာ၊ သစ်သီး,သစ်သားဖြင့်ပြီးကုန်သော။ အဋ္ဌနိယောစ၊ ဂင်း။ ပန၊ ထိုမှတပါး။ ဝေဠုလာခါလောဟမယာ၊ ဝါး,ချိပ်,ကြေး, သံဖြင့်ပြီးကုန်သော။ အဋ္ဌနိယော၊ တို့ကိုဂင်း။လဗ္ဘရေ၊ရအပ်ကုန်၏။တမ္မယာ၊ ထိုခရုသင်းစသည်ဖြင့်ပြီးကုန်သော။ သလာကာယော၊မျက်စဉ်းတံတို့ကိုဂင်း။ ရူမနေတ္တာစ၊အခိုးတံတို့ကိုဂင်း။တထာ၊ပါး။သတ္ထက ဒဏ္ဍာနိ၊ ထားငယ်ရိုးတို့ကိုဂင်း။ နတ္ထု၊ဒါနာစ၊ နှာနှတ်တံတို့ကိုဂင်း။ လဗ္ဘရေ၊ကုန်၏။

[ရုစာရုစိရဝ ဏ္ဍိနီ-ဟူသော နာရဒဇာတ်၌ တစိတ်သုတိတူသော ရုစိရပုဒ်ဖြင့် ရုစာပုဒ်ကို အသူးပြု၍ ဟောတော်မူ၏သို့၊ဒသနခသမောခနသမုဒ္ဓလံ အဋ္ဌလိ-ဟူသော အဌကထာ၌ တစိတ်သုတိတူသောဇလံပုဒ်ဖြင့် ဇလိ'ပုဒ်ကို အထူးပြု၍ မိန့်၏သို့၊ အဋ္ဌနိဇနရဏ္ဍနိဟူသော ဒိနိ၌ယခု တစိတ်သုတိတူသောရဏ္ဍနိ ပုဒ်ဖြင့် အဏ္ဍနိပုဒ်ကိုအထူးပြု၍ မိန့်ရကား အဏ္ဍနိ၌တတိယကွဲရာလိုသည်။]

အဋ္ဌနိပြီး၏။

၂၅-အကပ္ပိယသယန

၁။ အာသန္ဒီ တူလိ ပလ္လင်္ကော၊ ပဋိကံ ဂေါနု စိတ္တကံ။
ပဋလိ ဝိကတိ ဥဒ္ဒ၊ လောမီ ကေန္တ လောမိကာ။ ။

၁။ အကပ္ပိယသယနာနိတိ၊ ကား။ အာသန္ဒီ၊ မြတ်စွာဘုရားလက်ရှစ်သစ်, မဇ္ဈိမပုရိသ၏တတောင်, ပကတိပုရိသ၏ တတောင့်ထွာထက် အခြေရှည်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်။ တူလိ၊ သစ်လဲ,နွယ်လဲ,မြက်လဲမြေးသော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်,လဲသွတ်သော အိပ်ရာနေရာ။ ပလ္လင်္ကော၊ အခြေ၌ ခြေသွေ့,သစ်,ကျား, သားရဲရုပ် တပ်သော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ဟူသောပလ္လင်။ ပဋိကံ၊ သားမွေးဖြင့်ပြီးသော ဖြူသောအခင်း။ ဂေါနု၊ လက်လေးသစ်ထက် ရှည်သော အမွေးရှိသော ကော်ဇောကြီး။ [ဤပုဒ်ကား-အဝိဘတ္တိက နိဒ္ဒေသ။ ဝါ၊ လုတ္တဝိဘတ္တိပုဒ်။ ဝါ၊ သြ-ကိုချေ၍ ထိုကျေရာ၌ အ-အကွဲရာလာ။]စိတ္တကံ၊ခြေသွေ့,သစ်,ကျား,သားရဲ ရုပ်ဖြင့်ဆန်းကြယ်သော သားမွေးအခင်း။ ပဋလိ၊ တခဲနက် ပန်းပွင့်ရှိသော နီသော သားမွေးအခင်း။ ဝိကတိ၊ခြေသွေ့ရုပ်,ကျားရုပ်စသည်တို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်သော သားမွေးအခင်း။ ဥဒ္ဒ၊လောမီ၊ တဘက်အမွေးတပ်သော သားမွေးအခင်း။ ဧကန္တ လောမိကာ၊ နှစ်ဘက်အမွေးတပ်သော သားမွေးအခင်း။

၂။ ကုဋ္ဌံ ကောသေယ္ယံ ကဋ္ဌိသံ၊ ဟတ္ထိအာသရထတ္ထရာ။
ဇိနပ္ပဝေဏိကဒလီ၊ မိဂပ္ပဝရ အတ္ထရာ။ ။

၂။ ကုဋ္ဌံ၊ တကျိပ် ခြောက်ယောက်သော ကချေသည်မတို့ ရပ်၍ ကလောက်သော သားမွေးအခင်း။ ကောသေယ္ယံ၊ ရတနာရွှေချည်တို့ဖြင့် ချုပ်သော ပိုးချည်ဖြင့် ပြီးသောအခင်း။ ကဋ္ဌိသံ၊ ပိုးချည်အတွင်း ရွှေချည်သွင်းလျက် ရက်အပ်သော အခင်း၊ ဟတ္ထိအာသရထတ္ထရာ၊ ဆင်ကုန်းနှီး, မြင်းကုန်းနှီး,ရထားအခင်းတို့။ အဇိနပ္ပဝေဏိ၊ သစ်နက်ရေတို့ဖြင့် ညောင်စောင်းပမာဏချုပ်၍ ပြုအပ်သောအခင်း။ ကဒလိမိဂပ္ပဝရအတ္ထရာ၊ ဝံပိုင်ရေဖြင့်ပြုအပ်သောမြတ်သောအခင်း။ ဝါ၊ အဝတ်ဖြူထက် ဝံပိုင်ရေကို ဖြန့်လျက်ချုပ်၍ပြုအပ်သောမြတ်သောအခင်း။

၃။ သလောဟိတ ဝိတာနဉ္စ၊ ဘတောရတ္တုပဓာနကံ။
အကပ္ပိယာနိ ဘောနိ၊ ဒုက္ကဋံ ပရိဘုဉ္ဇတော။ ။

၃။ သလောဟိတဝိတာနံ၊ အထက်၌ကြက်သော ဗီတာန်နီနှင့်တကွသော။ ဥဘတောရတ္တုပဓာနကဉ္စ၊ ခြေရင်း,ခေါင်းရင်းနှစ်ဘက်၌ နီသော အုံးရှိသော အိပ်ရာနေရာ၌ရင်း။ ဘောနိအကပ္ပိယာနိ၊ ဤမအပ်သောမြင့်မြတ်သောနေရာတို့ကို။ပရိဘုဉ္ဇတော၊သုံးဆောင်သောရဟန်းအား။ဒုက္ကဋံ၏။

[အာနိဝါသိတ္ထာ သမာဒယတိ သုပတိ ဘုဉ္ဇာတိ အာသာနီ၊အာပုဗ္ဗ,သံပုဗ္ဗ, ဒါမတ်သုပနတ္ထ။ ဒုတ္ထိယမတိယဝေါဝါ-ဖြင့် ဒုတ္ထိလိင်၌ အပစ္စည်း၊ နဒါဒိ-ဤပစ္စည်း၊ အာပုဒ်-နိဝါသနတ္ထ၊ သံပုဒ်–သမ္မာအတ္ထ။

အကပ္ပိယရူပါကုလော အကပ္ပိယမဏ္ဍော ပလ္လင်္ကာတိ သာရသမာသေ ဝုတ္တံ။ ။သာရတ္ထဒီပနီ ဤအလိုကား ပလ္လင်္ကော၊ မအပ်သောအရုပ်ဖြင့် ပြုမ်းသော ညောင်စောင်း,မအပ်သော ရတနာဖြင့် မွမ်းမံသောညောင်စောင်းဟူသော ပလ္လင်ဟု သမ္မန်။

ဥဘတောဒီတိ ဥဘတော ဒသံ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ။ ကေနဉ္စလောဒီတိ ကေတော ဒသံ ဥဏ္ဏာမယတ္ထရဏံ။ ။သီလက္ခန်အဋ္ဌကထာ၊ ကဋ္ဌိသန္တိ ရတနပရိသိဒ္ဓိတံ ကောသေယ္ယကဋ္ဌိသမယံ ပစ္စတ္ထရဏံ။ ကောသေယ္ယန္တိ ရတနပရိသိဒ္ဓိကံ ကောသိယ သုတ္တမယံ ပစ္စတ္ထရဏံ၊ ။အဋ္ဌကထာ။

ကောသေယ္ယ ကဋ္ဌိသမယန္တိ ကောသိယသုတ္တာနံ အန္တရာ သုဝဏ္ဏမယ သုတ္တာနိ ပဝေသေတ္မာ ဝိတံ။သုဝဏ္ဏသုတ္တံ ကိရ ကဋ္ဌိသံကသဋ္ဌန္တိစ ဝုစ္စတိ။တေ နေဝကောသေယ္ယကသဋ္ဌမယန္တိ အာစရိယဓမ္မာပါလတ္ထေရေန ဝုတ္တန္တိ ဝဒန္တိ။ ရတနပရိသိဒ္ဓိတန္တိ သုဝဏ္ဏလိတ္တံ။ ။ဝိမတိ။

ဤ၌လိုရင်း အဓိပ္ပါယ်ကား-ရွှေချည်,ဝိုးချည် ရောကြသည်တွင် ရွှေများ၍ ဝိုးနည်းလျှင် ကဋ္ဌိသ, ဝိုးများ၍ ရွှေနည်းလျှင် ကောသေယျမည်၏ဟူလို။ ဝါ၊ သွင်း၍ရက်သည်ကား- ကဋ္ဌိသ, ဝိုးထည်ပေါ်မှာ ရွှေချယ်လယ်သည်ကား-ကောသေယျဟူလို။ ရတနပရိသိဒ္ဓိတန္တိ သုဝဏ္ဏ လိတ္တံ-ဘွင့်သည့် အလိုကား သိဝ တန်ခိုးသန္တာနေ-မဟုတ်၊သိဝ လေပနေဟူလို၊ဤဖြင့်ဝိုးထည်ပေါ်ဝယ်ရွှေချယ်လယ်သည်ကိုပြ၏။]

၄။ အာသန္ဒာဒိတ္တယာ သေသေ၊လဇ္ဇတေ ဂိဟိသန္ဓကေ။
ဓမ္မာသနေ စ ဘတ္တရွှေ၊ ယရေ ဝါ ပိ နိသီဒိတုံ။
ဘူမတ္ထရဏသခ်ေပေ၊ သယိတုန္ဓာပိ ကပ္ပတိ။ ။

၄။ ဓမ္မာသနေစ၊ တရားဟောပလွင်၌ရင်း။ ဘတ္တရွှေ၊ ဆွမ်းစားစရပ်၌ရင်း။ ယရေဝါပိ၊ ရှာတွင်း၌ရင်း။ အာသန္ဒာဒိတ္တယာ၊ အာသန္ဒီ,တူလီ, ပလ္လင််သုံးပါးတို့၏အပေါင်းမှ။ သေသေ၊ ကြွင်းသောပဋိက,ဂေါနစသော အခင်း၌။ ဝါ၊ သည်။ ဂိဟိသန္ဓကေ၊ လူ၏ဥစ္စာဖြစ်လတ်သော်။ နိသီဒိတုံ-နိသီဒနံ၊ ထိုင်ရုံမျှကို။ ဘိက္ခုနာ၊ သည်။ [ထည့်။] လဇ္ဇတေ၊ ရအပ်၏။ ဝါ၊ နိသီဒိတုံ၊ သည်။ လဇ္ဇတေ၊ အပ်၏။ ဘူမတ္ထရဏသခ်ေပေ၊ သေယျဆယ်ပါးတွင် မြေအခင်း၌အကျဉ်းပြုသည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ သယိတုန္ဓာပိ၊ အိပ်ခြင်းငှါလည်း။ ဝါ၊ သည်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ ၏။

[သယိတုန္ဓာတိ အတ္တနော ကပ္ပိယပစ္စတ္ထရဏံ အတ္တရိတ္တာ သယိတုန္ဓ နိသီဒိတုန္ဓ၊ ပရိကမ္မကတံ ဘူမိ ဝါ ဘူမတ္ထရဏသေနာသနံ ဝါ သံဃိကမ္ဗန္ဓိဋ္ဌံ ဝါ အတ္တနော သန္တကေန ပစ္စတ္ထရဏေန ပစ္စတ္ထိရိတ္တာ ဝ နိပ္ပဋိတ္ဌန္တိ ဟိ အဋ္ဌကထာ ယံ ဝုတ္တံ။ ။ဋီကာသစ်။

ဓမ္မာသနေ အနာပတ္တိ၊ ဘတ္တရွှေဒိ နိသီဒိတုံ။
ဘူမတ္ထရဏကေ တတ္ထ၊ သယိဘုံဝိစ ဝဋ္ဋတိ၊ ။ဝိနယဝိနိစ္ဆယ။

ဓမ္မာသနေတိ ဇော်ဆွဲ အဋ္ဌကထာယံ ယဒိ ဓမ္မာသနေ သံဃိကမ္ပိ ဂေါနကာဒိ ဘိက္ခု။ ဟိ အနာဏတ္တာ အာရာဓိကာဒယော သယမေဝ ပညပေန္တိစေ ဝ နိဟရန္တိစ။ တေ ဂိဟိဝိကဋနိဟာရံနာမ။ ဇုမိနာ ဂိဟိဝိကဋနိဟာရေန ဝဋ္ဋတိတိ ဝုတ္တံ။ ဘတ္တရွှေတိ ဝိဟာရေ နိသီဒါပေတ္တာ ပရိဝေသနဋ္ဌာနေ ဝါ ဘောဇနသာလာယံ ဝါ။အဝိသဒ္ဒေန ဂိဟိနံ ဂေဟေ၊တေဟိ ပညတ္တေ ဂေါနကာဒိမှိ နိသီဒိတုံ အနာပတ္တိတိ ဒီပေတိ။ ဓမ္မာသနာဒိပဒေသနိယမေန တတော အညတ္တ ဂိဟိ ပညတ္တေပိ တတ္ထ နိသီဒိတုံ နဝဋ္ဋတိတိ ဗျတိရေကတော ဝိညာယတိ။ ဘူမတ္ထရဏကေတိ ဇော် ကတေတိသေသော။ ကတ္ထာကိ သံဃိကေ ဝါ ဂေါနကာဒိမှိ ဟ ဓဋ္ဌကေဟိ အနာဏတ္တေဟိ ဂိဟိဟိ ဝေ ဘူမတ္ထရဏကတော။ သယိတုန္ဓိ ဥပရိ

အတ္တနော ပစ္စတ္ထရဏံ ကတ္တာ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ။အပိသဒ္ဓေန နိသီဒိတုံပိ ဝါတိ သမုစ္စိ နောတိ ဘူမတ္ထရဏေကတေတိ ဣမိနာ ဂိဟိဟိ ဧဝ မဏ္ဍာဒီသု သယနတ္ထံအတ္ထတေ ဥပရိ အတ္တနောပစ္စတ္ထရဏံ ဒတ္တာ သယိတုံ ဝါ ဝဋ္ဋတီတိ ဒီပေတိ။ ။ဂဏ်းဋီကာသစ်။

ဤဋီကာတို့၌ ဘူမတ္ထရဏပြုသော်လည်း မိမိအခင်းကိုခင်း၍အိပ်အပ်၏ဟု မိန့်ခြင်းသည် သံဃသန္တကကိုရည်သည်၊ ဋီကာသစ်၌ ပရိကမ္မကတံဘူမိ ဝါ-စသော အဋ္ဌကထာကိုဆောင်ခြင်းလည်း သံဃသန္တကပင်။

ကောသလမင်းကြီး ဘွားတော်သေလွန်၍ အာသန္နီစသည်ဖြစ်ရာတွင် အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာသန္နိယာပါဒေ ဆိန္နိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။ ပလ္လင်္ကသ ဝါ ဒွေ ဘိန္နိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။တူလိယံ တူလံ ဝိဇဒ္ဓေတ္တာ ဗိဇ္ဇောဟနံ ကာတုံ။ အဝသေသံ ဘူမတ္ထရဏံ ကာတုံ-ဟုခွင့်ပြုတော်မူသည်။

ဂေါနကာဒီနိသံဃိကဝိဟာရေ ဝါ ပုဂ္ဂလိကဝိဟာရေ ဝါ မဏ္ဍပဒ္ဓေသုဒေတ္ထရိတ္တာ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ဓမ္မာသနေပနဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေန လဗ္ဘန္တိ။ တတြပိနိပ္ပဇ္ဇိတုံ နဝဋ္ဋတိ။ ။ဂဏ်းအဋ္ဌကထာ။

အဝသေသံဘူမတ္ထရဏံကာတုံ-ဟူရာ၌ အဝသေသံ၏အရ ဂေါနကစသည်ကို မြေ၌ခင်းသော်သာလျှင် ဘူမတ္ထရဏကတ ဖြစ်သောကြောင့် ယင်းသို့မပြုအပ်သောအရာကိုပြု၍ ပယ်တော်မူလိုသော အဋ္ဌကထာဆရာသည် ဂေါနကာဒီနိ။ပ။ နဝဋ္ဋတိ၊မိန့်။ အရာ အထူး အမှတ် အထူးဖြင့် အပ်သေးသည်ကိုပြုလို၍ ဓမ္မာသနေ စသည်မိန့်။

ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေနာတိ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေနေဝ တေဟိ အတ္ထရိတ္တာ ဒိန္နေန။ ။ဝဇိရဗုဒ္ဓိ။ ။ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေနာတိဂိဟိဟိအတ္တနောသန္တကံ အတ္ထရိတ္တာ ဒိန္နေ နိယာမေနာတိ အတ္ထော။ အတ္ထရိတ္တာ ဒိန္နာနေဝ နိသီဒိတုံ လဗ္ဘန္တိ၊ နသယံအတ္ထတာနိ အတ္ထရာပိတာနိ ဝါ။ ။ဝိမတိ။ လူတို့သည် မိမိဥစ္စာဖြစ်သော ဂေါနကစသည်ကို ဘတ္တဂ္ဂစသည်၌ခင်း၍ ပေးရာ၌ထိုင်သောအမှတ်ဖြင့်မိမိမခင်း၊ သူ့ကိုမခင်းစေ၊ ဓမ္မသဝနအခါ ဓမ္မာသနကိုခင်းသောသူတို့ အလိုအလျောက်ခင်းရာ၌ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရဖြင့် အပ်၏ဟူလို။

ဋီကာသစ်ဆရာဆောင်သော ပရိကမ္မကတံဘူမိ ဝါ။ပ။ နိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ-ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ အဓိပ္ပါယ်ကား- ဆေးပြီးသော ခြေဖြင့်သာ နင်းကောင်းသော သံဃာ့ကျောင်းပရိကမ္မကတမြေအရပ်၌ ခြေဆေးပြီး၍လည်း အိပ်ခြင်းငှါ ကုက္ကုစ္စ ရှိရကား-အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ပစ္စတ္ထရိတ္တာ နိပ္ပဇ္ဇိတုံ–ဟုခွင့်ပြုတော် မူသည်၊ ယင်းသို့ခွင့်ပြုတော်မူရာ၌ ပစ္စတ္ထရိတ္တာ၏ အရသည် သေနာသနပရိဘောဂသံဃ သန္တကပစ္စတ္ထရဏ-ဟုထင်ရာသောကြောင့် ပစ္စတ္ထရိတ္တာတို ပရိကမ္မကတံဘူမိ ဝါ အဋ္ဌနော သန္တကေန ပစ္စတ္ထရဏေန ပစ္စတ္ထရိတ္တာဝ နိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံမိန့်။ ပါဠိတော်၌ ပရိကမ္မကတအရာဖြစ်၍ ပရိကမ္မကတံဘူမိ ဟူတန်စေ။ဝါသဒ္ဒါကို မဆိုသင့် စုဒ်ရှိရကား။ဘူမတ္ထရဏသေနာသနံ ဝါ သံဃိကမဏ္ဍပိဋ္ဌံ ဝါ-မိန့်။

ဤဘုရားပရိကမ္မ ကတဘူမိကား အရာအားဖြင့် သံဃာ့ကျောင်းမြေဟုထင်ရှားဏ၊ ဘုရားမဟာရဏသေနာသနဏ သံဃိကအဖြစ်ကို၊ အတ္တနောသန္တကေန ပစ္စတ္ထရဏေန-ဟူသော သဒ္ဒန္တရကြောင့် သိအပ်ဏ၊သကသန္တက,ဝိဿာသိကသန္တကဒ္ဒ အနာပတ္တိသာ၊ သံဃိကဖြစ်သော်လည်း ကာယာဒီဟိဖုသိတ္တာ စသောကပ္ပိယ ဝေါဟာရဖြင့် ခံမူ အပ်ရာ၏။

အဓိပ္ပါယ်အကျဉ်းကား-ပကတိမြေအခင်းအဖြစ်ဖြင့် သုံးဆောင်မြဲကဋ္ဌသာရက စသော ဘုရားမဟာရဏကို အပြေအပြစ်မပြုသောမြေ၊ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်ခင်းရှိ ထိုင်ခြင်းအိပ်ခြင်းကို အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်ဏ၊ ဝေါနကစသည်ကိုမူကား ဘုရားမဟာ ကာတုံ-ဟုခွင့်ပြုတော်မူတိုင်း မြေဌသာခင်းအပ်ဏ၊ အိပ်ခြင်း ထိုင်ခြင်း ကိုမူကား အလိုရှိတိုင်းပြုအပ်ဏ၊ဟူလို၊ဤသို့သောအဓိပ္ပါယ်ဖြင့် ဝေါနကစသည်ကို သုံးဆောင် ကြစဉ် မဆေးသောခြေဖြင့် အပြေအပြစ် ပြုအင်သောမြေကို နင်းခြင်းကြောင့် သိက္ခာပုဒ်ပညတ်တော်မူလျှင် ခြေဆေးပြီးလျက် အိပ်ခြင်းငှါ ကုက္ကုစ္စ ရှိသော ကြောင့် အနုဇာနာမိဘိက္ခဝေပစ္စတ္ထရိတ္တာ နိပ္ပဒ္ဒိတုံ၊ဟုခွင့်ပြုတော်မူသည်၊ယင်းသို့ ခွင့်ပြုတော်မူရာ၌မြေသာမဟုတ်၊ဘုရားမဟာရဏသေနာသနမဏ္ဍပဋ္ဌာန်တို့ဌ်လည်း နည်းတူ ဟူသောအနက်ကို အဌကထာ၌ပြုတော်မူသည်၊ ဤ၌သေနာသနအပြားများလျက် ဘုရားမဟာရဏသေနာသနကိုဆိုခြင်းသည် ဝေါနကစသည်ကို ရည်ဘွယ်ရှိ၏၊ ဒေသ အလိုက်မြေကို အကျည်မြှင့်၍ပြုသောကျောင်းဌ ခင်းရကား ဘုရားမဟာရဏဟူသည် ကြမ်းစိခင်းရာ၌ ကြမ်းလည်း ဘုရိဂတိကပင်။]

၅။ စတုရံသပီဌာ သတ္တာ၊ ဂ်ါပဏ္ဍဂ်ိစ္ဆပါဒကာ။
တူလောနဒ္ဓါ ယရေယေဝ၊ မဏ္ဍပီဌာ နိသီဒိတုံ။ ။

၅။ ဥစ္ဆပါဒကာ၊ တတောင့်ထွာထက် အလွန်မြင့်သော အခြေရှိကုန် သော။ စတုရံသပီဌာ၊ လေးထောင့်အင်းပျဉ်တို့သည်ရင်း။ သတ္တဂ်ါ၊ အခြေ လေးပါး, အုံးထား, လက်တင် အဂ်ါခုနစ်ပါးရှိသော ညောင်စောင်းအင်း ပျဉ်တို့သည်ရင်း။ ပဏ္ဍဂ်ါ၊ အခြေလေးပါး, အုံးထားအားဖြင့် ငါးပါးသော အဂ်ါရှိသော ညောင်စောင်းအင်းပျဉ်တို့သည်ရင်း။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။ တူလောနဒ္ဓါ၊ လဲမြှေးကုန်သော။ မဏ္ဍပီဌာ၊ တို့သည်။ ယရေယေဝ၊ အိမ်ဌ် သာလျှင်။ နိသီဒိတုံဝေ၊ ထိုင်ခြင်းငှါသာလျှင်။ ကပ္ပန္တိ၊ အပ်ကုန်၏။

[တေန ခေါပန သမယေန မနုဿာ ဘဂ္ဂေ အန္တရဝတေ တူလောနဒ္ဓံ မဏ္ဍပိဌံ ပညပေန္တိ-စသဖြင့်လာသောကြောင့် ဃရေယေဝ ဌ် ဝေဖြင့်ဘဂ္ဂဂ္ဂကို အနုညာတပြု၊ ဓမ္မာသနစသည်ကိုနစ်စေ၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိဟိဝိကဏ္ဍံ အဘိနိ-သီဒိတုံ၊ နတ္ထေဝအဘိနိပ္ပဒ္ဒိတုံ-ဟူရကား ထိုဝေကိုနိသီဒိတုံသို့လိုက်စေ၍ နိပ္ပဒ္ဒိတုံ ကိုနစ်စေ။]

၆။ စောဠဝါကုက္ကုပက္ကာနံ၊ တိဏာနဿေဝ ပူရိတာ။
စိဝရဿ ဝိယော ပဠု၊ ဘိသီ သဗ္ဗတ္ထ ကပ္ပိယာ။ ။

၆။ စောဠဝါကုက္ကုပက္ကာနံ၊ ပုဆိုး, လျှော်, လူမွေးမှတပါးသော သားမွေး, သစ်ရွက်တို့ဖြင့်ရင်း။ တိဏာနဿေဝ၊ မြက်တို့ဖြင့်ရင်း။ ပူရိတာ၊ ပြည့်စေအပ်ကုန်သော။ စိဝရဿ ဝိယော၊ သက်နှံးအလွမ်းရှိကုန်သော။ ပဠုဘိသီ၊ ပုဆိုး, လျှော်ထွေး, သားမွေး, သစ်ရွက်, မြက်အစာအားဖြင့် ငါးပါးသော ဘုံလျှိုတို့သည်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ကျောင်း,ညောင်စောင်းစသော အရပ်ခပ်သိမ်း၌။ ကပ္ပိယာ၊ ၏။

၇။ တူလတ္ထယံ ဘိသိဂဇ္ဇော၊ လောမာနိ မိဂပက္ခိနံ။
ဗိမ္ဗောဟနေ အနုညာတံ၊ တူလဝဋ္ဋံ မသူရကေ။ ။

၇။ တူလတ္ထယံ၊ သစ်,နွယ်,မြက်လဲသုံးပါးအပေါင်းရင်း။ ဘိသိဂဇ္ဇော၊ ပုဆိုး,လျှော်ထွေး,သားမွေး,သစ်ရွက်,မြက်ဟူသော ဘုံလျှိုအစာငါးပါးရင်း။ မိဂပက္ခိနံ၊ သားငှက်တို့၏။ လောမာနိ၊ အမွေးတို့ရင်း။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအစာကိုးပါးလုံးကို။ [ထည့်။] ဗိမ္ဗောဟနေ၊ ဘုံး၌။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ တူလဝဋ္ဋံ၊ လဲသုံးပါးကြဉ်သော အစာခြောက်ပါးကို။ မသူရကေ၊ သားရေလွှမ်းသောဘုံလျှို၌။ အနုညာတံ၊ ၏။

[ဘိသိဂဇ္ဇော ဥဏ္ဏနှင့် မိဂလောမမထူးတကားဟူမူ-ဥဏ္ဏသဒ္ဒါသည် သိုးမွေး၌ သာထင်သောကြောင့် ယင်းဥဏ္ဏဖြင့် သိုးမွေးကိုသာမယူအပ်၊ မိဂပက္ခိလောမ ဟူသမျှကိုယူအပ်၏၊ မနုဿလောမကို ကြဉ်အပ်၏ဟု ဂဟောတမ္ဘ,နိဝတ္ထောတမ္ဘ ကိုပြသောအားဖြင့် လောမာနိမိဂပက္ခိနံ-ဟူသည်။]

၈။ မနုဿလောမမုဏ္ဏာယံ၊ ပဏ္ဏော ပုပ္ပံ တမာလကံ။
သုဒ္ဓံ နိ အာသနဿေဝ၊ လဗ္ဘမပ္ပဋိဝေက္ခိတန္တိ။ ။

၈။ ဥဏ္ဏာယံ၊ဥဏ္ဏဘုံလျှို၌။ ဝါ၊ အမွေးအစာ၌။ မနုဿလောမံ၊ လူမွေးကိုရင်း။ ပဏ္ဏော၊ ပဏ္ဏဘုံလျှို၌။ ဝါ၊ သစ်ရွက်အစာ၌။ သုဒ္ဓံ တမာလကံ၊ ပန်းညိုရွက်သက်သက်ကိုရင်း။ သုဒ္ဓံ ပုပ္ပံ၊ ခရားပွင့်စသောပန်းသက်သက်ကိုရင်း။ အပ္ပဋိ-ဝေက္ခိတံ၊ မဆင်ခြင် မသုံးသပ်အပ်သော။ အာသနဿေဝ၊ အတွန့်အလိပ်ရှိသောနေရာကိုရင်း။ နိ၊ လဗ္ဘံ၊ မရအပ်။

- အကပ္ပိယ သယနပြီး၏။

၂၆-သမာနာသနိက

၁။ တိဝယန္တရာနုညာတံ၊ ဘိက္ခူနမေကမာသနံ။
သတ္တဝယ တိဝေယဟိ၊ ပဗ္ဗဝေယော နိသီဒိတုံ။ ။

၁။ သမာနာသနိကောပိစာတိ၊ ကား။ တိဝယန္တရံ၊ သုံးဝါ၏အတွင်း၌ တည်သောရဟန်းနှင့်တကွ။ ဝါ၊ နှစ်ဝါကြီး,နှစ်ဝါငယ် ရဟန်းနှင့်တကွ။ ဧကမာသနံ၊ တခုသောနေရာကို။ ဝါ၊ နေရာတူနေခြင်းကို။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ အနုညာတံ၊ အပ်၏။ တတောဝေ၊ လျင်။ [ထည့်။] ပဗ္ဗဝေယော၊ ငါးဝါရသော ရဟန်းသည်။ သတ္တဝယ တိဝယေဟိ၊ ခုနစ်ဝါရသောရဟန်း,သုံးဝါရသော ရဟန်းတို့နှင့်တကွ။ နိသီဒိတုံ၊ ၄ါ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

[တမေဝ သမတ္ထေတိ သတ္တဝယသိစ္စာဒိနာ-ဟု ဋ္ဌိကာသစ်မိန့်ရကား သတ္တဝယ စသော နောက်ထက်ဝက်ကား ရှေးဝါကျ၏ အနက်ကို ပြီးစေတတ်သော အတ္ထန္တရနျာသာလင်္ကာရတည်း၊ သဗ္ဗဗျာပိ, ဝိသေသဋ္ဌနှစ်ပါးတွင် ဝိသေသဋ္ဌတည်း၊ ဟိသဒ္ဒါဖြင့်အထူးပြု, မပြုနှစ်ပါးတွင် အဝိသိဋ္ဌတည်း။]

၂။ ဌပေတ္ဝာ ပတ္တာကံ ဇုတ္ထိံ၊ဉာဘတောဗျဥ္ဇနံ မုနိ။
ဒိယာသနေ အနုညာသိ၊ သဗ္ဗေဟေဝ နိသီဒိတုံ။ ။

၂။ ပတ္တာကံ၊ ကိုရင်း။ ဇုတ္ထိံ၊ ကိုရင်း။ ဉာဘတောဗျဥ္ဇနံ၊ ကိုရင်း။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ သဗ္ဗေဟေဝ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော နေရာတူနေရ, မနေရသောရဟန်း, သာမဏေစသည်တို့နှင့် တကွသာလျှင်။ ဒိယာသနေ၊ ရှည်သောနေရာ၌။ နိသီဒိတုံ၊ ၄ါ။ မုနိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အနုညာသိ၊ ခွင့်ပြုတော်မူ၏။

၃။ အန္တံ ဒိယာသနံ တိဏ္ဏံ၊ ယံ ပဟောတိ နိသီဒိတုံ။
မဗ္ဗကေ ဝါ ဝိ ဝိဒ္ဓေ ဝါ၊ ဒ္ဝိန္နံ လဗ္ဘ နိသီဒိတုန္တိ။ ။

၃။ ယံအာသနံ၊ သည်။ တိဏ္ဏံ၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့အား။ နိသီဒိတုံ၊ ၄ါ။ ပဟောတိ၊ လောက်၏။ ဆုံ၏။ တံအာသနံ၊ သည်။ အန္တံဒိယာသနံ၊ အယုတ်ဆုံးနေရာရှည်မည်၏။ မဗ္ဗကေဝါဝိ၊ ၌ဂင်း။ ဝိဒ္ဓေဝါ၊ ၌ဂင်း။ ဒ္ဝိန္နံ၊ တို့အား။ နိသီဒိတုံ၊ နေခြင်းကို။ လဗ္ဘ ံ၊ ရအပ်၏။

[ကာလဒ္ဓဘာဝဒေသေတု၊နာဘိဓာတည်ဿမ္ဘဝေ-ဟူသောလက္ခဏာဝုဒ္ဓိန် သဖြင့်ရအပ်သော။ ။ကာလဒ္ဓဘာဝဒေသေပိ၊ အဘိဓာတိအသမ္ဘဝေ-ဟူသော လက္ခဏာဖြင့် နိသီဒိတုံ-ဟူသော ဘောမ္ဘ အသီးအခြား ကံတပါး မရှိရကား ၎င်းနိသီဒိတုံဟူသောဘောကိုလဗ္ဘ ံ၌ ဏျပစ္စည်းဟောသတည်း။]

သမာနာသနိကပြီး၏။

၂၇-အသံဝါသိက

၁။ ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပန္နော၊ ဘိက္ခုနိ ဆိန္နမူလကော။
နာနာသံဝါသနိသိမ၊ ဋ္ဌိတဝေဟာသသက္ကိတာ။
ကောဒသ အာဘဗ္ဘာ စ၊ အသံဝါသာတိ ဒိပိတာတိ။ ။

၁။ အသံဝါသိကော စာတိ၊ ကား။ ဥက္ခိတ္တာ နုပသမ္ပန္နော၊ ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းသုံးပါးမှ တပါးသောသူ၎င်း။ ဘိက္ခုနိ၊ ရဟန်းမိန်းမ၎င်း။ ဆိန္နမူလ-ကော၊ ပါရာဇိကသို့ရောက်သော ရဟန်း၎င်း။ နာနာသံဝါသနိသိမဋ္ဌိတဝေ-ဟာသသက္ကိတာ၊ လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကအဓမ္မဝါဒီရဟန်း,သိမ်ပဋ္ဌိတည်သော ရဟန်း, ကောင်းကင်ဋ္ဌိတည်သောရဟန်းတို့၎င်း။ကောဒသအာဘဗ္ဘာစ၊မထိုက် ရှင်ဖြစ် တကျိပ်တစ်တို့၎င်း။ ဣမေဒိသတိ၊ ဤနှစ်ကျိပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ [ထည့်။] အသံဝါသာတိ၊ ကေဒ္ဒေသ,ကေကမ္မ,သမသိက္ခာသံဝါသကိုမထိုက် သောသူတို့ဟူ၍။ ဒိပိတာ၊ ပြအပ်ကုန်၏။

အသံဝါသိကပြီး၏။

၂၈-ကမ္မ

၁။ ဝဂ္ဂေန အဓမ္မကမ္မံ၊ သမဂ္ဂေန အဓမ္မိကံ။
ဝဂ္ဂေန ဓမ္မကမ္မဉ္စ၊ သမဂ္ဂေန စ ဓမ္မိကံ။
စတုတ္ထံယေဝါနုညာတံ၊ သေသကမ္မေသု ဒုက္ကဋံ။ ။

၁။ ကမ္မန္တိ၊ ကား။ ဝဂ္ဂေန အဓမ္မကမ္မံ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာသည်ပြုအပ် သော အဓမ္မကံ၎င်း။ သမဂ္ဂေနအဓမ္မိကံ၊ သမဂ္ဂသံဃာသည် ပြုအပ်သောအ ဓမ္မကံ၎င်း။ ဝဂ္ဂေနဓမ္မကမ္မဉ္စ၊ ဝဂ်ဖြစ်သောသံဃာသည် ပြုအပ်သောဓမ္မကံ ၎င်း။ သမဂ္ဂေနစဓမ္မိကံ၊ သမဂ္ဂသံဃာသည် ပြုအပ်သောဓမ္မကံ၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ကမ္မာနိ၊တို့သည်။စတ္တာရိ၊တို့တည်း။တေသု၊တွင်။ [ထည့်။] စတုတ္ထံယေ-ဝ၊ စတုတ္ထဖြစ်သော သမဂ္ဂဓမ္မကံကိုသာလျှင်။ အနုညာတံ၊ အပ်၏။ သေသ-ကမ္မေသု၊ ကြွင်းသောကံသုံးပါးတို့၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ တို့ကို။ ကတေသု၊ သော်။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

[စတုဝဂ္ဂကရဏီယစသည်၌ ကမ္မပတ္တသံဃာမလာခြင်း, ဆန္ဒထိုက်သောသူ တို့၏ ဆန္ဒကိုမဆောင်ခြင်း, သမ္မုခီဘူတတို့မြစ်ခြင်းသည် ဝဂ်မည်၏။ ဥတ္တိဒုတိ ယ စေ ဘိက္ခဝေ ကမ္မေ ကောယ ဥတ္တိယာ ကမ္မံ ကရောတိ၊ နု စ ကမ္မဝါစံ အနုသာဝေတိ အဓမ္မကမ္မံ-စသည်သည် အဓမ္မကံမည်၏။]

* ကံလျောက်သံဃာ၊ မလာကုန်ကြ။
ဆန္ဒတူအောင်၊ မဆောင်လေမြောက်။
မျက်မှောက်မြစ်တား၊ အင်သုံးပါး၊ ကွဲပြားဝင်ဖြစ်မြ။

၂။ စတုဝင္ဂေါ၊ ပဋ္ဌဝင္ဂေါ၊ ဒသဝိသတိ ဝဂ္ဂိကော။
တိရေကဝိသတိဝင္ဂေါ၊ ပဋ္ဌသံဃာ ဝိဘာဝိတာ။ ။

၂။ စတုဝင္ဂေါ၊ လေးပါးအစုဖြစ်သော သံဃာဌင်း။ ဝါ၊ လေးပါးသော ရဟန်းတို့၏ အပေါင်းဖြစ်သော သံဃာဌင်း။ ပဋ္ဌဝင္ဂေါ၊ ငါးပါးအစုဖြစ်သော သံဃာဌင်း။ ဒသဝိသတိဝဂ္ဂိကော၊ တကျိပ်အစုဖြစ်သော သံဃာ, နှစ်ကျိပ်အစုဖြစ်သောသံဃာဌင်း။ အတိရေကဝိသတိဝင္ဂေါ၊ နှစ်ကျိပ်ထက်လွန်သောအစုဖြစ်သော သံဃာဌင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ [ထည့်။] ပဋ္ဌသံဃာ၊ ဝင်အားဖြင့် ငါးပါးသောသံဃာတို့ကို။ ဝိဘာဝိတာ၊ အထူးပြအပ်ကုန်၏။

၃။ စတုဝင္ဂေါ္ဌ အဇ္ဈာနေ၊ ပသမ္ဘဒပ္ပဝါရဏာ။
ပဋ္ဌဝင္ဂေါ စ အဇ္ဈာနံ၊ မဇ္ဈဒေသူပသမ္ဘဒံ။ ။

၃။ ဣတ္ထေ၊ ဤငါးပါးသောသံဃာတို့တွင်။ စတုဝင္ဂေါ၊ စတုဝင်သံဃာကို။ အဇ္ဈာနေပသမ္ဘဒပ္ပဝါရဏာ၊ အဇ္ဈာနကံ, ဥပသမ္ဘဒကံ, သံဃပဝါရဏာကံတို့ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗကမ္မိကော၊ ခပ်သိမ်းသောဥပုသ်ကံ စသည်အားလျောက်ပတ်၏ဟူ၍။ ဒီပိတော၊ အပ်၏။ ပဋ္ဌဝင္ဂေါစ၊ ပဋ္ဌဝင်သံဃာကိုကား။ အဇ္ဈာနံ၊ ကိုဌင်း။ မဇ္ဈဒေသူပသမ္ဘဒံ၊ မဇ္ဈိမဒေသ၌ ဥပသမ္ဘဒကံကိုဌင်း။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗကမ္မိကော၊ ဟူ၍။ ဒီပိတော၊ ၏။

၄။ ဒသဝင္ဂေါ စ အဇ္ဈာနံ၊ ဌပေတွာ သဗ္ဗကမ္မိကော။
ဣတရော သဗ္ဗကမ္မေသု၊ ကမ္မပ္ပတ္တောတိ ဒီပိတော။ ။

၄။ ဒသဝင္ဂေါစ၊ ကိုကား။ အဇ္ဈာနံ၊ ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ သဗ္ဗကမ္မိကော၊ ဟူ၍။ ဒီပိတော၊ ၏။ ဣတရော၊ ဝိသတိဝင်, အတိရေကဝိသတိဝင် သံဃာကို။ သဗ္ဗကမ္မေသု၊ ခပ်သိမ်းသောကံတို့၌။ ကမ္မပ္ပတ္တောတိ၊ ကံအားလျောက်ပတ်၏ဟူ၍။ ဒီပိတော၊ ၏။

၅။ စတုဝင္ဂေနေ ကတ္တဗ္ဗေ၊ စတ္တာရော ပကတတ္တကာ။
ကမ္မပ္ပတ္တာ ပရေ ဆန္ဒာ၊ ရဟာ သေသေ ပျယံ နယော။ ။

၅။ စတုဝင္ဂေနကတ္တဗ္ဗေ၊ စတုဝင်သံဃာသည် ပြုအပ်သောပရိဝါသ်ပေးခြင်းစသောကံ၌။ စတ္တာရောပကတတ္တကာ၊ လေးယောက်ကုန်သော ကေသီ

မဋ္ဌပကတတ်ရဟန်းတို့သည်။ ကမ္မပ္ပတ္တာ၊ ကံအားလျောက်ပတ်ကုန်၏။ ပရေ၊ လေးပါးမှတပါးကုန်သော ကေသီမဋ္ဌပကတတ် ရဟန်းတို့သည်။ဆန္ဒာရဟာ၊ ဆန္ဒပေးထိုက်ကုန်၏။ သေသေပါ၊ ကြွင်းသော ပဠွဝဂ်, ဒသဝဂ်, ဝိသတိဝဂ် သံယာသည် ပြုအပ်သောကံ၌လည်း။ အယံနယော၊ ဤနည်းပင်တည်း။ ဝါ၊ လေးယောက်ပြုရာ လေးဖြာပကတတ် ကံလျောက်ပတ်၏ ကြွင်းလတ်သိမ်၌ ဆန္ဒထိုက်ခြင်းဟူသော ဤနည်းပင်တည်း။

[ပါရာဇိက, ဥက္ခိတ္တက, လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကမ္မ တပါးကား ပကတတ် တည်း။]

၆။ စတုဝဂ္ဂါဒိကတ္တာဇ္ဈံ၊ အသံဝါသကမ္မာရဟ။
ဂရုကဌေသ္ဌညတရံ၊ ကတ္တာန ဂဏပူရကံ။
ပရိဝါသာဒိကံ ကမ္မံ၊ ကတံ ကုပ္ပဋ္ဌ ဒုက္ကဋံ။ ။

၆။ စတုဝဂ္ဂါဒိကတ္တာဇ္ဈံ၊စတုဝဂ်စသော သံယာသည်ပြုအပ်သော။ ပရိဝါသာဒိကံကမ္မံ၊ပရိဝါသ်ပေးခြင်းစသောကံကို။အသံဝါသ ကမ္မာရဟဂရုကဌေသု၊ သံဝါသသုံးပါးမရှိသောရဟန်း, ကံထိုက်သောရဟန်း, သံယာဒိသိသ်၌ တည်သောရဟန်းတို့တွင်။ အညတရံ၊ တပါးပါးကို။ ဂဏပူရကံ၊ ဂိုဏ်းပြည့်ကို။ကတ္တာန၊ပြု၍။ကတံ၊ပြုပြီးအံ့။ကုပ္ပဋ္ဌ၊ကံလည်းပျက်၏။ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်လည်းသင့်၏။

[ဂရုကဌာ ဂရုကဌကမ္မာရဟ ရှိသည်တွင် ဂရုကဌမှတပါးသောကမ္မာရဟ ကိုယူ။]

၇။ အဓမ္မကမ္မံ ဝါရေယ္ယ၊ အန္တရာယေ ဒုဝေ တယော။
ဒိဋ္ဌာဝိမေကောဓိဋ္ဌာနံ၊ ဝါရေန္တော ဝ တတောဓိကာ။ ။

၇။ အန္တရာယေ၊ အသက်၏အန္တရာယ်, သာသနာ၏ အန္တရာယ်သည်။ အသတိ၊မရှိသော်။ ကောပါ၊ တယောက်ထည်းသော ရဟန်းသည်လည်း။ [ထည့်။] အဓမ္မကမ္မံ၊ အဓမ္မကံကို။ ဝါရေယ္ယ၊ မြစ်ရာ၏။ အန္တရာယေ၊ အန္တရာယ်သည်။ သတိ၊သော်။ ဒုဝေတယော၊နှစ်ယောက်, သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဒိဋ္ဌိ၊ဤကံကား အဓမ္မကံတည်း-ဤကံကို ငါမနှစ်သက် ဟူသောအယူကို။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ အာဝိ၊ ထင်စွာ။ ကရေယ္ယုံ၊ ပြုကုန်လော့။ ဧကော၊တယောက်ထည်းသော ရဟန်းသည်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ဤအဓမ္မကံကို ငါမနှစ်သက်ဟုဆောက်တည်ခြင်းကို။ကရေယ္ယ၊ပြုလေလော့။ တတောဓိ

ကာ၊ထိုသုံးယောက်ထက် လွန်ကုန်မှုကား။ ဝါရေန္တုဝေ၊ မြစ်ကုန်ရမည်သာ တည်း။

[အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ စတူဟိ ပဠူဟိ ပဋိက္ကောသိတုံ၊ ဒ္ဒိဟိ တိဟိ ဒ္ဒိဝိ အာဝိကာတုံ၊ဧကေန အဓိဋ္ဌာတုံ နမေတံ ခမတီတိ။ ။ဤပါဠိတော် ပဋိက္ကောသိတုံ-ဟူ သော ကတ္တားဗျော ပဒေသဝိဓိ၏အရာဖြစ်၍ ဝါရေန္တုဝေဝိုဒ်ဖြတ်၊ အန္တုဝိဘတ်ကိုဝိဂျတ္တာ်စီရင်၊ ဝိဓိကတ္တားဗျောပဒေသော။ ။သဒ္ဒနီတိ။ကရေယျုံ၊ ကရေယျ-ဟူသောပါဌသေသာ်လည်းနည်းတူ၊]

၇။ ကမ္မာရဟာ အသံဝါသာ၊ ခိတ္တစိတ္တဒုခဋ္ဌိတာ။
ဧတေသံ သံယမဗျမ္ဘိ၊ ပဋိက္ခေပေါ နုရဟတိ။ ။

၇။ ကမ္မာရဟာ၊ ကံပြုထိုက်သော ရဟန်းတို့ဝင်း။ အသံဝါသာ၊ သံဝါ သသုံးပါးမရှိသောရဟန်းတို့ဝင်း။ ခိတ္တစိတ္တဒုခဋ္ဌိတာ၊ စိတ်ပြန့်လွင့်သော ရူးသောရဟန်း, ဝေဒနာနှိပ်စက်သော ရဟန်းတို့ဝင်း။ ဧတေသံ၊ ဤရဟန်း လေးပါးတို့၏။ သံယမဗျမ္ဘိ၊ သံယာ၏ အလယ်၌။ ပဋိက္ခေပေါ၊ တား,မြစ်, ပစ်,ပယ်,ကွယ်,ကာ,ကွက်,ကန့်,ဆီး,ဟန့်,တွန်း, ရှားခြင်းသည်။ ပဋိက္ခော သနဋ္ဌာနံ၊တားမြစ်ရာသို့။[ထည့်။]နရုဟတိ၊မရောက်။

[ပုတ္တာနံ ဟိ ဝမော ဒုခေါ-ဟူသော ဝေယျာဝစ္စကုန်ရာ၌ကဲ့သို့ ဆန်းကြောင့် ဒုခဋ္ဌိတာ-ဟုနိသံယောဂလိုသည်။]

[အဘယ်သူ၏မြစ်ခြင်းရောက်သနည်းစုဝ်၊ပကတတ္တစသည်ကိုမိန့်။]

၉။ ပကတတ္တောကသီမဋ္ဌ၊ သမသံဝါသဘိက္ခုနော။
အာရောစေန္တသန္တမသော၊ နန္တရသာပိ ရုဟတိ။ ။

၉။ အန္တမသော၊ ယုတ်သောအဝိုင်းအခြားအားဖြင့်။ အနန္တရသာပိ၊ အခြားမဲ့သော ရဟန်းအားလည်း။ အာရောစေန္တသ၊ ဤကား အဓမ္မကံ တည်း-ဤကံကိုငါမနှစ်သက်ဟုကြားသော။ ပကတတ္တောကသီမဋ္ဌသမသံဝါ သဘိက္ခုနော၊ပကတတ်လည်းဖြစ်, တသိမ်တည်း၌လည်းတည်, သမာနသံဝါ သလည်းဖြစ်သော ရဟန်း၏။ ပဋိက္ခေပေါ၊ သည်။ ပဋိက္ခောသနဋ္ဌာနံ၊သို့။ [ထည့်။]ရုဟတိ၊ရောက်၏။ဝါ၊ပကတတ္တောက။ပ။ဘိက္ခုနော၊၏။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ အနန္တရသာပိ၊အားလည်း။ အာရောစေန္တသ၊ကြားစဉ်။ပဋိက္ခေပေါ၊ သည်။ ပဋိက္ခေပဋ္ဌာနံ၊သို့။ရုဟတိ၊၏။

[အနန္တရရဟန်းအား ဇုဒ်အဓမ္မကမ်ံ နမေတံ ခမတိ-ဟုကြားစဉ်ပင် ဓမ္မကံဖြစ် ပြားသော်လည်း သမ္ဘုဒ်ဘုရားတပ္ပဋိဇ္ဈာသနဝဏ္ဏကံ,လဒ္ဓိနာနာ သံဝါသကနှင့်သံဝါ သကဖြစ်သောကြောင့် ကံပျက်၏ဟူလို၊ ထို့ကြောင့် ယခုအခါ သိမ်နုတ်ခြင်းစ

သည်ဖြင့် ကြာမြင့်စွာကံပြုရာ၌ အချို့သောသူတို့သည် ဤသို့ပြုသော် ဤကံပျက်၏ဟူ သည်ကိုမသိ၊ မိမိမနှစ်သက်သည်ကို ပြောဆိုမြည်တမ်းလျက်ပင် ကံပြုကြသည့် အရာများကို လွန်စွာနှလုံးမူသင့်စ။]

၁၀။ ကောပေတုံ ဓမ္မိကံ ကမ္မံ၊ ပဋိက္ကောသေယျ သမ္မုခါ။
တိရောက္ခာ ကာယသာမဂ္ဂိံ၊ ဆန္ဒံ နော ဒေယျ ဒုက္ကဋန္တိ။ ။

၁၀။ ဓမ္မိကံကမ္မံ၊ တရားအားလျော်သော အပလောကနကံစသည်ကို။ ကောပေတုံ၊ပျက်စေခြင်းငှါ။ သမ္မုခါ၊ ကံပြုရာမျက်မှောက်၌။ ပဋိက္ကောသေ ယျ၊မြစ်ငြားအံ့။တိရောက္ခာ၊ မျက်ကွယ်၌။ ကာယသာမဂ္ဂိံ၊ ကာယသာမဂ္ဂိကို ၎င်း။ ဆန္ဒံ၊ဆန္ဒကိုဝင်း။ နောဒေယျ၊မပေးငြားအံ့။ ဒုက္ကဋုံ၊၏။

ကမ္မပြီး၏။

၂၉–မိဿာဇီဝိဝိဇ္ဇနာ

၁။ ဒါရုံ ဝေဠုံ ဖလံ ပုပ္ဖံ၊ စုဏ္ဏံ နှာနမုခေါဒကံ။
မတ္တိကာဒန္တကဋ္ဌာဒိံ၊ နဒေ ကုလသင်္ဂဟာ။ ။

၁။ မိဿာဇီဝိဝိဇ္ဇနာတို၊ကား။ ဒါရုံ၊ သစ်ကိုဝင်း။ ဝေဠုံ၊ ဝါးကို။ ဖလံ၊ အသီးကို။ပုပ္ဖံ၊ပန်းကို။စုဏ္ဏံ၊လိမ်းသပ်ပွတ်နယ်ကသယ်မှုန့်ကို။နှာနမုခေါဒကံ၊ ရေချိုးကသယ်မှုန့်,မျက်နှာသစ်ရေကို။ မတ္တိကာဒန္တကဋ္ဌာဒိံ၊မြေညက်,ဒန်ပူ စသည်ကိုဝင်း။ ကုလသင်္ဂဟာ၊ ဒါယကာတို့ကိုသင်္ဂြိဟ်ချီးမြှောက်ထောက်ပံ့ ခြင်းကိုပြုသဖြင့်။ နဒေ၊ မပေးရာ။

[သိနှာနံ သိရီသစုဏ္ဏာဒိနှာနိယစုဏ္ဏံ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာမိန့်ရကား- နှာနဇ္ဇ မုခဇ္ဇ တသ ဥဒကန္တိ သမာသော–ဟူသော ဋီကာသစ်သို့မလိုက်သင့်ပြီ၊ စုဏ္ဏ၏ အရကိုကား–ကသာဝစုဏ္ဏ, ဂန္ဓစုဏ္ဏကိုယူ။]

၂။ ပါရိဘဋ္ဌကတာ မုဂ္ဂ၊ သူပျတာ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇယာ။
ပဟောဏဒူတကမ္မေန၊ ဇယ်ပေသနိယေန ဝါ။ ။

၂။ ပါရိဘဋ္ဌကတာ၊ ထိန်းယအတူ ရွာသူသားငယ်ကို ချီပိုးဆောင်ရွက် သဖြင့်ဝင်း။ မုဂ္ဂသူပျတာ၊ မကျက်နည်းပါး အကျက်များခြင်း ပဲနောက် ဟင်းဟန် အမှန်နည်းပါး မမှန်များသောစကားကိုဆိုသဖြင့်ဝင်း။ ဝတ္ထုဝိဇ္ဇ ယာ၊ အိမ်ယာစသော မြေကြန်အတတ်ဖြင့်ဝင်း။ ပဟောဏဒူတကမ္မေန၊ စေ ခိုင်းသောသူတို့၏ ထိုထိုအမှုဌာယှဉ်ခြင်း, သဝန်စာရင်း သတင်းစကား သူ့ ဆောင်းပါးကို အသွားအပြန် ဆောင်ခြင်းဟူသောတမန်သည်အမှုဖြင့်ဝင်း။ ဇယ်ပေသနိယေနဝါ၊ တအိမ်မှ တအိမ်သို့စေ၍ ခြေဖြင့်သွားသဖြင့်ဝင်း။

၃။ အနုပ္ပဒါနပ္ပဋိပဏ္ဍာ၊ ဝေဠုကမ္မေန ဝါ ပန။
နာညေန ဝါ ပိ သမ္ဘုဒ္ဓ၊ ပဋိကုဋ္ဌေန ဇီဝယေ။ ။

၃။ အနုပ္ပဒါနပ္ပဋိပဏ္ဍာဝေဠုကမ္မေနဝါပန၊ လာဘ်ကိုလိုရ၍ တံစိုးပေးခြင်း,ဆွမ်းတုံ့ပေးခြင်း,ဆေးကုခြင်းဖြင့်ရင်း။ သမ္ဘုဒ္ဓပဋိကုဋ္ဌေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည် စက်ဆုပ်တော်မူအပ်သော။ အညေနဝါပိ၊ တပါးသော အင်္ဂါဇွာစသည်ဖြင့်ရင်း။ နဇီဝယေ၊ အသက်မမွေးရာ။

[ဝတ္ထုဝိဇ္ဇာယ-ရှိလိုလျက် ဆန်းကြောင့်ဝတ္ထုဝိဇ္ဇယာ-ပြီးသည်၊ဝေဠုကမ္မေနဠ္ဍ အောက္ခရာနှင့် လိုသည်။ ။အညတရညတရေနာတိ ဧတေသံ ဝါ ဝေဠုဒါနာဒီနံ ဝေဠုကမ္မာဘဏ္ဍာဂ ါရိကကမ္မ ပိဏ္ဍပဋိပဏ္ဍကမ္မ သံဃုပ္ပါဒ စေတိယုပ္ပါဒ ဌပနာဒီနံ မိစ္ဆာဇီဝေန ဇီဝိတကပ္ပနကတကမ္မာနံ ယေနကေနစိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်ဋီကာမိန့်ရကား ရဟန်းတို့ အလှူပေးခြင်း, ဘုရားတည်ခြင်း စသည်လည်း မိစ္ဆာဇီဝ လွတ်ခဲစွ။]

၄။ ဝိညတ္တိနေသနာဘူတု၊ လ္လပနာကုဟနာဒိဟိ။
ကုလဒူသာဒိနုပ္ပန္န၊ ပစ္စယေ ပရိဝဇ္ဇယေတိ။ ။

၄။ ဝိညတ္တိနေသနာ ဘူတုလ္လပနာ ကုဟနာဒိဟိ၊ အဆွေမတော်သော သူ-မဘိတ်သော သူတို့အား တောင်းခြင်း,မသင့်သောရှာမှီးခြင်း,မိမိ၌ ထင်ရှားမရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုပြောဟောခြင်း, အုံ့ဘွယ်သရဲကိုဖြစ်စေခြင်း စသည်တို့ဖြင့်ရင်း။ ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ ကုလဒူသာဒိနာ၊ ကုလဒူသနစသည်ဖြင့်ရင်း။ ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ ဥပ္ပန္နပစ္စယေ၊ ဖြစ်သောပစ္စည်းတို့ကို။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊ ဝေးစွာကြဉ်ရာ၏။

[ကုလဒူသာဒိနုပ္ပန္နကို ကုလဒူသာဒိနံ ဥပ္ပန္န-ဟုပုဒ်ဖြတ်ကြခြင်းကား-ဘဂ္ဂရိတီဒေါသမလွတ်။]

မိစ္ဆာဇီဝဝိဝဇ္ဇနပြီး၏။

၃၀–၀ဏ္ဍ

၁။ အာဂန္တုကော နု အာရာမံ၊ ပဝိသေ သဥပါဟနော။
သဆတ္တော ဂုဏ္ဌိတော သီသေ၊ ကရိတ္တာ ဝါ ဝိ စီဝရံ။ ။

၁။ ဝတ္တုန္တိ၊ ကား။အာဂန္တုကော၊ညှိ့သည်ရဟန်းသည်။သဥပါဟနော၊ ဘိနပ်စီး၍။ သဆတ္တော၊ ထီးဆောင်း၍။ သြဂုဏ္ဌိတော၊ ဦးခေါင်းခြုံ၍။ စီဝရံ

ဝါဝိ၊ သက်နှိုးကိုလည်း။ သီသေကရိတ္တာ၊ ခေါင်းခ၌တင်၍။ အာရာမံ၊ အရုံ, အရုံထိုက်ရာသို့။ နပရိသေ၊ မဝင်ရာ။

[ဘိနပ်ချွတ်ခြင်းစသည်ကိုပြု၍ ဝင်လေဟူလို၏]

၂။ ပါနိယေန နာ ဓောဝေယ္ယ၊ ပါဒေ ဝုဗ္ဗုတရေ ဝိ စ။
အာဝါသိကောဘိဝါဒေယ္ယ၊ပုဗ္ဗေယ္ယ သယနာသနံ။ ။

၂။ ဝုဗ္ဗုတရေပိစ၊သီတင်းကြီးမြတ်သော်လည်း။ ပါနိယေန၊သောက်ရေဖြင့်။ ပါဒေ၊တို့ကို။နဓောဝေယ္ယ၊ မဆေးရာ။ အပိစ၊ စင်စစ်ကား။ ဝုဗ္ဗာရေ၊ သီတင်းကြီးဖြစ်ကုန်သော။ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့ကို။ အဘိဝါဒေယ္ယ၊ ရာ၏။ သယနာသနံ၊ ဝါစဉ်အလျောက် ရောက်သောကျောင်းကို။ ပုဗ္ဗေယ္ယ၊ ငါ့အားအဘယ်ကျောင်း ရောက်သနည်းဟုမေးရာ၏။

[ဝုဗ္ဗုတရေပိစ-ကားရှေနောက်ငံ့၏။]

၃။ ဂမိကော ပဋိသာမေတ္တာ၊ ဒါရုမတ္တိကဘဏ္ဍကံ။
ဝိဟာရဗ္ဗ ထကေတ္တာန၊ အာပုစ္ဆ သယနာသနံ။ ။

၄။ အာပုစ္ဆိတမ္ဘေ အသတိ၊ သံဃေါပေတ္တာန သာဓုကံ။
ပဏ္ဍမေယ္ယညထာ တသ၊ ပဏ္ဍန္တုံ နစကပ္ပတိ။ ။

၃-၄။ ဂမိကော၊ ခရီးသွားသော ရဟန်းသည်။ ဒါရုမတ္တိကဘဏ္ဍကံ၊ ညောင်စောင်းစသော သစ်ဘဏ္ဍာ, ပိန္နဲအိုးစသော မြေဘဏ္ဍာကို။ ပဋိသာမေတ္တာ၊ သိမ်း၍။ ဝိဟာရဗ္ဗ၊ ကျောင်းကိုလည်း။ ထကေတ္တာန။ ပိတ်၍။ သယနာသနံ၊ ကျောင်းအိပ်ရာ,နေရာကို။အာပုစ္ဆ၊ရဟန်း,သာမဏေ,အရုံစောင့်, ကျောင်းတကာကိုပန်၍။ အာပုစ္ဆိတမ္ဘေ၊ ပန်အပ်သောရဟန်းစသည်သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ သာဓုကံ၊စွာ။ သံဃေါပေတ္တာန၊ လုံခြုံစေ၍။ ပဏ္ဍမေယ္ယ၊ ဖဲရာ၏။ အညထာ၊ ဂမိကဝတ်ကိုပြုသည်မှ တပါးသောအပြားဖြင့်။ တသ၊ ထိုဂမိကရဟန်းအား။ ပဏ္ဍန္တုံ၊အရပ်တပါးဖဲသွားခြင်းငှါ။နစကပ္ပတိ၊မအပ်သည်သာတည်း။

၅။ အာဝါသိကော ပညာပေယ္ယ၊ ဝုဗ္ဗာဂန္တုသ္မ အာသနံ။
ဥပနိက္ခိပေ ပါဒေါဒ၊ ပ္ပဘုတိ ပတ္တစီဝရံ။ ။

၆။ ပစ္ဆုဂ္ဂန္ဒာန ဂဏ္ဍေယ္ယ၊ ပါနိယေန စ ပုစ္ဆယေ။
အာဂန္တုကောဘိဝါဒေယ္ယ၊ ပညပေ သယနာသနံ။ ။

၅–၆။ အာဝါသိကော၊ ကျောင်းနေရဟန်းသည်။ ဝုဗျာဂန္တုဿ၊ ညှဉ်သည်သီတင်းကြီး၏။ အာသန်၊နေရာကို။ ပညာပေယျ၊ခင်းထားရာ၏။ ပါဒေါ ဒပ္ပဘုတိ၊ ခြေဆေးရေစသည်ကို။ဥပနိက္ခိပေ၊ အနီးဌာထားရာ၏။ ပစ္ဆုဂ္ဂန္ဒွာန၊ ခရီးဦးကြိုဆို၍။ ပတ္တစီဝရံ၊ကို။ ဂဏှေယျ၊ လှမ်းယူရာ၏။ ပါနီယေနစ၊ သောက်ရေဖြင့်လည်း။ ပုစ္ဆယော၊ မေးရာ၏။ အာဂန္တုကော၊ ညှဉ်သည်သီတင်းကြီးရဟန်းတို့ကို။ အဘိဝါဒေယျ၊ ရာ၏။ သယနာသနံ၊ ဝါစဉ်အလျောက်ရောက်သောကျောင်းကို။ ပညပေ၊ ဤကျောင်းသည် အရှင့်အား ရောက်၏ဟု ပြည့်နှန်ကြားလျက် နှစ်သက်စေရာ၏။

[ဥမဂတ် တောသနတ္ထ။]

၇။ အဇ္ဈာဝုတ္ထမဝုတ္ထံ ဝါ၊ ဂေါစရာဂေါစရံ ဝေ။
ဝစ္ဆပ္ပသာဝဌာနာနိ၊ ကတိကံ သေက္ခသမ္မုတိ။ ။

၈။ ပဝေသနိက္ခမေ ကာလံ၊ ပရိဘောဇိယ ပါနိယံ။
နိသိန္နောဝ နဝကဿ၊ ဧတံ သဗ္ဗံ သမုဒ္ဒိသေတိ။ ။

၇-၈။ အဇ္ဈာဝုတ္ထမဝုတ္ထံဝါ၊လူနေဘူး, မနေဘူးသည်ကိုလည်း။ ဝေ၊၏။ ဂေါစရာဂေါစရံ၊ ဆွမ်းခံကောင်း, မခံကောင်းသောရွာ အနီး,အဝေးစသည်ကိုဝင်း။ ဝစ္ဆပ္ပသာဝဌာနာနိ၊ ဝစ္ဆဌာန, ပသာဝဌာနတို့ကိုဝင်း။ ကတိကံ၊ သံဃာ၏ကတိကဝတ်ပြုရာကို။ သေက္ခသမ္မုတိ၊ သဒ္ဓါပွားလှ ဥစ္စာလျှ၍ သေက္ခဟု သမုတ်အပ်သော သောတာပန်အမျိုးကို။ပဝေသနိက္ခမေ၊ဝင်ခြင်း, ထွက်ခြင်း၌။ ကာလံ၊ ကို။ ပရိဘောဇိယပါနိယံ၊ သုံးရေ, သောက်ရေကိုဝင်း။ ဝေ၊ ဆိုရာ၏။ နဝကဿ၊ သီတင်းငယ်အာဂန္တုအား။ နိသိန္နောဝ၊ ထိုင်လျက်သာလျှင်။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤဝတ်အလုံးစုံကို။ သမုဒ္ဒိသေ၊ ရှိသေစွာညွှန်းရာ၏။

[ဝတ္တန္တိပန သာမညေန နိဒ္ဒိဋ္ဌဿာ နု ထေရေ ဘိက္ခု။ အတိအလ္လိယိတ္မာ နိသိဒိတဗ္ဗံ။ပ။ နသံဃာဋိ အဝတ္ထရိတ္မာ နိသိဒိတဗ္ဗော စသည်ဖြင့်ဘတ္တဂ္ဂဝတ် စသည်ကို ဋီကာသစ်၌ အမြှက်မျှပြသေး၏။

ယင်းသို့ပြုရာ၌ သံဃာဋိ အတ္ထရိတ္မာ-ဟု ပါ၌ရှိကြ၏၊ နသံဃာဋိ ဩတ္ထရိတ္မာတိ နု သံဃာဋိ အဝတ္ထရိတ္မာ နိသိဒိတဗ္ဗံ-ဟုအဌကထာဘွင့်သောကြောင့် ဩတ္ထရိတ္မာ-လိုသည်၊ ဘတ္တဂ္ဂအန္တရဃရ၌ ထိုင်နေသောအခါ ဒုကုဋ်ကို မထိုင်မိအောင် မဘယ်ရှားဘဲ ဝတ်ရုံမြဲတိုင်း ဘိ၍ထိုင်သော အရာဖြစ်၍လည်း အဝတ္ထရိတ္မာ-လိုသည်၊ ဤသိက္ခာပုဒ်ကား ယခုအခါ ဆွမ်းစဉ်ပရိတ်ရွတ်စသော အရာတို့၌ ဆက်ဆံသည်များ၏၊ ယင်းသို့ဆက်ဆံလျက် ဤသိက္ခာပုဒ်ကိုနှလုံးထား၍ ထိုင်နေသော

ပုဂ္ဂိုလ်ကို မထင်မမြင်မပြု၊ ထို့ကြောင့် သိက္ခာကာမပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ဤသိက္ခာပုဒ်တော်ကို မကျယ်ပြောက်စိမ့်သောငှါ လွန်စွာနှလုံးမူသင့်အပ်စု။]

ဝတ္ထုပြီး၏။

၃၁-ဒိကပ္ပနာ

၁။ သမ္မုခါ ပရမ္မုခါတိ၊ ဒုဝေ ဝုတ္တာ ဝိကပ္ပနာ။
သမ္မုခါယ ဝိကပ္ပေန္တော၊ ဗျတ္တသေကသ သန္ဓိကေ။
ဣမံ စီဝရံ တုယှံ၊ ဝိကပ္ပေမိတိ ဘာသယေ။ ။

၁။ ဝိကပ္ပနာတိ၊ ကား။ သမ္မုခါ၊ မိမိနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း။ ဝါ၊ မျက်မှောက် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း။ ပရမ္မုခါ၊ သူတပါးနှုတ်ဖြင့် ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း။ ဝါ၊ မျက်ကွယ်ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝေ၊ ကုန်သော။ ဝိကပ္ပနာ၊ တို့ကို။ ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ တေသု၊ တွင်။ [ထည့်။] သမ္မုခါယဝိ-ကပ္ပေန္တော၊ မိမိနှုတ်ဖြင့်ဝိကပ္ပနာပြုသောရဟန်းသည်။ ဗျတ္တသေကသ၊ ဝိကပ္ပနာ, ပစ္စုဒ္ဓိရ်အစီအရင်၌ လိမ္မာသောရဟန်းတယောက်၏။ သန္ဓိကေ၊ ၌။ ဣမံစီဝရံတုယှံဝိကပ္ပေမိတိ၊ မိဟူ၍။ ဘာသယေ၊ ဆိုရာ၏။ ဣမံစီဝရံ၊ ကို။ တုယှံ၊ အား။ ဝိကပ္ပေမိ၊ ဝိကပ္ပနာပြု၏။ ဝါ၊ တုယှံ၊ ၏။ သန္ဓကံ၊ ဥစ္စာဟူ၍။ ဝိကပ္ပေမိ၊အထူးကြံ၏။ဝါ၊တုယှံ၊သင်-မယှံ သန္ဓကံ-စသည်ဖြင့် ပစ္စုဒ္ဓိရ်ပြုခြင်းအကျိုးငှါ။ ဝိကပ္ပေမိ၊ အထူးစီရင်၏။

၂။ ဘောဝတာ နိဒေတုံဝ၊ ကပ္ပတိ နု စ ကပ္ပတိ။
ပရိဘောဂါဒိကံ တေန၊အပစ္စုဒ္ဓေ ဘာဝတော။ ။

၂။ ဘောဝတာ၊ ဤသို့ဝိကပ္ပနာပြုကာမျှဖြင့်။ နိဒေတုံဝ၊ သိမ့်မှီးခြင်းငှါ သာလျှင်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ ပရိဘောဂါဒိကံ၊ သုံးဆောင်ခြင်းစသည်သည်။ နစ-ကပ္ပတိ၊ အလျဉ်းမအပ်။ ကဿ၊ ကား။ [ထည့်။] တေန၊ ထိုဝိကပ္ပနာခံသောရဟန်းသည်။ အပစ္စုဒ္ဓေ့ဘာဝတော၊ ပစ္စုဒ္ဓိရ်မပြုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ ဝိကပ္ပနာ မပြန်သောကြောင့်တည်း။

၃။ "မယှံ သန္ဓကံ ပရိဘုဥ္ဇဝါ ဝိဿဇ္ဇေဟိ ဝါ ယထာပစ္စယံ ဝါ ကရောဟိ"တိ တေန ပစ္စုဒ္ဓေ့ယေ ပရိဘောဂါဒိကပ္ပတိ။ ။

၃။ မယှံ၊ ၏။ သန္ဓကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သောသက်နှံးကို။ ပရိဘုဥ္ဇဝါ၊ သုံးလိုမူလည်းသုံး။ ဝိဿဇ္ဇေဟိဝါ၊ စွန့်လိုမူလည်းစွန့်။ ယထာပစ္စယံ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်

ခြင်းစသော အကြောင်းအလျောက်။ ကရောဟိ၀ါ၊ ပြုမူလည်းပြု။ ဣတိ၊ သို့။ တေန၊ ထိုဝိကပ္ပနာခံသောရဟန်းသည်။ ပစ္စုဒ္ဓေ့ယေ၀၊ ပစ္စုဒ္ဓိ၊ ရှိပြီသော် သာလျှင်။ ၀ါ၊ ဝိကပ္ပနာပြန်သော်သာလျှင်။ ပရိဘောဂါဒိ၊ သုံးဆောင်ခြင်း စသည်သည်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။

[ဝေကာကို ၀ါ-ဧကာပုဒ်ဖြတ်။]

၄။ အပရာ သမ္မုခါ၀ေကာ၊ ဘိက္ခုသ္မေကသ္မ သန္တိကေ။
ဂဟေတ္ဝာ နာမမေကသ္မ၊ ပဋ္ဌန်ံ သဟဓမ္မိနံ။ ။

၅။ "ဣမံ စီ၀ရံ တိသ္သ ဘိက္ခုနော၊ တိသ္သာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ တိသ္သ သာမဏေရသ္ဿ၊ တိသ္သာယ သာမဏေရိယာ၊ တိသ္သာယ သိက္ခမာနာယ ဝိကပ္ပေမိ"တိ ၀တ္တွာ့ဗ္ဗံ၊ တေန ဘိက္ခုနာ "တိသ္သ ဘိက္ခုနော၊ တိသ္သာယ ဘိက္ခုနိယာ၊ တိသ္သ သာမဏေရသ္ဿ၊ တိသ္သာယ သာမဏေရိယာ၊ တိသ္သာယ သိက္ခမာနာယ သန္တကံ ပရိဘုဉ္ဇ ၀ါ ဝိဿဇ္ဇေဟိ ၀ါ ယထာပစ္စယံ ၀ါ ကရောဟိ"တိ ၀တ္တွာ့ဗ္ဗံ။

၄-၅။ ၀ါ၊ ကား။ အပရာ၊ တပါးသော။ ဧကာသမ္မုခါ၊ တခုသောသမ္မုခါ ဝိကပ္ပနာသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ [ထည့်။] ၀ါ၊ကောသမ္မုခါ၊ သည်။ အပရာ၀ါ၊ တပါးလည်း။ အတ္ထိ၊ ၏။ ၀ါ၊ အပရာ၊ သော။ ဧကာ၊ တခုသောဝိကပ္ပနာ သည်။ သမ္မုခါ၀၊ သမ္မုခါဝိကပ္ပနာသာတည်း။ ဧကဿ၊ သော။ ဘိက္ခုဿ၊ ဗုဒ္ဓရဟန်း၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ပဋ္ဌန်ံသဟဓမ္မိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော်ငါးယောက် တို့တွင်။ ဧကဿ၊ တယောက်ယောက်၏။ နာမံ၊ ကို။ ဂဟေတ္ဝာ၊ ၍။ ဣမံစီ-ဝရံ၊ပ။ ဝိကပ္ပေမိတိ၊ မိဟ္ဟ၍။ ၀တ္တွာ့ဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧ၀ံဝိကပ္ပိတေ၊ ဤသက်နှိုး ရှင်ရဟန်း ဝိကပ္ပနာ ပြုလတ်သော်။[ထည့်။] တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုဝိကပ္ပနာ ခံသောရဟန်းသည်။ တိသ္သဘိက္ခုနော။ ပ။ ကရောဟိတိ၊ဟူ၍။၀တ္တွာ့ဗ္ဗံ၊၏။ [အနက်ထင်လှပြီ။]

၆။ ပရမ္မုခါဝိကပ္ပနေ၊ ကဿန္တိကေ၀ မိရယေ။
"ဣမံ စီ၀ရံ တုယ္ဟံ ဝိကပ္ပနတ္ထာယ ဒမ္မိ"တိ။ ။

၆။ ပရမ္မုခါဝိကပ္ပနာ၊ ကို။ ဧ၀ံ၊ သို့။ ၀ေဒိတဗ္ဗာ၊ ၏။ [ထည့်။] ကေသ၊ တပါးသောဗုဒ္ဓရဟန်း၏။ အန္တိကေ၊ အနီး၌။ ဣမံစီ၀ရံတုယ္ဟံ ဝိကပ္ပနတ္ထာ ယဒမ္မိတိ၊ဟူ၍။ ဧ၀ံ၊သို့။ဤရယေ၊ရာ၏။

၇။ တေန ဝတ္တာဗ္ဗော"ကော တေ မိတ္တော ဝါ သန္ဒိဋ္ဌော ဝါ"တိ၊ ဣတရေန စေဝံ ဝတ္တာဗ္ဗံ"တိသော ဘိက္ခု၊ တိ ဝါ၊ တိသော ဘိက္ခုနိတိ ဝါ၊ တိသော သာမဏေရောတိ ဝါ၊ တိသော သာမဏေရိတိ ဝါ၊ တိသော သိက္ခမာနာ"တိ ဝါ၊ပုန တေန"အဟံ တိသဿ တိသောယ ဝါ ဒမ္မိ"တိ ဝိကပ္ပေတ္တာ တေနေဝ တိသဿ ဘိက္ခုနော၊တိသောယ ဘိက္ခုနိယာ၊ တိသဿ သာမဏေရဿ၊ တိသောယ သာမဏေ-ရိယာ၊ တိသောယ သိက္ခမာနာယ သန္တကံ ပရိဘုဉ္ဇဝါ ဝိဿဇ္ဇေဟိ ဝါ ယထာပစ္စယံ ဝါ ကရေဟိ"တိ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ။

၇။ တေန၊ထိုဝိကပ္ပနာပြုလိုသောဗျတ္တရဟန်းသည်။တေ၊ သင်သက်နှင်းရှင်၏။ မိတ္တောဝါ၊မြတ်မြီသောအဆွေခင်ပွန်းသည်ရင်း။ သန္ဒိဋ္ဌောဝါ၊ မြင်ဘူးရုံမျှသောအဆွေခင်ပွန်းသည်ရင်း။ကော၊အဘယ်သူနည်း။ဣတိ၊သို့၊ဝတ္တာဗ္ဗော၊၏။ ဣတရေနစ၊ သက်နှင်းရှင်သည်ကား။ တိသောဘိက္ခု၊တိဝါ၊ တိသမည်သော ရဟန်းဟူ၍ရင်း။ တိသောဘိက္ခုနိတိဝါ၊ တိသောမည်သောဘိက္ခုနီဟူ၍ရင်း။ ။ပ။ဧဝံ၊သို့။ ဝတ္တာဗ္ဗံ၊၏။ ပုန၊တဘန်။တေန၊ထိုဝိကပ္ပနာပြုလိုသောဗျတ္တရဟန်းသည်။အဟံ၊သည်။ တိသဿ၊တိသမည်သော ရဟန်းအား၎င်း။တိသောယ-ဝါ၊တိသောမည်သော ရဟန်းမိန်းမအား၎င်း။ ဒမ္မိ၊၏။ဣတိ၊သို့။ ဝိကပ္ပေတ္တာ၊ ဝိကပ္ပနာပြုပြီးသော်။တေနေဝ၊ထိုဝိကပ္ပနာပြုသောဗျတ္တရဟန်းသည်ပင်လျှင်။ တိသဿဘိက္ခုနော။ပ။ ကရောဟိတိ၊ဟူ၍။ ပစ္စုဒ္ဓရိတဗ္ဗံ၊အပ်၏။

၈။ ဒုရသန္ဓိကတ္တောကတ္တာ၊ ဗဟုဘာဝံ ဝိဇာနိယ။
တေံ ဣမန္ဒိ တောနိ၊ ဣမာနိတေတ္ထ ယောဇယေ။ ။

၈။ တ္ထေ၊ ဤဝိကပ္ပနာပြုရာ၌။ ဒုရသန္ဓိကတ္တံ၊ဝေးသည်,နီးသည်၏အဖြစ်ကိုရင်း။ ကေတ္တာဗဟုဘာဝံ၊တထည်၏အဖြစ်, များသည်၏အဖြစ်ကိုရင်း။ ဝိဇာနိယ၊အထူးသိ၍။တေံ ဣမန္ဒိ၊ဟူ၍ရင်း။တောနိ-ဣမာနိတိ၊ ဟူ၍ရင်း။ ယောဇယေ၊ယှဉ်ရာ၏။

၉။ ဒဿာဟံ မာသမေကံ ဝါ၊ ပဋ္ဌ ဝါ ကထိနတ္ထတေ။
ပါရိပူရတ္ထမုနဿ၊ ပစ္စာသာ သတိ မာသကံ။
နုပ္ပါဒယတိ နိဿဂ္ဂိ၊ နာဓိဋ္ဌိတဝိကပ္ပိတန္ဒိ။ ။

၉။ ဒဿာဟံ၊ ဆယ်ရက်ပတ်လုံးရင်း။ ဧကံမာသံဝါ၊ တလပတ်လုံးရင်း။ ကထိနတ္ထတေ၊ ကထိန်ခင်းသည်ရှိသော်။ ပဋ္ဌဝါ၊ ငါးလတို့ ပတ်လုံးရင်း။

ဥိနသ!ယုတ်သောသက်နှိုးကို။ ပါရိပူရတ္တံ၊ ပြည့်စေခြင်းငှါ။ ပစ္စာသာသတိ၊ သက်နှိုးလျှာရနိုးခြင်းရှိလတ်သော်။ မာသကံ၊ တလပတ်လုံးရင်း။ နာဓိဋ္ဌိတဝိ ကပ္ပိတံ၊အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်, ဝိကပ္ပနာမပြုအပ်သော သက်နှိုးသည်။နိဿဂ္ဂိ၊ နိဿဂ္ဂိကို။ နုပ္ပါဒယတိ၊မဖြစ်စေ။

ဝိကပ္ပနာပြီး၏။

၃၂–နိဿယ

၁။ ဗျတ္တသ ပဗ္ဗဝ်ဿ၊ နတ္ထိ နိဿယကာရိယံ။
ယာဝဇီဝမ္ပိ အဗျတ္တော၊ နိဿိတော ယေဝ ဇီဝတိ။

၁။ နိဿယောတိ၊ကား။ ပဗ္ဗဝ်ဿ၊ငါးဝါရှိပြီးသော။ဗျတ္တ သ၊ဝိနည်း ဌာလိမ္မာသောရဟန်းအား။ ဝါ၊ သည်။ နိဿ ယကာရိယံ၊ နိဿယည်းယူ၍ ပြုဘွယ်ကိစ္စသည်။ နတ္ထိ၊မရှိ။ အဗျတ္တော၊ဝိနည်းဌမလိမ္မာသောရဟန်းသည်။ ယာဝဇီဝမ္ပိ၊အသက်ထက်ဆုံးလည်း။ နိဿိ တော ယေဝ၊သူ့ကိုမှီ၍ သာလျှင်။ ဇီဝတိ၊အသက်ရှင်၏။ [နိဿာယကာရိယံလည်းရှိ၏။] နိဿာယ၊၍။ ကာရိယံ၊ သည်။[သမ္ဘန်။]

၂။ ကေသံ စိဝရံ ကတ္တာ၊ ပဂ္ဂဏှိတ္တာန အဠလိ"။
ဥက္ကုဋိကံ နိသီဒိတ္တာ၊ ဝေဒေ ယာဝတတိယကံ။ ။

၃။ "အာစရိယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိ၊ အာယသ္မတော နိဿာယ ဝစ္ဆာမိ"တိ။

၂-၃။ စီဝရံ၊ ကိုယ်ဝတ်သက်နှိုးကို။ ကေသံ၊ လက်ဝဲတဘက် ပခုံးထက်၌။ ကတ္တာ၊စမ္မယ်တင်၍။ အဠလိ"၊ဆယ်ခုပေါင်းစည်း လက်သည်းဖြူလွှ တောက် ပသောလက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှိတ္တာန၊ ဦးထိပ်အပြင် မြှောက်ချီတင်၍။ ဥက္ကုဋိ ကံ၊ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတ္တာ၊ထိုင်၍။ အာစရိယော။ပ။ ဝစ္ဆာမိတိ၊ ဟူ၍။ ယာဝတတိယကံ၊ သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ ဝေဒေ၊ဆိုရာ၏။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ တ္ဝံ၊အရှင်ဘုရားသည်။မေ၊အကျွန်ုပ်၏။အာစရိယော၊ နိဿယည်းဆရာသည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်တော်မူပါလော့။ အာယသ္မတော၊ အရှင်ဘုရားအား။ နိဿာ ယ၊၍။ ဝစ္ဆာမိ၊နေလိုပါ၏။ နေရပါစေ။နေပါဘုံ။

၄။ ပဏ္ဏေ ပဏ္ဍသက်ေ၊ ဝိဇ္ဇေ စာပိ နိသယော။
မရဏာဇာတ္တေ၊ ပဗ္ဗာယ၊ သမောဓာနေဟိ သမ္ဘတိ။ ။

၄။ ပဏ္ဏေ၊ဆရာဝင်း,တပည့်ဝင်း အရပ်တပါး သွားလတ်သော်။ ပဏ္ဍသက်ေ၊ဆရာဝင်း, တပည့်ဝင်း တိတ္ထိအပင်းအသင်းကိုပြောင်းလတ်သော်။ ဝိဇ္ဇေ၊ဆရာဝင်း, တပည့်ဝင်း လူထွက်လတ်သော်။မရဏာဇာတ္တေ၊ပဗ္ဗာယ သမောဓာနေဟိ၊ဆရာဝင်း,တပည့်ဝင်း သေခြင်း,နိသယည်းဆရာ ဥပဗ္ဗာယ် ဆရာတို့၏ နှင်ထုတ်ခြင်း, ဥပဗ္ဗာယ်ဆရာနှင့်ပေါင်းမိခြင်းတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ပေါင်းမိခြင်းတို့ကြောင့်။ နိသယော စာပိ၊ နိသယည်းသည်လည်း။သမ္ဘတိ၊ဖြိမ်း၏။ ပါ၊မရဏာ။ပ။သမောဓာနေ၊ သေသော်,နှင်သော် ဥပဗ္ဗာယ်နှင့် ပေါင်းမိသော်။ နိသယော၊သည်။သမ္ဘတိ၊၏။

[ဤနည်းဌမိသဒ္ဒါနိသယည်းယူခြင်းမှတပါးဖြိမ်းခြင်းပဏ္ဍန္ဓရတ္ထ၊ရှေးနည်းဌ ဘဂ္ဂရိတီဒေါသသင့်၏ဟူမူ၊အနက်အားဖြင့် ဟေတွတ္ထဖြစ်၍ အတ္ထံဟိနာထောသရ လံအဝေါစ-စသည်နှင့်အညီ ထိုဒေါသမသင့်ဟူလို။]

၅။ နိသာယ နဝသေ လဇ္ဇီ၊ အပုဗ္ဗံ ဌာနမာဂတော။
အာဂမေ စတုပဗ္ဗာဟံ၊ ဥတုံ ဘိက္ခုသဘာဂတံ။ ။

၅။ အလဇ္ဇီ၊အလဇ္ဇီရဟန်းကို။နိသာယ၊၍။နဝသေ၊မနေရာ။ အပုဗ္ဗံဌာနံ၊မရောက်ဘူးသောအရပ်သစ်သို့။အာဂတော၊လာရောက်သောရဟန်းသည်။ ဘိက္ခုသဘာဂတံ၊ လဇ္ဇီရဟန်းတို့နှင့် သဘောတူသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဥတုံ၊ သိခြင်းငှါ။ စတုပဗ္ဗာဟံ၊ လေးရက်, ငါးရက်ပတ်လုံး။ အာဂမေ၊ ငံ့ဦးရာ၏။

၆။ အဒ္ဓိကဿ ဂိလာနဿ၊ ဂိလာနုပဋ္ဌကဿ စ။
ယာစိတဿ အရညေ ဝါ၊ သလ္လကွေ့ဇွန်နေ ဖာသုကံ။
သဘာဂေ ဒါယကေ သန္တေ၊ ဝသိတုံ တာဝ လဇ္ဇတိတိ။ ။

၆။ အဒ္ဓိကဿ၊ ခရီးသွားသောရဟန်းအားဌင်း။ ဝါ၊ သည်ဌင်း။ ဂိလာနဿ၊ နာသောရဟန်းသည်ဌင်း။ ယာစိတဿ၊ သူနာရဟန်းသည် တောင်းပန်အပ်သော။ ဂိလာနုပဋ္ဌကဿစ၊သူနာကိုလုပ်ကျွေးသောရဟန်းသည်ဌင်း။ အရညေဝါ၊ တောဌမူလည်း။ ဖာသုကံ၊ နုသောသမထဝိပဿနာ၏ ထူးသော အကျိုးရှိသဖြင့် ချမ်းသာခြင်းကို။ သလ္လကွေ့ဇွန်နေ၊ မှတ်သဖြင့်ဌင်း။ သဘာဂေ၊ သဘောတူသော။ ဒါယကေ၊ နိသယည်းပေးဆရာသည်။ အသန္တေ၊ မရှိ

လတ်သော်။ ဝါ၊ မရှိစဉ်။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက် ဝါဆိုလပြည့်တိုင်အောင်။ ဝသိတုံ၊ နေခြင်းကို။ လဇ္ဇတိ၊ ရအပ်၏။

[ဝသိတုန္တိ ဝုတ္တကမ္မံ၊ ဘာဝေ ဟိ တုံပစ္စယော၊ ဝါသောတိ အဇ္ဈာ။ ။ ဋီကာသစ်။]

နိဿယပြီး၏။

၃၃-ကာယမဇ္ဈနံ

၁။ အကာယဗန္ဓနော ဂါမံ၊ ဒုက္ကဋံ ပဝိသေယျ စေ။
ဗန္ဓေယျ ယတ္ထ သရတိ၊ တတ္ထေဝါ သတိယာ ဂတော။ ။

၁။ ကာယဗန္ဓနန္တိ၊ ကား။ အကာယဗန္ဓနော၊ ခါးပန်းမဘွဲ့ဘဲ။ ဂါမံ၊ သို့။ ပဝိသေယျစေ၊ ဝင်ငြားအုံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ အသတိယာ၊ မအောက်မေ့မိသဖြင့်။ဂတော၊ ရှာသို့ဝင်သော ရဟန်းသည်။ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ သရတိ၊ အောက်မေ့၏။ တတ္ထေဝ၊ ထိုအောက်မေ့မိရာ၌သာလျှင်။ ဗန္ဓေယျ၊ ခါးပန်းချည်တည်း ဘွဲ့စည်းရစ်နှောင်ရာ၏။

၂။ ပဋ္ဌိကာ သူကရန္တိ၊ ဒုဝိဓံ ကာယဗန္ဓနံ။
ဒုဿပဋ္ဌော စ ရဇ္ဇု စ၊ ကော တဒနုလောမိကာ။ ။

၂။ ပဋ္ဌိကာ၊ ပကတိရက်သော ခါးပန်းပြားဂင်း။ သူကရန္တိ၊ ဝက်မွေးကဲ့သို့အခေါင်းရှိသော ခါးပန်းဂင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ကာယဗန္ဓနံ၊ သည်။ ဒုဝိဓံ၊ ၏။ ဒုဿပဋ္ဌောစ၊ ပုဆိုးဖြင့်ပြုသော ခါးပန်းပြားသည်ကား။ တဒနုလောမိကော၊ ထိုပဋ္ဌိက ခါးပန်းအားလျော်၏။ ကောရဇ္ဇုစ၊ တလွန်းသောကြိုးခါးပန်းသည်ကား။ တဒနုလောမိကာ၊ ထိုသူကရန္တ ခါးပန်းအားလျော်၏။

[ကေရဇ္ဇုကံ ပန မုဒ္ဓိကကာယဗန္ဓနဉ္စ သူကရန္တကံ အနုလောမေတိ-ဟု ဒဗ္ဗကထာ မိန့်ရကား ရဇ္ဇုစ၌ စသဒ္ဒါဖြင့် မုဒ္ဓိကကိုယူ။ ။မုဒ္ဓိကသဏ္ဌာနေနာတိ သဃ်ာဋိယာ မုဒ္ဓိကသိဒ္ဓနာကာရေန ဝရကသီသာကာရေန။ ။ဝဇိရမုဋ္ဌိ၊ မုဒ္ဓိကသိဒ္ဓနာကာရေန၊ တလုပ်ချုပ်သော သဏ္ဌာန်ဖြင့်။ ဝရကသီသာကာရေန၊ ပြောင်းနှံသဏ္ဌာန်ဖြင့်။ သမ္ဘန်၊ ဤဝဇိရမုဋ္ဌိဖြင့် မုဒ္ဓိကအရကိုယူ။]

[ပဋ္ဌိကာ၏အရကိုပြလိုခြင်း မစ္ဆစသည်ကိုမိန့်၊အင်ယောဘဆာဝမဟာဏကိုပြလိုခြင်း လဇ္ဇာဒသာ စတသော်ဝိ-မိန့်၊ ထိုအဆာဝ်ပြုအင်သည်ကို အနေန္တဝိဂုဏာသုတ္တကံ ဖြင့်ပြ၏။]

၃။ မစ္ဆ ကဏ္ဍက ခဇ္ဇုရီ၊ ပဠာ မဠာ စ ပဋ္ဌိကာ။
လဇ္ဇာ ဒသာ စတသော ပိ၊ အန္ဓေ ဒိဋ္ဌာသုတ္တကံ။ ။

၃။ မစ္ဆကဏ္ဍကခဇ္ဇုရီပဠာ၊ ငါး၏ကျောက်ဆူးရိုးသဏ္ဌာန်, သင်ပေါင်းရွက်သဏ္ဌာန်ရက်သော ခါးပန်းသည်၎င်း။ မဠာစ၊ ပြေပြစ်ချောမော သင်းကြောရက်သော အပြားသည်၎င်း၊ ပဋ္ဌိကာ၊ ပဋ္ဌိကခါးပန်းမည်၏။ စတသော ပိ၊ လေးချောင်းလေးသွယ်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဒသာ၊ အဆာအမြှောင်တို့ကို။ လဇ္ဇာ၊ ရအပ်ကုန်၏။ အန္ဓေ၊ ခါးပန်းပြား၏ အစွန်းနှစ်ဘက်အဆာဝ၌။ ဒိဋ္ဌာသုတ္တကံ၊ နှစ်ထပ်ဘွဲ့သောကြိုးကို။ လဇ္ဇံ၊ ၏။

[ဥဇုကမေဝ ပန မစ္ဆကဏ္ဍကံဝါ ခဇ္ဇုရီပဠကံဝါ မဠပဋ္ဌကံဝါ ကတ္တာ ကောဇ္ဇေတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ကာယဗန္ဓနသ ဒသာ ကော ဝဋ္ဋတိ။ ဒွေတိဏိ စတ္တာရိပိ ဂဏ္ဌန္တိ၊ တဒတာ ပရံ နဝဋ္ဋန္တိ၊ ဥဘောသု ပန အန္ဓေသု ဒသာ မုခသ ထိရ ဘာဝါယ ဒိဋ္ဌံ ကောဇ္ဇေတုံ ဂဏ္ဌတိ။ ။အဋ္ဌကထာ။

ထွေစ ဥဘယပသေသု မစ္ဆကဏ္ဍကယုတ္တံ မစ္ဆသ ပိဋ္ဌိကဏ္ဍကံဝိယ ယသ္သာ တိ ဂဏ္ဌိကာယ ဝါယနံ ဟောတိ၊ ဧဝံ ကာယဗန္ဓနံ မစ္ဆကဏ္ဍကံနာမ။ ။ဝိနိစ္ဆယဋီကာ။ ငါး၏ကျောက်ကုန်းပေါ်၌ အတောင်ကိုပိဋ္ဌိကဏ္ဍက ဟူသည်။

အန္ဓေတိ ကာယဗန္ဓနသ ဥဘယန္တေ။ ။ဋီကာသစ်။ ခါးပန်းပြား၏ အစွန်းတဘက်ကား ပါသန္တ၊ တဘက်ကား ဒသန္တ၊ ဤနှစ်ပါးကို ရည်၍ ဥဘယန္တေဟူသည်။ ။ဒသာဝတ္ထောပဠန္တေသု။ ။အဘိဓာန်။ ဒသာ၊ ဒသာသဒ္ဒါသည်။ အဝတ္ထောပဠန္တေသု၊ အခိုက်အဘန့်,ပုဆိုး၏အဝိုင်းအခြားဟူသော အနက်တို့၌။ ဘဝေ၊ ၏။ ထိုဘွင် ဤ၌ဒသာသဒ္ဒါသည် ပဠန္တာ၌ဖြစ်၏၊ ယင်းပဠန္တာကိုလည်း ဤ၌အရာအားဖြင့် ပါသန္တ,ဒသန္တ နှစ်ပါးကိုလိုအပ်၏။

ဤ၌ရှေးဆရာတို့သည် ယခုကဲ့သို့အကွင်းနှင့်မပြုကုန်၊ အဆာနှစ်ဘက်နှင့် ပြုကုန်၏ဟု သိအပ်၏၊ ထိုအဆာနှစ်ဘက်အဝကို မြမြိုခိုင်ခံ့စေခြင်းငှါ နှစ်လွန်းကြိုးကျစ်၍ရစ်သည်ကိုလျှင် အန္ဓေဒိဋ္ဌာသုတ္တကံလဇ္ဇံဟု ဆိုအပ်၏၊ ဤသို့ မှာထားကြသည်၊ ဤအမှာအတိုင်း အချို့စိရင်၍သုံးစွဲကြသည်ကား ပဝနန္တောတိ ပါသန္တော။ ။အဋ္ဌကထာ။ ပဝနန္တောတိပါသန္တော ဒသာမူလန္တိစလိခိတံ ဟူသောဋီကာတို့နှင့်မညီလေ၊]

[မအပ်သော ပဋ္ဌိကကိုပြုလို၍ မာလာဒိ'စသည်ကိုမိန့်။]

၄။ မာလာဒိ ကဏ္ဏဋ္ဌာဒိ၊ ဒသေတ္တာ ဂုဏသုတ္တကံ။
ကောဋ္ဌိတာကုဋ္ဌရဋ္ဌာဒိ၊ ပဋ္ဌိကာ နှ စ ကပ္ပတိ။ ။

၄။ မာလာဒိ၊ ခြုံးပန်းစသည်ကိုဝင်း။ ကဏ္ဏဋ္ဌာဒိ၊ ဗုဇွန်မျက်စိသဏ္ဌာန်စသည်ကိုဝင်း။ ကုဋ္ဌရဋ္ဌာဒိ၊ ဆင်မျက်ကွင်းသဏ္ဌာန်စသည်ကိုဝင်း။

ဒသေတ္တာ၊ ပြၚ်။ ဂုဏသုတ္တကံ၊ ထိုထိုအရပ်၌ နှစ်ထပ်ဘွဲ့သော ကြိုးကို။ ကောင်္ဂိတာ၊ ကျစ်အပ်သော။ ဝါ၊ ခတ်အပ်သော။ ပဋ္ဌိကာ၊ ခါးပန်းပြား သည်။ နစကပ္ပတိ၊ မအပ်သည်သာလျှင်တည်း။

[တတ္ထ တတ္ထ အစ္ဆိနိ ဒသေတ္တာ မာလာကမ္မ ဒီနိ ဝါ ကတ္တာ ကောင်္ဂ တကာယမဗန္ဓနံပိ နိ ဝုတ္တံ၊ ကာယမဗန္ဓနသ သောဘဏတ္ထံ တဟိ ံ တဟိ ံ ဒိဂုဏ သုတ္တံ ကောဋ္ဌေန်၊ကက္ကဋကိန် ဥဗ္ဗေဇေန်၊နိ ဝုတ္တံ။ ။အဋ္ဌကထာ။]

၅။ ယဋ္ဌကံ မကြမုခါဒိ ံ၊ နိ ကပ္ပန္တိ ဒသာမုခေ။
ဥဘယန္တေ ယဋ္ဌကာ လေခါ၊ ဝိဝေ အညဋ္ဌ စိတ္တကံ။ ။

၅။ ဒသာမုခေ၊ အဆာဝ၌။ ယဋ္ဌကံ၊ ကြာသွတ်အိုးသဏ္ဌာန်သည်ရင်း။ မကြမုခါဒိ ံ၊ မကရိုး ခံတွင်းသဏ္ဌာန်စသည်သည်ရင်း။ နိကပ္ပန္တိ၊ ကုန်။ ဝိဝေ၊ ခါးပန်းဖိ၌။ ဝါ၊ ၏။ ဥဘယန္တေ၊ နံပါးနှစ်ဘက်အစွန်း၌။ ယဋ္ဌကာ၊ ကြာသွတ်အိုးမှရင်း။ လေခါစ၊ အရေးမှရင်း။ အညံ၊ သော။ စိတ္တကံ၊ ဆန်း ကြယ်သောအင်္ဂမင်္ဂလာစသောသဏ္ဌာန်သည်။ နကပ္ပတိ၊ အပ်။

[မကြမုခါဒိ ံ၌ ဗိန္ဒုကားအာဂုံမျှသာ၊ ဒသာ မုခေ ပန ယဋ္ဌကံ ဝါ မကရမုခံ ဝါ ဒေဠ္ဠ။ဘကသီသံ ဝါ ယံကိဉ္စိ ဝိကာရရူပံ ကဘတုံ နိ ဝုတ္တံ။ ကာယမဗန္ဓနဝိဝေ အင်္ဂမင်္ဂလာဒိကံ ယံကိဉ္စိ ဝိကာရရူပံ နိ ဝုတ္တံ။ ပရိစ္ဆေဒလေခါမတ္တံ ဝုတ္တံ။ ဝိဝသ ဥဘောသု အန္တေသု ထိရကရဏတ္ထာယ ယဋ္ဌကံ ကရောန်၊ အယံဝိ ဝုတ္တံ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ဝိဝ၌ ဝ-ကိုဗပြု၍ ခါးပန်းဖိဟူသည်။

သခ်ါ စက္ကံ ပုဏ္ဏကုမ္ဘော၊ ဂယာ သိရိဝစ္ဆကော်သော။
ဓဇံ သောဝတ္တိကံ ဝန္နေ၊ အင်္ဂမင်္ဂလမင်္ဂလံ။ ။

သခ်ါ၊ ခရသင်း။ စက္ကံ၊ စကြာရတနာ။ ပုဏ္ဏကုမ္ဘော၊ ပုန်ညင်းနီ ခစ,ဖြင့် ပြည့်သောအိုး၊ ဂယာ၊ ရတနာလှံကန်။ သိရိဝစ္ဆော၊ အသရေ၏နေရာထီးဖြူ။ အက်ီသော၊ ချွန်းတောင်း။ ဓဇံ၊ တံခွန်။ သောဝတ္တိကံ၊ လည်ရေးသုံးဆင့်။ ဣတိ၊ သို့။ အင်္ဂမင်္ဂလမင်္ဂလံ၊ လောကဓ္ဓ မင်္ဂလာဟုသမှိုက်အပ်သော ဝတ္ထုရှစ်ပါးထက် အလွန်မင်္ဂလာဖြစ်တော်မူသော ရတနာသုံးပါးကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဝန္နေ၊ ၏။ ရှိခိုးလည်းရ,သုတလည်းပြီးသောဂါထာ။]

၆။ ဒေဠ္ဠ။ဘကဉ္စ မုရဇံ၊ မဒ္ဒဝီဏံ ကလာပုကံ။
နိ ကပ္ပန္တိ ဒသာသု ဒ္ဒေ၊ မဏ္ဍိမာ ယေဝ ကပ္ပရေ။ ။

၆။ ဒေဠ္ဠ။ဘကဉ္စ၊ ရေမြေဦးခေါင်းနှင့်တူသော ခါးပန်းရင်း။ မုရဇံ၊ မုရိုးစည်သဏ္ဌာန်ရစ်၍ပြုသော ခါးပန်း။ မဒ္ဒဝီဏံ၊ ဆောက်လုံးသဏ္ဌာန် ပြုသောခါးပန်း။ ကလာပုကံ၊ ကြိုးအများရှိသောခါးပန်း။ ဣမာနိ၊ ၍လေး

ပါးတို့သည်။ [ထည့်။] နကပ္ပန္တိ၊ ကုန်။ ဒသာသု၊ အဆာတို့၌။ ဒွေ၊ နှစ်ပါး ကုန်သော။ မဇ္ဈိမာယေဝ၊ အလယ်၌ဖြစ်ကုန်သော မုရဇ,မဒ္ဒဝိဏာတို့သည် သာလျှင်။ ကပ္ပရေ၊ အပ်ကုန်၏။

[ကလာဗုကံ နာမ ဗဟုရဇ္ဇုကံ။ ဒေဠ္ဠ။ဘကံနာမ ဥဒကသပ္ပသိသသဒိသံ။ မုရဇံနာမ မုရဇဝဏ္ဏိသဏ္ဌာနံ ဝေဠ္ဌတ္ဝာ ကတံ။ မဒ္ဒဝိဏံနာမ ပါမင်္ဂသဏ္ဌာနံ။ ဤဒိသဥိ ဧကံဝိ နု ဝဋ္ဋဘိ၊ ပဂေဝဗဟူနိ။ ။အဋ္ဌကထာ။ ၊ကလ် ကဠိကော ဋ္ဌာသံ အာဝုနာတိ ဗန္ဓတိ ဧတေနာတိ ကလာဗုကံ။ ကလာပကံ-လည်းရှိ၏။

ကောယဋ္ဌိ ဘဝေ ကိဠိ၊ မေခလာ တ္ဌဋ္ဌယဋ္ဌိကာ။
ရသနာ သောဋ္ဌသဉ္ဇေယ္ယာ၊ ကလာပါ ပဋ္ဌဝိသတိ။ ။

ဟူသည်နှင့် အညီ ဤ၌ဗဟုရဇ္ဇုကို နှစ်ဆယ့်ငါးသွယ်အပြိတ်ကိုယူ။]

၇။ ဝေဠုဒန္တဝိသာဏာဋ္ဌိ၊ ကဋ္ဌလာခါ ဖလာမယာ။
သခ်နာဘိမယာ သုတ္တာ၊ နဠလောဟမယာ ဝိ စ။
ဝိဓာ ကပ္ပန္တိ ကပ္ပိယာ၊ ဂဏ္ဌိယော စာပိ တမ္မယာတိ။ ။
ပဌမဘာဏဝါရံ နိဋ္ဌိတံ။

၇။ ဝေဠုဒန္တဝိသာဏာဋ္ဌိကဋ္ဌလာခါဖလာမယာ။ ဝါး,ဆင်စွယ်,သားချို, အရိုး,သစ်သား,ချိပ်,သစ်သီးဖြင့်ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သင်္ခနာဘိ မယာ၊ ခရသင်းချက်ဖြင့် ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သုတ္တနဠလောဟ မယာဝိစ၊ ချည်,ကျွန်,ကြေးဖြင့် ပြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိဓာ၊ ခါးပန်း ဖိဘို့သည်။ ကပ္ပန္တိ၊ ကုန်၏။ တမ္မယာ၊ ထိုဝါး စသည်ဖြင့် ပြီးကုန်သော။ ဂဏ္ဌိယောစာပိ၊ ခါးပန်းသီးတို့သည်လည်း။ ကပ္ပိယာ၊ ကုန်၏။

ကာယဗန္ဓန ပြီး၏။

ပဌမဘာဏဝါရံ၊ ပဌမဘာဏဝါရသည်။နိဋ္ဌိတံ၊ပြီး၏။

[ရှစ်လုံးတပါဒ၊ လေးပါဒတဂါထာ၊ အကျရာသုံးဆယ့်နှစ်လုံးရှိသော ဂန္ဓ နှစ်ရာ့ငါးဆယ်သည်တဘာဏဝါရမည်၏။]

၃၄-ပထဝီ

၁။ ဇာတာဇာတာတိ ဒုဝိဓာ၊ သုဒ္ဓမတ္တိကပံသုကာ။
ဇာတာ ဒဖုာ စ ပထဝီ၊ ဗဟုမတ္တိကပံသုကာ။ ။

၂။ စာတုမာသာဓိကောဝဋ္ဌ၊ ပံသုမတ္တိကရာသိ စ။
သုဒ္ဓ သက္ခရ ပါသာဏ၊ မရုမ္ဗကထဝါလုကာ။ ။

၁-၂။ ပထဝီစာတိ၊ ကား။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ ဇာတာ၊ မြေစစ်ဖြစ်သော မြေရင်း။ အဇာတာ၊ မြေစစ်မဟုတ်သောမြေရင်း။ ဣတိ၊ သို့။ ဒုဝိဓာ၊ ၏။ တာသု၊ တွင်။ [ထည့်။] သုဒ္ဓမတ္တိကပံသုကာ၊ မြေစိုင်သက်သက်, မြေမှုန့်သက်သက်သည်ရင်း။ အဒဖုဿ၊ မီးမလောင်သော မြေသည်ရင်း။ ဗဟုမတ္တိကပံသုကာ၊ များသောမြေစိုင်, များသော မြေမှုန့်ရှိသော မြေသည်ရင်း။ စာတုမာသာဓိကောဝဿပံသုမတ္တိကရာသိစ၊ လေးလထက်အလွန် မိုးယိုးစွတ်စိုသောမြေမှုန့်စု,မြေစိုင်စုသည်ရင်း။ဝါ၊တကြိမ်မျှမိုးယိုးစွတ်၍လေးလလွန်သောမြေမှုန့်စု, မြေစိုင်စုသည်ရင်း။ ဇာတာ၊ ဇာတပထဝီ မည်၏။ သုဒ္ဓသက္ခရပါသာဏ မရုမ္ပကထဝါလုကာ၊ ကျောက်အုတ်သက်သက်, ကျောက်ခဲ သက်သက်, ကျောက်ပြုတ်သက်သက်, အိုးခြမ်းကွဲ သက်သက်, သဲသက်သက်တို့သည်ရင်း။

၃။ ဒဖုဿ စ ဘူမိ ယေဘုယ္ယ၊ သက္ခရာဒိမဟိ ပိ စ။
ဒုတိယာ ဝုတ္တရာသိ စ၊ စာတုမာသောမဝဿကော။ ။

၃။ ဒဖုဿစဘူမိ၊ မီးလောင်မြေသည်ရင်း။ ယေဘုယ္ယသက္ခရာဒိမဟိပိစ၊ ကျောက်စစ်စသည်များသောမြေသည်ရင်း။စာတုမာသော မဝဿကော၊လေးလအောက်အယုတ် မိုးယိုးစွတ်သော။ဝါ၊မိုးယိုးစွတ်ပြီးမှ လေးလယုတ်သော။ ဝုတ္တရာသိစ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော မြေမှုန့်စု,မြေစိုင်စုသည်ရင်း။ ဒုတိယာ၊နှစ်ခုမြောက်သောအဇာတပထဝီမည်၏။

[မြေစာ အစိုင်အခဲရသော မြေကားမတ္တိက၊ ထိုသို့မရ ကြွေမွှသည်မှာ ပံသုမည်၏။]

[သြဝဇ္ဇောတိ ယေနကေနစိဉ္စဒကေန သြဝဇ္ဇော။ဗုဓာ ပန အာကာသတော ဗုဒ္ဓဉ္ဇဒကေနေဝ၊ နအညတ္ထ ပဟရိတ္တာ ပတိတမိန္ဒုနာတိ ဝဒန္တိ-စသည်ဖြင့် ဋီကာသစ်မိန့်၏။ ။ပေါက္ခရဏီအာဒိနံ တဋ္ဌံ ဘိဇ္ဇိတ္တာ ဉဒကသာမန္တာ ပတတိ၊သစေ သြမကစတုမာသံ သြဝဋ္ဌံ ဆိန္ဒိတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ စတုမာသတော ဥဒ္ဓံ နဝဋ္ဋတိ၊သစေ ပန ဉဒကေယေဝ အတိရေကစတုမာသံ သြဝဋ္ဌေပိ ဉဒကေယေဝ ဉဒကသမပတိတတ္တာ ဝဋ္ဋတိ-စသောအဋ္ဌကထာနှင့်ဆင်ခြင်၊သြဝသဂ, သြဝဋ္ဌ သဒ္ဒါတို့သည်လည်း မိုးယိုးရေ စွတ်သည်ဌာနသာထင်ကုန်၏။ ရာသိသဒ္ဒါ ဣကာရန်တဲ့ ပုလ္လိင်။မုဋ္ဌိပ္ပမာဏတော ဥပရိ ပါသာဏောတိ ဝေဒိတဗ္ဗော။ မုဋ္ဌိပ္ပမာဏာ သက္ခရာ။ကထလာတိ ကပါလ ခဏ္ဍာနိ၊ မရုမ္ပါတိ ကဋ္ဌသက္ခရာ။ ။အဋ္ဌကထာ၊

*လက်ဆုပ်မက၊ပါသာဏ၊ဆုပ်မျှသက္ခရာ။
ပြုတ်ရှတ်ငယ်စွ၊မရုမ္ပ၊ခေါ်ကြ၏ကျောက်သာ။

ရှိုးကျောက်ဆိုသည်မှာ ရှိုးနှင့်ရောနှောကောင်းသော ကျောက်စစ် ကျောက်ပြွတ်ဟူလိုသည်၊ ယခုကျောက်စစ်ခေါ်ကြသော ကျောက်ပြွတ်သည် မရှမ္ဘလဂ္ဂဏာ ရှိသည်၊ကထလင်္ဂလအက္ခရာကျေ၍ ကထဝါလုကာရှိသည်။]

၄။ ဒွေ ဘာဝါ တီသု ဘာဝေသု၊ မတ္တိကာ ယသ ဘူမိယာ။
ယေဘုယျမတ္တိကာ သော၊ သေသေသု ပိ အယံ နယော။ ။

၄။ ယသ၊ဘူမိယာ၊အကြင်မြေ၏။ဝါ၊၌။ ဝါ၊ကို။ ခေါတေ၊ ရေဆေးလတ်သော်။[ထည့်။]တီသုဘာဝေသု၊သုံးပါးကုန်သောအဘို့တို့တွင်။ ဒွေဘာဝါ၊နှစ်ဘို့တို့သည်။မတ္တိကာ၊ မြေစိုင်တို့တည်း။ ဧကောဘာဝေါ၊ တဘို့ကား။ သက္ခရာဒိ၊ကျောက်ဆုပ်စသည်တည်း။ [ထည့်။]သော၊ ဤမြေသည်။ ယေဘုယျမတ္တိကာ၊မြေစိုင်များသောမြေမည်၏။သေသေသုပိ၊ကြွင်းသောယေဘုယျပံသုစသည်တို့၌လည်း။ အယံနယော၊ဤနည်းပင်တည်း။ [ယသ၌ အာကိုရသပြုသည်။]

[မြေညက်နှစ်ဘို့၊ကျောက်ခဲ,ကျောက်ဆုပ်,ကျောက်ပြွတ်,အိုးကွဲ, သဲတဘို့ရှိမှု ယေဘုယျပံသုမည်၏၊ ကျောက်ခဲ,ကျောက်ဆုပ်,ကျောက်ပြွတ်,အိုးကွဲ, သဲနှစ်ဘို့၊မြေစိုင်,မြေညက်တဘို့ရှိမှု ယေဘုယျပါသာဏ စသည်မည်၏ဟူလို။]

၅။ ပါစိတ္တိ ခနနေ ဇာတေ၊ ဇာတသညိသ ဒုက္ခံ။
ဒွေ ဌသာ ဇာတသညိသ၊ နာပတ္တာဏာပနေ တထာ။ ။

၅။ ဇာတေ၊ ဇာတပထဝီ၌။ ဇာတသညိသ၊ မြေစစ်ဟု အမှတ်ရှိလျက်။ ခနနေ၊တူးခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိ၊ သင့်၏။ ဒွေဌသ၊ ဇာတလော, အဇာတလောဟုနှလုံးနှစ်ခွရှိလျက်။ ခနနေ၊ ကြောင့်။ဒုက္ခံ၊ ၏။ အဇာတသညိသ၊ မြေစစ်မဟုတ်ဟုအမှတ်ရှိ၍။ ခနနေ၊ ကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ အာဏာပနေ။ သူတပါးကို စေခိုင်းရာ၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ တထာ၊ ထို့အတူ ပါစိတ်,ဒုက္ခဋ,အနာပတ်တည်း။

၆။ ပဟာရေ ပဟာရာပတ္တိ၊ ခနမာနသ အတ္တနာ။
ကောယာဏတ္တိယာ ကော၊ နာနာဏတ္တိသု ဝါစသော။ ။

၆။ အတ္တနာခနမာနသ၊ ကိုယ်တိုင်တူးသော ရဟန်းအား။ ပဟာရေ ပဟာရေ၊တူးတိုင်းတူးတိုင်း။ အာပတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သင့်၏။ ကောယာဏတ္တိယာ၊တကြိမ်စေခိုင်းခြင်းကြောင့်။ကော၊အာပတ်တချက်သင့်၏။ နာနာဏတ္တိသု၊အထူးထူးစေခိုင်းခြင်းတို့၌။ ဝါစသော၊ စကားခွန်းတိုင်း ခွန်းတိုင်း။ အာပတ္တိ၊သင့်၏။

[အကပ္ပိယကပ္ပိယဝေါဟာရကို ဋီကာစသည်ဖြင့်ပြု၏။]

၇။ ဋီကာ ဌာနမိမံ ကန္ဓ၊ မိဓ ဝါပိ ခနေတ္ထ စ။
ဇာလေဟဂ္ဂိန္တိ ဝါ ဝတ္ထုံ၊ နိယမေတ္ထ နဝဋ္ဋတိ။ ။

၇။ ဋီကာဌာနံ၊ ဤအရပ်ကို။ ခန၊တူးလော့။ ဋီကာကန္ဓ၊ ဤအဖုကို။ ခန၊ လော့။ ဋီကခ၊ဤအရပ်၌။ ဝါပိ၊ရေအိုင်ကို။ ခန၊ လော့။ တတ္ထ စ၊ ဤအရပ်၌ လည်း။ အဂ္ဂိ၊မီးကို။ ဇာလေဟိ၊ညှိလော့။ဋီကာဝါ၊ဤသို့လည်း။နိယမေတ္ထ၊ မှတ်၍။ ဝတ္ထုံ၊ဆိုခြင်းငှါ။ ဝါ၊သည်။ နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။

၈။ ထမ္ဘသိမဿ အာဝါဋံ၊ မတ္တိကံ ဇာနမာဟရ။
ကရောဟိ ကပ္ပိယဠေတိ၊ ဝစနံ ဝဋ္ဋတေ ဒိသံ။ ။

၈။ ဋီကမဿထမ္ဘဿ၊ ဤတိုင်၏။ အာဝါဋံ၊ တွင်းကို။ ဇာန၊ သိလော့။ ဋီကမတ္တိကံ၊ဤမြေစိုင်ကို။ အာဟရ၊ဆောင်ခဲ့။ ကပ္ပိယံ၊ ကပ္ပိခြင်းကို။ ကရောဟိ၊လော့။ ဋီကတိစ၊ဤသို့လည်း။ဒေသံ၊ ဤသို့သဘောရှိသော။ ဝစနံ၊ စကားသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။

[ဇာနမာဟရကို ဇာန ဋီကာ အာဟရဖြတ်။]
[ကပ္ပိယာကပ္ပိယမြေအထူးကို အသမ္ဘိန္နံစသည်ဖြင့်ပြု၏။]

၉။ အသမ္ဘိန္နံ ပထဝိယာ၊ သုဗ္ဗကဒ္ဒမအာဒိကံ။
ကောပေတုံ တနုကံ လဇ္ဇာ၊ မုသိဠ္ဆ နိယကဒ္ဒမံ။ ။

၉။ ပထဝိယာ၊အောက်မြေနှင့်။ အသမ္ဘိန္နံ၊မစပ်သော။ သုဗ္ဗကဒ္ဒမအာဒိကံ၊ ခြောက်သောညွန့်စသည်ကိုဎင်း။တနုကံ၊ ကျဉ်သော။ ဥဿိဠ္ဆနိယကဒ္ဒမံ၊ အိုးဖြင့်ခပ်၍ သွန်းလောင်းအပ်သော ညွန့်စေးရည်ကိုဎင်း။ ကောပေတုံ၊ ဖျက်ခြင်းငှါ။ လဇ္ဇာ၊ ရအပ်၏။

၁၀။ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒံ ဥပစိကာ၊ မတ္တိကံ မူသိကုဏ္ဏိရံ။
စာတုမာသာမိကောဝဋ္ဋံ၊ လေဋ္ဌာဒိဠ္ဆ နကောပယေ။ ။

၁၀။ စာတုမာသာမိကောဝဋ္ဋံ၊ လေးလထက်အလွန်မိုယ်းစွတ်သော။ ဝါ၊ သော။ ဂဏ္ဍုပ္ပါဒံ၊ တီကျစ်စာမြေကိုဎင်း။ ဥပစိကာမတ္တိကံ၊ ခြပုန်းအိမ်မြေကိုဎင်း။ မူသိကုဏ္ဏိရံ၊ ကြွက်ကျစ်စာမြေကိုဎင်း။ လေဋ္ဌာဒိဠ္ဆ၊ ထွန်သွားဖြင့် ဖြတ်သော မြေစိုင်ကိုဎင်း။ နကောပယေ၊ မဖျက်ရာ။

[မူသိကုဏ္ဏိရန္တိ မူသိကာနံ ဥဏ္ဏိရော ခဏိတွာ ဗဟိကတပံသုရာသိ မူသိကုဏ္ဏိရော။ ။ဋီကာသစ်။ ကိရ ဝိကိရဏော။ ဓာတ်နက်။ ဤတွင် ပုရာဏသေနာ-သနံ ဟောတိ အဋ္ဌဒနံဝါ ဝိနဋ္ဌဒနံဝါ အတိရေကစာတုမာသံသြဝဋ္ဋံ ဇာတ-

ပထဝိသခ်ိမေဝ ဂန္ဓတိ- ဟူသော အဋ္ဌကထာ၌ ဇာတပထဝီထက် ကျောင်းဆောက်လျှင် ကျောင်းအောက် မိုးယိုးလွတ်မြေသည် ကာလလျားသဖြင့် အဇာတပထဝီဖြစ်ရာ၏ဟု အယူရှိကြသည်ကားမသင့်၊ မြေကျောင်း၌ အကျည်မြှင့်သောမြေ, ယခုကျောင်းများ၌ ဘိုးမြေကိုယူရမည်။]

၁၁။ ပတိတေ ဝါပိအာဒီနံ၊ ကူလေ ဥဒကသန္ဓိကေ။
ပါသာဏော စ ရဇေ လဂ္ဂေ၊ ပတိတေ နဝသောလ္လိယာ။ ။

၁၂။ ဝမ္မိကေ မတ္တိကာကူဋေ၊ အဇ္ဇောကာသုဋ္ဌိတေ တထာ။
ယေဘုယ္ယကထလဋ္ဌာနေ၊ တိဋ္ဌတိဋ္ဌကကူဋေကော။ ။

၁၁-၁၂။ ဝါပိအာဒီနံ၊ ထုံးအိုင်စသည်တို့၏။ ဥဒကသန္ဓိကေ၊ ရေ၏အနီး၌။ ပတိတေ၊ ကျသော။ ကူလေ၊ ကမ်းပါး၌ဌင်း။ ပါသာဏောစ ရဇေ လဂ္ဂေ၊ ကျောက်ဖျာ၌ကပ်သော မြှုပ်၌ဌင်း။ နဝသောလ္လိယာ၊ တူးသစ်စထုံးအိုင်၌။ ပတိတေ၊ သော။ ရဇေ၊ မြှုပ်၌ဌင်း။ အဇ္ဇောကာသုဋ္ဌိတေ၊ လွင်တီးခေါင်၌တက်သော။ ဝမ္မိကေ၊ တောင်ပို့၌ဌင်း။ မတ္တိကာကူဋေ၊မြေနံရံ၌ဌင်း။ တထာ၊ ထိုတိကျစ်စာမြေစသည်နှင့်အတူတည်း။ ကဋ္ဌကကူဋေကော၊ အုတ်နံရံသည်။ ယေဘုယ္ယကထလဋ္ဌာနေ၊ အိုးခြမ်းများသော မြေအရာ၌။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

၁၃။ ထမ္ဘာဒိ ဂဏ္ဌိတုံ ဘူမိ၊ သဗ္ဗာလေတ္ထာ ဝိကောပယံ။
ဓာရယ ဘိန္ဒိတုံ ဘူမိ၊ ကာတုံ ဝါ ဝိသမံ သမံ။ ။

၁၄။ သမ္ဘဇ္ဇနီဟိ ယံသိတုံ၊ ကဏ္ဌကာဒိ ပဝေသိတုံ။
ဒဿေသ္ယာမိတိ ဘိန္ဒန္တော၊ ဘူမိ စက်မိတုံ ပဒံ။ ။

၁၅။ ယံသိတုံ အဂ်ပစ္စင်္ဂံ၊ ကဏ္ဏရောဂိ တဌာဒိသု။
ဟတ္ထံ ဝါ ဓောဝိတုံ ဘူမိ၊ ယံသိတုံ နစ ကပ္ပတိ။ ။

၁၃-၁၄-၁၅။ သဗ္ဗာလေတ္ထာ၊ ထိုမှ၍မှလွှပ်ရှားမ၍။ ဘူမိ၊ မြေကို။ ဝိကောပယံ၊ ဖျက်ဆီးလျက်။ ထမ္ဘာဒိ၊ တိုင်စသည်ကို။ ဂဏ္ဌိတုံ၊ ဌာဝင်း။ ဓာရယ၊ ကျင်ယမ်အယဉ်ဖြင့်။ ဘူမိ၊ ကို။ ဘိန္ဒိတုံ၊ ဖျက်ခြင်းဌာဝင်း။ ဝိသမံ၊ မညီညွှတ်ရာအရပ်ကို။ သမံ၊ အညီအမျှ။ ကာတုံ၊ ဌာ။ သမ္ဘဇ္ဇနီဟိ၊ တံမြက်တို့ဖြင့်။ ယံသိတုံဝါ၊ ပွတ်ခြင်းဌာဝင်း။ ကဏ္ဏကာဒိ၊ ဆူးစသည်ကို။ ဘူမိ၊ သို့။ ပဝေသိတုံ၊ သွင်းခြင်းဌာဝင်း။ ပဒံ၊ ခြေရာကို။ ဒဿေသ္ယာမိတိ၊ ပြအံ့ဟူ၍။

ဘူမိ၊ကို။ဘိန္ဒန္ဆော၊ဖျက်လျက်။စက်မိတုံ၊ဌါဌင်း။ကဏ္ဍ၊ရောဂါ၊ဝဲနာ,ယားနာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ တဌာဒီသု၊ကမ်းပါး၊စသည်တို့၌။ အင်ပစ္စင်္ဂ၊အင်္ဂါကြီး၊ငယ်ကို။ ယံသိတုံ၊ ပွတ်ခြင်း၊ဌါဌင်း။ ဟတ္ထံ၊ လက်ကို။ ဓောဝိတုံ၊ ဆေး၊ကြောင်း၊ဌါ။ ဘူမိ၊ ကို။ ယံသိတုံ၊ ဌါဌင်း။ နစကပ္ပတိ၊ မအပ်သည်သာလျင်တည်း။

[ဟတ္ထံ ဓောဝိဿာမီတိ ပထဝိ ဃံသန္တိ၊နေ ဝဋ္ဋတိ။ဤသောအဋ္ဌကထာကိုမှီ၍ ဘဝါကျတည်းသမ္မန်။]

၁၆။ ထမ္ဘာဒိဥဇုကုဋ္ဌါရော၊ပါဿာဏာဒိ ပဝဋ္ဋနံ။
သာခါဒိကဖုနံ ရုက္ခ၊ လတာဘ္ဆေဒန ဖာလနံ။ ။

၁၇။ သေကော ပဿာဝအာဒိနံ၊ သုဒ္ဓစိတ္တဿ ဝဋ္ဋတိ။
အလ္လဟတ္ထံ ဌပေတ္တာန၊ ရဇဂ္ဂါဟော စ ဘူမိယာ။ ။

၁၆-၁၇။ ထမ္ဘာဒိ ဥဇုကုဋ္ဌါရော၊ တိုင်စသည်ကို ဖြောင့်ဖြောင့်နတ်ခြင်းသည်ရင်း။ ပါဿာဏာဒိပဝဋ္ဋနံ၊ ကျောက်စသည်ကို လှိမ့်ခြင်းသည်ရင်း။ သာခါဒိကဖုနံ၊ သစ်ခက်စသည်ကို ငင်ခြင်းသည်ရင်း။ ရုက္ခလတာဘ္ဆေဒန-ဖာလနံ၊ သစ်ပင်နွယ်ကိုဖြတ်ခြင်း,ခွဲခြင်းသည်ရင်း။ ပဿာဝအာဒိနံ၊ ကျင်ငယ်စသည်တို့ကို။ သေကော၊ သွန်းခြင်းသည်ရင်း။ ဘူမိယာ၊ ၌။ အလ္လဟတ္ထံ၊ စိုသောလက်ကို။ ဌပေတ္တာန၊ ၍။ ရဇဂ္ဂါဟော စ၊ မြေကိုယူခြင်းသည်ရင်း။ သုဒ္ဓ-စိတ္တဿ၊ မပျက်စေချင် စင်သော စိတ်ရှိသောရဟန်းအား။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၁၈။ အဂ္ဂိဿ အနုပါဒါနေ၊ ကပါလေ ဇုဠ္ဍကာယ ဝါ။
ပါတေတုံ လဗ္ဘတေ အဂ္ဂိ၊ ဘူမိယံ ဝါ ဝသေ သတိတိ။ ။

၁၈။ အဂ္ဂိဿအနုပါဒါနေ၊ မီး၏လောင်စာမဟုတ်သော။ ကပါလေ၊ အိုးကင်း၌ရင်း။ ဇုဠ္ဍကာယဝါ၊ အုတ်၌ရင်း။ အဝသေသတိ၊ လိုမပါနိုး အစိုးမရသည်ရှိသော်။ ဘူမိယံဝါ၊ ၌ရင်း။ အဂ္ဂိ၊ ကို။ ပါတေတုံ၊ ၎။ လဗ္ဘတေ၊ ရအပ်၏။

[ဝသော ပဘုတ္တာအာယတ္တေတိဟိ နိဿဏ္ဍု၊ နဝသော-အဝသော၊ တသ္မိံ အပဘုတ္တေတိအတ္ထော။ ။ဋီကာသစ်။ ဝသာဝိလိနတေလသ္မိံ၊ ဝသဂ်ါဝဠ္ဇ-ဂါ၀ိသု။ ။အဘိဓာန်။ဤ၌ဝသဂ်နှင့်ထိုပ်ပဘုတ္တာပရိယာယ်ပင်။]

ပထဝီပြီး၏။

၃၅-ပရိက္ခာရ

၁။ ပဋ္ဌဝေဏ္ဏေဟိ သုတ္တေဟိ၊ အန္တော ဗဟိ စ သိဒ္ဓိတုံ။
ဂိရိကူဋမုစန္ဒာဒီ၊ ဆတ္တေ ပဏ္ဏေ စ ဆိန္ဒိတုံ။ ။

၂။ ယဋ္ဌကံ ဝါဠုရူပံ ဝါ၊ ဒဏ္ဍေ လေခါ နု ဝဋ္ဋတိ။
ဝဋ္ဋတေ ဒဏ္ဍဗုန္ဒမ္မိ၊ အဟိစ္ဆတ္တက သာဒိသံ။ ။

၁-၂။ ပရိက္ခာရောတိ၊ ကား။ ဆတ္တေ၊ ထိုး၌။ အန္တောဗဟိစ၊ အတွင်း၌ ၎င်း, အပ၌ ၎င်း။ ပဋ္ဌဝေဏ္ဏေဟိသုတ္တေဟိ၊ အဆင်းငါးပါးရှိသောချည်တို့ဖြင့်။ သိဒ္ဓိတုံ၊ ချုပ်ခြင်းငှါ။ ပဏ္ဏေစ၊ ထိုးရွက်အမိုး၌ကား။ ဂိရိကူဋမုစန္ဒာဒီ၊ မကရိုးသွားသဏ္ဌာန်, လရေးသဏ္ဌာန်စသည်ကို။ ဆိန္ဒိတုံ၊ ထုခြင်းငှါ။ ဒဏ္ဍေ၊ ထိုးရိုး၌။ ယဋ္ဌကံဝါဠုရူပံဝါ၊ တိုင်ကြာသည်ရင်း, သားရဲရုပ်သည်ရင်း။ လေခါ၊ ကြိုဆစ်အရေးသည်ရင်း။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။ ဒဏ္ဍဗုန္ဒမ္မိ၊ ထိုးရိုးအရင်း၌။ အဟိစ္ဆတ္တကသာဒိသံ၊ မှိုငုံနှင့်အတူ။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၃။ သိဒ္ဓိတုံ ဧကဝဏ္ဏေန၊ ပဋ္ဌရံ ဝါ ဝိနန္ဒိတုံ။
ထိရတ္ထံ ဝဋ္ဋတိ ဆတ္တေ၊ ဒဏ္ဍေ လေခါဝ ဗဟိ။ ။

၃။ ဆတ္တေ၊၌။ ဧကဝဏ္ဏေန၊တခုသောအဆင်းရှိသောချည်ဖြင့်။ ထိရတ္ထံ၊ မြဲမြံစေခြင်းငှါ။ဝါ၊အကျိုးငှါ။သိဒ္ဓိတုံ၊ချုပ်ခြင်းငှါ။ပဋ္ဌရံဝါ၊ ထိုးစွန်ကုတ်ကိုမူလည်း။ ထိုးချိုင့်ကိုမူလည်း။ဝိနန္ဒိတုံ၊ဘွဲ့ခြင်းငှါ။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။ ဒဏ္ဍေ၊ ထိုးရိုး၌။ ဗဟိ၊လေခတ်သောခါဘွဲ့ခြင်းငှါ။ လေခါဝ၊ လက်ကောက်တမျှ ထသော အရေးသည်သာလျှင်။ဝဋ္ဋတိ၊၏။

[လေခါဝါတိ ဝလယဒိဝ ဥက္ကိရိတ္တာ ကတာ လေခါ၊ဝ ဝဋ္ဋတိ။ ။ ဋီကာသစ်။]

၄။ အန္တေ ပဋ္ဌမုခေ ဝါ ပိ၊ ဝေဏိ သခ်လိကာပိ ဝါ။
သုစိရိကာရမည်ံ ဝါ၊ စိဝရေ နု စ ကပ္ပတိ။
ကပ္ပဗိန္ဒုရိကာရံ ဝါ၊ ပါဋိကဏ္ဏိကအာဒိကံ။ ။

၄။ စိဝရေ၌။ အန္တေ၊ အလျားအနားပတ်စွန်း၌ ၎င်း။ ပဋ္ဌမုခေဝါပိ၊ အနားပတ်နှစ်လွှာစပ်ရာ အထောင့်၌ ၎င်း။ဝါ၊လေးထောင့်၌ ၎င်း။ ဝေဏိ၊ ပြောင်းနှံသဏ္ဌာန် ချုပ်ခြင်းသည်ရင်း။ သခ်လိကာပိဝါ၊ သံခြေကျင်းဆက် သဏ္ဌာန်ချုပ်ခြင်းသည်ရင်း။ သုစိရိကာရမည်ံဝါ၊ ကင်းခြေများ သဏ္ဌာန် စသော တပါးသောအ်ပ်အမှု၏ ဘောက်ပြန်ခြင်းသည်ရင်း။ ပါဋိကဏ္ဏိက

အာဒိကံ၊နိုလာသွယ်သွင် အစဉ်ပြု၍ထိုးခြင်း, ပန်းချက်တန္တ၊ အပေါင်းပြု၍ ထိုးခြင်းအစရှိသော။ ဝါ၊ကန်သင်းအသွင်စဉ်၍ ထိုးခြင်း, စုလစ်တန္တ၊စု၍ ထိုးခြင်းအစရှိသော။ ကပ္ပဗိန္ဓုဂိကာရုံဝါ၊ကပ္ပဗိန္ဓု၏ ဘောက်ပြန်ခြင်းသည်ရင်း။နှ စကပ္ပတိ၊တည်း။

[နိုလာဝဋ္ဌိအာဒိ သဏ္ဌာနာယ ဗိန္ဓုပန္ဓိယာ ယထာ သောဘတိ၊ တထာ ကရိယမာနော ပါဋ္ဌိကပ္ပေါ်။တထေဝ ဗိန္ဓုသမ္ပဟေ ကတ္ထစိ ဒသ္သေတ္ဝာ ကရိယမာနော ကလ္ကိုကကပ္ပေါ်။ ။ဋ္ဌိကာသစ်။ ကလ္ကိုကာဝိယာတိ ပုပ္ပမယကလ္ကိုကာဝိယ။ ။ဋ္ဌိကာဒ္ဓါရ။ ပါဋ္ဌိကလ္ကိုကဒေဒတောတိ မဏိကာဝဋ္ဌိရူပဝုပ္ပကလ္ကိုကရူပဘေဒတော။ ။ဝိနိစ္ဆယဋ္ဌိကာ။ ဤဋ္ဌိကာများနှင့် ပါဋ္ဌိကလ္ကိုကအနက်ကို လျော်စေ။]

၅။ ဂဏ္ဌိပါသကပဒ္ဓာပိ၊ စတုက္ကောဏာဝ အဋ္ဌိယံ။
မုဂ္ဂရော ကက္ကဋ္ဌဆ္ဆာဒိ၊ ဝိကာရံ နေတ္ထ ဝဋ္ဌတိ။ ။

၅။ ဂဏ္ဌိပါသကပဒ္ဓာပိ၊ကမ္ပတ်သီးတပ်သော ကမ္ပတ်အိမ်, ကမ္ပတ်ကွင်းတပ်သော ကမ္ပတ်အိမ် တို့သည်လည်း။ စတုက္ကောဏာဝ၊ လေးထောင့်တို့သည်သာလျှင်။ ဝဋ္ဌန္တိ၊ ကုန်၏။ တ္ထေ၊ ဤကမ္ပတ်အိမ်၌။ အဋ္ဌိယံ၊ စေတီသဏ္ဌာန်သည်ရင်း။ မုဂ္ဂရော၊ ဆောက်ပုတ် သဏ္ဌာန်သည်ရင်း။ကက္ကဋ္ဌဆ္ဆာဒိ ဝိကာရုံ၊ဗုဇွန်မျက်စိအစရှိသော ဘောက်ပြန်ခြင်းသည်ရင်း။နဝဋ္ဌတိ၊ မအာပ်။

၆။ ကောဏသုတ္တာ စ ဗိဋ္ဌကာ၊ ဒုဝိညေယ္ယာဝ ကပ္ပရေ။
ဂန္ဓံ တေလံဝ လာခံ ဝါ၊ ရဇနေ နှ စ ပက္ခိပေ။ ။

၆။ တ္ထေ၊ဤကမ္ပတ်အိမ်၌။ [လိုက်စေ။] ကောဏသုတ္တာစ၊အထောင့်တို့မှထုတ်သော ချည်စွန်းတို့သည်ရင်း။ ဝါ၊ထောင့်သန်းချုပ်သောချည်, လေးမျက်နှာလှည့်၍ ချုပ်သော ချည်တို့သည်ရင်း။ ဗိဋ္ဌကာ၊ ထိုချည်စွန်းကိုပင် ပြန်နစ်စေ၍ ရွဲသေးသဏ္ဌာန်ပြုခြင်းတို့သည်ရင်း။ ဝါ၊ ဝန်းကျင်စွန်းနားသွားသော လေးမျက်နှာဘိ၍နှိပ်၍ချုပ်သော ချည်တို့သည်ရင်း။ ဝါ၊ထောင့်သန်းလေးမျက်နှာချုပ်သောချည်ကိုပင် သန္ဓာပြန်နစ်၍ ချုပ်သော အစွန်းတို့သည်ရင်း။ ဒုဝိညေယ္ယာဝ၊ဆိုး၍ပြီးလျှင် မထင်မသိကောင်းကုန်သော် သာလျှင်။ ကပ္ပရေ၊အပ်ကုန်၏။ ရဇနေ၊ဆိုးရည်၌။ ဂန္ဓံ၊ရနံ့ကောင်းစိမ့်သောဂျါနံ့သာကို ရင်း။ တေလံဝါ၊ အရောင်တောက်စိမ့်သောဂျါဆီကိုရင်း။ လာခံဝါ၊ အဆင်းလှစိမ့်သောဂျါ ချိပ်ကိုရင်း။ နစပက္ခိပေ၊မထည့်ရာသည်သာတည်း။

[ကောဏသုတ္တာတိ နပုံသကနိဒ္ဒေသော။ ဂဏ္ဌိပါသကပဒ္ဓာနံ ကောဏေဟိ နိဟတသုတ္တကောဋ္ဌေယော၊ ဗိဋ္ဌကာတိ တာနိယေဝ နိဝတ္တေတ္ဝာ ဗိဋ္ဌကာကာရေန ကတာနိ။ ။ဋ္ဌိကာသစ်။

ဂဏ္ဌိပါသကပဋ္ဌာနံ ကောဏတော ကောဏံ နိဟတသုတ္တာ ကောဏ သုတ္တာနာမ.သမန္တေတော ပန ပရိယန္တေန ဂတာ စတုရသ္သသုတ္တာ ပိဋကာနာမ၊ တံ ဒုဝိဓံပိ ကေစိ စိဝရတော ဝိသုံ ပညာယနတ္ထာယ ဝိဘာဇယုတ္တံ ကရောန္တိ။ တံ နိသေဓာယ ဒုဝိညေယျရူပါ ဝဋ္ဋတိတိ ဝုတ္တံ၊ နပန သဗ္ဗသော အစက္ခု ဂေါစရဘာဝေန သိဒ္ဓနတ္ထာယ၊ တထာ သိဒ္ဓနသ အသက္ကုဏေယျတ္တာ။ ။ ဝိမတိဝိနောဒနီ၊ ဤဋီကာအလိကား ပိဋကာသဒ္ဒါပိဋကအနက်ကဲ့သို့ရှိ၏။

သုတ္တာတိ ကောဏတော ကောဏံ သိဒ္ဓိတသုတ္တာစေဝ စတုရသသိဒ္ဓိ တသုတ္တာစ။ ပိဋကာတိ တေသမေဝသုတ္တာနံ နိဝတ္ထေတ္တာ သိဒ္ဓိတကောဋ္ဌ ယော၊ ။ဝိနိစ္ဆယဋီကာ။

ဤ၌စတုရသ၏ ဝိသေသနကိုကား-သမန္တတော ပန ပရိယန္တေနဂတာ-ဟူ သောဝိမတိပါဋ္ဌကို ဆောင်အပ်၏။ ။အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂဏ္ဌိကဖလကံ အန္တေ အပ္ပေတုံ၊ပါသကဖလကံ သတ္တဂုံလံ၀ါ အဋ္ဌဂုံလံ၀ါ ဩဂါဟေတ္မာ အပ္ပေ တုံ-ဟူသောစူဋ၀ါနှင့်အညီသီးအိမ်,ကွင်းအိမ်ကိုလျော်စွာစီရင်၍တပ်လေ။]

၇။ ရတ္တံ သခ်ိန မဏိနာ၊ ယဋ္ဌေယျညေန ၀ါ နု စ။
ယံသေယျ ဒေါဏိယံ ကတ္မာ၊ ပဟာရေ နု စ မုဋ္ဌိနာ။ ။

၇။ ရတ္တံ၊ဆိုးပြီးသော သက်နှံကို။ သခ်ိန၊ ခရုသင်းဖြင့်ရင်း။ မဏိနာ၊ မသာရဂလ်စသော ကျောက်ဖြင့်ရင်း။ အညေနဝါ၊ တပါးသော ဆောက် ပုတ်,ကျည်ပွေ့,စသည်ဖြင့်ရင်း။နစယဋ္ဌေယျ၊မပွတ်မတိုက်ရာ။ ဒေါဏိယံ၊ ဆိုး ကျင်း၌။ ကတ္မာ၊ ထား၍။ နစယံသေယျ၊ ပုဆစ်တုပ်ကာ မပွတ်မနယ်ရာ။ မုဋ္ဌိနာ၊လက်ဆုပ်ဖြင့်။ နစပဟာရေ၊ မပုတ်ခတ်ရာ။

၈။ ကဏ္ဏကောဏကသုတ္တာနိ၊ ရတ္တော ဆိန္နေယျ စီ၀ရေ။
လေခါ နု ဝဋ္ဋတိ ဓမ၊ ကရဏော ဆတ္တ ဝဋ္ဋိယံ။ ။

၉။ လေခံ ဌပေတ္မာ မဏိကာ၊ ပိဋကာကုဋ္ဌိကာယ စ။
ပိပ္ပလေ စ ပရိစ္ဆေဒ၊ လေခါ ဒဏ္ဍမှိ ဝဋ္ဋတိ။ ။

၈-၉။ ကဏ္ဏကောဏကသုတ္တာနိ၊ အစွန်း, အနား, လေးထောင့်တို့၌ ဆိုးသောအခါ ဆွဲစရာတပ်သော နှသံကွင်းချည်တို့ကို။ စီ၀ရေ၊ ကို။ ရတ္တော၊ ဆိုးပြီးသော်။ ဆိန္နေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ ဓမ္မကရဏော၊ ဓမ္မကရိုဏ်ရေစစ်၌။ ဆတ္တ ဝဋ္ဋိယံ၊ လက်ကိုင်ရာအမိုးမျက်နှာရေး၌။ ဝါ၊ ပုဆိုးကြက်ရာ မျက်နှာရေး၌။ လေခံ၊ လက်ကိုင်သောအရေး,ပုဆိုးကြက်သောအရေးကို။ ဌပေတ္မာ၊ ထား၍။ လေခါ၊ ထိုမှတပါးသောအရေးသည်။ နဝဋ္ဋတိ၊မအပ်။ ကုဋ္ဌိကာယစ၊ သံ ကောက်၌ရင်း။ ပိပ္ပလေစ၊ သင်ခုန်းထား၌ရင်း။ မဏိကာ၊ ရွဲကြိုးသည်ရင်း။

ပီဠကာ၊ ရွဲသေးသည်ဂုင်း။နုဝဋ္ဋတိ၊မအာပ်။ ဒဏ္ဍာမှိ၊ ထားရိုးခ်ု။ ပရိစ္ဆေဒလေ ခ'၊ အပိုင်းအခြားအရေးသည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၁၀။ မာလာဒျရဏိယံ ပတ္တ၊ မဏ္ဍလေ ဘိတ္တိကမ္မ စ။
ဟေဋ္ဌာလေခါဒ္ဒယံ ဥဒ္ဓ၊ မဟိစ္ဆတ္တကသာဒိသံ။ ။

၁၁။ ဟိတ္ဝာ ကတ္တရယဋ္ဌိမှ၊ သူစိသဏ္ဌာသကေ ပိ စ။
ယံကိဉ္စိ ဂိရိကူဋာဒိ၊ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ နု ဝဋ္ဋတိ။ ။

၁၀-၁၁။ အရဏိယံ၊ ပွတ်ခုံ, ပွတ်ကျေ, ပွတ်နှိပ်လေးခ်ု။ မာလာဒိ၊ ခြူးပန်းစသောအဆင်း အပြေအပြစ်ပြုခြင်းသည်ဂုင်း။ ပတ္တမဏ္ဍလေ၊ သလွဲစင်,သလွဲမည်းစသည်ဖြင့် ပြုသောသပိတ်ခံ, သပိတ်နှီးအဝန်းခ်ု။ ဘိတ္တိကမ္မဠ္ဠ၊ ရုပ်စုံပြွမ်းရှိဆန်းကြယ်စွာပြုခြင်းသည်ဂုင်း။ နဝဋ္ဋတိ၊မအာပ်။ ကတ္တရယဋ္ဌိမှ၊ တောင်ခြေးခ်ု။ဟေဋ္ဌာလေခါဒ္ဒယံ၊ အောက်ခ်ုအရေးနှစ်ခုအပေါင်းကိုဂုင်း။ဥဒ္ဓ မဟိစ္ဆတ္တကသာဒိသံ၊အထက်ခ်ုမှိုင်ုံသဏ္ဌာန်ကိုဂုင်း။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်ရ။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ အဆင်းအပြေအပြစ်ပြုခြင်းသည်။ နဝဋ္ဋတိ၊မအာပ်။ သူစိသဏ္ဌာသကေပိစ၊ အပ်သွေးသောညှပ်ခ်�လည်း။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ ဂိရိ ကူဋာဒိဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ မကရ်းသွားထုခြင်းစသောအဆင်းအပြေအပြစ်ပြုခြင်းသည်။ နဝဋ္ဋတိ၊မအာပ်။

[ဂိရိကူဋာဒိကို ယထာလာဘနည်းအားဖြင့် သူစိသဏ္ဌာသကေပိစ၌သာယှဉ်၊ ကတ္တရယဋ္ဌိခ်ု မယှဉ်လင့်၊ အဋ္ဌကထာကိုရှု။
*ပွတ်ခုံပွတ်ကျေ၊ ထွားထွားကြေ၊ ပွဘ်လေလွန်ကြိုးပမ်း။
ဟူသည်ကိုရှု၍ ခေါ်ဝေါ်ရေးသားနည်းကိုမှတ်ပါ။]

၁၂။ ဗိမ္ဗောဟနေ ဘိသိ မဏ္ဍ၊ ပီဌာဒိသယနာသနေ။
သမ္မုဇ္ဇနိမှိ သက်ာရ၊ ဆဒ္ဒနေ ရဂ်ဘာဇနေ။ ။

၁၃။ ပါနိယဘာဇနေ ပါဒ၊ ပီဌေ ကထလိကာယ စ။
ပတ္တာဓာရပိဓာနေသု၊ တာလဝဏ္ဏေ စ ဗီဇနေ။
ယံကိဉ္စိ မာလာကမ္မာဒိ၊ ဝဏ္ဏမဋ္ဌမဝါရိတံ။ ။

၁၂-၁၃။ ဗိမ္ဗောဟနေ၊ အုံးခ်ုဂုင်း။ ဘိသိမဏ္ဍပီဌာဒိသယနာသနေ၊ ဘုံလျှို,ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်စသော အိပ်ရာနေရာခ်ု။ သံမုဇ္ဇနိမှိ၊ တံမြက်ဆုပ်ခ်ု။ သက်ာရဆဒ္ဒနေ၊ တံမြက်ချေးစွန့်သော တောင်းခ်ု။ ရဂ်ဘာဇနေ၊ ဆိုးရည်ကျိုသောအိုးခ်ု။ ပါနိယဘာဇနေ၊ သောက်ရေအိုးခ်ု။ ပါဒပီဌေ၊ ခြေဆေးအင်းပျဉ်ခ်ု။ ကထလိကာယစ၊ ခြေပွတ်အိုးခြမ်းခ်ုဂုင်း။ ပတ္တာဓာရပိဓာ-

နေသူ၊ သပိတ်ခြေ,သပိတ်ဖုံးတို့၌။ တာလဝဏ္ဏေစ၊ ထန်းရွက်ယပ်ဝန်း၌။ ဖီဇနေ၊ လေးထောင့်ယပ်ဝန်း၌ရင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ မာလာဂမ္မာဒိဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ ခြူးပန်းစသောအဆင်းအပြေအပြစ်ပြုခြင်းကို။ အဝါရိတံ၊ မမြစ်အပ်။

[ဣတ္ထိရူပံ ပန ဝါရိတံ။ ။ဋီကာသစ်။]

၁၄။ သေနာသနေ ပန ဒ္ဌါရ၊ ကဝါဌာဒိပ္ပဘေဒနေ။
သောဝဏ္ဏမယံနုညာတံ၊ ဝဏ္ဏမဋ္ဌမိ ကာ ကထာ။ ။

၁၄။ သေနာသနေပန၊ ၌ကား။ ဒ္ဌါရကဝါဌာဒိပ္ပဘေဒနေ၊ တံခါးမ, တံခါးရွက်စသောအပြား၌။ သောဝဏ္ဏမယံ၊ ရွှေဖြင့်ပြီးသည်ကို။ အနုညာတံ၊ ခွင့်ပြုတော်မူအပ်၏။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌမိ၊ ဖြူသောအဆင်းစသောအပြေအပြစ်ပြုခြင်း၌။ ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရှိအံ့နည်း။

၁၅။ ဝိသာဏ နာဠိလာဇ္ဇာဒိ၊ ပ္ပဘေဒေ တေလဘာဇနေ။
ပုမိတ္ထိရူပ ရဟိတံ၊ ဝဏ္ဏမဋ္ဌမဝါရိတန္တိ။ ။

၁၅။ ဝိသာဏနာဠိလာဇ္ဇာဒိပ္ပဘေဒေ၊ သားချို, ဆီကျည်,ဗူး စသည်အပြားရှိသော။ တေလဘာဇနေ၊ ဆီခွက်၌။ ပုမိတ္ထိရူပရဟိတံ၊ အရုပ်ဖို,မ-ကင်းထသော။ ဝဏ္ဏမဋ္ဌံ၊ ကို။ အဝါရိတံ၊ အပ်။

[ဝိသာဏေဝါ နာဠိယံဝါ အလာဗုကေဝါ-ဟုအဋ္ဌကထာမိန့်ရကား-ဝိသာဏနာဠိနာမဝိသာဏမယာနာဠိ-ဟူသော ဋီကာသစ်မသင့်ပြီ။]

ပရိက္ခာရပြီး၏။

၃၆-ဘေသဇ္ဇ

၁။ ဇနသ ကာတုံ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဒါတုံ ဝတ္ထုံ နလဗ္ဘတိ။
ဘိက္ခာစရိယဝိညတ္တိ၊ သကေဟိ သဟဓမ္မိနံ။ ။

၂။ ဝိတ္ထုနံ တဒုပဋ္ဌာက၊ ဘိက္ခုနိသိတဘဏ္ဍုနံ။
လဗ္ဘံ ဘေသဇ္ဇကရဏံ၊ ဝေယျာဝစ္စကရသ စ။ ။

၁-၂။ ဘေသဇ္ဇန္တိ၊ ကား။ ဇနသ၊ လာတိုင်းသော ပြည်ပသူစိမ်းအား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ကို။ ကာတုံ၊ ကုခြင်းငှါ။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းငှါ။ဝတ္ထုံ၊ မေးလာသည်ကို ပြောဆိုခြင်းငှါ။ နလဗ္ဘတိ၊ မရအပ်။ သဟဓမ္မိနံ၊ သီတင်းသုံးဘော် ငါးယောက်တို့အား၎င်း။ ဝိတ္ထုနံ၊ မိဘတို့အား၎င်း။ တဒုပဋ္ဌာကဘိက္ခုနိသိတ

ဘဏ္ဍာနှံ၊ မိဘကို လုပ်ကျွေးသည်, ရဟန်းတို့ကိုမှီသည်, သာမဏေလောင်း တို့အားရင်း။ ဝေယျာဝစ္စကရဿစ၊ မိမိအမှုကို ပြုသည်အားရင်း။ ဘိက္ခာ စရိယဝိညတ္တိသကေဟိ၊ ဆေးခံခြင်းငှါ လှည့်လည်ခြင်း,တောင်းခြင်း,မိမိဥစ္စာ တို့ဖြင့်။ဘေသဇ္ဇကရဏံ၊ ဆေးကုခြင်းကိုပြုခြင်းကို။ လဇ္ဇံ၊ ရအပ်၏။

၃။ မဟာစူဠပိတာမာတာ၊ ဘာတာဘဂိနိ အာဒိနံ။
တေသံ သကေနတ္ထနိယေ၊ ဒါတဗ္ဗံ တာဝကာလိကံ။ ။

၄။ ကုလဒူသနဝိညတ္တိ၊ ဘေသဇ္ဇကရဏာဒိ ဟိ။
မာတာပိတူဟိ သမ္မန္ဓ၊ ဥတကေသု နှ ရူဟတိ။ ။

၃-၄။ မဟာစူဠပိတာမာတာဘာတာဘဂိနိအာဒိနံ၊ ဘကြီး,ဘထွေး, မိကြီး,မိထွေး,အစ်ကို,ညီ,အစ်မ,နှမစသည်တို့အား။တေသံ၊ထိုဘကြီးစသော သူတို့၏။သကေ၊ဥစ္စာဖြစ်သောဆေးရှိလတ်သော်။တေန၊ထိုသူတို့ဥစ္စာဆေးဖြင့်။ [ထည့်။]ဘေသဇ္ဇကရဏံ၊ ကို။ လဇ္ဇံ၊ ၏။ တေသံ၊ ထိုဘကြီးစသောသူတို့၏။ သကေ၊ ဥစ္စာဖြစ်သောဆေးသည်။ နှ၊မရှိခဲ့သော်။ အတ္ထနိယေ၊ မိမိဥစ္စာရှိပါ သော်။တာဝကာလိကံ၊အခိုက်အတန့်တသက်လျှာမဆပ်နိုင်သမျှကာလပတ် လုံး။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ကသ္မာ၊ ကြောင့်။တေသံ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ နည်း။ [ထည့်။] ဟိယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ကုလဒူသနဝိညတ္တိဘေသဇ္ဇကရဏာဒိ၊ သဒ္ဓါတရားကို ဖျက်ဆီးခြင်း, တောင်းခြင်း,ဆေးကုခြင်းစသည်သည်။မာတာပိတူဟိ၊တို့နှင့်။ သမ္မန္ဓဥတကေသု၊ စပ်သောအမျိုးခုနစ်ဆက်တို့၌။ နရူဟတိ၊ မရောက်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ တေသံ၊ အား။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

၅။ ပိဏ္ဍပါတော အနာမဋ္ဌော၊ မာတာဒိနမဝါရိတော။
ဆန္ဒံ ဒါမရိစောရဿ၊ ဒါတုမိဿရိယဿ စ။ ။

၅။ အနာမဋ္ဌောပိဏ္ဍပါတော၊ မသုံးသပ်အပ်သောဆွမ်းဦးကို။ မာတာ-ဒိနံ၊ အမိအစရှိကုန်သော။ ဆန္ဒံ၊ ခြောက်ယောက်သော သူတို့အားရင်း။ ဒါမရိစောရဿ၊ ထားပြ, ခိုးသူအားရင်း။ ဝါ၊ မင်းအဖြစ်ကို တောင့်တသော ခိုးသူ, ပြည်ရွာကိုဖျက်သော ခိုးသူအားရင်း။ ဒုဿရိယဿစ၊ မင်းအားရင်း။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ ဝါ၊ ကို။ အဝါရိတော၊ မမြစ်အပ်။

[အဌကထာ၌ ဆွမ်းဦးပေးအပ်သောသူ ခုနစ်ယောက်သာလာသည်၊ ၌၌ ဘိက္ခုနီသိတနှင့်တကွ ရှစ်ယောက်လာသည်၊ ဘိက္ခုနီသိတကား ဘိက္ခုသံဃာ ၏အမှုလုပ်၊ ဝေယျာဝစ္စကရကား မိမိ၏အမှုလုပ်၊ ဤမျှသာထူးသည်၊ ဝေယျာ

ဝစ္ဆကရဏ်အပ်သမျှသည် ဘိက္ခုနိသိတဏ်အပ်သည်ချည်း၊ ယင်းသို့အပ်သည်ကို လည်း ဘိက္ခုနိသိ၎ တာနာမ ယောဝိဟာရေ သဗ္ဗကမ္မာနိကရောန္တော ဘိက္ခု။ နိဿာယ ဝသတိ၊ ဟူသောဋီကာဖြင့်သိအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဤအရာ၌ ဋီကာ သစ်အဆိုကို ဆင်ခြင်အပ်၏။]

၆။ တေသံ သုတ္တောဒကေဟေ၀၊ ပရိတ္တံ ကရေ နတ္တနော။
ဘဏိတဗ္ဗံ ဘဏာပေန္တေ၊ ပရိတ္တံ သာသနောဂဓံ။ ။

၆။ တေသံ၊ ထိုပရိတ်ချည်, ပရိတ်ရေလိုသောသူတို့၏။ သုတ္တောဒကေ-ဟေ၀၊ ပရိတ်ချည်, ပရိတ်ရေတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိတ္တံ၊ ပရိတ်ရွတ်ခြင်းကို။ ကရေ၊ ပြုရာ၏။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ သုတ္တောဒကေဟိ၊ တို့ဖြင့်။ ပရိတ္တံ၊ ကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။ ဘဏာပေန္တေ၊ ပရိတ်ရွတ်တော်မူပါဟု တကာတို့တောင်း ပန်သည်ရှိသော်။ သာသနောဂဓံ၊ သာသနာတော်၌ အကျုံးဝင်သော။ ပရိတ္တံ၊ ရတနသုတ်, မေတ္တသုတ်, ဓဇဂ်သုတ်ပရိတ်ကို။ ဘဏိတဗ္ဗံ၊ ရွတ်အပ်၏။

၇။ သီလံ ဓမ္မံ ပရိတ္တံ ဝါ၊ အာဂန္ဒာ ဒေတု ဘာသတု။
ဒါတုံ ဝတ္တုဉ္စ လဗ္ဘတိ၊ ဂန္ဒာ ကေနစိ ပေသိတောတိ။

၇။ အာဂန္ဒာ၊ ကြွတော်မူ၍။ သီလံ၊ သီလကို။ ဒေတု၊ ပေးတော်မူပါလော့။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဘာသတု၊ ဟောတော်မူပါလော့။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ ပရိတ္တံ၊ ကို။ ဘာသတု၊ ရွတ်တော်မူပါလော့။ ဣတိ ဝါ၊ ၎င်း။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သောသူသည်။ ပေသိတော၊ ပင့်စေအပ်သော ရဟန်းသည်။ ဂန္ဒာ၊ သွား၍။ ဒါတုံ၊ သီလပေးခြင်းငှါ၎င်း။ ဝတ္တုဉ္စ၊ တရားဟောခြင်း,ပရိတ်ရွတ်ခြင်းငှါ၎င်း။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။

ဘေသဇ္ဇပြီး၏။

၃၇-ဥဂ္ဂဟ

၁။ ကမ္မစေတိယသံယည၊ ပုဂ္ဂလတ္ထံ ဂဏသ စ။
ဒသဘေဒမ္ပိ ရတနံ၊ ဥဂ္ဂဏ္ဟန္တသ ဒုက္ကဋံ။ ။

၁။ ဥဂ္ဂဟောတိ၊ ကား။ ကမ္မစေတိယသံယညပုဂ္ဂလတ္ထံ၊ အမှုသစ်, စေတီ, သံဃာ,တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်၏ အကျိုးငှါ၎င်း။ ဂဏသစ၊ ဂိုဏ်းအကျိုးငှါ၎င်း။ ဒသဘေဒမ္ပိရတနံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသော ရတနာကိုလည်း။ ဥဂ္ဂဏ္ဟန္တသ၊ ခံသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

၂။ နိဿဋ္ဌိ တေသု အတ္တတ္ထံ၊ ဒ္ဒိသု သေသေသု ဒုက္ကဋံ။
အနာမသိတ္ဌာ ဝုတ္တော တု၊ ဂဏသံယညပုဂ္ဂလံ။ ။

၃။ စေတျသ နဝကမ္မသ၊ ဒမ္မိတိ နု ပဋိက္ခိပေ။
ဝဒေ ကပ္ပိယကာရာနံ! ဝဒန္တော ဝ ဒိမေ ဣတိ။ ။

၂-၃။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိအကျိုးငှါ။ ဥဂ္ဂဟဏ္ဍသ၊ အား။ တေသု၊ ထိုဆယ်ပါးသောရတနာတို့တွင်။ ဒ္ဒိသု၊ ရှေ,ငွေ ရတနာနှစ်ပါးတို့၌။ နိဿဋ္ဌိ၊ နိဿဋ္ဌိပါစိတ်သင့်၏။သေသေသု၊ ရှေ, ငွေမှကြွင်းသော ရတနာရှစ်ပါးတို့၌။ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ [မိဘတို့ဘိုလည်း မခံအပ်ဟု ဝိနေရဇဒ္ဒိ၌ဆို၏။] ဂဏသံယညပုဂ္ဂလံ၊ဂိုဏ်း, သံယာ, တပါးသောပုဂ္ဂိုလ်ကို။ အနာမသိတ္ဌာ၊ မသုံးသပ်မူ၍။ စေတျသ၊ စေတီအား။ ဒမ္မိ၊လျှ၏။ နဝကမ္မသ၊ အမှုသစ်အား။ဒမ္မိ၊၏။ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော တု၊ ဆိုသော်ကား။ နပဋိက္ခိပေ၊ မအပ်ဟုမပယ်ရာ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဧဝံ-ဝဒန္တော၊ဤသို့ဆိုကုန်၏။ဣတိ၊ဤသို့။ ကပ္ပိယကာရာနံ၊ ကပ္ပိယကာရကတို့အား။ ဝဒေ၊ ဆိုရာ၏။

[အဌကထာ၌ ဝိဟာရသ ဒေမ-ဟူ၍လည်းလာ၏။]

၄။ ခေတ္တံ ဝတ္ထုံ တဠာကံ ဝါ၊ ဒေန္တော ဒါသပသ္ဓာဒိကံ။
ပဋိက္ခိပိတ္ဌာ ဂဏ္ဍေယ္ယ၊ ကပ္ပိယေန ကမေန စ။
ခေတ္တာဒီနိ ဝိဟာရသ၊ ဝုတ္တော ဒမ္မိတိ ဝဋ္ဋတိ။ ။

၄။ ခေတ္တံဝတ္ထုံတဠာကံဝါ၊ လယ်,ယာ,တဘက်ဆည်ကန်ကိုရင်း။ ဒါသ-ပသ္ဓာဒိကံ၊ ကျွန်,နွားစသည်ကိုရင်း။ ဒေန္တော၊ လှူသည်ရှိသော်။ ပဋိက္ခိပိတ္ဌာ၊ မအပ်ဟုပယ်ဦး၍။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ကပ္ပိယေနကမေနစ၊ အပ်သောဝေါဟာရအစဉ်ဖြင့်သာလျှင်။ ဒိန္နော၊ လှူအပ်သည်ရှိသော်။ [ထည့်။] ဂဏ္ဍေယ္ယ၊ ခံရာ၏။ ခေတ္တာဒီနိ၊ လယ်စသည်တို့ကို။ ဝိဟာရသ၊ ကျောင်းအား။ ဒမ္မိ၊ ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။

၅။ နဝမာတိကကေဒါရ၊ တဠာကာဒိရိယာ နဝေ။
မတ္တိကုဒ္ဓရဏံ ဗန္ဓော၊ ထိရကာရော စ အာဠိယာ။ ။

၅။ နဝမာတိကကေဒါရ တဠာကာဒိရိယာ၊ မြောင်းသစ် သွယ်ခြင်း, လယ်သစ်တည်ခြင်း, ကန်သစ်ဆည်ခြင်းသည်ရင်း။ အနဝေ၊ ပစ္စည်းလေးပါး၏အစွမ်းဖြင့်ခံအပ်သော တဘက်ဆည်ကန်ဟောင်း၌။ မတ္တိကုဒ္ဓရဏံ၊ မြေစိုင်ကိုထုတ်ခြင်းသည်ရင်း။ အာဠိယာ၊ ကျိုးပျက်သောကန်သင်းကို။ ဗန္ဓော၊

ဘွဲ့စည်းခြင်းသည်ရင်း။ အာဠိယာ၊ အားနည်းသောကန်သင်းကို။ ထိရကာ-ရောစ၊ မြမြီခိုင်ခံ့စွာ ပြုခြင်းသည်ရင်း။

[တဠာကကိရိယာ နဝေဒ္ဓ ကိရိယာ-သဒ္ဒါနှင့်ယှဉ်ရာ ဂါထာပါဒ အက္ခရာ လွန်သင့်၏ဟု သဒ္ဒနီတိမိန့်သောကြောင့် ကိရိယာအနဝေ-ဟု ပဒ္ဓေဒနှင့်ရှိသင့်သော်လည်း ဇဂိဏ်းအနေဖျက်ရကား ဤဒ္ဒမလွန်သင့်၊ ရအက္ခရာနှောင်းရာ ရှေးသရကျေစေဟုဂင်း မိန့်သောကြောင့် ကြိယာ-ဟူ၍လည်း ရှိသင့်၏၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ရှစ်လုံးမပြည့် လျော့ရာ၏ဟူမူ-အက္ခရာသဏ္ဌာန် အစဉ်အရေအတွက်လျော့သော်လည်း ရှုတ်စဉ်အရေအတွက် မလျော့ရကားသင့်၏။ ကြိယာ-ဟု ပါဠိတော်၌ သံယုတ်နှင့်မရှိ၊ အဌကထာ၌သာ ရှိသည်ဟုဂင်းမိန့်ရာမှာ အကြိယရူပေါ ပမဒါ-ဟိသန္ဓေါ၊ ဟုသမုဋ္ဌာတ်၌ ဇုန္ဒဝံသဂါထာပါဒရှိရကားမသင့်။

ဤတွင် သစေပန ဥဒကဿ သြကာသော အတ္ထိ၊ တဠာကဿ ပါဠိ ထိရာ၊ ယထာ ဗဟုံ ဥဒကံ ဂဏှာတိ၊ဧဝံ ကရော၊ဟိတိ၊ သမိပေ ဥဒကံ ကရောဟိတိဝါ၊ ဧဝံ ဥဒကမေဝ ဝိစာရေတိ ဝန္ဒတိ၊ ဥဒ္ဓနေ အဂ္ဂိ နိပါတော်ကို၊ ဥဒကကမ္မံ လဗ္ဘတု ဥပါသကာတိ ဝတ္တုံပြီ ဝန္ဒတိ၊ ဟူသောအဌကထာ၌ ဥဒ္ဓနေ-စသောဝါကျ၏ အမိပ္ပါယ်ကို ဋီကာများလည်းမဘွင့်၊ နိဿယဂဏ္ဌိလည်းသိသာအောင် မဆုံးဖြတ်သောကြောင့် အလွန်သိခက်၏၊ နပါတော်-ဟု ပဋိသေဓဖြစ်သော နဝ-နိပါတ်နှင့် ရှိကြသည်လည်းမလို၊ နိပါတော်-ဟု နိ-ဟူသော ဥပသာရနှင့်လိုသည်။

ဥဒကဿ၊ ၏။ သြကာသော၊ နေရာသည်။ သစေပနအတ္ထိ၊ ဒုံ။ တဠာကဿ၊ ၏။ ပါဠိ၊ သည်။ သစေပနထိရာ၊ ဒုံ။ပ၊ သမိပေ၊ ကန်သင်း၏အနီး၌။ ဥဒကံ၊ ကို။ ကရောဟိ၊ နေအောင်ပြုလော့။ပ။ ဥဒ္ဓနေ၊ ခုံလောက်၌။ ဝါ၊ တို့ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ [ထည့်။] အဂ္ဂိ၊ ကို။ သစေပနနိပါတော်၊ အကယ်၍ ကျစေကုန်သည်ဖြစ်ဒုံ။ ဥပါသကာ၊ တို့။ တုမှေဟိ၊ တို့သည်။ [ထည့်။] ဥဒကကမ္မံ၊ ရေများစွာဆုံအောင် ပြုအပ်သောအမှုကို။ လဗ္ဘတု၊ ရအပ်စေလော့။

ခိုင်ခံ့စွာ အပြန့်ကျယ်သောကန်၏အတွင်း ကန်သင်းထက်ချက်၍ စားသော ခုံလောက်ထင်းမီးရှိခဲ့ဒုံ၊ ခုံလောက်ထင်းမီးကိုယူ၍ ပစ်ဟုမစိရင်ဘဲ ပရိယာယ်ပြု၍ ရေကိုသာစိရင်အပ်၏ဟူလို၊ ဤ၌ထိရကာရနှင့် အလျဉ်းသင့်သိခဲသောအရာဖြစ်၍ ရေးလိုက်သည်။]

၆။ အတိရေကဘာဂါဒါနံ၊ ကေဒါရေ အနဝေ နဝေ။
အပရိစ္ဆိန္နဘာဂေ စ၊ သသေ ဒေထေတ္တကေ ဇုတိ။
ကဟာပဏဒ္ဌာပနဠ္ဆ၊သဗ္ဗေသမ္ပိ အကပ္ပိယံ။ ။

၆။ အနဝေကေဒါရေ၊ လယ်ဟောင်း၌။ အတိရေကဘာဂါဒါနံ၊ ယူမြဲထက်လွန်သောအဘို့ကို ယူခြင်းသည်ရင်း။ အပရိစ္ဆိန္နဘာဂေ၊ မပိုင်းခြားအပ်သောအဘို့ရှိသော။နဝေသသေ၊ ကောက်သစ်၌။တ္တကေ၊ ဤမျှလောက်

သောအသပြာတို့ကို။ ဒေထ၊ ပေးကုန်လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ကဟာပဏဒ္ဓာပ-နဿ၊ အသပြာကိုဖြစ်စေခြင်းသည်ရင်း။ သဗ္ဗေသမ္မိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့အားလည်း။ အကပ္ပိယံ၊ မအာပ်။

[နဝသဿေ၀ါ အပရိစ္ဆိန္နဘာဝေ ဇွေကေ ကဟာပဏေ ဒေထာတိ ကဟာပဏံ ဥဒ္ဓာပေတိ၊သဗ္ဗေသမကပ္ပိယံ။ ။အဋ္ဌကထာ။]

၇။ အ၀တ္ထာ ကသ ၀ပ္ပိစ္စာ၊ ဒေတ္တကာယ စ ဘူမိယာ။
ပတိဋ္ဌာပေတိ ဘူမိ ံ ၀ါ၊ ဘာဝေါ ဒေယျောတိ ဇွေကော။ ။

၇။ ကသ၊ ထွန်လော့။ ၀ပ္ပ၊ စိုက်ပျိုးလော့။ ဣစ္စာဒိ ံ၊ဤသို့အစရှိသည်ကို။ အ၀တ္ထာ၊ မဆိုမူ၍။ ဇွေကာယစဘူမိယာ၊ ဤမျှလောက်သောမြေ၌သာလျှင်။ ဇွေကောဘာဝေါ၊ ဤမျှလောက်သောအဘို့ကို။ ဒေယျော၊ ပေးအပ်၏။ ဣတိ၊ဤသို့။ဘူမိ ံ ၀ါ၊ မြေကိုမူလည်း။ ပတိဋ္ဌာပေတိ၊ တည်စေ၏။ တေ၊ ဤသို့မြေကိုတည်စေခြင်းကြောင့်ရသောစပါးသည်။ တဿေ၀၊ ထိုတည်စေသော ရဟန်းအားသာလျှင်။ နစကပ္ပတိ၊ မအာပ်။

၈။ ဘူမိဘာဝေ ကတံ သဿံ၊ ဇွေကေ ဂဏ္ဍထေတ္တကံ။
ဂဏ္ဍနတ္ထံ ၀ဒန္တေ၀ံ၊ ပမာဏံ ဒဏ္ဍရဇ္ဇုဘိ။ ။

၉။ မိနနေ ရက္ခဏော ဌတ္ဝာ၊ ခလေ တံ နိဟရာပနေ။
ကောဋ္ဌာဒိပ္ပဋိသာမနေ၊ တဿေ၀ေတမကပ္ပိယံ။ ။

၈-၉။ ဇွေကေဘူမိဘာဝေ၊ ဤမျှလောက်သော မြေအဘို့၌။ သဿံ၊ ကောက်ကို။ ကတံ၊ ငါတို့ပြုအပ်ပြီ။ ဇွေကံ၊ ဤမျှလောက်သောအဘို့ကို။ ဂဏ္ဍထ၊ အရှင်ဘုရားတို့ယူကုန်လော့။ ဧ၀ံ၀ဒန္တေ၊ ဤသို့လယ်လုပ်သားတို့ဆိုလတ်သော်။ ပမာဏံ၊ လယ်ပယ်အတိုင်းအရှည်ကို။ ဂဏ္ဍနတ္ထံ၊ ယူခြင်းငှါ။ ဒဏ္ဍရဇ္ဇုဘိ၊တာ၀ါး,တာကြိုးတို့ဖြင့်။မိနနေ၊တိုင်းတာ, နှိုင်းယှဉ်ခြင်းကြောင့်။ ခလေဌတ္ဝာ၊ တလင်းဌာနရပ်၍။ရက္ခဏော၊ စောင့်ခြင်းကြောင့်။ တံနိဟရာပနေ၊ ထိုတလင်းမှကျီသို့ဆောင်စေခြင်းကြောင့်။ ကောဋ္ဌာဒိပ္ပဋိသာမနေ၊ ကျီစသည်၌ သိုမှီးသွင်းထားခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဧတံ၊ ထိုတိုင်းတာခြင်းစသည်ကြောင့်ဖြစ်သောစပါးသည်။ တဿေ၀၊ ထိုတိုင်းတာခြင်း စသည်ကိုပြုသော ရဟန်းအားသာလျှင်။ အကပ္ပိယံ၊မအာပ်။

[ပဋိသာမန သင်္ဂဟကိုပြုလို၍ ပဋိသာမေယျစသည်ကိုမိန့်။ ၀ါ၊ မခံအပ်သည်ကိုပြုပြီး၍ မသိုအပ်သည်ကို ပဋိသာမေယျ စသည်ဖြင့်ပြ၏။]

၁၀။ ပဋိသာမေယျ ပါစိတ္တိ၊ ယံကိဉ္စိ ဂိဟိသန္တကံ။
ဘဏ္ဍာဂါရိကသီသေန၊ သစေပိ ပိတုသန္တကံ။ ။

၁၀။ ယံကိဉ္စိ၊ အလုံးစုံသော။ဂိဟိသန္တကံ၊လူ၏ဥစ္စာကို။ ဘဏ္ဍာဂါရိက-သီသေန၊ ဘဏ္ဍာစိုးကိုအရင်းပြုသဖြင့်။ ပိတုသန္တကံပိ၊ မိဘဥစ္စာကိုသော်လည်း။ သစေပဋိသာမေယျ၊ အကယ်၍သိမ်းငြားအုံ့။ ပါစိတ္တိ၊ သင့်၏။

၁၁။ ပိတူနံ ကပ္ပိယံ ဝတ္ထုံ၊ အဝသံ ပဋိသာမိယံ။
အတ္တနော သန္တကံ ကတ္တာ၊ လဇ္ဇတေ ပဋိသာမိတုံ။ ။

၁၁။ အဝသံ၊မချတ်။ဝါ၊အလိုမရှိဘဲလျက်။ပဋိသာမိယံ၊သိမ်းသင့်သော။ ပိတူနံ၊မိဘတို့၏။ ကပ္ပိယံဝတ္ထုံ၊အပ်သောဥစ္စာကို။ အတ္တနောသန္တကံကတ္တာ၊ မိမိဥစ္စာပြု၍။ ပဋိသာမိတုံ၊ဌာ၊။ လဇ္ဇတေ၊ရအပ်၏။

၁၂။ ဒေဟိတိ ပဋိသာမေတ္တာ၊ ဝုတ္တော စာပိ ပဋိက္ခိပေ။
ပါစေတ္တာန ဂတေ လဇ္ဇီ၊ ပလိဗောဓောတိ ဂေါ်ပိတုံ။ ။

၁၂။ ပဋိသာမေတ္တာ၊ ၍။ ဒေဟိတိ၊ပေးပါဟူ၍။ ဝုတ္တောစာပိ၊ မိဘတို့ဆိုသော်လည်း။ ပဋိက္ခိပေ၊ပယ်ရာ၏။ ပါစေတ္တာန၊ပစ်ချ၍။ဂတေ၊သွားခဲ့သော်။ ပလိဗောဓောတိ၊အဇ္ဈာရာမသိက္ခာပုဒ်အားဖြင့် ကြောင့်ကြဖြစ်ခဲ့ပြီဟု။ ဂေါ်ပိတုံ၊လုံစေခြင်းငှါ။လဇ္ဇီ၊ရအပ်၏။

၁၃။ ကမ္မံ ကရောန္တာ အာရာမေ၊ သကံ ဝမ္ဘကိအာဒယော။
ပရိက္ခာရဠု သယန၊ ဘဏ္ဍံ ဝါ ရာဇဝလ္လဘာ။ ။

၁၄။ ဒေဟိတိ ပဋိသာမေတ္တာ၊ ဝဒန္တိ ယဒိ ဆန္ဒသော။
နကရေယျ ဘယာ ဌာနံ၊ ဂုတ္တံ ဒသ္သေတု ဝဋ္ဋတိ။ ။

၁၃-၁၄။ အာရာမေ၌။ ကမ္မံကရောန္တာ၊ အမှုကိုပြုကုန်သော။ ဝမ္ဘကိအာဒယော၊ လက်သမားစသည် တို့သည်။ သကံပရိက္ခာရဠု၊ မိမိ၏ ပဲခွပ်စသော ပရိက္ခာရာကိုရင်း။ ရာဇဝလ္လဘာ၊မင်းကျွမ်းဝင်သောသူတို့သည်။ သယနဘဏ္ဍံဝါ၊အိပ်ရာဘဏ္ဍာကိုရင်း။ ပဋိသာမေတ္တာ၊ ၍။ ဒေဟိတိ၊၍။ ယဒိဝဒန္တိ၊ အုံ့။ ဆန္ဒသော၊ လက်သမားတို့၌ ချစ်သော အားဖြင့်။ ဘယာ၊ မင်းချင်းတို့၌ ကြောက်သဖြင့်။နကရေယျ၊ သိမ်းခြင်းကိုမပြုရာ။ ဂုတ္တံဌာနံ၊လုံခြုံရာအရပ်ကို။ ဒသ္သေတုံ၊ဌာ၊။ ဝဋ္ဋတိ၊၏။

၁၅။ ဗလက္ကာရေန ပါစေတ္တာ၊ ဂတေသု ပဋိသာမိတုံ။
ဘိက္ခုံ မနုဿာ သက်ိန္တိ၊ နဠေ ဝတ္ထုမှိ တာဒိသေ။ ။

၁၆။ ဝိဟာရဝ၀သထသန္တော၊ ရတနံ ရတ္တသမ္မတံ။
နိက္ခိပေယျ ဂဟေတ္ဝာန၊ မဂ္ဂေ ရညေ ပိ တာဒိသေ။
သာမိကာနာဂမံ ဥ တ္ဝာ၊ ပတိရူပံ ကရိယတိတိ။ ။

၁၅-၁၆။ ဗလက္ကာရေန၊နိုင်ထက်မှုသဖြင့်။ပါ၀ေတ္ဝာ၊၍။ဂ၀ေသု၊သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ပဋိသာမိတုံ၊ဌ၊။ ၀ဋ္ဌတိ၊၏။ ၀တ္ထုမှိ၊လူ၏ဥစ္စာသည်။နဋ္ဌေ၊ပျောက်လတ်သော်။ ဘိက္ခုံ၊ရဟန်းကို။မနုဿာ၊လူတို့သည်။သက်ဆို၊ ရဟန်းယူရာ၏ဟုယုံမှားကုန်၏။ တာဒိသေ၊ ထိုသို့ယုံမှားကောင်းသော။ ဝိဟာရ ၀သထသန္တော၊ ကျောင်း၏အတွင်း, တည်းခိုရာစရပ်၏ အတွင်း၌။ ရတနံ၊ ရတနာဆယ်ပါးကို၎င်း။ ရတ္တသမ္မတံ၊ ရတနာဟု သမုတ်အပ်သော ပုဆိုးစသည်ကို၎င်း။ ဂဟေတ္ဝာန၊ကောက်ယူ၍။ နိက္ခိပေယျ၊အမှတ်ပြုကာသိမ့်ရာ၏။ နိက္ခိပိတ္ဝာ၊၍။ [ထည့်။] သာမိကာနာဂမံ၊ ဥစ္စာရှင်၏ မလာခြင်းကို။ ဥ တ္ဝာ၊၍။ပတိရူပံ၊လျောက်ပတ်သောကျောင်း,စေတီ,ရေကန်ကို။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏။ မဂ္ဂေရညေပိ၊လူသူမနီးတောခရီး၌လည်း။တာဒိသေ၊ထိုသို့ ရဟန်းယူရာ၏ဟုယုံမှားကောင်းသောရတနာ, ရတနာဟု သမုတ်အပ်သော ၀တ္ထု သည်။သတိ၊သော်။[ထည့်။]သာမိကာနံ၊တို့၏။ အာဂမံ၊ လာခြင်းကို။ဥ တ္ဝာ၊ ၍။ပတိရူပံ၊လျောက်ပတ်စွာကြားခြင်းကို။ကရိယတိ၊၏။သာမိကာနာဂမံ၊ကို။ ဥ တ္ဝာ၊၍။ ပတိရူပံ၊လျောက်ပတ်စွာရတနာဟု သမုတ်အပ်သော၀တ္ထု၌ ပံသုကူကောက်ခြင်း, ရတနာ၌ ကြောင့်ကြမဲ့သွားခြင်းကို။ ကရိယတိ၊ ပြုအပ်၏၊ [ဤသို့သမ္မန်။]

[သာမိကာနာဂမံကား ဘိန္နပဒ၀ါကျသိလေသနည်း။ ။နာနာရတ္တေစမာ နိယေ၊ဟူသော၀ေဿန္တရာကိုဆောင်၍ ဂါထာ၌ တ,နဿ အက္ခရာဆင့်ကာ ရေးသင့်ကြောင်းကို သဒ္ဒနီတိမိန့်ရကား ရတ္တသမ္မတံလိုသည်။]

ဥဂ္ဂဟပြီး၏။

၃၇-ဒုသန

၁။ ပုပ္ပံ ဝေဠုံ ဖလံ စုဏ္ဏံ၊ ဒန္တကဋ္ဌဉ္စ မတ္တိကံ။
သဂ်ဟဏ္ဍတ္ထံ ဒဒေါ၊ ကုလဒူသနဒုက္ကဋံ။ ။

၁။ ဒူသနန္တိ၊ကား။ပုပ္ပံဝေဠုံဖလံစုဏ္ဏံ၊ ပန်း,၀ါး, သစ်သီး, ကသယ်မှုန့်ကို၎င်း။ ဒန္တကဋ္ဌမတ္တိကံ၊ဒန်ပူ,မြေညက်ကို၎င်း။ သဂ်ဟဏ္ဍတ္ထံ၊ဒါယကာကို

သဏ္ဌိဟ်ခြင်းငှါ။ဒဒတော၊ပေးသောရဟန်းအား။ ကုလဒူသနဒုက္ခံ၊ ကုလဒူသနဒုက္ခင့်သင့်၏။

ပုပ္ပဒံ ဖလဒံ စုဏ္ဏံ၊ မတ္တိကာဒန္တကဋ္ဌံ။
ဝေဠုဝေဇ္ဇပေသနဉ္စိ၊အာဂတာ ပဒဘာဇနေ။ ။

ပုပ္ပဒံ၊ပန်းပေးခြင်းငင်း။ဖလဒံ၊သစ်သီးပေးခြင်းငင်း။စုဏ္ဏံ၊ကသယ်မှုန့်ပေးခြင်းငင်း။ မတ္တိကာဒန္တကဋ္ဌံ၊ မြေဖြူမြေနီပေးခြင်း, ဒန်ပူပေးခြင်းငင်း။ ဝေဠုဝေဇ္ဇပေသနံ၊ ဝါးပေးခြင်း,ဆေးကုခြင်း,အစေအပါးခံခြင်းငင်း။ ဇုတိဇုမေ၊ ဤကုလဗျသနစတ္တု ရှစ်ပါးတို့သည်။ ပဒဘောဇနေ၊ဌ။ အာဂတာ၊လာကုန်၏။

၂။ ထုလ္လစ္ဆယံ ဂရုဘဏ္ဍံ၊ ဇုသရေနေတ္ထ သံယိကံ။
ဒေန္တသ ဒုက္ခဌာဒီနိ၊ ထေယျာ သံယသ သန္ဓကံ။ ။

၂။ တ္ထေ၊ဤပန်းစသည်တို့တွင်။သံယိကံ၊သံယဝ့ဥစ္စာဖြစ်သော။ဂရုဘဏ္ဍံ၊ ဂရုဘဏ်ကို။ ဇုသရေန၊ အစိုးရသဖြင့်။ ဒေန္တသ၊ ပေးသော ရဟန်းအား။ ထုလ္လစ္ဆယံ၊ကုလဒူသန ဒုက္ခင့်နှင့်တကွ ထုလ္လစဉ်းသင့်၏။ သံယသ၊၏။သန္ဓကံ၊ ဥစ္စာဖြစ်သောပန်းစသည်ကို။ ထေယျာ၊ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့်။ ဒေန္တသ၊အား။ ဒုက္ခဌာဒီနိ၊ ကုလဒူသနဒုက္ခင့်နှင့်တကွဒုက္ခင့်,ထုလ္လစဉ်း, ပါရာဇိကတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ကုန်၏။

[အရာအားဖြင့် ကုလဒူသနအကျိုးငှါ ပေးခြင်းပြီးသောကြောင့် ကုလဒူသန ဒုက္ခင့်နှင့်တကွဟူသောအနက်ပြီးသတည်း။]

၃။ ကုလသင်္ဂဟာ ရောပေတုံ၊ ရောပါပေတုဉ္စ သဗ္ဗထာ။
ဖလပုပ္ပပုပ္ပံ ရုက္ခံ၊ ဇဂ္ဂိတုဉ္စ နဝဠ္ဠတိ။ ။

၃။ ကုလသင်္ဂဟာ၊ ဒါယကာတို့ကို သဏ္ဌိဟ်ခြင်းငှါ။ ဖလပုပ္ပပုပ္ပံ၊ပဂံရုက္ခံ၊ အသီး,အပွင့်ကိုဆောင်သောသစ်ပင်ကို။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော ကပ္ပိယာ ကပ္ပိယဝေါဟာရ, ပရိယာယ်, သြဘာသ, နိမိတ်ပြုခြင်းဖြင့်။ ရောပေတုံ၊ မိမိ စိုက်ခြင်းငှါငင်း။ ရောပါပေတုဉ္စ၊ သူတပါးကို စိုက်စေခြင်းငှါငင်း။ ဇဂ္ဂိတုံ၊ စောင်ရန်းစသည်ရံ၍ စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါငင်း။ ဝါ၊ရေသွန်းခြင်း စသည်ကို ပြု၍သုတ်သင်ခြင်းငှါငင်း။ နစဝဠ္ဠတိ၊ မအပ်သည်သာတည်း။ [ထည့်။]

၄။ နိမိတ္တောဘာသတော ကပ္ပ၊ ဝေါဟာရပရိယာယတော။
အတ္ထနော ပရိဘောဂတ္ထံ၊ ရောပါပနာဒိ လဗ္ဘတိ။ ။

၄။ အတ္တနောပရိဘောဂတ္ထံ၊ မိမိသုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ နိမိတ္တောဘာသ တော၊ စိုက်ပျိုးအောင်အမှတ်ပြုခြင်း,အရိပ်အရောင်ပြုခြင်းဖြင့်ရင်း။ ကပ္ပဝေါ ဟာရပရိယာယတော၊ကပ္ပိယဝေါဟာရ,ပရိယာယ်အားဖြင့်ရင်း။ ရောပါပနာ ဒိ၊ စိုက်စေခြင်းစသည်ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။

၅။ ဝုတ္တာဝ ဝေဇ္ဇိကာ ဇယ်၊ ပေသနေ ဂိဟိကမ္မိသု။
ဌပေတ္ဝာ ပိတရော ဘဏ္ဍုံ၊ ဝေယျာဝစ္စကရံ သကံ။ ။
၆။ ဒုက္ကဋံ ပဒဝါရေန၊ ဟရဏော ဒုတသာသနံ။
သာသနံ အဂဟေတ္ဝာ ပိ၊ ပဌမံ ဝဒတော ပုန။ ။

၅-၆။ ဝေဇ္ဇိကာ၊ဆေးကုခြင်း ကုလဒူသနကို။ ဝုတ္တာဝ၊မိ ဆ္ဆာဇ်ဝ၀ိဝဇ္ဇနဉ် ဆိုအပ်ပြီးသည်သာတည်း။ ဇယ်ပေသနေ၊ အစေခံ၍ သတင်းစကားကို ဆောင်ရာ၌။ ပိတရော၊ မိဘတို့ကိုရင်း။ ဘဏ္ဍုံ၊ သာမဏေလောင်းကိုရင်း။ ဝေယျာဝစ္စကရံသကံ၊ မိမိ၏အမှုကိုပြုသောသူကိုရင်း။ဌပေတ္ဝာ၊၍။ ဂိဟိကမ္မိသု၊ လူ၏အမှုတို့၌။ ဒုတသာသနံ၊ တမန်၏အမှုသတင်းစကားကို။ ဟရဏော၊ ဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ပဒဝါရေန၊ ဘဝါးလှမ်းအကြိမ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ဘဝါးလှမ်း တိုင်း။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ပဌမံ၊ မှာစအခါ ရှေးဦးစွာ။ သာသနံ၊သတင်းစကားကို။ အဂဟေတ္ဝာပိ၊ မယူမူ၍လည်း။ ပုန၊ တဘန်နောက်ခါ မှာအပ်သသူကိုတွေ့ ရာ၌။ ဝဒတော၊ ပြောဆိုသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

၇။ ဥပ္ပန္နပစ္စယာ ဧဝံ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇမ္ပိ အကပ္ပိယာ။
အဘူတာရောစနာရူပ၊ သံဝေါဟာရဂ္ဂဟာဒိသာ။ ။

၇။ ဧဝံဥပ္ပန္နပစ္စယာ၊ ဤကုလဒူသနကြောင့်ဖြစ်သော ပစ္စည်းတို့သည်။ ပဗ္ဗဇ္ဇမ္ပိ၊ သီတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်တို့အားလည်း။ အကပ္ပိယာ၊ ကုန်။ အဘူတာရောစနာရူပသံဝေါဟာရဂ္ဂဟာဒိသာ၊ မိမိ၌ထင်ရှား မရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကိုကြားခြင်း, ရှေ-ငွေစသည်ဖြင့် ရောင်းဝယ်ခြင်း, ရှေ-ငွေ စသည်ကို ခံခြင်းကြောင့်ဖြစ်သော ပစ္စည်းနှင့် တူကုန်၏။

၈။ ဟရာပေတ္ဝာ ဟရိတ္ဝာ ပိ၊ ပိတူနံ သေသညာတိနံ။
ပတ္တာနံ ဝတ္ထုပူဇတ္ထံ၊ ဒါတုံ ပုပ္ဖါနိ လဗ္ဘတိ။
မဏ္ဍနတ္ထဉ္စ လိင်္ဂါဒိ၊ ပူဇတ္ထဉ္စ နု လဗ္ဘတိ။ ။

၈။ ပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ ဟရာပေတ္ဝာ၊ သူတပါးကို ဆောင်စေ၍ရင်း။ ဟရိတ္ဝာပိ၊ မိမိဆောင်၍ရင်း။ ဝတ္ထုပူဇတ္ထံ၊ ရတနာသုံးပါးကို ပူဇော်စေခြင်း

ဌ၊။ ပုပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဒါတုံ၊ ပေးခြင်းကို။ လဗ္ဘတိ၊ ရအာပ်၏။ ပတ္တာနံ၊ ခေါ် မခေါ်ဘဲရောက်လာကုန်သော။ သေသဉ္ဘတိနံ၊ မိဘမှကြွင်းသော ဆွေမျိုးတို့အား။ ဝတ္ထုပူဇေတ္ကံ၊ ဌ၊။ ပုပ္ပါနိ၊ တို့ကို။ ဒါတုံ၊ ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။ မဂ္ဂာနတ္ထဒ္ဓု၊ တန်းဆာဆင်ခြင်းဌာဂင်း။ လိင်္ဂါဒိပူဇတ္ထဉ္စ၊ ဖိသဏိုးနတ်စသည်ကို ပူဇော်စေခြင်းဌာဂင်း။ ဒါတုံ၊ ကို။ နလဗ္ဘတိ၊ အာပ်။

ဋ၊။ တထာ ဖလံ ဂိလာနာနံ၊ သမ္ဘတ္တိသရိယသ စ။
ပရိဗ္ဗယဝိဟိနာနံ၊ ဒါတုံ သပရသန္တကံ။ ။

ဋ၊။ သပရသန္တကံ၊ မိမိဥစ္စာ,အကျွမ်းဝင်သော သူတပါး၏ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဖလံ၊ သစ်သီးကို။ တထာ၊ မိဘ,ရောက်လာသော ဆွေမျိုးတို့အား ထိုပန်းအတူဌင်း။ဝါ၊ တထာ-တေသံ၊ထိုမိဘ,ရောက်လာသောဆွေမျိုးတို့အားဌင်း။ ဂိလာနာနံ၊သူနာတို့အားဌင်း။ သမ္ဘတ္တိသရိယသ၊ ရောက်လာသော မင်းအားဌင်း။ ပရိဗ္ဗယဝိဟိနာနံ၊ ရိက္ခာကုန်သော ဧည့်သည်တို့အားဌင်း။ ဒါတုံ၊ ကို။ လဗ္ဘတိ၊ ၏။

၁၀။ ဘာဇေန္တေ ဖလပုပ္ဖမ္ပိ၊ ဒေယျံ ပတ္တသ ကဿစိ။
သမ္ဘတေနာပလောကေတ္ဝာ၊ ဒါတဗ္ဗမိတရေန တု။ ။

၁၀။ ဖလပုပ္ဖမ္ပိ၊ သစ်သီး,ပန်းကို။ ဘာဇေန္တေ၊ ဝေဘန်စဉ်။ ပတ္တသ၊ ရောက်လာသော။ ကဿစိ၊ တစုံတယောက်သောသူအား။ သမ္ဘတေန၊ သမ္ဘတိရသော ရဟန်းသည်။ ဒေယျံ၊လေးဘို့တဘို့ပေးအပ်၏။ ဣတရေနတု၊သမ္ဘတိ မရသော ရဟန်း,သာမဏေသည်ကား။ အပလောကေတ္ဝာ၊ သံဃာကို ပန်ကြား၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဖလပုပ္ဖမ္ပိ၊ကို။ပ။ ကဿစိ၊ အား။ သမ္ဘတေ၊ သမ္ဘတိရသည်ရှိသော်။ အနပလောကေတ္ဝာ၊ မပန်မူ၍။ ဣတရေနတု၊ ကား။ အပလောကေတ္ဝာ၊ ၍။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ၏။

[၅]သမ္ဘတေ နာပလောကေတ္ဝာ ပုဒ်ကို ဘိန္နပဒဝါကျသိလေသနည်း သမ္ဘန်အပ်၏။ ဘာဇေန္တေတိ သံဃသ ဖလပုပ္ဖမ္ပိ ဘာဇိယမာနေ-ဟု ဋီကာဟောင်း လှစ်ရကား ဘာဇိတေရှိကြသည်မသင့်။]

၁၁။ ဝိဟာရေ ဝါ ပရိစ္ဆိဇ္ဇ၊ ကတ္ဝာန ကတိကံ တတော။
ဒေယျံ ယထာ ပရိစ္ဆေဒံ၊ ဂိလာနသေတရသ ဝါ။
ယာစမာနသ ကတိက၊ ကတရကွာဝ ဒသိယာ။ ။

၁၁။ ဝိဟာရေ၊ ကျောင်း၌။ ပရိစ္ဆိဇ္ဇဝါ၊ ၅၂်အပင်မှ၅၂်မျှသော အသီးကိုယူသည်ကို မမြစ်အပ်ဟု အသီးအပင်ကို အပလောကန ကံဖြင့်ပိုင်းခြား

၍ရင်း။ ကတိကံကတွာန၊ ကတိကဝတ်ပြု၍ရင်း။ ဌပေတဖ္ပံ၊ ၏။ [ထည့်။] တတော၊ ထိုအပလောကနကံ, ကတိကဝတ်ပြုပြီးသည်မှစ၍။ ယာစမာနဿ၊ တောင်းလာသော။ ဂိလာနဿ၊ အားရင်း။ ဣတရဿဝါ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင် အားရင်း။ ဒေယျံ၊ ပေးအပ်သောသစ်သီးကို။ ယထာပရိစ္ဆေဒံ၊ပိုင်းခြားတိုင်း။ အာစိက္ခိတဗ္ဗံ၊တောင်းလာသူအားကြားအပ်၏။ [ထည့်။]ကတိကကတရက္ခာ ဝါ၊ ဤအပင်မှ ဤမျှသောအပိုင်းအခြားဖြင့်ယူသည်ကို မမြစ်အပ်ဟု ကတိက ဝတ်ပြုသော သစ်ပင်တို့ကိုမူလည်း။ ဒဿိယာ၊ ပြအပ်ကုန်၏။

[ဤသို့သမ္မန်မှ အဌကထာကြီးနှင့်ညီ၍ ဤအဌကထာအပြစ်လွတ်မည်၊ အဌ ကထာပါဠိကိုရေးလျှင် ကျယ်တောဝ့်မည်သာ၊အလိုရှိမူ ပရိဝါ အဌကထာကံပိုင်းမှ ယူ၊ ဋီကာ,နိဿယတို့ သမ္မန်ကြသည်ကားမသင့်သည်ချည်း။]

၁၂။ သိရိသကသဝါဒိနံ၊ စုဏ္ဏော သေသေ စ နိစ္ဆယော။
ယထာဝုတ္တနယော ဧဝ၊ ပဏ္ဏမေတ္ထ ပဝေသယေတိ။ ။

၁၂။ သိရိသကသာဝါဒိနံ၊ ကုက္ကိုပန်းစသည်တို့၏။ စုဏ္ဏော၊အမှုန့်၌ရင်း။ သေသေစ၊ ကြွင်းသောဝါး,ဒန်ပူ,မြေ၌ရင်း။ ဝိနိစ္ဆယော၊သည်။ယထာဝုတ္တန ယောဧဝ၊ အကြင်အကြင် ဆိုအပ်ပြီးသော နည်းရှိသည်သာတည်း။ တ္ထ၊ ဤ ကုလဒူသနဝတ္ထု၌။ ပဏ္ဏံ၊ သစ်ရွက်ဟူသော ကုလဒူသနဝတ္ထုကို။ပဝေသယေ၊ သွင်းရာ၏။ [လက္ခဏဟာရနည်းဖြင့် ဝင်စေဟူလို။]

ဒူသနပြီး၏။

၃၉-ဝ သူပနာယိက

၁။ ပုရိမိကာ ပစ္ဆိမိကာ၊ ဒုဝေ ဝဿူပနာယိကာ။
တတ္ထာလယ ပရိဂ္ဂါဟော၊ ဝစီဘေဒေါ စ ဒေသော။ ။

၂။ "ဣမသ္မိံ ဝိဟာရေ ဣမံ၊ တေမာသံ ဝဿံ ဥပေမိ"။
"ဣဒ ဝဿံ ဥပေမိ"တိ၊ စိတ္တုပ္ပါဒေတ္ထ အာလယော။ ။

၁-၂။ ဝဿူပနာယိကာစေဝါတိ၊ကား။ပုရိမိကာ၊ နွယ်တာလပြည့်ကျော် တရက်နေ့ ရှေဝါကပ်ခြင်း။ ပစ္ဆိမိကာ၊ နံကာလပြည့်ကျော် တရက်နေ့ နောက်ဝါကပ်ခြင်းဟူ၍။ ဝဿူပနာယိကာ၊ ဝါကပ်ခြင်းတို့သည်။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးတို့တည်း။တတ္ထ၊ထိုပုရိမဝါ,ပစ္ဆိမဝါနှစ်ပါးတို့၌။အာလယပရိဂ္ဂါဟော၊ အာလယပြုခြင်း, အာလယနှင့်တကွ ကျောင်းခံခြင်းငင်း။ ဝါ၊ ဝဇ-သတ္ထ-နာဝါ၌အာလယပြုခြင်း, အာလယရှိလျက် သတိမရ၍ ဝါမဆိုဘဲ ကျောင်းခံ

ခြင်းရင်း။ ဝစီဘေဒေါစ၊ ကျောင်းဌ်ဝစီဘေဒပြုခြင်း, သတ္တ-နာဝါဌ် ဝစီဘေဒ ပြုခြင်းရင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါး,နှစ်ပါးစီတို့တည်း။ ဣတ္ထ၊ ဤပုရိမ-ဝါဝစီဘေဒအာလယ, ပစ္ဆိမဝါဝစီဘေဒအာလယ နှစ်ပါးစီတို့တွင်။ ဧဒိ-သောဝစီဘေဒေါ၊ ဤသို့သောဝစီဘေဒသည်။ ဣမသ္မိ။ပ။ ဥပေမိတိ၊ မိဟ္ဂ သည်တည်း။ ဧဒိသောအာလယော၊ ဤသို့သောအာလယသည်။ ဣဓ ဝဿံ ဥပေမိတိစိတ္တုပ္ပါဒေါ၊ဣဓ ဝဿံ ဥပေမိ-ဟုစိတ်ဖြစ်ခြင်းတည်း။ဣမသ္မိံ ဝိဟာ-ရေ၊ဌ်။ ဣမံတေမာသံ၊ဤပုရိမဝါ,ပစ္ဆိမဝါ သုံးလပတ်လုံး။ဝဿံ၊ နေခြင်းသို့။ ဥပေမိ၊ ရောက်၏။ ဝါ၊ ဝဿံ၊ ဝါသို့။ ဥပေမိ၊ ကပ်၏။ ဝါ၊ ဝဿံဥပေမိ၊ ဝါဆို ၏။ [ဤကားကျောင်းဌ် ဝစီဘေဒပြုခြင်းတည်း။] ဣဓ၊ ဤကုန်သည် ပြုသော ကုဋိ, စရပ်အသွင်ရှိသောလှည်း, လှေကုဋိဌ်။ ဝဿံ၊ ဝါလပတ်လုံး။ ဥပေမိ၊ ကပ်၏။ [ဤကားသတ္တ, နာဝါဌ် ဝစီဘေဒတည်း။]

[ဤအနက်ကို အဋ္ဌကထာကြီးနှင့်ညီ၍ မှတ်ပါ။]

၃။ နောပေတုကာမော အာဝါသံ၊ တဒဟုတိက္ကမေယျ ဝါ။
ဘဝေယျ ဒုက္ကဋာပတ္တိ၊ ဇာနံ ဝါနုပဂစ္ဆတော။ ။

၃။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ တဒဟု၊ ထိုဝါဆို, ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်တရက် နေ့ဌ်။ နောပေတုကာမော၊ ဝါဆိုကပ်ခြင်းငှါအလိုမရှိသည်ဖြစ်၍။ အာဝါသံ၊ ကျောင်း၏ ဥပစာကို။ အတိက္ကမေယျ၊ လွန်ငြားအုံ့။ တဿဝါ၊ ထိုရဟန်း အားရင်း။ ဇာနံဝါ၊ ဝါဆိုနေ့ဟုသိလျက်။ အနုပဂစ္ဆတောဝါ၊ ဝါမကပ်သော ရဟန်းအားရင်း။ ဒုက္ကဋာပတ္တိ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်။ ဘဝေယျ၊ ရာ၏။

၄။ ဒုတိယံ ဥပဂစ္ဆေယျ၊ ဆိန္နဝဿောနုပါဂတော။
နု ပက္ကမေယျ တေမာသံ၊ အဝသိတ္ဝာန စာရိကံ။ ။

၄။ ဆိန္နဝဿောနုပါဂတော၊ ပုရိမဝါပြတ်သောရဟန်း, တစုံတခုအန္တ ရာယ်ကြောင့် ပုရိမဝါမကပ်သောရဟန်းသည်။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယဝါသို့။ ဥပ-ဂစ္ဆေယျ၊ ရာ၏။ တေမာသံ၊ ပုရိမဝါ,ပစ္ဆိမဝါသုံးလပတ်လုံး။ အဝသိတ္ဝာန၊ မနေမူ၍။ စာရိကံ၊ ဒေသစာရိကို။ နပက္ကမေယျ၊ မဘဲရာ။

၅။ မာတာပိတူနမတ္ထာယ၊ ပဗ္ဗဇ္ဇံ သဟဓမ္မိနံ။
ဂိလာနတဒုပဋ္ဌာက၊ ဘတ္တမေသိသမောသဓံ။ ။

၆။ ပုစ္ဆိသာမိ ဥပဋ္ဌိသံ၊ ဂန္ဓာနဘိရတိ အဟံ။
ဝူပကာသိသံ ကုက္ကုစ္စံ၊ ဒိဋ္ဌိ ဂရုကမာဒိကံ။ ။

၇။ ကရိသံ ဝါ၀ိ ကာရေသံ၊ ဝိနောဒဠ္ဆ ဝိ၀ေစနံ။
ဝုဋ္ဌာနံ ဝါ ဝိ ဥဿုက္ကံ၊ ဂန္ဓာ့မိစ္ဆေ၀မာဒိနာ။
လဇ္ဇီ သတ္ထာဟကိစ္ဆေန၊ ပဟိတာ၀ပဟိတေ ဝိ စ။ ။

၅-၆-၇။ မာတာ၀ိတူနံ၊တို့၏ရင်း။ပဠွန်ဿဟစမ္မိနံ၊တို့၏ရင်း။အတ္ထာယ၊ ၄ါ။ ဂိလာနတဒုပဋ္ဌာကာဘတ္တံ၊ ဂိလာနဘတ်, ဂိလာနုပဋ္ဌာကဘတ်ကိုရင်း။ ဩသဓံ၊ဆေးကိုရင်း။သေယ်သံ၊ရှာအံ့။ပုစ္ဆိ ဿာမိ၊မေးအံ့။ဥပဋ္ဌိဿံ၊ လုပ်ကျွေးအံ့။အဟံ၊သည်။ ဂန္ဓာ၊၍။အနုဘိရတိ ၊သီတင်းသုံးဘော်မမ္မေလျော်ခြင်းကို။ ဝူပကာသိဿံ၊ ငြိမ်းစေအံ့။ကုက္ကုစ္စံ၊ ဝိနယကုက္ကုစ္စကို။ ဝိနောဒံ၊ ဖြေဖျောက်ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌိ ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိကို။ ဝိ၀ေစနံ၊ ကင်းစေခြင်းကို။ ဂရုကမာဒိကံ၊ သံဃာဒိသိသ်စသည်ကို။ ဝုဋ္ဌာနံ၀ါ၀ိ၊ ထခြင်းကိုရင်း။ ဥဿုက္ကံ၊ ကြောင့်ကြခြင်းကိုရင်း။ ကရိသံ၀ါ၀ိ၊ မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရေသံ၊ သူ့ကိုမူလည်းပြုစေအံ့။ ဣစ္ဆေ၀မာဒိနာ။ ဤသို့အစရှိသော။ သတ္ထာဟကိစ္ဆေန၊ သတ္ထာဟကိစ္ဆဖြင့်။ ၀ါ၊ ဣစ္ဆေ၀မာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသောအကြောင်းကြောင့်။ သတ္ထာဟ-ကိစ္ဆေန၊ သတ္ထာဟပြုသဖြင့်။ ပဟိတာ၀ပဟိတေ၀ိစ၊ ပင့်ခေါ်အပ်သော်ရင်း, မပင့်ခေါ်အပ်သော်ရင်း။ ဂန္ဆုံ၊ ကို။ လဇ္ဇီ၊ ရအပ်၏။

၈။ သံဃကမ္မေ ၀ေဇ ဓမ္မ၊ သ၀နတ္ထံ နိမန္တိတော။
ဂရုဟိ ပဟိတော ၀ါ ဝိ၊ ဂရုနံ ၀ါ ဝိ ပဿိတုံ။ ။

၈။ သံဃကမ္မေ၊ သံဃာ၏ဥပုသ်အိမ်စသောအမှုကြောင့်။ ၀ေဇ၊ သတ္ထာဟပြု၍သွားရာ၏။ ဓမ္မသ၀နတ္ထံ၊ တရားနာခြင်းငှါ။ နိမန္တိတော၊ ဘိတ်အပ်သောကတိက၀တ်ပြုအပ်သည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဂရုဟိပဟိတော၀ါ၀ိ၊ ဆရာတို့သက်နှိုးဖွယ်စေအပ်သည်ဖြစ်၍ရင်း။ ဂရုနံ၀ါ၀ိပဿိတုံ၊ ဆရာတို့ကိုဖူးမြင်ခြင်းငှါရင်း။ ၀ေဇ၊ ၏။

၉။ နဘဏ္ဍာ၀ေ၀နုဒ္ဒေသ၊ ဥတုပဋ္ဌာကဒဿနေ။
လဇ္ဇီ နပါ၀ုဏေယျ္ယ၊ ၀ါဂမိဿန္တ္ဝုရ၀ေါ။ ။

၉။ ဘဏ္ဍာ၀ေ၀နုဒ္ဒေသဥတုပဋ္ဌာကဒဿနေ၊သက်နှိုးဖွယ်ခြင်း, ပါဠိသင်ခြင်း, ဆွေမျိုးဒါယကာကို ရှုလိုသောကြောင့်။ နဝ၀ေ၊ သတ္ထာဟပြု၍မသွားရာ။ အဇ္ဇေ၀၊ ယနေ့ပင်လျင်။ အာဂမိဿန္တိ၊ပြန်အံ့ဟူ၍။ အဒ္ဒုရ၀ေါ၊ မ၀ေးသော ကျောင်းသို့သွားသောရဟန်းသည်။ နပါ၀ုဏေယျ၊ အရဏ်မတက်မိ မရောက်နိုင်ပြီးအံ့။ ကပ္ပံ၊ ၀ါလည်းမပြတ်, ဒုက္ခင့်မသင့်ခြင်းဟူသော အပ်ခြင်းကို။ [ထည့်။] လဇ္ဇီ၊ ရအပ်၏။

၁၀။ သေသဉ္ဘတိဟိ ပေသိတေ၊ ဘိက္ခုနိသိတကေန စ။
ဥပါသကောပါသိကာဟိ၊ နိဒ္ဒိသိတ္ဝာဝ ပေသိတေ။ ။

၁၀။ သေသဉ္ဘတိဟိ၊ မိဘမှကြင်းသောဆွေမျိုးတို့သည်ရင်း။ဘိက္ခုနိသိတကေနစ၊ ရဟန်းကိုမှီသောသူသည်ရင်း။ နိဒ္ဒိသိတ္ဝာ၊ ဣစ္ဆာမိ ဒါနဉ္စ ဒါ-တုံ ဓမ္မဉ္စ သောတုံ ဘိက္ခု။စ ပဿိတုံ-ဟုရည်ညွှန်း၍။ ပေသိတေ၊ ပင့်ခေါ်အပ်သော်ရင်း။ ဥပါသကောပါသိကာဟိ၊ ဒါယကာ, ဒါယိကာမတို့သည်။ နိဒ္ဒိသိတ္ဝာ၊ ၍။ ပေသိတေဝါ၊ သော်ရင်း။ ဂမနံ၊ သတ္တာဟပြု၍သွားခြင်းကို။ လဇ္ဇီ၏။ [ထည့်။]

၁၁။ ဝဿစ္ဆေဒေ အနာပတ္တိ၊ အန္တရာယေ သတတ္တနော။
သံယသာမဂ္ဂိယာ ဝါ နော၊ ဆိန္နဝဿော ပဝါရယေ။ ။

၁၁။ အတ္တနော၊ ၏။ အန္တရာယေ၊ ခိုးသူစသော အန္တရာယ်သည်။ သတိ ဝါ၊ သော်ရင်း။ သံယသာမဂ္ဂိယာ၊ သံယာကွဲအောင် လုံ့လပြုသည်ကိုမြင်၍ သံယာ.ကိုညီညွတ်စေခြင်းသည်။ သတိဝါ၊ သော်ရင်း။ ဝဿစ္ဆေဒေ၊ အရပ်တပါးသွား၍ ဝါပြတ်ခြင်းကြောင့်။ အနာပတ္တိ၊ အာပတ်မသင့်။ ဆိန္နဝဿော၊ ဝါပြတ်သောရဟန်းသည်။ နောပဝါရယေ၊ ပဝါရဏာမပြုရာ။

၁၂။ အဠောကာသေ စ ရုက္ခဿ၊ သုသိရေ ဝိဋပေ ဝိ ဝါ။
ဆဝကုဋိ ဆတ္တစာဋိ၊ သူပဂန္တုံ နဝဋ္ဋတိ။ ။

၁၂။ အဠောကာသေစ၊ ၌ရင်း။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။သုသိရေ၊ အခေါင်း၌ရင်း။ ဝိဋပေဝိဝါ၊ အခွ၌ရင်း။ ဆဝကုဋိဆတ္တစာဋိသု၊ သုသာန်၌ သံယိကညောင်စောင်းစသော ကုဋိ,ထီး-အိုးစရည်းကြီးတို့၌ရင်း။ ဥပဂန္တုံ၊ ဝါကပ်ခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

၁၃။ အသေနာသနိကေနာပိ၊ ဥပဂန္တုံ နလဇ္ဇတိ။
ပဝါရေတုဉ္စ လဇ္ဇတိ၊ နာဝါသတ္ထဝဋ္ဋပဂေါတိ။ ။

၁၃။ အသေနာသနိကေနာပိ၊ အမိုးငါးပါးတံခါးဘွဲ့ရှိသော ကျောင်းမရှိသောရဟန်းသည်လည်း။ ဥပဂန္တုံ၊ ကို။ နလဇ္ဇတိ၊ အပ်။ နာဝါသတ္ထဝဋ္ဋပဂေါ၊ လှေ,လှည်း,နွားကျောင်းတို့နေရာ၌ ဝါကပ်သောရဟန်းသည်။ ပဝါရေတုဉ္စ၊ ပဝါရဏာပြုခြင်းကိုလည်း။ လဇ္ဇတိ၊ ၏။

အန္ဓောဝသော ဌာနပ္ပတ္တော၊ ဝသံ တတ္ထ ပဝါရိယံ။
အန္ဓောဝသော အန္တရဋ္ဌေ၊ တတောဂန္တုံ နဝဋ္ဋတိ။ ။
[သတ္ထ,နာဝါ၌ သင်္ဘာဂါထာ။]

အန္တောဝယေ၊ ဝါတွင်းခ်ဋ္ဌ။ ဌာနပွတ္တေ၊ ရဟန်းလိုရာ လှည်း,လေ့ရောက်လတ်သော်။ တတ္ထ၊ ထိုလိုရာအရပ်ခ်ဋ္ဌ။ ဝသံ၊ နေလျက်။ ပဝါရိယံ၊ ပဝါရဏာပြုအပ်၏။ အန္တောဝယေ၊ ခ်ဋ္ဌ။ အန္တရဋ္ဌေ၊ လှည်း,လေ့ မသွားအကြားခ်ဋ္ဌ တည်လတ်သော်။ တတော၊ ထိုလှည်း,လေ့ နေရာမှ။ ဂန္တုံ၊ လိုရာတပါးသွားခြင်းငှါ။ နဝဋ္ဋတိ၊ မအပ်။

*လှည်း,လေ့စီးကာ၊လိုရာရောက်လျှင်၊ ဝါတွင်းပင်၊ ထိုတွင်နေအပ်စ္ခ။
လှည်း,လေ့မသွား၊ အကြားခ်ဋ္ဌသာ၊ တန်ရပ်ကြာ၊ လိုရာမသွားရ။

[ပဝါရေတုဠာတိ စသည်ဖြင့် ဝဿဆွေဒနိမိတ္တာယ အာပတ္တိယာ အဘာဝံ သမ္မိဏ္ဍေတိ။ ဝဇေ သတ္ထေ နာဝါယန္တိ တိသုဌာနေသု နတ္ထိ ဝဿဆွေဒေ အာပတ္တိ၊ ပဝါရေတုဠ လဇ္ဇတိတိ အဌကထာယံ ဝုတ္တံ။ ဝဿဆွေဒေတိစ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယေန ဝဇော တေန ဂန္တုန္တိ ဝုတ္တတ္တာ နာဝါယစ ဂမနသဘာဝေနေဝ ဌိတတ္တာစ ဝဿူပဂတဌာနေ အဝသိတ္တာ အညတ္ထ ဂမနမတ္တံ သန္ဓာယ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ဋီကာသစ်။ နာဝါ,သတ္ထ,ဝဇ်ခ် ဝါပြတ်ခြင်းစင်စစ်ရှိသောကြောင့် မမိန့်ဟူလို၊ ဤအကြောင်းကိုမသိသောသူတို့ကား ဤပါဠိကိုပင်ဆောင်၍ နာဝါ,သတ္ထ,ဝဇ်ခ် ဝဿဆွေဒရှိသောဟူကုန်၏။]

ဝဿူပနာယိကပြီး၏။

၄၀-အဝေဘဒိယ

၁။ အာရာမာရာမဝတ္ထု။နိ၊ ဝိဟာရော တသ ဝတ္ထု စ။
မဠော ပိဋ္ဌံ ဘိသိ ဗိမ္ဗော၊ ဟနာဒိသယနာသနံ။ ။

၂။ လောဟကုမ္ဘီ ကဋာဟော စ၊ လောဟဘာဏကဝါရကော။
ကုဋ္ဌာရီ ဝါသိ ဖရသု၊ ကုဒါလော စ နိခါဒနံ။ ။

၃။ ဝလ္လိ ဝေဠု တိဏံ ပဏ္ဏံ၊ မုဠ္ဠ ပဗ္ဗဇ မတ္တိကာ။
ဒါရုမတ္တိကဘဏ္ဍာနိ၊ ပဠေတေ အဝိဘာဗိယာ။ ။

၁-၂-၃။ အဝေဘဒိယန္တိ၊ ကား။ အာရာမာရာမဝတ္ထု။နိ၊ အရံ,အရံရာတို့ဝင်း။ ဝိဟာရော၊ ကျောင်းဝင်း။ တသ၊ ထိုကျောင်း၏။ ဝတ္ထု စ၊ အရာဝင်း။ မဠော၊ ညောင်စောင်းဝင်း။ ပိဋ္ဌံ၊ အင်းပျဉ်ဝင်း။ ဘိသိဗိမ္ဗောဟနာဒိသယနာ-သနံ၊ ဘုံလျှို, အုံးစသော အိပ်ရာ, နေရာဝင်း။ လောဟကုမ္ဘီ ကဋာဟော စ၊ ကြေးအိုး,ကြေးဖျဉ်းဝင်း။ လောဟဘာဏက ဝါရကော၊ ကြေးအိုးစရည်းကြီး, ကြေးအင်တွဲဝင်း။ ကုဋ္ဌာရီဝါသိဖရသု၊ ထားမ,ပဲခွပ်,ပုဆိန်ဝင်း။ ကုဒါ-လောစနိခါဒနံ၊ ပေါက်တူး,ဆောက်ဝင်း။ ဝလ္လိ၊ နွယ်ဝင်း။ ဝေဠု၊ ဝါးဝင်း။

တိဏံ၊ မုဠုပဇ္ဇဇမ္ပတပါးသော မြက်သက်ငယ်ရင်း။ပဏ္ဏံ၊ သစ်ရွက်ရင်း။ မုဠု-ပဇ္ဇဇမတ္တိကာ၊ ဖြူဆံမြက်, ပြိတ်မြက်, မြေညက်ရင်း။ ဒါရုမတ္တိက ဘဏ္ဍာနိ၊ သစ်ဘဏ္ဍာ, မြေဘဏ္ဍာတို့ရင်း။ ဧတေပဠု၊ ဤအစုအားဖြင့် ငါးပါး, သရုပ်အားဖြင့် နှစ်ဆယ့်ငါးပါး, အစိတ်အားဖြင့် မျိုးစွာကုန်သောဘဏ္ဍာတို့ကို။ အဝိဘာဇိယာ၊ သံယာ, ဂိုဏ်း, ပုဂ္ဂိုလ်သည် မဝေဘန်အပ်ကုန်။

၄။ ထုလ္လစ္စယံ ဘာဇယတော၊ ဘာဇိတာ ဝိ အဘာဇိတာ။
ဂရုဘဏ္ဍာနိ ဝုစ္စန္တိ၊ ဧတေ ဝိသဇ္ဇိယာ နုစ။

၄။ ဘာဇယတော၊ ဝေဘန်သော ရဟန်းအား။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သင့်၏။ ဧတေ၊ ထိုဘဏ္ဍာတို့ကို။ ဘာဇိတာပိ၊ သံယာစသည် ဝေဘန်ကုန်သော်လည်း။ အဘာဇိတာ၊ ဝေဘန်အပ်သည် မမည်ကုန်။ ဂရုဘဏ္ဍာနိ၊ မဝေဘန်ရာ လေးလှစွာသောဘဏ္ဍာတို့ ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ကုန်၏။ ဝိသဇ္ဇိတာပိ၊ မူလစ္ဆေဒ္ဒ စွန့်အပ်ကုန်သော်လည်း။ [ထည့်။] နုစဝိသဇ္ဇိယာ၊ စွန့်အပ်သည်မမည်ကုန်။ ဝါ၊ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ ဧတေ၊ ကို။ ဘာဇိတာပိ၊ လည်း။ အဘာဇိတာ၊ ကုန်။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ဂရုဘဏ္ဍာနိဝုစ္စန္တိ၊ ၏။ယသ္မာ၊ကြောင့်။ ဧတေ၊ တို့ကို။ ဂရုဘဏ္ဍာနိဝုစ္စန္တိ၊ ၏။ တသ္မာ၊ ကြောင့်။ နုစဝိသဇ္ဇိယာ၊ ကုန်။ [ဤသို့အနုလောမဟေတာလက်ာရအားဖြင့်ရင်း။]ဝါ၊ယသ္မာ ဧတေ၊ကို။ နုစဝိသဇ္ဇိယာ၊ ကုန်။တသ္မာ ဂရုဘဏ္ဍာနိဝုစ္စန္တိ၊ ၏။ယသ္မာ ဧတေ ဂရုဘဏ္ဍာနိ ဝုစ္စန္တိ၊တသ္မာ ဘာဇိတာပိ အဘာဇိတာ၊ ကုန်။ ယသ္မာ ဧတေ ဘာဇိတာပိ အဘာဇိတာ၊ ကုန်။တသ္မာ ဘာဇယတောထုလ္လစ္စယံ၊၏။ [ဤသို့ပဋိလောမဟေတာလက်ာရ အားဖြင့်ရင်း အနက်ကိုယူအပ်၏။]

[အာရာမာရာမ ဝတ္ထုတစု,ဝိဟာရဝိဟာရ ဝတ္ထုတစု,မဗ္ဗပိဋ္ဌာဘိသိဒ္ဓိမ္ဘောဟနတစု, လေဟာကုမ္ဘီ။ပ။ နိခါဒနံတစု, ဝလ္လိ ၃ဝဋ္ဌ။။ပ။ ဒါရုမတ္တိကာဘဏ္ဍာနိတစု၊ ဤငါးစုတွင် ရှေးသုံးစု၌ ဂရုဘဏ်မလောက်သောမည်သည်မရှိ၊ နောက်နှစ်စုတွင် ဂရုဘဏ်လောက်မလောက်ကို ပဉ္စမအစုမှစ၍ ပြလိုရကား ဝလ္လိစသည်ကိုမိန့်။]

၅။ ဝလ္လိဖုဗ္ဗာဟုမတ္ထာ ဝိ၊ ဝေဠု အဋ္ဌဂ်လာ ယတော။
တိဏာဒိမုဋ္ဌိမတ္ထမ္ပိ၊ ပဏ္ဏံ ကေမ္ပိ မတ္တိကာ။ ။

၆။ ပါကတာ ပဗ္ဗဝဏ္ဏာ ဝါ၊ သုဓာ ကက်ုဋ္ဌအာဒိကာ။
တာလပဏ္ဏပ္ပမာဏာဝိ၊ ဒိန္နာ ဝါ တတ္ထ ဇာတကာ။ ။

၇။ ရက္ခိတာ သံယိကာ ရဇ္ဇု၊ ယောတ္တာဒိပိ အဘာဇိယာ။
နိဋ္ဌိတေ ဘာဇိယာ ကမ္မေ၊ သံယိကေ စေတိယသ ဝါ။ ။

၅-၆-၇။ အမုဗာဟုမတ္တာ၊ မောင်းထက်ဝက်ပမာဏရှိသော။ ဝလ္လိပိ၊ နွယ်ကိုဌင်း။ အဋ္ဌဂုံလာယတော၊ လက်ရှစ်သစ်လျား,လုံးပတ်အားမှ ကန့်ကူ ကည့်ရိုးပမာဏရှိသော။ ဝေဠုဝါးကိုဌင်း။ မုဋ္ဌိမတ္တမ္ပိတိဏာဒိ၊ တဆုပ်မျှ သောသက်ငယ်မြက်, ဖြူဆံမြက်, ပြိတ်မြက်ကိုဌင်း။ ကေမ္ပိပဏ္ဏံ၊ တခုသော သစ်ရွက်ကိုဌင်း။ ပါကတာ၊ ပကတိလည်းဖြစ်သော။ ပဋ္ဌဝဏ္ဏာဝါ၊ အဆင်း ငါးပါးရှိသည်လည်းဖြစ်သော။ တာလပဏ္ဏပ္ပမာဏာ၊ ထန်းသီးမှည့်ပမာဏ ရှိသော။ မတ္တိကာပိ၊ မြေစိုင်ကိုဌင်း။ တာလပဏ္ဏပ္ပမာဏာ၊သော။ သုဓာ-ကက်ဋ္ဌအာဒိကာပိ၊ အင်္ဂတေ, ကည်ငေးစသည်ကိုဌင်း။ ဒိန္နာဝါ၊ လှူအပ် သော်ဌင်း။ တတ္ထဇာတကာ၊ ထိုသံယာ့အရံ၌ဖြစ်သော်ဌင်း။ ရက္ခိတာ၊စောင့် ရှောက်အပ်သော။သံယိကာ၊သံယာ့ဥစ္စာတို့ကို။ အဘာဇိယာ၊ မဝေဘန်အပ် ကုန်။ ရဇ္ဇုယောတ္တာ ဒိပိ၊ သံယာ့ ဥစ္စာကြိုးလွန်စသည်တို့ကိုလည်း။ အဘာ-ဇိယာ၊ ကုန်။သံယိကေကမ္မေ၊သံယာပြုအပ်သောအမှုသည်ဌင်း။စေတိယသ၊ ၏။ ကမ္မေဝါ၊ အမှုသည်ဌင်း။ နိဋ္ဌိတေ၊ သော်။ ဘာဇိယာ၊ နွယ်စသည်တို့ကို ဝေဘန်အပ်ကုန်၏။

၈။ ပတ္တာဒိဘိက္ခုသာရုပ္ပံ၊ တထာ ဝိပ္ပကတာကတံ။
ဘာဇိယံ လောဟဘဏ္ဍာသု၊ ဝါရကံ ပါဒဂဏ္ဍကံ။ ။

၈။ လောဟဘဏ္ဍာသု၊ ကြေး, သံဘဏ္ဍာတို့၌။ ဘိက္ခုသာရုပ္ပံ၊ ရဟန်း အားလျောက်ပတ်သော။ ပတ္တာဒိ၊ သံသပိတ်,သံခွက်, ကြေးနီခွက်, မျက်စဉ်း ကျည်စသည်ကိုဌင်း။ တထာ၊ ပါး။ဝိပ္ပကတာကတံ၊ ပြု၍မပြီးသေး, အလျှဉ်း မပြုသေးသောကြေး- သံဘဏ္ဍာကိုဌင်း။ ပါဒဂဏ္ဍကံ၊ မဂဓငါးကွမ်းစား ဝင်သော။ ဝါရကံ၊ ကြေးအင်တွဲကိုဌင်း။ ဘာဇိယံ၊ အပ်၏။

[ဤဝါရကံ ပါဒဂဏ္ဍကံကို မဟာအဋ္ဌကထာဝါဒကိုပြုရုံသာ၊ ဟောပစ္စရိဝါ ဒအားဖြင့် မဝေဘန်အပ်၊ ထို့ကြောင့်ဝိမတိ၌။ ၊တသ္မာဝဋ္ဋလောဟ ကံသ လောဟမယံ ယံကိဉ္စိ ပါဒဂဏ္ဍနဝါရကံဝိ ဥပါဒါယ အဘာဇိယမေဝ၊ဂိဟိဟိ ဒိယျမာနာဝိ ပုဂ္ဂလဿ သမ္ပဋိစ္ဆိတုံဝိ နိ ဝဋ္ဋတိ၊ မိန့်၏။]

၉။ ဝေဠုမ္ပိ ဘာဇိယာ တေလ၊နာဠိကတ္တရဒဏ္ဍကော။
ဆတ္တဒဏ္ဍသလာကာယော၊ တထောပါဟနဒဏ္ဍကော။ ။

၁၀။ အနုညာတဝါသိဒဏ္ဍော၊ ကရဏ္ဍော ပါဒဂဏ္ဍကော။
အရဏ္ဍနိသိဂ်ါဒိ၊ ဘိက္ခု ပကရဏံ တထာ။ ။

၁၁။ တစ္ဆိတာနိဋ္ဌိတံ ဒါရု၊ ဘဏ္ဍံ ဒန္တဉ္စ ဘာဇိယံ။
ဘိက္ခုပကရဏော ပါဒ၊ ယဒုကော မတ္တိကာမယော။ ။

၉-၁၀-၁၁။ ဝေဠုမှိ၊ ဝါးခြမ်း။ တေလနာဠီ၊ ဆီကျည်ကိုင်း။ ကတ္တရ-ဒဏ္ဍကော၊ တောင်ဝှေးကိုင်း။ ဆတ္တဒဏ္ဍသလာကာယော၊ ထီးရိုးထီးတံတို့ကိုင်း။တထာ၊ပါး။ဥပါဟနဒဏ္ဍကော၊ ဘိနပ်ချိတ်တံကိုင်း။ အနုညာတဝါသိဒဏ္ဍော၊ ဝေဘန်အပ်၏ဟု ခွင့်ပြုအပ်သော ကြီခွံနွေး, ဒန်ပူဖြတ်,ပဲခွပ်ငယ်ရိုးကိုင်း။ဘာဇိယာ၊ကုန်၏။ပါဒဂဏ္ဍကော၊မဂဓငါးကွမ်းစားဝင်သော။ ကရဏ္ဍော၊ကြွတ်ကိုင်း။ အရဏ္ဍနိသိဂ်ါဒိ၊ မီးပွတ်, မျက်စဉ်းကျည်,သားချိစသော။ဘိက္ခုပကရဏံ၊ ရဟန်း၏အဆောက်အဦကိုင်း။ တထာ၊ ပါး။ တစ္ဆိတာနိဋ္ဌိတံ၊ ရွေ၍မပြီးသေးသော။ ဒါရုဘဏ္ဍံ၊သစ်ဘဏ္ဍာကိုင်း။ဒန္တဉ္စ၊ ဆင်စွယ်ကိုင်း။ ဘာဇိယံ၊၏။ဘိက္ခုပကရဏော၊ ရဟန်း၏အဆောက်အဦ၌။ မတ္တိကာမယော၊ မြေဖြင့်ပြီးသော။ ပါဒယဒုကော၊ မဂဓငါးကွမ်းစားဝင်သောကြာသွတ်အိုးကို။ ဘာဇိယော၊၏။[ထည့်။]

[ပါဒဂဏ္ဍနကတော အနတိရိတ္တပမာဏောပန ဃဋ္ဋေကော ပတ္တံ ထာလကံ ကဉ္စနကော ကုဏ္ဍိကာတိ ဧဒိသမေတ္ထ ဘာဇနိယဘဏ္ဍံ။ ။အဋ္ဌက.ထာ။]

၁၂။ ဘာဇိယံ ကပ္ပိယံ စမ္မံ၊ ဌေစမ္မမဘာဇိယံ။
ဂရုနာ ဂရုဘဏ္ဍဉ္စ၊ ထာဝရံ ထာဝရေန စ။ ။

၁၃။ ထာဝရံ ပရိဝတ္တေယျ၊ တထာ ကတ္တာ စ ဘုဉ္ဇတု။
ဝလ္လာဒိ ဖာတိကမ္မေန၊ ဂဏ္ဌော သေသမဘာဇိယန္တိ။ ။

၁၂-၁၃။ ကပ္ပိယံစမ္မံ၊အပ်သောသားရေကို။ ဘာဇိယံ၊အပ်၏။ ဌေစမ္မံ၊ အခင်းနှင့်အလားတူသောသိုးရေကို။ အဘာဇိယံ၊ အပ်။ဂရုနာ၊ မဟုစသော ဂရုဘဏ်ဖြင့်။ ဂရုဘဏ္ဍဉ္စ၊ မဟုစသောဂရုဘဏ်ကိုင်း။ ထာဝရံ၊ အရံစသော ထာဝရကိုင်း။ ပရိဝတ္တေယျ၊ ဖလယ်ရာ၏။ထာဝရေနစ၊အရံစသောထာဝရ ဖြင့်ကား။ ထာဝရံ၊အရံစသောထာဝရကို။ ပရိဝတ္တေယျ၊၏။တထာကတ္တာစ၊ ထိုသို့ဖလယ်ခြင်းကိုပြု၍လည်း။ ဘုဉ္ဇတု၊ သုံးဆောင်ရာ၏။ ဝလ္လာဒိ၊ နွယ်စသည်ကို။ဖာတိကမ္မေန၊ ထံပိုးတိုးပွားသောအမှုဖြင့်။ ဂဏ္ဌော၊ယူရာ၏။ သေသံ၊ ဝလ္လိဖုဗာဟုမတ္တာပိစသည်ဖြင့် ဆိုအပ်သောစတုတ္ထပဉ္စမအစုမှ ကြွင်းသော ရှေးအစုသုံးပါးကို။ အဘာဇိယံ၊အပ်။

[ဤအရာ၌ ပကိဏ္ဏကသင်္ဂဟဂါထာကို ဆိုအပ်၏။]

(က) ထာဝရာထာဝရဉ္ဆေဝ၊ ဒွါဒိအာဒိတရေတရံ။
ဂရုစဂရုဂရုကံ၊ ဘျာဒိအာဒိတရေတရံ။ ။

(၁) သံဃေဒိန္ဒံဂရုဘာလ္လာ၊ ရက္ခိတဂရုဘာလ္လာကံ။
အတ္တလဒ္ဓံပိသံဃိကံ၊ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရံ။
ပါဒဂဏ္ဍာတိရေကဠ၊ ပါသာဒပရိဘောဂိကံ။ ။

(၂) တတ္ထ မဠာဒိကံ အာဒိ၊ ကမ္မာရာဒိပကရဏံ။
သုတ္တာဒိရဇ္ဇုယောတ္တဠ၊ သမုဋ္ဌမဠုသာဒိစ။
ကဋ္ဌသာရုဒိအင်္ဂါရ၊ ကဋ္ဌာဟာအာဒိကံပိစ။ ။

(၃) ရက္ခိတံ ဝလ္လိဝေဌာဒိ၊ ရုမနေဘာဒိသံဃိကံ။
ဝိကဋ္ဌံ သံဃဒိန္ဒံပိ၊ ကံသလောဟာဒိဘာဇနံ။
ပါဒံ တေလဘာဇနာဒိ၊ သောဏ္ဍာဒိပရိဘောဂိကံ။ ။

(က) ထာဝရာထာဝရဠွေဝ၊ ထာဝရဂရုဘာဏ်, အထာဝရဂရုဘာဏ်ဟူ၍။ ဒုဝိဓံ၊ ၏။ တေသု၊ တွင်။ ဒ္ဝါဒိ၊ အစအစုနှစ်ခုသည်။ အာဒိ၊ ထာဝရဂရုဘာဏ်မည်၏။ ဒုတိယံ၊ နောက်အစုသုံးခုသည်။ ဒုတိယံ၊ အထာဝရဂရုဘာဏ်မည်၏။ဂရုစ ဂရုဂရုကံ၊ ဂရုဘာဏ်ချည်းလောက်သော ဂရုဘာဏ်,ဂရုဘာဏ်လောက်မလောက်သော ဂရုဘာဏ်ဟူ၍လည်း။ ဒုဝိဓံ၊ ၏။တေသု၊ တွင်။ဘျာဒိ၊ အစအစုသုံးခုသည်။ အာဒိ၊ ဂရုဘာဏ်ချည်းလောက်သော ဂရုဘာဏ်မည်၏။ ဒုတိယံ၊ နောက်စုနှစ်ခုသည်။ ဒုတိယံ၊ လောက်မလောက်သော ဂရုဘာဏ်မည်၏။

(၁) သံဃေဒိန္ဒံဂရုဘာလ္လာ၊ သံဃာကိုလွှမ္မ ဂရုဘာဏ်ဖြစ်သော ဘဏ္ဍာဝင်း။ ရက္ခိတဂရုဘာလ္လာကံ၊ သံဃာစောင့်ရှောက်မှဂရုဘာဏ်ဖြစ်သော ဘဏ္ဍာဝင်း။ အတ္တလဒ္ဓံပိသံဃိကံ၊ မိမိရလည်း သံဃာ့အသုံးအဆောင်သာအပ်သော ဘဏ္ဍာဝင်း။ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရံ၊ လူ့ဥစ္စာအမှတ် သုံးဆောင်မှအပ်သော ဘဏ္ဍာဝင်း။ ပါဒဂဏ္ဍာတိရေကဠ၊ မဂဇင်းကြမ်းစား ဝင်သည်ထက်လွန်မှ ဂရုဘာဏ်ဖြစ်သော ဘဏ္ဍာဝင်း။ ပါသာဒပရိဘောဂိကံ၊ဂိဟိဝိကဋ္ဌမှ မအပ် ပြာသာဒ်အသုံးအဆောင်မှ အပ်သော ဘဏ္ဍာဝင်း။ ဒုတိ၊ သို့။ ဂရုဘဏ္ဍံ၊ သည်။ ဆဋ္ဌံ၊ ၏။

(၂) တတ္ထ၊ တွင်။ မဠာဒိကံ၊ မဠုစသည်သည်ဝင်း။ ကမ္မာရာဒိပကရဏာ၊ ပန်းဘဲ,ပန်းတည်း,ပန်းတိမ်,ကျ||ထရံ,ရွဲထွင်း,သပိတ်ဖာသမား, သလွဲဖြတ်သူ, ရွှေသမား,သားရေသမား,ဆေတွာသည်,အင်လျှိုသမားတို့၏ ဓေ,တူ,ညှပ်, ရိုးနှစ်သော အဆောက်အဦသည်ဝင်း။ သုတ္တာဒိရဇ္ဇုယောတ္တဠ၊ ချည်စသည်ဖြင့် ပြုံသောကြိုးလွန်သည်ဝင်း။ သမုဋ္ဌမဠုသာဒိစ၊ ပန်းတောင်း,ပူတာ,ပအုပ် ဟူသော သမုဋ္ဌ၊တံတင်း, သစ်တာ,ဖာ-ဟူသော မဠုသာစသည်သည်ဝင်း။ ကဋ္ဌသာရုဒိ၊ ဗျာ,သင်ဖြူး, မြေအခင်း, အကပ္ပိယသားရေ စသည်သည်ဝင်း။ အင်္ဂါရကဋ္ဌာဟာ အာဒိကံပိစ၊ မီးမယ်ဗျူးစသည်သည်ဝင်း။ အာဒိ၊ အစဖြစ်သော သံဃေဒိန္ဒ ဂရုဘာဏ်မည်၏။

[ဤဝတ္ထုတို့၌ သံဃ ဒိန္နံ ဂရုဘဏ္ဍံ-ဟူ၍ လာသောကြောင့် သံဃဲဒိန္နံ ဂရုဘဏ်ဟူသည် ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလျှမူ လဟုဘဏ်,ဝတ္ထုစသည်၌လည်း သံဃဒိန္နံဟု လာလျက် ရက္ခိတဂေါဝိတဖြစ်မှ ဂရုဘဏ်ဖြစ်သောကြောင့် ထိုကိုရက္ခိတ ဂရုဘဏ်ဟူသည်။]

(ဃ) ဝတ္ထုဝေဠာဒိ၊ နွယ်,ဝါး စသည်သည်။ ရက္ခိတံ၊ ရက္ခိတဂရုဘဏ် မည်၏။ဂူမနေတ္တာဒိ၊ အခိုးပေါက်၌ကြက်သော သံကွန်ရက်စသည်သည်။ သံဃိကံ၊ မိမိပင်ရသော်လည်း သံဃိကသာအပ်သော ဂရုဘဏ်မည်၏။

[ဂူမနေတ္တဖာလဒီပရုက္ခဒီပကပလ္လကာအတ္တနာ လဒ္ဓါနိပိ။ပ။သံဃိကပရိဘောဂေနဝါ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာနိဝါဝဋ္ဋန္တိ၊ တိပုဘဏ္ဍေပိ သေဝနယောဂေ။ ၊ဤအဋ္ဌကထာကိုရည်၍ အတ္တလဒ္ဓံပိ သံဃိကဂရုဘဏ်-ဟူ၏။ ဤ၌ဂူမနေတ္တာကို အခိုးသောက်စရာပန်းတူသမ္မန်ကြသည်မှာအရာမဟုတ်။ ဂူမနေတ္တာကို အခိုးထွက်စရာ သံကွန်ရက်ပေါက်။ ဖာလ၊ သံဖြူဘင်းပေါက်။ ဤသို့ သမ္မန်သည်မှာ အရာနှင့် လျော်၏။]

သံဃဒိန္နံပိ၊ သံဃာကိုလျှော်လည်း သွားရာမဆောင်အပ် လူ့ဥစ္စာအမှတ်သာအပ်သော။ ကံသလောဟာဒိဘာဇနံ၊ ကြေးဖြူခွက်စသည်သည်။ ဝိကဋ်၊ ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရဂရုဘဏ် မည်၏။

[ကံသလောဟဝဋ္ဋလောဟဘာဇနဝိကတိသံဃိက ပရိဘောဂေန ဝါ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာဝါဝဋ္ဋတိ။ ပုဂ္ဂလိကပရိဘောဂေန နဝဋ္ဋတိ။ ကံသလောဟာဒိဘာဇနံ သံဃသ ဒိန္နံပိ ပါရိဟာရိယံ နဝဋ္ဋတိ။ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေနေဝ ပရိဘုဥ္ဇိ တဗ္ဗန္တိ မဟာပစ္စရိယံ ဝုတ္တံ။ ။ဤကိုရည်၍ သံဃဒိန္နံပိဝိကဋ္ဌ ဂရုဘဏ်ဟူသည်။ ။ဂိဟိဝိကဋ္ဌနိဟာရေနေဝ ပရိဘုဥ္ဇိတဗ္ဗန္တိ ဤမိနာ သစေ အာရာမိကာဒယော ပဋိသာမေတ္တာ ပဋိဒေန္တိ ပရိဘုဥ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိတိ ဒဿယတိ၊ ။သာရတ္ထဒီပနီ။ ဤသို့ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၌မိန့်ရကား-သွားရာမဆောင်အပ် ဟူသည်မှာ ရည်သောခရီးကို ဆိုသည်၊ နေ့ခြင်းပြန်ကား ဆောင်အပ်၏ဟု ယူကြသည်မသင့်။]

တေလဘာဇနာဒိ၊ ဆီအိုးစသည်သည်။ ပါဒံ၊ ပါဒဂဏ္ဍာတိရေက ဂရုဘဏ် မည်၏။

[ဃ်ဋ္ဌကောပန တေလဘာဇနံဝါ ပါဒဂဏ္ဍနကတော အတိရေကမေဝ ဂရုဘဏ္ဍံ၊ ဃ်ဋ္ဌကော၊ ကြာသွတ်အိုး။ မ္ဂြိတာ။သမ္မန်။ ။ပါဒဂဏ္ဍနကတော အနတိရိတ္တံ အာမလကတုမ္ဗံ အာမလကဃဋ္ဋော လာဗုကတုမ္ဗံ လာဗုကဃဋ္ဋော ဝိသာဏတုမ္ဗန္တိသမ္ဗမေတံ ဘာဇနီယံ၊ တတော မဟန္တတရံ ဂရုဘဏ္ဍံ။ ဤသို့ စသည်ဖြင့်လာသည်ကို ရည်၍ ပါဒါတိရေက ဂရုဘဏ် ဟူသည်။]

သောဏ္ဍာဒိ၊ ရွှေခွက်စသည်သည်။ ပရိဘောဂိကံ၊ သေနာသနပရိဘောဂ ဂရုဘဏ်မည်၏။

[သုဝဏ္ဏရဇတဟာရကူဋဇာတိ ဖလိကဘာဇနာဒိနိ ဂိဟိဝိကဋ္ဌာနိပိ နဝဋ္ဋန္တိ။ ။ပ။ သမ္ဘံဝဋ္ဋတိ။ ဤကိုရည်၍သောဏ္ဍာဒိပရိဘောဂိကံဟူသည်။ ။ဤဂရုဘဏ်

အရာ၌ အဌဂ္ဂိုလ်ပမာကောဝိ ရိတ္တပေါတ္ထကော ဂရုဘဏ္ဍမေဝ-ဟူသော အဌကထာပါဠိကို ဆရာတို့မဆုံးဖြတ်နိုင်သောအရာ ဤသို့လောဟု၊ ရေးပြီးသောပေကား ဂရုဘဏ်မဖြစ်ဟု အတ္ထာပတ္တိအားဖြင့်ရောက်၏၊ ဂရုဘဏ်မဖြစ်သော် လဟုဘဏ်ဖြစ်မည်၊ မြတ်သောတရားတော်၏ တည်ရာဖြစ်သောကြောင့် မွေစေတီသော်လည်းဖြစ်မည်၊ ကျမ်းဂန်အထူးမလာ၊ အကြောင်းကိုထောက်လျှင် နွယ်, ဝါး,မြက်စသည်တို့နှင့် အတူတူသာဖြစ်သော ပေချည်းသက်သက် သစ်ရွက်မျှကား အလေးပြုအပ်သော ဂရုဘဏ်ဖြစ်မည်။

ဘုရားမြတ်စွာ စကားတော်, တရားတော်တို့၏တည်ရာ ဗျိုဒိုးပူဇော်မြတ်နိုးရာဖြစ်သော ဝိဌကတ်တော်ကား-အပေါ့,အလျော့ ပြုအပ်သော လဟုဘဏ်ဖြစ်သည်ဟု ယူ၍လည်း အကြောင်းအကျိုးမတန် ဖြစ်သည်၊ ဓမ္မစေတီကို ကိုးကွယ်လိုလျှင်လည်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်စသည်ကိုရေး၍ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု အစောင်စောင်သော ကျမ်းဂန်တို့၌ လာသည်ကိုထောက်၍သာ ဥာဏ်ရင်ဖြစ်သောပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့ ဆင်ခြင်ရာ၏၊ ငါတို့ဆရာဘုရားကား ဓမ္မစေတီပင်ထင်၏ဟုမိန့်၏၊ ဤသို့ဆင်တဲဝိနည်းဂဏ္ဌိ၌လာ၏၊ ဤအရာကို ထိုဆရာတို့သာ ဆုံးဖြတ်နိုင်သည်မဟုတ်၊ တပါးသော ဆရာအများပင် အပြီးအပြတ်မဆုံးဖြတ်နိုင်ကြလေ၊ ထို့ကြောင့် ဤသို့သော အဆုံးအဖြတ်ကို မှတ်အပ်၏။

ရိတ္တပေါတ္ထက၏ ဂရုဖြစ်ကြောင်းကား-အဝိသဒ္ဒိယ အဝေဘဒီယ သဘောတည်း၊ ယင်းသဘောလည်း ဂရုဘဏ်၏ကေန်ဖြစ်သော ကျောင်း၏အဆောက်အဦဖြစ်၍ ကျောင်းမိုးခြင်းကိစ္စမပြီးမီ ရက္ခိတဂေါပိတာအခိုက်သာတည်၏၊ ကိစ္စပြီး၍ မစောင့်ရှောက်သောအခါ ထိုသဘောကင်း၍ ဂရုဘဏ်မဖြစ်ပြီ၊ ဤအနက်သည်ကား-

ထွေပနယံကိဗ္ဗိဝလ္ဂိဝေ ဌ္ဌ ပ။ပုဂ္ဂလိကကမ္မပိ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ။အဂရုဘဏ္ဍတ္တာ ဘာဇိတုံပိ လဗ္ဘတိ၊သေနာသနဋ္ဌာယ ရက္ခိတဂေါပိတမေဝ ဂရုဘဏ္ဍံ ဟောတိ၊ နဇ္ဇာရံ။ သိဟဠဒီပေ တုမ္ဗုလသောမဝိဟာရေ သံဃသပါကဝတ္ထုံပိ တာလ-ပဏ္ဏံ ဝိက္ကိဏိတ္ဝာ ကရီယတိ။ ။ဟူသော ဋီကာဟောင်းဖြင့် အလွန်ထင်ရှား၏၊ စာရေးပြီးသော လိခိတပေါတ္ထကကား ဧတ္တိကတစသော ရတနသဘောကြောင့် ကျောက်ထိုးကဲ့သို့ အလွန်လေးရကား ဂရုဖြစ်၏၊ရိတ္တပေါတ္ထကကဲ့သို့ အဝိသဒ္ဒိ-ယ အဝေဘဒီယကြောင့်ရင်း, ဂရုဘဏ်ဖြစ်သော ကျောင်းစသည်နှင့်စပ်၍ရင်း, ရက္ခိတဂေါပိတဖြစ်မှရင်း ဂရုဖြစ်သည်မဟုတ်၊ ဝိသဒ္ဒိယဝေဘဒီယပြုသော်ရင်း, ကျောင်းနှင့်စပ်သော်ရင်း,မစပ်သော်ရင်း, ရက္ခိတဂေါပိတဖြစ်သော်ရင်း သဘောအားဖြင့် ဂရုသာဖြစ်၏၊ ဂရုဘဏ်မဖြစ်သည်ကိုရည်၍ ကခ်ါဋီကာ၌-လိခိတ-ပေါတ္ထကော ပန ဂရုဘဏ္ဍံ နဟောတိ၊ မိန့်၏။ ကျောင်းအကျိုးငှါ စောင့်ရှောက်ရာ၌သာ ဂရုဘဏ်ဖြစ်သောကြောင့် စာရေးရန်ပြုသမျှပေလည်း အဝိသဒ္ဒိယ အဝေဘဒီယ ဂရုဘဏ်မဖြစ်၊ ဝိသဒ္ဒိယ ဝေဘဒီယ လဟုဘဏ်သာဖြစ်၏။]

အဝေဘဒီယပြီး၏။

၄၁-ပဂ်ိတ္ထိက

၁။ သဒ္ဓါရဗန္ဓနေ ဌာနေ၊ သောဒုက္ခလကပါသကေ။
သယန္တေန ဒိဝါ ဒ္ဓါရံ၊ ဗန္ဓေယ္ယ ပရိဝဋ္ဋကံ။ ။

၁။ ပဂ်ိတ္ထိကန္တိ၊ကား။သောဒုက္ခလကပါသကေ၊ အောက်စယွေးတွင်း, အထက်စယွေးတွင်းနှင့်တကွသော။ ဝါ၊ အောက်ဆုံးငယ်ပုရစ်တွင်း, အထက်လက်ကောက်ကွင်း,နသံကွင်းနှင့်တကွသော။ သဒ္ဓါရဗန္ဓနေ၊ တံခါးဘွဲ့ရှိသော။ ဌာနေ၊ သဟသေယျလောက်အောင် အရံရှိရာ၌။ ဒိဝါ၊ နေ့၌။ သယန္တေန၊ မှောက်ခုံပက်လက် နှစ်ဘက်နံပါး တလန်ကြားလျှင် ကျောက်သားဆန့်လျက် လျောင်းစက်အိပ်လှည်းသော ရဟန်းသည်။ ပရိဝဋ္ဋကံ၊ လှည့်လည်ကောင်းသော။ ဒ္ဓါရံ၊ တံခါးကို။ ဗန္ဓေယ္ယ၊ ပိတ်ရာ၏။ ဝါ၊ ဗန္ဓေယ္ယုံ၊ ပိတ်အပ်၏။ ဝါ၊ ဗန္ဓေယ္ယ၊ ၍။ နိပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အိပ်အပ်၏။

[သယန္တေနဒ္ဓ-တတိယာကိုပစ္စတ္တဝ်သက်မှု၊ ဗန္ဓေယ္ယကားအာဒုဗာဟ်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒိဝါ ပဋိသလ္လိယန္တေန။ ပါဠိတော်နှင့်အညီ ကတ္တုတ္ထဝ်သက်မှု ကိတ်ပုဒ်ကံဟော နိဂ္ဂဟိတ်နှင့်လိုသည်၊ နောက်ဒ္ဓကား ကာမေသု ဝိနေယျဂေဓံ ကဲ့သို့ တွာပစ္စယန္တံ။]

၂။ သန္တေ ဝိညုမှိ ပုရိသေ၊ အာဘောဂေါ စာပိ ကပ္ပတိ။
သဝသေ တံ ဝိနာကာရံ၊ သယန္တော ဒုက္ကဋံ ဖုသေ။ ။

၂။ ဝိညုမှိပုရိသေ၊ သိက္ခမ်းလိမ်မာသော ယောကျ်ားသည်။ သန္တေ၊ အနီးဝ်ရှိလတ်သော်။ အာဘောဂေါစာပိ၊ ဤသူပိတ်လတ္တံ့ဟုနှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်း။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။ သဝသေ၊ မိမိနှင့်သာစပ်ရာ၌။ ဝါ၊ မိမိအစိုးရရာ၌။ တံဝိနာကာရံ၊ ထိုပိတ်ခြင်းကိုယ်အမှုအရာ, ပိတ်လေစေခြင်း နှုတ်အမှုအရာ, နှလုံးသွင်းခြင်း စိတ်အမှုအရာကိုကြဉ်၍။ သယန္တော၊ မှောက်ခုံ။ပ။ အိပ်လှည်းသောရဟန်းသည်။ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သို့။ ဖုသေ၊ ရောက်၏။

[အာဘောဂေါ စာပိဝ်-အပိဖြင့် ပဂေဝ ဇဋ္ဌါဟိတိ ပေသနံ-ဟူသော အနက်ကိုပေါင်း။]

၃။ ရတနာနိတ္ထိရူပါနိ၊ ဓညမိတ္ထိပသာဓနံ။
တူရိယာဝုဓဘဏ္ဍာနိ၊ အာမသန္တသဒုက္ကဋံ။ ။

၃။ ရတနာနိ၊ ရတနာဆယ်ပါးတို့ကိုဌင်း။ ဣတ္ထိရူပါနိ၊ မိန်းမရုပ်တို့ကိုဌင်း။ ဓညံ၊စပါးမျိုးခုနစ်ပါးကိုဌင်း။ ဣတ္ထိပသာဓနံ၊ မိန်းမတန်းဆာကိုဌင်း။ တူရိယာဝုဓဘဏ္ဍာနိ၊ တူရိယာမျိုး, လက်နက်ဘဏ္ဍာတို့ကိုဌင်း။ အာမသန္တသ၊ သုံးသပ်သော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊၏။

၄။ သိတ္ထတေလောဒတေလေဟိ၊ ဖဏဟတ္ထဖဏေဟိ ဝါ။
ကောဋ္ဌေန ဝါ ပိ ယော ကေသေ၊ ဩသဏ္ဍေယျသ ဒုက္ကဋံ။ ။

၄။ သိတ္ထတေလောဒတေလေဟိ၊ဘဒယောင်းနှင့်ရောသော ဆီတို့ဖြင့်ရင်း။ ဖဏဟတ္ထဖဏေဟိဝါ၊ ခေါင်းဖီး, လက်ဖီးတို့ဖြင့်ရင်း။ ကောဋ္ဌေနဝါပိ၊ ဝက်မှင်ဖီးဖြင့်ရင်း။ ယော၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ဩသဏ္ဍေယျ၊ဖီးငြားအံ့။ အသ၊ထိုရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊၏။

၅။ ဇနကပါဝုရဏာ ကေ၊ တ္ထရဏာ ဝါ တုဝဋ္ဋယုံ။
တထေကမညွေ ဘုညွေယျုံ၊ ကေသ္မိံ ဝါ ဝိ ဘာဇနေ။ ။

၅။ ဒွေဘိက္ခု။၊တို့သည်။ [ထည့်။]ကေပါဝုရဏာ၊ တထည်တည်းရုံကုန်၍ရင်း။ ကေတ္ထရဏာဝါ၊ တထည်တည်းခင်းကုန်၍ရင်း။ တထာ၊ ပါး။ ကေ မညွေ၊ တညောင်စောင်းတည်း၌။ နတုဝဋ္ဋယုံ၊ မအိပ်ကုန်ရာ။ ကေသ္မိံဝါ ဝိဘာဇနေ၊ တခွက်တည်း၌လည်း။ နဘုညွေယျုံ၊တပြိုင်နက်မစားကုန်ရာ။
[တခွက်တည်း၌တလှည့်စီယူ၍စားရာ၏။]

၆။ စတုရဂ္ဂိလတော ဒ္ဝိန၊ မဓိကဋ္ဌဂ္ဂိလံ တထာ။
ဒန္ဓကဋ္ဌံ နခါဒေယ္ယ၊ လသုဏံ နအကလ္လကော။ ။

၆။ တထာ၊ပါး။စတုရဂ္ဂိလတော၊ မဇ္ဈိမပုရိသ လက်လေးသစ်အောက်။ ဒ္ဝိနံ၊ယုတ်သော။ အဓိကဋ္ဌဂ္ဂိလံ၊ မဇ္ဈိမပုရိသ လက်ရှစ်သစ်ထက် ရှည်သော။ ဒန္ဓကဋ္ဌံ၊ ကို။ နခါဒေယ္ယ၊ ရာ။ အကလ္လကော၊ မနာသော ရဟန်းသည်။ လသုဏံ၊ အမြှောင့်များသော ကြက်သွန်ဖြူကို။ နခါဒေယ္ယ၊ရာ။

ပလဏ္ဍုကော ပဏ္ဍုဝဏ္ဏော၊ ဘဉ္ဇနကောစ လောဟိတော။
ဟရိတော ဟရိတဝဏ္ဏော၊ ကမေကဋ္ဌိတိမဉ္ဇကာ။ ။
အဗ္ဗုကက်ုရောစာပေါ၊ တိဏ္ဏိဒ္ဒေဝေကမိဉ္ဇကာ။
ဝဋ္ဋဏ္ဍိ ဟေ သဘာဝေန၊ သုပါဒိသုစ မာဂဓော။ ။

ပလဏ္ဍုကော၊ ပလဏ္ဍုကကြက်သွန်သည်။ ပဏ္ဍုဝဏ္ဏော၊ ဖြူတော့သော အဆင်းရှိ၏။ ဘဉ္ဇနကောစ၊ ဘဉ္ဇနကကြက်သွန်သည်ကား။ လောဟိတော၊ နီသောအဆင်းရှိ၏။ ဟရိတော၊ ဟရိတကြက်သွန်သည်။ ဟရိတဝဏ္ဏော၊ သစ်ရွက်စိမ်းအဆင်းရှိ၏။ ကမာ၊ ပလဏ်,ဘဉ္ဇ, ဟရိတအစဉ်အတိုင်း။ ဧကဋ္ဌိတိမဉ္ဇကာ၊ တမြှောင့်,နှစ်မြှောင့်, သုံးမြှောင့်ရှိကုန်၏။ စာပေါ၊ စာပကြက်သွန်သည်၊ အမိဉ္ဇကက်ုရော၊ အမြှောင့်မရှိ အညွှန့်မျှသာတည်း။ ဝါ၊တနည်းကား။တိဏ္ဏိဒ္ဒေ ဝေကမိဉ္ဇကာ၊ သုံးမြှောင့်ပလဏ္ဍု, နှစ်ခုဘဉ္ဇန, ဟရိတမှာတမြှောင့်သာရှိ

ကုန်၏။ တေ၊ထိုပလဏ္ဍုကစသောကြက်သွန်လေးပါးတို့သည်။ သဘာဝေန၊ ရောနှောမရှိမိမိသဘောအားဖြင့်။ဝန္ဒန္တိ၊ ကုန်၏။ မာဂဝေစ၊ အမြှောင့်မျှားသော မာဂကြက်သွန်သည်ကား။ သူပါဒိသု၊ဟင်းစသည်တို့၌။ ဝန္ဒတိ၊၏။ [သက်သက်သာမအာပ်ဟူလို။]

*ပလဏ္ဍ,ဘဏ္ဍ၊ဟရိတ၊ စာပ,မာဂဝေ။
အဆင်းဖြောင့်မှု၊ ပလဏ္ဍု၊အဥတမြှောင့်သာ။
အဆင်းနီလှ၊ ဘဏ္ဍန၊ ဥကမြှောင့်နှစ်မြှာ။
အဆင်းစိမ်းမြ၊ ဟရိတ၊သုံးခွဥမြှောင့်မှာ။
ကြက်သွန်စာပ၊ဥမရ၊ ပေါက်ထည်ရှန့်ဝေဆာ။
အမြှောင့်မျှားက၊ မာဂဝ၊ဖြူစွအဆင်းမှာ။
ပလဏ္ဍ,ဘဏ္ဍ၊ဟရိတ၊ စာပသုံးအပ်စွာ။
မာဂဝတွင်၊ သက်သက်ပင်၊ သုံးလျှင်ဒုက္ခဌာ။
ကြက်သွန်ငါးရပ်၊အပ်-မအပ်၊ ပညတ်ဝိနည်းလာ။

၇။ ဟိနုက္ကဋ္ဌေဟိ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ ဟိနံ ဝါ ဇာတိအာဒိဟိ။
ဥဇုံဝါညာပဒေသေန၊ ဝဒေ ဒုဗ္ဘာသိတံ ဒဝါ။ ။

၇။ ဟိနုက္ကဋ္ဌေဟိ၊ အယုတ်, အမြတ်ဖြစ်ကုန်သော။ ဇာတိအာဒိဟိ၊ ဒွန်းစလျှားမျိုးစသည်တို့ဖြင့်။ ဥက္ကဋ္ဌံ၊ မြတ်သောမင်းမျိုးစသော ရဟန်း, ရှင်,လူကိုဂင်း။ဟိနံဝါ၊ ယုတ်သောဒွန်းစလျှားမျိုးစသော ရဟန်း,ရှင်,လူကိုဂင်း။ဥဇုံဝါ၊စလျှာလောသိ-စသည်ဖြင့် ဖြောင့်ဖြောင့်ဂင်း၊အညာပဒေသေန၊ သန္တိ ဇုခေကစ္စေ စလျှာလာ-စသည်ဖြင့်သူတပါးကို ရည်ညွှန်းသဖြင့်ဂင်း။ ဒဝါ၊ရှင်ပျမ်းရယ် ကျီစယ်ကစားလိုသဖြင့်။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ဝဒေ၊ဆိုပြောအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုဗ္ဘာသိတံ၊ဒုဗ္ဘာသိအာပတ်သင့်၏။

၈။ ဒိယေ နခေစ ကေသေ စ၊ နာသလောမေ နဝါရယေ။
နလဇ္ဇီ ဝိသတိမဋ္ဌံ၊ သမ္ဘာဝေ လောမဟာရကံ။ ။

၈။ ဒိယေနခေစ၊ အသားထက်ရှည်သော လက်သည်း,ခြေသည်းတို့ကိုဂင်း။ ဒိယေကေသေစ၊ အခါနှစ်လထက်, ပမာဏနှစ်သက်ထက် ရှည်ကုန်သောဆံတို့ကိုဂင်း။ ဒိယေနာသလောမေ၊ နှာခေါင်းမှအပသို့ ထွက်အောင် ရှည်သောနှာခေါင်းမွေးတို့ကိုဂင်း။ နဝါရယေ၊မဆောင်ရာ။ ဝိသတိမဋ္ဌံ၊ နှစ်ဆယ်သောလက်သည်း,ခြေသည်းကို အပြေအပြစ် ပြုခြင်းကိုဂင်း။သမ္ဘာဝေ၊ ပဿာဝမဂ်,လက်ကတီးကြားဟု ဆိုအပ်သော ကျဉ်းမြောင်းရာ၌။ လောမဟာရကံ၊ အမွေးကိုနုတ်ပယ်ခြင်းကိုဂင်း။ နလဇ္ဇီ၊မရအပ်။

၉။ ယထာဝုဗုံ နဗာဓေယ္ယ၊ သံယုဒ္ဓိဋ္ဌံ သံယိကံ။
အဓောတအလ္ဟ ပါဒေဟိ၊ နာဂ္ဂမေ သယနာသနံ။
သုဓောတပါဒကံ ဝါပိ၊ တထေဝ သဉ္ဇပါဟနော။ ။

၉။ သံယုဒ္ဓိဋ္ဌံ၀ါ၊ သံယာအားရည်၍ပြုအပ်သည်လည်း ဖြစ်သော။သံယိကံ၊ သံယာ့ဥစ္စာမူလည်းဖြစ်သော။ သယနာသနံ၊ ကျောင်း,အိပ်ရာ, နေရာကို။ ယထာဝုဗုံ၊ သီတင်းကြိုးစဉ်အတိုင်း။ ဝါ၊ သီတင်းကြိုးအားလျော်စွာ။ [ဤကား နဝါ ဘိက္ခု။ အာသနေန နပဋိဗာဟိတဗ္ဗာ - ဟူသည်နှင့်အညီတည်း။] နဗာဓေယ္ယ၊ ဆီးတားပိတ်ပင်မ၀င်စသာမမြစ်ရာ။ အဓောတအလ္ဟ ပါဒေဟိ၊ မဆေးမသုတ်သောခြေ, စွတ်စိုသောခြေတို့ဖြင့်။ သယနာသနံ၊ ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်,အိပ်ရာ,နေရာကို။ နာဂ္ဂမေ၊မနင်းရာ။သုဓောတပါဒကံ၀ါပိ၊ ဆေးပြီးသောခြေရှိသည်ဖြစ်၍ နင်းရာအရပ်ကိုလည်း။ သဉ္ဇပါဟနော၊ဘိနပ်စီးလျက်။တထေဝ၊ ထိုအတူလျှင်။ နာဂ္ဂမေ၊ရာ။

၁၀။ သယ်ာဌိယာ နပလ္လဏ္ဍေ၊ ဘိတ္တာဒိ နအပဿယေ။
ပရိကမ္မကတံ သန္တေ၊ ဥဒကေ နော နအာစမေ။ ။

၁၀။ သယ်ာဌိယာ၊ဒုကူဋ်ဖြင့်။နပလ္လဏ္ဍေ၊မြင်းခေါင်းကျောက်ဆစ် လှည့်ရစ်ပတ်သိုင်း၍ အာယောဂပတ်မဘွဲရာ။ ပရိကမ္မကတံ၊ ဖြူသောအမဆင်းစသည်ဖြင့် အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ဘိတ္တာဒိ၊နံရံစသည်ကို။နအပဿယေ၊ မမှီရာ။ ဥဒကေ၊ရေသည်။သန္တေ၊ ရှိလတ်သော်။နောနအာစမေ၊ သန့်သက်ဆေးရာသည်သာတည်း။

၁၁။ အကပ္ပိယသမာဒါနေ၊ ဒေါ သိလာပရိဗ္ဗနေ။
ဒေသနာယ သဘာဂါယ၊ အာဝိကမ္မေ စ ဒုက္ကဋံ။ ။

၁၁။ အကပ္ပိယသမာဒါနေ၊ ရဟန်း,သာမဏေတို့အား မအပ်သောအမှုကို ဆောက်တည်စေခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဒေါသိလာပရိဗ္ဗနေ၊ မြှုံးတူးလို၍ကျောက်ကိုလှိမ့်သောကြောင့်ရင်း။ သဘာဂါယ၊ ဝတ္ထုသဘောတူအာပတ်ကို။ ဒေသနာယ၊ ကြားခြင်းကြောင့်ရင်း။ အာဝိကမ္မေစ၊ဤမှတစ၊ ဤအာပတ်ကိုငါကုအံ့ဟု ထင်စွာပြုခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဝါ၊ဝုဋ္ဌာနကံကိုထင်စွာပြုခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဒုက္ကဋံ၏။

[စသဒ္ဒါဖြင့်ပဋိဂ္ဂဟဏကိုယူ။]

၁၂။ ပဋိသ၀ရိသံ၀ါဒေ၊ သုဒ္ဓစိတ္တသ ဒုက္ကဋံ။ ။
ပဋိသ ဝက္ခဏော ဧ၀၊ ပါစိတ္တိ ဣတရသ စ။ ။

၁၂။ ပဋိသဝိသံဝါဒေ၊ ဝန်ခံပြီးသည်ကိုချက်ယွင်းစေခြင်းကြောင့်။သုဒ္ဓ စိတ္တသ၊ ဝန်ခံဆဲတွင် စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊၏။ ဣတရသ၊ ဝန်ခံဆဲပင် မစင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသော ရဟန်းအားကား။ ပဋိသဝက္ခကောဝေ၊ ဝန်ခံဆဲခဏ၌ပင်လျှင်။ ပါစိတ္တိ၊ သင့်၏။

၁၃။ နု ရုက္ခမဘိရူဟေယျ၊ သတိ ကိစ္စေ၀ ပေါရိသံ။
အာပဒါ သု ယထာကာမံ၊ ကပ္ပတေ အဘိရူဟိတုံ။ ။

၁၃။ ရုက္ခံ၊ သစ်ပင်ကို။နအဘိရူဟေယျ၊ မတက်ရာ။ကိစ္စေ၊ ထင်းခြောက်စသည် ယူခြင်းကိစ္စသည်။ သတိဝေ၊ ရှိသော်သာလျှင်။ ပေါရိသံ၊ တသူခန့်မျှ။ အဘိရူဟေယျ၊ တက်ရာ၏။ အာပဒါသု၊ သားရဲစသောဘေးရန်တို့ကြောင့်။ ယထာကာမံ၊ အလိုရှိတိုင်း။ အဘိရူဟိတုံ၊ ၄၂။ ကပ္ပတေ၊ အပ်၏။

၁၄။ ဝိနာဒ္ဓါနံ ဝဇ္ဇနဿ၊ ဒုက္ကဋံ ပရိသာ၀နံ။
ယာ၀မာနဿ အဒ္ဓါနေ၊ အ၀ဒန္တဿ ဒုက္ကဋံ။ ။

၁၄။ ပရိသာ၀နံ၊ ရေစစ်မှု။ ဝိနာ၊ ကင်းမ်။ အဒ္ဓါနံ၊ အခွဲနှစ်ရှည်စွာ ယူဇနာခွဲခရီးသို့။ ဝဇ္ဇနဿ၊ သွားသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊၏။ အဒ္ဓါနေ၊ ခရီး၌။ ယာ၀မာနဿ၊ ရေစစ်ကိုတောင်းပါလျက်။ အ၀ဒန္တဿ၊ မပေးသော ရဟန်းအား။ဒုက္ကဋံ၊၏။

၁၅။ ထုလ္လစ္စယံ ဖုသေ အဂ်ီ၊ ဇာတရူပေ ဒေန ဒုက္ကဋံ။
အာဗာ၀ပစ္စယာညတြ၊ သေသဂ်ေ အတ္တယာ၀တနေ။ ။

၁၅။ အဂ်ီဇာတရူပေ၊အဂ်ီ၀ါဇာတ်ကို ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၏။ အာဗာ၀ပစ္စယာ၊ အနာဟူသော အကြောင်းမှ။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ သေသဂ်ေ၊ ကြွင်းသောနား, နှာခေါင်းစသော အဂ်ီကိုဖြတ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ အတ္တယာ၀တနေ၊ အာဟာရကိုဖြတ်ခြင်းစသည်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို သတ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဒုက္ကဋံ၊၏။

၁၆။ စိတ္တပေါတ္ထကရူပါနိ၊ နု ကရေ နု စ ကာရယေ။
နု ဝုဋ္ဌာပေယျ ဘုဇ္ဇန္တိ၊ အာရာမာရညဂေဟသု။ ။

၁၆။ စိတ္တပေါတ္ထကရူပါနိ၊ ပန်းချီရေးသော အရုပ်, ပန်းပုထုသော အရုပ်တို့ကို။ နကရေ၊ မိမိလည်းမပြုရာ။နစကာရယေ၊သူတပါး ကိုလည်းမပြု

စေရာ။ အာရာမာရညဧဟသု၊ အရံ,တော, အိမ်တို့၌။ဘုဥ္ဇန်း၊ စားဆဲသီ တင်းငယ်ကို။ နဝဋ္ဌာပေယျ၊နောက်မှလာသော သီတင်းကြီးသည်မထစေရာ။

[သုနံဟီသုစ-ဟူသော ပုဗ္ဗဝိဓိကို သုဟီသွကာရောဧ- ဟူသောပရဝိဓိမြစ်၏ သို့၊ထိုပရဝိဓိကို ဆန္ဒလက္ခဏာမြစ်ရကား-ဧဟသု-ဟုပြီးသည်။ ဝါ၊ ပရဝိဓိဖြင့် ပြုသော ဧ-ကို ဝုတ္တာသန္ဓိအားဖြင့် အ-ပြုသည်၊သဒ္ဒနီတိအလိုကား ဒုပြု၍ ဧဟိသု ရှိလိုဏ်။]

၁၇။ ယာနာနိ ပုမယုတ္တာနိ၊ သိဝိကံ ဟတ္ထဝဋ္ဋကံ။
ပါဒုက်ိဠ္ဆ ဂိလာနဿ၊ ကပ္ပတေ အဘိရှဟိတုံ။ ။

၁၇။ ဂိလာနဿ၊ အား။ ပုမယုတ္တာနိ၊ နွားဖို, မြင်းထီးစသည်ကကုန်သော။ ယာနာနိ၊လှည်း,ရထားစသောယာဉ်တို့ကိုဂင်း။ သိဝိကံ၊ ထမ်းစင်ကို ဂင်း။ ဟတ္ထဝဋ္ဋကံ၊ လက်ဖြင့်ငင်သောယာဉ်ကိုဂင်း။ ပါဒုက်ိဠ္ဆ၊ သံလျင်းကို ဂင်း။အဘိရှဟိတုံ၊ စီးခြင်းငှါ။ကပ္ပတေ၊၏။

၁၈။ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ အာရဗ္ဘ ကရဏော ဒဝံ။
ဒုက္ကဋံ ပရိသံ ဝါ ပိ၊ အညဿ ဥပလာဠနေ။ ။

၁၈။ ဗုဒ္ဓံ ဓမ္မဉ္စ သံဃဉ္စ၊ ဘုရားကို,တရားကို,သံဃာကိုဂင်း။ အာရဗ္ဘ၊ အကြောင်းပြု၍၊ ဒဝံကရဏော၊ ကျောက်ဘုရားလော, နွားတရားလော, သားအပေါင်းလောစသည်ဖြင့်ပြက်ရယ်ပြုခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၏။အညဿ၊ သူတပါး၏။ ပရိသံဝါပိ၊ ပရိသတ်ကိုလည်း။ ဥပလာဠနေ၊ သပိတ်,သင်္ကန်းစသည်ဖြင့်ဖြားယောင်းခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၏။

[ဒဝေါတိ ပရိဟာသဝစနံ၊တံ ယေနကေနစိ ပရိယာယေန ကိံ ဗုဒ္ဓေါ သိလကဗုဒ္ဓေါ ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊ကိံ ဓမ္မော ဂေါဓမ္မော အဇဓမ္မော၊ ကိံ သံဃော မိဂသံဃော ပသုသံဃောတိအာဒိနာ နယေန တိဏိ ရတနာနိ အာရဗ္ဘ နကာတဗ္ဗံ။ ။ပါစိတ်အဋ္ဌကထာ။ သိလကဗုဒ္ဓေါ၊ ကျောက်ရုပ်ဘုရားလော။ ပဋိဗုဒ္ဓေါ၊အိပ်၍နိုးသလော။ သမ္မန်။]

၁၉။ ကာယံ ဥိရုံ နိမိတ္တံ ဝါ၊ ဘိက္ခုနိနံ နဒဿယေ။
ဝိဝရိတ္တာ နသိဠ္ဓေယျ၊ တာ ကဒ္ဒမုဒကာဒိနာ။ ။

၁၉။ ဝိဝရိတ္တာ၊ သင်းပိုင်, ကိုယ်ဝတ်ကိုဘွင့်လှစ်၍။ ကာယံဥိရုံနိမိတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ကို, ပေါင်ကို, အင်္ဂါဇာတ်ကိုဂင်း။ ဘိက္ခုနိနံ၊ တို့အား။ နဒဿယေ၊ တပ်စေခြင်းငှါမပြုရာ။ တာ၊ ထိုရဟန်းမိန်းမတို့ကို။ ကဒ္ဒမုဒကာဒိနာ၊ ညွန်ရေ စသည်ဖြင့်။ နသိဠ္ဓေယျ၊ မသွန်းရာ။

၂၀။ အဂဏ္ဍတော စ ဩဝါဒံ၊ နပစ္စာဟရတော ဝိ စ။
ဗာလံ ဂိလာနံ ဂမိယံ၊ ဝဇ္ဇယိတ္ဝာန ဒုက္ကဋံ။ ။

၂၀။ ဗာလံဂိလာနံဂမိယံ၊ ဩဝါဒကိုခံခြင်းစသော အစီအရင်ကို မသိသောဗာလရဟန်း, မစွမ်းနိုင်သောဂိလာနရဟန်း, အထွက် တရက်နေ့ခရီး သွားလိုသောရဟန်းကို။ ဝဇ္ဇယိတ္ဝာန၊ကြဉ်၍။ ဩဝါဒံ၊ အဆုံးအမကိုရပါအံ့ လောဟု တောင်းပန်သောစကားကို။ အဂဏ္ဍတောစ၊ဥပုသ်နေ့မခံမယူသော ရဟန်းအားလည်း။ နပစ္စာဟရတောဝိစ၊ အဆုံးအမရ-မရကို အထွက်တရက် နေ့တဘန်ပြန်၍ မကြားသော ရဟန်းအားလည်း၊ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

၂၁။ လောကာယတံ နဝါစေယ္ယ၊ ပလိတံ နစဂါဟယေ။
ပေဠာယ ဝိ နဘုဥ္ဇေယ္ယ၊ နကိဠေ ကိဠိ ကိဠိတံ။ ။

၂၁။ လောကာယတံ၊ လောကကို ချဲ့တတ်သော တိတ္ထိကျမ်းကို။ နဝါ-စေယ္ယ၊ မပို့ချရာ။ ပလိတံ၊ ဆံဖြူကို။ နစဂါဟယေ၊ မနုတ်ရာ။ ပေဠာယဝိ၊ ကြေးနီစသည်ဖြင့်ပြုသော အုပ်ခွံလည်း။ နဘုဥ္ဇေယ္ယ၊ မစားရာ။ ကိဠိကိဠိတံ၊ တကျစ်ရေးခွ ကစားခြင်းစသော တစုံတခုသော ကစားခြင်းကို။ နကိဠေ၊ မကစားရာ။

[အဌပဒေဝိ ကီဠန္တိ-စသည်ဖြင့် လာသောဝတ္ထုခွ နဘိက္ခဝေ ဥစ္စာဝစာ-စသည်ဖြင့် ပညတ်သည်ကိုရည်၍ နကိဠေ-စသည်ကိုမိန့်သည်၊ ဤအရာကိုလည်း သတိမရကြသည် မျှား၏။]

၂၂။ ပါရုပေ နနိဝါသေယ္ယ၊ ဂိဟိပါရုပနံ နိဝါ။
သနံ ကရေ သံဝေလ္လိယံ၊ ဒါယမာလိမ္ပယေယ္ယ ဝါ။ ။

၂၂။ ဂိဟိပါရုပနံ၊ ပုဆိုးဖြူဝတ်သောသူ၏ရုံခြင်း, ပရိဗိုဇ်၏ရုံခြင်းစသော လူတို့ကဲ့သို့ရုံခြင်းကို။ နပါရုပေ၊ မရုံရာ။ နိဝါသနံ၊ ဆင်နှာမောင်းလား ငါးမြီး သဘွယ် လေးသွယ်အစွန်း ယပ်ဝန်းပမာ မျှားစွာချိုး၍ ဝတ်ခြင်းဟူသော လူတို့ကဲ့သို့ဝတ်ခြင်းကို။ နနိဝါသေယ္ယ၊မဝတ်ရာ။သံဝေလ္လိယံ၊ခါးတောင်းကျိုက် သိုင်းခြင်းကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။ ဒါယံဝါ၊ တောကိုမူလည်း။ နအာလိမ္ပယေယ္ယ၊ ပျက်စီးစေလို မြှားတူးလို၍ မီးမတိုက်ရာ။

၂၃။ ဝဓိုံ ပယောဇယေ ယာစေ၊ နောညာတကပ္ပဝါရိတေ။
အတ္တနော ပရိဘောဂတ္ထံ၊ ဒိန္နမညဿ နော ဒဒေ။
အဂ္ဂံ ဂဟေတ္ဝာ ဘုတ္ဝာ ဝါ၊ ကတိပါဟံ ပုနော ဒဒေ။ ။

၂၃။ ဝဓိ၊ ကြေးမြီအတိုးအပွားကို။ နောပယောဇယေ၊ မယှဉ်ရာ။ အညာတကပ္ပဝါရိတေ၊ အဆွေမတော်သည်, မဘိတ်သည်တို့ကို။ နောယာစေ၊ မတောင်းရာ။ အတ္တနောပရိဘောဂတ္ထံ၊ မိမိ၏သုံးဆောင်ခြင်းငှါ။ ဒိန္နံ၊ရည်မှတ်၍လှူအပ်သော ဆွမ်းသက်နှံးစသည်ကို။ အညဿ၊ တပါးသောသူအား။ နောဒဒေ၊ မပေးရာ။ အဂ္ဂိဂဟေတွာဘုတ္တာဝါ၊ အဦးယူ၍, အဦးစား၍ဂုဏ်း။ ကတိပါဟံ၊ နှစ်ရက်,သုံးရက်။ ဘုတ္တာဝါ၊ သုံးဆောင်၍ဂုဏ်း။ [ဤဘုတ္တာ-ပုဒ်ကား တန္တြနည်း။] ပုနောဒဒေ၊ နောက်၌ပေးရာ၏။

၂၄။ ဥဒ္ဒိဿ ယာစနေ ရက္ခံ၊ ဥ တ္တာ ဥ တ္တာဝ ဒဏ္ဍိနံ။
ဂိဝါဿ ဒဏ္ဍိတေ ဒဏ္ဍာ၊ သယံ ဒဏ္ဍာ ပနေ ပန။
ဒဏ္ဍာဿ အဋ္ဌ ဘေဒေန၊ ဥ ယျာ ပါရာဇိကာဒိကာ။ ။

၂၄။ ဒဏ္ဍိနံ၊ကိုယ်,နှုတ်,ဉစ္စာဒဏ်သုံးဖြာတွင် ဉစ္စာဒဏ်ထားအံ့သည်ကို။ ဥ တ္တာ ဥ တ္တာဝါ၊ သိ၍ဂုဏ်း, မသိမူ၍ဂုဏ်း။ ဥဒ္ဒိဿ၊ ဤသူဤအမှုကို ပြုပြီး,ပြုလတ္တံ့ဟုညွှန်ပြ၍။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ယာစနေ၊ တရားသူကြီးတို့ကို တောင်းခြင်းကြောင့်။ ဒဏ္ဍိတေ၊ ဉစ္စာဒဏ် ထားသည်ရှိသော်။ ဒဏ္ဍာ၊ ထားသောဉစ္စာဒဏ်သည်။ အဿ၊ ထိုညွှန်ပြ၍ အစောင့်အရှောက် တောင်းသောရဟန်းအား။ ဂိဝါ၊ အစားထိုက်၏။ သယံဒဏ္ဍာပနေပန၊ ကိုယ်တိုင် ဉစ္စာဒဏ်ထားစေသည် ရှိသော်ကား။ ဒဏ္ဍာဿ၊ ဉစ္စာဒဏ်၏။ အဋ္ဌ ဘေဒေန၊ အဘိုးအထူးအားဖြင့်။ ပါရာဇိကာဒိကာ၊ ပါရာဇိက,ထုလ္လစည်း,ဒုက္ကဋ်တို့ကို။ ဥ ယျာ၊ ကုန်၏။

၂၅။ ဟရန္တေသု ပရိက္ခာရံ၊ စောရော စောရောတိ ဘာသိတေ။
အနတ္ထာယေသံ ဂဏ္ဍန္တေ၊ ဒဏ္ဍံ ဂိဝါဿ တတ္တကံ။ ။

၂၅။ ပရိက္ခာရံ၊ သပိတ်သက်နှံးစသော ပရိက္ခရာကို။ ဟရန္တေသု၊ ခိုးသူတို့ဆောင်ကုန်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ ဆောင်ကုန်စဉ်။ သေံ၊ ထိုသူတို့၏။ အနတ္ထာ-ယ၊ အကျိုးမဲ့ကိုပြုခြင်းငှါ။ စောရောစောရောတိဘာသိတေ၊ ခိုးသူ-ခိုးသူဟု ဆိုသောကြောင့်။ ဒဏ္ဍံဂဏ္ဍန္တေ၊ မင်း,အမတ်တို့ဉစ္စာဒဏ်ကို ယူသည်ရှိသော်။ တတ္တကံ၊ ထိုယူသမျှဉစ္စာဒဏ်သည်။ အဿ၊ ထိုခိုးသူဟု ကြေးဟစ်ကြော်ငြာသောရဟန်းအား။ ဂိဝါ၊ အစားထိုက်၏။

၂၆။ ဝိယာသုစ္စာရသက်ာရံ၊ မုတ္တံ ဆဒ္ဒေယျ ဒုက္ကဋံ။
ဗဟိပါကာရကုဋ္ဌာနံ၊ ဝဋ္ဋေ နာဝလောကိယ။
ဟရိတေ ဝါ ဝိ ဝိဟာဒိ၊ နာဋ္ဌိကေရာဒိ ရောပိမေ။ ။

၂၆။ ပါကာရကုဋ္ဌာနံ၊ တံတိုင်း,နံရံတို့၏။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဝဋ္ဋေ၊ လှုတို့ သွားလာသုံးဆောင်ရာ၌ရှိ၏။ ဝိဟာဒိနာဋ္ဌိကေရာဒိရောပိမေ၊ စပါးစသည်, အုန်းပင်စသည်ကို စိုက်ပျိုးရာဖြစ်သော။ ဟရိတေဝါပိ၊ စိမ်းသော ကောက်ပဲ သစ်ပင်ရှိရာ၌ရှိ၏။ နာဝလောကိယ၊ မကြည့်မရှုမူ၍။ ဝိယာသုစ္စာရသက်ဝ-ရံမုတ္တံ၊ စားကြင်း,ကျင်ကြီး,တံမြက်ချေး,ကျင်ငယ်ကို။ ဆဋ္ဌေယျ၊ စွန့်ပြေားအံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

၂၇။ ယောဇာပေတုံ ပယောဇေတုံ၊ ပယုတ္တာနိ စ ပသိတုံ။
နေ လဇ္ဇီ ဓမ္မယုတ္တာမိ၊ နစ္စံ ဂိတ္ဆ ဝါဒိတံ။
ဥပဟာရံ ကရောမာတိ၊ ဝုတ္တော ဝါ သမ္ဘုဏိ စ္ဆိတုံ။ ။

၂၇။ ဓမ္မယုတ္တာမိ၊ ရတနာ သုံးပါးဂုဏ်နှင့် စပ်ခြင်းကြောင့် ကောင်းမှုနှင့် ယှဉ်သည်လည်းဖြစ်သော။ နစ္စံဂိတ္ဆဝါဒိတံ၊ ကခြင်း, သီခြင်း, တီးမှုတ်ခြင်း ကို။ ယောဇာပေတုံစ၊ သူတပါးကို ယှဉ်စေခြင်းကိုလည်း။ ယောဇေတုံ၊ မိမိ ယှဉ်ခြင်းကိုလည်း။ ပယုတ္တာနိစ ပသိတုံ၊ ယှဉ်အပ်သော ကခြင်းစသည်တို့ကို ရှုခြင်းကိုလည်း။ ဥပဟာရံ၊ ရတနာသုံးပါးအား ပူဇော်ခြင်းကို။ ကရောမာတိ၊ ပြုကုန်အံ့ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည် ရှိသော်။သမ္ဘုဏိ စ္ဆိတုံဝါ၊ ကောင်း၏ဟု ဝန်ခံခြင်းကိုလည်း။ နေ လဇ္ဇီ၊ မရအပ်။

၂၈။ ရာဇာဂါရံ ပေါက္ခရဏိံ၊ ဥယျာနံ စိတ္တဂါရကံ။
ကီဠတ္ထံ ဂစ္ဆတော ဒဋ္ဌုံ၊ အာရာမံ ဒုက္ကဋံ ကတံ။ ။

၂၈။ ကီဠတ္ထံ၊ မင်း၏ကစားခြင်းငှါ။ ကတံ၊ ပြုအပ်သော။ ရာဇာဂါရံ၊ မင်းကွန်းကိုလည်း။ ပေါက္ခရဏိံ၊ ရေကန်ကိုလည်း။ ဥယျာနံ၊ မြို့ပဉ္ဇယျာဉ် ကိုလည်း။ စိတ္တာဂါရကံ၊ပန်းချီဆေးရေးသော စရပ်ကိုလည်း။ အာရာမံ၊ မြို့တွင်း ဥယျာဉ်အရံကိုလည်း။ ဒဋ္ဌုံ၊ ရှုခြင်းငှါ။ ဂစ္ဆတော၊ သွားသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

၂၉။ နဝေ နပ္ပဋိဗာဟေယျာ၊ သနေနုဏ္ဏော နစ ဗီဝရံ။
နိဒဟေယျ ခမာပေယျ၊ ဂရုနာ စ ပဏာမိတော။ ။

၂၉။ နဝေ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့ကို။ အာသနေန၊ နေရာမှ။ နပ္ပဋိဗာ ဟေယျ၊ မမြစ်ရာ။ ဥဏ္ဏော၊ နေပူ၌။ ဗီဝရံ၊ ကို။ နနိဒဟေယျ၊ ကြာမြင့်စွာ မလှန်းရာ။ ဂရုနာစ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်သည်လည်း။ ပဏာမိတော၊ နှင်ထုတ် အပ်သောရဟန်းသည်။ ဂရုနာ၊ ဆရာဥပဇ္ဈာယ်ကို။ အစွယ်၊ အပြစ်ကို။ [ထည့်။]ခမာပေယျ၊ သည်းခံစေရာ၏,ကန်တော့ရာ၏။

[ဂရုနာကား-တန်ခိုးနည်းအားဖြင့် ကာရိုက်ကံလည်း ဖြစ်သည်။]

၃၀။ အကြောသနေ ပရမ္မုခါ၊ အာပတ္တိဟိ စ သတ္တဟိ။
ဘိက္ခုံ ဥပါသကံ ဝါ ဝိ၊ အညေနေဝ စ ဒုက္ကဋံ။ ။

၃၀။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပရမ္မုခါ၊ မျက်ကွယ်၌။ သတ္တဟိအာပတ္တိဟိစ၊ ခုနစ်ပါးသောအာပတ်တို့ဖြင့်ရင်း။ အညေနေဝစ၊ အာပတ်မှတပါး ဇာတ်စသောကိုးပါးသော သြမသဝတ္ထု,ဆယ်ပါးသော ဆဲရေးခြင်းဖြင့်ရင်း။ ဥပါသကံ ဝါဝိ၊ ဒါယကာကိုလည်း။ အညေနေဝစ၊ အာပတ်မှတပါး ဇာတ်စသောကိုးပါးသောသြမသဝတ္ထု,ဆယ်ပါးသော ဆဲရေးခြင်းဖြင့်သာလျှင်။ အကြောသနေ၊ ဆဲရေးခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

၃၁။ နု လဇ္ဇီ ဝိနိပါတေတုံ၊ သဒ္ဓါဒေယ္ယဿ စီဝရံ။
လဇ္ဇီ ပိတူနံ သေသာနံ၊ ဥတိနမ္ပိ နု လဇ္ဇတိ။ ။

၃၁။ သဒ္ဓါဒေယ္ယဿစီဝရံ၊ သဒ္ဓါ၍လှူသော သင်္ကန်းကိုရင်း။ အညံ၊ တပါးသော ပစ္စည်းကိုရင်း။ [ထည့်။] ဝိနိပါတေတုံ၊ မိဘမှ တပါးသောသူကိုပေးသဖြင့် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ။ နလဇ္ဇီ၊ မရှိအပ်။ ပိတူနံ၊ မိဘတို့အား။ ဒါတုံ၊ ငှါ။ [ထည့်။] လဇ္ဇီ၊ ရှိအပ်၏။ သေသာနံ၊ မိဘမှကြွင်းသောသူတို့အား။ ဥတိနမ္ပိ၊ ဆွေမျိုးတို့အားလည်း။ နလဇ္ဇတိ၊ မရှိအပ်။

၃၂။ ဝဿံဝုဋ္ဌောဥတောဥတြ၊ ဘာဂံဂဏ္ဍေယျ ဒုက္ကဋံ။
ပဋိဒေယ္ယ နဋ္ဌေ ဇိဏ္ဏေ၊ ဂိဝါ နော ဒေယ္ယ စောဒိတော။
ဓုရနိက္ခေပတော တေသံ၊ ဟောတိ ဘဏ္ဍဂ္ဃကာရိယော။ ။

၃၂။ အဉ္ဇတြ၊ တပါးသောကျောင်း၌။ ဝဿံဝုဋ္ဌော၊ ဝါကျွတ်သော ရဟန်းသည်။ အဉ္ဇတော၊ တပါးသောကျောင်းမှ။ ဘာဂံ၊ သင်္ကန်းအဘို့ကို။ ဂဏ္ဍေယျ၊ ခံယူငြားအံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ပဋိဒေယ္ယ၊ ခံယူရာမှာ ပြန်၍ပေးရာ၏။ နဋ္ဌေ၊ ပျောက်သော်၎င်း။ ဇိဏ္ဏေ၊ ဆွေးမြည့်သော်၎င်း။ ဂိဝါ၊ အစားပေးအပ်၏။ စောဒိတော၊ သင်္ကန်းရှင်တို့တောင်းအပ်သော ရဟန်းသည်။ နော ဒေယ္ယ၊ မပေးငြားအံ့။ တေသံ၊ ထိုသင်္ကန်းရှင်ရဟန်းတို့၏။ ဓုရနိက္ခေပတော၊ ဝန်ချခြင်းကြောင့်။ ဘဏ္ဍဂ္ဃကာရိယော၊ ဘဏ္ဍာဘိုးဖြင့် ပြုအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၃၃။ နု သန္ဓရုတ္တရော ဂါမံ၊ ဂလ္လော ဝါ သဉ္ဇပါဟနော။
ပဝိသေယ္ယ နု ဓာရေယ္ယ၊ စာမရိုံ မဂ္ဂသီဇနိုံ။ ။

၃၃။ သန္ဓရုတ္တရော၊ သင်းပိုင်,ကိုယ်ဝတ်ကိုသာ ဝတ်ရုံ၍ရင်း။ ဂလ္လော၊ ဤသာရှင်လန်းကျန်းမာလျက်။ သဉ္ဇပါဟနောဝါ၊ ဘိနပ်စီး၍ရင်း။ ဂါမံ၊ ကို။

နပရိသေယ်။မဝင်ရာ။ စာမရိုမ်ိုမကသဗ်ိုဇနိုမ်ိုး၊စာမရိုမ်ြိုးဖြင့်ပ္ပြအပ်သော ယင်နှင်ယပ်ကို။ နခာရေယျ၊ မဆောင်ရာ။

၃၄။ ။အဂိလာနော နှ ဆိန္နေယျ၊ ကေသေ ကတ္တရိယာ ဗဟိ။
အာရာမတော နှ ဓာရေယျ၊ ဆတ္တံ လဗ္ဘတိ ဂုတ္တိယာ။ ။

၃၄။ အဂိလာနော၊ မနာသောရဟန်းသည်။ ကေသေ၊ ဆံတို့ကို။ ကတ္တရိယာ၊ ကတ်ကျေးဖြင့်။ နဆိန္နေယျ၊ မဂိုက်ဖြတ်ရာ။ အာရာမတော၊ အရံ၏ဥပစာမှ။ ဗဟိ၊ အပ၌။ ဆတ္တံ၊ ကို။ နခာရေယျ၊ ရာ။ ဂုတ္တိယာ၊ မိုယ်းအခါသက်နှ်းကို လုံစေခြင်း,သားရဲ-ခိုးသူဘေးကြောင့်ကိုယ်ကို စောင့်ရှောက်ခြင်းငှါ။ ခာရေတုံ၊ ဆောင်ခြင်းကို။ [ထည့်။] လဗ္ဘတိ၊ ၏။

[*အခွံအကြေး၊ ခွါတည့်နှေး၊ ကတ်ကျေးတရထည်။
ဟူသည်ကို ရှု၍ ကတ်ကျေးကို ရေးသားရွတ်ဘတ်လေ။]

၃၅။ ဝဟေယျ နှဘတော ကာဇံ၊ ဧကန္တရိကကာဇကံ။
သီသက္ခန္ဓကဋိဘာရာ၊ ဟတ္ထာလမ္ဗော စ လဗ္ဘတိ။ ။

၃၅။ ဥဘတောကာဇံ၊ နှစ်ဘက်ဝန်ရှိသော ထမ်းပိုးကို။ နဝဟေယျ၊ မထမ်းရာ။ ဧကန္တရိကကာဇကံ၊ တဘက်ဝန်ရှိသောထမ်းပိုး,အလယ်ရှိ ဝန်ရှိသောထမ်းပိုးကို။ ဝဟေယျ၊ ထမ်းရာ၏။ သီသက္ခန္ဓကဋိဘာရာ၊ ခေါင်းဝန်,ပခုံးဝန်,ခါးဝန်တို့ကိုဂင်း။ ဟတ္ထာလမ္ဗောစ၊ လက်ဆွဲဝန်ကိုဂင်း။ ဝဟိတုံ၊ ငှါ။ [ထည့်။] လဗ္ဘတိ၊ ၏။

၃၆။ အာပတ္တိယာ အနောကာသ၊ ကတံ စောဒေယျ ဒုက္ကဋံ။
သုဒ္ဓသ စ အဝတ္ထုသ္မိံ၊ တထာ သြကာသကာရဏေ။ ။

၃၆။ အနောကာသကတံ၊ စောဒနာခွင့်မတောင်းအပ်သောရဟန်းကို။ အာပတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ စောဒေယျ၊ စာဝန, အကျွေ့ဘသ,ကမ္မဝုဋ္ဌာန အလိုဖြင့် စောဒနာ ငြားအံ့။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ သုဒ္ဓသစ၊ စင်ကြယ်သော ရဟန်းအားလည်း။ အဝတ္ထုသ္မိံ၊ အကြောင်းမရှိဘဲ။ သြကာသကာရဏေ၊စောဒနာခွင့်တောင်းခြင်းကြောင့်။ တထာ၊ တူ။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

၃၇။ အဋ္ဌာ်လာမိကံ မဠ္ဟ၊ ပဋိပါဒိံ နှ ဓာရယေ။
ပကတျာ်လျော သတ္တာနံ၊ မဠ္ဟံ ဝါ ဥစ္ဆပါဒကံ။ ။

၃၇။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ပကတျာ်လျော၊ ပကတိသော မဋ္ဌိမပုရိသ လက်သစ်ဖြင့်။ အဋ္ဌာ်လာမိကံ၊ လက်ရှစ်သစ်ထက် လွန်သော။ မဠ္ဟပဋိပါဒိံ၊

ညောင်စောင်းခြေအခံကိုဝင်း။ ဥစ္စာပါဒကံ၊ တတောင့်တွေးထက်မြင့်သော အခြေရှိသော။ မဠိုဝါ၊ ကိုဝင်း။ နဝေရယော၊ ရာ။

[အဌကထာ၌ မနုဿာနံပမာဏာဂုံလေန ဟူ၏။]

၃၀။ မူဂဗ္ဘတာဒိ ဂဏ္ဍောယျ၊ ဒုက္ခဋ္ဌ တိဋ္ဌိယ္ယတံ။
ခုရဘဏ္ဍံ ပရိဟရေ၊ တထာ နာဝိတပုဗ္ဗကော။ ။

၃၀။ မူဂဗ္ဘတာဒိ၊သူအ-အလား စကားမဆိုသော အကျင့်အစရှိသော။ တိဋ္ဌိယဗ္ဗတံ၊ တိဋ္ဌိတို့၏ အကျင့်ကို။ ဂဏ္ဍောယျ၊ ကျင့်ဆောက်တည်ငြားအံ့။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ ၏။ နာဝိတပုဗ္ဗကော၊ ဆေတ္တာသည် ဖြစ်ဘူးသော ရဟန်းသည်။ ခုရဘဏ္ဍံ၊ သင်ဓုန်းဘဏ္ဍာကို။ ပရိဟရေ၊ ဆောင်ငြားအံ့။ တထာ၊ တူ။ ဒုက္ခဋ္ဌံ၊ ၏။

[ကေသလောမနခေ ဆိန္နတိတိ ဆေတ္တာ-ဟူသည်နှင့်အညီ ဆေးကြောသည်ကို ရေးလေ။ ။ချက်ယွင်းစေတတ်၊ ပေါသောခတ်သို့၊ ဥပဇ္ဈေဒ-ဟူသော အသက်ဝန်ကဲ့သို့ရှက်ဘတ်လေ။]

၃၁။ ယံကိဉ္စိ ယာစိတုံ ဟတ္ထာ၊ ကမ္မံ တဒနုသာရတော။
လဒ္ဓံ ဂဟေတုံ နိက္ကမ္မ၊ မယာစိတ္ဝာ ပိ ကပ္ပဘိ။
ကာရေတုမာဟရာပေတုံ၊ ယံကိဉ္စာပရသန္ဓကံ။ ။

၃၁။ ယံကိဉ္စိ၊ သူခပ်သိမ်းကို။ ဝါ၊ အလုံးစုံသော။ ဟတ္ထကမ္မံ၊ လက်အမှုကို။ ယာစိတုံ၊ ၄ါဌင်း။ တဒနုသာရတော၊ ထိုလက်မှုတောင်းသည်ကိုအစဉ်မီးသဖြင့်။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်သောပစ္စည်းကို။ ဂဟေတုံ၊ ၄ါဌင်း။ နိက္ကမ္မံ၊ အမှုခဏ်ပျင်းရိသောသူကို။ အယာစိတ္ဝာပိ၊ မတောင်းဘဲလည်း။ ကာရေတုံ၊ ၄ါဌင်း။ ယံကိဉ္စိ၊ သော။ အပရသန္ဓကံ၊ အရှင်မရှိသောဥစ္စာကို။ အာဟရာပေတုံ၊ ဆောင်စေခြင်း၄ါဌင်း။ ကပ္ပတိ၊ အပ်၏။

[ယာစိတုံ၌-ယာစနာတ် ဒွိကမ္မကဖြစ်၍ ယံကိဉ္စိပုဒ် ဝိသေသနဖြင့်သော အခါ၊ ကရဏံ-ဟု ကံတခုထည့်၊ အာဟရာပေတုံ ၌-ဟရဓာတ်လည်း ဒွိကမ္မကဖြစ်၍ အပရသန္ဓကံ၊ ကို။ ယံကိဉ္စိ၊ ကို၊ ဟူ၍ဝင်း, ဧကဿိတဗ္ဗာနံထည့်၍ဝင်း သမ္မန်။]

၄၀။ ဂိဟိနံ ဂေါပကေ ဒေန္တော၊ ဂဟေတုံ ဒေတိ ယတ္တကံ။
လဒ္ဓံ ယထာပရိစ္ဆေဒံ၊ သံယစေတိယသန္ဓကံ။ ။

၄၀။ ဂိဟိနံ၊ လူတို့၏။ ဂေါပကေ၊ အရံစောင့်သည်။ ဒေန္တော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ ယတ္တကံ၊ အကြင်မျှလောက်သော သစ်သီးစသည်ကို။ ဒေတိ၊ ၏။

တတ္တကံ၊ ထိုမျှလောက်သော သစ်သီးစသည်ကို။ ဂဟေတုံ၊ ခံခြင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ရအပ်၏။ သံယစေတိယသန္တကံ၊ သံယာ့ဥစ္စာ, စေတီဥစ္စာကို။ ယထာပရိစ္ဆေ ဒံ၊နေ့တိုင်း ဤမျှစားဟု ပိုင်းခြားတိုင်းကို မလွန်မူ၍။လဒ္ဓံ၊အရံစောင့် ရထိုက်သော အသီးစသည်ကို။ ဒါတုံ၊ အရံစောင့်ပေးခြင်းကို။ ဂဟေတုံ၊ ပေးသည်ကို ခံခြင်းကို။ လဒ္ဓံ၊ ၏။

[လဒ္ဓံကား–ဒီပကနည်း,တန္တနည်း၊ လဇ္ဇီလည်းရှိ၏။]

၄၁။ ဒ္ဒိဟာပဇ္ဇေယျ အာပတ္တိံ၊ ကာယဝါစာဟိ ဝါ ဆဟိ။
အလဇ္ဇိညာဏကုက္ကုစ္စ၊ ပကတတ္တာ သတိပ္ပ ဝါ။
အကပ္ပိယေ ဝါ ကပ္ပိယေ၊ ကပ္ပါကပ္ပိယသညိတာ။ ။

၄၁။ ဒ္ဒိဟိ၊ ကုန်သော။ ကာယဝါစာဟိဝါ။ ကိုယ်, နှုတ်တို့ကြောင့်ရင်း။ ဆဟိ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော သမုဒ္ဒာန်တို့ကြောင့်ရင်း။ အလဇ္ဇိညာဏ ကုက္ကုစ္စပကတတ္တာ၊ အရှက်မရှိသည်, မသိသည်, ကုက္ကုစ္စနှိပ်စက်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ သတိပ္ပ ဝါ၊ သတိမေ့ခြင်းကြောင့်ရင်း။ အကပ္ပိယေ ဝါ၊ မအပ်သောဝံသားစသည်၌ရင်း။ ကပ္ပိယေ၊အပ်သောဝက်သားစသည်၌ရင်း။ ကပ္ပါကပ္ပိယသညိတာ၊ အပ်သောဝက်သား, မအပ်သောဝံသားဟု အမှတ်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ အာပတ္တိံ၊ သို့။ အာပဇ္ဇေယျ၊ ရာ၏။

၄၂။ အလဇ္ဇိညာဏတာပတ္တိံ၊ ကာယဝါစာဟိ ဆာဒယေ။
လိင်္ဂေ သံယေ ဂဏေကသ္မိံ၊ စတုဓာပတ္တိဝုဋ္ဌိတိ။ ။

၄၂။ အလဇ္ဇိညာဏတာပတ္တိံ၊ အရှက်မဲ့ခြင်း,မသိခြင်းကြောင့်သင့်သော အာပတ်ကို။ ကာယဝါစာဟိ၊ ကိုယ်, နှုတ်တို့ဖြင့်။ ဆာဒယေ၊ ဖုံးလွှမ်းငြားအုံ့။ လိင်္ဂေ၊ လိင်ပြန်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ သံယေဂဏေကသ္မိံ၊ သံယာကြောင့်, ဂိုဏ်းကြောင့်,ပုဂ္ဂိုလ်တပါးကြောင့်ရင်း။ စတုဓာ၊ လေးပါးသောအကြောင်းကြောင့်။ အာပတ္တိဝုဋ္ဌိတိ၊ အာပတ်မှထခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ၏။

[လိင်္ဂေစသည်ကား–စတုဓာ၏သရေ့်တည်း၊ ဤဗုဒ္ဓသာသနာ, သရေ့်, သရုပ်, သရူပဝန္တနေသည်ကား နည်း၏၊ ပဌမန္တနေသည်သာများ၏၊ ဤနည်းတူ သတ္တမီဝိဘတ်ဖြင့် နေသင့်သည်ကိုသိအပ်၏။ ဝါ၊လိင်္ဂေစသည်၌ လိင်ဏ္ဌသိဝိဘတ်ကိုပြု၍ လိင်္ဂေ၊ လိင်ပြန်ခြင်းရင်း။ ပ။ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော ပုဂ္ဂိုလ်ရင်း။ ဇုတိ၊ သို့။ သမ္ဘန်။ ၊ဝါ၊ရင်းသိဝိဘတ်ကိုဟောတွယ်ဏ္ဌာ်သက်၍ပြု။ ဝါ၊ ပစ္စတ္တဝ်ဏ္ဌသဘ္ဘမိသက်။]

၄၃။ ပရိကထောဘာသဝိညတ္တိ၊ နလဇ္ဇာ ပစ္စယဒ္ဓယေ။
ဝိညတ္တိ ယေဝ တတိယေ၊ သေသေ သဗ္ဗမ္ပိ လဇ္ဇတိ။ ။

၄၃။ ပစ္စယဒ္ဓယေ၊ သက််နိုး,ဆွမ်းပစ္စည်းနှစ်ပါးအပေါင်း၌။ ပရိက ထောဘာသဝိညတ္တိ၊ ပရိယာယ်ဆိုခြင်း, အရိပ်ပြခြင်း,တောင်းခြင်း, နိမိတ် ပြုခြင်းလေးပါးကို။ နလဗ္ဘာ၊ မရအပ်။ တတိယေ၊ ကျောင်းပစ္စည်း၌။ ဝိညတ္တိ ယေဝ၊ တောင်းခြင်းကိုသာလျှင်။ နလဗ္ဘာ၊ အပ်။ သေသေ၊ ကြွင်းသောဆေး ပစ္စည်း၌။ သဗ္ဗမ္ပိ၊ ပရိကထာစသော လေးပါးလုံးကိုလည်း။ လဗ္ဘတိ၊၏။

[နိမိတ္တကမ္မကိုကား-အရာအားဖြင့် ယူအပ်၏။]

၄၄။ နု ရူဟတစ္ဆယေ ဒါနံ၊ ပဋ္ဌန္ဒံ သဟဓမ္မိနံ။
သံယသေဝ စ တံ ဟောတိ၊ ဂိဟိနံ ပန ရူဟတိ။ ။

၄၄။ ပဋ္ဌန္ဒံသဟဓမ္မိနံ၊ တို့၏။ အစ္ဆယေဒါနံ၊ ငါသေလွန်ခါ ငါ့ဥစ္စာကို ယူရစ်ဟုပေးခြင်းသည်။ နရူဟတိ၊ ခံသူသို့မရောက်။ တံ၊ ထိုဒါနလက္ခဏာ မရှိပါ၍ ပေးရာမရောက်သော ဥစ္စာသည်။ သံယသေဝစ၊ ၏သာလျှင်။ သန္တကံ၊ သည်။ [ထည့်။] ဟောတိ၊ ၏။ ဂိဟိနံပန၊ တို့၏ကား။ သန္တကော၊ ၌။ [ထည့်။] အစ္ဆယေဒါနံ၊ သည်။ ရူဟတိ၊ ၏။

[ဣတ္ထေစ ကေစ္ဆေဝိနယဓရာ ဂိဟိနန္တိပဒံ သမ္မဒါနန္တိ ဂဟေတ္မာ ဘိက္ခူနံ သန္တကံ အစ္ဆယဒါနဝသေန ဂိဟိနံ ဒေန္တော ရူဟတိ။ ပဋ္ဌန္ဒံ ပန သဟဓမ္မိကာနံ ဒေန္တော နု ရူဟတီတိ ဝဒန္တိ။ ဧဝံသန္တေ မာတာပိတူနံ ဒေန္တောပိ နု ရူဟေယျ၊ တေသံပိ ဂိဟိဘူတတ္တာ။ အထ စ ပန မာတု ဟောတု၊ပိတု ဟောတု၊ အညဿ ဝါ ကဿစိ ဟောတူတိ ဝဒတိ၊ တေသံ နု ဟောတီတိ ဝစနတော နု ရူဟတီတိ ဝိညာယတိ။ တသ္မာ ဂိဟိနံ ပနာတိ ဣဒံ နု သမ္မဒါနဝစနံ၊ အထခေါ သာမိ ဝစနမေဝါတိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ တေန ဂိဟိနံ ပန သန္တကံ အစ္ဆယဒါနံ ရူဟတီတိ သမ္မန္ဓော ကာတဗ္ဗော။ပ။ယဒိဧဝံ ဂိဟိနန္တိပဒဿ အသမ္မဒါနတ္တေသတိ ကတမံ သမ္မဒါနံ ဟောတီတိ၊ ယဿကဿစိတိ ပဒံ။ ။ဝိနယာလင်္ကာရ။]

၄၅။ ဘိက္ခု ဝါ သာမဏေရော ဝါ၊ မရေယျုံ ယဒျုပဿယေ။
ဘိက္ခုသံယောဝ ဒါယဗ္ဗော၊ တတ္ထ သေသေပျယံ နယော။ ။

၄၅။ ဘိက္ခုဝါ၊ သည်ရင်း။သာမဏေရောဝါ၊ သည်ရင်း။ ဥပဿယေ၊ ရဟန်းမိန်းမကျောင်း၌။ ယဒိမရေယျုံ၊ အကယ်၍သေကုန်ငြားအံ။ တတ္ထ၊ ထိုသေသောရဟန်း, သာမဏေဥစ္စာ၌။ ဘိက္ခုသံယောဝ၊ သည်သာလျှင်။ ဒါယဗ္ဗော၊ အမွေခံထိုက်၏။ သေသေပိ၊ ကြွင်းသောရဟန်း ယောကျ်ားကျောင်း၌ ရဟန်းမိန်းမ, သိက္ခမာန်, သာမဏေရိုသောရာဌ်လည်း။ အယံ နယော၊ ဤနည်းတူတည်း။

၄၆။ ပုရိမသေၓိမံ ဒိန္နံ၊ ဒေဟိ နေတ္ဘာသုကသ စ။
ပစ္ဆိမသေၓ ဒမ္မိတိ၊ ဒိန္နံ ဥ ့တ္ဘာ ဣမံ ၓိမံ ။
ဂဏ္ဍော ၓိသ္သာသဂါဟံ ၀ါ၊ မိဒ္ဓေ မတကစီ၀ရံ။ ။

၄၆။ ဣမံ၊ ဤဥစ္စာကို။ နေတ္ဘာ၊ ဆောင်၍။ အသုကသ၊ ဤမည်သော ရဟန်းအား။ ဒေဟိ၊ ပေးချေဟူ၍။ ဒိန္နံ၊ ပေးအပ်သောဥစ္စာသည်။ ပုရိမသေၓ၊ရှေးပေးတတ်သော ရဟန်း၏သာလျှင်။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ စ၊ ထိုမှတပါး။ ဣမံ၊ဤဥစ္စာကို။ အသုကသ၊ အား။ ဒမ္မိတိ၊ ပေး၏ဟူ၍။ ဒိန္နံ၊ သည်။ ပစ္ဆိမသေၓ၊ နောက်ပေးအပ်သောရဟန်း၏သာလျှင်။ သန္တကံ၊ ဥစ္စာတည်း။ ဣမံ၀ိမံ၊ ဤဥစ္စာရှင်ဖြစ်, မဖြစ်သောအစီအရင်ကို။ ဥ ့တ္ဘာ၊ သိ၍။ ၓိသ္သာသဂါဟံ၀ါ၊ ဥစ္စာရှင်နှင့် အကျွမ်း၀င်၍ ယူခြင်းကိုမူလည်း။ ဂဏ္ဍော၊ ယူရာ၏။ မတကစီ၀ရံ၊ သူသေသက်နှံးကိုမူလည်း။ အဓိဋ္ဌေ၊ငါ့အား ရောက်၏-ဟု ဓိဋ္ဌာန်ရာ၏။

၄၇။ လောဟဘဏ္ဍော ပဟရဏိံ၊ ဒါရုဘဏ္ဍော စ ဒါရုဇံ။
ပတ္တံ ပါဒုကပလ္လင်္ကံ၊ အာသန္ဒိံ မတ္တိကာမယေ။
ဌပေတ္ဘာ ကပ္ပတိ သဗ္ဗံ၊ ကတကံ ကုမ္ဘကာရိကန္တိ။ ။

၄၇။ လောဟဘဏ္ဍော၊ သံ,ကြေးဘဏ္ဍာ၌။ ပဟရဏိံ၊ လက်နက်ကို။ ဌပေတ္ဘာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောသံ, ကြေးဘဏ္ဍာသည်။ ကပ္ပတိ၊ ၏။ဒါရုဘဏ္ဍော၊သစ်ဘဏ္ဍာ၌။ ဒါရုဇံပတ္တံ၊ သစ်သားဖြစ်သောသပိတ်ကို၎င်း။ပါဒုကပလ္လင်္ကံ၊ ခြေနင်းဘိနပ်,အခြေ၌သားရဲရုပ်ထုသော ပလ္လင်ကို၎င်း။အာသန္ဒိံ၊ အခြေမြင့်သော ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်ကို၎င်း။ဌပေတ္ဘာ၊ ၍။သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသောသစ်ဘဏ္ဍာသည်။ ကပ္ပတိ၊၏။ မတ္တိကာမယေ၊ မြေဖြင့်ပြုသောဘဏ္ဍာ၌။ ကတကံ၊ ပဒုမာကြာချက်သဏ္ဌာန် ဆူးပြုတ်အရုပ်ထု၍ ပြုအပ်သောခြေပွတ်ကို၎င်း။ ကုမ္ဘကာရိကံ၊ ဓနိယထေရ်၏ ကုဋိကဲ့သို့သောသဗ္ဗမတ္တိကာမယကုဋိကို၎င်း။ ဌပေတ္ဘာ၊ ၍။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသော မြေဘဏ္ဍာသည်။ ကပ္ပတိ၊၏။

[ကတကံ နာမ ပဒုမကဏ္ဍိကာကာရံ ပါဒယံသနတ္ထံ ကဏ္ဌကေ ဥဒ္ဓပေတ္ဘာ ကတံ။ ။အဋ္ဌကထာ။]

ပကိဏ္ဏကပြီး၏။

၄၂-ဒေသနာ

၁။ စာဂေါ်ယော ဘိက္ခုဘာဝဿ၊ သာ ပါရာဇိကဒေသနာ။
ယထာဝုတ္တေန ဝုဋ္ဌာနံ၊ ဂရုကာပတ္တိဒေသနာ။ ။

၁။ ဒေသနာတိ၊ ကား။ ဘိက္ခုဘာဝဿ၊ ဘိက္ခုဘောဝတည်းဟူသော ရဟန်း၏အသွင်ကို။ ယောစာဂေါ်၊ အကြင်စွန့်ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ သာ စဇနာ၊ ထိုစွန့်ခြင်းသည်။ ပါရာဇိကဒေသနာ၊ ဝါပါရာဇိကသို့ ရောက်ပြီဟု ကြားခြင်းမည်၏။ ယထာဝုတ္တေန၊ ဆာဒေတိ ဇာနမာပန္နံ-စသော ဆိုအပ်ပြီးသောအစဉ်ဖြင့်။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ အာပတ်မှထခြင်းသည်။ ဂရုကာပတ္တိဒေသနာ၊ သံဃာဒိသိသ်အာပတ်ကို ကြားခြင်းမည်၏။

[အပစ္စယော ဏော ဒုတိယော၊ ဇုပစ္စယောပုမေသိယုံ၊ ဟူရကား စာဂေါ် ပုဒ်သည် ဏပစ္စယန္တ၃လိင်မြဲသောကြောင့် ဒေသနာဟူသော ပဌာနပုဒ်၏လိင်ကို မယူ။]

ဝုတ္တသ ဝကွမာနဿ၊ သဗ္ဗာဒိလိင်မာဒိယိ။
ဝုတ္တသ သမာသေ ဝါကျေ၊အဘိဓမ္မော စ သောဇုတိ။
ဇုတရေ ဝကွမာနဿ၊ ယောစာဂေါ် သာဝ ဒေသနာ။

သဗ္ဗာဒိ၊ သဗ္ဗစသောသဒ္ဒနာမ်သည်။ ဝုတ္တ သ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော ပုဒ်၏ဝင်း။ ဝကွမာနဿ၊ ဆိုလတ္တံ့သောပုဒ်၏ဝင်း။ လိင်ံ၊လိင်ကို။ အာဒိယိ၊ ယူ၏။သမာသေ ဝါ ကျေ၊ သမာသ်ဝါကျ၌။ ဝုတ္တသ၊၏။ လိင်ံ၊ကို။ အာဒိယိ၊ ၏။ အဘိဓမ္မောစသောဇုတိ၊အဘိဓမ္မော စ သော ဝိဠုကဠ္ဆာတိ အဘိဓမ္မဝိဠုကံ ဟူသည်တည်း။ဇုတရေ၊သမာသ်ဝါကျမှတပါးသော ဝါကျ၌။ဝကွမာနဿ၊၏။လိင်ံ၊ကို။ အာဒိယိ၊ ၏။ ယောစာဂေါ်သာဝ ဒေသနာ၊ ဒေသနာဟူသည်တည်း။

[သမာသ်ဝါကျ၌ ရှေးပုဒ်ကို ငဲ့သည်မြဲ၏၊ တပါးသောဝါကျ၌ ရှေ့နောက် ငဲ့မမြဲ။]

၂။ ဥက္ကုဋိကံ နိသီဒိတ္ဝာ၊ ပဂ္ဂဏ္ဍိတ္ဝာန အဥ္ဇလိံ။
ထုလ္လစ္စယာဒိံ ဒေသေယ္ယ၊ ဧဝမေကဿ သန္တိကေ။ ။

အဟံ ဘန္တေ ကေ၊ တုလ္လစ္စယာပတ္တိံ အာပဇ္ဇိံ၊ တံ တုမှမူလေ ပဋိဒေသေမိတိ ဝတ္ဝာ၊ တေန ပဿသိ အာဝုသော တံ အာပတ္တိန္တိ ဝုတ္တေ၊ အာမ ဘန္တေ ပဿာမိတိ ဝတ္ဝာ၊ ပုန တေန အာယတိံ အာဝုသော သံဝရေယျာသီတိ ဝုတ္တေ၊ သာဓု သုဋ္ဌု ဘန္တေ သံဝ-ရိဿာမိတိ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ။အဟံ ဘန္တေ ဒွေ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော

အာ၀ပဇ္ဇိံ၊ အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော အာ၀ပဇ္ဇိံ တာ တုမ္ဟမူလေ ပဋိဒေသေမိတိ ၀တ္တဗ္ဗံ။ ။နိသဂ္ဂိယေသု ပန ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီ၀ရံ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ နိသဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာ-ယသ္မတော နိသဇ္ဇာမိတိ၊ ဣမာနိ မေ ဘန္တေ စီ၀ရာနိ ဧတေ မေ ဘန္တေ စီ၀ရံ၊ တောနိ မေ ဘန္တေ စီ၀ရာနိ၊ ဒသာဟာတိက္ကန္တာနိ နိသဂ္ဂိယာနိ၊ တောနာဟံ အာယသ္မတော နိသဇ္ဇာမိတိ။

၂။ ကေသ၊ ရဟန်းတပါး၏။ သန္တိကေ၊ ၌။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ကြောင့်။ နိသီဒိတ္၀ာ၊ ၍။ အဥ္ဇလိံ၊ ဆယ်ခုပေါင်းစည်း လက်သည်းဖြူလွှ တောက်ပ သော လက်အုပ်ကို။ ပဂ္ဂဏှိတ္၀ာန၊ ဦးထိပ်အပြင် မြှောက်ချီတင်၍။ ထုလ္လစ္ဆ ယာဒိံ၊ ထုလ္လစဉ်းစသော အာပတ်ကို။ ဧ၀ံ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော နည်းဖြင့်။ ဒေသေယျ၊ ကြားရာ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဧကံ ထုလ္လစ္ဆယာပတ္တိံ၊ တခုသော ထုလ္လစဉ်းအာပတ်သို့။ အာ၀ပဇ္ဇိံ၊ ရောက်ပြီ။ တံ၊ ထိုတခုသောထုလ္လစဉ်းအာပတ်ကို။ တုမ္ဟမူလေ၊အရှင်ဘုရားတို့၏အထံ၌။ ပဋိဒေသေမိ၊ရှေးရှုကြားပါ၏။ ဣတိ၀တ္၀ာ၊ဤသို့ အာပတ်သင့်သော ရဟန်း ကြားသောကြောင့်။တေန၊ထိုအာပတ်ကိုခံသော ရဟန်းသည်။ အာ၀ုသော၊ ငါ့ရှင်။ တွံ၊ ငါ့ရှင်သည်။ တံအာပတ္တိံ၊ ထိုတခုသော ထုလ္လစဉ်းအာပတ်ကို။ ပဿသိ၊ရှုပေ၏။ ဣတိ၊ သို့။ ၀ုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ရား။ အာမ ပဿာမိ၊ သြရှုပါ၏။ ဣတိ၀တ္၀ာ၊ ကြောင့်။ ပုန၊ တဘန်။ တေန၊ ထိုခံသော ရဟန်းသည်။ အာ၀ုသော၊ ရှင်။ အာယတိံ၊၌။ သံ၀ရေယျာသိ၊ စောင့်ဘိ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ၀ုတ္တေ၊ သော်။ ဘန္တေ၊ ရား။ သာ၀ု၊ ကောင်း၏။ သုဋ္ဌု၊ လွန်စွာ။ ၀၊ သာ၀ုသုဋ္ဌု၊ မြမြီစွာ။ သံ၀ရိဿာမိ၊ စောင့်ပါအုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ၀တ္တဗ္ဗံ၊ ၏။

[ပဿသိ၊ရှု၏လော,ရှုလော့-ဟု ပုစ္ဆာ,အာဏတ္တိအနက် သမ္ဗန်ကြသည်မှာ ၀တ္ထုမာန်ဝိဘာဘ်သည် ထိုအနက်၌မဖြစ်၊ ထို့ကြောင့် အာပတ်ထင်ရှားရှိလျက် ရှုခဲ့သည့်အရာကို ရှုပေသည်ဟု ပသံသတ္တု၌ ၀တ္ထုမာန်သင့်သည်၊ ပဿသု-ဟုအပ် လျက် ဥကို ဣပြုသော်၎င်း,ပသေယျာသိ-ဟုအပ်လျက် ဧယျာသိကို အာသိပြု၍ ရသပြုသော်၎င်း ပုစ္ဆာ,အာဏတ္တိသင့်၏။

ယခုအခါကား ဤကြားနည်းမှထူး၍ ဂရုကအာပတ် ရှိလျှင်လည်း ပကာသန ဖြစ်လျှင်းခအာင်''အဟံဘန္တေ သဗ္ဗာအာပတ္တိယော အာရောစေမိ''ဟုကြားလျှင် ''သာ၀ုသာ၀ု''ဟုခံ၍ သဘောတူ၀တ္ထု၊ရှိလျက် ကြားမိခဲ့လျှင် သင့်ကောင်းသော ဒုက္ကဋ်ပါလေအောင်''အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ နာနာ၀တ္ထုကာ သဗ္ဗာအာပတ္တိ-ယော''စသည်ဖြင့်ကြားပြန်သည်ယင်းသို့ကြားရာ၌ဌင်း ဒုက္ကဋ်ပါပြီဖြစ်၍ အလျင်

ကြားသော ရဟန်းသည် နောက်တဘန်ထပ်၍ ကြားပြန်ခြင်းကား အလျဉ်းမသင့်၊ ဂိုဏ်း, သံဃာ အားကြားခြင်းကို ပါဠိတော်မှယူ။]

ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဒွေ၊နှစ်ပါးကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ပ။ သမ္ဘဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ပ။ တာ၊ ထိုထုလ္လစဉ်း အာပတ်တို့ကို။တုမှမူလေ၊၌။ပဋိဒေသေမိ၊၏။ဣတိ၊သို့။ဝတ္တာဗ္ဗံ၊၏။

နိဿဂ္ဂိယေသုပန၊ စွန့်၍ကြားအပ်သော နိဿဂ္ဂိပါစိတ်တို့၌ကား။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ မေ၊ ၏။ ဣဒံစီဝရံ၊ ဟတ္ထပါသ၌တထည်သော ဤသင်္ကန်းကို။ မေ-မယာ၊သည်။ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ၊ ဆယ်ရက်ကိုလွန်စေအပ်ပြီ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်အပ်၏။ ဝါ၊ ဣဒံစီဝရံ၊ သည်။ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ၊ ဆယ်ရက်ကိုလွန်ပြီ။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ဝါ၊ဣဒံစီဝရံ၊ကို။ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ၊ ဆယ်ရက်သည် လွန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ဝါ၊ ဣဒံစီဝရံ၊ ကို။ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ၊ ဆယ်ရက်လွန်သည်ဖြစ်၍, လွန်စေအပ်သည်ဖြစ်၍, ဆယ်ရက်သည် လွန်အပ်သည်ဖြစ်၍, လွန်သောဆယ်ရက်ရှိသည်ဖြစ်၍။နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။ဝါ၊ဒသာဟာတိက္ကန္တံ၊ သော။ ဣဒံစီဝရံ၊ကို။နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။အဟံ၊သည်။ဣမံ၊ဟတ္ထပါသ၌တည်သော တထည်သော ဤသင်္ကန်းကို။ အာယဿ္မတော၊ အရှင်ဘုရားအား။ နိဿဇ္ဇာမိ၊ စွန့်၏။ ဣတိ၊သို့။နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ အပ်၏။ [ထည့်။] ဣမာနိစီဝရာနိ၊ ဟတ္ထပါသ၌ များစွာသော ဤသင်္ကန်းတို့ကို။ပ။ ဧတံစီဝရံ၊ ဟတ္ထပါသ်မှ အပ၌တထည်သော ထိုသင်္ကန်းကို။ပ။ ဧတာနိစီဝရာနိ၊ ဟတ္ထပါသ်မှ အပ၌များစွာသော ထိုသင်္ကန်းတို့ကို။ပ။ ဧတာနိ၊ တို့ကို။ အဟံ၊ သည်။ အာယဿ္မတော၊ အား။ နိဿဇ္ဇာမိ၊၏။ဣတိ၊သို့။နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊၏။

၃။ နိဿဇ္ဇိတ္မာန ဒေသေယျ၊ အာပတ္တိ ဝေန ဘိက္ခုနာ။
ပဋိဂ္ဂဟေတ္မာ အာပတ္တိ၊ ဒေယျံ နိဿဋ္ဌစီဝရံ။ ။

ဣမံ ဣမာနိ ဧတံ ဧတာနိ စီဝရာနိ အာယဿ္မတော ဒမ္မိတိ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ ရတ္တိဝိပ္ပဝုတ္ထံ အညတြ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ အကာလစီဝရံ မာသာတိက္ကန္တံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ ပုရာဏစီဝရံ အညာတိကာယ ဘိက္ခုနိယာ ဓောဝါပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ အညာတိကာယ ဘိက္ခုနိယာ ဟတ္ထတော ပဋိဂ္ဂဟိတံ အညတြ ပါရိ-ဝတ္တကာ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ အညာတကံ ဂဟ-

ပတိကံ ဝိညာပိတံ အညတြ သမယာ နိသဒ္ဓိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ အညာတကံ ဂဟပတိကံ တတုတ္တရိ ဝိညာပိတံ နိသဒ္ဓိယံ။ ။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတံ အညာတကံ ဂဟပတိကံ ဥပသင်္ကမိတ္မာ ဝိကပ္ပံ အာပန္နံ နိသဒ္ဓိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတေ အညာတကေ ဂဟပတိကေ ဥပသင်္ကမိတ္မာ ဝိကပ္ပံ အာပန္နံ နိသဒ္ဓိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ အတိရေက-တိက္ခတ္တုံ စောဒနာယ အတိရေကဆက္ခတ္တုံ ဌာနေန အဘိနိပ္ပါဒိတံ နိသဒ္ဓိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ ကောသေယ္ယမိဿကံ သန္ထတံ ကာ-ရာပိတံ နိသဒ္ဓိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ သုဒ္ဓကာဠကာနံ ဠေက-လောမာနံ သန္ထတံ ကာရာပိတံ နိသဒ္ဓိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ သန္ထတံ အနာဒိယိတ္မာ တုလံ ဩဒါတာနံ တုလံ ဂေါစရိယာနံ ကာရာပိတံ နိသဒ္ဓိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ သန္ထတံ ဥိနဆဗ္ဗ-သံ ကာရာပိတံ အညတြဘိက္ခုသမ္မုတိယာ နိသဒ္ဓိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ နိသီဒနသန္ထတံ အနာဒိယိတ္မာ ပုရာဏသန္ထတသ သာမန္တာ သုဂတဝိဒတ္ထိံ ကာရာပိတံ နိသဒ္ဓိယံ။ ။ဣမာနိ မေ ဘန္တေ ဠေကလောမာနိ တိယောဇနပရမံ အတိက္ကာမိတာနိ နိသ-ဒ္ဓိယာနိ။ ။ဣမာနိ မေ ဘန္တေ ဠေကလောမာနိ အညာတိကာယ ဘိက္ခုနိယာ ဓောဝါပိတာနိ နိသဒ္ဓိယာနိ။ ။အဟံ ဘန္တေ ရူပိ-ယံ ပဋိဂ္ဂဟေသိံ၊ ဣဒံ မေ ဘန္တေ နိသဒ္ဓိယံ၊ ဣမာဟံ သံဃသ နိသဒ္ဓာမိ။ ။အဟံ ဘန္တေ နာနပ္ပကာရကံ ရူပိယသံဝေါဟာရံ သမာပဇ္ဇိံ၊ ဣဒံ မေ ဘန္တေ နိသဒ္ဓိယံ၊ ဣမာဟံ သံဃသ နိသ-ဒ္ဓာမိတိ။

၃။ နိသဒ္ဓိတ္မာန၊ပြီး၍။အာပတ္တိ၊ကို။ ဒေသေယ္ယ၊ရာ၏။ တေနဘိက္ခုနာ၊ ထိုစွန့်အပ်သောသင်္ကန်းကို ခံရသောရဟန်းသည်။ အာပတ္တိ၊ကို။ ပဋိဂ္ဂ-ဟေတ္မာ၊ခံပြီး၍။ ဣမံစီဝရံ၊ ဟတ္ထပါသ်၌တည်သော တထည်သော ဤသင်္ကန်း ကို။ပ။ အာယသ္မတော၊ သင်္ကန်းရှင်ဝါ့သျှင်အား။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ ဆိုရ။ နိသဒ္ဒစီဝရံ၊ စွန့်အပ်သောသင်္ကန်းကို။ ဒေယ္ယံ၊ ပေးအပ်၏။ ပေးလေ, ပေးရမည်။

[ထိုသင်္ကန်းကို မပေးမနေအပ်ရကား-ဒေယျံ၌ ဣဟတ္ထပစ္စည်းကို ပေသာတိသဂ္ဂ၌ သက်။ ။တောသုံးထောင်ရှင်၊ နှတ်မင်းသျှင်ဟူသော ကဗျာကိုရှု၍ ဤ၌သင်္ကန်း ရှင်ကား ထို၌ တောသုံးထောင်ရှင်ကဲ့သို့သာမျှတည်း၊ ဝါ့သျှင်ကား နှတ်မင်းသျှင်ကဲ့သို့ ဒီဃာယုကဖြစ်ဝတ္တမ်ဟူ၍ သုတိတ္ထ သဒ္ဒါပြား ခွဲထားအစစ်ကို သိအပ်၏။]

ဇုဒံစိ၀ရံ၊ ကို။ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ၊ သက််နှင့်ကင်းမ်ိုးနေစေဟု ရဟန်းတို့၏ ခွင့်ပြုခြင်းကို။ ၀ါ၊ရဟန်းတို့သည် ပေးအပ်သော ဥ ုတ္တိဒုတိယကံဟူသော ၀ေါဟာရပညတ်ကို။ အညတြ-ဌပေတွာ၊ ၍။ ရတ္တိ၀ိပ္ပ ဝုတ္ထံ၊ ညဉ့်ကင်းမ်ိုးနေ အပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

[သမ္မုတ္ဟု နုညာ၀ေါဟာရေ။ ။သမ္မုတိ၊ သဒ္ဒါသည်။ အနုညာ၀ေါဟာရေ၊ ခွင့်ပြုခြင်း, ၀ေါဟာရပညတ်ဌ။ ဘ၀ေ၊ ဖြစ်၏။ ။အဘိ၀ေါ်။]

ဇုဒံအကာလစိ၀ရံ၊ ဤအကာလသက််နှင်းကို။ မာသာတိက္ကန္တံ၊ တလကို လွန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

ဇုဒံပုရာဏစိ၀ရံ၊ ဤသက််နှင်းဟောင်းကို။ အညာတိကာယဘိက္ခုနိယာ၊ ဆွေစဉ်မပျက် ခုနစ်ဆက်မစပ်သော ရဟန်းမိန်းမကို။ ဒေ၀ါ၀ါပိတံ၊ ဖွပ်စေ အပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

ဇုဒံစိ၀ရံ၊ကို။ပါရိ၀ဇ္ဇကာ၊ ဖလယ်ခြင်းကို။အညတြ၊၍။ အညာတိကာယ-ဘိက္ခုနိယာ၊၏။ဟတ္ထတော၊မှ။ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ခံအပ်သည်ဖြစ်၍။နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။

ဇုဒံစိ၀ရံ၊ ကို။ သမယာ၊ အခါကို။ အညတြ၊ ၍။ အညာတကံ၊ သော။ ဂဟပတိကံ၊ဒါယကာကို။ ဝိညာပိတံ၊ တောင်းအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။

တတ္ထတ္ထရိ၊ထိုသင်းပိုင်,ကိုယ်၀တ်ထက်အလွန်။ဝိညာပိတံ၊၍။နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။

ပုဗ္ဗေ၊ရှေး၌။အပ္ပ၀ါရိတံ၊မဘိတ်သော။ အညာတကံ၊ သော။ ဂဟပတိကံ၊ သို့။ ဥပသက််မိတွာ၊ ၍။ ဝိကပ္ပံ၊ အလွန်စီရင်ခြင်းသို့။ အာ၀ဇ္ဇံ၊ ရောက်ရကား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။

ပုဗ္ဗေ၊၌။အပ္ပ၀ါရိတေ၊မဘိတ်ကုန်သော။ [ဗဟုဝုစ်မျှသာထူးသည်။]

အတိရေကတိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်ထက်အလွန်။ စောဒနာယ၊ တောင်းခြင်းဖြင့်။အတိရေက ဆက္ခတ္တုံ၊ ခြောက်ကြိမ်ထက်အလွန်။ ဌာနေန၊ ရပ်ခြင်းဖြင့်။ အဘိနိပ္ပါဒိတံ၊ ပြီးစေအပ်ရကား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။

ဇုဒံသန္ဌတံ၊ ဤအခင်းကို။ ကောသေယျမိဿကံ၊ ပိုးချည်နှင့်ရော၍။ ကာရာပိတံ၊ရကား။နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။

ဇုဒံသန္ဌတံ၊ ကို။ သုဒ္ဓကာဠကာနံ၊ သက်သက်မည်းနက်ကုန်သော။ ဠေကလောမာနံ၊သိုးမွေးတို့ကို။ ကာရာပိတံ၊ ပြုစေအပ်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိ-ယံ၊၏။

[ကာရာပိတံ-၌ ကရ၀ေတ်ဒ္ဒိကမ္မက၊သန္ဌတံဟူသောပဋ္ဌာနကံကို တပစ္စည်း ဟောရကား နျာ၃ိဂိုဏ်း၊ ကပ္ပိယကာရကံဟု ကာရိုက်ကံကို ထည့်သော်လည်း ထိုကံကိုမဟော။]

သြဒါတာနံ၊ ဖြူကုန်သောသိုးမွေးတို့၏။ တုလံ၊ ချိန်ကို။ ဂေါစရိယာနံ၊ ကြောင်ကုန်သောသိုးမွေးတို့၏။တုလံ၊ကို။အနာဒိယိတ္တာ၊မယူမူ၍။ကာရာပိတံ၊ ပြုစေအပ်သည်ဖြစ်၍။နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။

ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ၊ကို။ အညတြ၊၍။ဥိနဆဗ္ဗသံ၊ ခြောက်နှစ်မပြည့်မီ။ ဝါ၊ ခြောက်နှစ်အတွင်း၌။ကာရာပိတံ၊၍။နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။

[ဥိနဆဗ္ဗသန္တိ ဆဗ္ဗသံတော သြရဘာဝေ။ ။ဒီကာဟောင်း။ အံဝိဘတ္တိ-နမကာရန္တာ အဗျယီဘာဝါ-သုတ်ဖြင့်သို့ဝိဘတ်ကိုအံပြု၍ ဥိနဆဗ္ဗသံပြီးသည်ဟူလို၊ ဥိနဆဗ္ဗသာနိရှိကြ၏မသင့်။]

ဣဒံနိသီဒနသန္ထတံ၊ ဤနိသီဒိုင်အခင်းကို။ ပုရာဏသန္ထတသ၊ အခင်းဟောင်း၏။သာမန္တာ၊အစွန်းအနား နံပါးတဘက်၌။ သုဂတဝိဒတ္ထိ၊ မြတ်စွာဘုရားလက်သန်းထွာ ပမာဏရှိသောအရပ်ကို။ အနာဒိယိတ္တာ၊ မယူမူ၍။ ကာရာပိတံ၊ပြုစေအပ်သည်ဖြစ်၍။နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။

ဣမာနိဌေကလောမာနိ၊ တို့ကို။ တိယောဇနပရမံ၊ သုံးယူဇနာအတိုင်းအရှည်ရှိသောအရပ်ကို။ အတိက္ကာမိတာနိ၊ လွန်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ကုန်၏။

ဣမာနိဌေကလောမာနိ၊တို့ကို။ အညာတိကာယ၊သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ကို။ ဓောဝါပိတာနိ၊ဖွပ်စေအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။နိဿဂ္ဂိယာနိ၊ကုန်၏။

ဘန္တေ၊ရား။အဟံ၊သည်။ရူပိယံ၊ရွှေ,ငွေကို။ပဋိဂ္ဂဟေသိံ၊ခံပြီ။ဘန္တေ၊ရား။ မေ၊ သည်။ ဣဒံ၊ ဤရွှေ,ငွေကို။ နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။ ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊ သည်။ ဣမံ၊ ဤရွှေ,ငွေကို။ သံဃဿ၊အား။ နိဿဇ္ဇာမိ၊၏။

ဘန္တေ၊ရား။အဟံ၊သည်။နာနပ္ပကာရကံ၊ခုတ်လုပ်ပြီး,မခုတ်လုပ်သေးသောအားဖြင့် အထူးထူးအပြားပြား မျိုးစွာသော။ ရူပိယသံဝေါဟာရံ၊ ရွှေ,ငွေကိုရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။သမာပဇ္ဇိံ၊ရောက်ပြီ။

ဘန္တေ၊ရား။မေ၊သည်။ဣဒံ၊ဤရောင်းဝယ်သောရွှေ, ငွေကို။နိဿဂ္ဂိယံ၊၏။ အဟံ၊သည်။ဣမံ၊ ဤရောင်းဝယ်သောရွှေ,ငွေကို။သံဃဿ၊အား။ နိဿဇ္ဇာမိ၊ ၏။ဣတိ၊သို့။နိဿဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊၏။[ထည့်။]

၄။ နိဿဇ္ဇိတ္တာန အာပတ္တိ၊ ဒေသေယျာထ ဂိဟိ ဝေ။
ဇာနာဟိမန္တိ ဣမိနာ၊ သော ဝေဒယျာဟရာမိ ကိံ။

၄။ နိဿဇ္ဈိတ္တာန၊၍။ အာပတ္တိ၊ကို။ဒေသေယျ။ ရာ၏။အထ၊ ထိုနောက်မှ။ ဣမံ၊ ဤဝတ္ထု၊ကို။ ဇာနာဟိ၊ သိလော့။ ဣတိ၊သို့။ ဂိဟိ၊ ထိုသို့လာသော ထိုဌ္ဌိ သောသူကို။ဝဒေ၊ဆိုရာ၏။သော၊ထိုသူသည်။ဣမိနာ၊ဤဝတ္ထုဖြင့်။ကိ၊အဘယ် ကို။အာဟရာမိ၊ဆောင်ရအံ့နည်း။ဣတိ၊သို့။ဝဒေယျ၊အံ့။

၅။ အဝတ္ထာမန္တိ တေလာဒိ၊ ဝဒေ ဘိက္ခူန ကပ္ပိယံ။
ယံ အာဟရတိ သော တေန၊ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ ကပ္ပိယံ။

၆။ လဇ္ဇီ ဌပေတ္ဝာ ဒ္ဝေပေတေ၊ သဗ္ဗေဟိ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ။
တတော အညေန လဒ္ဓေါပိ၊ ဘာဂေါ တေသံ နကပ္ပတိ။ ။

၅-၆။ ဣမန္တိ၊ ဤဝတ္ထု၊ကိုဆောင်ခဲ့ဟူ၍။ အဝတ္ထာ၊ မဆိုမူ၍။ ဘိက္ခူနံ၊ တို့အား။ တေလာဒိ၊ ဆီစသည်သည်။ ကပ္ပိယံ၊ အပ်၏ဟု။ ဝဒေ၊ ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။တေန၊ထိုရှေ,ငွေဖြင့်။ ပရိဝတ္တေတ္ဝာ၊ဖလယ်၍။ ကပ္ပိယံ၊သော။ယံ၊ အကြင်ဆီစသည်ကို။ အာဟရတိ၊ ဆောင်ခဲ့၏။ တံ၊ ထိုဆီစသည်ကို။ ဒ္ဝေပိ၊ နှစ်ယောက်လည်းဖြစ်ကုန်သော။ဧတေ၊ ထိုရှေ-ငွေကို ခံသောရဟန်း, ရောင်း ဝယ်သောရဟန်းတို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ၍။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ရဟန်းတို့ သည်။ ပရိဘုဉ္ဇိတုံ၊ ၎။ လဇ္ဇီ၊ ရအပ်၏။ တတော၊ ထိုစွန့်သောရှေ,ငွေဖြင့် ဝယ်သော ဆီစသည်မှ။ ဝါ၊ ထိုဝေဘန်ရာမှ။ အညေန၊ တပါးသောသူသည်။ လဒ္ဓေါပိ၊ ရအပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ဘာဂေါ၊ အဘို့သည်။ တေသံ၊ ထိုခံသောရဟန်း, ရောင်းဝယ်သောရဟန်းတို့အား။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။

၇။ ရုက္ခစ္ဆာယာပန္တမသော၊တံနိဗ္ဗတ္တာ နကပ္ပတိ။
နိဿဋ္ဌံ ပဋိလဒ္ဓမ္ပိ၊အာဒိတော သန္ဌတတ္တယံ။ ။

၇။ အန္တမသော၊ ဖြင့်။ တံနိဗ္ဗတ္တာ၊ ထိုရှေ, ငွေကြောင့် ဖြစ်သော။ ရုက္ခစ္ဆာယာပိ၊သစ်ပင်ရိပ်သည်လည်း။ နကပ္ပတိ၊မအပ်။နိဿဋ္ဌံ၊ စွန့်အပ်ပြီး သည်ကို။ ပဋိလဒ္ဓမ္ပိ၊ တဘန်ရသော်လည်း။ အာဒိတော၊ အစ၌။ သန္ဌတတ္တ-ယံ၊ ကောသိယမိဿက,သုဒ္ဓကာဠက,ဒ္ဝေဘာဂ အခင်းသုံးခုတို့၏ အပေါင်း သည်။ နကပ္ပတိ၊ မအပ်။

၈။ နော စေ လဇ္ဇေထ ဧဝံ သော၊ ဣမံ ဆဒ္ဒေဟိ သံသိယော။
ဧဝမ္ပိ ဘိက္ခု ဆဒ္ဒေယျ၊ နော စေ လဇ္ဇေထ သမ္မတော။ ။

၈။ ဧဝံပရိဝတ္တေတ္ဝာ၊ ဤသို့ဖလယ်၍။ ကပ္ပိယဟာရကော၊ အပ်သော ဆီစသည်ကိုဆောင်တတ်သောသူကို။ နောစေလဇ္ဇေထ၊ အကယ်၍မရဥာဏ်း

အံ့။ အထ၊ ထိုသို့မရခဲ့သော်။ ဝါ၊ ဝေါ်ဝိမိ၊ ဤဇာနာဟိမံ စသောအစီအရင်ကို။ သော၊ ထိုသူသည်။ နောစေလဇ္ဇေထ၊ အကယ်၍မသိငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့မသိခဲ့သော်။ သော၊ ထိုသူကို။ ဣမံ၊ ဤဝတ္ထုကို။ ဆဒ္ဒေဟိ၊ စွန့်ချေလော့ဟူ၍။ သံသိယော၊ ဆိုအပ်၏။ ဝေမ္မိ၊ လည်း။ သော၊ ထိုစွန့်တတ်သောသူကို။ နောစေလဇ္ဇေထ၊ အကယ်၍ မရငြားအံ့။ ဝါ၊ ဝေမ္မိ၊ လည်း။ သော၊ ထိုသူသည်။ နောစေလဇ္ဇေထ၊ အကယ်၍စွန့်ခြင်းကိုမသိငြားအံ့။ အထ၊ ထိုသို့စွန့်ခြင်းကိုမသိသည်ရှိသော်။ သမ္မတော၊ ငါးပါးအင်္ဂါပြည့်စုံစွာ သမုတ်အပ်သော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဆဒ္ဒေယျ၊ ရာ၏။ ။[သမ္ဘန်။]

[လဇ္ဇေထ ကား-ကမ္မရှပ်, ကတ္တာရှပ်နှစ်ပါးသင့်၊ ကတ္တာရှပ်၌ လဘာဝတ် ဥဏာတ္ထ၊ ဒိဝါဒိဂိ၏ကား။]

၉။ တောနိ ဒုတိယံ ပတ္တံ၊ သံယေ သေသာနိ လဇ္ဇရေ။
သံယေကသ္မိံ ဂဏော ဝတ္တုံ၊လဇ္ဇံ ဘာသန္တရေန ပိ။

၉။ တောနိ၊ ထိုခံသော ရှေ့ဌေ,ဖလယ်သော ရှေ့ဌေတို့ကိုဂင်း။ ဒုတိယံ၊ သော။ ပတ္တံ၊ ငါးဘွဲ့မပြည့်သောသပိတ်ရှိလျက် တောင်းအပ်သော သပိတ်ကို ဂင်း။ သံယေ၊ သံယာ့အထံ၌။ နိဿဇ္ဇိတုံ၊ ၄ါ။ [ထည့်။] လဇ္ဇရေ၊ ရအပ်ကုန်၏။သေသာနိ၊ကြွင်းကုန်သောသက်နှံးစသည်တို့ကို။ သံယေကသ္မိံ ဂဏော၊ သံယာ,တပါးပုဂ္ဂိုလ်,နှစ်ပါးသုံးပါးသောဂိုဏ်း၌။ နိဿဇ္ဇိတုံ၊ ၄ါ။ [ထည့်။] လဇ္ဇရေ၊ ကုန်၏။ ဘာသန္တရေနပိ၊ မာဂဓဘာသာမှတပါးသောဘာသာအထူးဖြင့်လည်း။ ဝတ္တုံ၊ ဤသက်နှံးကိုစွန့်အပ်၏ စသည်ဖြင့်ဆိုခြင်းကို။ လဇ္ဇံ၊ ရအပ်၏။

[ဝတ္တုံ-ပုဒ်ကိုဒီပကနည်းပြု၍လည်း ဋီကာသစ်၌ယောဇနာ၏။]

၁၀။ အဟံ ဘန္တေ နာနပ္ပကာရကံ ကယဝိက္ကယံ သမာပဇ္ဇိံ၊ဣဒံ မေ ဘန္တေ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။အယံ မေ ဘန္တေ ပတ္တော ဒသာဟာ-တိက္ကန္တော နိဿဂ္ဂိယော။ ။အယံ မေ ဘန္တေ ပတ္တော ဥနပဉ္စဗန္ဓနေန ပတ္တေန စေတာပိတော နိဿဂ္ဂိယော၊ဣမာဟံ သံဃဿ နိဿဇ္ဇာ-မိတိ။

၁၁။ နိဿဇ္ဇိတ္တွာန ဒေသေယျ၊ အာပတ္တိံ ပတ္တဂါဟကံ။
သမ္မနိတ္တွာန သံဃဿ၊ပတ္တန္တံ တဿ ဒါပယေ။ ။

၁၀-၁၁။ နာနပ္ပကာရကံ၊ သက်နှံးစသောအားဖြင့် များစွာသော။ ကယဝိက္ကယံ၊ ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကိုရောင်းဝယ်ခြင်းသို့။ သမာပဇ္ဇိံ၊ရောက်ပြီ။ ဣဒံ၊

ဤရောင်းဝယ်အပ်သော ကပ္ပိယဘဏ္ဍာကို။နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ။အယံပတ္တော၊ ကို။ ဒသာဟာတိက္ကန္တော၊ ၍။ နိဿဂ္ဂိယော၊ ၏။ အယံပတ္တော၊ ကို။ ဥနပဉ္စ ဗန္ဓနေနပတ္တေန၊ ငါးဘွဲ့မပြည့်သောသပိတ်ရှိသဖြင့်။စေတာပိတော၊ တောင်း အပ်ရကား။ နိဿဂ္ဂိယော၊ ၏။ အဟံ၊သည်။ ဣမံ၊ ဤသပိတ်ကို။ သံဃဿ၊ အား။ နိဿဇ္ဇာမိတိ၊ ဟူ၍။ နိဿဇ္ဇိတ္တာန၊ ၍။ အာပတ္တိံ၊ ကို။ ဒေသေယျ၊ ရာ၏။ ပတ္တဂါဟက၊ ငါးပါးအင်္ဂါပြည့်စုံစွာသော သပိတ်ခံရဟန်းကို။ သမ္မနိ ကွာန၊ သမုတ်၍။ သံဃဿ၊ သပိတ်စွန့်ရာ စည်းဝေးလာသော သံဃာ၏။ ပတ္တန္တိ၊ အယုတ်ဆုံးသပိတ်ကို။ တဿ၊ ထိုတောင်းသောသပိတ်ကို စွန့်သော ရဟန်းအား။ ဒါပယေ၊ မထေရ်ကြီးမှစ၍လဲကာပေးစေရာ၏။

၁၂။ ဣဒံ မေ ဘန္တေ ဘေသဇ္ဇံ သတ္တာဟာတိက္ကန္တံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ ဣဒံ မေဘန္တေ ဝဿိကသာဋိကစီဝရံ အတိရေကမာသေ သေသေ ဂိမှာနေ ပရိယိဋ္ဌံ၊ အတိရေကမုမာသေ သေသေ ဂိမှာနေ ကတ္တာ ပရိဒဟိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ ဘိက္ခုဿ သာမံ ဒတ္တာ ပုန အစ္ဆိန္နံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ သာမံ သုတ္တံ ဝိညာပေတ္တာ တန္တဝါယေဟိ ဝါယာပိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ ပုဗ္ဗေ အပ္ပဝါရိတဿ အညာတကဿ ဂဟပတိ-ကဿ တန္တဝါယေ ဥပသင်္ကမိတ္တာ ဝိကပ္ပံ အာပန္နံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ အစ္စေကစီဝရံ စီဝရကာလသမယံ အတိက္ကာမိတံ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ အတိရေကဆာရတ္တံ ဝိပ္ပဝုတ္ထံ အညတြ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ နိဿဂ္ဂိယံ။ ။ဣဒံ မေ ဘန္တေ ဇာနံ သံယိကံ လာဘံ ပရိဏတံ အတ္တနော ပရိဏာမိတံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဣမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိတိ။

သေသံ သဗ္ဗံ ယထာယောဂံ၊ အာဒိမှိ ဝိယ ယောဇယေ။ ။

၁၂။ ဣဒံဘေသဇ္ဇံ၊ကို။ သတ္တာဟာတိက္ကန္တံ၊ ၍။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ။ဣဒံ ဝဿိကသာဋိကစီဝရံ၊ ကို။ အတိရေကမာသေသေသေ၊ တလထက်အလွန် ကြင်းသေးသော။ ဂိမှာနေ၊ ၌။ ဝါ၊ ဂိမှာနေ၊ သည်။ အတိရေကမုမာ သေသေသေ၊ လျက်။ ဝါ၊ စဉ်။ပရိယိဋ္ဌံ၊ ရှာအပ်သည်ဖြစ်၍။အတိရေကမုမာ သေသေသေ၊ လခွဲထက်အလွန် ကြင်းသေးသော။ ဂိမှာနေ၊ ၌။ ကတ္တာ၊ ဖွပ် ဆုံးလိုးဖြတ် တည်းစပ်ချုပ်ဆိုး ဖိန္ဒုထိုး၍။ ပရိဒဟိတံ၊ ဝတ်အပ်ရကား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ။ဘိက္ခုဿ၊အား။ သာမံ၊ တိုင်။ဒတ္တာ၊ ၍။ အစ္ဆိန္နံ၊ လုအပ်

ရကား။ နိသဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ။သာမံ၊ တိုင်။ သုတ္တံ၊ ကို။ ဝိညာပေတွာ၊ ၍။ တန္တ၀ါယေ၊တို့ကို။ သာမံဝိညာပေတွာ၊ ၍။ ၀ါယာ၀ိတံ၊ ရက်စေအပ်ရကား။ နိသဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ။ပုဗ္ဗေ၊ ၌။ အပ္ပ၀ါရိတသ၊ သော။ အညာတကသ၊ သော။ ဂဟပတိကသ၊ ၏။ တန္တ၀ါယေ၊ တို့သို့။ ဥပသက်မိတွာ၊ ၍။ ဝိကပ္ပံ၊ သို့။ အာပန္နံ၊ ၍။ နိသဂ္ဂိယံ၊ ၏။ ။ဣဒံအစ္စေ၊ကစီ၀ရံ၊ ခရီးသွားလာ ဖျားနာ ပြင်း၀ှန် ကိုယ်၀နှင့်ရင့်မာ သဒ္ဓါအသစ် ဖြစ်သူရှင်မော အဆောတလျင် ရှောင်းတခင်လှူအပ်သော ဤသက်နှီးကို။ စီ၀ရကာလသမယံ၊ သက်နှီးကာလ အခါကို။ အတိက္ကာမိတံ၊ ၍။ နိသဂ္ဂိယံ၊ ၏။

[အရေးကန့်လန့်၊ ဟန့်ပါကောင်းလျက်၊ ရှောင်းတခင်ခင်-ဟူသည်ကို ရှု၍ ရှောင်းတခင်ကို ရေးသားရှုတ်ဘတ်ပါ။]

ဘိက္ခု၊သမ္မု၊တိယာ၊ ကို။ အညတြ၊ ၍။ အတိရေကဆာရတ္တံ၊ ခြောက်ညဉ့် ထက်အလွန်။ ဝိပ္ပ၀ုတ္ထံ၊ ကင်း၍နေအပ်ရကား။ နိသဂ္ဂိယံ၊၏။ ။ပရိဏာတံ၊ သံယာသို့ညွှတ်လေပြီးသော။ သံယိကံ၊ တခုသောအခြင်းအရာဖြင့် သံယာ၏ ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဣဒံလာဘံ၊ ကို။ ဇာနံ၊ သိလျက်။ မေ၊သည်။ အတ္တနော၊သို့။ ပရိဏာမိတံ၊ ညွှတ်စေအပ်ရကား။နိသဂ္ဂိယံ၊၏။ အဟံ၊သည်။ဣဒံ၊ဤလာဘ်ကို။ အာယသ္မတော၊ အား။ နိသဇ္ဇာမိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ဤသို့အစရှိသော။ သေသံ၊သော။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံသောစကားအစဉ်ကို။ ယထာယောဂံ၊ယှဉ်သင့်တိုင်းကို မလွန်ဘဲ။အာ၀ဒိမှိ၀ိယ၊အစနိသဂ္ဂိ၌ကဲ့သို့။ယောဇယေ၊ယှဉ်လေမင်း၊ ယှဉ်ထိုက်၏၊ယှဉ်စွမ်းနိုင်လောက်ပြီ။

[ဝိ၀ိ,အရဟ, သတ္တိသုံးနက်သင့်။ ဣမာနိမေ။ ပ။ အာယသ္မတောဒမ္မိတိ-ဟူသောစကားရှည်ကိုရည်၍ သေသံ။ပ။ယောဇယေမိန့်သည်။]

[နိသဂ္ဂိပါစိတ္တိဒေသနာကို ပြပြီး၍ သုဒ္ဓပါစိတ္တိဒေသနာစသည်ကို အဟံ ဘန္တေစသည်ဖြင့်ပြသည်။]

၁၃။ အဟံ ဘန္တေ ကေ၊ ပါစိတ္တိယာပတ္တိ၊ အာပဇ္ဇိံ၊ ဒွေ သမ္မဟုလာ ပါစိတ္တိယာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ။ ။ဂါရယှံ ဘန္တေ ဓမ္မံ အာပဇ္ဇိံ အသပ္ပါယံပါဋိဒေသနိယံ။ ။တံ ပဋိဒေသေမိတိ၊ တေန ပဿသိ အာ၀ုသော တံ ဓမ္မန္တိ ၀တ္တေဗ္ဗံ။ ။အဟံ ဘန္တေ ကေ၊ ဒုက္ကဋာပတ္တိ၊ အာပဇ္ဇိံ၊ ဒွေ သမ္မဟုလာ ဒုက္ကဋာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ။ ။အဟံ ဘန္တေ ကေ၊ ဒုဗ္ဘာသိတာပတ္တိ၊ အာပဇ္ဇိံ၊ဒွေ သမ္မဟုလာ ဒုဗ္ဘာသိ-တာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ၊ တာ တုမှမူလေ ပဋိဒေသေမိတိ။ ။အဟံ ဘန္တေ ဒွေ နာနာ ၀တ္ထုကာ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိံ၊

သမ္မဟုလာ နာနာဝတ္ထုကာ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ၊ တာ တုမ္ဟမူလေ ပဋိဒေသေမိတိ ဝတ္တာ၊ တေန ပဿသိ အာဝုသော တာ အာပတ္တိယောတိ ဝုတ္တေ၊ အာမ ဘန္တေ ပဿာမိတိ ဝတ္တာ၊ ပုန တေန အာယတိ အာဝုသော သံဝရေယျာသီတိ ဝုတ္တေ၊ သာဓု သုဋ္ဌု ဘန္တေ သံဝရိဿာမိတိ ဝတ္တဗ္ဗံ။

၁၃။ ကေပါစိတ္တိယာပတ္တိ၊သို့။အာပဇ္ဇိ၊ပြီ။ဒွေ၊ကုန်သော။သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ ပါစိတ္တိယာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိ၊ပြီ။ ဘန္တေ၊ရား။ အဟံ၊ သည်။ဂါရယှံ၊ ကဲ့ရဲ့အပ်သော။ အသပ္ပါယံ၊မလျောက်ပတ်သော။ ပါဋိဒေသ နိယံ၊အမည်ရှိသော။ ဓမ္မံ။ အာပတ်သို့။အာပဇ္ဇိ၊ပြီ။ တံ၊ ထိုပါဋိဒေသနိအာ ပတ်ကို။ပဋိဒေသေမိ၊၏။ ဣတိ၊ ဤသို့ကြားသည်ရှိသော်။တေန၊ထိုဒေသနာခံ သောရဟန်းသည်။ အာဝုသော၊ သျှင်။ တံဓမ္မံ၊ ထိုပါဋိဒေသနိအာပတ်ကို။ ပဿသိ၊ရှုပေ၏။ ပြုပေ၏။ ကြည့်ပေ၏။မြင်ပေ၏။ ဝါ၊ ရှုလော့၊ ရှုကာမူ။ ဣတိ၊ သို့။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။

[အညာပတ္တိဒေသနာနယတော ပါဌေ့ဣဿ ဒေသေတဗ္ဗာတိ ပါဋိဒေသနိ၊ ဝိတ္ထာရေတံ သမန္တပါသာဒိကာယံ ဂါရယှံ အာဝုသောတိ အာဒိနာဝိ ပဋိဒေ သေတဗ္ဗာကာရဒဿနန္တိ၊ ကခ်ါဝိတရဏိယမ္ပိ တဿာ ဒေသေတဗ္ဗာကာရော ဂါရယှံ အာဝုသောတိ အာဒိနာ နယေန သိက္ခာပဒေယေဝ ဒဿိတောတိ၊ ဤသို့ဝစနတ္ထပြု၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ယခုအခါဒေသနာကြားနည်းဖြင့်ကြား၍ပါဋိဒေ သနိရှိက မထရာဟူမူ-သမ္ဘသဒ္ဒါဖြင့် ဂရုကာပတ္တိပဏ္ဏာသနပင်ဖြစ်သေး၏၊ပါဋိဒေ သနိမှာပဝေဝဟူလို၊ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ဒေသနာကံကြောင့် ပါဋိဒေသနိမမည် သင့်ဟူမူ-ယထာကထဉ္စိဗျုပ္ပတ္တိဟူလို။ ။အဟံဘန္တေ ကေ ပါဋိဒေသနိယာပတ္တိ၊ ဒွေ သမ္မဟုလာ ပါဋိဒေသနိယာ ပတ္တိယော အာပဇ္ဇိ-ဟု အာဘယဂိရိဝါသီတို့ ခုဒ္ဒသိက္ခာဌ္ဌိသောဟူလို။]

ကေဒုက္ကဋာပတ္တိ၊ သို့။ ပ။ ကေဒုဗ္ဘာသိတာပတ္တိ၊ သို့။ ပ။ တာ၊ ထို ဒုဗ္ဘာသိအာပတ်တို့ကို။ တုမ္ဟမူလေ၊ ၌။ ပဋိဒေသေမိ၊ ၏။ ဣတိအာဒိ၊ ကို။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ၏။ [သမ္ဗန်။]

[ကေဝတ္ထုကကိုပြပြီး၍ နာနာဝတ္ထုကကို အဟံဘန္တေစသည်ဖြင့်ပြ၏။]

ဒွေ၊ကုန်သော။နာနာဝတ္ထုကာ၊အထူးထူးသောဝတ္ထု၊ရှိကုန်သော။ပ။သမ္ဘ ဟုလာ၊ကုန်သော။နာနာဝတ္ထုကာ၊ကုန်သော။ ထုလ္လစ္စယာပတ္တိယော၊တို့သို့။ အာပဇ္ဇိ၊ပြီ။ တာ၊တို့ကို။ တုမ္ဟမူလေ၊၌။ ပဋိဒေသေမိ၊၏။ ဣတိဝတ္တာ၊ ဤသို့ ကြားလတ်သော်။ တေန၊ထိုဒေသနာခံသောရဟန်းသည်။ပ။ဝတ္တဗ္ဗံ၊၏။

၁၄။ အဒေသနာဂါမိနိယံ၊ အနာပတ္တိဥ္စ ဒေသိတံ။
နာနာသံဝါသနိဿိမ၊ ဒ္ဒိတာနံ စတုပဥ္စဟိ။
မနုသာ ပကတတ္တာနံ၊ နာနေကာတိ နု ဒေသယေတိ။ ။

၁၄။ အဒေသနာ ဂါမိနိယံ၊ နှုတ်မြွက် ဆန်းသာ ကြားတို့ပါလည်း ကြားရာမရောက် မထမြောက်သောပါရာဇိက, သံဃာဒိသိသ်ကိုရင်း။ အနာပတ္တိဥ္စ၊မသင့်သောအာပတ်ကိုရင်း။ ဒေသိတံ၊ သင့်၍ ကြားပြီးသော လဟုကအာပတ်ကိုရင်း။နဒေသယေ၊သံဃာ, ဂိုဏ်း,ပုဂ္ဂိုလ်အား မကြားရာ။ နာနာသံဝါသ နိဿိမဒ္ဒိတာနံ၊ လဒ္ဓိနာနာ သံဝါသကရဟန်း, သိမ်ပ၌တည်သော ရဟန်းတို့အား။ နဒေသယေ၊ရာ။စတုပဥ္စဟိ၊လေးပါး, ငါးပါးသော ရဟန်းတို့နှင့် တကွ။နဒေသယေ၊ရာ။ မနုသာ၊ နှုတ်မမြွက်ပါ စိတ်ဖြင့်သာလျှင်။ နဒေသယေ၊ရာ။အပကတတ္တာနံ၊ အဆိုးရောက်ပြား သုံးပါးနှင်ထုတ် ဥပုသ်ပဝါရကာ ချန်ကာထားအပ် ပကတတ်မဟုတ်သောသူတို့၏။ သန္ဓိကေ၊၌။ နဒေသယေ၊ရာ။နာနာ၊ အထူးအပြားများသောအာပတ်တို့ကို။ ကောတိ၊တခုသော အာပတ်ဟူ၍။ နဒေသယေ၊ရာ။

[ဤ၌အဒေသနာ။ပ။ဒေသိတံ-ဖြင့် အာပတ်အားဖြင့် မကြားရာသည်ကိုပြ၏၊ နာနာသံဝါသနိဿိမဒ္ဒိတာနံ အပကတတ္တာနံ-ဖြင့် ပဋ္ဌဝါဟကပုဂ္ဂိုလ် အားဖြင့် မကြားရာသည်ကိုပြ၏၊ နာနာသံဝါသကို လဒ္ဓိနာနာသံဝါသကယူ၊ကမ္မနာနာသံဝါသက, ဥက္ခိတ္တကသုံးပါးကို အပကတတ္တာနံဖြင့်ယူ၊ နိဿိမဒ္ဒိတကိုခဏ္ဍသိမ်, သိမန္တရိကဒ္ဒစသည်ဖြင့်ယူ၊ မာဌကသိမာယံ ဟိ ဒ္ဒိတေန သိမန္တရိကာယဝါ ဒ္ဒိတသ သိမန္တရိကာ ယဝါ ဒ္ဒေါန အဝိပ္ပဝါသသိမာယ ဒ္ဒိတသ၀ိ အာပတ္တိ ဒေသေတုံ နု ဝဋ္ဋတိ။ ၊ပရိဝါအဋ္ဌကထာ-ဥပါလိပဉ္စကဒိဋ္ဌာဝိကမ္မဝဂ်။]

[စတုပဥ္စဟိ-ဖြင့်ဒေသကဏ်အစွမ်းဖြင့် မကြားရာသည်ကိုပြ၏၊နှစ်ပါး, သုံးပါးကား တပြိုင်နက်ကြားရ၏၊မနုသာ-ဖြင့် မာနသိကပယောဂဖြင့် မကြားရာသည်ကို,နာနေကာတိ-ဖြင့် ဝါစသိကပယောဂဖြင့် မကြားရာသည်ကိုပြ၏၊ ဟတ္ထမုဒ္ဒစသော ကာယိကပယောဂကား ပါ၌, အဋ္ဌကထာ, ဋီကာမလာ၊ အဒေသနာသာမည်ဖြင့်ယူ။]

ဒေသနာပြီး၏။

၄၃-ဆန္ဒဝါနာဝဒိ

၁။ ဘေရိ ယဏ္ဍိ ပတာဠေတ္ဝာ၊ ကမ္မပ္ပတ္တေ သမာဂတေ။
သံယေ ဟရေယျ ဆန္ဒံ ဝါ၊ ပါရိသုဒ္ဓိं ပဝါရကံ။ ။

၁။ ဆန္ဒဒါနာဒိတိ၊ ကား။ ဘေရိုံပတာဌေတွာ၊ စည်ကြီးခတ်တီး ဆော်ရွှမ်း၍။ ယဏ္ဍီပတာဌေတွာ၊ ကျောက်စည်ထိုး၍။ ကမ္မပ္ပတ္တော၊ ဥပုသ်စသော ကံအားလျောက်ပတ်သော။ သံဃေ၊ စတုဝဏ်စသော သံဃာသည်။ သမာဂတော၊အညီအညွတ်စည်းဝေးလတ်သော်။ ဆန္ဒံဝါ၊ကိုဝင်း။ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ကိုဝင်း။ ပဝါရဏံ၊ ကိုဝင်း။ ဟရေယျ၊ ဆောင်ရာ၏။

[ပေးမှဆောင်ရ ရကား ပေးနည်းကို ကေံစသည်ဖြင့်ပြ၏။]

၂။ ကေံ ဘိက္ခုံ ဥပဂ္ဂမ္မ၊ နိသီဒိတ္တာ ဥက္ကုဋိကံ။
အဥ္ဇလိ ပဂ္ဂဏှိတ္တာန၊ ဒေဒေ ဆန္ဒံ ဝိစက္ခဏော။ ။
ဆန္ဒံ ဒမ္မိ၊ဆန္ဒံ မေ ဟရ၊ ဆန္ဒံ မေ အာရောစေဟိတိ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ။
ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒေန္တေန ပါရိသုဒ္ဓိံ ဒမ္မိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိံ မေ ဟရ၊ ပါရိသုဒ္ဓိံ မေ အာရောစေဟိတိ ဝတ္တဗ္ဗံ။

၂။ ကေံဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတယောက်သို့။ ဥပဂ္ဂမ္မ၊ ကပ်၍။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ကြောင့်။ နိသီဒိတ္တာ၊ ၍။ အဥ္ဇလိ၊ ကို။ ပဂ္ဂဏှိတ္တာန၊ ၍။ ဝိစက္ခဏော၊ ပညာရှိသောရဟန်းသည်။ဆန္ဒံ၊ကို။ဒေဒေ၊ပေးရာ၏။ဆန္ဒံ၊ကို။ဒမ္မိ၊၏။မေ၊၏။ဆန္ဒံ၊ကို။ ဟရ၊သံယာ့ဘောင်သို့ဆောင်ပါလေ။ မေ၊၏။ဆန္ဒံ၊ကို။အာရောစေဟိ၊ သံယာ အားကြားပါလေ။ဟုတိ၊သို့။ဝတ္တဗ္ဗံ၊၏။

ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ ဒေန္တေန၊ ပေးသောရဟန်းသည်။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ ဒမ္မိ၊ ၏။မေ၊၏။ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ဟရ၊ လေ။ဝါ၊မေ၊ သည်။ဒိန္နံ၊ သော။ ပ'ါရိသုဒ္ဓိံ၊ကို။ ဟရ၊လေ။မေ၊၏။ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ကို။အာရောစေဟိ၊လေ။ဝါ၊မေ၊သည်။ဒိန္နံ၊သော။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ကို။သံဃဿ၊အား။ဝါ၊ကို။အာရောစေဟိ၊လေ။ဟုတိဝတ္တဗ္ဗံ၊၏။

[သံဃဿ-ဟူသော ပါဠိသေသအဏ္ဍာဟာရလုတ္ထ နိဒ္ဒိဋ္ဌဂ.မျမာန်ကား-ရုစ ဓာတ်သည် နှစ်ပါးသောကံ, သမ္ပဒါန်ကိုင့်ရကား ကမ္မာဓိပ္ပေါတသမ္ပဒါန်တည်း။]

၃။ ပါရိသုဒ္ဓိပ္ပဒါနေန၊ သမ္မာဒေတိ ဥပေါသထံ။
သံဃဿ အတ္တနော စာပိ၊ သေသကမ္မံ ဝိဗာဓတိ။ ။

၄။ ဆန္ဒဒါနေန သံဃဿ၊ ဒ္ဝယံ သာဓေတိ နာတ္တနော။
တသ္မာဟိ ဆန္ဒံ ဒေန္တေန၊ ဒါတဗ္ဗာ ပါရိသုဒ္ဓိ ဝိ။ ။

၃-၄။ ပါရိ သုဒ္ဓိပ္ပ ဒါနေန၊ ပါရိသုဒ္ဓိကို ပေးသဖြင့်။ သံဃဿ၊ ၏ရင်း။ အတ္တနောစာပိ၊ ၏ရင်း။ ဥပေါသထံ၊ဥပုသ်ကံကို။ သမ္မာဒေတိ၊ပြည့်စုံစေ၏။ သေသကမ္မံ၊ဥပုသ်ကံမှကြွင်းသောကံကို။ ဝိဗာဓတိ၊ဝဂ်ဖြစ်သောအားဖြင့် တားမြစ်၏။ ဆန္ဒဒါနေန၊ဖြင့်။သံဃဿ၊၏။ဒ္ဝယံ၊ နှစ်ပါးသောဥပုသ်ကံ,ကြွင်းသော

ကံကို။ သာဓေတိ၏။ အတ္တနောဝ၏။ ဥပေါသထံကို။ [ထည့်။] နသာဓေတိ၊ စေ။ တသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ ဆန္ဒံကို။ ဒေန္တေန၊ ပေးသောရဟန်းသည်။ ပါရိသုဒ္ဓိပိ၊ကိုလည်း။ဒါတဗ္ဗာ၊ပေးသင့်၏။ပေးရမည်။ ပေးလေ။

၅။ ဟရေယျောကော ဗဟုနမ္ပိ၊ ပရမ္မုခ နာ ဟာရယေ။
ပရမ္မုခဟဒ္ဒာ ဆန္ဒ၊ပါရိသုဒ္ဓိ နာ ဂစ္ဆတိ။ ။

၅။ ဧကော၊ တယောက်သောရဟန်းသည်။ ဗဟုနမ္ပိ၊ များစွာသောသူတို့၏လည်း။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ'၊ကို။[ထည့်။] ဟရေယျ၊ရာ၏။ပရမ္မုခ၊ အဆင့်ဆင့်။ ဝါ၊ပရာ၊ တယောက်မှ။ပရံ၊တယောက်သို့။ နဟာရယေ၊ မဆောင်ရာ။ ပရမ္မုခဟဒ္ဒာ၊တယောက်မှတယောက်သို့ ဆောင်အပ်သော။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိ၊သည်။ နဂစ္ဆတိ၊ မရောက်,မသွား,မလာ,မလိုက်။

[ဤ၅နောက်ထက်ဝက်ကား ရှေးထက်ဝက်၏အနက်ကို ပြီးစေသော ဝိသေသဒ္ဒအတ္ထန္တရရှာသာ လက်ဘရဝက်ဝုတ္တိတည်း။]

၆။ သဗ္ဗုပစာရံ ကတ္တာန၊ ဧဝံ ဒေယျာ ပဝါရဏာ။ ။

ပဝါရဏံ ဒမ္မိ၊ ပဝါရဏံ မေ ဟရ၊ ပဝါရဏံ မေ အာရောစေဟိ၊ မမတ္ထာယ ပဝါရေဟိတိ။

၆။ သဗ္ဗုပစာရံ၊ကေံဘိက္ခုံ ဥပဂ္ဂမ္မစသော ခပ်သိမ်းသော ပဝါရဏာပစာကို။ကတ္တာန၊၍။ ပဝါရဏံ။ပ။ ပဝါရေဟိတိ၊ ဟိဟူ၍။ ဧဝံ၊သို့။ ပဝါရဏာ၊ ကို။ ဒေယျာ၊ ပေးရမည်,ပေးလေ။ ပဝါရဏံ၊ကို။ ဒမ္မိ၊ ၏။ပ။ မမတ္ထာယ၊ ငါ၏အကျိုးငှါ။ပဝါရေဟိ၊ဘိတ်ပါလေ။

၇။ အာရောစေတ္တာထ သော သံဃံ၊ ပဝါရေယျောဝမာဂတော။

ဣတ္ထန္နာမော ဘန္တေ သံဃံ ပဝါရေတိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္သယ ဝါ ဝဒတု တံ သံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ပဿန္တော ပဋိကရိဿတိတိ။

၇။ အာဂတော၊ ပဝါရဏာကို ဆောင်၍လာသော။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ အာရောစေတ္တာ၊ ပဝါရဏာဆောင်ခဲ့သည်ကို သံဃာအား၊ကြား၍။ အထ၊ ထိုကြားပြီးသောအခါ၌။ သံဃံ၊ကို။ ဣတ္ထန္နာမော။ပ။ ပဋိကရိဿတိတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ပဝါရေယျ၊ ဘိတ်ရာ၏။ ဘန္တေ၊ တို့။ ဣတ္ထန္နာမော၊ ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည်။ သံဃံ၊ကို။ပဝါရေတိ၊ဘိတ်၏။ သံဃော၊သည်။ ဒိဋ္ဌေနဝါ၊ မြင်သ ဖြင့်ရင်း။ သုတေနဝါ၊ ကြားသဖြင့်ရင်း။ ပရိသင်္သယဝါ၊ ယုံမှားသင်္သယရှိရှာ

သဖြင့်ရင်း။ တံဘိက္ခုံ၊ ကို။ အနုကမ္ပံ၊ နှလုံးတုန်ဖိမ့် သိမ့်သိမ့်လှုပ်ခါ ကရုဏာ လွန်ပြင်း သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊အကြောင်းပြု၍။ ဝဒတု၊ ဆိုတော်မူလေ့။ ပဿန္တော၊ အပြစ်ကိုမြင်သည်ရှိသော်။ ဝါ၊ အပြစ်ကိုရှု၍။ ပဋိကရိသတိ၊ ကုလတ္တံ့။

၇။ ၇ဟေတ္မာ ပါရိသုဒ္ဓိ ဝါ၊ ဆန္ဒံ ဝါ ဝိ ပဝါရဏံ။
ဟာရကော သံယမပ္ပတ္တာ၊ ဝိဇ္ဇာမေယျ မရေယျ ဝါ။ ။

၉။ သာမဏေရာဒိဘာဝံ ဝါ၊ ပဋိဇာနေယျ နာဟဋာ။
ပတ္တာ သံယံ တထာ ဟေယျ၊အာဟဋာ ဟောတိ ဟာရကော။ ။

၇-၉။ ဟာရကော၊ ဆောင်တတ်သောရဟန်းသည်။ ပါရိသုဒ္ဓိ ဝါ၊ ကိုဌင်း။ ဆန္ဒံ ဝါ ပိ၊ကိုဌင်း။ ပဝါရဏံ၊ကိုဌင်း။ ၇ဟေတ္မာ၊ဆောင်ယူခဲ့၍။ သံယံ၊ သို့။ အပ္ပတ္တာ၊ မရောက်မူ၍။ ဝိဇ္ဇာမေယျ၊ လူမူလည်းထွက်ခဲ့အုံ့။ မရေယျ ဝါ၊ သေမူလည်းသေခဲ့အုံ့။ သာမဏေရာဒိဘာဝံ ဝါ၊ သာမဏေစသည်၏ အဖြစ်ကိုမူလည်း။ ပဋိဇာနေယျ၊ ဝန်ခံခဲ့အုံ့။ နာဟဋာ၊ ဆန္ဒစသည်ကို ဆောင်အပ်သည်မမည်။ဟာရကော၊ ဆောင်တတ်သောရဟန်းသည်။ သံယံ၊သို့။ ပတ္တာ၊၍။ တထာ၊ ထိုအတူ လူထွက်ခြင်းစသည်ဖြင့်။ ဟေယျ၊ ဖြစ်ငြားအုံ့။ အာဟဋာ။ ဆန္ဒစသည်ကို ဆောင်အပ်သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

၁၀။ သံယပ္ပတ္တော ပမတ္တော ဝါ၊သုတ္တော နာရောစယေယျ ဝါ။
အနာပတ္တိ ဝ သဠ္ဠိစ္စ၊နာရောစေန္တသ ဒုက္ကဋန္တိ။ ။

၁၀။ သံယပ္ပတ္တော၊ သံယာသို့ရောက်လျက်။ ပမတ္တောဝါ၊ မေ့လျော့သည်ဖြစ်၍ဌင်း။ သုတ္တောဝါ၊ အိပ်ပျော်သည်ဖြစ်၍ဌင်း။ နာရောစယေယျဝါ၊ ဆန္ဒ, ပါရိသုဒ္ဓိ,ပဝါရဏာကိုလည်း မကြားငြားအုံ့။ နပဝါရေယျဝါ၊ ပေးလိုက်တိုင်းမူလည်းမဘိတ်ငြားအုံ့။ [ဝါသဒ္ဒါဖြင့်ယူ။] အနာပတ္တိဝ၊ အာပတ်မသင့်သည်သာတည်း။သဠ္ဠိစ္စ၊ မကြားလိုသောစေတနာရှိသည်ဖြစ်၍။ နာရောစေန္တသ၊ ဆန္ဒ,ပါရိသုဒ္ဓိ,ပဝါရဏာကိုမကြား-မဘိတ်သော ရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။

[ဋီကာ၌နှာမော ဘန္တေ-စသည်ဖြင့် မဘိတ်ခြင်းသည်လည်း နာရောစနပင်ဖြစ်၍ အပဝါရဏာလည်း အနာရောစေန္တသပုဒ်၌ ဝင်သည်။ ။အနာပတ္တိ ဝါတိ အနာပတ္တိဝေ။ ။ဋီကာဟောင်း။ အနာပတ္တိစာတိ သမ္ဘန္ဓော၊ စသဒ္ဒေါ ပါရိသုဒ္ဓိဟရဏံ သမ္ပိလ္လောတိ။ ၊ဋီကာသစ်။ ဋီကာဟောင်းနည်းသင့်၏။]

ဆန္ဒဒါနာဒိပြီး၏။

၄၄-ဥပေါသထ

၁။ ဒုဝေ ဥပေါသထာ စာတု၊ ဒ္ဒသော ပန္နရသော ဇုတိ။
သုတ္တုဒ္ဒေသမဓိဋ္ဌာန၊ ပါရိသုဒ္ဓိဝသာ တယော။ ။

၁။ ဥပေါသထောတိ၊ ကား။ ဥပေါသထာ၊ တို့သည်။ စာတုဒ္ဒသော၊ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသီဥပုသ်။ ဇုတိ၊ သို့။ ဒုဝေ၊ ရလွယ်, ဖြစ်လွယ်သောနေ့အားဖြင့် နှစ်ပါးတို့တည်း။ သုတ္တုဒ္ဒေသမဓိဋ္ဌာနပါရိသုဒ္ဓိ ဝသာ၊ သုတ္တုဒ္ဒေသ,အဓိဋ္ဌာန်,ပါရိသုဒ္ဓိကိုကြားခြင်းဟူသော ကတ္တားဗျာဝကာ ရ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ တယော၊ သုံးပါးတို့တည်း။

၂။ သုတ္တုဒ္ဒေသော၀ သံယသ၊ အဓိဋ္ဌာနဥပေါသထော။
ပုဂ္ဂလသော၀ သေသာနံ၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော။ ။

၂။ သုတ္တုဒ္ဒေသော၀၊ သုတ္တုဒ္ဒေသ ဥပုသ်ကိုသာလျှင်။ သံယသ၊ သံယာသည်။ ကတော၊ ပြုအပ်၏။ ၀ါ၊ သုတ္တုဒ္ဒေသော၊ ကို။ သံယသေ၀၊ သည်သာလျှင်။ ကတော၊ ၏။ ပုဂ္ဂလသော၀၊ သည်သာလျှင်။ အဓိဋ္ဌာန ဥပေါသထော၊ ကို။ ကတော၊ ၏။ သေသာနံ၊ ကြွင်းကုန်သော နှစ်ယောက် သုံးယောက်သော ဂိုဏ်းတို့သည်။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထောကို။ ကတော၊ ၏။ ဇုတိ၊သို့။ တယော၊ ကာရကအားဖြင့် သုံးပါးတို့တည်း။ [သမ္မန်။]

၃။ ပုဗ္ဗကိစ္စော စ ကရဏော၊ပတ္တကလ္လ သမာနိတော။
သုတ္တံ ဥဒ္ဒိသတိ သံယော၊ ပဋ္ဌမော သော ဝိဘာ၀ိတော။ ။

၃။ ပုဗ္ဗကိစ္စောစကရဏော၊ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိစသော ပုဗ္ဗကိစ္စ၀ါးပါး,သမ္မဇ္ဇနီ စသောပုဗ္ဗကရဏလေးပါးသည်ရင်း။ ပတ္တကလ္လ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ဥပုသ်သည်ရင်း။ သမာနိတော၊ ကောင်းစွာဖြစ်သည် ရှိသော်။ သံယော၊ သံယာသည်။ သုတ္တံ၊ ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဒိသတိ၊ ပြ၏။ သောသုတ္တုဒ္ဒေသော၊ ထိုပြအပ်သော ပါတိမောက်ကို။ ပဋ္ဌမော၊ နိဒါနုဒ္ဒေသ စသော ၀ါးပါးအပြားဖြင့်။ ဝိဘာ၀ိတော၊ ပြအပ်၏။

၄။ ဝိနာန္တရာယံ သခ်ေပေနုဒ္ဒေသော ဝိနိ၀ါရိတော။
ထေရော၀ ဇုသရော ဒ္ဒိသု၊ဥဒ္ဒေသေသ္ဝတ္ထ တီသု ၀ါ။
ဝိသဒေသုတိ ၀ုတ္တတ္တာ၊ အ၀တ္တန္တေ ပိ ၀ဋ္ဋတိ။ ။

၄။ အန္တရာယံ၊ အန္တရာယ်ဆယ်ပါးကို။ ဝိနာ၊ ၍။ သခ်ေပေန၊ ဖြင့်။ ဥဒ္ဒေသော၊ ပါတိမောက်ပြခြင်းကို။ ဝိနိ၀ါရိတော၊ မြစ်အပ်၏။ ထေ၊ ဤပါတိ

မောက္ခုဒ္ဒေသ၀ါးပါးတို့တွင်။ ဒွိသုဝါ၊ နိဒါန်း,ပါရာဇိကအားဖြင့် နှစ်ပါး လည်းဖြစ်ကုန်သော။ တိသုဝါ၊ နိဒါန်း, ပါရာဇိက, သံဃာဒိသိသ်အားဖြင့် သုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ဥဒ္ဒေသေသု၊ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒေသတို့သည်ကား။ ဝိသဒေသု၊ သန့်ရှင်းကုန်သည်ရှိသော်။ထေရော၀၊မထေရ်ကြီးသည်သာလျှင်။ ဣသရော၊ အစိုးရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တတ္တာ၊ အဋ္ဌကထာ၌ မိန့်အပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အ၀တ္တန္တေ ပိ၊ မထေရ်ကြီးအား အကျယ် နှုတ်မတက်သော် ၎င်း။ တေဟာ၀ဗ္ဘာတိ၊ တေဟာ၀ဗ္ဘဟု၍။ ဝုတ္တတ္တာ၊ ပါဋိဌ်ဟောတော်မူ သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ကဿစုဒ္ဒေသကဿ၊ တစုံတယောက်သောပါတိ မောက္ခုဒ္ဒေသကအား။အ၀တ္တန္တေ ပိ၊သော်၎င်း။ ၀ါ၊အန္တရာယ်ဆယ်ပါးမဖြစ် သော်၎င်း။သခ်ေပန၊ ဖြင့်။ဥဒ္ဒေသော၊ သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊အပ်၏။၀ါ၊ အ၀တ္တန္တေ၊ မထေရ်ကြီးအား နှစ်ပါးသောဥဒ္ဒေသမျှနှုတ်မတက်ခဲ့သော်။ ဗျတ္တာ၀ေယ္ယ၊ ဗျတ္တပဋိဗလပုဂ္ဂိုလ်နှင့်စပ်သော ပါတိမောက်သည်။ ဝဋ္ဋတိ၊ ၏။[သမ္ဘန်။]

[တေဟိ ဘိက္ခေ ဘိက္ခူဟိ ဧကော ဘိက္ခု သာမန္တာ အာ၀ါသာ သဒ္ဓေ၊ ဂ်ံ ပါဟေတဗ္ဗော၊ ဂစ္ဆာ၀ုသော သံဓိတ္တေနဝါ ဝိတ္ထာရေနဝါ ပါတိမောက္ခံ ပရိယာ ပုဏိတ္တာ အာဂ စ္ဆာတိ။ဤကား အ၀တ္တန်ကိုပိ၌ ဝိသဒ္ဒါ၏ အဓိပ္ပါယ်တဗ္ဗ ဖြစ်သော တေဟာဂ စ္ဆဟုသောပါဌ်သေသ၌ ပေယျာလပါဌ်ကြောင်း။]

၅။ အာဂ၊ စ္ဆယျုံ ယဒိသမာ၊ ဥဒ္ဒိသန္တေ၀ ထောကိကာ။
ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ ယံ သုဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ သောတဗ္ဗမ၀သေသကံ။ ။

၅။ ဥဒ္ဒိသန္တေ၊ ပါတိမောက်ပြစဉ်။ သမာ၀ါ၊ တူမျှသောသ္ဒေသည် ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ထောကိကာ၀ါ၊နည်းသောသ္ဒေသည်ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ယဒိအာဂ၊ စ္ဆယျုံ၊ အကယ်၍ လာကုန်ငြားအုံ့။ ယံပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ပြအပ်ပြီ။ တံ၊ ထိုပြအပ်ပြီးသော ပါတိမောက်သည်။ သုဥဒ္ဒိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ ပြခြင်းပင်တည်း။ အ၀သေသကံ၊ ကြွင်းသောပါတိမောက်ကို။ သောတဗ္ဗံ၊ သ္ဒေသည်ရဟန်းတို့ နာအပ်၏။

[ဥဒ္ဒိဋ္ဌမတ္တေကစ္စာယ၊ သကလာယုဋ္ဌိတာယ ၀ါရှိမှု အစဉ်သင့်၏။]

၆။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌမတ္တေ သကလာ၊ ယေကစ္စာယုဋ္ဌိတာယ ၀ါ။
ပါရိသုဒ္ဓိ ကရေယျုံ၊သန္တိကေ ဗဟုကာထ စေ။
ကတ္တာ သဗ္ဗဝိကပ္ပေသု၊ ပုဗ္ဗကိစ္စံ ပုနဒ္ဒိသေ။ ။

၆။ ဥဒ္ဒိဋ္ဌမတ္တေ၊ ပြ၍ပြီးခါဌ်သာလျှင်ရင်း။ ဧကစ္စာယ၊ အချို့သော ပရိ သတ်သည်။ ဥဋ္ဌိတာယ၀ါ၊ ထပြီးသော်ရင်း။ သကလာယ၊ အလုံးစုံသော

ပရိသတ်သည်။ ဥဒ္ဒိတာယဝါ၊အညိအမျှထစဉ်ရင်း။ သမာဝါ၊ ထပ်တူ ထပ်မျှ သော ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ထောကိကာဝါ၊ အနည်းငယ်သော ရဟန်းတို့ သည်ရင်း။ ယဒိအာဂ၊ဆ္ဆေယျုံ၊ အုံ့။ တေ၊ ထိုညွှန်သည် ရဟန်းတို့သည်။ [ထည့်။] သေံ၊ထိုပြ၍ပြီးစ မထသေးမြို့ တချို့ထတုံ လုံးစုံတထွေ ကျောင်း နေရဟန်းတို့၏။ သန္ဓိကေ၊ဌ။ ပါရိသုဒ္ဓိ ံ၊ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကို။ ကရေယျုံ၊ပြုကုန် ရာ၏။ [ကရေယျသံကို-ကရေယျုံသေံဖြတ်။] အထ၊ ထိုသမ, ထောကမ္ဘ တပါး။ဗဟုကာစေ၊ ညွှန်သည်ရဟန်းများကုန်ငြားအုံ့။ သဗ္ဗဝိကပ္ပေသု၊ ခပ် သိမ်းကုန်သော ဥဒ္ဒိသန္တ, ဥဒ္ဒိဋ္ဌ,ကေစ္ဆ,သကလ ဝုဋ္ဌိတဟူသော လေးဝိကပ် တို့၌။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ပုဗ္ဗကိစ္စ လေးပါးကို။ ကတ္တာ၊၍။ ပုနဒ္ဒိသေ၊ တဘန် ပါတိ မောက်ပြရာ၏။

၇။ ပန္နရသောဝါသိကာနံ၊ ဇုတရေသံ သစေတရော။
သမာနေတရေနုဝတ္တန္တု၊ ပုရိမာနံ သစေမိကာ။
ပုရိမာ အနုဝတ္တန္တု၊ တေသံ သေသေပျယံ နယော။ ။

၇။ အာဝါသိကာနံ၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့၏။ ပန္နရသော၊ပန္နရသီဥပုသ် တည်း။ဇုတရေသံ၊ညွှန်သည်ရဟန်းတို့အား။ သစေတရော၊အကယ်၍ စာတုဒ္ဒ သီဖြစ်အုံ့။ သမာ၊တူမျှကုန်သော။ဥိနာ၊ ယုတ်ကုန်သော။ ဇုတရေ၊ ညွှန်သည် ရဟန်းတို့သည်။ပုရိမာနံ၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့၏။ ပုဗ္ဗကိစ္စဝိဓိ ံ၊ အဇ္ဇုပေါ သထောပန္နရသောဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စအစီအရင်သို့။ [ထည့်။] အနုဝတ္တန္တု၊ ငါတို့ရက်ကား ဆယ့်လေးပါးဟု မတားမြစ်ထိုက် အတူလိုက်ကုန်လော့။ သစေမိကာ၊အကယ်၍ ညွှန်သည်ရဟန်းများကုန်အုံ့။ ပုရိမာ၊ ကျောင်းနေ ရဟန်းတို့သည်။ တေသံ၊ထိုညွှန်သည်ရဟန်းတို့၏။ ပုဗ္ဗကိစ္စဝိဓိ ံ၊အဇ္ဇု ပေါ သထော စာတုဒ္ဒသောဟူသော ပုဗ္ဗကိစ္စအစီအရင်သို့။အနုဝတ္တန္တု၊ငါတို့ရက် ကား တဆယ့်ငါးဟု မတားမြစ်ထိုက် အတူလိုက်ကုန်လော့။ သေသေပျ၊ညွှ် သည်ရဟန်းတို့၏ပန္နရသီသည် ကျောင်းနေရဟန်းတို့အား စာတုဒ္ဒသီဖြစ်ရာ၌ လည်း။ အယံနယော၊ဤသမ,ဥိန, အဓိကသို့လိုက်ရသော နည်းပင်တည်း။

[သမာနေတရေနုဝတ္တန္တုကို-သမာ ဥိနာ ဇုတရေ အနုဝတ္တန္တုပုဒ်ဖြာ်။ ။ သဗ္ဗတောနံသံသာနံ၌ သဗ္ဗ သာနဗ္ဗ အာနဗ္ဗ သံသာနံပြ၍ ဇုတရေသံပုဒ်ကို ဖိရင်း၊]

၈။ ပါဋိပဒေါ၀ါသိကာနံ၊ဇုတရေသံ ဥပေါသထော။
သမထောကာနံ သာမဂ္ဂိ ံ၊ မူလဋ္ဌာ ဒေန္တု ကာမတော။ ။

၈။ အာဝါသိကာနံ၊တို့၏။ပါဋိပဒေါ၊ အတွက်တရက်နေ့သည်။ဇုတရေသံ၊ညှဉ်သည်တို့အား။ ဥပေါသထော၊ပန္နရသီဥပုသ်နေ့ ဖြစ်ခဲ့အုံ့။ သမထော ကာနံ၊တူမျှကုန်, နည်းကုန်သော ညှဉ်သည်တို့အား။ မူလဋ္ဌာ၊ ကျောင်းနေရဟန်းတို့သည်။ သာမဂ္ဂိံ၊ ကာယသာမဂ္ဂိကို။ ကာမတော၊ ပေးလိုမူကား။ ဒေန္တု၊ပေးလေကုန်။

၉။ ဗဟိ ဂန္ဓာန ကာတဗ္ဗော၊နော စေ ဒေန္တိ ဥပေါသထော။
ဒေယျာနိစ္ဆာယ သာမဂ္ဂိ၊ ဗဟူသု ဗဟိ ဝါ ဝဇေ။ ။

၉။ သာမဂ္ဂိံ၊ကို။ နောစေဒေန္တိ၊အုံ့။ အာဂန္တု၊ကေဟိ၊တို့သည်။[ထည့်။] ဗဟိ၊သိမ်ပယ်။ ဂန္ဓာန၊ သွားကုန်၍။ ဥပေါသထော၊ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ဗဟူသု၊ညှဉ်သည်များကုန်သည်ရှိသော်။ အနိစ္ဆာယ၊ မပေးလိုဘဲ။ သာမဂ္ဂိ၊ ကို။ ဒေယျာ၊ ပေးသင့်၏။ ပေးရမည်။ ပေးလေ။ ဗဟိဝါ၊ သိမ်ပယ်မူလည်း။ ဝဇေ၊သွားရာ၏။

၁၀။ ပါဋိပဒါဂန္တု၊ကာနံ၊ ဝေမေဝ အယံ နယော။
သာဝေယျ သုတ္တံ သဗ္ဗိစ္ဆ၊ အသာဝေန္တသ ဒုက္ကဋံ။ ။

၁၀။ အာဂန္တု၊ကာနံ၊တို့၏။ ပါဋိပဒေ၊ အတွက်တရက်နေ့ ဖြစ်ရာ၌။ အယံနယော၊ဤသမ,ထောကတို့အား ကာယသာမဂ္ဂိကိုအလိုရှိမှပေးရခြင်းစသောနည်းသည်။ ဝေမေဝ၊ဤပါဋိပဒေါ၀ါသိကာနံစသော နှစ်ဂါထာတို့၌ ဆိုအပ်ပြီးသည်နှင့် တူသည်သာတည်း။ သုတ္တံ၊ ပါတိမောက်ကို။ သာဝေယျ၊ ကြားစေရာ၏။ သဗ္ဗိစ္ဆ၊ မကြားစေလိုသော စေတနာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ အသာဝေန္တသ၊မကြားစေသော ပါတိမောက္ခ၊ဒ္ဒေသကအား။ ဒုက္ကဋံ၊၏။

၁၁။ သမ္မဇ္ဇိတုံ ပဒီပေတုံ၊ ပညာပေတုံ ဒကာသနံ။
နကရေယျ တထာ ကလ္လော၊ မဟာထေရေန ပေသိတော။ ။

၁၁။ သမ္မဇ္ဇိတုံ၊ တံမြက်လှည်းခြင်းငှါ။ ပဒီပေတုံ၊ ဆီမီး ထွန်းခြင်းငှါ။ ဒကာသနံ၊သောက်ရေ,သုံးရေ,နေရာကို။ ပညာပေတုံ၊တည်ထား, ခင်းထားခြင်းငှါ။ မဟာထေရေန၊ မထေရ်ကြီးသည်။ ပေသိတော၊ စေခိုင်းအပ်သော ရဟန်းငယ်သည်။ ကလ္လော၊ ခန့်ကျန်းဤသာ မဖျားနာဘဲ မာပျင်းလျက်။ နကရေယျ၊အုံ့။ တထာ၊တူ။ ဒုက္ကဋံ၊၏။

[ပညာပေတုံ၌ ဥဓောတ်-ဌပနတ္ထဲ။]

၁၂။ သမ္မဇ္ဇိတ္ဘာ ပဒီပေတ္ဘာ၊ပဌမေတ္ဘာ ဒကာသနံ။
ဂဏာဉ္ဍိတ္တိ ဌပေတ္ဘေဝံ၊ ကတ္ဘဗ္ဗော တိဟုပေါသထော။ ။

သုဏန္တု၊ မေ အာယသ္မန္တော၊ အဇ္ဇုပေါသထော ပန္နရသော၊ ယဒါယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ ပါရိသုဒ္ဓိဉ္စပေါသထံ ကရေယျာမာတိ။

၁၂။ သမ္မဇ္ဇိတ္ဘာ၊၍။ ပဒီပေတ္ဘာ၊၍။ ဒကာသနံ၊ကို။ ပဌမေတ္ဘာ၊ တည်ထား,ခင်းထား၍။ တိဟိ၊သုံးပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဧဝံဝတ္ဘဗ္ဗံ၊ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော။ဂဏာ ဉ္ဍိတ္တိ ံ၊ကို။ဌပေတ္ဘာ၊၍။ဧဝံဝတ္ဘဗ္ဗော၊ဤသို့ဆိုလတ္တံ့သော။ ဉ္စပေါသထော၊ ဥပေါသထော၊ ဂဏပန္နရသီ ပါရိသုဒ္ဓိဉ္စပုသ်ကို။ ကတ္ဘဗ္ဗော၊၏။ [ဧဝံသဒ္ဒါ ကာကောလောကနနည်း။] အာယသ္မန္တော၊ သင်္ဃတော်ရှည်တို့။ တုမှေ၊ တို့သည်။ မေ၊၏။ ဝစနံ၊ကို။ ဝါ၊မေ၊၏။သန္တိ ကာ၊မှ။ဘဂဝတော၊၏။ဝစနံ၊ကို။ သုဏန္တု၊ကုန်လော့။အဇ္ဇ၊ယနေ့။ဥပေါသထော၊သည်။ပန္နရသော၊ ပန္နရသီတည်း။ဝါ၊ပန္နရသော၊သော။ ဥပေါသထော၊ဥပုသ်နေ့တည်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊တို့အား။ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ အင်္ဂါလေးပါး၌သော ဂဏ ဉ္စပုသ်ကံသည်။ယဒိသိယာ၊ အံ့။ ဧဝံသတိ၊ သော်။ ဝါ၊ ယံ-ယသ္မာ၊ အကြောင်ကြောင့်။ဟောတိ၊၏။တံ-တသ္မာ၊ ကြောင့်။မယံ၊ တို့သည်။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ပါရိသုဒ္ဓိဉ္စပေါသထံ၊ ကို။ ကရေယျာမ၊ အံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဂဏာ ဉ္ဍိတ္တိ ံ၊ကို။ ဌပေတ္ဘာ၊၍။

၁၃။ ကေသံ စိဝရံ ကတ္ဘာ၊ နိသီဒိတ္ဘာ ဥက္ကုဋိကံ။
ထေရေန အဠုလိ ံ တေဝံ၊ ပဂ္ဂယ္ဟ သမုဒီရိယာ။ ။
ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာဝုသော၊ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေထာတိ၊ ဝဒေ ယာဝတတိယကံ။ ။

၁၃။ စိဝရံ၊ ကို။ ကေသံ၊၌။ ဝါ၊ သို့။ ကတ္ဘာ၊၍။ ဥက္ကုဋိကံ၊ကြောင့်။ နိသီဒိတ္ဘာ၊ ၍။ အဠုလိ ံ၊ ကို။ ပဂ္ဂယ္ဟ၊ ၍။ ထေရေန၊ သည်။ တေ၊ ထိုသီတင်းငယ်တို့ကို။ ဝေံ၊ဤသို့။ သမုဒီရိယာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။အာဝုသော၊ ငါ့သျှင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ အာပတ်မှစင်၏။ မံ၊ကို။ ပရိသုဒ္ဓေါတိ၊ အာပတ်မှစင်သသူဟူ၍။ တုမှေ၊ တို့သည်။ ဓာရေထ၊ မှတ်ကြကုန်။ ဣတိ၊ သို့။ ယာဝ တတိယကံ၊ သုံးကြိမ်တိုင်အောင်။ ဝဒေ၊ ရာ၏။

၁၄။ သမတ္တပုဗ္ဗာရဗ္ဘေန၊ တေ နဝေနဝမိရိယာ။
ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ ဘန္တေ၊ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေထာတိ၊ ဝဒေ ယာဝတတိယကံ။ ။

၁၄။ သမတ္တပုဗ္ဗာရဇ္ဇေန၊ ပြီးပြီးသောရှေးခ်ဳ ကိုယ်ဝတ်စံပယ်တင်ခြင်း စသည်တို့ခ်ဳအားထုတ်ခြင်းရှိသော။ နဝေန၊ တပါးသော သီတင်းငယ်သည်။ တေ၊ ထိုမိမိမှတပါးသောရဟန်းနှစ်ပါးတို့ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဤရိယာ၊ အစဉ်သင့် ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။ဘန္တေ၊တို့။ အဟံ၊သည်။ပ။ ဇုတိ၊ဤသို့။ ယာဝတတိယကံ၊ အောင်။ ဝေ၊ ဆိုရာ၏။

[သမတ္တော နိဋ္ဌိတော ပုဗ္ဗေ ဥတ္တရာသင်္ဃကံသကရဏာဒိသု အာရဇ္ဇော ယသ္သာတိ။ တိပဒဗဟုဗ္ဗိဟိ။ ။ဋီကာ။ အာရဇ္ဇေနခ်ဳ အသဒိသဒ္ဒေဘော်လို သည်။]

၁၅။ ဒ္ဒိသု ထေရေန ကတ္တာ၊ ကတ္တေ၀မိရိယော နဝေါ။ ။
ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာ၀ုသော၊ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေဟိတိ
တိက္ခတ္တုံ ၀တ္တဗ္ဗော။

၁၅။ ဒ္ဒိသု၊ နှစ်ပါးကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ထေရေန၊ သည်။ ကတ္တာ၊ ပြုအပ်သောပုဗ္ဗကိစ္စ, ကံသစီ၀ရ စသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ နဝေါ၊ သီတင်းငယ်ကို။ ဧဝံ၊ သို့။ ဤရိယော၊ ၏။ အာ၀ုသော၊ သျှင်။ အဟံ၊ သည်။ပ။ ဓာရေဟိ၊ လော့။ ဇုတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ၀တ္တဗ္ဗော၊ ၏။

၁၆။ နဝေန ထေရော တိက္ခတ္တုံ၊ ဧ၀မသ ဥဒီရိယော။
ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ ဘန္တေ၊ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေထာတိ။ ။

၁၆။ နဝေန၊ သည်။ ထေရော၊ ကို။ ပရိသုဒ္ဓေါ။ပ။ ဓာရေထာတိ၊ ၍။ ဧ၀ံ၊ သို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ကြိမ်။ ဥဒီရိယော၊ သည်။ အသ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၇။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ သမ္မာဒေတွာ၊ အဓိဋ္ဌေယ္ယ၀မေကကော။
အဇ္ဇ မေ ဥပေါသထော ပန္နရသောတိ ၀ါ စာတုဒ္ဒသောတိ ၀ါ
အဓိဋ္ဌာမိတိ ၀တ္တဗ္ဗံ၊ နော စေ ဓိဋ္ဌေယျ ဒုက္ကဋံ။ ။

၁၇။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စကိုးပါး, ကံသစီ၀ရစသည်ကို။ သမ္မာဒေတွာ၊ ပြည့်စုံစေဦး၍။ ကေကော၊ တပါးတည်းသောရဟန်းသည်။ ဧ၀ံ၊ သို့။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ ဓိဋ္ဌာန်ရာ၏။ ။အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ မေ၊ ၏။ ဥပေါသထော၊ သည်။ ပန္နရသော၊ တည်း။ ဇုတိ၀ါ၊ ၎င်း။ စာတုဒ္ဒသော၊ တည်း။ ဇုတိ၀ါ၊ ၎င်း။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ ၀တ္တဗ္ဗံ၊ ဓိဋ္ဌာန်ရာ၏။ ၀ါ၊ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ၏။ ဇုတိ အဓိဋ္ဌဟိတွာ၊ ဤသို့ဓိဋ္ဌာန်၍။၀တ္တဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။ [၀သ-နိ၀ါသေ၊ ဓာတ်နက်။] နောစေအဓိဋ္ဌေယျ၊ အံ့။ ဒုက္ကဋံ။ ၏။

၁၈။ ယတ္ထ ဝသန္တိ စတ္တာရော၊ တယော ဝါ ယဒိ ဝါ ဒုဝေ။
ပါရိသုဒ္ဓိံ ဟရိတ္ဝာန၊ ဧကေကသိတရိတရေ။
တံ တံ ဥပေါသထံ ကယိရံ၊ သိယာ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋံ။ ။

၁၈။ ယတ္ထ၊ အကြင်မဟာသိမ်၌ တည်သောကျောင်း၌။ စတ္တာရော၊ လေးပါးသော ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ တယောဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ ယဒိ၊ ထိုမှတပါး။ ဒုဝေဝါ၊တို့သည်ရင်း။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်း၌ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ [ထည့်။] ဧကေကသ၊ တပါးပါးသောရဟန်း၏။ ဝါ၊ လေးပါးတွင်တပါး,သုံးပါးတွင်တပါး,နှစ်ပါးတွင် တပါးသော ရဟန်း၏။ ပါရိသုဒ္ဓိံ၊ ကို။ ဟရိတ္ဝာန၊ ၍။ ဧကတရိတရေ၊ ၍ပါရိသုဒ္ဓိပေးသူမှတပါး, ၍ပါရိသုဒ္ဓိပေးသူမှ တပါးကုန်သော သုံးပါး, နှစ်ပါး, တပါးကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ဝါ၊ ၍ပါရိသုဒ္ဓိပေးသူမှတပါး, သုံးပါးသောရဟန်း, ၍ ပါရိသုဒ္ဓိပေးသူမှတပါး နှစ်ပါးသောရဟန်း, ၍ပါရိသုဒ္ဓိပေးသူမှ တပါး တယော်ကာ်သော ရဟန်းတို့သည်။ တံတံဥပေါသထံ၊ ထိုထိုသုတ္တုဒ္ဒေသသံဃ ဥပုသ်,ပါရိသုဒ္ဓိဂဏဥပုသ်,အဓိဋ္ဌာန်ပုဂ္ဂလဥပုသ်ကို။ကယိရံ၊ပြုကုန်ငြားအုံ။ အာပတ္တိဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်။ ဝါ၊ ဒုက္ကဋံ၊ သော။ အာပတ္တိ၊ သည်။ ဝါ၊ ဒုက္ကဋံ၊ သို့။ အာပတ္တိ၊ ရောက်ခြင်းသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

[ကယိရံ၌ ကရဓာတ်နောင် ယိရ ပစ္စည်းယေား်ဝိဘတ်သက်၍ သဒ္ဒနီတိ၌ ယေား်ကို ဥံပြုသည်၊ ရူပသိဒ္ဓိ၌ ယေား်၏ယေားသဒ္ဒါကိုချေသည်။]

၁၉။ ဝဋ္ဋေ သမဋ္ဌ ဝဋ္ဋေါတိ၊ သညိနော ဝိမတိသ ဝါ။
ဒုက္ကဋံ ကရောတော ဘေဒ'ါ၊ ဓိပ္ပါယေန ထုလ္လစ္စယံ။
ဝဋ္ဋေ သမဋ္ဌေနာပတ္တိ၊ သမဋ္ဌေါ ဇုတိ သညိနော။ ။

၁၉။ ဝဋ္ဋေ၊ ဝဂ်ဖြစ်သော သံဃာ၌။ သမဋ္ဌဝဋ္ဋေါတိသညိနော၊ သမဋ္ဌ ဟူသောအမှတ်,ဝဂ်ဟူသောအမှတ်ရှိလျက်ရင်း။ သမဋ္ဌေ၊ သမဋ္ဌသံဃာ၌။ [ထည့်။] ဝဋ္ဋေါတိသညိနော၊ ဝဂ်ဟူသောအမှတ်ရှိလျက်ရင်း။ ဝိမတိသ ဝါ၊ ဝဋ္ဌ,သမဋ္ဌသံဃာ၌ ယုံမှားရှိလျက်ရင်း။ ကရောတော၊ ဥပုသ်ပြုသော ရဟန်း အား။ ဒုက္ကဋံ၊ ၏။ ဘေဒါ၊ ဓိပ္ပါယေန၊ မလာသေးသောရဟန်း ရှိသည်ကို သိလျက်ကွဲပြားစေလိုသဖြင့်။ကရောတော၊ အား။ ထုလ္လစ္စယံ၊ ၏။ဝဋ္ဋေ၊ ၌ရင်း။ သမဋ္ဌေ၊ ၌ရင်း။ သမဋ္ဌေါ ဇုတိသညိနော၊ ညီညွတ်၏ဟု အမှတ်ရှိလျက်။ ကရောတော၊ အား။ အနာပတ္တိ၊ မသင့်။

၂၀။ ဥက္ခိတ္တာသ ဂဟဋ္ဌသ၊ သေသာနံ သဟဓမ္မိနံ။
ပါရာဇိကသာဘဗ္ဗသ၊ သိက္ခာနိက္ခိတ္တကသ စ။ ။

၂၁။ နိသိန္နပရိသာယဿ၊ သဘာဂါပတ္တိကော တထာ။
ဆန္ဒေန ပရိဝုတ္ထေန၊ ပါတိမောက္ခံ နဥ္ဒိသေ။ ။

၂၀-၂၁။ ဥက္ခိတ္တာသ၊ ဥက္ခိတ္တကရဟန်းသုံးပါးသည်၎င်း။ ဂဟဋ္ဌသ၊ လူသည်၎င်း။ သေသာနံသဟဓမ္မိနံ၊ ရဟန်းမှ ကြွင်းသော သီတင်းသုံးဘော်လေးယောက်တို့သည်၎င်း။ ပါရာဇိကသ၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သော သူသည်၎င်း။ အဘဗ္ဗသ၊ အဘဗ္ဗပုဂ္ဂိုလ် တကျိပ် တယောက်သည်၎င်း။ သိက္ခာနိက္ခိတ္တကသစ၊ သိက္ခာချပြီးသောသူသည်၎င်း။ နိသိန္နပရိသာယဿ၊ နေအပ်သောပရိသတ်၌၎င်း။ သဘာဂါပတ္တိကော၊ သဘောတူဝတ္ထုကြောင့် သင့်သော အာပတ်ရှိသော သံဃာသည်၎င်း။ တထာ၊ ပါး။ ဆန္ဒေနပရိဝုတ္ထေန၊သိုးသောဆန္ဒဖြင့်၎င်း။ ပါတိမောက္ခံ၊ကို။နဥ္ဒိသေ၊မပြရာ။

၂၂။ အဒေသယိတ္တာနာပန္နံ၊ နာဝိကတ္တာန ဝေမတိ။
နုပေါသထေ ဝိ ဝါ ကာတုံ၊ ပေါသထော နစ ကပ္ပတိ။ ။

၂၂။ အာပန္နံ၊သင့်သောလဟုကအာပတ်ကို။ အဒေသယိတ္တာန၊မကြားမူ၍၎င်း။ဝေမတိ၊ယုံမှားရှိသော လဟုကအာပတ်ကို။ နာဝိကတ္တာန၊ဤမည်သောအာပတ်၌ယုံမှားရှိ၏ဟု ထင်စွာမပြုမူ၍၎င်း။ အာပန္နံ၊ သင့်သော ဂရုကအာပတ်ကိုဝင်း။ ဝေမတိ၊ ယုံမှားရှိသော ဂရုကအာပတ်ကိုဝင်း။ နာဝိကတ္တာန၊ထင်စွာမပြုမူ၍၎င်း။ အနုပေါသထေဝိ ဝါ၊ ဥပုသ်နေ့ မဟုတ်သောနေ့၌၎င်း။ ဥပေါသထော၊ သည်။ ကာတုံ၊ဌာ၊။ နစကပ္ပတိ၊ မအပ်သည်သာတည်း။

၂၃။ အဓိဋ္ဌေတောပေါသထာဝါသာ၊ နဝဇ္ဇ တဒဟု ဝိနာ။
အန္ဓရာယံ ဝါ သံဃံ ဝါ၊ ဓိဋ္ဌာတုံ သီမမေဝ ဝါတိ။ ။

၂၃။ အဓိဋ္ဌေတောပေါသထာဝါသာ၊ မတန်မရပ် စွန့်အပ်သော သံဃဥပုသ်ရှိသောကျောင်းမှ။ တဒဟု၊ ထိုဥပုသ်နေ့၌။ အန္ဓရာယံဝါသံဃံဝါ၊ အန္ဓရာယ်ဆယ်ပါးကိုဝင်း, သံဃာကိုဝင်း။ ဝိနာ၊ကြဉ်၍။ နဝဇ္ဇ၊ရဟန်းမရှိသောအာဝါသ,အနာဝါသသို့မသွားရာ။ သီမမေဝဝါ၊ဗဒ္ဓသီမ်,အဗဒ္ဓသီမ်သို့မူလည်း။ အဓိဋ္ဌာတုံ၊အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ပြုခြင်းငှါ။ နဝဇ္ဇ၊မသွားရာ။

ဥပေါသထပြီး၏။

၄၅-ပဝါရဏာ

၁။ ဒ္ဌိန်ံ တိက္ခံ စတုန္နဉ္စ၊ အညမညပ္ပဝါရဏာ။
ကေဿ စ အဓိဋ္ဌာနံ၊ သေသာ သံယပ္ပ ဝါရဏာ။ ။

၁။ ပဝါရဏာတိ၊ကား။ဒ္ဌိန်ံတိက္ခံစတုန္နဉ္စ၊နှစ်ပါး,သုံးပါး, လေးပါးကုန်သော ရဟန်းတို့အားကား။ အညမညပ္ပဝါရဏာ၊ အချင်းချင်း ဘိတ်အပ်သော ဂဏပဝါရဏာတည်း။ ကေဿစ၊တပါးသော ရဟန်းအားကား။ အဓိဋ္ဌာနံ၊အဓိဋ္ဌာန်ပဝါရဏာတည်း။သေသာ၊ကြွင်းသော ငါးပါးသော ရဟန်းစသည်ပြုအပ်သောပဝါရဏာသည်။သံယပ္ပဝါရဏာ၊သံယပဝါရဏာတည်း။

၂။ ပုဗ္ဗကိစ္စော စ ကရဏော၊ ပတ္တကလ္လေ သမာနိတေ။
ဌပေတ္ဝာ ဥ,တ္တိ ံ သံယေန၊ ကတ္တဗ္ဗော ပဝါရဏာ။ ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံယော၊ အဇ္ဇ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ၊ ယဒိ သံယဿ ပတ္တကလ္လံ၊ သံယော ပဝါရေယျာတိ။

၂။ ပုဗ္ဗကိစ္စောစကရဏော၊ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါး,ပုဗ္ဗကရဏလေးပါးသည်ရင်း။ ပတ္တကလ္လေ၊ လျောက်ပတ်သော အခါ အင်္ဂါလေးပါး ရှိသော ပဝါရဏာကံသည်ရင်း။ သမာနိတေ၊ ကောင်းစွာဖြစ်လတ်သော်။ သံယေန၊ သည်။ သုဏာတု။ ပ။ ပဝါရေယျာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံ,ဥ,တ္တိ ံ၊ ဤသို့သော သဗ္ဗသင်္ဂါဟိက သံယပဝါရဏာဥ,တ်ကို။ဌပေတ္ဝာ၊၍။ဧဝံပဝါရဏာ၊ ဤဆိုလတ္တံ့သော သံယံဘာဝုသောစသော သံယပဝါရဏာကို။ ကတ္တဗ္ဗာ၊ ၏။ ဘန္တေ၊တို့။ သံယော၊သည်။ မေ၊၏။ ဝစနံ၊ကို။ သုဏာတု၊ လော့။ပ။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါ အင်္ဂါလေးပါးရှိသော ပဝါရဏာ ကံသည်။ယဒိသမာနိတံ၊ အကယ်၍ ကောင်းစွာဖြစ်အံ့။ ဝါ၊ ယဒိသမာဒပိတံ၊ အကယ်၍ ရောက်သည်ဖြစ်အံ့။[သံရှေးအာရှေးရှိသော-အပဓာတ်၊တပစ္စည်း၊ ဒအာဂုံ၊ ဇအာဂုံ။] ဝါ၊ ရောက်ခြင်းဖြစ်အံ့။ [သံပုဗ္ဗအာပုဗ္ဗအပသဒ္ဒ။ပပဒ-ဇဓာတ်။] ဧဝံသတိ၊ သော်။ သံယော၊သည်။ ပဝါရေယျ၊ ကေ, ဒ္ဒေ, တေဝါစိက, သမာနဝသိက ပဝါရဏာပြုရာ၏။

*ယဒိသစေ။ယဉ်လေတုံထ၊ပုဒ်ထိုမျှ၊စွန့်ကြဲသကတ်၊သံသယတ်။

[ယဒိသ့စေနှင့် ယဉ်သောပုဒ်ကား သကတ္ထကိုစွန့်၍ သံသယတ္ထကိုဟောဂ၏ ဟူလို။]

၃။ ကေံသံ စိ၀ရံ ကတ္ဝာ၊ နိသီဒိတ္ဝာ ဥက္ကုဋိကံ။
ထေရေန အဠလိ သံယော၊ ပဂ္ဂယှ သမုဒိရိယော။ ။

သံယံ အာဝုသော ပ၀ါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ၀ါ သုတေန ၀ါ ပရိသင်္ကာ-ယ ၀ါ၊ ၀ဒန္တု မံ အာယသ္မန္တော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ အာဝုသော သံယံ ပ၀ါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ၀ါ သုတေန ၀ါ ပရိသင်္ကာယ ၀ါ ၀ဒန္တု မံ အာယသ္မန္တော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိတိ။

၃။ ကေံသံစိ၀ရံကတ္ဝာ၊၍။ ဥက္ကုဋိကံနိသီဒိတ္ဝာ၊၍။ အဠလိ ပဂ္ဂယှ၊၍။ ထေရေန၊သည်။ သံယော၊ကို။ သံယံအာဝုသော။ပ။ပဋိကရိဿာမိတိ၊ ဟူ၍။ သမုဒိရိယော၊ ကောင်းစွာထုတ်လျက် မိန့်မြွက်သံမြ မြွက်ဟရင့်ကြည် ဆိုမြည် ကျူးဝေးကြွေးအပ်၏။ ။အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ သံယံ၊ ကို။ ပ၀ါရေမိ၊ ဘိတ်၏။သံယပရိယာပန္နာ၊သံယာ၌အကျုံး၀င်ကုန်သော။[ထည့်။] အာယသ္မန္တော။တို့သည်။၀ါ၊ အာယသ္မန္တော၊ကုန်သော။ သံယာ၊ စတု၀ဂ္ဂစသော သံယာတော် တို့သည်။[ထည့်။] ဒိဋ္ဌေန၀ါ၊ ၎င်း။ပ။ အနုကမ္ပံ၊ နှလုံးတုန်ဖိမ့် သိမ့်သိမ့်လှုပ်ကာ ကရုဏာလွန်ပြင်း သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊၍။ ၀ဒန္တု၊ဆိုပါကုန်။ ပဿန္တော၊ အပြစ်ကိုရှု၍။ ပဋိကရိဿာမိ၊ အုံ့။ ဒုတိယမ္ပိ၊ လည်း။ပ။ ပဋိကရိဿာမိ၊အုံ့။

[ယာ၀တာ ဘိက္ခေ၀ သံဃာ၀ါ ဂဏာ၀ါ ဟူရကား-ဗဟုဝုစ် သံဃပုဒ်လည်းရှိ၏၊ ၀ဗီရဗုဒ္ဓိဋ္ဌိကာ၌ သံဃ်ပ၀ါရေမိဟူမူကား– ၀ဒတု မံ သံဃောဟု ဆိုသင့်၏ဟုစောဒနာ၍ဆိုသောအခါ သံဃာမဆိုပုဂ္ဂိုလ်ဆိုသောကြောင့် ၀ဒန္တု မံ အာယသ္မန္တောမိန့်၏ဟု ပရိဟာရ၍ပြု၍ ယေဘုယျကိုယှဉ်သည်၊ သံဃာဆိုသော အရာပါဋ္ဌိ၌ အထင်အရှားပင်၊ မူလသိက္ခာ၌ ၀ဒတု မံ သံဃော-ရှိသည်မှာ ပါဋ္ဌ ဟောင်းမဟုတ်။]

၄။ ပ၀ါရေန္တေသု ထေရေသု၊ နိသဇ္ဇုက္ကုဋိကံ နဝေါ။
ပ၀ါရေတိ သယံ ယာ၀၊ ဥက္ကုဋိကော၀ အစ္ဆတု။ ။

၄။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ကြောင့်။ နိသဇ္ဇ၊ ထိုင်၍။ ထေရေသု၊ မဟာ, မဇ္ဈိမ ထေရ်တို့သည်။ ပ၀ါရေန္တေသု၊ ပ၀ါရဏာ ပြုကုန်သည် ရှိသော်။ ၀ါ၊ ကုန်စဉ်။ နဝေါ၊ သီတင်းငယ်သည်။ ယာ၀၊အကြင်မျှလောက်။သယံ၊ မိမိသည်။ ပ၀ါရေတိ၊ပ၀ါရဏာပြု၏။ ၀ါ၊ ပ၀ါရေတိ-ပ၀ါရံတေ၊ ပ၀ါရဏာ ကိုဖြစ်စေ၏။တာ၀၊လောက်။ [ထည့်။] ဥက္ကုဋိကော၀၊ လျောင်းစက်သွားရပ် ပျပ်စပ်ထက်ဝယ် မသပ္ပါယ်ငြား ဆောင့်ကြားသာလျှင်။အစ္ဆတု၊နေရာ၏။

၅။ ပုဗ္ဗာရဇ္ဇံ သမာပေတ္ဝာ၊ နဝေါ သံယမုဒိရယေ။ ။
သံယံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ။ ဝဒန္တု၊ မံ အာယသ္မန္တော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ၊တတိယမ္ပိ ဘန္တေ သံယံ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ။လ။ပဋိကရိဿာမီတိ။

၅။ ပုဗ္ဗာရဇ္ဇံ၊စံပယ်တင်ခြင်းစသောရှေးဌ အားထုတ်ခြင်းသို့။ဝါ၊ ရှေးဌ ပြုအပ်သောအမှုအရာသို့။ သမာပေတ္ဝာ၊ကောင်းစွာရောက်၍။နဝေါ၊သီတင်းယေသည်။သံယံ၊ကို။သံယံဘန္တေ။ပ။ ပဋိကရိဿာမီတိ၊ဟူ၍။ ဥဒီရယေ၊ရာ၏။ [အနက်ထင်ပြီ။]

၆။ ဒါနေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ၊ ကလဟေ ဟိ စ ရတ္တိယာ။
တေဝါစိကာယ ဩကာသေ၊ သတိ ခေပိတ ဘာဝတော။
အန္ဓရာယေ ဒသဝိဓေ၊ ဥတ္တိ ဝတ္ဘာနုရူပတော။ ။

သုဏာတု မေ ဘန္တေ သံယော၊မနုဿေဟိ ဒါနံ ဒေန္တေဟိ၊ဒ္ဒိဟိ ဘိက္ခူဟိ ဓမ္မံ သာကစ္ဆန္တေဟိ၊ကလဟံ ကရောန္တေဟိ ယေဘုယ္ယေန ရတ္တိ ခေပိတာ၊သစေ သံယော တေဝါစိကံ ပဝါရေဿတိ၊ အပ္ပဝါ-ရိတောဝ သံယော ဘဝိဿတိ၊ အထာယံ ရတ္တိ ဝိဘာယိဿတိ၊ အယံ ရာဇန္တရာယော၊ အယံ စောရန္တရာယော၊ အယံ အဂ္ဂိန္တရာ-ယော အယံ ဥဒကန္တရာယော၊ အယံ မနုဿန္တရာယော၊ အယံ အမနုဿန္တရာယော၊ အယံ ဝါဠန္တရာယော၊ အယံ သရီသပန္တရာ ယော၊ အယံ ဇီဝိတန္တရာယော၊ အယံ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယော၊သစေ သံယော တေဝါစိကံ ပဝါရေဿတိ၊ အပ္ပဝါရိတောဝ သံယော ဘဝိဿတိ၊ အထာယံ ဗြဟ္မစရိယန္တရာယော ဘဝိဿတိ၊ ယဒိ သံယဿ ပတ္တကလ္လံ၊သံယော ဒ္ဝေဝါစိကံ၊ ကေဝါစိကံ၊သမာနဝဿိကံ ပဝါရေယျာတိ။

၇။ ပဝါရေယျာနုရူပေန၊ ယထာဒ္ဓပိတဥ္ဇ္ဇတ္တိယာ။
အာဂန္ဆေယျုံ ယဒိသမာ၊ အာဒိကာ စေတ္ထ အာဟရေ။ ။

၆-၇။ ဒါနေန၊လူတို့ပေးလှူသဖြင့်ရင်း,ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ဓမ္မသာကစ္ဆာ-ကလဟေဟိစ၊ ရဟန်းတို့တရားဆွေးနွေးခြင်း, ငြင်းခုံခြင်းတို့ဖြင့်ရင်း။ ဝါ၊ ကြောင့်ရင်း။ ရတ္တိယာ၊ညဉ့်၏။ခေပိတဘာဝတော၊ ကုန်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဝါ၊ ကုန်ခြင်းသို့ရောက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။တေဝါစိကာယ၊သုံးကြိမ်ဆိုခြင်း

ရှိသော ပဝါရဏာ၏။ သြကာသေ၊ ပြုခွင့်သည်။ အသတိ၊မရှိခဲ့သော်။ဒသဝိဓေ အန္တရာယေ၊ ဆယ်ပါးသော အန္တရာယ်သည်။ သတိ၊သော်။ [သတိခေါ်တဉ္ဉ အသတိ သတိဟု ဘိန္နပဒ ဝါကျသိလေသ ဖြစ်သည်။] ဝါ၊ တေဝါဒိကာယ၊ သုံးကြိမ်ဆိုခြင်းရှိသော ပဝါရဏာ၏။ သြကာသေ၊ သည်။ သတိ၊ လျက်။ ဒါနေန၊ သည်ရင်း။ ဓမ္မသာကစ္ဆာကလဟေဟိစ၊ တို့သည်ရင်း။ မနုဿ ဘိက္ခူဟိ၊တို့ကို။ ရတ္တိယာ၊ ကို။ ခေါ်တဘာဝတော၊ကုန်စေအပ်, ကုန်ခြင်းသို့ ရောက်စေအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်ရင်း။ ဒသဝိဓေအန္တရာယေ၊ ကြောင့် ရင်း။ ဝါ၊ ဆယ်ပါးသောအန္တရာယ်သည်။ ရာဇာဒိဟိ၊ တို့ကို။ ရတ္တိယာ၊ကို။ ခေါ်တဘာဝတော၊ ကြောင့်ရင်း။ သုဏာတု။ပ။ ပဝါရေယျာတိ၊ ဟူ၍။ အနုရူပတော၊ ဒါနစသည်, ဒွေဝါစိက စသည်အားလျော်သဖြင့်။ ဥ တ္တိ၊ ကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍,ထား၍။ ယထာ ဌပိတဥ္ တ္တိယာ၊ အကြင်အကြင်ထားအပ် သော ဒွေဝါစိကစသောဥ တ်အား။ အနုရူပေန၊လျော်သဖြင့်။ ပဝါရေယျ၊ ရာ၏။[ဤသို့ဥ တ်ကိုငုံ၍သမ္ဗန်။]

ဘန္တေ၊တို့။သံယော၊သည်။ မေဝစနံသုဏာတု၊လော့။ဒါနံ၊ကို။ ဒေန္တေဟိ၊ ပေးကုန်သော။ မနုဿေဟိ၊ တို့သည်။ တို့ကြောင့်။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သာကစ္ဆန္တေဟိ၊ ကုန်သော။ကလဟံ၊ငြင်းခုံခြင်းကို။ကရောန္တေဟိ၊ ပြုကုန်သော။ဒ္ဒီဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။တို့ကြောင့်။ ဝါ၊ဒါနံ၊ ကို။ ဒေန္တေဟိ၊ ပေးခြင်းတို့သည်။ မနုဿေဟိ၊ တို့ကို။ ဓမ္မံ၊ ကို။ သာကစ္ဆန္တေဟိ၊ ခြင်းတို့သည်။ ကလဟံ၊ ကို။ ကရောဒ္ဓန္တေဟိ၊ ပြုခြင်းတို့သည်။ ဒ္ဒီဟိဘိက္ခူဟိ၊ တို့ကို။ ယေဘုယျေန၊ဖြင့်။ ရတ္တိ၊ကို။ ခေါ်တာ၊ ကုန်ပြီ။ကုန်ခြင်းသို့ရောက်ပြီ။ ဝါ၊ကုန်စေအပ်ပြီ။ကုန်ခြင်းသို့ရောက်စေအပ်ပြီ။ သံယော၊ သည်။ တေဝါစိကံ၊ သုံးကြိမ်ရွတ်၍။ သစေပဝါရေသတိ၊ အကယ်၍ ပဝါရဏာပြုအံ့။ ဝါ၊ တေဝါစိကံ၊ တေဝါစိကပဝါရဏာကို။ သစေပဝါရေ-သတိကရိသတိ၊အကယ်၍ပြုအံ့။အထ၊ထိုတေဝါစိက ပြုလတ်သော်။ဝါ၊စဉ်။ အယံရတ္တိ၊ဤအကုန်မျှားခြင်း ညဉ့်အကြင်းသည်။အဝိဘာဝယိသ၊ နေအရုဏ် နီးခြင်းလင်းရာလတ္တံ့။ ဣတိ-တသ္မာ၊ ထိုသို့ညဉ့်ကြင်း လင်းရာလတ္တံ့ သော ကြောင့်။ဘဝိသတိ၊အနာဂတ်ဖြစ်သော အတွက်တရက်နေ့၌။သံယော၊သည်။ အပ္ပဝါရိတောဝ၊ ပဝါရဏာ မပြုအပ်သည်သာတည်း။

[*အခြေပါဒ၊သင်ဦးစက၊ ချနည်းမကျယ်၊မိပွါယ်ကောင်းစွာ၊ သိရုံသာလျှင် ၊ အပ်ရာမသည်း၊ နားထွင်းနည်းသို့၊ ညံ့ဖျည်းသိမ်မွေ့၊ တနေ့တထူး၊ ကျေးဇူးချွေလွင်၊ ကျမ်းရိုးဝင်လျက်၊ ဟူသည်နှင့်အညီ–

ဤ၀ါကျ၌ အာဒိတုပသမ္ပန္နတို့ နည်းရလွယ်ရုံ သမ္မန်တော် မူကြသော ရှေးဆရာကျော်,ဆရာမြတ်တို့နည်းကား ထင်ရှားလှပြီဖြစ်၍ ဒေသကဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားမှ ပရမုက္ကံသဂတဝိစိတြဉာဏ်တော် ဒေသနာတော်၏ နာနာနယသုစိတ္တာအဖြစ်ကိုပြလျက် နည်းတပါးဖြင့်သမ္မန်သည်၊ ဤမှတပါးလည်း နည်းအများရသင့်လျက် အပ္ပဿုတတို့ ခေဒဂ်တဖြစ်မည်ကြောင့် လျစ်လျူရှုအပ်တော့သည်၊ ဗဟုသုတတို့လည်း နည်းရလောက်ပြီ။]

[ဘဝိသတိကို ဘူသဒ္ဒါတည် သေသေသန္ဓာ၊ မာနာနာ-ဖြင့် သန္ဓာ၊ပစ္စည်းသက်၊ ဘူကိုခွင်း၊ ဩဝဒ္ဓိပြု၊ အ၀ပြု၊ ယထာဂမမိကာရော-ဖြင့် ဗုလာ၊ သို့သက်၊ တောတိတာသသို့နာသုဖြင့် ဝိဘတ်နှင့်တကွသော ဓာ-ကိုတိပြု၊ ဘဝိသတိပြီး၏။]

[ရတ္တိဝိဘာယိသတိကို ရတ္တိ အဝိ ဘာယိသာ ဗုတိဖြတ်၊ ဝိပုဗ္ဗ-ဘူဓာတ်၊ ကာလာတိပတ္တိသင-ဝိဘတ်၊ ဒိုကိုဩဝဒ္ဓိပြု၊ တေအာ၀ါယာဟူသော ယောဂဝိဘာဂဖြင့် ဩကိုအာယပြု၊ ဗုကာရာဂမောအသဗ္ဗဓာတုကမ္မ-ဖြင့်ဗုလာ၊ အကာရာဂမောဟိယျတ္တနိစသည်ဖြင့် အ-လာ၊ မှာသသာဓ္ဓသစ ရသတာ ဟူသည်နှင့် အညီ မှာ၏အစိတ်, သသာ၏အစိတ် ရသပြုဟူရကား သသာ၏အစိတ် အာ-ကို အ-ရသပြု၊ အဝိဘာယိသပြီး၏။]

[ကာလာတိပတ္တိကား ဝိရုဒ္ဓဟေတုယောဂ,ဟေတုဝေကလ္လယောဂ ဟူသော ယောဂနှစ်ပါး၊ အတိတ်,အနာဂတ် ကာလနှစ်ပါး၌ဖြစ်၏။

ဝိရုဒ္ဓဟေတုယောဂါ၀ါ၊ဟေတုဝေကလ္လတောဝိ၀ါ။
ကြိယာနုမ ဘာ၀ေါ၀၊ ကြိယာတိပ္ပန္နမိရိတော။ ။
တဗ္ဗ ဒ္ဒိမာ ဘူတံဘာ၀ိ၊ ဘူတံသမ္ပုဏ္ဏကာရဏာ။
ဘာ၀ိဘာ၀ါတိပ္ပန္နန္တု၊ကုတောစိလိဂ်ဒဿနာ။ ။ကစ္စာယနသာရ။

ဤ၌ကား အနာဂတ်ဟူသောဘာ၀ိ၌ ဝိရုဒ္ဓဟေတုနှင့် ယှဉ်၍ဖြစ်၏။]

အယံ၊ ဤမင်းလာခြင်းသည်။ ရာဇန္တရာယော၊ ရာဇန္တရာယ်တည်း။ အယံ၊ ဤခိုးသူလာခြင်းသည်။ စောရန္တရာယော၊ တည်း။ အယံ၊ ဤတောမီးလောင်ခြင်း, ကျောင်းဌမီးထခြင်းသည်။ အဂ္ဂန္တရာယော၊ တည်း။ အယံ၊ ဤမိုယိုးတက်ခြင်း,ရေယဉ်လာခြင်းသည်။ ဥဒကန္တရာယော၊ တည်း။ အယံ၊ ဤလူမျိုးလာခြင်းသည်။မနုဿန္တရာယော၊တည်း။အယံ၊ဤရဟန်းကိုဘီလူးဘမ်းခြင်းသည်။ အမနုဿန္တရာယော၊ တည်း။အယံ၊ ဤခြင်္သေ့,သစ်,ကျား, သားရဲလာခြင်းသည်။၀ါဠန္တရာယော၊ တည်း။အယံ၊ ဤရဟန်းကို မြွေကင်းသန်း ကိုက်ခဲခြင်းသည်။ သရီသပန္တရာယော၊ တည်း။ အယံ၊ ဤရဟန်း နာခြင်း, သေခြင်း, ရန်သူသတ်လိုရှာဘမ်းခြင်းသည်။ဇီ၀ိတန္တရာယော၊တည်း။အယံ၊ ဤရဟန်းကို သာသနာတော်မှ ရွှေစေလိုရှာ လူတို့ဘမ်းယူခြင်းသည်။ပြဟ္မစရိယန္တရာယော၊

တည်း။သံယော၊သည်။တေဝါစိကံ၊၍။သစေပဝါရေဿတိ၊အံ့။ဝါ၊တေဝါစိကံ၊ ကို။ သစေပဝါရေဿတိကရိဿတိ၊ အံ့။အထ၊ သော်။ဝါ၊ စဉ်။ အယံဗြဟ္မစရိ-ယန္တ ရာယော၊သည်။အဘဝိဿာ၊ရာလတ္တံ့။ဇုတိ-တဿ၊ကြောင့်။ ဘဝိဿတိ၊ ၍။ သံယော၊ သည်။ အပ္ပဝါရိတောဝ၊ သာတမ္ပံ။ သံယသ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိသမာနိတံ၊အံ့။ဝါ၊ ယဒိသမာဒပိတံ၊အံ့။ ဧဝံသတိ၊သော်။ သံယော၊ သည်။ဒွေဝါစိကံ၊ကို။ ဧကဝါစိကံ၊ကို။ သမာနဝဿိကံ၊ ဝါတူပေါင်း၍ပြုသော သမာနဝဿိကပဝါရဏာကို။ ပဝါရေယျ၊ ရာ၏။ အာဂဆ္ဆယျုံ၊ယဒိသမာ-အာဒိကာစ၊ ဥပုသ်၌ဆိုအပ်သော အာဂဆ္ဆယျုံ၊ယဒိသမာစသော ဂါထာတို့ ကိုလည်း။ထွေ၊ဤပဝါရဏာအရာ၌။အာဟရေ၊လျော်စွာဆောင်ရာ၏။

၇။ ဧဝံ တိစတုဝဂ္ဂေါစ၊ ဥတ္တိ ဝတ္တာ ပဝါရယေ။ ။

သုဏန္တု၊ မေ အာယသ္မန္တာ၊ အဇ္ဇ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ၊ယဒါ-ယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ ပဝါရေယျာမာတိ။

၇။ တိစတုဝဂ္ဂေါစ၊ တိဝဂ်ိုဏ်း, စတုဝဂ်ိုဏ်းသည်ကား။ သုဏန္တု၊။ပ။ ပဝါရေယျာမာတိ၊ ဟူ၍။ ဧဝံဥတ္တိ၊ ဤသို့သောဂဏဥတ်ကို။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ပဝါရယေ၊မထေရ်ကြီးမှ စ၍စဉ်းလျင်း အချင်းချင်းဘိတ်ရာ၏။အာယသ္မန္တာ၊ အသျှင်နှစ်ပါးတို့သည်။ မေ၊ ၏။ဤ,ဝစနံ၊ ကို။ သုဏန္တု၊ ကုန်လော့။[တိဝဂ်ိုဏ်း ဘို့။]စတုဝဂ်ိုဏ်း၌ကား။အာယသ္မန္တောဆိုလေ။ [အကြင်းထင်ပြီ။]

၉။ ကေသံ စိဝံရံ ကတ္တာ၊ နိသီဒိတ္တာ ဥက္ကုဋိကံ။
ထေရေန အဠလိ ဘေဝံ၊ ပဂ္ဂယ္ဟ သမုဒီရိယာ။ ။

အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္သယ ဝါ၊ ဝဒန္တု၊ မံ အာယသ္မန္တာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္သယ ဝါ၊ ဝဒန္တု၊ မံ အာယသ္မန္တာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိက-ရိဿာမိတိ။ ။နဝေနာပိ အဟံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္သယ ဝါ၊ ဝဒန္တု၊ မံ အာယသ္မန္တာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္သယ ဝါ၊ ဝဒန္တု၊ မံ အာယသ္မန္တာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိတိ။

၉။ ကော်သံစီဝရံကတွာ၊ ၍။ပ။ ထေရေန၊ သည်။ အဟံအာဝုသော။ပ။ ပဋိကရိသာမိတိ၊ ဟူ၍။တော၊ ထိုသီတင်းငယ်တို့ကို။ ဧဝံ၊သို့။ သမုဒ်ရိယာ၊ ၏။ အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ တို့ကို။ ပဝါရေမိ၊ ၏။ပ။ အာယသ္မန္တာ၊တို့သည်။မံ၊ကို။အနုကမ္ပံ၊ကို။ပ။

[ဤ၌လည်း စတုဝဂ်မှာ အာယသ္မန္တော ဆိုလေ။]

နဝေနာပိ၊ သည်လည်း။ ဘန္တေ၊တို့။ အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မန္တေ၊ တို့ကို။ ပဝါရေမိ၊ ၏။ပ။ ပဋိကရိသာမိ၊ အုံ့။ ဇုတိ၊ သို့။ တော၊ ထိုနှစ်ပါး,သုံးပါးသော ရဟန်းတို့ကို။သမုဒ်ရိယာ၊ကုန်၏။[သမ္မန်။]

[စတုဝဂ်၌ကား အာယသ္မန္တော ဆိုလေ။]

၁၀။ ဒ္မိသု ထေရေန ကတ္တာဗ္ဗံ၊ နဝေါ ကတ္တေဝမိရိယော။ ။

အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တံ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒတု မံ အာယသ္မာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိသာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တံ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒတု မံ အာယသ္မာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိသာ-မိတိ။ ။နဝေနာပိ အဟံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒတု မံ အာယသ္မာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိသာမိ၊ ဒုတိယမ္ပိ၊ တတိယမ္ပိ အဟံ ဘန္တေ အာယသ္မန္တံ ပဝါရေမိ။လ။ ပဋိကရိသာမိတိ။

၁၀။ ဒ္မိသု၊တို့တွင်။ထေရေန၊သည်။ကတ္တာဗ္ဗံ၊ပြုအပ်သော ပုဗ္ဗကိစ္စကိုးပါး, စံပယ်တင်ခြင်းစသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ နဝေါ၊ ကို။ အဟံ။ပ။ ပဋိကရိသာမိတိ၊ ဟူ၍။ဝေံ၊သို့။ဤရိယော၊၏။အာဝုသော၊ငါ့သျှင်။အဟံ၊သည်။အာယသ္မန္တံ၊ကို။ ပဝါရေမိ၊၏။ပ။

နဝေနပိ၊ သည်လည်း။ အဟံဘန္တေ။ပ။ ပဋိကရိသာမိတိ၊ ၍။ ဧဝံ၊ သို့။ ထေရော၊ကို။ဤရိယော၊၏။[သမ္မန်။]

၁၁။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ သမာပေတ္တာ၊ အဓိဋ္ဌေယ္ယုံမေကကော။ ။

အဇ္ဇ မေ ပဝါရဏာ စာတုဒ္ဒသီတိ ဝါ ပန္နရသီတိ ဝါ အဓိ-ဋ္ဌာမိတိ ဝတ္တာဗ္ဗံ။

၁၁။ ပုဗ္ဗကိစ္စံ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စကိုးပါး, ပတ္တကလ္လဂ်, ကေံသစီဝရစသည်သို့။ သမာပေတ္တာ၊ ကောင်းစွာရောက်၍။ ဧကေကော၊ တပါးတည်းသောရဟန်းသည်။ဝေံ၊သို့။အဓိဋ္ဌေယ္ယ၊ရာ၏။ ။အဇ္ဇ၊ယနေ့။ မေ၊၏။ပဝါရဏာ၊ သည်။ စာတုဒ္ဒသီ၊တည်း။ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ပန္နရသီ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ အဓိဋ္ဌာမိ၊၏။ ဣတိ၊ သို့။ဝတ္တဗ္ဗံ၊မိဋ္ဌာန်ရာ၏။ဝါ၊အဓိဋ္ဌာမိ၊၏။ ဣတိ၊ဤသို့မိဋ္ဌာန်၍။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ နေရာ၏။

[ဝတ္တဗ္ဗံဋ္ဌ အဓိဋ္ဌာမိနှင့်မတန်ရကား ဝစဓာတ်-ဝဒဓာတ်မသင့်၊ ရှေးနည်းဌ လည်း ဝတု-ဝတ္တနေ၊ ဓာတ်နက်၊ ဝတ္တနဟူသည် မိဋ္ဌာန်ခြင်း မနသိကာရပင်၊ နောက်နည်းဌ ဝသနိဝါသေ၊ ဓာတ်နက်။]

၁၂။ ယသ္မိံ ဝသန္တိ ဝါ ပဗ္ဗ၊စတ္တာရော ဝါ တယော ဒုဝေ။
ပဝါရဏံ ဟရိတ္ဝာန၊ ဧကေကသိတရိတရေ။ ။

၁၃။ တံ တံ ပဝါရဏံ ကယိရုံ၊ သိယာ အာပတ္တိ ဒုက္ကဋံ။
သေသာ ဥပေါသထေ ဝုတ္တာ၊ဂါထာယော စတ္ထ အာဟရေ။ ။

၁၂-၁၃။ ယသ္မိံ၊ အကြင်မဟာသိမ်ပဋ္ဌ တည်သောကျောင်းဌ။ ပဗ္ဗဝါ၊ တို့သည်ရင်း။ စတ္တာရောဝါတယောဒုဝေ၊ လေးပါး, သုံးပါး, နှစ်ပါးသော ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ ဝသန္တိ၊ ကုန်၏။ တတ္ထ၊ ထိုကျောင်းဌ ထိုရဟန်းတို့တွင်။ ဧကေကသ၊တပါးတပါးသောရဟန်း၏။ဝါ၊ငါးပါးတွင် တပါး,လေးပါးတွင် တပါး, သုံးပါးတွင်တပါး, နှစ်ပါးတွင် တပါးသော ရဟန်း၏။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဟရိတ္ဝာန၊ ၍။ ဣတရိတရေ၊ ဤပဝါရဏာပေးသူမှ တပါးကုန်သော လေးပါး,သုံးပါး,နှစ်ပါး,တပါးသောရဟန်းတို့သည်။ ဝါ၊ ဣတရေ၊ဤပဝါရ ဏာပေးသူမှတပါးကုန်သော။ဣတရေ၊ ဤလေးပါး, သုံးပါး,နှစ်ပါး,တပါး သောရဟန်းတို့သည်။ တံတံပဝါရဏံ၊ ထိုထိုသံဃ,ဂဏ,ပုဂ္ဂလ ပဝါရဏာ ကို။ ကယိရုံ၊အုံ့။ အဓမ္မဝဂ္ဂတ္တာ၊ အဓမ္မဝဂ်ဖြစ်သောကြောင့်။[ထည့်။]အာပတ္တိ ဒုက္ကဋံ၊ ဒုက္ကဋ်အာပတ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော။ ဥပေါသထေ၊ ၌။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။ ဂါထာယောစ၊ ဝဂ္ဂေသမဂ္ဂ ဝဂ္ဂေါတိသည်နှောစသောဂါထာတို့ကိုလည်း။ ဧတ္ထ၊ ဤပဝါရဏာအရာ၌။ အာဟရေ၊ ဆောင်ရာ၏။

(က) ပဗ္ဗေကသာဟရိတ္ဝာ တံ၊ စတ္တာရော ဂဏဥ္ဇိယာ။
စတုတ္ထယော တထာ ကတ္ဝာ၊ တယော ဒ္ဝေ သံဃဥ္ဇိယာ။
ပဝါရေန္တိ သဗ္ဗမေတံ၊ အဓမ္မေနစ ဝဂ္ဂိကံ။ ။

(ခ) ပဗ္ဗေကတော နိပတိတ္ဝာ၊ဂဏဥ္ဇတ္ပာ ပဝါရယုံ။
ဒ္ဝိတိစ္စတ္ဝ သံဃဥ္ဇတ္ပာ၊ အဓမ္မေန သမဂ္ဂိကံ။ ။

(၇) ပဠေ့ကဿာဟရိတ္ဘာ တံ၊ စတ္ဘာရော သံဃဉ္ဇတ္တိယာ။
စတုတ္ထယော တထာဂတ္ဘာ၊ တယော ဒွေ ဂဏဉ္ဇတ္တိယာ။
ပဝါရေန္တိ သဗ္ဗမေတံ၊ ဓမ္မေနေဝစ ဝဋ္ဌိကံ။ ။

(ဃ) ပဠေ့ကတော သံဃဉ္ဇတ္ဘာ၊ဂဏဉ္ဇတ္ဘာ စတုတ္ထယော။
ဒွိညမညမိဒ္ဓာနေကော၊ တံဓမ္မေန သမဋ္ဌိကံ။ ။

[ယသ္မိံဝသန္တိစးသာဂါထာ အဓိပ္ပါယ်ပြည့်စုံအောင် အဌကထာနည်းဖြင့် သင်္ဂဟဂါထာကို ဆိုသည်။]

(က) ပဠေ့၊ ငါးပါးသောရဟန်းတို့သည်။ ဧကဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပဝါရဏာကို။ အာဟရိတ္ဘာ၊ ၍၊ စတ္ဘာရော၊ တို့သည်။ ဂဏဉ္ဇတ္တိယာ၊ ဂဏဉ္ဇတ်ထား သဖြင့်။ ပဝါရေန္တိ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်ကြား၏။ စတုတ္ထယော၊ လေးပါး,သုံးပါး သောရဟန်းတို့သည်။ တထာဂတ္ဘာ၊ ထိုသို့ရဟန်းတပါး၏ ပဝါရဏာကိုဆောင် ခြင်းကိုပြု၍။ တယောဒွေ၊ သုံးပါး,နှစ်ပါးသောရဟန်းတို့သည်။ သံဃဉ္ဇတ္တိယာ၊ သံဃဉ္ဇတ်ထားသဖြင့်။ ပဝါရေန္တိ၊အံ့။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံသည်။ အဓမ္မေနစ ဝဋ္ဌိကံ၊ အဓမ္မဉ္ဇတ်,မညီညွတ်သောပဝါရဏာကံမည်၏။

(ခ) ပဠေ့၊ တို့သည်။ ဧကတောနိပတိတ္ဘာ၊ တပေါင်းတည်းစုဝေးကုန်၍။ ဂဏဉ္ဇတ္ဘာ၊ ဂဏဉ္ဇတ်ထားသဖြင့်။ ပဝါရယုံ၊ ကုန်ကြားအံ့။ ဒွိတိစ္ဆတ္ဘာ၊ နှစ်ပါး, သုံးပါး,လေးပါးသောရဟန်းတို့သည်။ ဧကတောနိပတိတ္ဘာ၊ ၍။ သံဃဉ္ဇတ္ဘာ၊ ဖြင့်။ ပဝါရယုံ၊ ကုန်ကြားအံ့။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ သည်။ အဓမ္မေနသမဋ္ဌိကံ၊ အဓမ္မဉ္ဇတ်, ညီညွတ်သောပဝါရဏာကံမည်၏။

(ဂ) ပဠေ့၊ တို့သည်။ ဧကဿ၊ ၏။ တံ၊ ထိုပဝါရဏာကို။ အာဟရိတ္ဘာ၊ ၍။ စတ္ဘာရော၊ တို့သည်။ သံဃဉ္ဇတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ပဝါရေန္တိ၊ အံ့။ စတုတ္ထယော၊ တို့သည်။ တထာဂတ္ဘာ၊ ထိုသို့ရဟန်းတပါး၏ ပဝါရဏာကိုဆောင်ခြင်းကိုပြု၍။ တယောဒွေ၊ တို့သည်။ ဂဏဉ္ဇတ္တိယာ၊ ဖြင့်။ ပဝါရေန္တိ၊ အံ့။ ဧတံသဗ္ဗံ၊ သည်။ ဓမ္မေနေဝစ ဝဋ္ဌိကံ၊ ဓမ္မိကဉ္ဇတ်,မညီညွတ်သောပဝါရဏာကံမည်၏။

(ဃ) ပဠေ့၊ တို့သည်။ ဧကတော၊ တပေါင်းတည်း။ နိပတိတ္ဘာ၊ ၍။ သံဃ ဉ္ဇတ္ဘာ၊ ဖြင့်။ စတုတ္ထယော၊ တို့သည်။ ဧကတောနိပတိတ္ဘာ၊ ၍။ ဂဏဉ္ဇတ္ဘာ၊ ဖြင့်။ ဒွေ၊ တို့သည်။ ဧကတောနိပတိတ္ဘာ၊ ၍။ အညမညံ၊ ချင်း။ ပဝါရေန္တိ၊ အံ့။ ဧကော၊ သည်။ အဓိဋ္ဌာနံ၊ ကို။ ပဝါရေတိ၊ အံ့။ တံသဗ္ဗံ၊ သည်။ ဓမ္မေနသမဋ္ဌိကံ၊ တရားမျှတ်,ညီညွတ်သောပဝါရဏာကံမည်၏။

*ငါးပါးနေရာ၊ လေးပါးသာလျှင်၊ ဆောင်ကာတပါး၊ ဂိုဏ်းဉ္ဇတ်ထား၊ သုံးလေးပါးမှာ၊ နှစ်သုံးသာမျှ၊ သံဃဉ္ဇတ်ထား၊ တပါးဆောင်မှု၊ ယင်းသို့ပြုက၊ အဓမ္မ၊ ဝဋ္ဌကံမည်ကြား။

*ငါးပါးပေါင်းလတ်၊ဂိုဏ်းဉ္ဇတ်ထားဆုံး၊နှစ်သုံးလေးမှာ၊ သံဃာဉ္ဇတ်ထား၊ ပြုချေကြားက၊ အဓမ္မ၊ ညီမျှကံမှတ်သား။

*ငါးပါးနေရာ၊ဆောင်ကာတပါး၊လေးပါးသာမျှ၊ သံဃဥ္စတ်ထား၊ သုံးလေးပါးမှာ၊ နှစ်သုံးသာမျှ၊ ဂိုဏ်းဥ္စတ်ပြု၊ ဓမ္မဝဂ်ဖြစ်လာ။

*ငါးပါးစုကာ၊ သံဃဥ္စတ်ထား၊ သုံးလေးပါးမှတ်၊ ဂိုဏ်းဥ္စတ်ထားလျှင်း၊ ချင်းချင်းဒွေမှန်၊ မိဠာန်ကော၊ ပြုသမျှ၊ ဓမ္မညီမပြား။

ပဝါရဏာ၊ ကံလေးဖြာ၊ ကျမ်းလာယွင်းမမှား။

၁၄။ ပဝါရိတေဝ သံဃမှိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပေါသထံ။
ကရေယျ ဆိန္နဝေသော ဝါ၊ အဝုတ္ထော ဝါ နုပါဂတော။ ။

၁၄။ သံဃမှိ၊ ပုရိမဝါမှထသော သံဃာသည်။ပဝါရိတေဝ၊ ပဝါရဏာ ပြုပြီးသော် သာလျှင်။ ဆိန္နဝေသောဝါ၊ ဝါပြတ်သော ရဟန်းသည်ရင်း။ အဝုတ္ထောဝါ၊ပုရိမဝါမှမထသေးသောပစ္ဆိမဝါသားရဟန်းသည်ရင်း။အနုပါဂတော၊ ပုရိမဝါ, ပစ္ဆိမဝါမကပ်သော ရဟန်းသည်ရင်း။ပဝါရိတေ၊ သော။ သံဃမှိဝေ၊ ၌သာလျှင်။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ၊ ကို။ ကရေယျ၊ ရာ၏။

[ပဝါရိတေဝ သံဃမှိကား-သိလေသာလက်ခံရ။]

၁၅။ စာတုမာသိနိယာ စာပိ၊ ကတေ သံဃေနုပေါသထေ။
ဝုတ္ထဝေသော ပဝါရေယျုံ၊ သစေ အပ္ပတရာ သိယုန္တိ။ ။

၁၅။ စာတုမာသာနိယာစာပိ၊ တန်ဆောင်မုန်း လပြည့်နေ့၌လည်း။ ဝုတ္ထဝေသော၊ ပစ္ဆိမဝါကျွတ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ အပ္ပတရာ၊ ပုရိမဝါသံဃာအောက်နည်းယုတ်ကုန်သည်။ သစေသိယုံ၊ အကယ်၍ ဖြစ်ကုန်ငြားအုံ့။ ဝေံသန္တေသု၊ သော်။ သံဃေန၊ ပုရိမဝါသံဃာသည်။ ဥပေါသထေ၊ သုတ္တုဒ္ဒေသသံဃဥပုသ်ကို။ ကတေ၊ ပြုအပ်ပြီးသော်။ တသ္မိံ၊ ထိုသံဃာ၌။ [ထည့်။] ပဝါရေယျုံ၊ ပဝါရဏာပြုကုန်ရာ၏။

ပဝါရဏာ ပြီး၏။

၄၆-သံဝရ

၁။ စက္ခုသောတာဒိဘေဒေဟိ၊ ရူပသဒ္ဒါဒိဂေါစရေ။
အဘိဇ္ဈာဒေါမနဿာဒိ၊ ပ္ပဝတ္တိံ ဝိနိဝါရယေ။ ။

၁။ သံဝရောတိ၊ ကား။ စက္ခုသောတာဒိဘေဒေဟိ၊ စက္ခု, သောတစသည် အပြားရှိကုန်သော ဒွါရခြောက်ပါးတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ တို့မှ။ ရူပသဒ္ဒါဒိဂေါစရေ၊ ရူပ,သဒ္ဒစသော အာရုံခြောက်ပါး၌။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ဝါ၊ တို့ကို။

ပဋိစ္စ၊စွဲ၍။ [ထည့်။] ဝါ၊သည်။ အဘိမုခီဘူတေ၊ သော်။ [ထည့်။] အဘိစ္ဆာ ဒေါမနဿာဒိပဝတ္တိ၊လောဘ, ဒေါမနဿစသည်တို့၏ဖြစ်ခြင်းကို။ ဝိနိဝါရ ယော၊တားမြစ်ရာ၏။

[ဘေဒေဟိကား-ပဝတ္တိဋ္ဌ ဥဘတော သုဇာတောကဲ့သို့ နာမယောဂ အပါဒါန်၊ ဝိနိဝါရယေဋ္ဌကူပါ အနုံ နိဝါရယေကဲ့သို့ ရက္ခဏတ္ထအပါဒါန်။ ။ ဋီကာဋ္ဌကာရိက်ဟူ၏။]

၂။ နိဂ္ဂဏ္ဍေယျ သကံ စိတ္တံ၊ ကိဋ္ဌာဒိ ဝိယ ဒုပ္ပသုံ။
သတိမာ သမ္ဘဇာနော စ၊ စရေ သဗ္ဗိရိယာပထေတိ။ ။

၂။ ကိဋ္ဌာဒိ၊ကောက်ပင်ကိုစားတတ်သော။ ဒုပ္ပသုံ၊ပျက်ချော်သောနွားကို။ နိဂ္ဂဏ္ဍေယျဝိယ၊နှိပ်ရာသကဲ့သို့။ ကိဋ္ဌာဒိ၊အာရုံခြောက်ပါးကိုစားတတ်သော။ သကံစိတ္တံ၊မိမိစိတ်ကို။ နိဂ္ဂဏ္ဍေယျ၊ နှိပ်ရာ၏။ ဝါ၊နိဂ္ဂဏ္ဍံ၊ နှိပ်ခြင်းကို။ ယေျ-ပဝတ္တေယျ၊ဖြစ်စေရာ၏။ ဝါ၊နိဂ္ဂဏ္ဍံ-နိဂ္ဂဏ္ဍနွှောနှိပ်လျက်။ ယေျ၊ဖြစ်စေရာ၏။ ဝါ၊နိဂ္ဂဏ္ဍ-နိဂ္ဂဏ္ဍိတ္ဝာ၊နှိပ်၍။ [ဤနည်းဌိတ္ဝာလောပ။]ဝါ၊နိဂ္ဂဏ္ဍေယျ၊နှိပ်၍။ [ကာမေသု ဝိနေယျကဲ့သို့။] သဗ္ဗိရိယာပထေ၊ ခပ်သိမ်းသော သွား,ရပ်,ထိုင်,လျောင်းခြင်း ဣရိယာပုထ်လေးပါးဌ။ ဝါ၊သတိ သမ္ဘဇဉ်ဟူသော ဣရိယာ၏ပထဖြစ်သော အဘိက္ကန္တ,ပဋိက္ကန္တ စသောခုနစ်ဌာနလုံးဌ။ သတိမာ၊ ထင်သောသတိရှိသည်ဖြစ်၍။ သမ္ဘဇာနော၊ သာတ္ထက, သပ္ပါယ, ဂေါစရ, အသမ္မောဟဟူသော သမ္ဘဇဉ်လေးပါးဖြင့် ကောင်းစွာ အပြားအားဖြင့် သိသည်ဖြစ်၍။ စရေ၊ကျင့်ရာ၏။

[ကိရ-ဝိကိရဏေ။ ကိရိတဗ္ဗန္တိ ကိဋ္ဌံ။ကိသ-ဟိ ံသာယံ၊ ကိသိတဗ္ဗန္တိ ကိဋ္ဌံ၊ သသံ။ တံ အဒတိ ဘက္ခတီတိ ကိဋ္ဌာဒိ။ ဥပမာနဘူ။ ကိဋ-ကိဋ္ဌာယံ။ ကိဋ္ဌန္တိ အာရမ္မဏိကာ ဘြောတိ ကိဋ္ဌံ၊ အာရမ္မဏံ။ တံ အဒတိ အာရမ္မဏဝသေနာတိ ကိဋ္ဌာဒိ၊ စိတ္တံ၊ ဥပမေယျဘူ၊ ကိဋ္ဌသမ္ဘာဝေတေ သသသမ္ဘာဝေ။ ။မူလပဏ္ဏာသ အဋ္ဌကထာ။]

သံဝရပြီး၏။

၄၇-သုဒ္ဓိ

၁။ ဒေသနာ သံဝရော ဌေ၊ ပစ္စဝေက္ခဏဘောဒတော။
သုဒ္ဓိ စတုဗ္ဗိဓာ ပါတိ၊ မောက္ခသံဝရ သမ္မတံ။
ဒေသနာယ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိ ဝုစ္စတိ။ ။

၁။ သုဒ္ဓိတိ၊ကား။ဒေသနာသံဝရောဠိပစ္စဝေက္ခဏာ ဘေဒတော၊ယုံကြည်သောအားကြားရှိစင်ခြင်း, မပြတ်အောက်မေ့ စောင့်စည်းရှိစင်ခြင်း,မပျင်းရိပါရှာမှီးရှိစင်ခြင်း, ကျိုးပြစ်မြော်မြင်ဆင်ခြင်ရှိ စင်ခြင်းအပြားအားဖြင့်။ သုဒ္ဓိ၊စင်ကြယ်ခြင်းသည်။စတုဗိဓာ၊လေးပါးအပြားရှိ၏။တေသု၊တွင်။[ထည့်။] ပါတိမောက္ခသံဝရသမ္မတံ၊သဒ္ဓါဖြင့် ပြီးစေအပ်သော ပါတိမောက္ခသံဝရဟု သမုတ်အပ်သောသီလကို။ ဒေသနာယ၊ယုံကြည်လွယ်စွာဒေသနာကြားသဖြင့်။ ဝါ၊ကြောင့်။ ဝါ၊သည်။ သတိ၊သော်။ ဝိသုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိ၊ဒေသနာသုဒ္ဓိဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

၂။ နပုနေဝံ ကရိဿန္တိ၊ စိတ္တာဝိဠာနသံဝရော။
ဝုတ္တော သံဝရသုဒ္ဓိတိ၊ သုဗ္ဗတိန္ဒြိယသံဝရော။ ။

၂။ ဣန္ဒြိယသံဝရော၊ သတိဖြင့်ပြီးစေအပ်သော ဣန္ဒြိယသံဝရ သီလကို။ ပုန၊ လွန်စေ၍မျှ ၍မှတဘန်။ ဝေံအသံဝရံ၊ ၍သို့မစောင့်စည်း ခြင်းကို။ နကရိဿန္တိ၊'ငါမပြုအံ့'ဟူ၍။ စိတ္တာဝိဠာနသံဝရော၊ စိတ်ကို ဆောက်တည်သဖြင့် စောင့်စည်းခြင်းကြောင့်။ ဝါ၊သဖြင့်။ ယသ္မာ၊ကြောင့်။ သုဗ္ဗတိ၊စင်၏။ တသ္မာ၊ကြောင့်။ သံဝရသုဒ္ဓိတိ၊ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊အပ်၏။[သမ္မန်။]

၃။ ပဟာယာနေသနံ ဓမ္မေ၊ နပ္ပါဒေန္တသဒ္ဓေယာ။
သုဒ္ဓတ္တာ ဒ္ဝေ သုဒ္ဓိတိ၊ ဝုတ္တာမာဇီဝနိသိတံ။ ။

၃။ အာဇီဝနိသိတံ၊ ဝိရိယဖြင့် ပြီးစေအပ်သော သမ္မာဇီဝ၌ မှီသော ပစ္စယသန္ဓိသိတသီလကို။ အနေသနံ၊ မရှာမှီးအပ်သော နှစ်ဆယ့်တပါးသောအရာကို။ ပဟာယ၊ ပယ်၍။ ဓမ္မေန၊ တရားသဖြင့်။ ဥပ္ပါဒေန္တသ၊ ပစ္စည်းလေးပါးကို ဖြစ်စေသောရဟန်း၏။ဝါ၊ဖြစ်စေခြင်း၏။ ဒ္ဝေယာ၊ ရှာမှီးခြင်း၏၊ ဝါ၊ ဖြင့်။ အာဇီဝနိသိတသ၊ ၏။ [ဘာဝသမ္မန်ထည့်။] သုဒ္ဓတ္တာ၊ ကြောင့်။ ဒ္ဝေသုဒ္ဓိတိ၊ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊၏။

[*ဟိတ်ဆိုက်လေရာ ကြိယာ၏ ကံကတ္တားကား-ဟိတ်၏သမ္မန်လာ၌တည်း။ ဟူရကား-အာဇီဝနိသိတံဟူသောကံကို အာဇီ ဝ နိသိတသ-ဟုသမ္မန်ပြု၍ လာစေ။]

(က) ဝေဠုဂ္ဂိတပဟိဏာကံ၊ ဂဏ္ဍဖာလာရုမဂ္ဂနံ။
ဥဒ္ဓမဓောဝိရေစနံ၊နတ္ထု ဝဏ္ဏတ္ထတေလိကံ။ ။

(ခ) ဝေဠုပတ္တပုပ္ဖဖလ၊နှာနဒန္တမုခေါဒကံ။
စုဏ္ဏမတ္တိစာဋ္ဌုမုဂ္ဂံ၊ဘဋ္ဌံ ဇယ်ဠုဂ္ဂတိကံ။ ။
[ကေဝိသာနေသန သင်ဟဂါထာ မူလဋီကာနည်း။]

(က) ဝေဠု၊ ဆေးကုခြင်း။ ဒုတ၊သဝန်စာရင်း သတင်းစကား ဆောင်သွား အပြန် တမန်အမှုပြုခြင်း။ပဟိဏာကံ၊အစေခံ၍ တအိမ်မှတအိမ်သို့ သွားခြင်း။ဂဠာဖသလ၊အိုင်းအမာကိုဘောက်ခြင်း။အရုမဂ္ဂနံ၊အမာကို ဆေးလိမ်းခြင်း။ဥဒ္ဓမဓောဝိရေစနံ၊ပျို့အန်ဆေးပေးခြင်း, ဝမ်းကျဆေးပေးခြင်း။ နတ္ထု၊ဝဏ္ဏတ္ထတေလိကံ၊ နှာနှတ်ဆီချက်ခြင်း, အမာသုတ်ဆီချက်ခြင်း။

(ခ) ဝေဠုပတ္တာပုပ္ပဖလ နှာနဒန္တ မုခေါဒကံ၊ ဝါး, သစ်ရွက်, အပွင့်, အသီး, ရေချိုးကသယ်မှုန့်, ဒန်ပူ,မုက်နှာသစ်ရေပေးခြင်း။ စုဏ္ဏမတ္တိ၊ ကသယ်မှုန့်ပေးခြင်း, မြေညက်ပေးခြင်း။ စာဌ၊ကိုယ်ကိုနှိမ့်ကာ ဒါယကာကိုမြှင့်၍ဆိုခြင်း။မုဂ္ဂံ၊စုန်းကြူးစလျက် မကျက်နည်းပါး အကျက်မှားခြင်း ပဲနောက်ဟင်းဟန် အမှန်နည်းပါး မမှန်များသောစကားကို ဆိုခြင်း။ဘဋ္ဌ၊ထိန်းယအတူရှာသူသားငယ်ကိုချိုးဆောင်ရွက်ခြင်း။ဇုတိ၊ သို့။အနေသနံ၊သည်။ ကေဝိသတိဝိဓံ၊ ၏။ ဇယ်ဠု၊ သတင်းစကားရှာတပါးသို့ ပြန်သွားဆောင်ခြင်း,မြင်းခေါင်းဖြင့် အစေခံခြင်းသည်ကား။ ဒုတိကံ၊ ဒူတကမ္မနှင့်အလားတူ၏။

[ကသ္မာပနေတ္ထ သစ္ဆဝစနံ အပက္ကသဒ်သန္တိ အဝိပရီတဘာဝတော။ ။မုဂ္ဂ သူပျဉ်မကျက်သောစုန်းကြူးပဲနှင့်စကားမှန်တူကြောင်း။ ။မဓုသာရတ္ထဒီပနီ။ ။ ကသ္မာစ အလိကဝစနံ ပက္ကသဒ်သန္တိ သဏ္ဌာသခ်ိလ သုခသန္ဓာသဘာဝတော။ ပုရိမံ၀ါ အဇ္ဇဝဘာဝတော၊ပစ္ဆိမံ မဒ္ဒဝဘာဝတော။ ။ဤသို့လည်း စောဒနာ သောခနာကိုဆိုအပ်၏၊]

၄။ ယောနိသော ပဋိသင်္ခါယ၊ စီဝရံ ပဋိသေဝတိ။
ဧဝမာဒီယထာဝုတ္တာ၊ ပစ္စဝေက္ခဏာသုဏ္ဍနာ။
ပစ္စဝေက္ခဏာသုဒ္ဓိတိ၊ ဝုတ္တံ ပစ္စယနိဿိတန္တိ။ ။

၄။ ပစ္စယနိဿိတံ၊ပညာဖြင့်ပြီးစေအပ်သော ပစ္စယသန္နိဿိတသီလကို။ ယောနိသော၊အသင့်အာဃာတ်ဖြင့်။ ဝါ၊အကြောင်းအာဃာတ်ဖြင့်။ ပဋိသင်္ခါယ၊ ပညာဖြင့်ဆင်ခြင်၍။ဝါ၊အသီးအသီး ဆင်ခြင်ခြင်းပညာဖြင့်။ စီဝရံ၊ကို။ပဋိသေဝတိ၊ ၏။ ဧဝမာဒီယထာဝုတ္တာပစ္စဝေက္ခဏာသုဏ္ဍနာ၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့် ဟောတော်မူတိုင်း ဆင်ခြင်သဖြင့် စင်ခြင်းကြောင့်။ ပစ္စဝေက္ခဏာသုဒ္ဓိတိ၊ ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ၏၊

[ပဋိသင်္ခါယ နံ အဝေက္ခနံ ပဋိသင်္ခါယ။ပဋိသံပုဗ္ဗော-ခါဘုဃော၊တွားပစ္စည်း၊ ဆင်ခြင်ခြင်းပင်ပညာဖြစ်၍ ပညာဖြင့်မဆိုသင့်ဟူမူ၊ ဆင်ခြင်သောစိတ္တုပ္ပါဒ်၌စိတ္တသီသ,ပညာသီသဟူ၍ သီသနှစ်ပါး၊ ဆန္ဒ,စိတ္တ, ဝိရိယဟူသော အဓိပတိသုံးပါး၊ သဒ္ဓိန္ဒြေစသောဇုန္ဒြေအပြားအာဃာတ်ဖြင့် ပဌာနတရားများသည်တွင် တပါးသောပဌာနဝမ္မကိုနှစ်စေလို၍ ပညာဖြင့်ဟူသောသရူပကျွာဝိသေသနကို ဆိုအပ်သတည်း၊ဝါ၊

မထင်ရှားသော ပဋိသန်ဓိသဒ္ဓတ္ထပညာကို ထင်ရှားသော ပညာ သဒ္ဓတ္ထပညာဖြင့် အထူးမူလိုခြင်း ပညာဖြင့်ဟုဆိုအပ်၏၊အနဝဇ္ဇသုခဝိပါကလက္ခဏာ ကုသလာစသည် ကဲ့သို့၊ထို့ကြောင့် ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ပဋိသန်ဓိယာတိ ပညာယဇာနိတ္တာ၊မိန့်၏၊ နောက်နည်း၌ ပဋိသန်ဓိယ နံ ဇာနနံ ပဋိသန်ဓိ။ ပညာရစေ၊ တာယပဋိသန်ဓိယဟု ဝိဘတ္တိန်ခံ။]

သုဒ္ဓိပြီး၏။

၄၈-သန္တောသ

၁။ အပ္ပေန အနဝဇ္ဇေန၊ သန္တုဋ္ဌော သုလဘေန စ။
မတ္တညူ သုဘရော ဟုတ္တာ၊ စရေ သဒ္ဓမ္မဂါရဝေါ။ ။

၁။ သန္တောသောတိ၊ကား။ သဒ္ဓမ္မဂါရဝေါ၊ သူတော်ကောင်း တရားတို့ ရိုသေသောရဟန်းသည်။ အပ္ပေန၊ နည်းသော ပံသုကူသက်နှီး, ပိဏ္ဍိယာ လောပဘောဇဉ်, သစ်ပင်ရင်းဟူသောကျောင်း, ဂေါမုတ်ထိုးသောဆေးဟူ သောပစ္စည်းလေးပါးဖြင့်ရင်း။ အနဝဇ္ဇေန၊ အပြစ်မရှိသော ပံသုကူစသည် ဖြင့်ရင်း။ သုလဘေနစ၊ ရလွယ်ဒသော ပံသုကူစသည်ဖြင့်ရင်း၊ သန္တုဋ္ဌော၊ သန္တောသတဆယ်နှစ်ပါးဖြင့် ရောင့်ရဲသည်။ မတ္တညူ၊ ရှာခြင်း, ခံခြင်း, သုံးဆောင်ခြင်း, စွန့်ခြင်းတို့ အတိုင်းအရှည်ကို သိလေ့ရှိသည်။ သုဘရော၊ ဆိုးကောင်းယုတ်မြတ် ရတတ်သမျှ ယာပနကြောင့် မွေးမြူလွယ်သည်။ ဝါ၊ အပ္ပါနဝဇ္ဇစသောဂုဏ်ဖြင့် တင့်တယ်ခြင်းရှိသည်။ဟုတ္တာ၊၍။ စရေ၊ကျင့်ရာ၏။

၂။ အတိတံ နာနုသောစဿော၊ နပ္ပဇပ္ပမနာဂတံ။
ပစ္စုပ္ပန္နေန ယာပေန္တော၊ သန္တုဋ္ဌောတိ ပဝုစ္စတိ။ ။

၂။ အတိတံ၊ လွန်လေပြီးသော ပစ္စည်းကို။ နာနုသောစဿော၊ အဘန်တလဲလဲမစိုးရိမ်ဘဲ။ အနာဂတံ၊ အနာဂတ်ပစ္စည်းကို။ နပ္ပဇပ္ပံ-နပ္ပဇပ္ပန္တော၊ မတောင့်တဘဲ။ ပစ္စုပ္ပန္နေန၊ ရဆဲပစ္စည်းဖြင့်။ ယာပေန္တော၊ မျှသောရဟန်းကို။ သန္တုဋ္ဌောတိ၊ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။

အနာဂတပဇ္ဇပ္ပါယ၊အတီတသောနုသောစနာ။
ဧတေနမာလာသုသန္တိ၊နဒ္ဒေါဝဟရိတောလုတောဝ။ ။
[တေမိယဇာတ်။ အတီတစသည်ကိုစိုးရိမ်ခြင်း စသည်၌အပြစ်။]

အနာဂတပဇ္ဇပ္ပါယ၊ အနာဂတ်ပစ္စည်းကို တောင့်တခြင်းကြောင့်၊ အတီတသောနုသောစနာ၊ အတိတ်ပစ္စည်းကို အဘန်ဘန်စိုးရိမ်ခြင်းကြောင့်။ ပစ္စုပ္ပန္နဲ

အယာပနာ၊ရဆဲပစ္စည်းဖြင့် မမျှခြင်းကြောင့်။ [ထည့်။] ဧတေန၊ ဤအကြောင်းသုံး ပါးကြောင့်။ဗာလာ၊တို့သည်။သုဿန္တိ၊ သွေ့ခြောက်ခွေလိမ် ညှိုးပိန်ကုန်၏။ ကိမိ ဝ၊အဘယ်ကဲ့သို့နည်း၊ လုတော၊ ရိတ်ဖြတ်အပ်သော။ ဟရိတော၊စိမ်းညိုသော။ နဋ္ဌော၊ကျ။သည်။ သုဿတိဇ္ဇဝ၊ သွေ့ရောင်းသကဲ့သို့တည်း။

သန္ဓော သပြိုး၏။

၄၉-စတုရက္ခ

၁။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ မေတ္တာ စ၊ အသုဘံ မရဏာသတိ။
အာရကတ္တာဝဒိနာရဟံ၊ သမ္မာ သာမဉ္ဉ ဗုဒ္ဓတော။ ။

၂။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဣတိ ဝါ၊ နုဿတိ ယာ ပုနပ္ပုနံ။
နဝဘေဒေ ဘဂဝတော၊ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ သာ ဂုဏော။ ။

၁–၂။ စတုရက္ခာတိ၊ ကား။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊ ဘုရားမြတ်စွာ၏ အရ ဟတာစသော ဂုဏ်တော်ကို အာဘန်တလဲလဲ ကြံစည် အောက်မေ့ခြင်း ၎င်း။မေတ္တာစ၊ မေတ္တာကိုပွါးစေခြင်းငင်း။ အသုဘံ၊ ဒွတ္တိံသာကာရအသုဘ ဆယ်ပါး ကို ပွါးစေခြင်းငင်း။ မရဏာသတိ၊ သေခြင်းသဘောကို အောက်မေ့ ခြင်းငင်း။ ဣမာစတသော၊ ဤလေးပါးတို့သည်။ စတုရက္ခာ၊ မိမိသည် စောင့်အပ်သောတရား, မိမိကိုစောင့်တတ်သော တရားမည်ကုန်၏။ တေသု၊ တို့တွင်။[ထည့်။]အာရကတ္တာဝဒိနာ။ကိုဧလသာတို့မှဝေးသည်၏အဖြစ်စသော အကြောင်းကြောင့်။ အရဟံ၊ အရဟာမည်တော်မူ၏။ သမ္မာ၊ မဘောက်မပြန်။ ဝါ၊ အသင့်အားဖြင့်။ သာမဉ္ဉ၊ ဆရာမဆိုကိုယ်တော်တိုင်သာလျှင်။ ဗုဒ္ဓတော၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိတော်မူသောကြောင့်။သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ ဣတိဝါ၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်လည်း။ ဝါ၊ ဖြင့်သာလျှင်။ဘဂဝ-တော၊ ၏။ နဝဘေဒေ၊ ကိုးပါးအပြားရှိသော။ ဝါ၊ အသစ်အသစ်အထူးဖြစ် သော။ ဝါ၊ ကုန်သော။ ဂုဏော၊ ဂုဏ်တော်၌။ ဝါ၊တို့ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ များစွာကြိမ် ဘန် တန်တန်မလပ် အထပ်ထပ်။ ယာအနုဿတိ၊ အကြင်သဒ္ဓါပဇ္ဇဧတအား လျော်စွာ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ဝါ၊အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့ခြင်းသည်။ အတ္ထိ၊၏။ သာအနုဿတိ၊သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဿတိ၊မည်၏။

၃။ သီမဋ္ဌ သံယေ သီမဋ္ဌ၊ ဒေဝတာသု စ ဇုဿရေ။
ဇနေ ဂေါစရဂါမမှိ၊ တတ္ထုပ္ပါဒါယ မာနုသေ။ ။

၄။ သဗ္ဗသတ္တေသု သုခိတာ၊ ဟောန္တာဝေရာတိ အာဒိနာ။
ပရိစ္ဆိဇ္ဇ ပရိစ္ဆိဇ္ဇ၊ ဘာဝနာ မေတ္တာဘာဝနာ။ ။

၃-၄။ သိမဋ္ဌသံယေ၊ဥပစာရသိမ်ဋ္ဌတည်သော သံယာဋ္ဌဂင်း။သိမဋ္ဌဒေ-ဝတာသုစ၊ဥပစာရသိမ်ဋ္ဌတည်သောနတ်တို့ဋ္ဌဂင်း။ဂေါစရဂါမမှ၊ဂေါစရဂါမ ဆွမ်းခံရွာဋ္ဌ။ ဣသရေဇနေ၊ စိုးရသော်ဋ္ဌနင်း မင်းဖြစ်သည်ဋ္ဌဂင်း။ တတ္တ၊ ထိုဂေါစရဂါမ် ဆွမ်းခံရွာဋ္ဌ။ မာနုသေ၊ လူတို့ကို။ ဥပါဒါယ၊ အစပြု၍။ သဗ္ဗသတ္တေသု၊ ခပ်သိမ်းသောသတ္တဝါတို့ဋ္ဌဂင်း။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာကုန်သည်။ ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့ရောက်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းဖြစ်ကုန်သည်။ ဝါ၊ ချမ်းသာခြင်းရှိသည်၏အဖြစ်တို့သည်။အဝေရာ၊ရန်မရှိကုန်သည်။ဝါ၊ပါဏာ-တိပါတစသော အတွင်းရန်ငါးပါး,မင်းစသော အပရန်ငါးပါးမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊တည်း။ ဣတိအာဒိနာ၊ဖြင့်။ ပရိ စ္ဆိဇ္ဇပရိစ္ဆိဇ္ဇ၊ သိမဋ္ဌသံယာစသည်ကို ပိုင်းခြား၍, ပိုင်းခြား၍။ ဘာဝနာ၊ပွါးစေခြင်းသည်။ မေတ္တာဘာဝနာ၊မည်၏။

၅။ ဝဏ္ဏ သဏ္ဌာန သြကာသ၊ ဒိသတော ပရိဆေဒတော။
ဝဝတ္ထပေတ္တာ ကေသာဒိ၊ ကောဋ္ဌာသေ အနုပုဗ္ဗတော။ ။

၆။ နာတိသိဃ္ဓ သကိတံ၊ ဝိကွေပံ ပဋိဗာဟယံ။
ပဏ္ဍိတို့ သမတိက္ကမ္မ၊ မုဠ္ဆန္တာသာနုပုဗ္ဗတော။ ။

၇။ ဝဏ္ဏအာသယသဏ္ဌာန၊ ဂန္ဓောကာသေဟိ ဘာဝနာ။
ပဋိကူလာတိ ကောဋ္ဌာသေ၊ ဥဒ္ဓုမာတာဒိဝတ္ထုသု။
ဂဟေတ္တာ အသုဘာကာရံ၊ ပဝတ္တာ ဘာဝနာသုဘံ။ ။

၅-၆-၇။ ဝစသာ မနသာဗျာယတော၊ နှုတ်ဖြင့်သရဗျာယ်ခြင်း, စိတ်ဖြင့် သရဗျာယ်ခြင်းဖြင့်ဂင်း။ [ထည့်။] ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန သြကာသဒိသတော၊ ဆံစ သည်၏အဆင်း, ဆံစသည်၏သဏ္ဌာန်, ဆံစသည်၏ ဦးရေစသောတည်ရာ, ဆံစသည်၏ချက်မှအထက်, အောက်အရပ်အားဖြင့်ဂင်း။ ပရိစ္ဆေဒတော၊ ဤကောဋ္ဌာသကို အထက်,အောက်,နံပါးမှ ဤကောဋ္ဌာသဖြင့် ပိုင်းခြားအပ် ၏ဟူသော သဘာဝပရိစ္ဆေဒ, ဆံစသည်အမွေးမဟုတ်, လက်သည်းစသည် မဟုတ်, အမွေးသည်ဆံမဟုတ်, လက်သည်းစသည်မဟုတ် စသော ဝိသဘာဝ ပရိစ္ဆေဒအားဖြင့်ဂင်း။ ကေသာဒိကောဋ္ဌာသေ၊ ဆံစသောအစု၌။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဝဝတ္ထပေတ္တာ၊ မှတ်၍။ သဗ္ဗာယယသင်္ခါတံ၊ သရဗျာယ်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော။ သတ္တဝိဓုဂ္ဂဟကောသလ္လံ၊ ခုနစ်ပါးအပြားရှိသော ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသင်ခြင်း၌

လိမ်မာခြင်းကို။သမ္မာဒေတ္တာ၊ပြည့်စုံစေ၍။[ထည့်။]အနုပုဗ္ဗတော၊ သရဏ္ဌာယ် သည်မှစ၍ ဆံအမွေးစသော အစဉ်အတိုင်းရင်း။နာတိသီယဠ္ဆသဏိကံ၊မလျင်လွန်းရင်း, မနှေးလွန်းရင်း။ ဝိက္ခေပံပဋိဗာဟယံ၊ များသောအာရုံ၌ စိတ်၏ပျံ့လွင့်ခြင်းကိုပယ်လျက်ရင်း။ ပဏ္ဍိတွိ၊ ဆံစသောပညတ်ကို။ သမတိက္ကမ္မ၊ လွန်၍ရင်း။အနုပဋ္ဌိတကောဋ္ဌာသံ၊ ဆံအမွေးစသည်တွင် မထင်သောအစုကို။ [ထည့်။]အနုပုဗ္ဗတော၊အစဉ်သဖြင့်။မုဠ္ဆန္တသ၊လှတ်လျက်ရင်း။အပ္ပနာတော၊ ကေသာစသောဒွတ္တိံသာကာရ၌ အပ္ပနာသုံးဆယ့်နှစ်ပါး ဖြစ်သဖြင့်ရင်း။ တိသုတ္တာတော၊ အဓိစိတ္တသုတ်, သီတိဘာဝသုတ်, ဗောဇ္ဈင် ကောသလ္လသုတ် သုံးပါးအားဖြင့်ရင်း။ ဒသဝိဓ မနသိ ကာရကောသလ္လံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသောကမ္မဋ္ဌာန်းကိုနှလုံးသွင်းခြင်း၌လိမ်မာခြင်းကို။သမ္မာဒေတ္တာ၊၍။[ထည့်။ ဘာဝနာ၌စပ်။] ကောဋ္ဌာသေ၊ ဆံစသောအစု၌။ ဝါ၊ တို့ကို။ ဝဏ္ဏအာသယ-သဏ္ဌာန ဂန္ဓောကာသေဟိ၊ မည်းနက်ခြင်းစသောအဆင်း၊ ပိတ္တ,သေမှ,ပုဗ္ဗ, လောဟိတအားဖြင့် လေးပါးသော ဖြစ်ကြောင်းအာသယ၊ ရှည်သော, လုံးသော,စဉ်းရိုးနှင့်တူသော သဏ္ဌာန်၊ ညှိနှံညှော်လျောင်း မကောင်းသော ရနံ့၊ ဘင်စုဌ်ပေါက်သောမှိုသည် ဖြစ်ရာအားဖြင့် ရှုံ့ရှာဘွယ်ရှိသကဲ့သို့ သုံးဆယ့်နှစ်ပါးသော အစုဟူသော ဖြစ်ရာသြကာသတို့ဖြင့်။ ပဋိကူလာတိ၊ စက်ဆုပ်ရှုံ့ရှာဘွယ်ဟူ၍။ဘာဝနာ၊ပွါးစေခြင်းသည်ရင်း။ဥဒ္ဓုမာတာဒိဝတ္ထု-သု၊ ဥဒ္ဓုမာတစသော အသုဘဗြဟ်ဆယ်ပါးတို့၌။ အသုဘာကာရံ၊ ဖူးဖူးရောင်သဖြင့် မတင့်တယ်ခြင်းစသော အသုဘ သဏ္ဌာန်ကို။ ဝါ၊ အခြင်းအရာကို။ ဂဟေတွာ၊ ပရိကမ္မ,ဥဂ္ဂဟ,ပဋိဘာဂနိမိတ်ယူ၍။ ပဝတ္တာ၊ ဖြစ်စေအပ်သော။ ဘာဝနာ၊သည်ရင်း။အသုဘံ၊မည်၏။

[ဝဏ္ဏသဏ္ဌာန။ပ။ကောဋ္ဌာသေဖြင့် သတ္တဝိဓ ဥဂ္ဂဟကောသလ္လကို ပြသောကြောင့် ဝစသာဇ္ဈာယ, မနသာဇ္ဈာယပုဒ်ကို အရာအားဖြင့် ယူအပ်၏၊ အနုပုဗ္ဗတော။ပ။မုဠ္ဆန္တသာနုပုဗ္ဗတောဖြင့် ဒသဝိဓမနသိကာရ ကောသလ္လကို ပြရကား အပ္ပနာတောတိ သုတ္တတောဟူသော ပုဒ်ကိုလည်း အရာအားဖြင့် ယူအပ်၏၊ ယင်းပုဒ်တို့သည် နာနာဝိဘတ္တိ ပစ္စယန္တဖြစ်သော်လည်း ဒသဝိဓ၏ သရုပ်ချည်း ဖြစ်၍ ကြိယာ ဝိသေသနချည်းဖြစ်၏။ ဥပမာကား-

အဋ္ဌေဒါဒါနဂါဟေဟိ၊ ဝိဒ္ဓမာ မရဏူဒ္ဓဋာ။
လိင်္ဂသိက္ခာဟိ ဆိဒ္ဒေန၊ ပတ္ထောမိဋ္ဌာနမုဏ္ဍတိ။ ။

၌ နာနာဝိဘတ္တိ ဝစနန္တဖြစ်လျက် ဥဏ္ဍတိ၌ ကာရိုက်ဟိတ်ချည်း ဖြစ်သကဲ့သို့ တည်း၊ ဥဒ္ဓုမာတာဒိဝတ္ထုသု၌ ဝတ္ထုသဒ္ဒါဒဗ္ဗတ္ထ။အသုဘာကာရံ၌ အာကာရ သဒ္ဒါသဏ္ဌာနတ္ထ။

ဝတ္ထုတ္ကိုကာရဏောဒဗ္ဗေ၊ဘူဘေဒေရတနတ္တယေ။
အာကာရောကာရဏော ဝုဒ္ဓော၊ သဏ္ဌာနေဒုဿိတေဝိစ၊ ။အဘိဓာန်။]

၇။ မရဏံ မေ ဘဝိဿတိ၊ ဇီဝိတံ ဥပရုဇ္ဈတိ။
မရဏံ မရဏံ ဝါတိ၊ ဘာဝယိတ္ဝာန ယောနိသော။ ။

၇။ မေ၊ အား။ ဝါ၊ ၏။ မရဏံ၊ စုတိပျက်ကြေ ခန္ဓာကြွေသဖြင့် သေခြင်းသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ္တံ့။ ဖြစ်အံ့သတည်း။ ဖြစ်အံ့မဆ္ဌတ်။ ဇီဝိတံ၊ရုပ်,နာမ် ဇီဝိတိနှေ့သည်။ ဥပရုဇ္ဈတိ၊ ချုပ်၏။ ဝါ၊ ပစ္စုပ္ပန္န ဘဝဆုံးဘိ သမ္မုတိ မရဏာ ဖြင့်ချုပ်၏။ မရဏံမရဏံ၊ မထင်အစ သံသာရ၌ သေရလှလေပြီ, သေရလှလေပြီ။ ဣတိဝါ၊ သို့လည်း။ ဝါ၊ ဤသို့သာလျှင်။ ယောနိသော၊ ဖြင့်။ ဘာဝယိတ္ဝာန၊ ၍။

[ဤသုံးပုဒ်ဖြင့်-အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်, အတိဘ်ကာလသုံးပါး၌ မရဏာသတိကို ပြသည်၊ ဝါ၊ မရဏံ မေ ဘဝိဿတိဖြင့်-အာဒီကမ္မိကအား သတ္တသညာမကင်း သေးသောကြောင့် ပုဂ္ဂလာမိဋ္ဌာန် သမ္မသနဉာဏ်ဖြင့် မရဏာသတိကိုပြု၏၊ ဇီဝိတံ ဥပရုဇ္ဈတိဖြင့်-သတ္တသညာကင်း၍ ရုပ်,နာမ်မျှသာဟု ရှုသော ဓမ္မာမိဋ္ဌာန်ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့် မရဏာသတိကိုပြု၏၊ ရုပ်, နာမ်ဇီဝိတ၏ ဥပါဒ်ခြင်းမရှိသော် ဇီဝိတဟုမဆိုအပ်ရကား ဇီဝိတံဖြင့်-ဥဒယကို,ဥပရုဇ္ဈတိ ဖြင့်-ဝယကို ပြု၏၊ မရဏံမရဏံဖြင့်-သဘာဝါမိဋ္ဌာန်ဘင်္ဂဉာဏ်ဖြင့်-မရဏာသတိကိုပြု၏၊ ဘယဉာဏ် စသည်ဖြင့်မရဏာသတိကို ဣတိဝါသဒ္ဒါဖြင့်ပြု၏။

ဝါ၊ ကတမဉ္ဆိ ဘိက္ခဝေ မရဏံ၊ ယံတေသံ တေသံ သတ္တာနံ။ပ၊ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ မရဏံ၊ ဣတိ အဇ္ဈတ္တံ ဝါ ဗဟိဒ္ဓါ ဝါ ဓမ္မသု ဓမ္မာနုပဿီ ဝိဟရတိ၊ ဟူရာ၌ ရဟန္တာတို့၏ သမုဒ္ဓေဒမရဏာကိုရှုခြင်းဖြစ်၏၊ ဤကျမ်း၌လည်း အဂ္ဂသာဝက,ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ, သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓတို့၏ မရဏာကို ဥပသံဟရပြုအပ်၏ ဟူရကား မရဏံ မရဏံဖြင့်-သမုဒ္ဓေဒ မရဏာကို, ဇီဝိတံဥပရုဇ္ဈတိဖြင့်-ခဏိက မရဏာကို, မရဏံမေ ဘဝိဿတိဖြင့်-ဇီဝိတိန္ဒြိယုပဒ္ဓေဒမရဏာကိုပြု၏။

မရဏံ မရဏံ၏ အရကို မိမိ၏ ထိုထိုဘဝမရဏာ,သူတပါး၏ ဥပသံဟရိတမ္ဘူ မရဏာယူသည်ဖြစ်အံ၊ မရဏံ မရဏံဟူသော ပုဒ်သည် ကြိယာဝိစ္ဆာ ဖြစ်၏၊ မိမိ၏ ဘဝပရိယောသာန ဇီဝိတိန္ဒြိယုပဒ္ဓေဒ မရဏာကိုယူမူ မရဏတ္တ တခုတည်းဖြစ်၍ နှံ့ရာမရှိခဲ့ရကား ၎င်းပုဒ်သည် ဘယတုပဋ္ဌာနဉာဏ်အားဖြင့် ဘယာမေဠိတ်ဖြစ်သင့်၏၊ ဤသို့စသည်ဖြင့် ရသင့်ရာယူအပ်၏။]

၉။ ဝဓကသော ဥပဋ္ဌာနာ၊ သမ္ပတ္တိနံ ဝိပတ္တိတော။
ဥပသံဟရတော ကာယ၊ ဗဟုသာဓာရဏာ တထာ။ ။

၁၀။ အာယုဒုဗ္ဗလတော ကာလ၊ ဝဝတ္ထာနသ ဘာဝတော။
အဒ္ဓါနသ ပရိစ္ဆေဒါ၊ ဘာဝနာ မရဏာသတိတိ။ ။

၉-၁၀။ ဝဓကသ၊ သူသတ်ယောက်ျား၏။ ဥပဋ္ဌာနံဝိယ၊ သန်လျက်စွယ်ရှေ့ရှထင်ခြင်း ကဲ့သို့။ ဝဓကသ၊ ဝဓကမည်သော ခန္ဓာငါးပါး၏။ ဝါ၊ မရဏသ၊ သေခြင်း၏။ ဥပဋ္ဌာနာ၊ ရှေ့ရှထင်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ သမ္ပတ္တိနှံ၊ အာရောဂျ,ယောဗ္ဗန္ဓ,ဇီဝိတဟူသော ပြည့်စုံခြင်းတို့၏။ ဝါ၊အာရောဂျစသော ကြက်သရေတို့၏၊ ဝိပတ္တိတော၊ ဗျာဓိ,ဇရာ,မရဏဟူသော ပျက်စီးခြင်းဖြင့်ရင်း။ ဝါ၊ ဗျာဓိပရိယောသာနစသောကြက်သရေပျက်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ဥပသံဟရတော၊ သူတပါး၏သေခြင်းကို မိမိ၌,သူတပါးသေခြင်း၌ မိမိကိုဆောင်သဖြင့်ရင်း။ဝါ၊ခြေရံများခြင်း မန္တာတ်မင်း,ဘုန်းတန်းကြီးဘိ ဇောတိကစသော သူ, ဓွန်အားကြီးစွာ ဝါသုဒေဝစသောသူ, တန်းခိုးပြင်းထန် မောဂ္ဂလာန်စသောသူ,ပညာကြီးဘိ သာရိပုတ္တရာ စသောသူ,အရှင်ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ,မြတ်စွာဘုရားတို့သော်လည်း သေရချေသေး၏၊ ငါသို့သူမှာ ဆိုရာမရှိဟု ရှေ့ရှဆောင်ခြင်းဖြင့်ရင်း။ကာယဗဟုသာဓာရဏာ၊ကိုယ်၏များစွာသော ပိုးမျိုးရှစ်ဆယ်, အတွင်း၌များသော ရောဂါ, အပ၌မြွေစသော များစွာသော သေခြင်း၏ အကြောင်းနှင့် ဆက်ဆံသောအားဖြင့်ရင်း။တထာ၊ပါး။အာယုဒုဗ္ဗလတော၊ ထွက်သက်နှင့်စပ်သောသေခြင်းစသည်ဖြင့် အသက်၏ အားနည်းသောအားဖြင့်ရင်း။ကာလဝဝတ္ထာနသ၊ဤအခါ၌သာသေရာ၏၊တပါးအခါ၌ မသေရဟူသော ကာလအပိုင်းအခြား၏။ အဘာဝတော၊ မရှိခြင်းအနိမိတ္တအားဖြင့်ရင်း။ အဒ္ဓါနသပရိစ္ဆေဒါ၊ ကြာမြင့်ရှည်မူ ယခုအခါ တရာတမ်းဟူသော အဓွန့်အပိုင်းအခြားအားဖြင့်ရင်း။ခဏပရိတ္တတော၊လျှပ်တပြက်တွင်ချင့်တွက်ကုဋေ တသိန်းနေမျှ ခဏတိုသော အားဖြင့်ရင်း။ ဘာဝနာ၊ ပွါးစေခြင်းသည်။ မရဏာသတိ၊ မည်၏။

[* ဝသံဥကာ၊ အာအာဓိခ၊ မရဏ၊ ပွါးထခြင်းရာရှစ်။

ဟူ၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌လာသော မရဏာသတိ အာကာရရှစ်ပါးတွင် အနိမိတ္တတော ဟူသော အာကာရကို ဤ၌ကာလဝဝတ္ထာနသ အဘာဝတောဖြင့် ပြု၏၊ ခဏပရိတ္တကို အရာအားဖြင့်ယူ။

*ယသပုညာ၊ ထာမဗ္ဗဒ္ဓိ၊ ကြီးဘိပညာ၊ ပစ္စေကာ၊ သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓါ။
ထိုသို့သူစင်၊ သေထချင်၊ တို့တွင်မဆိုရ။
ဆောင်လေတုံလတ်၊ မဟုန္တတ်၊ ကြီးမြတ်သည်ကား။

သတ္တာနံ ဇီဝိတံ အဿာသပဿာသူပနိဗန္ဓော ဣရိယာပထူပနိဗန္ဓ သီတုဏှူပနိဗန္ဓံ မဟာဘူတူပနိဗန္ဓ အာဟာရူပနိဗန္ဓ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ်,အာယု ဒုဇ္ဇလ။]

*အဿာသိရိယာ၊ သီတုဏှာ၊ ဘူတာဟာရစပ်။
ဤမျှဖြစ်ထွေ၊ မရလေ၊ သေ၏လျင် လျှပ်လျှပ်။
ဇီဝိတံ ဗျာဓိကာလောစ၊ ဒေဟနိက္ခေပနံ ဂတိ။
ပဠေတေ ဇီဝလောကသ္မိံ၊ အနိမိတ္တာ နနာယရေ။ ။

ဇီဝိတံ၊ အသက်။ ဗျာဓိ၊ အနာ။ ကာလောစ၊ သေရာကာလ။ ဒေဟနိက္ခေပနံ၊ အကောင်ပစ်ရာ။ ဂတိ၊ လားရာ။ ဧတေပဠေ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။ ဇီဝလောကသ္မိံ၊ သတ္တဝေလောကဌ။ အနိမိတ္တာ၊ ဤမျှသက်ရှည် ဤသည်အနာ ဤခါသေဆစ် အကောင်ပစ်ထား ဤအလားဟု မှတ်သားတစိ ကြောင်းမရှိ၍။ နနာယရေ၊ မသိအပ်ကုန်။

*ဤမျှသက်ရှည်၊ ဤသည်အနာ၊ ဤခါသေဆစ်၊အကောင်ပစ်ထား၊ ဤအလား ဟု၊ မှတ်သားမရ၊ ဤငါးဝကို၊ လောကဤ၌၊ မသိထိုက်။

ရတ္တိဒိဝဉ္စ ဒိဝသံ၊ ဥပဓုံ ကေဘောဇနံ။
ဥပဓုံ စတုပဠာဒံ၊ ကောလောပါဒမဿသံ။ ။
ဇီဝေယျုံ မနုဿာ ကေယျုံ၊ ဗဟုံ ဝတ ကတံ မမ။
မရဏသတိ ဘာဝေသု၊ပမာဒါသတ္တာနဌမော။ ။

[အဌဂ်တ္တရပါဠိတော်၌လာသော အဌါန ပရိစ္ဆေဒ မရဏသတိကို သင်္ဂဟ ဂါထာ ဆိုလိုက်သည်။]

အဟံ၊ သည်။ ရတ္တိဒိဝဉ္စ၊ ညဉ့်နေ့ပတ်လုံးလျင်။ ဇီဝေယျုံ၊ အသက်မသေနေ ရဘိမူကား။ မနုဿာကေယျုံ၊ မြတ်စွာဘုရား သုံးလူ့ဗျားတို့ ဟောကြားဆုံးမ သြ ဝါဒကို နိစ္စကျင့်သုံး နှလုံးသွင်းရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ညဉ့်နေ့မသေ နေ၍စင်းလျင်း နှလုံးသွင်းရသည်ရှိသော်။ မမ၊ ငါ့အား။ ဝါ၊ ငါသည်။ ဗဟုံဝတ၊ များစွာဖြင့် ပည်း မနည်းတို့ပါ စင်စစ်သာလျင်။ ကတံ၊ ဆုံးမတိုင်းတည် ပြုသည်မည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဏတိ၊ ဤသို့။ ဧကောဘိက္ခု၊ ရဟန်းတပါးသည်။ ရတ္တိဒိဝံ၊ ညဉ့်နေ့ကို။ ပရိစ္ဆိန္ဒိတ္ဝာ၊ ပိုင်းခြားရ၍။ မရဏသတိံ၊ မရဏသတိကို။ ဘာဝေ မိတိ၊ ပွါးစေ၏ဟု၍။ အဝေါစ၊ လက်အုပ်ချီမြှောက် ဦးတင်လျှောက်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဒိဝသံ၊ တနေ့ပတ်လုံး။ ဇီဝေယျုံ၊ အသက်မသေ နေရဘိမူကား။ပ။ ဥပဓုံ၊ နေ့ထက်ဝက်ပတ်လုံး။ ဇီဝေယျုံ၊ မူကား။ ပ။ ကေဘောဇနံ၊ ဆွမ်းတကြိမ် စားအခန့်ပတ်လုံး၊ဇီဝေယျုံ၊မူကား။ ပ။ဥပဓုံ၊ဆွမ်းတကြိမ်စား၏ ထက်ဝက်အခန့် ပတ်လုံး။ ဇီဝေယျုံ၊ မူကား။ပ။ စတုပဠာဒံ၊လေးလုပ်ငါးလုပ်စားအခန့်ပတ်လုံး။ပ။ ကောလောပါဒံ၊ ဆွမ်းတလုပ်စားအခန့်ပတ်လုံး။ ပ။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဿသံ၊ ထွက်သက်ရှူ၍ ဝင်သက်ရှိုက်သမျှကာလပတ်လုံး။ ဇီဝေယျုံ၊ မူကား။ မနုဿာ

ကေယံ့၊ ရာ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့မျှပင် ထွက်ဝင်ရှုရှိက် အခိုက်မသေ နေ၍စင်းလျှင် နှလုံးသွင်းရသည်ရှိသော်။ မမ၊ အား။ ဝါ၊ သည်။ ဗဟုံဝတာ၊ သာလျှင်။ ကတံ၊ သည်။ အသေ၊ ရာ၏။ ဇုတိ၊ ဤသို့။ ဧကောဘိက္ခု၊ သည်။ အသောသပသ်ာသံ၊ ကို။ ပရိစ္ဆိန္နိတ္တာ၊ ၍။မရဏာသတိ'၊ ကို။ ဘာဝေမိတိ၊ ဟူ၍။အဝေါစ၊ ၏။ ဇုတိ၊ သို့။ မရဏာသတိဘာဝေသု၊ မရဏာသတိကို ပွါးစေကုန်သော ရဟန်းရှစ်ပါး တို့တွင်၊ သတ္တာ၊ ရှေးခုနှစ်ပါးတို့သည်။ ပမာဒါ၊ နှေးဖြည်းလွန်စွာ မရဏာသတိကို ပွါးစေသောကြောင့် ပမာဒဝိဟာရီမည်ကုန်၏။ အဌမော၊ ရှစ်ယောက်မြောက် ရဟန်းကား။ နပမာဒေါ၊ လျှပ်လျှပ်လျင်စွာ မရဏာသတိကို ပွါးစေသောကြောင့် ပမာဒဝိဟာရီမမည်။

[ဆဋ္ဌဂုံတွဲရပါဠိတော်၌ကား- နောက်နှစ်ပါးပမာဒဝိဟာရီမမည်ဟု ဟောတော်မူ၏။]

*တရက်တနေ့၊ ထက်ဝက်ရှောသာ၊ တခါစားပြား၊ ထက်ဝက်စားမျှ၊လေးငါး လုပ်မျှ၊ တလုပ်ကိုပင်၊ ထွက်ဝင်သက်မျှ၊ ရှင်တို့ရသော်။ ။ပြုရမမျှား တောင်းတကား။

စတုရက္ခပြီး၏။

၅၀-ဝိပဿနာ

၁။ နာမရူပံ ပရိဂ္ဂယ္ဟ၊ တတော တသ စ ပစ္စယံ။
ဟုတ္ဝာ အဘာဝတော နိစ္စာ၊ ဥဒယဗ္ဗယပီဠနာ။ ။

၂။ ဒုက္ခာ အဝသဝတ္တိတ္တာ၊ အနတ္တာတိ တိလက္ခဏံ။
အာရောပေတ္ဝာန သခ်ါရေ၊ သမ္မသန္တော ပုနပ္ပုနံ။
ပါပုဏောယျာနုပုဗ္ဗေန၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယန္တိ။ ။

၁-၂။ ဝိပဿနာတိ၊ ဝိပဿနာဟူသည်ကား။ နာမရူပံ၊ လောကီစိတ်စေတသိက်ဟူသော နာမ်, ရုပ် နှစ်ဆယ်ရှစ်ခုကို။ ဝါ၊ တေဘူမကသင်္ခါရဖြစ်သော နာမ်,ရုပ်ကို။ ပရိဂ္ဂယ္ဟ၊ လက္ခဏာ,ရသ,ကိစ္စပြည့်မှီ ပစ္စုပဋ္ဌာန် ပဒဋ္ဌာန်ဖြင့် ဝေဘန်၍လျှင် ဝန်းကျင်ပတ်ကုံး သိမ်းယူကျုံး၍။ တတော၊ ထိုနောက်မှ။ တသ စ၊ ထိုနာမ်, ရုပ်၏လျှင်။ ပစ္စယံ၊ အဝိဇ္ဇာ, တဏှာ, ဥပါဒါန်, ကံ, အာဟာရစသောအကြောင်းကို။ ပရိဂ္ဂယ္ဟ၊ ဝန်းကျင်ပတ်ကုံး သိမ်းယူကျုံး၍။ ဟုတ္ဝာ၊စက္ခု,ရူပစသည်အကြောင်းညီညွတ်ရှောင်းက ဖြစ်ကုန်ကြ၍။အဘာ-ဝတော၊ မီးငြိမ်းသောသွင်မထင်ခဲ့ရကား။ အနိစ္စာ၊ အမြဲမရှိကုန်ဘိတည်း။

ဥဒယဗ္ဗယပိဋကနာ၊ ဖြစ်ပျက်တုန်တုန်သိပ်နင်းခုန်လျက်နှိပ်စက်ခဲ့ရကား။ ဒုက္ခာ၊ ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ကြီး အချည်းနှီးသာ မချမ်းသာဘဲ ဆင်းရဲကုန်ဘိတည်း။ အဝသ-ဝတ္တိတ္တာ၊ အမြဲချမ်းသာ တင့်တယ်စွာကို ဖြစ်စေဆိုလည်း အလိုသို့မလိုက်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အနတ္တာ၊ မည်သူသည်မျှ စိုးမရတည်း။ ဇာတိ၊ သို့။ တိလက္ခဏာ၊ သင်္ခါရဟု မှတ်အပ်သောလက္ခဏာယာဉ် သုံးပါး, သင်္ခါရကို မှတ်ကြောင်း လက္ခဏာယာဉ်သုံးပါးသို့။ အာရောပေတ္တာန၊ ဉာဏ်လက်ယူငင် ရှေးရှုတင်၍။ သင်္ခါရေ၊ တေဘူမကသင်္ခါရ၌။ ဝါ၊ တို့ကို။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဘန်ဘန်။ သမ္မသန္တော၊ အနိစ္စ,ဒုက္ခ,အနတ္တဟုသုံးသပ်လျက်။ အနုပဿေန၊ ဥဒယဗ္ဗယစသော ဉာဏ်အစဉ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ဆဗ္ဗိသုဒ္ဓိအစဉ်ဖြင့်။ ဝါ၊ မဂ်ဉာဏ်,ဖိုလ်ဉာဏ်,ပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်အစဉ်ဖြင့်။ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံ၊ ခပ်သိမ်းသော သံယောဇဉ်ကို ကုန်စေတတ်သော အရဟတ္တမဂ်သို့။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော သံယောဇဉ်၏ ကုန်ရာအရဟတ္တဖိုလ်သို့။ ပါပုဏေယျ၊ ရောက်ရာ၏။ ပါပုဏေယျ၊ အရဟတ္တဖိုလ်သို့ရောက်၍။ အနုပုဗ္ဗေန၊ အစဉ်အတိုင်းသော အနုပါဒါပရိနိဗ္ဗာန်ဖြင့်။ ပရိနိဗ္ဗာယေယျ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုစွမ်းနိုင်ရာ၏။ ဇာတိပရိသမာပနံ၊ ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ ၏။ [သမ္ဘန်။]

ဝိပဿနာပြီး၏။

ခုဒ္ဒသိက္ခာပါဠိ နိဂုံး

၁။ အဓိသီလာဓိစိတ္တာနံ၊ အဓိပညာယ သိက္ခနာ။
ဘိက္ခု၊ ကိစ္စမတော ခုဒ္ဒ၊ သိက္ခာယံ သမုဒါဟဋာ။ ။

၁။ အဓိသီလာဓိစိတ္တာနံ၊ အဓိသီလသိက္ခာ,အဓိစိတ္တသိက္ခာ တို့ကိုဌင်း။ အဓိပညာယ၊ အဓိပညာသိက္ခာကိုဌင်း။ သိက္ခနာ၊ သင်ခြင်း, ကျင့်ခြင်း, အားထုတ်ခြင်းသည်။ ဘိက္ခု၊ ကိစ္စံ၊ ရဟန်း၏ကိစ္စမည်၏။ ဝါ၊ သိက္ခနာ၊ ကို။ ဘိက္ခု၊ ကိစ္စံ၊ ရဟန်းသည်ပြုအပ်၏။ အတော၊ ထို့ကြောင့်။ အယံခုဒ္ဒသိက္ခာ၊ ဤခုဒ္ဒသိက္ခာ များစွာကျင့်တမ်း လက်သန်းအဋ္ဌကထာကို။ ဝါ၊ အတော၊ ကြောင့်။ တာ၊ ထိုအဓိသီလ, အဓိစိတ္တ, အဓိပညာသိက္ခာ သုံးပါးတို့ကို။ [ထည့်။] ခုဒ္ဒသိက္ခာယံ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်း၌။ သမုဒါဟဋာ၊ ကောင်းစွာဆောင်အပ်ကုန်၏။ ဝါ၊ အကျဉ်းရုံး၍ ဆောင်အပ်ကုန်၏။

[ပါရာဇိကမှစ၍ သန္တောသတိုင်အောင်သော သီလဝိသုဒ္ဓိကား အဓိသီလသိက္ခာ,စတုရက္ခာ၏အရဖြစ်သော ဥပစာရစျာနသမာဓိဟူသော စိတ္တဝိသုဒ္ဓိကား အဓိစိတ္တသိက္ခာ, ဝိပဿနာ၏အရဖြစ်သော နာမရူပပရိဂ္ဂဟ ဉာဏ်ဟူသော ဒိဋ္ဌ-

ဝိသုဒ္ဓိ၊ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဟူသောကခ်ီဝိတရဏ ဝိသုဒ္ဓိ၊ ဟုတ္တာ အဘာဝတော ။ပ။ သမ္မသန္ကြောဖြင့်ပြအပ်သော သမ္မသနဉာဏ်,ပုနပ္ပုနံပုဒ်၏သာမတ္ထိယဖြင့်။ ၀ါ၊ အနုပဿနဖြင့်ပြအပ်သော အဆင့်ဆင့်ဖြစ်သော ဥဒယဗ္ဗယ, ဘင်,ဘယ, အာဒီ-နဝ, နိဗ္ဗိဒါ, မုဉ္စိတုကမျတာ, ပဋိသင်္ခါနုပဿနာ, သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်ဟူသော မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ပဋိပဒါဉာဏဒဿနဝိသုဒ္ဓိ၊ ပါပုဏောယျာနုပဿနာ၊ သဗ္ဗသံယောဇနက္ခယံဖြင့်ပြအပ်သော ဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိဟူသော အဓိပညာ သိက္ခာသုံးပါးကို အကျဉ်းရုံး၍ ဆောင်အပ်၏ဟူလို။]

၂။ မဟာတော ကိတ္တိသဒ္ဒဿ၊ ယဿ လောက ဝိစာရိနော။
ပရိဿမော နု သမ္ဘောတိ၊ မာလုတဿေ၀ နိစ္စသော။ ။

၂။ နိစ္စသော၊ မပြတ်။ ၀ါ၊ အမြဲအားဖြင့်။ လောကဝိစာရိနော၊ လောကဓာတ်၌ အရပ်ဆယ်မည် လှည့်လည်သွားလား ရွှေရှားတိုက်သုတ် ဟုတ်တွန်းခတ်ဖွေသော။မဟာတောကိတ္တိသဒ္ဒဿ၊ဂုန်သည်းကြီးမား ကြားအပ်သော အသံရှိသော။ ယဿမာလုတဿ၊ အကြင်သို့သောလေ၏။ ပရိဿမော၊ ကုန်ခြင်းသည်။ နသမ္ဘောတိ ဣ၀၊ မဖြစ်၏သို့။ တာထာ၊ တူ။ ယဿထေရဿ၊ ၏။နိစ္စသော၊ မပြတ်။ လောကဝိစာရိနော၊ လူ့ပြည်နတ်ရပ် လောကဓာတ်၌ ထူးမြတ်တည်တည် လှည့်လည်သော။ မာလုတဿ၊ မရိတ်မဖြတ် မပယ်အပ်သော။ မဟာတောကိတ္တိသဒ္ဒဿ၊ ကြီးကျယ်မျှားမြတ်သော ကျော်စောခြင်း၏။ ၀ါ၊ချီးမွမ်းသံ၏။ပရိဿမော၊ကုန်ခြင်းသည်။နသမ္ဘောတိ၊မဖြစ်။

[ဤသို့ ဓမ္မောပမာသိလေသောပမာဖြင့်လျှင် ထင်အောင်သမ္မန်။]

၃။ တေန ဓမ္မသိရိကေန၊ တမ္ဘပဏ္ဏိယကေတုနာ။
ထေရေန ရစိတာ ဓမ္မ၊ ဝိနယညုပသံသိတာ။ ။

၄။ ဘွောဝတာယံ နိဒ္ဒေသော၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ ဥပါဂတာ။
ပဗ္ဗမတ္တေဟိ ဂါထာနံ၊ သတေဟိ ပရိမာဏတော။ ။

၃-၄။ ဓမ္မသိရိကေန၊ ဓမ္မသိရိအမည်ရှိသော။ ၀ါ၊ ကောင်းကင်သဘွယ် နည်းကျယ်ဆုံးဖြတ် အာပတ်ခုနစ်ပုံ အလုံးစုံကို လိုရုံနည်းကျဉ်း ရုံးစည်းချဉ်းကာ ဆိုတတ်စွာ၍ ပညာကြက်သရေ တည်နေရှိထ ဓမ္မသိရိအမည်ရှိသော။ ၀ါ၊ ပညာဦးခေါင်း တောင်းလောင်းမကျ နိမိတ္တကြောင့် ဓမ္မသိရိအမည်ရှိသော။ တမ္ဘပဏ္ဏိယ ကေတုနာ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းဌ၌ တံခွန် မှန်ကင်းသဘွယ်ဖြစ်သော။ ၀ါ၊ မှန်ကင်းအသွင် ထင်ရှားသောသီဟိုဠ်ကျွန်းဌဖြစ်သော။ ၀ါ၊ သီဟိုဠ်ကျွန်းဟူသော အမှတ်တံဆိပ် ကမ္ဘည်းလိပ်ရှိသော။ တေနထေရေန၊

ထိုမထေရ်သည်။ ရစိတာ၊ စီရင်အပ်သော။ ဓမ္မဝိနယညူပသံသိတာ၊ သုတ်, အဘိဓမ္မာ, ဝိနည်းကိုသိသော ပညာရှိတို့သည် ချီးမွမ်းအပ်သော။ ဝါ၊ မိမိ၏ ဓမ္မဝိနည်းကိုသိသည်၏ အဖြစ်ကိုကြားတတ်သော။ [ဓမ္မဝိနယညူ ဥပသံသိတာ ပုဒ်ဖြတ်။] အယံခုဒ္ဒသိက္ခာ၊ ဤခုဒ္ဒသိက္ခာကျမ်းသည်။ တွောဝတာ၊ ဤမျှသော ပါရာဇိကစသော မာတိကာ, ပဒဘာဇနီငါးဆယ်စီဟူသော ပရိစ္ဆေဒပမာဏဖြင့်။ ဝါ၊ ဒွိဘာဏဝါရဟူသော ပရိစ္ဆေဒပမာဏဖြင့်။ ဂါထာနံ၊ တို့၏။ ဝါ၊ မတ္တာဝုတ္တိ, ဝဏ္ဏဝုတ္တိအားဖြင့်နှစ်ပါး၊ သမ,အဗုသမ, ဝိသမအားဖြင့်သုံးပါးကုန်သော ဂါထာမျိုးတို့တွင်။ ဂန္ထတော၊ ဗာတ္တိံသက္ခရဂန္ထအားဖြင့်။ [ထည့်။]ပဉ္စမတ္တောဟိ၊ငါးခုသာလျှင်ဖြစ်ကုန်သော။ သတောဟိ၊ အရာတို့ဖြင့်။ ဝါ၊ဂါထာနံ၊တို့တွင်။ ဟော၊ ဤသို့ဗာတ္တိံသက္ခရဂန္ထသဘောရှိကုန်သော။ ပဉ္စမတ္တသတောဟိ၊ ငါးရာတို့ဖြင့်သာလျှင်။ ပရိမာဏတော၊ သမ္ပဟပရိမာဏအားဖြင့်။ နိဋ္ဌာနံ၊ပြီးဆုံးခြင်းသို့။ ဥပါဂတာ၊ရောက်ပြီ။

[ဝိတ္ထာရေန ဝိနိစ္ဆိတံ သတ္တာပတ္တိက္ခန္ဓသခ်ါတံ ဓမ္မံ သံခိပိတ္တာ ဤရတိကထေ တိတိ ဓမ္မသိရီကော။ ဓမ္မသခ်ါတာ ပညာသိရီ တေသ အတ္ထိတိ ဝါ၊ ဓမ္မောသိရော တေသောတိဝါ ဓမ္မသိရီကော-ပြု။

ကေတုမ္ပိစိဟနေဓဇော၊ဟူသောအဘိဓာန်၌ဇေသဒ္ဒါသည် ကေတုတ္ထစိဟနတ္ထကိုဟောရကား၊ဇေ၏ပရိယာယ်ကေတုလည်း စိဟနဓဇကိုဟောသင့်သော ယုတ္တိအားဖြင့် တမ္ဗပဏ္ဏိမ္ပိဇာတတ္ထောတန္ဒီ ဝါသိတတ္ထော တမ္ဗပဏ္ဏိယသခ်ါတံ ကေတု-စိဟနံ အသောတိ တမ္ဗပဏ္ဏိယကေတု-ပြု။

တဏ္ဍာရကံ အတ္ထာနံ ဓမ္မဝိနယညူ အယန္တိ ဥပဂန္တာ သံသတိ အာစိက္ခတိ တိ ဓမ္မဝိနယညူပသံသိတာ။ဤဝစနတ္ထဖြင့်ဤမထေရ်၏ ဓမ္မဝိနယညူအဖြစ်ပြီးသော်လည်း မူလဋီကာဝယ် ဒွါရသံသန္ဓနမှစ၍ ထိုထိုအရာကေစိဝါဒပြုသမျှ၌ ဓမ္မသိရီထေရ်ကိုရည်၍ ကေစိယူသည်ဟူ၍ မျှားသောအားဖြင့် အနုဋီကာ၌ဘွင့်၏၊ ထိုမူလဋီကာပြု အာနန္ဒာဆရာ၏ဝိနည်းအဆုံးအဖြတ်ကို ဝဇိရ ဗုဒ္ဓိ၌ ပြုသည်ကိုလည်း နောက်ဋီကာရှင်တို့မကြိုက်သည်မျှား၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုဆရာတို့ဓမ္မဝိနယညူချည်းဖြစ်ကြသော်လည်း တခုစီသာလွန်သည်ကိုသိအပ်၏။

ဝိနည်း၌ ဓမ္မသိရီထေရ်၏ ဝိနိစ္ဆယပမာဏ ဖြစ်သင့်သည်ကို ဓမ္မသိရီထေရ်ကား၊အဋ္ဌကထာဆရာတို့ထံ၌ အဆုံးအဖြတ်ကိုကြားနာမှတ်သားဘူး၏ဟူ၍ ဝဇိရဗုဒ္ဓိ၌မိန့်၏၊ ထိုစကားကိုစွဲ၍ ဓမ္မသိရီထေရ်ကား ဆရာဗုဒ္ဓ ဃောသ၏ တပည့်ဟူ၍ ပြောဆိုစဉ်ပြုကြသည်၊ယင်းသို့ပြုသော်လည်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ်၌ ကမ္မဋ္ဌာန်းယူအပ်သသူကို ယသ ဧကသဒ္ဒိတိ ဝိ အဋ္ဌကထာယ သဒ္ဒိ ပဂုဏာ၊ သယဉ္စ လဒ္ဓိ ဟောတိ၊တသ် သန္တိကေ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ဟူရာ၌ ပဂုဏအဋ္ဌကထာကို လိုအပ်သကဲ့သို့၊ဤ၌လည်း မဟာပဒုမစသောမထေရ်တို့ကဲ့သို့ အဋ္ဌကထာ၌ အတိပဂုဏ ဖြစ်သသူကို လိုအပ်၏။

ဋီကာဟောင်းမှအဘယဂိရိဝါသီတို့၏ ခုဒ္ဒသိက္ခာပါဠိများကို ပြသောကြောင့် သာသနာ ၄၄၅-ခု တွင်နန်းတက်၍ တဆယ့်နှစ်နှစ်မင်းမူသော ပိတုရာဇာမည်သော အဘယဝဋ္ဋဂါမဏိမင်းလက်ထက် အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းဖြစ်သည်၊ သာသနာ ၉၃၀-ပြည့် မဟာနာမ်မင်း ၁၂-နှစ်တွင် ရှင်ဗုဒ္ဓဃောသ သီဟိုဠ်သို့ရောက်သည်ကို ဆိုသည်များနှင့် ကာလမည်ခဲ့တကားဟူမူ-အဘယဂိရိဝါသီ အန္တယ်အဆက်သည် သာရတ္ထိဒီပနီဋီကာရှင်တို့တကာ ပရက္ကမဗာဟု မင်းလက်ထက် ၁၅၈၇-ခုတိုင်မှ သုံးဂိုဏ်းသားညီညွတ်၍ ဝါဒတူမျှသည်၊ထို့ကြောင့် ဓမ္မသိရီထေရ်ပြုသည့်နောက် အဘယဂိရိဝါသီဂိုဏ်းသို့ရောက်၍ မိမိတို့ဝါဒအလျောက် ပြုပြင်သောပါဠိကို ဋီကာဟောင်းမှပြသောကြောင့် ကာလမဆန့်ဟူပေ။

ကျမ်း၏ပရိမာဏသည် ပရိစ္ဆေဒပရိမာဏ, သမူဟပရိမာဏ နှစ်ပါးရှိသည်၊ ထိုတွင်ဗျောဝဝတာဖြင့်-ပရိစ္ဆေဒပမာဏကို,ပရိမာဏတောဖြင့်-သမူဟပရိမာဏကိုပြ၏၊ ယင်းသို့ပရိမာဏတောဖြင့်-ပရိမာဏကိုပြပြီးသည်ဖြစ်သောကြောင့် ပဌမ-မဇ္ဈိမ မတ္တသဒ္ဒါ အဝေဝရဏတ္ထသာသင့်၏၊ နဝံပနဘိက္ခုနာ စိဝရလာဘေနဋ္ဌ ပန,ဘိက္ခုနာနှစ်ပုဒ်ခြားလျက် နဝံစိဝရလာဘေနဟုသမာသ်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ပဌမတ္တေ ဟိဂါထာနံသတေဟိဋ္ဌ ဧဟိ,ဂါထာနံ နှစ်ပုဒ်ခြားလျက် ပဌမတ္တသတေဟိဟု သမာသ်ဖြစ်သတည်း။

(က) ပါရာဇိကာဒိမံသန္တော၊နိဿဂ္ဂိယာဒိဝန္ဒိယော။
ဝဏ္ဏေါစမ္မာဒိဝတ္ထေန္တော၊ဝိကပ္ပနာဝိဘာဂိယော။ ။

(ခ) ပကိဏ္ဏကဝိပဿနေ္တာ၊ပညာသေ ဝဏ္ဏပဌကာ။
ပဌမံ ကာယမန္ဒဿ်ံ၊ဝိပဿနန္တမိတရံ။ ။

(က) ပါရာဇိကာဒိမံသန္တော၊ ပါရာဇိကအစ, မံသအဆုံးရှိသော။ ဝဏ္ဏေါ၊ ပဌမဝဂ်ဌင်း။ နိဿဂ္ဂိယာဒိ ဝန္ဒိယော၊ နိဿဂ္ဂိယအစ, အဝန္ဒိယ အဆုံးရှိသော။ ဝဏ္ဏေါ၊ ဒုတိယဝဂ်ဌင်း။ စမ္မာဒိဝတ္ထေန္တော၊ စမ္မအစ, ဝတ္ထအဆုံးရှိသော။ ဝဏ္ဏေါ၊ တတိယဝဂ်ဌင်း။ ဝိကပ္ပနာ ဝိဘာဂိယော၊ ဝိကပ္ပနာအစ, အဝေဘာဂိယအဆုံးရှိသော။ ဝဏ္ဏေါ၊ စတုတ္ထ ဝဂ်ဌင်း။

(ခ) ပကိဏ္ဏကဝိပဿနေ္တာ၊ပကိဏ်းအစ,ဝိပဿနာအဆုံးရှိသော။ဝဏ္ဏေါ၊ ပဌမဝဂ်ဌင်း။ဒုတိ၊သို့။ပညာသေ၊ မာတိကာပုဒ်ငါးဆယ်၌၊ ဝဏ္ဏပဌကာ၊ ဝဂ်ငါးပါးအပေါင်းတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ ကာယမန္ဒဿ်ံ၊ စတုဝဂ်၌ တတိယမာတိကာ ကာယမန္ဒန အဆုံးရှိသော။ပဌမံ၊ ပဌမ ဘာဂဝါရဌင်း။ ဝိပဿနန္တံ၊ ပထဝီအစ, ဝိပဿနာအဆုံးရှိသော။ ဒုတရံ၊ဒုတိယဘာဂဝါရဌင်း။ဒုတိ၊ဤသို့။ဒ္ဒိဘာဂဝါရာ၊ နှစ်ကြိမ် ရှိတ်တို့သည်။ နှစ်ကြိမ်မျှသာ ရှတ်ရာအခွင့်တို့သည်။ဟောန္တိ၊ကုန်၏။

ဝါရောတွဝသရာဟေသု။ ။အဘိဓာန်။ ဝါရောတု၊ ဝါရသဒ္ဒါသည်ကား။ အဝသရာဟေသု၊ အခွင့်အလှည့်ဟူသောအနက်, နေ့ဟူသော အနက်တို့၏။ ဘဝေ၊ ၏။]

ခုဒ္ဒသိက္ခာပါဠိနိုးပြီး၏။

ခုဒ္ဒသိက္ခာနိသယနိုး

ဣတိ မဟိဠကာဝါသနိဝါသိနာ မဟာထေရေန
ရစိတော ယံနိသယော။

(က) သဟသဒ္ဓိသတေ ဇေဋ္ဌ၊ ကာဠအင်္ဂါရပဠမေ။
ဇာတမာသာ ဟဝါရမှိ၊ သူရေ မဇ္ဈမှိ နိဋ္ဌိတော။ ။

(ခ) ဝိဇ္ဇမာနေပိ ရောဂမှိ၊ တံနုပေက္ခံဝ ယော ကတော။
တသ္မာဟိ မနုယုဇ္ဇန္တု၊ သောတာရတ္တာနုပေက္ခိနော။ ။

ဣတိဣမိနာအနုက္ကမေန၊ဤသို့သောအစဉ်ဖြင့်။မဟိဠကာဝါသနိဝါသိနာ၊ မဟာအောင့်မြေ ဘုံစံ အုတ်ကျောင်းတော်ကြီး၌ သီတင်းသုံးနေသော။ မဟာထေရေန၊ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိသဒ္ဓမ္မဓဇ မဟာဓမ္မရာဇာဓိ ရာဇဂုရု မဟာထေရ်သည်။ ရစိတော၊ စီရင်အပ်သော။ အယံနိသယော၊ ဤခုဒ္ဒသိက္ခာနိသယသည်။

(က) သဟသဒ္ဓိသတေ၊ သက္ကရာဇ်တထောင့်နှစ်ရာပြည့်။ ဇာတမာသာဟဝါရမှိ၊ ဘွားလ,ဘွားဘက်,ဘွားရက်, ဘွားနေ့ဖြစ်သော။ ဇေဋ္ဌကာဠအင်္ဂါရပဠမေ၊ နယုန်လပြည့်ကျော် ငါးရက်အင်္ဂါနေ့၌။ သူရေမဇ္ဈမှိ၊ နေမွန်းတည့်၌။ နိဋ္ဌိတော၊ အပြီးသို့ရောက်၏။

(ခ) ရောဂမှိ၊ ကိုယ်စိတ်မသာကျင်နာခြင်းသည်။ ဝိဇ္ဇမာနေပိ၊ ရှိလျက်လည်း။ တံနုပေက္ခံဝ၊ ထိုရောဂါကိုမငဲ့မူ၍သာလျှင်။ ယောနိသယော၊ ကို။ ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ကတော၊ ပြုအပ်၏။တသ္မာဟိ၊ ထို့ကြောင့်လျှင်။ သောတာရော၊ စာသင်သားတို့သည်။ အတ္တာနုပေက္ခိနော၊ ကိုယ်အသက်ကို ငဲ့ကွက်ခြင်း ကင်းကုန်သည်ဖြစ်၍ သာလျှင်။ ဣမံနိသယံ၊ကို။ ဣမံခုဒ္ဒသိက္ခံ၊ ဤများစွာသော ကျင့်ဝတ်သိက္ခာကို။ ဝါ၊ အနည်းငယ်မျှ ဖြစ်သော အဓိသီလ, အဓိစိတ္တ, အဓိပညာသိက္ခာသုံးပါးကို။ ဝါ၊ပျားကောင်ပမာ ချိုမြိန်စွာသားပျားငယ်ရသာ မနှုန်းရာသော သိက္ခာသုံးပါးကို။ အနုယုဇ္ဇန္တု၊ ကိစ္စတပါးစွန့်ပစ်ထား၍ ဘန်များကြိမ်ခါ လွန်စွာကြိုးကုတ်အားထုတ်မြဲပင် ယှဉ်စေကုန်သတည်း။

(၇) ပတ္တဌံ ထုတိယောသသ၊ တေလသေဝဏ္ဏဝေဟိဟ။
မေယျော၀ ဘူဒိလံ ပူရံ၊တေနာယံရစိတောမနံ။ ။

(၇) အဏ္ဏဝေ၊ငါးရှဉ်ငါးစင်းမြစ်ခပင်းတို့ခွန်သွင်းစီး၀င်ပင်လယ်ပြင်၌။ သိတ္တသ၊ သွန်းလောင်းအပ်သော။ တေလသ၊ ဆီ၏။ အဒိလံ၊ သမုဒ္ဒရာ ရေမျက်နှာလုံး။ ပူရံ၊ ပြည့်လျက်။ပတ္တဌံ၊ ပျံ့နှံ့ခြင်းသည်။ အဟုဗုဝ၊ ဖြစ်၏သို့။ ဗုဟ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ယသ၊ ထေရသ၊ အကြင်စကြိန္ဒာဘီ သိရိသဒ္ဓမ္မဇ ထေရ်၏။ ထုတိယောသသ၊ ဒွေဘာတိက နရိန္ဒတို့ အဂ္ဂမဟေသီ ဒေ၀ိ ရတနာ ပူဇော်ရာစသော လောကဂုဏ်, ဗဟုသုတ စသော ဓမ္မဂုဏ်ဖြင့် ပြောဟုန်သီးသီး အံ့ဝဲချီးသောအသံ၏။ပတ္တဌံ၊လုံးစုံအနှံ့, ပြည့်လျက်ပျံ့သည်။ အဟု၊ ဖြစ်၏။ မေယော၊ ဘုရားစကြာ ဖြစ်ခါအလ္လံ လေးကျွန်းနှံ့သော မိုယ်းကြီးသည်။ ဘူဒိလံ၊ဤသည်တိုက်မြတ် လောကဓာတ်တွင် မြေပြင်အလုံးကို။ ပူရံ၊ ပြည့်စေလျက်။ အဟုဗုဝ၊ ၏သို့။ တေနထေရေန၊ သည်။ မနံ၊ အနက်အဓိပ္ပါယ် စဉ်းငယ်အနည်း။ ရစိတော၊ သော။ အယံနိသယော၊ သည်။ အဒိလံ၊ အလုံးစုံသော။ ဝါ၊ ဘုရား- တရား- သံဃာ- သိက္ခာ၌ ယုံမှားခြင်း, သီတင်းသုံးဘော်၌ အမျက်ထွက်ခြင်းအားဖြင့် ငါးပါးသော နှလုံးတံသင်းခိုင်မာခြင်းကင်းသော။ မနံ၊ ခုဒ္ဒသိက္ခာ မှိရာအတ္ထ နိသယကို နည်းရစိမ့်ဌါ စီရင်ပါဟူသော သိက္ခာလိုရှိ အဘိယာစကတို့၏ နှလုံးအလိုကို။ ပူရံ၊ လျက်။ အဟု၊ ဖြစ်သတည်း။

ခုဒ္ဒသိက္ခာနိသယနိဂုံးပြီး၏။
ဆရာတော် ဦးဗုဒ္ဓပြုစု စီရင်တော်မူ အပ်သော
ခုဒ္ဒသိက္ခာနိသယပြီး၏။

ဗုလသိက္ခာနိသယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဂန္ဓိဗျာဒိ

(က) မတ္ကုဏ္ဍမတ္ကဋဘိပုညဝန္ဒံ၊သိလဏ္ဍသိလာဘိနမဿနေယ္ယံ။
ဒေဝဏ္ဍဒေဝါဘိဝိသုဒ္ဓိစိတ္တံ၊ယတ္ကုဏ္ဍယတ္ကာဘိပဏာမဂုဏ္ဌံ။ ။
[ဗုန္ဓဝဇိရာ။]

(ခ) မတဆေကံ သိဝနာယကံ၊ဝန္ဒေ သေဋ္ဌံ ဓမ္မဥ္စဏ္ဍာဝံ။
သုဒ္ဓိမဂ္ဂဒကွိဏောယျကံ၊သံယံတသောရသုတ္တမံ။ ။
[ဝေတာလီ။]

(ဂ) ရတနတ္တယမစ္စန္ဒံ၊ဝေမဘိနမဿိယံ။
သမ္ဘာသက်ပ္ပစိတ္တာသု၊သမ္ဘာလေတု မနံ မမ။ ။
[ပထျာဝတ္တ။]

(ဃ) ဝိညာတုတ္ထော ဟိ သက္ကာ န၊သန္ဓေပိ ပုဗ္ဗနိသယေ။
သုခေန မန္ဒပညေဟိ၊ဘိက္ခူဟိ အဘိယာစိတော။ ။
[ပထျာဝတ္တ။]

(င) ရစယိသံ သာဝကေဟိ၊သိက္ခာကာမေဟိ နိသယံ။
နာတိသခ်ေပဝိတ္ထာရံ၊ပရိပုဏ္ဏာဝိနိစ္ဆယံ။ ။
[ပထျာဝတ္တ။]

(က) အဟံ၊ ငါသည်။ မတျဏ္ဍမတိ၊ ပညာရှိကုန်သော သူတို့ထက် အလွန်ပညာရှိတော်မူထသော။ အဂ္ဂံ၊ အမျိုးအားဖြင့် မြတ်တော်မူ ထသော။ အဘိပုညဝန္တံ၊ သာဝကပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့ထက် လွန်သော, ထူးသော ဘုန်းရှိတော်မူထသော။ သီလဏ္ဍသီလံ၊ သီလရှိကုန်သော သူတို့ထက်အလွန်သီလရှိတော်မူထသော။ အဘိနမဿနေယျံ၊ ရိုသေ သဖြင့် ရှိခိုးအပ်ထသော။ဒေဝဏ္ဍဒေဝံ၊ နတ်တကာတို့ထက် မြတ်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူထသော။ အဘိဝိသုဒ္ဓိစိတ္တံ၊ အထူးသဖြင့် ကိလေ သာတို့မှ စင်သောစိတ်ရှိတော်မူထသော။ ယတျဏ္ဍယတိ၊ ရဟန်းတို့ ထက်မြတ်သော ရဟန်းမြတ်ဖြစ်တော်မူထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊မြတ်စွာဘုရား ကို။ အဘိပဏာမျှ-အဘိပဏာမာမိ၊ ရိုသေသဖြင့်ရှိခိုးပါ၏။

(ခ) မတဆေကံ၊ အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်ကိုဖြတ်တော် မူထ သော။ သိဝနာယကံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါတို့ကို သုဂတိ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။သေဋ္ဌံ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ်ထ သော။အဂ္ဂဗိုဝံ၊သမုဒ္ဒရာကဲ့သို့ နက်နဲကျယ်ဝန်းစွာထသော။ဓမ္မဥ္စ၊ မဂ် လေးတန်,ဖိုလ်လေးတန်,နိဗ္ဗာန်, ပရိယတ္တိဟုဆိုအပ်သော ဆယ်ပါး သော တရားတော်မြတ်ကိုဌင်း။ သုဒ္ဓိံ၊ ကိလေသာတို့မှ စင်ပြီးထ သော။အဂ္ဂဒက္ခိဏေယျကံ၊မြတ်သောအလှူကိုခံတော်မူထိုက်ထသော။ တဿ၊ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ဩရသံ၊ သားတော်ဖြစ်ထသော။ ဥတ္တမံ၊ နတ်အပ်ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော အမိုက်ရှိတော်မူထသော။ သံဃဉ္စ၊သံဃာတော်ကိုဌင်း။ ဝန္ဒေ-ဝန္ဒာမိ၊ရှိခိုးပါ၏။

(ဂ) ဧဝံ၊ဤသို့။အစ္စန္တံ၊ရိုသေသဖြင့်။ အဘိနမဿိယံ။ ငါသည်ရှိခိုးအပ် သော။ ရတနတ္တယံ၊ ရတနာသုံးပါးအပေါင်းသည်။ သမ္မာသက်ပ္ပ စိတ္တာဿ၊ သမ္မာသက်ပ္ပနှင့်ယှဉ်သောစိတ်ရှိသော။ မမ၊ ငါ၏။ မနံ၊စိတ် ကို။ သမ္မာလေတု၊ ကောင်းစွာစောင့်တော်မူစေသတည်း။

(ဃ-င) ဧဝံ၊သို့။ ရတနတ္တယံ၊ကို။ ဝန္ဒိတ္မာ၊ ၍။ [ရစယိသံ၌ ပုဗ္ဗကာလ ကြိယာဝိသေသန စပ်။] ပုဗ္ဗနိဿယေ၊ ရှေးဆရာတို့ ပြုအပ်သော နိဿယသည်။ သန္တေ၊ ရှိသော်လည်း။ တေဟိ၊ ထိုရှေးဆရာတို့ သည် ပြုအပ်သော နိဿယတို့ဖြင့်။ [ဤကား ကရိဏီးထည့်သည်၊ ဝိညာတုံ၌စပ်လေ။]မန္ဒပညေဟိ၊ ပညာနည်းကုန်သော သောတုဇန တို့သည်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ သုခေန၊ လွယ်သဖြင့်။ ဝိညာတုံ၊

သိခြင်းငှါ။ ဟိ-ယသ္မာ၊ ကြောင့်။ နသက္ကာ၊ မတတ်နိုင်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့မတတ်နိုင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သိက္ခာကာမေဟိ။ သိက္ခာသုံးပါးကို အလိုရှိကုန်သော။ သာဝကေဟိ၊ တပည့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဘိက္ခူဟိ၊ တို့သည်။ အဘိယာစိတော၊ အရှိအသေ တောင်းပန်အပ်သည်ဖြစ်၍။ နာတိသင်္ခေပဝိတ္ထာရံ။ မကျဉ်း, မကျယ်လွန်း ထသော။ ပရိပုဏ္ဏာဝိနိစ္ဆယံ၊ ပြည့်စုံသော အဆုံးအဖြတ်ရှိထသော။ နိဿယံ၊ နိဿယကို။ ရစယိဿံ၊ စီရင်ပေအံ့။

နတ္ထာ နာထံ ပဝက္ခာမိ၊ မူလသိက္ခံ သမာသတော။
ဘိက္ခုနာ နဝကေနာဒေါ၊ မူလဘာသာယ သိက္ခိတုံ။ ။

အဟံ၊ ငါသည်။ နာထံ၊ သုံးပါးကုန်သော သတ္တဝေလောကတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူထသော။ သမ္မာသမ္ဗုद္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ နတ္ထာ၊ ရှိခိုးပြီး၍။ မူလသိက္ခံ၊ မူလသိက္ခာအမည်ရှိသောကျမ်းကို။ သမာသတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ နဝကေန၊ အ သစ်ဖြစ်သော။ ဘိက္ခုနာ၊ ရဟန်းကို။ အာဒေါ၊ ပဋ္ဌင်းဖြစ်သော နေ့၌။ [ပဋ္ဌင်းဖြစ်သောအခါမှစ၍လည်းဟု။] မူလဘာသာယ၊ မာဂဓဘာသာဖြင့်။ သိက္ခိတုံ၊ သင်စေခြင်းငှါ။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေအံ့။

ဂန္ထာရမ္ဘပြီး၏။

၁-ပါရာဇိက နိဒ္ဒေသ

၁။ သန္ဓိမိတ္တံ ပဝေသေန္တော၊ ဘိက္ခု မဂ္ဂတ္တယေ စုတော။
ပဝေသနဋ္ဌိတုဒ္ဓါရ၊ ပရိဿ္ဒေ စေပိ သာဒိယံ။ ။

၁။ သန္ဓိမိတ္တံ၊ မိမိအင်္ဂါဇာတ်ကို။ [တနည်းကား။] သန္ဓိမိတ္တံ၊ မိမိဥစ္စာဖြစ်သောအင်္ဂါဇာတ်ကို။ မဂ္ဂတ္တယေ၊ မဂ်သုံးခုတို့၏အပေါင်း၌။ ပဝေသေန္တော၊ သွင်းတတ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စုတော၊ ဘုရားသခင် သာသနာတော်မှ ရှေ့လျှောသည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ [တနည်းကား။] ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ မဂ္ဂတ္တယေ၊ ၌။ သန္ဓိမိတ္တံ၊ မိမိအင်္ဂါဇာတ်ကို။ ပဝေသေန္တော၊ သွင်းသည်။ စေဟောတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ စုတော၊ သည်။ ဘဝေ၊ ၏။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပဝေသနဋ္ဌိတုဒ္ဓါရပရိဿ္ဒေ၊ သွင်းသောခဏ, တည်သော

ခဏ,ထုတ်သောခဏ,ဝင်ပြီးသောခဏ၌။ သာဒိယံ-သာဒိယန္တော၊ သာယာ သည်။ စေဟောတိ၊အံ့။သောပိဘိက္ခု၊ သည်လည်း။ စုတော၊ သည်။ ဘဝေ၊ ၏။

[ပဝေသနဋ္ဌိတုဒ္ဓါရပရိဋ္ဌေ-ဟု ပရိဋ္ဌသဒ္ဒါကို နောက်ဆုံးထား၍ ဆိုခြင်းသည်ကား ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့်ဆိုသတည်း၊ အနက်အစဉ်အားဖြင့်ကား-ပဝေသန ပရိဋ္ဌဋ္ဌိတုဒ္ဓါရေ-ဟုဆိုအပ်၏၊ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ သောစေပဝေသနံသာဒိ-ယတိ၊ပရိဋ္ဌံ သာဒိယတိ၊ဋ္ဌိတံ သာဒိယတိ၊ဥဒ္ဓရဏံ သာဒိယတိ-ဟု ဟောတော်မူသည်၊ မူလသိက္ခာကျမ်း၌ရှိသော ပါဠိစဉ်အားဖြင့် အနက်ကို ယူအပ်သည်ရှိသော် ထုတ်ပြီးမှဝင်၏ဟူသော အနက်သည်ဖြစ်ခဲ့ရာ၏၊ ထိုအနက်သည် အစဉ်မသင့်သောကြောင့်မသင့်၊ ဤဂါထာ၌ ရှေးနှစ်ပါဒဖြင့် မိမိလုံ့လပြု၍ သွင်းခြင်းကိုပြတော်မူ၏၊ နောက်နှစ်ပါဒဖြင့်ကား မိမိ၏ရန်သူတို့သည် လူမိန်းမအစရှိသည်ကိုဆောင်၍ အနိုင်အထက်ကိုင်၍ မိမိ၏အင်္ဂါဇာတ်ကို လူမိန်းမအစရှိသည်တို့၏ အင်္ဂါဇာတ်၌ သွင်းသည်ရှိသော် ပဝေသန,ပရိဋ္ဌ,ဋ္ဌိတ,ဥဒ္ဓ ါရတည်းဟူသော လေးပါးကုန်သော ခဏတို့တွင် တပါးပါးသောခဏ၌ သာယာသောရဟန်းအားလည်း ပါရာဇိကသို့ရောက်သည်၏ အဖြစ်ကို ပြတော်မူ၏၊ ထိုလေးပါးကုန်သော ခဏတို့တွင် နှမ်းတစေ့မျှလောက်လည်း ဝင်အောင်သွင်းခြင်းသည်ပဝေသနမည်၏၊ တည်ရာသို့ မရောက်သေးသော ကာလပတ်လုံးဝင်ခြင်းသည် ပရိဋ္ဌမည်၏၊ တည်ရာသို့ရောက်ပြီးသော်ကား ဋ္ဌိတမည်၏၊ အလိုပြည့်စုံ၍ထုတ်ခြင်းသည် ဥဒ္ဓါရမည်၏၊ သန္ဓိမိတ္တံ ဟူသောပါဋ္ဌဖြင့် သူတပါး၏အင်္ဂါဇာတ်ကို မိမိလုံ့လပြု၍ သူတပါး၏အင်္ဂါဇာတ်၌ သွင်းသော်လည်း ပါရာဇိကသို့ မရောက်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏၊ ဒုက္ကဋ်သာသင့်၏ဟုမှတ်လေ။]

[မဂ်သုံးပါး ဟူသော်ကား-ဝစ္စမဂ်, ပဿာဝမဂ်, မုခမဂ်တည်း၊ မဂ္ဂတ္တယေ ဟူသောစကားကို အကျဉ်းအားဖြင့် ရအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုရည်၍ မူလသိက္ခာ ဆရာဆိုတော်မူသတည်း၊ အကျယ်အားဖြင့် မဂ်ပေါင်းကား သုံးဆယ်တည်း၊ သုံးဆယ် ဟူသော်ကား-လူမိန်းမ, ဘီလူးမိန်းမ, တိရစ္ဆာန်မိန်းမ ၅မိန်းမသုံးယောက်တို့တွင် တယောက်တယောက်၌ ဝစ္စမဂ်, ပဿာဝမဂ်, မုခမဂ်အားဖြင့် သုံးပါးစီ ရကောင်းရကား မဂ်ကိုးပါးဖြစ်သတည်း၊ လူဥာဏတောဗျည်း,ဘီလူးဥာဏတောဗျည်း,တိရစ္ဆာန်ဥာဏတောဗျည်း ၅သုံးယောက်ကုန်သော ဥာဏတောဗျည်းတို့တွင်လည်း တယောက်တယောက်၌ ထို့အတူ မဂ်သုံးပါးစီ ရကောင်းရကား မဂ်ကိုးပါးဖြစ်သတည်း၊နှစ်ပါးစုံကိုပေါင်းသော် တဆယ့်ရှစ်ပါးဖြစ်၏၊ လူပญ္စာက်, ဘီလူးပญ္စာက်,တိရစ္ဆာန်ပญ္စာက်၊၅နုပုန်းပญ္စာက်သုံးယောက်တို့တွင် တယောက်တယောက်၌ ဝစ္စမဂ်, မုခမဂ်အားဖြင့် နှစ်ပါးစီရကောင်းရကား မဂ်ခြောက်ပါးဖြစ်သတည်း၊ လူယောက်ျား, ဘီလူးယောက်ျား, တိရစ္ဆာန်ယောက်ျား၊ ၅ယောက်ျားသုံးယောက်တို့တွင် တယောက်တယောက်၌လည်း ထို့အတူ နှစ်ပါးစီ ရကောင်းရကား မဂ်ခြောက်ပါးဖြစ်သတည်း၊ နှစ်ပါးစုံကိုပေါင်းသော် တဆယ့်နှစ်ပါးဖြစ်၏၊၅တဆယ့်နှစ်ပါးနှင့်ရှေးတဆယ့်ရှစ်ပါးကိုပေါင်းသော် မဂ်အပေါင်း

ကား သုံးဆယ်ဖြစ်၏၊ ဤသို့လျှင် မဂ်သုံးဆယ်ဖြစ်သတည်း။]

[ဤပဌမပါရာဇိကဌ္ဌ အင်္ဂါကား-မေထုန်မှိုဝဲလိုသောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ, မဂ်ဖြင့်မဂ်ကို သွင်းသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဤ ၂-ပါးတည်း။]

[ဤသို့ ပဌမပါရာဇိကကိုပြတော်မူပြီး၍ ဒုတိယပါရာဇိကကို ပြတော်မူလို၍ အဒိန္နံ။ပ။ ဘဂဝေ။ ။ဟူသော၎ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂။ အဒိန္နံ မာနုသံ ဘဏ္ဍံ၊ ထေယျာယေကေန အာဒိယံ။
ပဠုဒိသာ ဝဟာရေသု၊ ဂရုကံ စေ စုတော ဘဂဝေ။ ။

၂။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော။ ဂရုကံ၊ ငါးပဲထိုက်သော။ မာနုသံဘဏ္ဍံ၊ လူ၏ဥစ္စာကို။ ပဠုဒိသာဝဟာရေသု၊ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးကုန်သော ခိုးခြင်းတို့တွင်။ ကေန၊ တပါးပါးသော။ ထေယျာယ-ထေယျေန၊ခိုးခြင်းဖြင့်။ စေအာဒိယံ၊ အကယ်၍ ယူအံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ စုတော၊ ဘုရားသခင် သာသနာတော်မှ ရှေ့လျော့သည်။ ဘဂဝေ၊ ၏။

[ဤအနက် ယောဇနာခြင်းကား-ငါတို့ အလိုတည်း။]

ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဒိန္နံ၊ အရှင်သည် ကိုယ်နှုတ်ဖြင့် မပေးအပ်သော။ ဂရုကံ၊ သော။မာနုသံဘဏ္ဍံ၊ ကို။ စေအာဒိယံ၊ အကယ်၍ယူအံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ ပဠုဒိသာဝဟာရေသု၊ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးကုန်သော ခိုးလိုသော စိတ်တို့တွင်။ ကေန-ကေကသ္မိံ၊ တပါးပါးသော။ ထေယျာယ-ထေယျစိတ္တေ၊ ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်။ သတိ၊ သော်။ စုတော၊ သည်။ ဘဂဝေ၊ ၏။

[ဤအနက်ယောဇနာခြင်းကား-ဋီကာဆရာ အလိုတည်း။]

[ခိုးလိုသောစိတ်သည် နှစ်ဆယ့်ငါးပါးအပြားမရှိ၊ ခိုးခြင်းသာလျှင် နှစ်ဆယ့်ငါးပါးအပြားရှိ၏၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာဆရာ စကားကို ဆင်ခြင်အပ်၏။ ။ထေယျာယကားလိင်္ဂဝိပလ္လာသတည်း၊ ဝိစ္ဆာအနက်ကို လိုအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ထေယျာယေကကေန-ဟု ဆိုအပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် က-တလုံးကို ချ၍ ထေယျာယေကေန-ဟု ဆိုအပ်သတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာဌ-ထေယျာယာတိ လိင်္ဂဝိပလ္လာသော၊ ကေနာတိ ကေကေန၊ ဝိစ္ဆာလောပေါယံ-ဟူသော စကားကိုဆိုတော်မူသတည်း။ ။မာနုသံ ဘဏ္ဍံ-ဟူသောပါဌ်ဖြင့် နတ်တို့၏ဝင်း၊ ဘီလူး,ပြိတ္တာ,တိရစ္ဆာန်တို့၏ဝင်း၊ ဥစ္စာကို ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် ယူသော်လည်း အာပတ်မသင့်ဟူသော အနက်ကိုမူလသိက္ခာဆရာပြတော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်ဌ-အနာပတ္တိ ဒေဝတာပရိဂ္ဂဟေ တိရစ္ဆာနပရိဂ္ဂဟေ-ဟူ၍ ဟောတော် မူသတည်း၊ အဋ္ဌကထာဌလည်း။ ။စာတုမဟာရာဇိကာဒေယော ဒေဝါ သဗ္ဗေ

ပေတာတွေဝ သန့်ံ ဂတာ၊ တေသံ ပရိဂ္ဂဟေ အနာပတ္တိ-ဟု ဆိုတော်မူ သတည်း။]

[ဆရာ....နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ခိုးခြင်းဟု ဆရာဆိုပြီ၊ နှစ်ဆယ့်ငါးပါး ဟူသည်ကား-အဘယ်နည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ခိုးခြင်းတို့၏ သရုပ်ကို ပြခြင်းငါ-အာဒိယန္တော။ပ။ ပရာဇိကော။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃။ အာဒိယန္တော ဟရန္တောဝ၊ ဟရန္တော ဇုရိယာပထံ။
ဝိကောပေန္တော တထာ ဌာနာ၊ စာဝေန္တော ပိ ပရာဇိကော။ ။

၃။ အာဒိယန္တောပိ၊ အရံအစရှိသည်ကို တရားစိစစ်၍ အနိုင် အထက်နှိပ်စက်၍ယူသောရဟန်းသည်ဌင်း။ ဟရန္တောပိ၊ မိမိသည် ဆောင်အပ်သော သူတပါး၏ ဥစ္စာကိုခိုးသော ရဟန်းသည်ဌင်း။ အဝဟရန္တောပိ၊ မိမိလက်၌ နှံ့၍ထားသော ဥစ္စာကိုခိုးသော ရဟန်းသည်ဌင်း။ ဇုရိယာပထံ၊ ဇုရိယာပုထိုကို။ ဝိကောပေန္တောပိ၊ ကျွ,နွားစသည်ကို ပြောင်းရွှေ့လျက် ခိုးသောရဟန်းသည်ဌင်း။ တထာ၊ ထိုမှတပါး။ ဌာနာ၊ ထားရာအရပ်မှ။ စာဝေန္တောပိ၊ ရွှေ့စေသော ရဟန်းသည်ဌင်း။ ပရာဇိကော၊ ဘုရားသခင် သာသနာတော်မှ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဘဝေ၊ ၏။

[အချို့သောစာ၌ အာဒိယန္တောအဝဟရန္တော-ဟု ဂါထာပါဒ်အစဉ်ရှိ၏၊ ဂါထာဗန္ဓအားဖြင့် မသင့်သောကြောင့် ထိုသို့ရှိသောပါဒ်သည်မသင့်၊ အာဒိယန္တော ဟရန္တောဝ-ဟု ရှိသော ဂါထာပါဒ်သာလျှင် သင့်မြတ်၏။ ဝါကျမပြတ်ဘဲလျက် ပါဒပြတ်၍ ပုဒ်ဖြတ်သင့်အံ့လော ဟူမူကား-ရှေ,နောက်၌ အကွာရာအများ ကြွင်းရာ၌ ဝါကျမပြတ်သော်လည်း ပုဒ်ဖြတ်သင့်၏၊ အကွာရာတလုံးသာ ကြွင်းမူကား ပုဒ်မဖြတ်သင့်၊ ထို့ကြောင့် သုဗောဓာလင်္ကာရ၌-

ယတိ သဗ္ဗတ္ထ ပါဒန္တေ၊ ဝုတ္တမေစ ဝိသေသတာ။
ပုဗ္ဗာပရနေကဝဏ္ဏာ၊ ပဒမဇ္ဈေပိ ကတ္ထစိ။ ။

ဟု မိန့်တော်မူသည်။

သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောဂါထာ၌။ ပါဒန္တေစ၊ လေးပါဒတို့၏ အဆုံး၌ဌင်း။ ဝုတ္တမေစ၊ ဂါထာဝက်၌ဌင်း။ ဝိသေသတာ၊ ကေန်စင်စစ်အားဖြင့် ပဒတို့၏ ပုဒ်ဖြတ်ခြင်းကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ပြုအပ်၏။ ကတ္ထစိ၊ အချို့သောဂါထာ၌။ ပုဗ္ဗာပရနေကဝဏ္ဏာပဒမဇ္ဈေပိ၊ ရှေ,နောက်များသောဝဏ္ဏာရှိသောပုဒ်၏ အလယ်၌လည်း။ ယတိ၊ ကို။ ကာတဗ္ဗာ၊ ၏။

[ဤသို့ သုဗောဓာလင်္ကာရ ဂါထာကို ယောဇနာ။]

ပါရာဇိကော-ဟု ဆိုအပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ပ-အစိတ် အာ-ကို အ-ရဿပြု၍ ပရာဇိကောဟူ၍ ဆိုတော်မူသတည်း၊ ထို့ကြောင့် ခုဒ္ဒသိက္ခာဒဋ္ဌ-ပါရာဇိကောတိ ဝတ္တမ္ဘေ ဆန္ဒာနုရက္ခနတ္ထံ ပရာဇိကောတိ ဝုတ္တံ၊ ဟုဆိုသတည်း။]

[အာဒိယန္တောအစရိကုန်သော ငါးပုဒ်တို့၏အထူးကား-အရာမှမ္ရေ့ခြင်း ၄၂ မတတ်ကောင်းသောလယ်,ယာ,အရံ,ကျောင်းအစရိသည်တို့ကို တရားစီစစ်၍ မိမိဥစ္စာမဟုတ်ဘဲလျက် စဉ်းလဲသောသက်သေကိုပြု၍ အနိုင်အထက်နှိပ်စက်၍ ယူသောရဟန်း၏ခိုးခြင်းသည် အာဒိယန္တမည်၏၊ သူတပါး၏ဥစ္စာကို အကျိုးလိုသကဲ့သို့ဆောင်၍ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ ခိုးယူပြေးသောရဟန်း၏ ခိုးခြင်းသည် ဟရန္တမည်၏၊ မိမိလက်၌သူတပါးအပ်နှံ၍ ထားသောဥစ္စာကို ခိုးသောရဟန်း၏ ခိုးခြင်းသည် အဝဟရန္တမည်၏၊ နွားကျွဲ အစရှိသော သတ္တဝါကဖြစ်သော ဥစ္စာကိုဝယ်၍နေသော နွားကျွဲ အစရှိသည်ကို ထစေ၍ ရပ်၍နေသော နွားကျွဲ အစရှိသည်ကို သွားစေ၍ခိုးခြင်းသည် ဣရိယာပထဝိကောပေန္တမည်၏၊ ပူတာတံတားအစရှိသည်တို့၌ သိမ်းမိ၍ထားသောဥစ္စာကို ညှဉ်အခါ အစရှိသည်တို့၌ အရာမှမ္ရေ့စေ၍ ခိုးခြင်းသည် ဌာနာစာဝေန္တမည်၏။]

[ဆရာ…နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ခိုးခြင်းတို့ကိုပြုခြင်းငှါ အာဒိယန္တောဟရန္တောအစရှိသော ထိုဂါထာကို ဆရာဆိုတော်မူ၏၊ ထိုဂါထာ၌ အဘယ်မျှသော ခိုးခြင်းတို့ကို ရအပ်ကုန်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ တတ္ထ။ပ။ဝိညာဏတဗ္ဗာဝိဘာဝိနာ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်ဆိုသတည်း။]

၄။ တတ္ထ နာနေကဘဏ္ဍာနံ၊ ပဋ္ဌကာနံ ဝသာ ပန။
အဝဟာရာ ဒသဏ္ဍေတိ၊ ဝိညာတဗ္ဗာ ဝိဘာဝိနာ။ ။

၄။ တတ္ထ-တိသံဂါထာယံ၊ ထိုအာဒိယန္တောဟရန္တော အစရှိသော ဂါထာ၌။ နာနေကဘဏ္ဍာနံ၊ အထူးထူးသောဥစ္စာ, တခုတည်းသောဥစ္စာ ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ [တနည်းကား။] နာနာဘဏ္ဍပဋ္ဌက, ဧကဘဏ္ဍပဋ္ဌက ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ ပဋ္ဌကာနံ၊ ပဋ္ဌကနှစ်ပါးတို့၏။ ဝသာ၊ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဒသ၊ ဆယ်ပါးကုန်သော။ အဝဟာရာ၊ ခိုးခြင်းတို့ကို။ လဗ္ဘန္တိ၊ ရအပ်ကုန်၏။ ဣတိ-တသ္မာ၊ကြောင့်။ ဒွေပဋ္ဌကာ၊နှစ်ပါးကုန်သော ပဋ္ဌကတို့ကို။ ဝိဘာဝိနာ၊ ပညာရှိသည်။ ဝိညာတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

[ဤဂါထာ၌ ပနသဒ္ဒါ,စသဒ္ဒါတို့ကားနိပါတ်မျှသာတည်း၊ဒွေပဋ္ဌကာကိုကား ကံအလို့ငှါထည့်သည်။

အကျဉ်း အဓိပ္ပါယ်ကား-ရှေဂါထာ၌ဆိုအပ်ပြီးသော အာဒိယန္တ, ဟရန္တ, အဝဟရန္တ, ဣရိယာပထဝိကောပေန္တ, ဌာနာစာဝေန္တ၊ ဤငါးပါးသောခိုးခြင်း

တို့တွင် တပါးတပါးသောခိုးခြင်း၌ အထူးထူးသောဘဏ္ဍာကိုခိုးခြင်း,တခုတည်း သောဘဏ္ဍာကိုခိုးခြင်းဟူ၍ နှစ်ပါးနှစ်ပါးစီရကောင်းသောကြောင့် ပဏ္ဍကနှစ်ပါး စီရကောင်းရကား–ဆယ်ပါးကုန်သော ခိုးခြင်းတို့ကိုရအပ်ကုန်၏ ဟူလိုသော်။]

[ဤသို့နာနာဘဏ္ဍပဏ္ဍက, ဧကဘဏ္ဍပဏ္ဍကအားဖြင့် ပဏ္ဍကနှစ်ပါးကို ပြုပြီး၍ သာဟတ္ထိကပဏ္ဍကကို ပြတော်မူလို၍– သာဟတ္ထာဏတ္တိကောဟ။ ဣဒံသာဟတ္ထိ ပဏ္ဍကံ၊ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၅။ သာဟတ္ထာ ဏတ္တိကော စေဝ၊ နိသဏ္ဍေါ စာတ္ထသာဓကော။
ဓုရနိက္ခေပနဿေဝ၊ ဣဒံ သာဟတ္ထိပဏ္ဍကံ။ ။

၅။ သာဟတ္ထောစ၊ မိမိလက်ဖြင့်ခိုးခြင်းငင်း။ အာဏတ္တိကောစေဝ၊ သူတပါးကိုစေ၍ခိုးခြင်းငင်း။ နိသဏ္ဍေါစ၊ ကင်းထားရာအရပ်၏အတွင်း၌ တည်သောဥစ္စာကို ကင်းထားရာအရပ်၏အပသို့ ပစ်လိုက်သဖြင့် ခိုးခြင်းငင်း။ အတ္ထသာဓကောစ၊ မခိုးမီကပင် ပါရာဇိကသို့ရောက်ခြင်းဟူသော အကျိုးကိုပြုံးစေတတ်သောခိုးခြင်းငင်း။ ဓုရနိက္ခေပနဿေဝ၊ ငါမပေးပြီဟူ၍ ဝန်ချသဖြင့်ခိုးခြင်းငင်း။ ဣဒံ၊ ဤခိုးခြင်းငါးပါးအပေါင်းသည်။ သာဟတ္ထိပဏ္ဍကံ၊ သာဟတ္ထိကပဏ္ဍကမည်၏။

[သာဟတ္ထာဏတ္တိကောကို သာဟတ္ထောအာဏတ္တိကောဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ သာဟတ္ထိကာဏတ္တိကောဟု ဆိုအပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ဣကပစ္စည်းကိုချ၍ သာဟတ္ထာဏတ္တိကောဟု ဆိုသတည်း၊ သာဟတ္ထိက ပဏ္ဍကဟူသော အမည်သည် ကုသလတိုက်၊ ပါရာဇိကဏ်အစရှိသော အမည်ကဲ့သို့ အာဒိလဒ္ဓအမည်တည်း။]

ထိုငါးပါးတို့တွင် သာဟတ္ထိက,အာဏတ္တိက နှစ်ပါးကားထင်ရှား၏၊ ကင်းခွန်ပေးခြင်းငါ ထိုက်သောဥစ္စာကို ကင်းခွန်ပေးရအံ့သည်မှ ကြောက်သောကြောင့် ကင်းထားရာအရပ်၏ အပသို့ပစ်လိုက်၍ ခိုးခြင်းသည် နိသဏ္ဍိယခိုးခြင်းမည်၏၊ တယောက်သောရဟန်းသည်, တယောက်သောရဟန်းကို ဤဥစ္စာကိုခိုးချေဟုစေအံ့၊ စေအပ်သောရဟန်းသည် အနှစ်တရာ,အနှစ်တထောင်မှပင် ကေန်စင်စစ်ခိုးလတ္တံ့သည်ဖြစ်အံ့၊ စေတတ်သောရဟန်းသည် စေသောခဏ၌ပင် ပါရာဇိကသို့ရောက်၏၊ ဤသို့မခိုးမီကာလကပင် ပါရာဇိကသို့ ရောက်ခြင်းတည်းဟူသော အကျိုးကို ပြုံးစေတတ်သောခိုးခြင်းသည် အတ္ထသာဓကမည်၏၊ မိမိလက်၌အပ်နှံထားသော ဥစ္စာကိုခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် ယူသောရဟန်းသည် ယူသောခဏ၌ ပါရာဇိကသို့မရောက်သေး၊ အကြင်အခါ၌ ဥစ္စာရှင်သည် ငါ့ဥစ္စာကိုပေးလော့ဟု ဆိုအပ်သည်ရှိသော် ငါမယူဟု ဆိုသောကြောင့် ဥစ္စာရှင်လည်း ဤရဟန်းသည် ငါ့အားမပေးချေပြီဟု ဝန်ချသောကာလ၌ ရဟန်းသည် ပါရာဇိကသို့ရောက်၏၊ ဤသို့ခိုးသော ရဟန်းသည်လည်း ငါမပေးပြီဟု ဝန်ချပြီးမှ ဥစ္စာရှင်သည် ငါမရ

ချေပြီဟု ဝန်ချမ္ဘ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သောကြောင့် ဓုရနိက္ခေပမည်၏၊အာဏတ္တိ ကနှင့် အတ္ထသာဓကကား အနက်အားဖြင့် တူ၏၊ သဒ္ဒါမျှသာပြားသတည်း။]

[ဤသို့ သာဟတ္ထိကပဠိုကကို ပြပြီး၍ ပုဗ္ဗပယောဂပဠိုကကို ပြတော်မူလိုရ-ပုဗ္ဗသဟပယောဂေါစ။ပ။ ပုဗ္ဗယောဂေါတိပဠိုကံ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၆။ ပုဗ္ဗသဟပ္ပယောဂေါ စ၊ သံဝိဓာဟရဏမ္ပိ စ။
သကေ်တကမ္မံ နိမိတ္တံ၊ ပုဗ္ဗယောဂေါတိ ပဠိကံ။ ။

၆။ ပုဗ္ဗသဟပ္ပယောဂေါစ၊ မခိုးမီရှေးအဘို့၌ ဖြစ်သော ပယောဂဖြင့် ခိုးခြင်း, ခိုးခြင်းနှင့်တကွ ဖြစ်သောခိုးခြင်းဝင်း။ သံဝိဓာဟရဏမ္ပိစ၊ မျှားစွာသောရဟန်းတို့သည် တိုင်ပင်ညှိညွှတ်၍ ခိုးခြင်းဝင်း။သကေ်တကမ္မဉ္စ၊ အပိုင်းအခြားကိုပြု၍ခိုးခြင်း,အပိုင်းအခြားကိုလွန်၍ခိုးခြင်းဝင်း[လည်းဟူ။]နိမိတ္တဉ္စ၊ မျက်စိမှိတ်ခြင်း,လည်ညိတ်ခြင်း အစရှိသည်ဖြင့် နိမိတ်ပြု၍ ခိုးခြင်းဝင်း။ဣတိ-ဣဒံပဠိကံ၊ ဤခိုးခြင်းငါးပါးအပေါင်းသည်။ ပုဗ္ဗပယောဂေါ၊ ပုဗ္ဗပယောဂ ပဠိကမည်၏။

[ဤပုဗ္ဗပယောဂဟူသော အမည်သည် အာဒိလဒ္ဓအမည်ဝင်းတည်း၊ ထိုပုဗ္ဗ ပယောဂပဠိုကဌ ပုဗ္ဗပယောဂဖြင့် ခိုးခြင်းကို သူတပါးကိုစေ၍ ခိုးသော အခါ၌ ရအပ်၏၊ ထို့ကြောင့်ပုဗ္ဗပယောဂနှင့် အာဏတ္တိကပယောဂသည် သဒ္ဒါမျှသာ ထူး၏၊ အနက်အားဖြင့်ကားမထူး၊ အရာမှန်ရှိစေ၍ ခိုးခြင်းသည် ဥစ္စာကိုချိသည် နှင့်တကွ ပါရာဇိကသို့ ရောက်သောကြောင့် သဟပယောဂမည်၏၊ မျှားစွာသော ရဟန်းတို့သည်တိုင်ပင်ညှိညွှတ်၍ တယောက်သော ရဟန်းကိုစေ၍ ခိုးစေကုန်အံ့၊ ထိုရဟန်းသည် ငါးပဲသော ဥစ္စာကိုခိုးအံ့၊ တိုင်ပင်ညှိညွှတ်ကုန်သော အလုံးစုံ သော ရဟန်းတို့သည် ပါရာဇိကသို့ ရောက်ကုန်၏၊ ဤသို့တိုင်ပင်ညှိညွှတ်၍ခိုးခြင်း သည် သံဝိဓာဟရဏမည်၏၊ နံနက်အခါ၌ခိုးလေ၊ ညဉ့်အခါ၌ ခိုးလေ၊ ယနေ့ခိုး လေ၊ နက်ဖြန်ခိုးလေ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ကာလအပိုင်းအခြားကိုပြု၍ သူတပါး ကိုစေ၍ ခိုးခြင်းသည် သကေ်တကမ္မမည်၏၊ မျက်စိမှိတ်ခြင်း, လည်ညိတ်ခြင်း, လက်ကိုလှုပ်ခြင်း အစရှိသော နိမိတ်ကိုပြု၍ သူတပါးကို စေ၍ခိုးခြင်းသည် နိမိတ္တ ကမ္မမည်၏၊ ဤသကေ်တကမ္မ, နိမိတ္တကမ္မနှစ်ပါးကိုလည်း သူတပါးကိုစေ၍ ခိုး သော အခါ၌သာရအပ်၏။]

[ပုဗ္ဗပယောဂပဠိုကကို ပြပြီး၍ ထေယျာဝဟာရပဠိုကကိုပြတော်မူလိုရ-ထေယျာပသေ။ပ။ ဝိညာတဗ္ဗာဝိဘာဝိနာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၇။ ထေယျာပသေ ပရိကပ္ပ၊ ပဋိစ္ဆန္နာ ကုသာတိကာ။
အဝဟာရာ ဣမေ ပဠ၊ ဝိညာတဗ္ဗာ ဝိဘာဝိနာ။ ။

၇။ ထေယျာစ၊ တင်းစဉ်းလဲ,အသပြာစဉ်းလဲ အစရှိသည်ဖြင့် လှည့်ပတ်၍ခိုးခြင်းငင်း။ ပသေယ္ယာစ၊ အနိုင်အထက်လုယက်ခြင်းကိုပြု၍ ခိုးခြင်းငင်း။ ပရိကပ္ပါစ၊ ဥစ္စာကိုငင်း, အရပ်ကိုငင်းကြံ၍ခိုးခြင်းငင်း။ [တနည်းကား။] ဥစ္စာကိုငင်း, အရပ်ကိုငင်းပိုင်းခြားခြင်းကိုပြု၍ ခိုးခြင်းငင်း။ ပဋိစ္ဆန္နာစ၊ မြေမှုန့်,မြက်သစ်ရွက်အစရှိသည်တို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်း၍ခိုးခြင်းငင်း။ ကုသာတိကာစ၊ ကမ္မည်းပြောင်း၍ခိုးခြင်းငင်း။ ဣဒံပဋ္ဌကံ၊ ဤခိုးခြင်းငါးပါးတို့၏ အပေါင်းသည်။ ထေယျာဝဟာရပဋ္ဌံ၊ ထေယျာဝဟာရပဋ္ဌကမည်၏။ ပဋ္ဌ၊ ငါးပါးကုန်သော။ ဣမေ အဝဟာရာ၊ ဤခိုးခြင်းတို့ကို။ ဝိဘာဝိနာ၊ ပညာရှိသည်။ ဝိညာတဗ္ဗာ၊ သိအပ်ကုန်၏။

[ဣဒံပဋ္ဌကံ ထေယျာဝဟာရ ပဋ္ဌကံကား-ပါဌသေသတည်း၊ ထေယျာ ပသေယ္ယာဟု ဆိုအပ်လျက် ဂါထာဗန္ဓအားဖြင့် ပဒသယ္ယာ၌ ယ္ယာအက္ခရာကို ချေ၍ ပသေ-ဟု၍သာ ဆိုအပ်သတည်း၊သာဟတ္ထိကပဋ္ဌက,ပုဗ္ဗပယောဂပဋ္ဌက, ထေယျာဝဟာရပဋ္ဌက၊ ဤပဋ္ဌကသုံးခုတို့၏အပေါင်းကို နာနာဘဏ္ဍပဋ္ဌက,ကေဘဏ္ဍပဋ္ဌက၊ ဤပဋ္ဌကနှစ်ပါးနှင့်ရောသော် ငါးပါးသောပဋ္ဌကသည်ဖြစ်၏၊ ဤပဋ္ဌကငါးပါးသည် နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ခိုးခြင်းဖြစ်၏။

ထေယျာဝဟာရ ပဋ္ဌကာ၌ ပေးသောကာလ၌ တင်းငယ်ဖြင့်ပေး၏၊မိမိယူသောကာလ၌ တင်းကြီးနှင့်ယူ၍ငင်း၊ ရွှေ,ငွေမဟုတ်ဘဲကို ရွှေ,ငွေကဲ့သို့ပြု၍ မလိမ်မာသောသူတို့ကိုလှည့်ပတ်၍ အလွန်သောဥစ္စာကို ယူ၍ငင်းခိုးခြင်းသည် ထေယျာဝဟာရမည်၊ ခရီးဦးစောင့်၍လုယက်ခြင်း,ရွာကိုဖျက်ခြင်းကိုပြု၍ခိုးခြင်းသည် ပသေယ္ယာဝဟာရ မည်၏၊ ဥစ္စာကိုပိုင်းခြားခြင်း,အရပ်ကိုပိုင်းခြားခြင်းကိုပြု၍ ခိုးခြင်းသည် ပရိကပ္ပါဝဟာရမည်၏၊ ထိုနှစ်ပါးကုန်သော ပိုင်းခြားခြင်း တို့တွင် ဤလောက၌ အချို့သောရဟန်းသည် တိုက်တွင်းသို့ဝင်၍ အကယ်၍ ပုဆိုးဖြစ်အံ့ ယူအံ့၊ အကယ်၍ချည်ဖြစ်အံ့ မယူအံ့ဟုကြံ၍ ခိုးခြင်းသည် ဥစ္စာကိုပိုင်းခြားသည်မည်၏၊ ဤသို့ဥစ္စာကိုပိုင်းခြားခြင်း၌ မိမိယူသောအထုပ်သည် အကယ်၍ ပုဆိုးဖြစ်အံ့၊ချီသောခဏ၌ ပါရာဇိကသို့ရောက်၏၊ အကယ်၍ချည်ဖြစ်အံ့၊ ပါရာဇိကသို့မရောက်သေး၊ အပသို့ထုတ်၍ ချည်ဟုသိပြီးလျက် ဤချည်ကိုပင် ငါယူတော့မည်ဟု ယူလေသောအခါ၌ကား ပါရာဇိကသို့ရောက်၏၊ ပစ်၍ထားခဲ့သောကြောင့် သူတပါးတို့ယူလေသော်ငင်း, ဖျောက်ဖျက်လေသော်ငင်း ဘဏ္ဍာစားပေးအပ်၏၊ အရံအစရှိသည်တို့၏အတွင်း၌ တည်သောဥစ္စာကို ဤအရံအစရှိသည်တို့၏ အတွင်း၌ အရှင်မြင်သည်ရှိသော်ပေးအံ့၊ မမြင်မူကား ယူအံ့ဟူ၍ အရပ်ကို ပိုင်းခြားခြင်းသည် အရပ်ကို ပိုင်းခြားသည်မည်၏၊ ဤအရပ်ကို ပိုင်းခြားခြင်း၌လည်း ပိုင်းခြားရာအရပ်ကိုလွန်မှသာ ပါရာဇိကသို့ရောက်၏၊ ဥစ္စာရှင်တို့သည် အဝတ်တန်းဆာတို့ကို ထား၍ တစုံတခုသောအမှုကို ပြုကုန်စဉ် အဝတ်တန်းဆာဖြစ်သော ဥစ္စာကို မြေမှုန့်ဖြင့်ငင်း, မြက်သစ်ရွက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်ငင်း ဖုံးလွှမ်းပိုင်းခြားခြင်းသည်

ပဋိစ္စန္နာဝဟာရမည်၏၊ ဤသို့ပဋိစ္စန္နာဝဟာရ၌လည်း မြေအစဉ်သည်တို့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းသောကာလ၌ ပါရာဇိကသို့မရောက်သေး၊ အကြင်အခါ၌ ဥစ္စာရှင်တို့သည် ရှာဘွေ၍မရသောကြောင့် မရချေပြီဟုဝန်ချ၍သွားကုန်သော် ရဟန်းသည် ဥစ္စာကိုယူသောခဏ၌ ပါရာဇိကသို့ရောက်၏၊ စာရင်း, ကမ္ပည်း မှတ်၍ထားသော ပုဆိုး,ဖျင် အစရှိသောဘဏ္ဍာ၌ မိမိ၏အဘိုးအနည်းထိုက်သော ပုဆိုး,ဖျင် အစရှိသည်၌ သူတပါး၏အမည်ဖြစ်သော စာရင်း, ကမ္ပည်းတံကို အဘိုးအများထိုက်သော သူတပါး၏ ပုဆိုး, ဖျင် အစရှိသည်၌ မိမိ၏အမည်ဖြစ်သော စာရင်း, ကမ္ပည်းတံကိုထား၍ ခိုးခြင်းသည် ကုသာဝဟာရမည်၏၊ ဤထေယျာဝဟာရဟူသော အမည်သည်လည်း အာဒိလဒ္ဓနာမဉာဏ်းတည်း။]

[ဤဒုတိယပါရာဇိက၌ အင်္ဂါကား–အရှင်သိမ်းဆည်းသော ဥစ္စာလည်းဖြစ်စေ, အရှင်သိမ်းဆည်း၏ဟု အမှတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ, တမတ်ထိုက်သောဥစ္စာသည်းဖြစ်စေ, ခိုးလိုသောစိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ, နှစ်ဆယ့်ငါးပါးသော ခိုးခြင်းဘို့တွင် တပါးပါးသောခိုးခြင်းဖြင့် ခိုးသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဤ ၅-ပါးတည်း။]

[တမတ်,တမာ်ထိုက်သော ဥစ္စာ၏အရကို ရွှေစင်တမတ်ထိုက်သောဥစ္စာကိုယူအပ်၏၊ထို့ကြောင့် ဝိမတိဝိနောဒနီ၌-ကာဠကဝိရဟိတသ နိဒ္ဒန္တသုဝဏ္ဏသ ပဗ္ဗမာသဉ္ဍနကေန ဘဏ္ဍေန ပါဒပရိစ္ဆေဒေါ ကာတဗ္ဗော။ ။ဟု ဆိုတော်မူသည်။]

[ဤသို့ ဒုတိယပါရာဇိကကိုပြပြီး၍ တတိယပါရာဇိကကို ပြတော်မူလိုမှ-မနုဿပါဏံ။ပ။ ပရာဇိကော။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၇။ မနုဿပါဏံ ပါဏောတိ၊ ဇာနံ ဝဓကစေတသာ။
ဇီဝိတာ ယော ဝိယောဇေတိ၊သာသနာ သော ပရာဇိကော။ ။

၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ မနုဿပါဏံ၊ လူဇာတ်ဖြစ်သော သတ္တဝါကို။ ပါဏောတိ၊ သတ္တဝါဟူ၍။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ဝဓကစေတသာ၊ သတ်လိုသောစိတ်ဖြင့်။[သေစေလိုသော စိတ်ဖြင့်လည်းဟူ။][တနည်းကား။] ဝဓကစေတသာ၊ သတ်လိုသောစေတနာဖြင့်။ [သေစေလိုသောစေတနာဖြင့်လည်းဟူ။]ဇီဝိတာ၊ ဇီဝိတိန္ဒြေမှ။[အသက်မှလည်းဟူ။]ဝိယောဇေတိ၊ ခွင်းအံ့။ [ချအံ့လည်းဟူ။]သောဘိက္ခု၊သည်။သာသနာ၊ဘုရားသခင်သာသနာတော်မှ။ ပရာဇိကော၊ ရှုံးခြင်းသို့ရောက်သည်။ ဘဝေ၊ ၏။

[ဤ၌လည်း ပါရာဇိကောဟုဆိုအပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ပ-အစိတ် အာ-ကို အ-ရသဖြင့် ပရာဇိကောဟု ဆိုအပ်သတည်း၊ ပါဏောတိဟု သာမည ဆိုတော်မူသောကြောင့် လူဇာတ်ဟူ၍ အမှတ်မရှိမူ၍ သတ္တဝါဟူ၍ အမှတ်ရှိ၍ လူဇာတ်ကိုသတ်မိအံ့၊ အရာကိုမှတ်သည်ရှိသော် ပါရာဇိကသို့ရောက်၏၊ လူဇာတ်ဟူ၍သိမှသာ ပါရာဇိကသို့ရောက်သည်မဟုတ်ဟု မှတ်အပ်၏၊ ဝဓကစေတသာ

ဟူသောပါဠိဖြင့် သေစေလိုသော စိတ်မရှိမူ၍ ပုတ်ခတ်လိုသောစိတ်ဖြင့်သာ ပုတ်ခတ်သည်ရှိသော် သေသော်လည်း ပါရာဇိကသို့မရောက်ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။]

[ဤတတိယ ပါရာဇိကဠာအင်္ဂါကား–လူဇာတ်ဖြစ်သော သတ္တဝါလည်းဖြစ်စေ, သတ္တဝါဟု အမှတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ, သေစေလိုသော စိတ်ရှိသည်လည်းဖြစ်စေ, ကိုယ်ဖြင့်ရင်း၊ နှုတ်ဖြင့်ရင်း လုံ့လပြုသည်လည်းဖြစ်စေ, ထိုလုံ့လဖြင့် သေသည်လည်းဖြစ်စေ၊ ဤ ၅-ပါးတည်း။]

[ဤသို့ တတိယပါရာဇိကကိုပြပြီး၍ စတုတ္ထပါရာဇိကကို ပြတော်မူလို၍–ဗျာနာဒိဘေဒံ။ပ။ ပရာဇိကော။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၉။ ဗျာနာဒိဘေဒံ ဟဒယေ အသန္ဓိ၊
အညာပဒေသ္ဆ ဝိနာဓိမာနံ။
မနုဿဇာတိသ ဝဒေယျ ဘိက္ခု၊
ဥတက္ခဏေ တေန ပရာဇိကော ဘဝေတိ။ ။

၉။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ဟဒယေ၊မိမိနှလုံး၌။အသန္ဓိ၊ထင်ရှားမရှိသော။ ဗျာနာဒိဘေဒံ၊ ဗျာန်အစရှိသောအပြားကို။ အညာပဒေသ္ဆ၊ သူတပါးကို ညွှန်းခြင်းကိုရင်း။ အဓိမာနဆ္ဆ၊ ရနိုးခြင်းကိုရင်း။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။မနုဿဇာ-တိသ၊ လူဇာတ်ဖြစ်သောသူအား။ ဝဒေယျ၊ ပြောဟောငြားအုံ့။ သောဘိက္ခု၊ သည်။ တေန၊ ထိုပြောဟောအပ်သောသူသည်။ ဥတက္ခဏေ၊ သိသောခဏ၌။[တနည်းကား။]ပြောဟောသောခဏ၌ သိသည်ရှိသော်၊ပရာဇိကော၊ သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

[ဗျာနာဒိဘေဒံ၌အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဝိမောက္ခ,သမာဓိ, ၊ မာပတ္တိ,မဂ္ဂ,ဖလသစ္စ ကိရိယ,ကိလေသပ္ပဟာနအစရှိသော ဥတ္တရိမနုဿမ္မကိုယူလေ၊ ထိုဗျာနာဒိဘေဒံ-ဟူသောပါဠိဖြင့် သိလမရှိဘဲလျက် ငါသီလရှိ၏၊ပိဋကတ်ကိုမဆောင်ဘဲလျက် ငါပိဋကတ်တော်ကိုဆောင်၏၊ ဓုတင်ကို မဆောက်တည်ဘဲလျက် ငါဓုတင်ကို ဆောက်တည်၏ဟု ပြောဆိုကာမျှဖြင့် ပါရာဇိကသို့ မရောက်ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏၊ တပါးသောအာပတ်သို့ မူကားရောက်၏။

ဟဒယေအသန္ဓိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် မိမိ၌ထင်ရှားနိုင်သောဗျာန် အစရှိသော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို လာဘ် အကျော် အစောကိုအလိုရှိ၍ပြောဟောမိသော်လည်း ပါရာဇိကသို့ မရောက်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

အညာပဒေသံ-ဟူသောပါဠိဖြင့် အကြင်ရဟန်းသည် သင်၏ ကျောင်း၌နေ၏၊ ထိုရဟန်းသည် ရဟန္တာတည်း၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် သူတပါးကိုညွှန်း၍ မဟုတ်မမှန်ပြောဟောမိသော်လည်း ပါရာဇိကသို့ မရောက်ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

အဓိမာနံ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ဓိမိဒ္ဓထင်ရှားမရှိခဲ့သော်လည်း ဤငါ၌ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မသည် ထင်ရှားရှိ၏ဟု အမှတ်ရှိ၍ပြောဟောသော်လည်း ပါရာဇိကသို့မရောက်ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

မနုဿဓာတိသဲ-ဟူသောပါဠိဖြင့် လူယောင်ဆောင်သော ဂဠုန်,နဂါးအစရှိသော တိရစ္ဆာန်တို့အားဌင်း၊ နတ်,ဘီလူး,ပြိတ္တာတို့အားဌင်း ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဟောသော်လည်း ပါရာဇိကသို့မရောက်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မော တေန-ဟူသောပါဠိဖြင့် ထိုသို့ပြောဟောအပ်သော ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဟောအပ်သောသူမသိ၊ တပါးသောသူ သိသော်လည်း ပါရာဇိကသို့မရောက်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။]

[ဤစတုတ္ထပါရာဇိကဌ် အင်္ဂါကား-ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မ၏ ဓိမိဒ္ဓထင်ရှားမရှိခြင်း, မကောင်းသော အလိုဇ္ဈာဖြင့် ထိုဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဟောခြင်း,ဓိမိကိုယ်သို့ တိုက်ရိုက်ဆောင်၍ ဟောပြောခြင်း,အကြင်သူအား ဥတ္တရိမနုဿဓမ္မကို ပြောဟော၏၊ ထိုပြောဟောအပ်သောသူ၏ လူဇာတ်ဖြစ်ခြင်း, ထိုသို့ပြောဟောသောခဏာ၌ ပြောဟောအပ်သောသူကို သိစေခြင်း၊ ဤ ၅-ပါးတည်း။]

ပါရာဇိကနိဒ္ဒေသပြီး၏။

၂—ဂရုကာပတ္တိနိဒ္ဒေသ

[ဤသို့ ပါရာဇိကကိုပြပြီး၍ သံဃာဒိသိသ်ကို ပြတော်မူလို၍-မောစေတု။ပ။ ဖုသေ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁။ မောစေတုကာမစိတ္တေန၊ ဥပက္ကမ္မ ဝိမောစယံ။
သုက္ကမည္ဆြ သုပိနာ၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၁။ မောစေတုကာမ စိတ္တေန၊သုက်ကိုလွတ်စေလိုသောစိတ်ဖြင့်။သုပိနာ၊ အိပ်မက်ကို။ အည္ဆြ၊ကြဉ်၍။ သုက္ကံ၊သုက်ကို။ ဥပက္ကမ္မ၊လုံ့လပြု၍။ ဝိမောစယံ-ဝိမောစယန္တော၊ လွတ်စေသော။ သမဏော၊ ရဟန်းသည်။ဂရုကံ၊သံဃာဒိသိသ်သို့။ ဖုသေ၊ ရောက်၏။

[မောစေတုကာမစိတ္တေန-ဟူသောပါဠိဖြင့် သုက်ကိုလွတ်စေလိုသောစိတ် မရှိမူ၍ မေထုန်မှီဝဲလိုသော စိတ်ဖြင့်ရင်း,မ-တုဂါမကို သုံးသပ်လိုသော စိတ်ဖြင့်ရင်းကိုင်သော ရဟန်းအား သုက်လွတ်လေသော်လည်း သုက္ကဝိသဒ္ဒိ သံဃာဒိသိသ်မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။ မေထုန်မှီဝဲခြင်းသို့ ရောက်မူကား ပါရာဇိက၊ သုံးသပ်ကာမျှသာဖြစ်မူကား-ကာယသံသဂ္ဂသံဃာဒိသိသ်သင့်၏ ဟု မှတ်လေ။]

[ဥပက္ကမ္မ-ဟူသောပါဠိဖြင့် အဂ်ါဇာတ်ဌလက်ဖြင့်ရင်း,တုတ်လုံကန်ဖြင့်ရင်း,ခါးကိုအထက်သို့ညွှတ်သဖြင့်ရင်း,လုံ့လမပြုမူ၍ သုက်လွတ်လေသည်ကို စိတ်ဖြင့်သာယာကာမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်ဟူသောအနက်ကိုဆရာသိစေတော်မူ၏၊ဥပက္ကမ္မ-ဟူသောပါဠိဖြင့် သူတပါးကို မိမိအဂ်ါဇာတ်ဌ လုံ့လပြုစေ၍ သုက်ကိုလွတ်စေခြင်းကိုလည်းယူအပ်၏၊ ထို့ကြောင့်မာတိကာအဋ္ဌကထာ၌–

သစေ ပန ပရေန အတ္တနော အဂ်ီဇာတေ ဥပက္ကမံ ကာရာပေတွာ မောစေတိ၊ အာပတ္တိယေဝ။ ။ဟုဆိုတော်မူသတည်း။

အညတြသုဝိနာ-ဟူသောပါဠိဖြင့် အိပ်မက်ဌ မေထုန်မှီဝဲမက်ခြင်းအစရှိသော အကြောင်းကြောင့် သုက်လွတ်လေသည်ကို အဂ်ါဇာတ်ဌ လုံ့လမပြုမူ၍ စိတ်ဖြင့် သာယာကာမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။]

[ဤသုက္ကဝိဿဋ္ဌိ သံဃာဒိသိသ်ဌ ဒုဂ်ါကား–သုက်ကို လွတ်စေလိုသောစေတနာရှိခြင်း, အဂ်ါဇာတ်ဌ လုံ့လပြုခြင်း,သုက်လွတ်ခြင်း၊ ဤ ၃-ပါးတည်း။]

[ဤသို့ သုက္ကဝိဿဋ္ဌိသံဃာဒိသိသ်ကိုပြုပြီး၍ ကာယ သံသဂ္ဂ သံဃာဒိသိသ်ကို ပြုတော်မူလို၍–ကာယ။ပ။သေ။ ၊ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၂။ ကာယ သံသဂ္ဂ ရာဂေန၊ မနုဿိတ္ထိ ပရာမသံ။
ဋ္ဌတ္ထိသည္မိ ဥပက္ကမ္မ၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၂။ မနုဿိတ္ထိ၊ လူမိန်းမကို။ဋ္ဌတ္ထိသည်၊လူမိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဥပက္ကမ္မ၊ လုံ့လပြု၍။ ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန၊ ကိုယ်ကိုသုံးသပ်ခြင်းဌ တပ်သောရာဂဖြင့်။ ပရာမသံ-ပရာမသန္တော၊ သုံးသပ်သော။ သမဏော၊ သည်။ ဂရုကံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၏။

[ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန-ဟူသောပုဒ်ဌ ကာယသံသဂ္ဂသဒ္ဒါဖြင့် ကိုယ်ကိုသာမယူအပ်၊ လက်, ခြေ, ဆံထုံး အစရှိသည်တို့ကိုလည်းယူအပ်၏၊ ထို့ကြောင့်–

ဟတ္ထဂ္ဂါဟံဝါ ဝေဏိဂ္ဂါဟံဝါ အညတရဿ ဝါ အညတရဿ ဝါ အင်္ဂဿ-ပရာမသနံ အာပဇ္ဇေယျ၊ သံဃာဒိသေသော၊ ဟု ဘုရားဟောတော်မူသည်။

ကာယသံသဂ္ဂရာဂေန-ဟူသောပါဠိဖြင့် မေထုန်မှီဝဲလိုသဖြင့်ရင်း,သုက်ကိုလွတ်စေလိုသောစိတ်ဖြင့်ရင်း မာတုဂါမကိုကိုင်သော်လည်း ကာယသံသဂ္ဂသံဃာဒိသိသ် မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

မနုဿိတ္ထိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် တိရစ္ဆာန်မ,ဘီလူးမ,ပြိတ္တာမ, နတ်မိန်းမတို့ကို သုံးသပ်သော်လည်း သံဃာဒိသိသ်မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏၊ ဒုက္ကဋ်မူကား သင့်၏ဟုမှတ်အပ်၏။

ဋ္ဌတ္ထိသည်-ဟူသောပါဠိဖြင့် လူမိန်းမဟုအမှတ်မရှိ၊ ယောက်ျား,တိရစ္ဆာန်ဟု အမှတ်ရှိ၍ သုံးသပ်သော်လည်း သံဃာဒိသိသ် မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိ

စေတော်မူ၏၊ ဇုတ္ထိသညီဟုသားမည်ဆိုသောကြောင့် မိန်းမသာမည်ကိုသာ လို အပ်၏၊ အဘယ်ကြောင့်နည်းဟူမူကား–လူမိန်းမကိုမိန်းမဟု အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ သုံးသပ်သော်သာ သံဃာဒိသိသ်သင့်၏၊ ယောကျ်ား, တိရစ္ဆာန် အစရှိသည်ဟု အမှတ်ရှိ၍ သုံးသပ်မူကား ထုလ္လစည်းသာ သင့်ကောင်းသော ကြောင့်တည်း၊ ထို့ကြောင့် မာတိကာအဋ္ဌကထာ၌-ဇုတ္ထိယာဝေ မတိကဿ ပဏ္ဍကပုရိသ တိရစ္ဆာ နဂတ သညိဿစ ထုလ္လစ္စယံ။ ။ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။

ဥပဂ္ဂမ-ဟူသောပါဠိဖြင့် မာတုဂါမသည် သုံးသပ်သည်ရှိသော် ကိုယ်ကိုလှုပ်ခြင်းဖြင့် လုံ့လမပြုမူ၍ စိတ်ဖြင့်သာယာကာမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏၊ ထိုသို့ စိတ်ဖြင့်သာယာကာမျှဖြင့် အာပတ်မသင့်ဟူသည်၏ အဖြစ်ကို အဘယ်ပါဠိကြောင့် သိရပါသနည်းဟူမူကား–ယော ဟိ သေဝနာ-မိပ္ပါယော နိစ္စလေန ကာယေန ကေဝလံ ဖဿံ ပဋိဝိဇာနာတိ သာဒိယတိ အနုဘောတိ၊ တဿ စိတ္တုပ္ပါဒမတ္တေ အာပတ္တိယာ အဘာဝတော အနာပတ္တိ။ ဟူသောပါဠိဖြင့် သိရသတည်း။]

[ဤကာယသံသဂ္ဂ သံဃာဒိသိသ်၌ အင်္ဂါကား–လူမိန်းမဖြစ်ခြင်း, မိန်းမဟု အမှတ်ရှိခြင်း, မာတုဂါမကို သုံးသပ်ခြင်း၌တပ်ခြင်း, လုံ့လပြုခြင်း, သုံးသပ်ခြင်း၊ ၅-ပါးတည်း။]

[ဤသို့ကာယသံသဂ္ဂ သံဃာဒိသိသ်ကိုပြုပြီး၍ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာ သံဃာဒိသိသ်ကို ပြုတော်မူလိုမူ–ဒုဋ္ဌုလ္လ။ပ။ဖုသေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစသာဒေန၊ မဂ္ဂံ ဝါရဇ္ဇ မေထုနံ။
ဩဘာသန္တော မနုဿိတ္ထိ၊ သုဏာမာနံ ဂရုံ ဖုသေ။ ။

၃။ သုဏာမာနံ၊ကြားကောင်းသောအရပ်၌တည်သော။[တနည်းကား။] သောတပဿာဒနှင့်ပြည့်စုံသော။ မနုဿိတ္ထိ ။ လူမိန်းမကို။ မဂ္ဂံဝါ၊ ဝစ္စမဂ်, ပဿာဝမဂ်ကိုရင်း။ မေထုနံဝါ၊ မေထုန်ကိုရင်း။ အာရဇ္ဇ-ဥဒ္ဒိဿ၊ ရည်၍။ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစသာဒေန၊ ရုန့်ရင်းသောစကားကို ဆိုခြင်း၌တပ်သဖြင့်။ ဩဘာ-သန္တော၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့၏စကားကိုဆိုသော။ သမဏော၊ သည်။ ဂရုံ၊သို့။ဖုသေ၊၏။

[သင်ကားနိမိတ်မရှိသော မိန်းမတည်း၊ နိမိတ်မျှသာရှိသော မိန်းမတည်း၊ သွေးမလာသော မိန်းမတည်း၊ အမြဲသွေးလာသော မိန်းမတည်း၊ သင်၏နိမိတ်ကား ရှည်သောမယ်နှင့်တူသော အသားစွန်းရှိ၏၊သင်ကားမိန်းမပဏ္ဍုက်တည်း၊ မိန်းမဥဘတောဗျည်းတည်း၊ ဤသို့ဆိုခြင်းသည် မဂ်ကိုရည်၍ ဆိုသည်မည်၏။

မေထုန်ဟူသောအလှူသည်မြတ်၏၊ မေထုန်ကိုသင်လှူပါလော့၊ မေထုန်ကိုလှူခြင်းငှါ ထိုက်၏၊အဘယ်အခါ၌သင်၏အမိအဘတို့သည်ကြည်ပါကုန်လတ္တံ့နည်း၊ အဘယ်အခါ၌မေထုန်ကို ငါရပါအံ့နည်း၊ အသို့ပေးသည်ရှိသော် သင်၏လင်သင့်ကို ချစ်သနည်း၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်ဆိုခြင်းသည် မေထုန်ကိုရည်၍ဆိုသည်မည်၏။

ထိုသို့ မဂ်ကို၎င်း,မေထုန်ကို၎င်း ရည်၍ဆိုသော်လည်း မေထုန်ကို မှီဝဲလိုသဖြင့်၎င်း,ကာယသံသဂ္ဂကို ပြုလိုသဖြင့်၎င်း,ဆုံးမကံမြစ်လိုသဖြင့်၎င်း ဆိုသော် ဒုဋ္ဌုလ္လ-ဝါစာ သံဃာဒိသိသ်မသင့်၊ ရုန့်ရင်းသောစကားကိုဆိုခြင်း၌ သာယာသဖြင့်ဆိုသော်သင့်၏ဟု သိစေခြင်းငှါ ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသာဒေနဟူသော ဝိသေသနကို ဆရာဆိုတော်မူသတည်း။

မနုသိတ္ထိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာကို ဆိုသော်လည်း လူမိန်းမအား ဆိုသော်သာ သံဃာဒိသိသ်သင့်၏၊ တိရစ္ဆာန်မ,နတ်မိန်းမတို့အား၎င်း,ယောက်ျားအား၎င်းဆိုသော် မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

သုဏာမာနံ-ဟူသော ဝိသေသနဖြင့် ထိုသို့ လူမိန်းမအားဆိုသော်လည်း ဝေးသော မကြားကောင်းသောအရပ်၌ တည်သောမိန်းမအား၎င်း,ဘာသာကို မသိသော မိန်းမအား၎င်းဆိုသည်ရှိသော် သံဃာဒိသိသ် မသင့်ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။]

[ဤဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသံဃာဒိသိသ်၌အင်္ဂါကား-လူမိန်းမဖြစ်ခြင်း,မိန်းမဟုအမှတ်ရှိခြင်း,ရုန့်ရင်းသောစကားကိုဆိုခြင်း၌တပ်ခြင်း, ရုန့်ရင်းသော စကားကိုဆိုခြင်း, ထိုဆိုသောခဏ၌ သိလေခြင်း၊ ဤ ၅-ပါးတည်း။]

[ဤသို့ဒုဋ္ဌုလ္လဝါစာသံဃာဒိသိသ်ကိုပြပြီး၍ အတ္တကာမ သံဃာဒိသိသ်ကို ပြတော်မူလို၍-ဝဏ္ဏံ။ပ။ဖုသေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၄။ ဝဏ္ဏံ ဝတ္မာတ္တနော ကာမ၊ ပါရိစရိယာယ မေထုနံ။
ဇုတ္ထိ မေထုနရာဂေန၊ ယာစမာနော ဂရုံ ဖုသေ။ ။

၄။ အတ္တနော၊မိမိအား။[ကိုလည်းဟူ။]ကာမပါရိစရိယာယ၊မေထုန်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်း၏။ ဝဏ္ဏံ၊ ကျေးဇူးကို။ ဝတ္မာ၊ ၍။ မေထုနရာဂေန၊ မေထုန်၌ တပ်သဖြင့်။ ဇုတ္ထိ၊လူမိန်းမကို။ မေထုနံ၊ ကို။ ယာစမာနော၊ တောင်းသော။ သမဏော၊သည်။ဂရုံ၊သို့။ဖုသေ၊၏။

[မေထုန်ကိုတောင်းသည်ရှိသော် ရသည်ဖြစ်စေ, မရသည်ဖြစ်စေပမာဏမဟုတ်၊ တောင်းကာမျှဖြင့်ပင် သံဃာဒိသိသ်သင့်၏ဟု သိစေခြင်းငှါ ယာစမာနော ဟူသော ဝိသေသနကို ဆရာဆိုတော်မူသတည်း၊ဇုတ္ထိ ဟုသာမညသာ'ဆိုသော်လည်း လူမိန်းမကိုသာလိုအပ်၏၊ဘီလူးမ, ပြိတ္တာမ,တိရစ္ဆာန်မတို့ကိုမလိုအပ်၊ထို့ကြောင့် ပဒဘာဇနီ၌။ ။မာတုဂါမောနာမ မနုသိတ္ထိ နု ယက္ခိနီ နပေတီ နတိရစ္ဆာနဂတာ။ ဟူသောစကားကို ဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤအတ္တကာမသံဃာဒိသိသ်၌ အင်္ဂါကား-လူမိန်းမဖြစ်ခြင်း,မိန်းမဟု အမှတ်ရှိခြင်း,မိမိ၌မေထုန်ဖြင့် လုပ်ကျွေးခြင်းဖြင့်တပ်ခြင်း, ထိုသို့တပ်ခြင်းဖြင့် မေထုန်ကို တောင်းခြင်း,ထိုခဏ၌ မာတုဂါမသိလေခြင်း၊ ဤ ၅-ပါးတည်း။]

[ဤသို့အတွေ့ကာမ သံဃာဒိသိသ်ကိုပြုပြီး၍ သဠေရိတ္တဲသံဃာဒိသိသ်ကို ပြတော်မူလို၍–သန္ဒေသံ။ပ။ဖုသေ။ ။ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၅။ သန္ဒေသံ ပဋိဂ္ဂဏှိတွာ၊ ပုရိသသိဒ္ဓိယာ ဝိ ဝါ။
ဝိမံသိတွာ ဟရံ ပစ္စာ၊ သမဏော ဂရုကံ ဖုသေ။ ။

၅။ ပုရိသသပိဝါ၊ယောက်ျား၏ဂုင်း။ ဇုတ္ထိယာပိဝါ၊မိန်းမ၏ဂုင်း။ သန္ဒေသံ၊သတင်းစကားကို။ ပဋိဂ္ဂဏှိတွာ၊ ဝန်ခံ၍။ ဝိမံသိတွာ၊ စုံစမ်း၍။ ပစ္စာဟရံ-ပစ္စာဟရန္တော၊တဘန်ဆောင်သော။ သမဏော၊သည်။ဂရုကံ၊သို့။ ဖုသေ၊၏။

[လင်မယားဖြစ်စေခြင်းငှါ ယောက်ျား၏ဂုင်း,မိန်းမ၏ဂုင်း သတင်းစကားကို ဆောင်၍ ယောက်ျားအားဂုင်း,မိန်းမအားဂုင်းကြားသောရဟန်းအား လင်မယားဖြစ်သည်ဖြစ်စေ၊ မဖြစ်သည်ဖြစ်စေ၊ အင်္ဂါသုံးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော် သံဃာဒိသိသ်သင့်၏။]

[ဤသဠေရိတ္တသံဃာဒိသိသ်၌ အင်္ဂါကား- ယောက်ျား၏ဂုင်း- မိန်းမ၏ဂုင်း သတင်းစကားကို ဝန်ခံခြင်း, သွား၍မိန်းမ၏ဂုင်း- ယောက်ျား၏ဂုင်း အလိုကို စုံစမ်းခြင်း,တဘန်ပြန်၍ မိန်းမ၏ဂုင်း- ယောက်ျား၏ဂုင်း အလိုရှိသည် အလိုမရှိသည်၏အဖြစ်ကိုယောက်ျားအားဂုင်း-မိန်းမအားဂုင်းကြားခြင်း၊ဤ၃-ပါးတည်း။]

[ဤသို့သဠေရိတ္တသံဃာဒိသိသ်ကိုပြပြီး၍ ဒုဋ္ဌဒေါသသံဃာဒိသိသ်ကို ပြတော်မူလို၍–စာဝေတုပ။ဖုသေ။ ။ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၆။ စာဝေတုကာမော စောဒေန္တော၊ အမူလန္တိမဝတ္ထုနာ။
စောဒါပယံ ဝါ သမဏော၊ သုဏာမာနံ ဂရုံ ဖုသေ။ ။

၆။ စာဝေတုကာမော၊ သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျော့စေလိုသည်ဖြစ်၍။ သုဏာမာနံ၊ ကြားကောင်းသောအရပ်၌တည်သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အမူလန္တိမဝတ္ထုနာ၊ မြင်ခြင်း,ကြားခြင်း,ရှိရှာခြင်း အရင်းမရှိသော ပါရာဇိကဝတ္ထုဖြင့်။ စောဒေန္တော၀ါ၊မိမိစောဒနာသော်ဂုင်း။စောဒါပယန္တော၀ါ၊ သူတပါးကို စောဒနာစေသော်ဂုင်း။သမဏော၊သည်။ ဂရုံ၊သို့။ဖုသေ၊၏။

[စာဝေတုကာမော-ဟူသောပါဒ်ဖြင့် သာသနာတော်မှ ရွှေ့လျော့ခြင်းကို အလိုမရှိမူ၍ အကျော်အစောမဲ့ ဖြစ်စေလို၍ စောဒနာသော်လည်း သံဃာဒိသိသ်မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

အမူလန္တိမ ဝတ္ထုနာ-ဟူသောပါဒ်ဖြင့် ပါရာဇိကဝတ္ထုကို လွန်ကျူး၍ ကျင့်သည်ကိုမိမိမြင်၍ဂုင်း, သူတပါးပြောသည်ကိုကြား၍ဂုင်း, အရိပ်အမြွက်ထင်သော ကြောင့် ရှိရှာသောစိတ်ရှိ၍ဂုင်း စောဒနာသော်လည်း သံဃာဒိသိသ်မသင့်ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။

သုဏာမာနံ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ထိုစောဒနာသောစကားကို စောဒနာအပ်သော ရဟန်းမကြားသည်ရှိသော် သံဃာဒိသိသ် မသင့်ဟူသော အနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏။]

[ဤပဌမ ဒုဋ္ဌဒေါသသံဃာဒိသိသ်၌ အင်္ဂါကား-စောဒနာအပ်သော ရဟန်း၌ စင်၏ဟု အမှတ်ရှိခြင်း,မြင်ခြင်း-ကြားခြင်း-ရှိရှာခြင်းအရင်းမရှိခြင်း,သာသနာတော်မှ ရွှေလျော့စေခြင်းကိုအလိုရှိခြင်း,မိမိစောဒနာခြင်း-သူတပါးကိုစောဒနာစေခြင်း,ထိုစောဒနာသောခဏာ၌ စောဒနာအပ်သောရဟန်းသိခြင်း၊ ဤ ၅-ပါးတည်း။]

[ဤသို့ ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသ သံဃာ ဒိသိသ်ကို ပြပြီး၍ ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသ သံဃာ ဒိသိသ်ကိုပြတော်မူလို၍-လေသ။ပ။ဖုသေ။ ။ဟူသောဂါထာကို ဆိုသတည်း။]

၇။ လေသမတ္တံ ဥပါဒါယ၊ အမူလန္တိမဝတ္ထုနာ။
စာဝေတုကာမော စောဒေန္တော၊ သုဏာမာနံ ဂရုံ ဖုသေတိ။ ။

၇။ စာဝေတု ကာမော၊ သာသနာတော်မှ ရွှေလျော့စေလိုသည်ဖြစ်၍။ လေသမတ္တံ၊ အမြွက်မျှကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ သုဏာမာနံ၊ ကြားကောင်းသော အရပ်၌တည်သော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ အမူလန္တိမဝတ္ထုနာ၊ ဖြင့်။ စောဒေန္တော ဝါ၊ ၎င်း။ စောဒါပယန္တော ဝါ၊ ၎င်း။ သမဏော၊ သည်။ ဂရုံ၊ သို့။ ဖုသေ၊ ၏။

[စောဒါပယန္တောကား-အောက်မှ လိုက်သည်၊ ဆိတ်ဖိုနှင့် ဆိတ်မပေါင်းဘော်ကြသည်ကိုမြင်၍ ဆိတ်ဖိုကိုရှင်ဒဗ္ဗပြု၍ ဆိတ်မကို ဘိက္ခုနီမပြု၍ ဒဗ္ဗသည် မေထုန် မှီဝဲသည်ဟု အရှင်ဒဗ္ဗထေရ်ကို မေတ္တိယဘုမ္မဇက ရဟန်းတို့ မေထုန်မှီဝဲခြင်းဟူသောအမြွက်ကိုစွဲ၍ စွပ်စွဲသကဲ့သို့သော စွပ်စွဲခြင်းသည် လေသမတ္တမုပါဒါယမည်၏၊ ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌ သူတပါးပြော၍ ကြားခြင်းဖြင့် စွပ်စွဲသည်၊ ဒုတိယဒုဋ္ဌဒေါသသိက္ခာပုဒ်၌ကား- မိမိတို့မြင်ခြင်းဖြင့် စွပ်စွဲသည်၊ [ဤသည်လျှင် သိက္ခာပုဒ် နှစ်ပါးအထူးတည်း။]

[ဤ ဒုတိယ ဒုဋ္ဌဒေါသ သံဃာဒိသိသ်၌ အင်္ဂါကား-ပဌမဒုဋ္ဌဒေါသ သံဃာ ဒိသိသ်၏ အင်္ဂါ ၅-ပါး၌ အမြွက်မျှကို စွဲလမ်းခြင်း-ဟူသော အင်္ဂါတပါးကိုထည့်၍ ခြောက်ပါးတည်း။]

ဂရုကာပတ္တိနိဒ္ဒေသ ပြီး၏။

၃-နိဿဂ္ဂိယနိဒ္ဒေသ

[ဤသို့သံဃာဒိသိသ်ကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ နိဿဂ္ဂိယပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ဝိကပ္ပန။ ပ။သိယာ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁။ ဝိကပ္ပနမမိဋ္ဌဝ်နာ၊ မကတ္ဝာ ကာလစီဝရံ။
ဒသာဟမတိမာပေတိ၊ တဿ နိဿဂ္ဂိယံ သိယာ။ ။

၁။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အကာလစီဝရံ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ ဖြစ်သော သက်နှံးကို။ ဝိကပ္ပနဿ၊ ဝိကပ္ပနာကိုလည်း။ အဓိဋ္ဌာနဿ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကိုလည်း။ အကတ္တာ၊ မပြုမူ၍။ ဒသာဟံ၊ ဆယ်ရက်ကို။ အတိမာပေတိ၊ လွန်စေအုံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ စွန့်ခြင်း ဝိနည်းကံရှိသော။ [တနည်းကား။] စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

[အတိက္ကမာပေတိ-ဟု ဆိုအပ်လျက် က္က-ကိုချေ၍ အတိမာပေတိ-ဟု ဆိုသတည်း။ ။အကတ္တာ၊ကာလစီဝရံကို အကတ္တာ အကာလ စီဝရံဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ စသဒ္ဒါကား ဂါထာဗန္ဓအားဖြင့် ကျေသတည်း၊ အချို့သောဆရာတို့ကား နိဿဂ္ဂိယံကို စွန့်ခြင်းရှေးရှိသောဟု အနက်ယောဇနာ၍ စွန့်မှသာ နိဿဂ္ဂိသင့်သည်၊ မစွန့်ရသေးသည်ရှိသော် ဆယ်ရက်ကိုလွန်သော်လည်း နိဿဂ္ဂိမသင့်ဟု ဆိုကုန်၏၊ ထိုဆရာတို့၏စကားကို-ဒသာဟာပရမံ အတိရေကစီဝရံ ဓာရေတဗ္ဗံ၊ တံ အတိက္ကာမယတော နိဿဂ္ဂိယံ ပါစိတ္တိယံ။ ဟူသော ပါဠိနှင့် ဆန့်သော ကြောင့် မယူအပ်။

ကထိန်မခင်းသည်ရှိသော် သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှစ၍ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်တိုင်အောင် ဤတလသည် ကာလမည်၏၊ ကထိန်ခင်းမှကား တပေါင်းလပြည့်တိုင်အောင် ဤငါးလသည် ကာလမည်၏၊ ဤမှတပါးသော လ-သည် အကာလမည်၏၊ထိုအကာလ၌ ရသောသက်နှံးကို ဆယ်ရက်မလွန်မီ ဝိကပ္ပနာသော်လည်း ပြုအပ်၏၊ အဓိဋ္ဌာန်သော်လည်း တင်အပ်၏။

ဝိကပ္ပနာပြုဟန်ကား-ဤသို့တည်း၊ဦးမံစီဝရံ တုယံ ဝိကပ္ပေမိ-ဟူ၍ ဤပါဠိကို ရွတ်၍ တယောက်သောရဟန်းအထံ၌ ဝိကပ္ပနာပြုလေ၊ ဝိကပ္ပနာပြုပြီးသော် တယောက်သော ရဟန်းသည်-မယုံ သန္တကံ ပရိဘုဥ္ဇဝါ ဝိသဇ္ဇေဟိ ဝါ ယထာ ပစ္စယံ ကရောဟိ-ဟူ၍ ဤပါဠိကိုရွတ်၍ ဝိကပ္ပနာပြန်လေ၊ ပြန်ပြီးလျှင် သက်နှံးရှင်ကိုသက်နှံးပေးလေ။

အဓိဋ္ဌာန်တင်ဟန်ကား ဤသို့တည်း၊ ဟတ္ထပါသ နှစ်တောင့်ထွာအတွင်း၌ သက်နှံးရှိသည်ဖြစ်အုံ့၊ဦးမံစီဝရံ အဓိဋ္ဌာမိဟု တင်လေ၊ဟတ္ထပါသ်နှစ်တောင့်ထွာမှ အပ၌ ရှိသည်ဖြစ်အုံ့၊ဧတံစီဝရံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟု ဤပါဠိကိုရွတ်၍တင်လေ၊စီဝရသဒ္ဒါ ဖြင့် ပုဆိုးထည်,ဖျင် စသည်ကို ယူအပ်၏။

ဆယ်ရက်လွန်၍ နိဿဂ္ဂိသင့်သော သက်နှံးကိုကား ဤသို့စွန့်အပ်၏။ ။ဧတံ မေ ဘန္တေ စီဝရံ ဒသာဟာတိက္ကန္တံ နိဿဂ္ဂိယံ၊ ဧမာဟံ အာယသ္မတော နိဿဇ္ဇာမိ-ဟု ဤပါဠိကိုရွတ်၍ တယောက်သော ရဟန်းအထံ၌စွန့်လေ၊ စွန့်ပြီးလျှင်အာပတ်ကိုဒေသနာကြားလေ၊ ဒေသနာကြားပြီးလျှင် သက်နှံးကိုတယောက်သောရဟန်းသည်-ဧမာဟံ အာယသ္မတော ဒမ္မိ၊ ဤပါဠိကိုရွတ်၍ သက်နှံးရှင်ကိုပေးလေ၊ အငယ်အထံ၌ အကြီးစွန့်အုံ့၊ ဧတံ မေ အာဝုသော၊ ဟုဆိုလေ။]

[ဤသို့လျှင် ဒသာဟာတိက္ကနှုန်းနိသင်္ဂိပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ စီဝရဝိပ္ပဝါသနိသင်္ဂိ ပါစိတ်ကိုပြတော်မူလို၍-ဘိက္ခု။ပ။ဝိနာ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂။ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာညတြ၊ တိစီဝရမဓိဋ္ဌိတံ။
ကောဟမတိမာပေတိ၊ နိသဂ္ဂိသမယံ ဝိနာ။ ။

၂။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဓိဋ္ဌိတံ၊ အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ပြီးသော။ တိစီဝရံ၊သုံးထည်သောသင်္ကန်းကို။ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ၊ သမ္မုတိကိုရပြီးသော ရဟန်းကို။ အညတြ၊ကြဉ်၍။ သမယံ၊အခါကို။ဝိနာ၊ကြဉ်၍။ကောဟံ၊တရက်ကို။ အတိမာပေတိ၊ လွန်စေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိသဂ္ဂိယံ၊ စွန့်ခြင်းဝိနည်းကံရှိသော။[တနည်းကား။]စွန့်အပ်သော ဝတ္ထုရှိသော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။သိယာ၊၏။

[အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနဿ စီဝရဝိပ္ပဝါသံ ဝသိတုံ-ဟူ၍ဘုရားဟောတော်မူခြင်းကြောင့် သင်္ကန်းသုံးထည်တို့တွင် တထည်ထည်ကို မဆောင်နိုင်သော ရဟန်းအား သံဃာသည် အပလောကနကံ ဖြင့်ရင်း, ဥ တို့ ဒုတိယကံ ဖြင့်ရင်း သင်္ကန်းသုံးထည်တို့တွင် တထည်ထည်နှင့်ကင်း၍ နေခြင်းငှါ သမုတ်သောရဟန်းသည် ဘိက္ခုသမ္မုတိ မည်၏။

တိစီဝရံ-ဟူသောပါဠိဖြင့် သင်္ကန်းသုံးထည်တို့တွင် တထည်ထည်ကို ယူအပ်၏၊ သုံးထည်လုံးကို မယူအပ်၊ ထို့ကြောင့် သုံးထည်သော သင်္ကန်းတို့တွင် တထည်ထည်သော သင်္ကန်းကိုလည်း တရက်ကိုမျှ မလွန်စေအပ်၊ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌-

တိစီဝရေနာတိ အဓိဋ္ဌေသု တီသု စီဝရေသု ယေနကေနစိ ဧကေန ဝိပ္ပ-ဝုတ္ထောပိ တိစီဝရေန ဝိပ္ပဝုတ္ထော ဟောတိ။ ဟူသောစကားကို ဆိုတော်မူသတည်း။

တရက်မလွန်စေအပ်ဟူသည် သင်္ကန်းနှင့် ဟတ္ထပါသ်ကင်း၍ အရုဏ်ကို မတက်စေအပ်ဟူလိုသတည်း၊ ဤသို့သင်္ကန်းနှင့်ဟတ္ထပါသ်ကင်း၍ အရုဏ်ကိုမတက်စေအပ်ဟူသော စကားကိုလည်း တိစီဝရိက်အမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်သောသင်္ကန်းကိုရည်၍ ဆိုအပ်သတည်း၊ ပရိက္ခာရစောဠ အဓိဋ္ဌာန်တင်၍ သုံးဆောင်မှုကား ညဉ့်ကင်းသော်လည်း နိသဂ္ဂိ မသင့်၊ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌-

ပရိက္ခာရစောဠံနာမ ပါဠိယေဝ့ဂ္ဂံ နိဓာနမုခမေတံ တိစီဝရံ ပရိက္ခာရစောဠန္တိ အဓိဋ္ဌဟိတ္တာ ပရိဘုဇ္ဇိတုံ ဝဋ္ဋတိ။ ဟုဆိုတော်မူသတည်း။

ဤသိက္ခာပုဒ်၌ကား-ဇုဒံ မောဘန္တေ စီဝရံ ရတ္တိဝိပ္ပဝုတ္ထံ အညတြ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ နိသဂ္ဂိယံ၊ ဇုမာဟံ အာယသ္မတော နိသဇ္ဇာမိ-ဟု ဤပါဠိကိုရွတ်၍ စွန့်လေ။]

[ဤသို့စီဝရဝိပ္ပဝုတ္ထနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြုပြီး၍ ပုရာဏစီဝရဓောဝါပန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြုတော်မူလို၍- အညာတိကာ။ပ။သိယာ။ ။ဟူသောဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၃။ အညာတိကာ ဘိက္ခုနိယာ၊ ပုရာဏစီဝရံ ပန။
ဓောဝါပေတိ ရဇာပေတိ၊အာကောဋာပေတိ တံ သိယာ။ ။

၃။ ယောဘိက္ခု၊သည်။အညာတိကာယ၊ အဆွေမတော်သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ရဟန်းမိန်းမကို။ ပုရာဏစီဝရံ၊ ဝတ်ရုံပြီးသောသင်္ကန်းကို။ ဓောဝါပေတိ၀ါ၊ဖွပ်မူလည်းဖွပ်စေအံ့။ ရဇာပေတိ၀ါ၊ ဆိုးမူလည်းဆိုးစေအံ့။ အာကောဋာပေတိ၀ါ၊ နယ်မူလည်းနယ်စေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။သိယာ၊၏။

[နိဿဂ္ဂိယံ,ပါစိတ္တိယံ၊ ဤနှစ်ပုဒ်ကား အောက်ဂါထာမှလိုက်သတည်း၊ ပုရာဏစီဝရံ ဟုဆိုအပ်သော်လည်း ဟောင်းမြင်းခေပြီးသော သင်္ကန်းကိုသာ မယူအပ်၊တကြိမ်မျှ ဝတ်ရုံပြီးသောသင်္ကန်းကိုပင်ယူအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ပဒဘာဇနိဒ္ဒ-ပုရာဏစီဝရံနာမ သကိ နိ၀တ္ထံပိ သကိ ပါရုတံပိ-ဟူသော စကားကို ဆိုသတည်း။]

[ဤသို့ ပုရာဏဓောဝါပန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြုပြီး၍ စီ၀ရာဒါန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြုတော်မူလို၍- အညာတိကာ။ ပ။ မုဒိရိတံ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၄။ အညာတိကာ ဘိက္ခုနိယာ၊ ဟတ္ထတော ကိဠိမူလကံ။
အဒတ္ဝာ စီ၀ရာဒါနေ၊ နိဿဂ္ဂိယ မုဒိရိတံ။ ။

၄။ ယောဘိက္ခု၊ အကြင်ရဟန်းသည်။ကိဠိ၊ တစုံတခုသော။ မူလကံ၊ အဘိုးကို။ အဒတ္ဝာ၊ မပေးမူ၍။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊လက်မှ။ စီ၀ရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။စီ၀ရာဒါနေ၊ သင်္ကန်းကိုယူခြင်းကြောင့်။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂ၀တာ၊သည်။ ဥဒိရိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ [စီ၀ရံဂဏှာတိကား-ထည့်သတည်း။]

[တနည်းကား။]ကိဠိ၊သော။ မူလကံ၊ကို။ အဒတ္ဝာ၊၍။ အညာတိကာယ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ ဟတ္ထတော၊ မှ။ စီ၀ရာဒါနေ၊ သင်္ကန်းကိုယူခြင်းကြောင့်။ ဘိက္ခုနော၊အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ဥဒိရိတံ၊၏။[ဘဂ၀တာကား-ကတ္တားထည့်သတည်း။]

[ဤသို့ စီဝရာဒါနနိသယ်ဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြုပြီး၍ စီဝရဝိညာပနနိသယ်ဂ္ဂ ပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-အပ္ပဝါရိတ။ပ. တံ။ ၊ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၅။ အပ္ပဝါရိတမညာတိ၊ဝိညာပေန္တိ သ စီဝရံ။
အညတြ သမယာ တသ၊ နိသဂ္ဂိယ မုဒီရိတံ။ ။

၅။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အပ္ပဝါရိတံ၊ မဘိတ်သော။ အညာတိ၊ အဆွေမတော်သောသူကို။ စီဝရံ၊ ကို။ ဝိညာပေတိ၊ တောင်းအံ့။ သမယာ၊ သက်နှံးပျောက်သောအခါကို။ အညတြ၊ ကြဉ်၍။ ဝိညာပေန္တိ သ၊ တောင်းသော။ တသ ဘိက္ခု နော၊ အား။ နိသဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ကို။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ၏။

[တနည်းကား။] သမယာ၊ကို။ အညတြ၊၍။ အပ္ပဝါရိတံ၊ သော။ အညာတိ၊ကို။ ဝိညာပေန္တိ သ၊သော။ တသ ဘိက္ခု နော၊အား။ နိသဂ္ဂိယံ၊သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ၏။

[သက်နှံးကိုခိုးသူလု၍ငင်း,ရေဌမျောရ်ငင်း,တစုံတခုသောအကြောင်းကြောင့် ပျောက်ပျက်ရ်ငင်း ဝတ်စရာမရှိသောအခါကို သမယဟု ယူအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ပဒဘာဇနိဋ္ဌ-တတ္ထာယံ သမယော အစ္ဆိန္နစီဝရော ဝါ ဟောတိ နဋ္ဌစီဝရော ဝါ၊ အယံ တတ္ထ သမယော-ဟု ဆိုအပ်သတည်း။]

[ဤသို့ စီဝရဝိညာပန နိသဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြုပြီး၍ ရူပိယ ပဋိဂ္ဂဟဏနိသဂ်ဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြတော်မူလို၍-ရဇတံ။ပ။ဝါ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၆။ ရဇတံ ဇာတရူပံ ဝါ၊ မာသကံ ဝါ ကဟာပဏံ။
ဂဏ္ဍေယျ ဝါ ဂဏ္ဍာပေယျ၊ နိသဂ္ဂိ သာဒိယေယျ ဝါ။ ။

၆။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ရဇတံဝါ၊ ငွေကိုငင်း။ ဇာတရူပံဝါ၊ ရွှေကိုငင်း။ မာသကံဝါ၊ ပဲရုပ်ကိုငင်း။ ကဟာပဏံဝါ၊ အသပြာကိုငင်း။ ဂဏ္ဍေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်းခံအံ့။ ဂဏ္ဍာပေယျဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်း ခံစေခြင်းအံ့။ သာဒိယေယျဝါ၊အနိုးဌ်ထားသော ဥစ္စာကိုမူလည်း သာယာအံ့။ တသ ဘိက္ခု နော၊ အား။ နိသဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[မတ်စေ့, ကျပ်စေ့ကို ကဲ့သို့ ပြု၍ ရောင်းဝယ်သောဝတ္ထုသည် မာသကမည်၏။]

[ဤသို့ ရူပိယပဋိဂ္ဂဟဏ နိသဂ်ဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြုပြီး၍ ရူပိယ ပရိဝတ္တန နိသဂ်ဂ္ဂိပါစိတ်, ကယဝိက္ကယနိသဂ်ဂ္ဂိပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍ - ပရိဝတ္တေယျ ။ပ။ ကေ။ ။ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၇။ ပရိဝတ္တေယျ နိသဂ်ဂ္ဂိ၊ ရဇတာဒိ စတုဗ္ဗိဓံ။
ကပ္ပိယံ ကပ္ပိယေနာပိ၊ ဌပေတ္မာ သဟဓမ္မိကေ။ ။

၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ရဇတာဒိစတုဇ္ဇိမံ၊ ဌေအစရှိသော လေးပါး အပြားရှိသော အကပ္ပိယဝတ္ထုကို။ ပရိဝတ္တေယျ၊ဖလယ်ပြောအံ့။ [ရောင်းဝယ်အံ့လည်းဟု။] ကပ္ပိယံ၊ အပ်သောပုဆိုးအစရှိသောဝတ္ထုကို။ ကပ္ပိယေနာပိ၊ သပိတ်အစရှိသော ကပ္ပိယဝတ္ထုဖြင့်မူလည်း။ သဟဓမ္မိကေ၊ သီတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်တို့ကို။ ဌပေတ္ဝာ၊ ထား၍။ ပရိဝတ္တေယျ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ရဇတာဒိဌ္ဌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဇာတရူပ,ဃသက,ကဟာပဏ ဤသုံးပါးကို ယူလေ၊ ပုဆိုးအစရှိသော အပ်သောဝတ္ထုဖြင့် သပိတ်, သားရေနယ်အစရှိသော အပ်သော ဝတ္ထုကို ဤဝတ္ထုကိုယူ၍ ဤဝတ္ထုကိုပေးလော့၊ ဤဝတ္ထုနှင့် ဤဝတ္ထုကို လဲ ကြအံ့၊ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ဆို၍သာမလဲ,မဖလယ်အပ်သည်၊ငါ၌ ဤဝတ္ထုရှိ၏ ဤဝတ္ထုကိုငါအလိုမရှိပါ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ဆို၍မူကား ဖလယ်အပ်၏။]

[ဤသို့ ရူပိယပရိဝတ္တန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်,ကယဝိက္ကယနိဿဂ္ဂိပါစိတ်တို့ကိုပြပြီး၍ ဒသာဟာတိက္ကန္တ ပတ္တနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ဝိကပ္ပန။ပ။သိယာ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၈။ ဝိကပ္ပနမဓိဋ္ဌာန၊ မကတ္ဝာန ပမာဏိကံ။
ဒသာဟမတိမာပေတိ၊ ပတ္တံ နိဿဂ္ဂိယံ သိယာ။ ။

၈။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပမာဏိကံ၊ ပမာဏနှင့်ယှဉ်သော။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဝိကပ္ပနဋ္ဌ၊ ဝိကပ္ပနာကိုဌင်း။ အဓိဋ္ဌာနဋ္ဌ၊ အဓိဋ္ဌာန်ကိုဌင်း။ အကတ္ဝာန၊ မပြုမူ၍။ ဒသာဟံ၊ ဆယ်ရက်ကို။ အတိမာပေတိ၊ လွန်စေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[သပိတ်ကို ဝိကပ္ပနာပြုခြင်း,အဓိဋ္ဌာန်တင်ခြင်းကို သက်နှင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းကို မှီ၍သိလေ၊ စီဝရံအရာ၌ ပတ္တံဟု ဆိုသည်သာထူးသည်။

ပမာဏိကသပိတ်ဟူသည်ကား-ကြီးသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့် ဟောင်းလေပြီးသော သလေးဆန်ရင်း တစရှတ်ဖြင့် ချက်သောဆွမ်း,ထိုဆွမ်း၏ လေးဘို့တဘို့ကို လက်ဖြင့်ယူကောင်းသော ပဲနောက်ဟင်း,အဆုံးစွန်သောဆွမ်းလုပ်အား လောက်သော ငါး-အမဲအစရှိသော စားဘွယ်၊ ဤသုံးပါးကိုသပိတ်၌ ထည့်သည်ရှိသော် အောက်အနားရေးနှင့် ထပ်မျှရှိသော သပိတ်သည် ပမာဏိကသပိတ်မည်၏။

ငယ်သောအပိုင်းအခြားအားဖြင့်ကား-ဟောင်းလေပြီးသော သလေးဆန်ရင်း တပြည်ချက်သောဆွမ်း, ထိုဆွမ်း၏ လေးဘို့တဘို့သော လက်ဖြင့် ယူကောင်းသော ပဲနောက်ဟင်း, အဆုံးစွန်သောဆွမ်းလုပ်အား လောက်သော ငါး-အမဲ အစရှိသော စားဘွယ်၊ ဤသုံးပါးကိုထည့်သည်ရှိသော် အောက်အနားရေးနှင့် ထပ်မျှရှိသော သပိတ်သည် ပမာဏိက သပိတ်မည်၏။

ထိုသို့ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သပိတ်ထက်ကြီးသောသပိတ်, ထိုသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သပိတ်အောက် ငယ်သောသပိတ်ကား ပမာဏိကသပိတ်မမည်၊ ဆယ်ရက်ကိုပင် လွန်စေသော်လည်းနိဿဂ္ဂိမသင့်၊ပမာဏနှင့်ယှဉ်သောသပိတ်ကိုလည်းမြေသပိတ်ကို နှစ်ကြိမ်, သံသပိတ်ကိုငါးကြိမ်ဖုတ်မှ အဓိဋ္ဌာန်လောက်၏၊ ဝိကပ္ပနာလည်းလောက်၏၊ မဖုတ်သောသပိတ်ကား မလောက်၊ ထို့ကြောင့် မဖုတ်ရသေးသော သပိတ်ကို ဆယ်ရက်လွန်စေသော်လည်း နိဿဂ္ဂိမသင့်ဟု မှတ်အပ်၏၊အဘယ်ပါ၌ကြောင့် သိရအံ့နည်းဟူမူကား–သစေ ဧကောပိ ပါကော ဥဿော ဟောတိ၊ ကာကဏိကမတ္တံပိ မူလံ အဒိန္နံ၊ နေဝ အဓိဋ္ဌာနူပဂေါ၊ နဝိကပ္ပနူပဂေါ-ဟူ သောသမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာပါ၌ကြောင့် သိရသတည်း။]

[ဤသို့ဒသာဟာတိက္ကမန ပတ္တနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြပြီး၍ ဥနပဉ္စမဗန္ဓနနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ပဉ္စမဗန္ဓနတော။ပ။သိယာ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၉။ ပဉ္စမဗန္ဓနတော ဥန၊ ပတ္တော သတိ ပရံ ပန။
ဝိညာပေတိ နဝံ ပတ္တံ၊ တဿ နိဿဂ္ဂိယံ သိယာ။ ။

၉။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပဉ္စမဗန္ဓနတော၊ ငါးဘွဲ့အောက်။ ဥနပတ္တော၊ ယုတ်သော သပိတ်သည်။ သတိ၊ရှိလျက်။ ပရံ၊ တပါးသော။ နဝံ၊ အသစ်ဖြစ်သော။ ပတ္တံ၊သပိတ်ကို။ ဝိညာပေတိ၊ တောင်းအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား၊ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၏။

[ပရံ ပနဋ္ဌ ပနသဒ္ဒါကား ပဒပူရဏတည်း၊ အနက်မရှိ၊ အောက်အနားရေးမှစ၍ လက်နှစ်သစ် နှစ်သစ်ခြားဘွဲ့၍ ငါးဘွဲ့မပြည့်သေးသည်ရှိသော် တပါးသော သပိတ်ကို မတောင်းအပ်၊ ငါဘွဲ့ပြည့်မူကား တောင်းအပ်၏၊ ထိုသို့မတောင်းအပ်ဟူသော စကားကိုလည်း သံဃာအား ဘိတ်ရာ၌မတောင်းအပ်သည်ကိုသာ ရည်၍ဆိုတော်မူသည်၊ မိမိအား ဘိတ်ရာ၌ဌင်း, အဆွေတော်သောသူ၌ဌင်း အလိုရှိတိုင်းတောင်းအပ်၏၊ အဘယ့်ကြောင့် သိရပါအံ့နည်းဟူမူကား-သံဃဝသေန ပဝါရိတဋ္ဌာနေ ပဉ္စမဗန္ဓနေနေဝ ဝဋ္ဋတိ၊ ပုဂ္ဂလဝသေန ပဝါရိတဋ္ဌာနေ ဥနပဉ္စမဗန္ဓနေနာပိ ဝဋ္ဋတိ-ဟူသောပါ၌ကြောင့်သိရသတည်း။]

[ဤသို့ ဥနပဉ္စမဗန္ဓနပတ္တနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ သတ္တာဟာတိက္ကမနနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတ္ဝာ။ပ။ သိယာ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၀။ ပဋ္ဌိဂ္ဂဟေတ္ဝာ ဘုဇ္ဇန္တော၊ သပ္ပိတေလာဒိကံ ပန။
သတ္တာဟမတိမာပေတိ၊တဿ နိဿဂ္ဂိယံ သိယာ။ ။

၁၀။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သပ္ပိတေလာဒိကံ၊ ထောပတ်,ဆီအစရှိသည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ၊ အကပ်ခံ၍။ ဘုဥ္ဇန္တော၊ စားသည်ရှိသော်။ သတ္တာဟံ၊ ခုနစ်ရက်ကို။ အတိမာပေတိ၊ လွန်စေ၏။[တနည်းကား။]သပ္ပိတေလာဒိကံ၊ ထောပတ်နှင့် ရောသော ဆီအစရှိသည်ကို။ ပဋိဂ္ဂဟေတ္တာ၊ ၍။ဘုဥ္ဇန္တော၊ စားသော။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သတ္တာဟံ၊ကို။ အတိမာပေတိ၊ အံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊သည်။ သိယာ၏။

[သပ္ပိတေလာဒိကံပန္ဒ် ပနသဒ္ဒါကား ပဒပူရဏာသာတည်း၊ အနက်မရှိ၊ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဆီဦး, ဗျား,တင်လဲ၊ ဤသုံးပါးကို ယူလေ။]

[ဤသို့ သတ္တာဟာတိက္ကမန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြုပြီး၍ စီဝရအစ္ဆိန္နနနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြုတော်မူလို၍-ဘိက္ခုဿ။ပ။ဝိ၀ါ။ ।ဟူသော၀ါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၁။ ဘိက္ခုဿ စီဝရံ ဒတ္တာ၊ အစ္ဆိန္နန္တဿ တံ ပုန။
သကသညာယ နိဿဂ္ဂိ၊ အစ္ဆိန္နာပယတောဝ ဝိ ၀ါ။ ။

၁၁။ ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းတယောက်အား။ စီဝရံ၊ ကို။ဒတ္တာ၊ပေးပြီး၍။ ပုန၊ တဘန်။ တံ၊ထိုသင်္ကန်းကို။ သကသညာယ၊ မိမိဥစ္စာဟူသောအမှတ်ဖြင့်။ အစ္ဆိန္နန္တဿ၀ါ၊မိမိလုယက်သော ရဟန်းအားရင်း။အစ္ဆိန္နာပယတောဝိ၀ါ၊ သူတပါးကိုလုစေသော ရဟန်းအားရင်း။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ သော။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။

[ဤသို့ စီဝရအစ္ဆိန္နနနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြုပြီး၍ စီဝရ၀ါယာပနနိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြုတော်မူလို၍-အပ္ပ၀ါရိတ။ပ။ပ၀ါရိတေ။ ।ဟူသော၀ါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၁၂။ အပ္ပ၀ါရိတမညာတိ၊ သုတ္တံ ယာစိယ စီဝရံ။
၀ါယာပေန္တဿ နိဿဂ္ဂိ၊ ဝိနာ ဉာတိပ္ပ၀ါရိတေ။ ။

၁၂။ အပ္ပ၀ါရိတံ၊ သော။အညာတိ၊ အဆွေမတော်သောသူကို။သုတ္တံ၊ ချည်ကို။ ယာစိယ၊ တောင်း၍။ ဉာတိပ္ပ၀ါရိတေ၊ အဆွေတော်သောသူ,ဘိတ်သောသူတို့ကို။ ဝိနာ၊ ၍။စီဝရံ၊ သင်္ကန်းကို။ ၀ါယာပေန္တဿ၊ ရက်စေသော ရဟန်းအား။ နိဿဂ္ဂိယံ၊သော။ ပါစိတ္တိယံ၊သည်။ သိယာ၊၏။

[ဤသို့ စီဝရ၀ါယာပန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြုပြီး၍ လာဘပရိဏာမန နိဿဂ္ဂိပါစိတ်ကို ပြုတော်မူလို၍-ဇာနန္တော ။ပ။ သိယာ။ ।ဟူသော၀ါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၃။ ဇာနန္တော ဘိက္ခုသံဃဿ၊ လာဘံ ပရိဏတံ ပန။
အတ္တနော ပရိဏာမေတိ၊ တဿ နိဿဂ္ဂိယံ သိယာတိ။ ။

၁၃။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ဇာနန္တော၊သိလျက်။ သံယသ၊အား။ ပရိဏာ တံ၊ညွှတ်လေပြီးသော။လာဘံ၊လာဘ်ကို။ အတ္တနော၊ မိမိအား။ [မိမိသို့လည်း ဟူ။]ပရိဏာဝမေတိ၊ ညွှတ်စေအံ့။ တသ္မာဘိက္ခု၊နော၊ အား။နိသဂ္ဂိယံ၊သော၊ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။သိယာ၊၏။

နိသဂ္ဂိယနိဒ္ဒေသပြီး၏။

၄-ပါစိတ္တိယနိဒ္ဒေသ

[ဤသို့ နိသဂ္ဂိပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ သုဒ္ဓပါစိတ်ကိုပြတော်မူလို၍-သမ္မာဇာန။ပ။ဝိစ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁။ သမ္မာဇာနမုသာဝါဒေ၊ ပါစိတ္တိယ မုဒ္ဒိရိတံ။
ဘိက္ခုဠု သြမသန္တိသ၊ ပေသုညဟရဏော ဝိ စ။ ။

၁။ သမ္မာဇာန မုသာဝါဒေ၊ သိလျက် ပျက်စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ [သိလျက်ချွတ်ယွင်းသောစကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်လည်းဟူ။]ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒ္ဒိရိတံ၊ ၏။ ဘိက္ခုနော၊ အား။[ရဟန်းကိုလည်းဟူ။] သြမသန္တိသ၊ ဆဲရေးသောရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဥဒ္ဒိရိတံ၊၏။ ။ပေသုညဟရဏောပိစ၊ ကုန်းတိုက်သောစကားကိုဆောင်ခြင်း ကြောင့်လည်း။ ပါစိတ္တိယံ၊ကို။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဥဒ္ဒိရိတံ၊၏။

[ဤသို့မုသာဝါဒပါစိတ်အစရှိသော သုံးပါးကိုပြပြီး၍ ပဒသောမမ္မပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ဌပေတ္ဝာ။ပ။တံ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂။ ဌပေတ္ဝာ ဘိက္ခုနိ ဘိက္ခုံ၊ အညေန ပိဋ္ဌကတ္တယံ။
ပဒသော ဓမ္မံ ဘဏန္တိသ၊ ပါစိတ္တိယ မုဒ္ဒိရိတံ။ ။

၂။ ဘိက္ခုနိဠု၊ ရဟန်းမိန်းမကိုဌင်း။ဘိက္ခုဠု၊ရဟန်းယောကျ်ားကိုဌင်း။ ဌပေတ္ဝာ၊၍။ အညေန၊တပါးသောလူ,သာမဏေနှင့်။[သဒ္ဒိ၊ထည့်ပါ။]သဒ္ဒိ၊ တကွ။ ပိဋ္ဌကတ္တယံ၊ ပိဋ္ဌကတ်သုံးပုံဖြစ်သော။ ဓမ္မံ၊ ကို။ ပဒသော၊ ပုဒ်ပြိုင်။ ဘဏန္တိသ၊ သင်သောရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒ္ဒိရိတံ၊၏။

[ပိဋ္ဌကတ္တယံ-ဟူ၍ ဆိုသောကြောင့် ဘုရားဟောတော်မူသော ပါဠိတော်ကို သာ ပုဒ်ပြိုင်မသင်အပ်၊ သာဝကတို့ဟောသောတရားကိုကား သင်အပ်၏ဟု မှတ်အပ်၏၊ လူ,သာမဏေနှင့် ပုဒ်ပြိုင်မသင်အပ်၊ လူ,သာမဏေနှင့် တကွ ပုဒ်ပြိုင်၍

စာသင်သော်၎င်း, တက္ကသရဏ္ဍာယ်သော်၎င်း, လေ့လာသောကျမ်းတို့ကို လူ, သာမဏေနှင့် ပုဒ်ပြိုင်ရွတ်သော်၎င်း အာပတ်မသင့်၊ တို့ကြောင့်အနာပတ္တိ၀ါရဏ-အနာပတ္တိ ကေတော ဥဒ္ဒိသာပေနွာ ကေတော သဇ္ဈာယံ ကရောန္တောယေဘု ယျေန ပဂုဏံ ဂန္ထံ ဘဏန္တိ သြပါတေတိ၊ သြသာရေန္တိ သြပါတေတိ-ဟု ဟောတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ ပဒသောဓမ္မပါစိတ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ ပဌမသဟသေယျပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-အနုပ ။ပ။ပုန။ ။ဟူသော၀ါဃာကို မိန့်သတည်း။]

၃။ အနုပသမ္ပန္နေနေ၀၊ သယိတ္ဝာန တိရတ္တိယံ။
ပါစိတ္တိ သဟသေယျာယ၊ စတုတ္ထတ္ထင်္ဂတေ ပုန။ ။

၃။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ အနုပသမ္ပန္နေနေ၀၊ လူ,သာမဏေနှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊တက္ခ။တိရတ္တိယံ၊ သုံးညဉ့်ပတ်လုံး။ သယိတ္ဝာန၊ တမိုးတရံတည်းသော ကျောင်းဌာနအိပ်ပြီး၍။ စတုတ္ထေ၊ လေးရက်မြောက်သောနေ့၌။ အတ္ထင်္ဂတေ၊ နေ၀င်သည်ရှိသော်။ ပုန၊ တဘန်။ သယတိ၊ အိပ်ပြန်၏။ တဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ သဟသေယျာယ၊ လူ,သာမဏေနှင့်တက္ခ သုံးညဉ့်ထက်အလွန် တမိုးတရံတည်းသောကျောင်းဌာ အိပ်ခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိယံ၊ ပါစိတ်အာပတ်ကို။ ဘဂ၀တာ၊ သည်။ ဥဒ္ဒိရိတံ၊၏။

[စတုတ္ထတ္ထင်္ဂတေကို စတ္ထတုဂေ အတ္ထင်္ဂတေပုဒ်ဖြတ်။]

[ဤသို့ ပဌမသဟသေယျပါစိတ်ကို ပြပြီး၍ ဒုတိယ သဟသေယျပါစိတ်, ဆပ္ပဒုတ္တရိဓမ္မဒေသနာပါစိတ်ကိုပြတော်မူလို၍-ဒုတ္ထိယာ။ပ။ရိ။ ။ဟူသော၀ါဃာကို မိန့်သတည်း။]

၄။ ဒုတ္ထိယာ ကေရတ္တိမ္ပိ၊ သေယျံ ကပ္ပယတော ဝိ ၀ါ။
ဒေသေန္တာ သ ဝိနာ ဝိညုံ၊ ဓမ္မဠ္ဆ ဆပ္ပဒုတ္တရိ။ ။

၄။ ဒုတ္ထိယာ၊မိန်းမနှင့်။သဒ္ဓိံ၊တက္ခ။ကေရတ္တိမ္ပိ၊တညဉ့်မျှလည်း။သေယျံ၊ တမိုးတရံတည်းသော ကျောင်းဌာအိပ်ခြင်းကို။ ကပ္ပယတောဝိ၀ါ၊ ပြုသောရဟန်းအားလည်း။ ဝိညုံ၊ သိကြားလိမ်မာသောယောက်ျားကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ဒုတ္ထိယာ၊ အား။ ဆပ္ပဒုတ္တရိ၊ ခြောက်ပုဒ်ထက်အလွန်။ ဓမ္မံ၊ ဝိဌကတ်သုံးပုံဖြစ်သောတရားကို။ ဒေသေန္တာ သ ဝိ၀ါ၊ ဟောသောရဟန်းအားလည်း။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဂ၀တာ၊သည်။ ဥဒ္ဒိရိတံ၊၏။

[ဆပ္ပဒုတ္တရိ၌ ရှစ်လုံး ရှစ်လုံးကိုတပုဒ်ယူလေ၊ ဝိညုံ၏အရကိုသူငယ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း တရားကိုနာခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သောသူကိုယူလေ။]

[ဤသို့ဆပ္ပဒုတ္တရိမမ္မဒေသနာပါစိတ်ကိုပြုပြီး၍ ဒုဋ္ဌုလ္လာရောစနပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍–ဒုဋ္ဌုလ္လံ။ပ။တံ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၅။ ဒုဋ္ဌုလ္လံ ဘိက္ခုနော ဝဇ္ဇံ၊ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ ဝိနာ။
အဘိက္ခုနော ဝဒန္တိဿ၊ ပါစိတ္တိယ မုဒီရိတံ။ ။

၅။ ဘိက္ခုနော၊ရဟန်းတယောက်၏။ ဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ရုန့်ရင်းသော။ဝဇ္ဇံ၊သံယာ ဒိသိသိအာပတ်ကို။ ဘိက္ခုသမ္မုတိယာ၊ သမ္မုတိရသောရဟန်းကို။ဝိနာ၊၍။ အဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းမှတပါးသောသူအား။ ဝဒန္တိဿ၊ ပြောသောရဟန်း အား။[ကြားသောရဟန်းအားလည်းဟူ။] ပါစိတ္တိယံ၊ကို။ ဘဂဝတာ၊ သည်။ ဥဒီရိတံ၊ ၏။

[ဒုဋ္ဌုလ္လံ ဝဇ္ဇံ ၏အရကို သံဃာဒိသိသ်တေရသကိုယူလေ။]

[ဤသို့ဒုဋ္ဌုလ္လာရောစနပါစိတ်ကိုပြုပြီး၍ ပထဝီခဏနပါစိတ် ,ဘူတဂါမပါစိတ် ကိုပြုတော်မူလို၍-ခဏောယျဝါ။ပ။သိယာ။ ။ဟူသောဂါထာကိုမိန့် သတည်း။]

၆။ ခနေယျ ဝါ ခနာပေယျ၊ ပထဝိဉ္စ အကပ္ပိယံ။
ဘူတဂါမံ ဝိကောပေယျ၊ တဿ ပါစိတ္တိယံ သိယာ။ ။

၆။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ အကပ္ပိယံ၊မအပ်သော။ ပထဝိဉ္စ၊ မြေကိုလည်း။ ခနေယျဝါ၊ မိမိမူလည်းတူးအုံ့။ ခနာပေယျဝါ၊ သူတပါးတို့ကိုမူလည်း တူး စေအုံ့။ ဘူတဂါမဉ္စ၊ မြက်,သစ်ပင်ကိုလည်း။ဝိကောပေယျ၊ ဖျက်အုံ့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[အကပ္ပိယမြေဟူသည်ကား–သက်သက်သော မြေ, နည်းသော ကျောက်ရှိ သောမြေ,နည်းသောသဲရှိသောမြေ, မီးမလောင်သောမြေ, မိုယ်းလေးလအောက် မိုယ်းမစွတ်သောမြေစု၊ ဤမြေတို့သည် အကပ္ပိယမြေမည်၏။]

[ဤသို့ပထဝီခဏန, ဘူတဂါမပါစိတ်တို့ကိုပြုပြီး၍ ပဌမသေနာသနပါစိတ်ကို ပြုတော်မူလို၍-အဇ္ဈောကာသေ။ပ။ကံ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၇။ အဇ္ဈောကာသေ တု မဉ္စာဒိ ကတ္တာ သန္ထရဏာဒိကံ။
သံယိကံ ယာတိ ပါစိတ္တိ၊ အကတ္တာ ပုဗ္ဗနာဒိကံ။ ။

၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အဇ္ဈောကာသေ၊ လွင်တီးခေါင်၌။ သံယိကံ၊ သံယာ့ဥစ္စာဖြစ်သော။ မဉ္စာဒိ ၊ ညောင်စောင်းအစရှိသည်ကို။ သန္ထရဏာ ဒိကံ၊ မိမိခင်းခြင်းအစရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အာပုဗ္ဗနာဒိကံ၊ မိမိပန်ခြင်း အစရှိသည်ကို။ အကတ္တာ၊ ၍။ ယာတိ၊ အရပ်တပါးသို့သွားအုံ့။တဿဘိက္ခု နော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[အကတ္တာပုစ္ဆနာဒိကံကို အကတ္တာ အာပုစ္ဆနာဒိကံ-ဟု ပုဒ်ဖြတ်၊ တုသဒ္ဒါ ကားပဒပူရဏာမျှသာတည်း၊ အနက်မရှိ၊ မဇ္ဈာဒီဒ္ဒ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် အင်းပျဉ့, ဘုံလျှို,ကပ်ကျစ်နေရာတို့ကိုယူလေ၊ သန္ဓရဏာဒိကံဒ္ဒ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် သူတပါးကို ခင်းစေခြင်းကိုယူလေ၊ အာပုစ္ဆနာဒိကံဒ္ဒ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်သူတပါးကို ပန်စေခြင်းကိုယူလေ။]

[ဤသို့ပဌမသေနာသနပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ဒုတိယသေနာသနပါစိတ်ကိုပြတော်မူလို၍-သံဃိကာ။ပ။တဿပိ။ ။ဟူသောဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၇။ သံဃိကာဝသထေ သေယ္ယံ၊ ကတ္တာ သန္ဓရဏာဒိကံ။
အကတ္တာ ပုစ္ဆနာဒိ ယော၊ ယာတိ ပါစိတ္တိ တဿ ပိ။ ။

၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃိကာဝသထေ၊ သံဃိကကျောင်းဒ္ဒ။သေယ္ယံ၊ ဆယ်ပါးအပြားရှိသောအိပ်ရာကို။ သန္ဓရဏာဒိကံ၊ မိမိခင်းခြင်းအစရှိသည်ကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ အာပုစ္ဆနာဒိ ံ၊ မိမိပန်ခြင်းအစရှိသည်ကို။ အကတ္တာ၊ ၍။ ယာတိ၊ အရပ်တပါးသို့သွားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[သေယ္ယံ၏ အရကို ဘုံလျှို,ပုဆိုးနွမ်းဖြင့်ပြုသောအခင်း,အပြေအပြစ်ပြုသော မြေ၏အထက်ဒ္ဒ ခင်းသောအခင်း, မြေအခင်း, သင်အစရှိသည်ဖြင့်ပြုသောဗျာ, သားရေအခင်း, နိသီဒိုင်,ကော်ဇော အစရှိသောခင်းနှီး, မြက်ဖြင့်ပြုသော အခင်း, သစ်ရွက်ဖြင့်ပြုသော အခင်း၊ ဤဆယ်ပါးအပြားရှိသော အခင်းကိုယူအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ပဒဘာဇနီဒ္ဒ–

သေယ္ယံနာမဘိသိ, စိမိလိကာ, ဥဗ္ဗာရဏ္ဍဏံ, ဘူမတ္ထရဏံ, တဋ္ဋိကာ, စမ္မ ခဏ္ဍော,နိသီဒနံ,ပစ္စတ္ထရဏံ,တိဏသန္ထာရော,ပဏ္ဏသန္ထာရော-ဟုဆိုသတည်း။]

[ဒုတိယသေနာသနပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ သပ္ပါဏကပါစိတ်, စိ၀ရဒါနပါစိတ်, စိ၀ရသိဗ္ဗနပါစိတ်, အနတိရိတ္တဘောဇနပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ဇာနံ ။ပ။ ဘုဥ္ဇတော။ ။ဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။]

၉။ ဇာနံ သပ္ပါဏကံ တောယံ၊ ပါစိတ္တိ ပရိဘုဥ္ဇယေ။
အညာတိကာဘိက္ခုနိယာ၊ ဌပေတ္တာ ပရိ၀တ္တကံ။ ။

၁၀။ စီ၀ရံ ဒေတိ ပါစိတ္တိ၊ စီ၀ရံ သိဗ္ဗတော ပိ ၀ါ။
အတိရိတ္တံ အကာရေတ္တာ၊ ပ၀ါရေတ္တာန ဘုဥ္ဇတော။ ။

၉-၁၀။ သပ္ပါဏကံ၊ ပိုးရှိသော။ တောယံ၊ ရေကို။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ပရိဘုဥ္ဇယေ၊ သုံးဆောင်ခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အညာတိကာ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ အား။ ပရိဝတ္တကံ၊ ဖလယ်ကြသည်ကို။ ဌပေတွာ၊ ၍။ စီဝရံ၊ ကို။ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ အညာတိကာ၊ သော။ ဘိက္ခုနိယာ၊ ၏။ စီဝရံ၊ ကို။ သိဗ္ဗတောပိ၀ါ၊ ချုပ်သော ရဟန်းအား လည်း။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ပ၀ါရေတွာန၊ မြစ်ပြီး၍။ [ပ၀ါရိတ်သင့်ပြီး၍လည်းဟူ။] အတိရိတ္တံ၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံကို။ အကာရေတွာ၊ မပြုစေမူ၍။ ယာ၀ကာလိကဘောဇနံ၊ ယာ၀ကာလိကဘောဇဉ်ကို။ [ဤကား ကံထည့်သည်။] ဘုဥ္ဇတောပိ၀ါ၊ စားသော ရဟန်းအား လည်း။ ပါစိတ္တိ၊ ပါစိတ်အာပတ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်၏။

[ထမင်း,မုယောမှုံ, မှုံလုံး,ငါး, အမဲ၊ ဤဘောဇဉ်ငါးပါးတို့တွင် တပါးပါးသော ဘောဇဉ်ကိုစားစဉ် တပါးပါးသောယာ၀ကာလိကကိုမိမိသို့ရှေးရှု ဆောင်ခဲ့သည်ရှိသော် ဟတ္ထပါသ် နှစ်တောင့်ထွာအတွင်းသို့ရောက်မှ မြစ်သည်ရှိသော် ပ၀ါရိတ်သင့်၏၊ ထိုသို့ ပ၀ါရိတ်သင့်ပြီးသော ဘောဇဉ်ကို အတိရိတ်ဝိနည်းကံမပြုစေမူ၍ စားသောရဟန်းအား ပါစိတ်သင့်၏၊အတိရိတ်ဝိနည်းကံကို ဤသို့ပြုအပ်၏၊ ပ၀ါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည် ဆွမ်းစားဆဲဖြစ်သော တယောက်သောရဟန်း၏ အထံသို့သွား၍ ''အတိရိတ္တံကရောထဘန္တေ'' ဟူ၍ဤပါဠိကိုရွတ်၍ သပိတ်ကို စောင်း၍ အတိရိတ်ပြုအပ်၏၊ တယောက်သော ရဟန်းသည် သပိတ်၌ ဆွမ်းကို တလုံး, နှစ်လုံးမျှကိုပင်သော်လည်းယူ၍''အလမေတံသဗ္ဗံ'' ဟု ဤပါဠိကိုရွတ်၍ အတိရိတ်ကို ပြုအပ်၏၊ ဤသို့အတိရိတ်ကို ပြုပြီးသော် ပ၀ါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည် ထိုဆွမ်းကိုစားအပ်၏၊ ဤသို့ပြုလေ၊ ပ၀ါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည် အတိရိတ်မပြုမူ၍ ယာ၀ကာလိကကို သာမစားအပ်၊ယာမကာလိက, သတ္တာဟကာလိက,ယာ၀ဇီဝိက တို့ကိုကား အနာဟာသော အကြောင်းရှိသော်စားအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် အနတိရိတ္တသိက္ခာပုဒ်၏ အနာပတ္တိ ၀ါရဋ္ဌ–

အနာပတ္တိ ယာမကာလိကံ သတ္တာဟကာလိကံ ယာ၀ဇီဝိကံ သတိပစ္စယေ ဘုဥ္ဇတိ-ဟု ဟောတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ အနတိရိတ္တပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ အာသာဒနာပေက္ခပါစိတ်ပြတော်မူလို၍-ဘိက္ခုံ၊ပ။တံ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၁။ ဘိက္ခုံ အာသာဒနာပေက္ခော၊ ပ၀ါရေတိ ပ၀ါရိတံ။
အနတိရိတ္တေန ဘုတ္တေ တု၊ ပါစိတ္တိယ မုဒီရိတံ။ ။

၁၁။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ပ၀ါရိတံ၊ ပ၀ါရိတ် သင့်ပြီးသော။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းကို။အာသာဒနာပေက္ခော၊ အာပတ်သင့်ခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။

အနတိရိတ္တေန၊ အတိရိတ်ဝိနည်းကံမပြုသော ဘောဇဉ်ဖြင့်။ ပဝါရေတိ၊ ဘိတ်အုံ့။ [တေန၊ ထည့်ပါ။] တေန၊ ထိုပဝါရိတ်သင့်သော ရဟန်းသည်။ [တသ္မိं၊ ထည့်ပါ။] တသ္မိं၊ ထိုအတိရိတ်ဝိနည်းကံမပြုသော ဘောဇဉ်ကို။ ဘုတ္တေတု-ဘုတ္တေပန၊ စားသည်ရှိသော်ကား။ တဿဘိက္ခုနော၊ ထိုဘိတ်သော ရဟန်းအား။ ပါစိတ္တိယံ၊ ကို။ ဘဝတော၊ သည်။ဥဒ္ဒိရိတံ၊၏။

[ဤသို့ အာသာဒနာပေကွပါစိတ်ကိုပြုပြီး၍ သန္ဓိဘောဇန ပါစိတ်,ဝိကာလဘောဇနပါစိတ်, ပဏီတဘောဇနပါစိတ်, အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတ ဘောဇနပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍ သန္ဓိမိ။ပ။ ဝိနာ။ ။ဟူသော ဂါထာနှစ်ခုတို့၏ အပေါင်းကို မိန့်သတည်း။]

၁၂။ သန္ဓိဘောဇနံ ဘုဥ္ဇေ၊ ဝိကာလေ ယာဝကာလိကံ။
ဘုဥ္ဇတော ဝါ ဝိ ပါစိတ္တိ၊ အဂိလာနော ပဏီတကံ။ ။

၁၃။ ဝိညာပေတ္ဝာန ဘုဥ္ဇေယျ၊ သပ္ပိဘတ္တာဒိကမ္ပိ စ။
အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံ ဘုဥ္ဇေ၊ ဒန္တကဋ္ဌောဒကံ ဝိနာ။ ။

၁၂–၁၃။ ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ သန္ဓိဘောဇနံ၊ သန္ဓိဘောဇဉ်ကို။ [တည့်ဆိုမှီးသော ဘောဇဉ်ကိုလည်းဟူ။]ဘုဥ္ဇေ၊စားအုံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊၏။ ။ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ယာဝကာလိကံ၊ ယာဝကာလိကကို။ ဘုဥ္ဇတောဝါပိ၊ စားသောရဟန်းအားလည်း။ ပါစိတ္တိ၊သည်။ သိယာ၊၏။ ။ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ အဂိလာနော၊ မနာမဖျားသည်။ဟုတ္တာ၊ ၍။ပဏီတကံ၊ မွန်မြတ်သော။ သပ္ပိဘတ္တာဒိကမ္ပိစ၊ ထောပတ်နှင့် ရောသော ထမင်းအစရှိသည်ကိုလည်း။ ဝိညာပေတ္ဝာန၊ တောင်း၍။ဘုဥ္ဇေယျ၊အုံ့။ဒန္တကဋ္ဌောဒကံ၊ ဒန်ပူ, ရေကို။ဝိနာ၊၍။ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတံပိစ၊ အကပ်မခံသော ဝတ္ထုကိုမူလည်း။ ဘုဥ္ဇေ၊ အုံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၏။

[သပ္ပိဘတ္တာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ပါဠိတော်၌။ ။ယာနိ ခေါ ပန တာနိ ပဏီတဘောဇနာနိ၊ သေယ္ယထိဒံ၊ သပ္ပိ, နဝနီတံ, တေလံ, မဓု, ဖါဏိတံ, မစ္ဆော, မံသံ, ခီရံ,ဒဓိ၊ ဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် နဝနီတဘတ်, တေလဘတ်, မဓုဘတ်, ဖါဏိတဘတ်, မစ္ဆဘတ်, မံသဘတ်, ခီရဘတ်, ဒဓိဘတ်တို့ကိုယူလေ၊ ဤကိုးပါးကိုတောင်း၍ ထမင်းနှင့်ရောရ၍စားသော် ဤပဏီတဘောဇနပါစိတ်သင့်၏။ မရောမူ၍ စားမူကား ပဏီတဘောဇနပါစိတ်မသင့်၊သေခိယသိက္ခာပုဒ်၌ အကျုံးဝင်သော သူပေါဒနဒုက္ခဋ္ဌသာ သင့်သတည်း၊ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌–

သုဒ္ဓါနိ သပ္ပိအာဒိနိ ဝိညာဏေတွာ ဘုဥ္ဇန္တော ပါစိတ္တိယံ နာပဇ္ဇတိ၊ သေဓိ ယေ သု သူပေါဒနဝိညတ္တိဒုက္ကဋံ အာပဇ္ဇတိ၊ သြဒနသံသဋ္ဌာနိ ပန ဝိညာဏေတွာ ဘုဥ္ဇန္တော ပါစိတ္တိယံ အာပဇ္ဇတိ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။

ထို့ကြောင့် သပ္ပိဘတ္တာဒိကံ၌ သပ္ပိဘတ်သဒ္ဒါ၏ ဝစနတ္ထကို သပ္ပိနာ သံသဋ္ဌံ ဘတ္တံ သပ္ပိဘတ္တံ-ဟု မဇ္ဈေလောပတတိယာတပ္ပုရိသ်ပြုအပ်၏၊သပ္ပိနာ၊ထောပတ်နှင့်။ သံသဋ္ဌံ၊ရောသော။ ဘတ္တံ၊ထမင်းတည်း။ သပ္ပိဘတ္တံ၊ထောပတ်နှင့်ရောသော ထမင်း။ သပ္ပိဘတ္တံဝေ အာဒိ သပ္ပိဘတ္တာဒိ။သပ္ပိဘတ္တံဝေ၊ ထောပတ်နှင့်ရောသော ထမင်းသည်လျှင်။ အာဒိ၊အစိတ်တည်း။ သပ္ပိဘတ္တာဒိ၊ အစိတ်။ အဝခေါရဏကမ္မ ခေါရာယ်တည်း၊ သပ္ပိဘတ္တာဒိ အသဏ္ဌိတိ သပ္ပိဘတ္တာဒိ ကံ။အသဏ္ဌိတဘောဇနသဏ္ဌိ၊ ထိုပဏ္ဍိတဘောဇဉ်အား။ သပ္ပိဘတ္တာဒိ၊ ထောပတ်နှင့်ရောသောထမင်း သာလျှင်ဖြစ်သော အစိတ်သည်။ အတ္ထိ၊ ၏။ ဧကတိတသ္မာ၊ ကြောင့်။ တံပဏ္ဍိတ ဘောဇနံ၊ သည်။ သပ္ပိဘတ္တာဒိကံ၊ မည်၏။ အသဏ္ဌိတဒ္ဒိတ်၊ ဧကပစ္စည်း။ ဒန်ပူ,ရေကိုကြည်၍ဆိုသော်လည်း ဒန်ပူ၏အရည်ကိုမသောက်မူ၍ ခံတွင်းကိုသုတ်သင်လိုကာမျှ ဒန်ပူကိုစားသော်သာ အကပ်မခံဘဲစားအပ်၏၊ ဒန်ပူ၏အရည်ကို သောက်လိုမူကား အကပ်ခံ၍သာစားအပ်၏၊ ရေကိုလည်း ကြည်သောရေကိုသာ အကပ်မခံမူ၍ သောက်အပ်၏၊ နောက်သောရေကိုကား အကပ်ခံ၍သာ သောက်အပ်၏၊ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌–သစေ တဿ ရသံ ပိဝိတု-ကာမော ဟောတိ ပဋိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ။ ခေတ္တေသု ကသိတဋ္ဌာနေ ဗဟလံ ဥဒကံ ဟောတိ ပဋိဂ္ဂဟိတဗ္ဗံ၊ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတ ဘောဇနပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ အစေလကဒါနပါစိတ်, ရဟော နိသဇ္ဇပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-တိတ္ထိယသဒ္ဒါ။ပ။တော။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၄။ တိတ္ထိယသ ဒဒေ ကိဉ္စိ၊ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ သဟတ္ထတော။
နိသဇ္ဇံ ဝါ ရဟော ကပ္ပေ၊ မာတုဂါမေန စေ ကတော။ ။

၁၄။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ တိတ္ထိယသ။ အဝတ်မဝတ်သောတိတ္ထိအား။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ၊ ခဲဘွယ်စားဘွယ်ကို။ သဟတ္ထတော၊မိမိလက်ဖြင့်။ ဒဒေ၊ ပေးအံ့။ မာတုဂါမေန၊ နှင့်။ ဧကတော၊ တကွနက်။ ရဟော၊နား, မျက်စိ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌။ နိသဇ္ဇံဝါ၊ နေခြင်းကိုမူလည်း။ ကပ္ပေ၊ ပြုအံ့။ တဿဘိက္ခု၊နော၊အား။ပါစိတ္တိယံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[မာတုဂါမေနစဋ္ဌ စသဒ္ဒါကား နိပါတ်မျှသာ၊အနက်မရှိ။]

[ဤသို့ ရဟောနိသင်္ဃပါစိတ်ကို ပြပြီး၍ သုရာပါနပါစိတ်, အဂ္ဂိလိပတောဒကပါစိတ်, ဟသဓမ္မပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍–သုရာ ။ပ။ ကေ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၅။ သုရာမေရယပါနေ ပိ၊ ပါစိတ္တိယ မုဒ္ဒိရိတံ။
အဂ္ဂိလိပတောဒကေ စာပိ၊ ဟသဓမ္မေပိ စောဒကေ။ ။

၁၅။ သုရာမေရယပါနေပိ၊သေအရက်ဟူသော ယစ်မျိုးတို့ကို သောက်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ အဂ္ဂိလိပတောဒကေစာပိ၊ လက်ကတီးကြားကို ချိုင်းထိုးခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဥဒကေ၊ ရေ၌။ ဟသဓမ္မေပိစ၊ ရယ်မြူးကစားခြင်းကြောင့်ရင်း။ပါစိတ္တိယံ၊ကို။ဘဂဝတာ၊သည်။ဥဒ္ဒိရိတံ၊၏။

[ဥဒကေဟသဓမ္မေ–ဟု ဆိုသော်လည်း ရေ၌သာမကစားအပ်၊ကုန်း၌ကစားအပ်သောကြောင့် ဆိုသည်မဟုတ်၊ရေ၌ကစားသောရဟန်းအား ပါစိတ်အာပတ်သင့်သည်ကိုသာရည်၍ဆိုသတည်း၊ကိုယ် ကိုင်တံ နှ ကိုင်တဖွံ့–ဟုဆိုသောကြောင့် တစုံတခုသောကစားခြင်းကိုလည်း မပြုအပ်ဟု မှတ်အပ်၏၊]

[ဤသို့ ဟသဓမ္မပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ အနာဒရပါစိတ်, ဘိုဝ်သာပယနပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-အနာဒရေ။ပ။ကံ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၆။ အနာဒရေ ပိ ပါစိတ္တိ၊ ဘိက္ခုံ ဘိုဝ်သယတော ပိ ဝါ။
ဘယာနကံ ကထံ ကတ္တာ၊ ဒဿေတ္တာ ဝါ ဘယာနကံ။ ။

၁၆။ အနာဒရေပိ၊ သိက္ခာပုဒ်နှင့်လျော်စွာ ဆိုသော စကားကိုရင်း, သိက္ခာပုဒ်တော်ကိုရင်း မရှိသေခြင်းကြောင့်လည်း။ ပါစိတ္တိ၊ကို။ ဘဂဝတာ၊သည်။ ဥဒ္ဒိရိတံ၊၏။ ဘယာနကံ၊ ကြောက်ခြင်းကိုဖြစ်စေတတ်သော။ ကထံ၊ စကားကို။ကတ္တာ၊ပြောဟော၍ရင်း။[ဆို၍ရင်းလည်းဟူ။]ဘယာနကံ၊ကြောက်မက်ဘွယ်ရှိသော။ရူပံ၊အဆင်းကို။ ဒဿေတ္တာဝါ၊ပြ၍ရင်း။ ဘိက္ခုံ၊ကို။ဘိုဝ်သ-ယတောပိ၊ ချောက်သောရဟန်းအားလည်း။[ကြောက်စေသောရဟန်းအားလည်းဟူ။]ပါစိတ္တိ၊ကို။ဘဂဝတာ၊သည်။ဥဒ္ဒိရိတံ၊၏။

[ဤသို့ ဘိုဝ်သာပယနပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ဇောတိသမာဒဟနပါစိတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ဌပေတ္တာ။ပ။သိယာ။ ။ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၁၇။ ဌပေတ္တာ ပစ္စယံ ကိဉ္စိ၊ အဂိလာနော ဇလေယျ ဝါ။
ဇောတိ ဇလာပယေယျာ ပိ၊ တဿ ပါစိတ္တိယံ သိယာ။ ။

၁၇။ ယောဘိက္ခု၊သည်။အဂိလာနော၊မနာမဖျားသည်။ဟုတ္တာ၊ဖြစ်၍။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ပစ္စယံ၊ ဆီမီးညှိခြင်း၏အကြောင်းကို။ ဌပေတ္တာ၊၍။

[ဝိသိဇ္ဇနာပေက္ခြာ၊ထည့်ပါ။] ဝိသိဇ္ဇနာပေက္ခြာ၊လုံခြင်းငါအလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧာတိ၊ မီးကို။ ဇလေယျဝါ၊ မိမိမူလည်းညှိအုံ့။ ဇလာပယေယျဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်းညှိစေအုံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။

[ဂိလာနစ်အရကို မီးနှင့်ကင်း၍ မချမ်းသာသောအနာကိုသာ ယူအပ်၏၊ အနာသာမညကိုမယူအပ်၊ ထို့ကြောင့် ပဒဘာဇနိဋ္ဌ–ဂိလာနောနာမ ယသ္မိ ဝိနာ အဂ္ဂိနာ နဖာသု ဟောတိ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း၊ ကိုယ်ပစ္စယံ၏အရကို ဆီမီးညှိခြင်း,သပိတ်ဖုတ်ခြင်းအစရှိသောအကြောင်းကိုယူလေ၊ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌–တထာရူပပစ္စယာတိ ပဒီပါဒိပစ္စယာ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ ဧာတိသမာဒဟန ပါစိတ်ကို ပြပြီး၍ ကပ္ပဗိန္ဓုအနာဒါနပါစိတ်, နဝစီဝရပါစိတ်, စီဝရနိဓာပနပါစိတ်,တိရစ္ဆာနဂတဝဓနပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍–ကပ္ပ ။ပ။စ။ ။ဟူသော နှစ်ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၈။ ကပ္ပဗိန္ဓုမနာဒါယ၊ နဝစီဝရဘောဂိနော။
ဟသာပေက္ခသ ပါစိတ္တိ၊ ဘိက္ခုနော စီဝရာဒိကံ။ ။

၁၉။ အပနေတ္ဝာ နိဓေန္တသ၊ နိဓာပေန္တသ ဝါ ပန။
ဇာနံ ပါဏံ မာရေန္တသ၊ တိရစ္ဆာနဂတမ္ဘိ စ။ ။

၁၈-၁၉။ ကပ္ပဗိန္ဓုံ၊ကပ္ပဗိန္ဓုကို။ အနာဒါယ၊မထိုးမူ၍။ [မယူမူ၍လည်းဟူ။]နဝစီဝရဘောဂိနောဝါ၊သင်္ကန်းသစ်ကိုသုံးသောရဟန်းအားရင်း၊ဟသာပေက္ခသ၊ ရယ်မြူးလိုသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းတယောက်၏။ စီဝရာဒိကံ၊ သင်္ကန်းအစရှိသော ပရိက္ခရာကို။ အပနေတ္ဝာ၊ ဝှက်၍။ နိဓေန္တသ၊ ဝါ၊ မိမိထားသောရဟန်းအားရင်း။ နိဓာပေန္တသ ဝါ၊သူတပါးကိုထားစေသောရဟန်းအားရင်း။ ဇာနံ-ဇာနန္တော၊ သတ္တဝါဟူ၍သိလျက်။[တနည်းကား-သေစေလိုသော စိတ်ဖြင့်သိလျက်လည်းဟူ။] တိရစ္ဆာနဂတံ၊ တိရစ္ဆာန်ဖြစ်သော။ ပါဏံ၊ သတ္တဝါကို။ မာရေန္တသပိစ၊ သတ်သောရဟန်းအားရင်း။ ပါစိတ္တိ၊သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ပနသဒ္ဒါကား-နိပါတ်မျှသာတည်း၊ အနက်မရှိ၊ နဝစီဝရ ဟူ၍ ဆိုသော်လည်း အသစ်ဖြစ်သောသင်္ကန်းကိုသာမယူအပ်၊ သူတပါးပေး၍ရသော ဟောင်းပြီးသော သင်္ကန်းကိုလည်း ယူ အပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ပဒဘာဇနိဋ္ဌ-နဝံနာမ အက-တကပ္ပံ ဝုစ္စတိ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း၊ ထို့ကြောင့် သူတပါးပေး၍ ရသော သင်္ကန်းဟောင်းကိုလည်း မိမိလက်သို့ရောက်လျှင် ကပ္ပဗိန္ဓု ထိုး၍သာသုံးဆောင်

သင့်၏၊ ယခုအခါ၌ သိက္ခာပုဒ်ကို အလိုရှိကုန်သော အရှင်တို့သည် ကပ္ပဗိန္ဓုကို အလျားတတ္ထာ, အနံလက်လေးသစ် အတွင်း၌သာ ထိုးအပ်သည်ဟုဆိုကုန်၏၊ ထိုစကားသည် ပါဠိအဋ္ဌကထာတို့၌မမှီ၊ ထို့ကြောင့် လေးပါကုန်သော အထောင့်တို့တွင် အမှတ်မဲ့တပါးပါးသော အထောင့်၌ ထိုးအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌-

တံ ပန ကပ္ပံ အာဒိယန္တေန စိဝရံ ရဇိတ္တာ စတူသု ကောဏေသု ဧကသ္မိံ ဝါ ကောဏေ မောရသ္သ အက္ခိမဇ္ဈေလမတ္တံ ဝါ မဏ္ဍလပိဋ္ဌိမတ္တံ ဝါ အာဒါတဗ္ဗံ- ဟုဆိုတော်မူသတည်း၊ မာတိကာ အဋ္ဌကထာ၌လည်း- နိ၀ါသနပါရုပနူပဂံ စိ၀ရံ လဘိတ္တာ တဿ နိဋ္ဌိတရဇနသ္မိံ ယသ္မိံ ဝါ တသ္မိံ ဝါ ပဒေသေ ကံသနိလေန ဝါ ပတ္တနိလေန ဝါ ကဒ္ဒမေန ဝါ ယေနကေနစိ ကာဠကေန ဝါ မောရက္ခိမဇ္ဈေလ-မဏ္ဍလပိဋ္ဌိနံ အညတရပ္ပမာဏံ ကပ္ပဗိန္ဒုံ အာဒိယိတ္တာ တံစိ၀ရံ ပရိဘုဉ္ဇိတဗ္ဗံ-ဟုဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ တိရစ္ဆာနဂတ၀ဓနပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ဒုဋ္ဌုလ္လစ္ဆာဒနပါစိတ်,ဂါမန္တရဂတပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍- ဆာဒေတု။ပ။သဟ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၀။ ဆာဒေတုကာမော ဆာဒေတိ၊ ဒုဋ္ဌုလ္လံ ဘိက္ခုနော ပိ စ။
ဂါမန္တရဂတဿာပိ၊ သံဝိဓာယိတ္ထိယာ သဟ။ ။

၂၀။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ဘိက္ခုနောပိစ၊ ရဟန်းတယောက်၏လည်း။ ဒုဋ္ဌုလ္လံ၊ ရုန့်ရင်းသော။[အာပတ္တိ၊ထည့်ပါ။] အာပတ္တိ၊ ကို။ [ဇာနန္တော၊ လည်းထည့်ပါ။] ဇာနန္တော၊ သိလျက်။ ဆာဒေတုကာမော၊ ဖုံးလွှမ်းခြင်းဂုဏ်အလိုရှိသည်ဖြစ်၍။ ဆာဒေတိ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။ ။ဇာတ္ထိယာ၊ နှင့်။ သဟ၊တကွ။ သံဝိဓာယ၊တိုင်ပင်ညှိညွှတ်၍။ ဂါမန္တရဂတဿာပိ၊ ရွာတပါးသို့သွားသော ရဟန်းအား လည်း။ ပါစိတ္တိယံ၊သည်။ သိယာ၊၏။

[ဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ် ဟူသည်ကား- ပါရာဇိက လေးပါး, သံဃာဒိသိသ်တေရသတည်း၊ထို့ကြောင့်ပဒဘာဇနီ၌-ဒုဋ္ဌုလ္လာနာမ အာပတ္တိ စတ္တာရိပါရာဇိကာနိ တေရသသံဃာဒိသေသာစ-ဟုဆိုအပ်သတည်း၊ ဤပါရာဇိကလေးပါး, သံဃာဒိသိသ်တေရသတို့မှတပါးသော အာပတ်သည် အဒုဋ္ဌုလ္လအာပတ်မည်၏၊ ထိုအဒုဋ္ဌုလ္လ အာပတ်ကိုသိလျက် ဖုံးလွှမ်းသော်ကား ဒုက္ကဋ်သင့်၏၊ ထို့ကြောင့် အာပတ္တိ၀ါရ၌- အဒုဋ္ဌုလ္လာယ အာပတ္တိယာ အာပတ္တိသည် ပဋိဆာဒေတိ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋသည်-ဟုဆိုသတည်း။]

[ဤသို့ ဂါမဏ္ဍရဂတပါစိတ်တို့ကို ပြပြီး၍ ပဟာရဏာပါစိတ်, တလသတ္တိက ဥဂ္ဂိရဏာပါစိတ်,စောဒါပနပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ဘိက္ခုံ။ပ။ပိ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၁။ ဘိက္ခုံ ပဟာရတော ဝါပိ၊ တလသတ္တိက မုဂ္ဂိရေ။
စောဒေတိ ဝါ စောဒါပေတိ၊ ဂရုကာမူလကေန ပိ။ ။

၂၁။ ဘိက္ခုံ၊ ရဟန်းတယောက်ကို။ ပဟာရတောဝါပိ၊ ပုတ်ခတ်သော ရဟန်းအားလည်း။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊သည်။ တလသတ္တိကံ၊ လက်ဝါးပြက်တည်းဟူသောလုံကို။ ဥဂ္ဂိရေ၊ ပုတ်ခတ်အံ့ဟူ၍ ရွယ်အံ့။[မိုးအံ့လည်းဟူ။]ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ဂရုကာမူလကေနပိ၊ မြင်ခြင်း, ကြားခြင်း, ရှိရှာခြင်း အရင်းမရှိသော ဂရုကအာပတ်ဖြင့်။ စောဒေတိဝါ၊ မိမိမူလည်းစောဒနာအံ့။ စောဒါပေတိဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်း စောဒနာစေအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊အား။ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၏။

[ဂရုက အာပတ်ဟူသည်ကား–ပါရာဇိက လေးပါး, သံဃာဒိသိသ်တေရ သတည်း၊ပဟာရန္တောဟု ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ မသင့်။ ပဟာရတောဟု ရှိမှ သင့်သည်။]

[ဤသို့စောဒါပနပါစိတ်ကိုပြပြီး၍ ကုက္ကုစ္စပ္ပါဒနပါစိတ်,ဥပသုံတိပါစိတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍–ကုက္ကုစ္စပ္ပါဒနေ။ ပ။ သိယာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၂။ ကုက္ကုစ္စပ္ပါဒနေ စာပိ၊ ဘဏ္ဍနတ္ထာယုပသုတိံ။
သောတုံ ဘဏ္ဍနဇာတာနံ၊ ယာတိ ပါစိတ္တိယံ သိယာ။ ။

၂၂။ [ဘိက္ခုဿ၊ ထည့်ပါ။] ဘိက္ခုဿ၊ ရဟန်းတယောက်အား။ [ကိုလည်းဟူ။]ကုက္ကုစ္စပ္ပါဒနေစာပိ၊ အလို့လို့ကို ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်လည်း။ [စိတ်၏မငြိမ်သက်ခြင်းကို ဖြစ်စေခြင်းကြောင့်လည်းဟူ။] ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဏ္ဍနတ္ထာယစ၊ ခိုက်ရန်ပြုခြင်းငှါ၎င်း။ ဘဏ္ဍနဇာတာနံ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သောသူတို့၏။ [ဝစနံ-ထည့်ပါ။] ဝစနံ၊ စကားကို။ သောတုဟု၊ နာခြင်းငှါ၎င်း။ ဥပသုတိံ၊ နာကြားကောင်းသောအရပ်သို့။ ယာတိ၊ သွားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၏။

[အပြစ်မထင်ဘဲကိုလျက် သင်ကားအသက်နှစ်ဆယ်မပြည့်မှီ ပဉ္စင်းခံ သကဲ့သို့ ငါထင်သည်၊ သင်ကားသီလမရှိသကဲ့သို့ ငါထင်သည်၊ ဤသို့ အစရှိသော စကားကို ဆိုခြင်းသည် ကုက္ကုစ္စကိုဖြစ်စေသည်မည်၏။]

[ဤသို့ ဥပသေါ့တိပါစိတ်ကိုပြုပြီး၍ လာဘပရိဏာမနပါစိတ်, အနာပုစ္ဆဂါမပ္ပ ဝေသနပါစိတ်တို့ကိုပြတော်မူလို၍-သံဃဿ။ပ။ဝိကာလေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၃။ သံဃဿ လာဘံ ပရိဏာမိတန္တု၊
နာမေတိ ယော တံ ပရပုဂ္ဂလဿ၊
ပုစ္ဆံ အကတ္တာပိ စ သန္တဘိက္ခုံ၊
ပါစိတ္တိ ဂါမဿ ဂတေ ဝိကာလေတိ။ ။

၂၃။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ သံဃဿ၊အား။ [သို့လည်းဟူ။] ပရိဏာမိတံ၊ ညွှတ်လေပြီးသော။ လာဘံ၊ လာဘ်ကို။ ပရပုဂ္ဂလဿ၊ တပါးသောပုဂ္ဂိုလ် အား။[သို့လည်းဟူ။] နာမေတိ၊ညွှတ်စေအံ့။ တဿဘိက္ခု၊နော၊အား။ပါစိတ္တိ ယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။သန္တံ၊ ထင်ရှားရှိသော။ ဘိက္ခုံ၊ ကို။ ပုစ္ဆံ၊ ပန်ခြင်း ကို။ အကတ္တာ၊ ၍။ ဝိကာလေ၊ နေလွဲသောအခါ၌။ ဂါမဿ၊ ရွာသို့။ ဂတေ၊ သွားခြင်းကြောင့်။ ပါစိတ္တိ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဤဂါထာကား–ဗုဒ္ဓဝဇီရာဂါထာတည်း၊ ထို့ကြောင့် တဆယ့်တလုံးပုဒ် မှန်အောင်လေးပါဒကိုတပုဒ်၊ ဗုဒ္ဓာဒိကာတာဝဇီရာဇဂါဂေါ-ဟူ၍ ဝုတ္တောဒယ ကျမ်း၌ ဆိုအပ်သောပါဒ်နှင့်အညီ ဂိုဏ်းဂရုမှန်အောင်ရွတ်လေ၊ ယောတံ၌ တံကားပဒပူရဏမျှသာတည်း၊ အနက်မရှိ၊ ပကတိစကားဖြင့် ကြားခြင်းငါ တတ် ကောင်းသော အရပ်၌တည်သောရဟန်းသည် သန္တဘိက္ခုမည်၏၊ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌-ယံ ပသေဝါ အဘိမုခေဝါ ပဿတိ၊ ယဿ သက္ကာ ဟောတိ ပကတိဝစနေန အာရောစေတုံ၊ အယံ သန္တောနာမ-ဟူ သောစကားကို ဆိုသတည်း။]

ပါစိတ္တိယနိဒ္ဒေသပြီး၏။

၅-ပ၊်ကိုလ္လာကနိဒ္ဒေသ

[ဤသို့ ပါစိတ်အပြားကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ထုလ္လစဉ်းအပြားကို ပြတော်မူ လို၍-သံဃိကံ။ပ။ပါရာဇိကာဒိပိ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁။ သံဃိကံ ဂရုကံ ဘဏ္ဍံ၊ ယော ဒေတျညဿ ဗုဿရော။
ထုလ္လစ္စယံ ယထာဝတ္ထုံ၊ ထေယျာ ပရာဇိကာဒိ ပိ။ ။

၁။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သံဃိကံ၊ သံဃာ့ဥစ္စာဖြစ်သော။ ဂရုကံဘဏ္ဍံ၊ ဂရုဘဏ်ကို။ ဗုဿရော၊ အစိုးရသဖြင့်။ [အစိုးရသည်ဖြစ်၍လည်းဟူ။] အညဿ၊ တပါးသောသူအား။ ဒေတိ၊ ပေးအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။

ထုလ္လစ္စယံ၊ ထုလ္လစဉ်းအာပတ်သည်။ သိယာ၊ ၏။ ထေယျာ-ထေယျာယ၊ ခိုးလိုသောစေတနာဖြင့်။ ဒေတိ၊ အံ့။ ယထာဝတ္ထုံ၊ ဝတ္ထုအားလျော်စွာ။ ပရာဇိကာဒိဝိ၊ ပါရာဇိကအာပတ်အစရှိသည်လည်း။ သိယာ၊ ၏။

[ပါရာဇိကာ-ဟု ရွတ်အပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ပ-အစိတ်အာ-ကို အ-ရဿပြု၍ ပရာဇိကာ-ဟု ရွတ်တော်မူသတည်း၊ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ထုလ္လစဉ်း, ဒုက္ကဋ်တို့ကိုယူလေ၊ ငါးပဲထိုက်သောဥစ္စာကို ခိုးလိုသောစိတ်ဖြင့် ပေးအံ့ပါရာဇိက၊ ငါးပဲအောက်အယုတ် တပဲထက်လွန်သောဥစ္စာကို ပေးအံ့ ထုလ္လစဉ်း၊တပဲအောက်ယုတ်သောဥစ္စာကိုပေးအံ့ ဒုက္ကဋ်၊ဤသို့ယထာဝတ္ထုံ-ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကိုယူလေ။]

[ဤသို့ဂရုဘဏ္ဍာဒါနထုလ္လစဉ်းကိုပြပြီး၍ စီဝရဓာရဏထုလ္လစဉ်းကို ပြတော်မူလို၍-ကုသာဒိ။ပ။ပံ။ ။ဟူသောဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၂။ ကုသာဒိမယစီရာနိ၊ ကမ္မလံ ကေသဝါလဇံ။
သမယံ ဝိနာ ဓာရယတော၊ လူကပက္ခာဇိနက္ခိပံ။ ။

၂။ ကုသာဒိမယစီရာနိစ၊သမန်းမြက်အစရှိသည်ဖြင့် ရက်သောသက်နှံးတို့ကိုဌင်း။ ကေသဝါလဇံ၊ လူဆံပင်,စာမရိအမည်ရှိသောသား၏ အမြီးဖြင့် ရက်သော။ ကမ္မလဉ္စ၊ ကမ္မလာကိုဌင်း။ ဥလူကပက္ခာဇိနက္ခိပဉ္စ၊ ခင်ပုပ်ငှက်၏ အတောင်ဖြင့်ရက်သောသက်နှံး,သစ်နက်ရေသက်နှံးကိုဌင်း။[တနည်းကား-] တီးတုတ်မွေးဖြင့်ရက်သောသက်နှံး, သစ်နက်ရေ သက်နှံးကိုဌင်း။ သမယံ၊ သက်နှံးပျောက်သောအခါကို။ ဝိနာ၊ ကြဉ်၍။ ဓာရယတော၊ ဆောင်သော ရဟန်းအား။ ထုလ္လစ္စယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ကုသာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် လျှော်မျှင်ဖြင့်ရက်သောသက်နှံး, ဟျဉ်ချပ်စီသော သက်နှံးကိုယူလေ။]

[ဤသို့ စီဝရ ဓာရဏ ထုလ္လစဉ်းကို ပြပြီး၍ သဏ္ဌကမ္မ ဝတ္ထိကမ္မထုလ္လစဉ်း, နိမိတ္တဆိန္နနထုလ္လစဉ်း, မံသခါဒနထုလ္လစဉ်းတို့ကို ပြတော်မူလို၍-သဏ္ဌကမ္မေ။ပ။ ဝိဝါ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃။ သဏ္ဌကမ္မေ ဝတ္ထိကမ္မေ၊ သန္ဓိမိတ္တဉ္စ ဆိန္နတော။
ထုလ္လစ္စယံ မနုဿာနံ၊ မံသာဒိဘောဇနေ ဝိ ဝါ။ ။

၃။ [သမ္ဘာဓေ၊ ထည့်ပါ။] သမ္ဘာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာ အရပ်၌။သဏ္ဌကမ္မေစ၊ ထားယပ်ဖြင့် သွေးထုတ်သောအမှုကို ပြုခြင်းကြောင့်ဌင်း။ ဝတ္ထိကမ္မေစ၊ ဗြေးစေ့အိမ်၌ပုဆိုးဖြင့် ရစ်၍ ဆေးစည်းသော အမှုကို ပြုခြင်း

ကြောင့်ရင်း။ သန္ဓိမိတ္တံ၊ မိမိအင်္ဂါဇာတ်ကို။ ဆိန္နတောစ၊ ဖြတ်ခြင်းကြောင့်ရင်း။မနုဿာနံ၊ လူတို့၏။ မံသာဒိဘောဇနေပိဝါ၊ အသားအစရှိသည်ကို စားခြင်းကြောင့်ရင်း။ ထုလ္လစ္ဆယံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။

[မံသာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် အရိုး, အသွေး, အမွေးကို့ကိုယူလေ၊ သမ္ဘာဝ ဟူသည်ကား-အင်္ဂါဇာတ်ကိုဆိုသတည်း၊ နဘိကွေဝ သမ္ဘာဝဿ သာမန္တာ ဒ္ဝင်္ဂုလာ သတ္ထကမ္မံဝါ ဝတ္ထိကမ္မံဝါ ကာရာပေတဗ္ဗံ၊ ယော ကာရာပေယျ အာပတ္တိထုလ္လစ္ဆယဿ-ဟူ၍သာမညဘုရားဟောတော်မူသော်လည်း ဘုရားသခင် အလိုတော်ကို သိကုန်သော အင်္ဂကထာဆရာတို့သည်–

ဣတ္ထေ စ သမ္ဘာဝဿ သာမန္တာ ဒ္ဝင်္ဂုလာတိ ဣဒံ သတ္ထကမ္မမေဝ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ ဝတ္ထိကမ္မံ ပန သမ္ဘာဝေယေဝ ပဋိက္ခိတ္တံ-ဟုဆိုတော်မူသောကြောင့် အင်္ဂါဇာတ်၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ လက်နှစ်သစ်သောအရပ်၌ သတ္ထကမ္မကိုပယ်တော်မူ၏၊ ဝတ္ထိကမ္မကိုကား ကျင်းမြောင်းရာ အရပ်ဟု ဆိုအပ်သော အင်္ဂါဇာတ်၌သာ ပယ်တော်မူ၏-ဟုမှတ်အပ်၏။]

[ဤသို့ ထုလ္လစဉ်းအာပတ်ကို ပြတော်မူပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဒုက္ကဋ်အပြားကို ပြတော်မူလိုမူ-ကဒလေ။ပ။ဒုက္ကဋံ။ ।ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၄။ ကဒလေရကက္ကဒုဿာနိ၊ ပေါတ္ထကံ သဗ္ဗနီလကံ။
သဗ္ဗပီတာဒိကဘ္ဘာပိ၊ ဓာရယန္တဿ ဒုက္ကဋံ။ ။

၄။ ကဒလေရကက္က ဒုဿာနိစ၊ ၄က်ပျောလျှော်, ပြိန်းလျှော်ဖြင့် ရက်သောပုဆိုးတို့ကိုရင်း။ ပေါတ္ထကဘ္ဘ၊ သင်ပန်းလျှော်ဖြင့် ရက်သောပုဆိုးကိုရင်း။ သဗ္ဗနီလကဘ္ဘ၊ အလုံးစုံညိုသော အဆင်းရှိသော ပုဆိုးကိုရင်း။သဗ္ဗပီတာဒိကဘ္ဘာပိ၊ အလုံးစုံရွှေသော အဆင်းရှိသော ပုဆိုးအစရှိသည်ကိုရင်း။ ဓာရယန္တဿ၊ ဆောင်သောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။ သိယာ၊၏။

[ပီတာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် အလုံးစုံညိုသောအဆင်းရှိသောပုဆိုး, အလုံးစုံမောင်းသော အဆင်းရှိသောပုဆိုး, အလုံးစုံကင်းသန်းကျောက်ကုန်းနှင့်တူသော အဆင်းရှိသော ပုဆိုးအစရှိသည်တို့ကို ယူလေ၊ သဗ္ဗနီလက ပုဆိုးအစရှိသည်တို့ကို ဆိုးရည်ကို စင်စွာဖွပ်၍ ဆောင်အပ်၏။]

[ဤသို့ စိဝရဝေရဏဒုက္ကဋ်ကို ပြပြီး၍ မံသဘောဇနဒုက္ကဋ်,ယာတာနုပုဗ္ဗဇဟနဂမန ဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလိုမူ-ဟတ္ထိသုရဂ။ပ။ဝေ။ ။ဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။]

၅။ ဟတ္ထိသုရဂသောဏာနံ၊ သိဟ ဗျဃ္ဃ ဒီပိနံ။
တရစ္ဆသ ဝ မံသာဒိ၊ ဥဒ္ဒိသ ကတကဋ္ဌိ ဝ။ ။

၆။ အနာပုစ္ဆိတ မံသဠ၊ ဘုဥ္ဇန္တော ဒုက္ကဋံ သိယာ။
ယာတာနုပုဗ္ဗံ ဟိတ္ဝာန၊ ဒကတိတ္ထာဒိကံ ဝဋေ။ ။

၅–၆။ ဟတ္ထိသုရဝသောဏာနံ၊ ဆင်,မြင်း, မြည်, မြည်ခွေးတို့၏ရင်း။ သီဟဗျဃ္ဃစ္ဆဒီပိနဠ၊ခြင်္သေ့, ကျား, ဝံ,သစ်တို့၏ရင်း။ တရစ္ဆသစ၊ အောင်း၏ရင်း။ မံသာဒိဠ၊ အသားအစရှိသည်ကိုရင်း။ဥဒ္ဒိဿကတကမ္ပိစ၊ ရဟန်းတို့ကိုရည်၍ သတ်သောအသားကိုရင်း။ အနာပုစ္ဆိတမံသဠ၊မမေးအပ်သေးသောအသားကိုရင်း။ ဘုဥ္ဇန္တော၊ စားသည်ရှိသော်။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊သည်။ ယာတာနုပုဗ္ဗံ၊ ရောက်သော အစဉ်ကို။ ဟိတ္ဝာန၊ စွန့်၍။ ဒကတိတ္ထာဒိကံ၊ ရေဆိပ်အစရှိသည်သို့။ ဝဋေ၊ သွားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။သိယာ၊၏။

[ဟတ္ထိသုရဝသောဏာနံ ကို ဟတ္ထိ အသ ဥရဝ သောဏာနံ-ဟုပုဒ်ဖြတ်လေ၊ မံသာဒိ'ဠ အာဒိသဒ္ဒါ၏အရကို ရှေးနှင့်အတူယူလေ၊ ရဟန်းတို့ကို ရည်၍ သတ်သောအသားကိုကား သိသော်မစားအပ်၊ မသိမူကား စားအပ်၏၊ လူသား, ဆင်သား,မြင်းသားအစရှိသော ဆယ်ပါးသော အသားကိုကားမသိ၍စားသော်လည်း အစိတ္တကအာပတ်သင့်၏:တိတ္ထာဒိကံ'ဠ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဥပသမ်အိမ်သို့သွားခြင်း, ခရီးသွားခြင်း,တရားနာအံ့သောငှါသွားခြင်း အစရှိသည်ကိုယူလေ၊မမေးအပ်သော အသားကိုစားသော ရဟန်းအား ဒုက္ခဋ်သင့်၏ဟူသည်ကား ယုံမှားသက်ာရှိလျက်မမေးမူ၍ စားသော်ဒုက္ခဋ်သင့်သတည်း၊ကပ္ပိယအသားဟူ၍သိသည်ဖြစ်အံ့၊မေးဘွယ်မရှိစားသင့်သည်သာ၊အကပ္ပိယအသားဖြစ်အံ့၊ပယ်သင့်သည်သာ၊ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ'ဠ-သစေ ပန အသုကမံသန္တိ ဇာနာတိ၊ ပဋိပုစ္ဆနကိစ္စံ နတ္ထိ–ဟူသောပါဠ်ကိုဆိုသတည်း။]

[ဤသို့ ယာတာနုပုဗ္ဗဇဟနဒုက္ခဋ်ကို ပြပြီး၍ ဝစ္ဆကုဋိပရိသနဒုက္ခဋ်, ဝစ္ဆကုဋိနိက္ခမနဒုက္ခဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍–သဟသာ၊ပ။ဝိသေ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၇။ သဟသာ ဝုဗ္ဘဇိတ္ဝာ ဝါ၊ ပဝိသေ နိက္ခမေယျ ဝါ။
ဝစ္ဆပ္ပသာဝကုဋိကံ၊ ဝိနာ ဥက္ကာသိကံ ဝိသေ။ ။

၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သဟသာဝ၊ အဆောတလျင်လျင်။ ဥဗ္ဘဇိတ္ဝာ၊ သက်နှိုးကိုပင့်၍။ဝစ္ဆပ္ပသာဝကုဋိကံ၊ ကျင်ကြီးအိမ်, ကျင်ငယ်အိမ်သို့။ပဝိသေ၊ ဝင်အံ့။ [တတော၊ထည့်ပါ။] တတော၊ ထိုကျင်ကြီးအိမ်, ကျင်ငယ်အိမ်မှ။ နိက္ခမေယျ ဝါ၊ ထွက်မူလည်း ထွက်အံ့။ ဥက္ကာသိကံ၊ ချောင်းဟန့်ခြင်းကို။ ဝိနာ ဝါ၊ ကြဉ်၍မူလည်း။ ဝစ္ဆပ္ပသာဝကုဋိကံ၊ သို့။ဝိသေ၊ ဝင်အံ့။ တဿဘိက္ခု-နော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၏။

[ဤသို့ဝစ္ဆပ္ပဿာဝကုဋိပရိသန, နိဂ္ဂမနဒုက္ခင်္ဂကိုပြုပြီး၍ ဝစ္ဆကရဏဒုက္ခင်္ဂကို ပြတော်မူလို၍–နိဗ္ဗုန်ရောက်ပေ။ ။ကရေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၇။ နိဗ္ဗုန်ရောက ကရေ ဝစ္ဆ၊ ဒန္တကဋ္ဌ ခါဒယံ။
ဝစ္ဆပ္ပဿာဝဒေါ ဏိနံ၊ ဗဟိ ဝစ္ဆာဒိကံ ကရေ။ ။

၇။ ယောဘိက္ခု၊သည်။နိဗ္ဗုန်ရောက်၊ကြည်းညည်းလျက်။ [တံတွေးတစစ်စစ်ပြု၍လည်းဟု။] ဝစ္ဆ၊ ကျင်ကြီးကို။ ကရေ၊ ပြုအံ့။ ဒန္တကဋ္ဌ၊ ဒန်ပူကိုလည်း။ ခါဒယံ-ခါဒယန္တော၊ စားလျက်။ ဝစ္ဆ၊ ကို။ ကရေ၊ အံ့။ ဝစ္ဆပ္ပဿာဝဒေါ ဏိနံ၊ ကျင်ကြီးတွင်း,ကျင်ငယ်တွင်းတို့၏။ ဗဟိ၊အပ၌။ဝစ္ဆာဒိကံ၊ကျင်ကြီးအစရှိသည်ကို။ ကရေ၊အံ့။တဿဘိက္ခု၊နော၊အား။ဒုက္ခဝုံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[ယခုအခါ၌ သိက္ခာကာမရဟန်းတို့သည် ဒန်ပူစားလျက် ကျင်ငယ်စွန့်ခြင်း၌ မအပ်ဟု ကုက္ကုစ္စရှိကုန်၏။ ။နု ဘိက္ခဝေ ဒန္တကဋ္ဌं ခါဒန္တေန ဝစ္ဆော ကာ-တဗ္ဗော-ဟု၍ကျင်ကြီးစွန့်လျက် ဒန်ပူစားခြင်းကိုသာ ဘုရားမြစ်တော်မူသည်၊ ကျင်ငယ်စွန့်လျက် ဒန်ပူစားခြင်းကိုမြစ်တော်မမူ၊ ဤမူလသိက္ခာကျမ်း၌ ဒန္တကဋ္ဌ ခါဒယံဟု-ဒန်ပူစားလျက် ကျင်ကြီးစွန့်သောရဟန်းအား ဒုက္ခင်္ဂကို ဆိုးတော်မူသတည်း၊ ကျင်ငယ်စွန့်သောရဟန်းအားမဆို၊ ထို့ကြောင့် ကျင်ငယ်စွန့်လျက်ဒန်ပူကိုစားအပ်၏-ဟု မှတ်အပ်၏။]

[ဤသို့ ဝစ္ဆကုဋိပရိသန ဒုက္ခင်္ဂအစရှိသည်ကိုပြုပြီး၍ အဝလေခန ဒုက္ခင်္ဂ, ကဋ္ဌပါတနဒုက္ခင်္ဂ, အဝေဝနဒုက္ခင်္ဂတို့ကို ပြတော်မူလို၍–ခရေန။ ။ ယေ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၉။ ခရေန စာဝလေခေယျ၊ ကဋ္ဌं ပါတေယျ ကူပကေ။
ဥဟတဿ နမောဝေယျ၊ ဥက္ကာပဿ နသောဓယေ။ ။

၉။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ခရေနစ၊ အစောင်းထက်သောကနုတံဖြင့်လည်း။ အဝလေခေယျ၊ ကျင်ကြီးသုတ်အံ့။ကဋ္ဌं၊ကနုတံကို။ ကူပကေ၊ ကျင်ကြီးတွင်း၌။ ပါတေယျ၊ ချအံ့။ ဥဟတဿ၊ ကျင်ကြီးအိမ်၌တင်သော ကျင်ကြီးကိုမူလည်း။ နမောဝေယျ၊ မဆေးအံ့။ ဥက္ကာပဿ၊ ကျင်ကြီးအိမ်၌ရှိသော အမှိုက်ကိုမူလည်း။ နသောဓယေ၊ မသုတ်သင်အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ခဝုံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။

[ဤသို့ အဝလေခနဒုက္ခင်္ဂ အစရှိသည်ကိုပြုပြီး၍ အာစမန ကရဏဒုက္ခင်္ဂ, ပါတိမောက္ခုဒ္ဒိသနဒုက္ခင်္ဂ တို့ကိုပြတော်မူလို၍-ဒကကိစ္စံ။ပ။သေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၀။ ဒကကိစ္စं ကရောန္တသ၊ ကတ္တာ စပု စပူတိ စ။
အနဗ္ဘိဇ္ဇောဝ ထေရေန၊ ပါတိမောက္ခမ္ပိ ဥဒ္ဒိသေ။ ။

၁၀။ စပုစပူတိ၊ ပက်ပက်ဟူသောအသံကို။ ကတ္တာ၊ ၍။ ဒကကိစ္စံ၊ သန့်သက်ရေဆေးသောအမှုကို။ ကရောန္တိ သစ၊လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊ ၏။ ။ယောဘိက္ခု၊သည်။ထေရေန၊သီတင်းကြီးသည်။အနုဇ္ဈေဒ္ဒေ၀၊မတိုက် တွန်းဘဲလျှင်။ ပါတိမောက္ခံ၊ ကို။ ဥဒ္ဒိသေ၊ ပြအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၀ါ၊ လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[ဤသို့ ပါတိမောက္ခုဒ္ဒိသနဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ပဌာဂကထနဒုက္ကဋ်, ပဌာ၀ိသဇ္ဇနဒုက္ကဋ်,သဏ္ဌာယကရဏဒုက္ကဋ်,ဒိပဇာလနဒုက္ကဋ်, ဒိပ၀ိဇ္ဈာပနဒုက္ကဋ်တို့ကိုပြတော်မူလို၍–အနာပုစ္ဆာယ။ပ။ပိစ။ ။ဟူသော၀ါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၁။ အနာပုစ္ဆာယ ပဌဝေ၊ ကထနေ ၀ိသဇ္ဇနေ ပိ စ။
သဏ္ဌာယကရဏေ ဒိပ၊ ဇာလနေ ၀ိဇ္ဈာပနေ ပိ စ။ ။

၁၁။ အနာပုစ္ဆာယ၊ သီတင်းကြီးကိုမပန်မူ၍။ ကထနေပိစ၊ တရားဟောခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပဌဝေ၊ ပြဿနာကို။ ပုစ္ဆနေစ၊မေးခြင်းကြောင့်၎င်း။ ၀ိသဇ္ဇနေပိစ၊ ဖြေခြင်းကြောင့်၎င်း။ သဏ္ဌာယကရဏေပိစ၊ သရဇ္ဈာယ်ခြင်းကို ပြုခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒိပံ၊ ဆီမီးကို။ဇာလနေပိစ၊ ညှိခြင်းကြောင့်၎င်း။ ၀ိဇ္ဈာပနေပိစ၊ ငြိမ်းစေခြင်းကြောင့်၎င်း။ဒုက္ကဋံ၊သည်။ သိယာ၊ ၏။ [ပုစ္ဆနေ-ကား-ထည့်ပါ၌။]

[ဤသို့ ဒိပ၀ိဇ္ဈာပနဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ဒွါရ၀ိ၀ရဏဒုက္ကဋ်,ဒွါရထကနဒုက္ကဋ်တို့ကိုပြတော်မူလို၍–၀ါတပါန။ပ။ကံ။ ။ဟူသော၀ါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၂။ ၀ါတပါနကဝါ၎ဒီ၊ ၀ိ၀ရေယျ ထကေယျ ၀ါ။
ဝန္ဒနာဒိ ကရေ နဂ္ဂေါ၊ ဂမနံ ဘောဇနာဒိကံ။ ။

၁၂။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ [အနာပုစ္ဆာယလိုက်ပါ။] အနာပုစ္ဆာယ၊ သီတင်းကြီးကိုမပန်မူ၍။ ၀ါတပါနကဝါ၎ဒီ၊ လေသာတံခါးရွက် အစရှိသည်ကို။ ၀ိ၀ရေယျ၀ါ၊ ဘွင့်မူလည်းဘွင့်အံ့။ ထကေယျ၀ါ၊ ပိတ်မူလည်းပိတ်အံ့။ နဂ္ဂေါ၊ အ၀တ်မ၀တ်ဘဲ။ [အချည်းစည်းလည်းဟူ။] ဝန္ဒနာဒိဟု၊ ရှိခိုးခြင်းအစရှိသည်ကိုလည်း။ ဂမနံ၊ ခရီးသွားခြင်းကိုလည်း။ ဘောဇနာဒိကဟု၊ စားခြင်းအစရှိသည်ကိုလည်း။ ကရေ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။

[ဝန္ဒနာဒိ'ဌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဝန္ဒာပနကိုယူအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် အ၀တ်မ၀တ်သောရဟန်းသည် သူတပါးကိုလည်းရှိမခိုးရာ၊ ဝန္ဒနာဒိ'ဌ အာဒိသဒ္ဒါကို ဘောဇနသဒ္ဒါနှင့် ယှဉ်အပ်၏၊ ဘောဇနာဒိကံ'ဌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် အ၀တ်မ၀တ်သော

ရဟန်းသည် ခဲလည်းမခဲအပ်၊ သူတပါးအားလည်း မပေးအပ်၊ သူတပါးပေး သည်ကိုလည်း မခံအပ်၊ ယာဂုအစရှိသည်ကိုလည်း မသောက်အပ်၊ ဤသို့သော အနက်တို့ကိုယူလေ။]

[ဤသို့ ဒွါရဝိဝရဏဒုက္ခဋ္ဌ အစရှိသည်ကို ပြပြီး၍ ပရိကမ္မကရဏဒုက္ခဋ္ဌ,နဟာ ယနဒုက္ခဋ္ဌတို့ကို ပြတော်မူလို၍-ပရိကမ္မံ။ ပ။ ဝါ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၃။ ပရိကမ္မံ ကရေ ကာရေ၊ တိပ္ပဋိစ္ဆန္နကံ ဝိနာ။
ကာယံ နဟာယံ ဃံသေယ္ယ၊ ကုဋ္ဌေ ထမ္ဘေ တရုမှိ ဝါ။

၁၃။ တိပ္ပဋိစ္ဆန္နကံ၊သုံးပါးသောအဖုံးအလွှမ်းကို။ဝိနာ၊ကြဉ်၍။နဟာယံ-နဟာယန္တော၊ ရေချိုးသောရဟန်းသည်။ ပရိကမ္မံ၊ လက်ဖြင့်ချေးတွန်းသော အမှုကို။ ကရေ၊ မိမိမှုလည်းပြုအံ့။ ကာရေ၊ သူတပါးကိုမှုလည်းပြုစေအံ့။ နဟာယံ-နဟာယန္တော၊ရေချိုးသောရဟန်းသည်။ကာယံ၊ကိုယ်ကို။ကုဋ္ဌေ၊ ဝါ၊ နံရံ၌ရင်း။ ထမ္ဘေ၊ ဝါ၊တိုင်၌ရင်း။ တရုမှိ၊ ဝါ၊သစ်ပင်၌ရင်း။ ဃံသေယ္ယ၊ပွတ်အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊အား။ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[တိပ္ပဋိစ္ဆန္နကံ၏အရကို အနုဋီကာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိပဋိစ္ဆာဒိ ကောဌပဋိစ္ဆာ ဒိ ဥဒကာပဋိစ္ဆာဒိ ဝတ္ထုပဋိစ္ဆာဒိ- ဟူ၍ဘုရားဟောတော်မူခြင်းကြောင့် အုံ့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်း,ရေဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း, အဝတ်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်း၊ ဤသုံးပါးကိုယူလေ၊ ညဉ့်အမိုက်ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိုတိုက်ရိုက်အားဖြင့်ပါဠိတော်၌ဟောတော်မမူသော်လည်း အမိုက်ဖုံးလွှမ်းခြင်း၏ အုံ့ဖြင့်ဖုံးလွှမ်းခြင်းနှင့် အလားတူသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ကောဌပဋိစ္ဆာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ညဉ့်အမိုက်တိုက်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းခြင်းကိုလည်းယူအပ်၏ဟု ဆရာတို့ဆိုကုန်၏၊ ထိုစကားသည်သင့်သကဲ့သို့ထင်၏။]

[ထိုမှတပါးသော နဟာယနဒုက္ခဋ္ဌ, ဥပါဟနစရဏဒုက္ခဋ္ဌ တို့ကိုပြတော်မူလို၍-ကုရုဝိန္ဒကၖ။ပ။နော။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၄။ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တေန၊ အညမညဿ ကာယတော။
အဂိလာနော ဗဟာရာမေ၊ စရေယ္ယ သဥပါဟနော။ ။

၁၄။ [နဟာယန္တောလိုက်ပါ။]နဟာယန္တော၊ရေချိုးသောရဟန်းသည်။ ကုရုဝိန္ဒကသုတ္တေန၊ မှတ်ကျောက်မှန်ဖြင့်ပြုသောချေးသတ်ဖြင့်ရင်း။ အည-မညဿ၊ တယောက်သည် တယောက်၏။ ကာယတော၊ ကိုယ်ဖြင့်ရင်း။ ဃံသေယ္ယ၊ ပွတ်အံ့။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။ သိယာ၊၏။ ။အဂိလာနော၊မနာမဖျားသော။ဘိက္ခု၊ သည်။ ဗဟာရာမေ၊ကျောင်းအရံမှအပဖြစ်သော ရွာတွင်း၌။ သဥပါဟနော၊ဘိနပ်စီးလျက်။စရေယ္ယ၊သွားအံ့။ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[ဗဟာရာမေ-ဟု ဆိုသော်လည်း ကျောင်းအရံမှအပဖြစ်သော တောအရပ်ကို မယူအပ်၊ ကျောင်း၏ဥပစာရမှ အပဖြစ်သောရွာကိုသာယူအပ်၏၊ထိုသို့ယူအပ်သောကြောင့် တောအရပ်၌ဘိနပ်စီးသော ရဟန်းအားအာပတ်မသင့်၊ ကျောင်းဥပစာရမှအပဖြစ်သော ရွာတွင်း၌မနာမဖျားမူ၍ ဘိနပ်စီးသောရဟန်းအားသာလျှင် အာပတ်သင့်၏ဟု မှတ်အပ်၏၊ ဗဟာရာမေ-ဟု သာမညဆိုလျက် အဘယ့်ကြောင့် အရံအပကို မယူရလေသနည်းဟူမူကား-အရံမှ အပဖြစ်သော အရပ်၌ ဘိနပ်မစီးအပ်ဟု ဘုရားမြစ်တော်မူသော ပါဠိတော်သည်လည်း ဝိနည်းပိဋကတ်၌မရှိ၊ ဘုရားအလိုဟော်ကိုသိသော သင်္ဂါယနာဆရာတို့ ထားအပ်သော အဋ္ဌကထာတို့၌လည်း ထိုသို့မြစ်တော်မူသောပါဠိသည်မထင်။

နှ ဘိက္ခဝေ အဂိလာနေန ဘိက္ခုနာ သဉ္ဇပါဟနေန ဂါမော ပရိသိတဗ္ဗော၊ ယော ပရိသေယျ၊အာပတ္တိဒုက္ကဋဿ-ဟူ၍မနာမဖျားမူ၍ ဘိနပ်စီးလျက်ရွာတွင်းသို့ ဝင်သောရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်ကိုပညတ်တော်မူသော ပါဠိသည်သာ ဝိနည်းပါဠိတော်၌ရှိ၏၊ထို့ကြောင့် ရွာတွင်း၌သာ မနာမဖျားသောရဟန်းသည် ဘိနပ်ကို မစီးအပ်ဟု မှတ်အပ်၏၊ထိုမှတပါးလည်း အာဂန္တုကဝတ်၌-

အာဂန္တုကေန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခုနာ ဣဒါနိ အာရာမံ ပရိသိဿာမိတိ ဥပါဟနာ ဩမုဉ္စိတွာ အာရာမော ပရိသိတဗ္ဗော–ဟု ညွှန်ကြားတော်မူသောရဟန်းအား ဘပါးသောကျောင်းအရံသို့မဝင်မီ ဘိနပ်ကိုချွတ်၍ ဝင်စိမ့်သည်ကို ဘုရားပညတ်တော်မူသဖြင့် အရံ၏အပ၌ ဘိနပ်စီးအပ်၏ ဟူသောစကားသည် ပြီး၏။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဂိလာနေန ဘိက္ခုနာ သဉ္ဇပါဟနေန ဂါမံ ပရိသိတုံ-ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် နာသောရဟန်းအားကား ဘိနပ်စီးလျက်ရွာတွင်းသို့ ဝင်ခြင်းငါအပ်၏၊ဂိလာနအရကို အချို့သောဆရာတို့ကား ခြေကွဲ၍ ခြေ၌ တံသင်းကဲ့သို့ အသားထွက်သောရဟန်းကိုသာ ယူအပ်၏၊ အချို့သောဆရာတို့ကား ခြေမှတပါး အနာသာမညကိုပင်ယူကုန်၏၊ ထိုသို့ယူခြင်းသည် မသင့်။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယဿ ပါဒါ ဝါ ဖာဋိတာ ဒိလာဗာဓော ဝါ ဥပါဟနံ ဓာရေတုံ-ဟူ၍ ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် ဘိနပ်မစီးမူ၍သွားသည်ရှိသော် ခြေကျင်နာသည်ဖြစ်၍ ဘိနပ်နှင့် ကင်း၍သွားခြင်းငါ မစွမ်းနိုင်သောရဟန်းကို ဤအရာ၌ ဂိလာနဟူ၍ယူအပ်၏။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဇ္ဈာရာမေ ဥပါဟနံ ဓာရေတုံ–ဟူ၍အရံတွင်း၌ဘိနပ်စီးခြင်းကို ခွင့်ပြုတော်မူသဖြင့် အရံ၏ အပ၌ ဘိနပ်မစီးအပ်ဟူသော စကားသည် ပြီးသည်မဟုတ်တုံလောဟုဆိုငြားအုံ၊ထိုအနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဇ္ဈာရာမေ ဥပါဟနံ ဓာရေတုံ-ဟူသောပါဠိကိုလည်း အရံတွင်း၌သာ ဘိနပ်စီးအပ်သည်၏အဖြစ်ကိုရည်၍ ခွင့်ပြုတော်မူသည်မဟုတ်၊ဆဗ္ဗဂ္ဂိရဟန်းတို့သည် ဆရာဥပဇ္ဈာယ်တို့သည်

ဘိနပ်မစီးကုန်ဘဲလျက် အရံတွင်း၌ စင်္ကြံသွားကုန်စဉ် ဘိနပ်စီးကုန်လျက် စင်္ကြံသွားကုန်သောကြောင့် ဘုရားသခင်သည်–

[နဘိက္ခဝေ အဇ္ဈာရာမေ ဥပါဟနာ ဓာရေတမ္ဘာ၊ယော ဓာရေယျ၊အာပတ္တိ ဒုက္ကဋသ-ဟူ၍ သာမည်အရံအတွင်း၌ ဘိနပ်စီးခြင်းကို မြစ်တော်မူသည်၊ ထိုသို့ သာမည်မြစ်တော်မူသောကြောင့် ရဟန်းတို့သည် ဥပုသ်အိမ်သို့ဝင်း,စည်းဝေးရာ အရပ်သို့ဝင်း သွားကုန်သည်ရှိသော်လည်း ဘိနပ်မစီးကုန်ဘဲသွားကုန်၍ အဝိုက်တို့၌ ဆူးသစ်ငုတ်တို့ကို နင်းမိကြကုန်သောကြောင့် ခြေ၏ကျင်နာခြင်းသည် ဖြစ်ကုန်၍ မြတ်စွာဘုရားအား နားတော်လျှောက်ကုန်သောကြောင့် အရံအတွင်း၌လည်း ဘိနပ်စီးစိမ့်သောငှါ ခွင့်ပြုတော်မူသောပါ၌ဖြစ်သည်ဟုဆိုအပ်၏။]

[ဤသို့ ဥပါဟနာရှဟနဒုက္ခဋ်ကိုပြပြီး၍ ဥပါဟနဓာရဏာဒုက္ခဋ်,ဇုတ္တိသြလောကနဒုက္ခဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ဥပါဟနံ၊ပ။ ယာ။ ၊ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၅။ ဥပါဟနံ ယော ဓာရေတိ၊ သဗ္ဗနိလာဒိကမ္ပိ စ။
နိမိတ္တံ ဇုတ္တိယာ ရတ္တော၊ မုခံ ဝါ ဘိက္ခုဒါယိယာ။ ။

၁၅။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သဗ္ဗနိလာဒိကမ္ပိစ၊ အလုံးစုံညီသောဘိနပ် အစရှိသော။ ဥပါဟနံပိစ၊ ဘိနပ်ကိုလည်း။ ဓာရေတိ၊ ဆောင်အံ့။ ရတ္တော၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဘိက္ခုဒါယိယာ၊ ဆွမ်းလှူသော။ ဇုတ္တိယာ၊ မိန်းမ၏။ နိမိတ္တံဝါ၊ အင်္ဂါဇာတ်ကိုဝင်း။ မုခံဝါ၊ မျက်နှာကိုဝင်း။ ပသေယျ၊ ကြည့်အံ့။ တဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[သဗ္ဗနိလာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် အလုံးစုံမည်းသော အဆင်းရှိသောဘိနပ်, အလုံးစုံ နီသောဘိနပ်, အလုံးစုံရွှေသောဘိနပ်, အလုံးစုံမောင်းသောဘိနပ်, ပြောက်ကျားသောအဆင်းရှိသောဘိနပ်တို့ကို ယူလေ၊ ဘိက္ခုဒါယိယာ ဇုတ္တိယာ ဟူသော ဤစကားကို ဥပလက္ခဏာနည်းအားဖြင့်ဆိုသတည်း၊ထို့ကြောင့် ဆွမ်းလှူသော မိန်းမမူလည်းဖြစ်စေ၊ ဆွမ်းမလှူသောမိန်းမမူလည်းဖြစ်စေ၊ ယောကျ်ားပင်မူလည်းဖြစ်စေ၊တပ်သောစိတ်ဖြင့်မကြည့်အပ်၊ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌–

ဏ္ဍေ စ ဘိက္ခုဒါယိယာတိ ဥပလက္ခဏဝသေန ဝုတ္တံ၊ ယာယကာယစိ ဇုတ္တိယာဝါ ပုရိသဿဝါ မုခံ သာရတ္တော သြလောကေန္တဿ ဒုက္ကဋမေဝ-ဟူသော စကားကို ဆိုတော်မူသတည်း။

မုခံဝါ၌ ဝါသဒ္ဒါ၏အနိယမအနက်ရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် မျက်နှာကိုသာ မကြည့်အပ်သည်မဟုတ်၊ မိန်းမ၏ဝင်း,ယောကျ်ား၏ဝင်း အမှတ်မဲ့သော ကိုယ်အင်္ဂါကိုပင် တပ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မကြည့်အပ်ဟုသန္ဓိဗန္ဓာန်ကိုမှတ်လေ။]

[ဤသို့မူ ခေါ်လောကနဒုက္ခင့်ကိုပြုပြီး၍ ဥစ္ဆာနသည်ပဝတ္တောလောကနဒုက္ခင့်, အာဒါသောလောကနဒုက္ခင့်,ဥစ္ဆာသယနမဟာသယနဒုက္ခင့်,နာနာသံဝါသကာဒိဝန္ဓနဒုက္ခင့်တို့ကိုပြုတော်မူလို၍-ဥစ္ဆာနသည်။ပ။ သံဝါသကာဒိနံ။ ။ဟူသော ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။]

၁၆။ ဥစ္ဆာနသည် အညဿ၊ ပတ္တံ ဝါအတ္တနော မုခံ။
အာဒါသာဒိမှိ ပသေယျ၊ ဥစ္ဆာသန မဟာသနေ။ ။

၁၇။ နိသဇ္ဇာဒိ ကရောန္တဿ၊ ဒုက္ခံ ဝန္ဓနေ ဝိ စ။
ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပဒ္ဓေ၊ နာနာသံဝါသကာဒိနံ။ ။

၁၆-၁၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဥစ္ဆာနသည်၊ ကဲ့ရဲ့လိုသော အမှတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ အညဿ၊ တပါးသောရဟန်း၏။ ပတ္တံဝါ၊ ဆွမ်းစားသောသပိတ်ကိုမူလည်း။ ပသေယျ၊ ကြည့်အံ့။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ မုခံဝါ၊ မျက်နှာကိုမူလည်း။ [ရတ္တောလိုက်ပါ။] ရတ္တော၊ တပ်သောစိတ်ရှိသည် ဖြစ်၍။ အာဒါသာဒိမှိ၊ ကြေးမုံအစရှိသည်၌။ ပသေယျ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ဥစ္ဆာသနမဟာသနေ၊ မြင့်သောနေရာ,မြတ်သောနေရာ၌။ နိသဇ္ဇာဒိ၊ နေခြင်းအစရှိသည်ကို။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအား၊လည်း။ ဒုက္ခံ၊ သည်။သိယာ၊၏။ ။ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပဒ္ဓေ ဝါ၊ ဥက္ခိတ္တကရဟန်း,ပဠင်းမဟုတ်သောသူတို့ကိုဂင်း။ နာနာ သံဝါသကာဒိနံ ဝါ၊ နာနာသံဝါသက ရဟန်းအစရှိသည် တို့ကိုဂင်း။ ဝန္ဓနေပိ ဝါ၊ ရှိးခိုခြင်းကြောင့်မူလည်း။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပဒ္ဓေါဟု ပါဠိရှိကြ၏၊ထိုသို့ရှိသောပါဠိသည် မသင့်၊ဥက္ခိတ္တာနုပသမ္ပဒ္ဓေဟု ရှိသောပါဠိသည်သာသင့်သတည်း၊ အာဒါသာဒိမှိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ပါဠိတော်၌-နဘိက္ခဝေ အာဒါသေ ဝါ ဥဒကပတ္တေ ဝါ မုခနိမိတ္တံ သြလောကေတဗ္ဗံ-ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် ရေခွက်ကိုယူအပ်၏၊ ဥဒကပတ္တေ ဝါ၌ ဝါသဒ္ဒါသည် အနိယမအနက်ရှိခြင်းကြောင့် ထို ဝါသဒ္ဒါဖြင့်ရေခွက်၌သာ မကြည့်အပ်သည်မဟုတ်သေး၊ ပဒုံးရည်ခွက် အစရှိကုန်သော အလုံးစုံသောခွက်တို့၌ မျက်နှာအရိပ်သည်ထင်၏၊ ထိုအလုံးစုံသော ခွက်တို့ကိုလည်းကြေးမုံဟူ၍သာ ယူအပ်ကုန်၏၊ ထို့ကြောင့် အမှတ်မဲ့ တပါးပါးသောခွက်၌ ကြည့်သောရဟန်းအား ဒုက္ခဉ်သင့်၏၊ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌-

နဘိက္ခဝေ အာဒါသေ ဝါ ဥဒကပတ္တေ ဝါတိ ဣဒေ ကံသပတ္တာဒိနိ ဝိ ယေသု မုခနိမိတ္တံ ပညာယတိ၊သဗ္ဗာနိ အာဒါသသဏ္ဌာနေ ဝ ဆုဏ္ဏာ၊ကဠိယာဒိနိ ဝိ ဥဒကပတ္တသဏ္ဌာနေ ဝ။ တသ္မာ ယတ္ထကတ္ထစိ သြလောကေန္တဿ ဒုက္ခံ-ဟုဆိုတော်မူသတည်း။

ရတွေ့ာ-ဟူသောပါဠိဖြင့် တပ်သောစိတ်မရှိသည်ဖြစ်၍ အနာဟူသော အကြောင်းကြောင့်ကား ကြေးမုံ၌သော်၎င်း, ရေခွက်၌သော်၎င်း မျက်နှာရိပ်ကို ကြည့်အပ်၏- ဟူသောအနက်ကို ဆရာပြုတော်မူ၏၊ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌ လည်း–

အနုဒ္ဒာနာမိ ဘိက္ခဝေ အာဗာဟေ ဗ္ဗယာ အာဒါသေ၀ါ ဥဒကပတ္တေ၀ါ မုခနိမိတ္တံ သြလောကေတုံ-ဟူ၍ဟောတော်မူသတည်း၊ အဋ္ဌကထာ၌–

သုဒ္ဓဝိ နုခေါ မေ ဝဏ္ဏော ဥဒါဟု နု တထာ၀ါတိ ဇာနနတ္ထံ ဒီဃော နုခေါမှိ နောတိ ဧ၀ံ အာယုသင်္ခါရံ သြလောကနတ္ထံဝိ ဝ ဋ္ဌတိ-ဟုဆိုခဲ့တော်မူသော ကြောင့် အနာဟူသောအကြောင်းကြောင့်သာ ကြည့်အပ်သည်မဟုတ်၊ ငါသည် အိုမင်းလေပြီလောဟု အာယုသင်္ခါရကို ကြည့်ခြင်းငါလည်းအပ်၏။

ဥစ္ဆာသယနဟူသည်ကား- ပကတိလူတို့၏ တတောင့်ထွာထက် လွန်သော အခြေရှိသောညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်သည် ဥစ္ဆာသယနမည်၏၊ ထိုဥစ္ဆာသယန သည်မအပ်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ သတ္တာဏံ-ဟုဘုရားခွင့်ပြုတော်မူသောကြောင့် အုံးတားလက်တင်နှစ်ဘက်ရှိသော ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်သည်ကား တတောင့် ထွာထက်လွန်သော အခြေရှိသော်လည်းအပ်၏- ဟု မှတ်အပ်၏၊ လဲသွတ်သော ဘုံလျှို, အခြေခြုံခြေသော့ရှပ်, ကျားရှပ်, သားရဲရှပ် အစရှိသော ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်,ခင်းနှီးပြောက် အစရှိသည် သည်မဟာသယနမည်၏၊ နိသဇ္ဇာဒိ၌ အာဒိ သဒ္ဒါဖြင့် အိပ်ခြင်းကိုယူလေ။

ဥက္ခိတ္တကရဟန်းဟူသည်ကား-သင့်ပြီးသော အာပတ်ကိုမကုလိုသောကြောင့် ၎င်း,သိက္ခာကို မစောင့်စည်းလို မရှာလိုသောကြောင့်၎င်း, မိန္ဒာအယူကို မပွန်လို သောကြောင့်၎င်း, သံဃာသည်ဥပုသ်,ဒေသနာအစရှိသည်ကို ပယ်သောရဟန်း တည်း။

နာနာသံ၀ါသကသည် လဒ္ဓိနာနာသံ၀ါသက, ကမ္မနာနာသံ၀ါသကအားဖြင့် နှစ်ပါးတည်း၊ထိုနှစ်ပါးတို့တွင် ဥက္ခိတ္တက ရဟန်းသည် ကမ္မနာနာသံ၀ါသကမည် ၏၊ ဥက္ခိတ္တာနု၀တ္တကရဟန်းသည် လဒ္ဓိနာနာသံ၀ါသကမည်၏၊ကမ္မနာနာသံ၀ါ သကကို ဥက္ခိတ္တသဒ္ဒါဖြင့်ယူပြီး ဖြစ်သောကြောင့် ဤအရာ၌ နာနာသံ၀ါသက သဒ္ဒါဖြင့် လဒ္ဓိနာနာသံ၀ါသကကိုသာ ယူအပ်၏၊ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်-

အဓမ္မ၀ါဒီ အ၀ဏ္ဏနိယော၊ပါရိ၀ါသိကော အ၀ဏ္ဏနိယော၊မူလာယပဋိကဿ နာရဟော အ၀ဏ္ဏနိယော၊ မာနတ္တာရဟော အ၀ဏ္ဏနိယော၊ မာနတ္တစာရိကော အ၀ဏ္ဏနိယော၊ အဗ္ဘာနာရဟော အ၀ဏ္ဏနိယော-ဟူ၍ ဟောတော် မူ၏သော ကြောင့် အဓမ္မ၀ါဒီရဟန်း, ပရိ၀ါသ၌ တည်သောရဟန်း, အရင်းသို့ငင်ခြင်းငါ ထိုက်သောရဟန်း, မာနတ် ထိုက်သောရဟန်း, မာနတ်၌တည်သောရဟန်း, အဗ္ဘာန်ထိုက်သော ရဟန်းတို့ကိုယူလေ။]

[ဤသို့ အဝန္ဒနဒုက္ခင့်ကိုပြုပြီး၍ ဒိဋ္ဌာသနနိသဇ္ဇဒုက္ခင့်,ကုလသင်္ဂဟဒုက္ခင့်တို့ကိုပြတော်မူလို၍-ကေဝတ္တပါမိစ္စ။ ။ဟူသော ဂါထာ နှစ်ခုအားပါင်းကို မိန့်သတည်း။]

၁၀။ ကေတော ပဏ္ဍာကိတ္ထိဟိ၊ ဥဘတော ဗျဥ္ဇနေန ဝါ။
ဒိဋ္ဌာသနေ နိသိဒေယ္ယ၊ အဒိဋ္ဌေ အာသနေ ပန။ ။

၁၉။ အသမာနာသနိကေန၊ မဗ္ဗပိဋ္ဌေ သယေယ္ယ ဝါ။
ကုလသင်္ဂဟတ္ထံ ဒဒတော၊ ဖလပုပ္ဖါဒိကမ္မိ စ။ ။

၁၀-၁၉။ ။ပဏ္ဍာကိတ္ထိဟိဝါ၊ပဏ္ဍုက်,မိန်းမတို့နှင့်ရင်း။ ဥဘတောဗျဥ္ဇနေနဝါ၊ ဥဘတောဗျည်းနှင့်ရင်း။ ကေတော၊တကွနက်။ ဒိဋ္ဌာသနေ၊ ရှည်သောနေရာ၌။ နိသီဒေယ္ယဝါ၊ နေမူလည်းနေအုံ့။ သယေယ္ယဝါ၊ အိပ်မူလည်းအိပ်အုံ့။ အဒိဋ္ဌေ၊မရှည်သော။မဗ္ဗပိဋ္ဌေ၊ ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်ဖြစ်သော။ အာသနေပိစ၊ ၌လည်း။ အသမာနာသနိကေနပိ၊ မျှသောနေရာ မရှိသောရဟန်းနှင့်မူလည်း။ ကေတော၊ တကွနက်။ နိသီဒေယ္ယဝါ၊ အုံ့။ သယေယ္ယဝါ၊ အုံ့။ တသဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၏။ ။ကုလသင်္ဂဟတ္ထံ၊ ဒါယကာတို့ကို ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ။ ဖလပုပ္ဖါဒိကံ၊ သစ်သီး, ပန်းအစရှိသည်ကို။ ဒဒတောပိစ၊ ပေးသောရဟန်းအားလည်း။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊ ၏။

[ဖလပုပ္ဖါဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်သစ်ရွက်,ဝါး, ဒန်ပူအစရှိသည်ကိုယူလေ။ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ယံ တိဏ္ဍုန် ပဟောတိ၊ ဧတ္တကံ ပဏ္ဍိမံ ဒိဋ္ဌာသနံ-ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် ငယ်စွာသော အပိုင်းအခြားအားဖြင့် သုံးယောက်သောရဟန်းနေလောက်သော နေရာသည်ဒိဋ္ဌာသနမည်၏၊ နှစ်ယောက်နေလောက်သော နေရာသည်အဒိဋ္ဌာသနမည်၏၊ထိုအဒိဋ္ဌာသန၌-

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ တိဝဿံ ဗဟုရေန သဟ နိသီဒိတုံ-ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူခြင်းကြောင့် နှစ်ဝါကြီး, နှစ်ဝါငယ်ဖြစ်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည် တကွနေအပ်ကုန်၏၊ သုံးဝါကြီး, သုံးဝါငယ် အစရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည် အသမာနာသနိက ရဟန်းမည်ကုန်၏၊ ထိုသုံးဝါကြီး,သုံးဝါငယ် အစရှိကုန်သော ရဟန်းတို့သည်၊ အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဌပေတ္ဝာ ပဏ္ဍာကံ မာတုဂါမံ ဥဘတော ဗျဥ္ဇနံ အသမာနာသနိကေဟိ သဟ အဒိဋ္ဌာသနေ နိသီဒိတုံ-ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် ပဏ္ဍုက်, လူမိန်းမ, ဥဘတောဗျည်းတို့ကိုထား၍ အဒိဋ္ဌာသန၌ တကွနေအပ်ကုန်၏၊ ဒိဋ္ဌာသန၏အရကို ဗျာ, သင်ဖြူး အစရှိသည်ကိုပင် အချို့သောဆရာတို့သည် ယူကြကုန်၏၊ မဗ္ဗပိဋ္ဌေဟု မူလသိက္ခာကျမ်း၌ ဆိုသောကြောင့် ထိုဆရာတို့၏စကား:ကို သန္ဓိဗန္ဓာန်ကျမမှတ်အင်း။]

[ဤသို့ကုလသင်္ဂဟဒုက္ခင်္ဂဋ္ဌကိုပြပြီး၍ပုဗ္ဗကရဏဒုက္ခင်္ဂ,ပစ္စယပရိဘောဂဒုက္ခင်္ဂ, နိဿယပရိပ္ပဝါသနဒုက္ခင်္ဂတို့ကို ပြလို၍–ဂန္ဓိမာဒိ။ပ။ဝါ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၀။ ဂန္ဓိမာဒိ ကရေ ကာရေ၊ ဇိနဝါရိတပစ္စယေ။
ပရိဘုဥ္ဇေယျ အဗျတ္တော၊ အနိဿာယ ဝသေယျ ဝါ။ ။

၂၀။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဂန္ဓိမာဒိ၊ ဂန္ဓိမ အစရှိသော ပန်းကုံးကို။ ကရေဝါ၊ မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရေဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်း ပြုစေအံ့။ ဇိနဝါရိတပစ္စယေဝါ၊ ဘုရားသခင်မြတ်အပ်ကုန်သော ပစ္စည်းတို့ကိုလည်း။ ပရိဘုဥ္ဇေယျ၊သုံးဆောင်အံ့။အဗျတ္တော၊ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌မလိမ်မာဘဲလျက်။ အနိဿာယဝါ၊ ဝိနည်းသိက္ခာပုဒ်၌ လိမ်မာကုန်သော ရဟန်းတို့ကို မမှီမူ၍ လည်း။ဝသေယျ၊နေအံ့။တဿဘိက္ခု၊နော၊အား။ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[ဂန္ဓိမာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဂေါပွိမပန်းကုံး,ဝါယိမပန်းကုံး,ပုရိမပန်းကုံး, ဝေဒ္ဓိမပန်းကုံး, ဝေဓိမပန်းကုံးတို့ကိုယူလေ။]

[ဤသို့ နိဿယပရိပ္ပဝါသဒုက္ခင်္ဂကိုပြပြီး၍ ဘေသဇ္ဇကရဏဒုက္ခင်္ဂ,ဥပေါသထပ ဝါရဏဒုက္ခင်္ဂတို့ကို ပြတော်မူလို၍–အနုညာတေဟိ။ပ..ဏံ။ ။ဟူသော ဂါထာ ကို မိန့်သတည်း။]

၂၁။ အနုညာတေဟိ အညဿ၊ ဘေသဇ္ဇံ ဝါ ကရေ ဝဒေ။
ကရေ သာပတ္တိကော ဘိက္ခု၊ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏံ။ ။

၂၁။ ယောဘိက္ခု၊သည်။အနုညာတေဟိ၊ဘုရားသခင်ခွင့်ပြုတော်မူသော သူတို့မှ။ အညဿ၊ တပါးသောသူအား။ ဘေသဇ္ဇံ၊ ဆေးကို။ ကရေဝါ၊ ကုမူလည်းကုအံ့။ဝဒေဝါ၊ ကြားမူလည်းကြားအံ့။ သာပတ္တိကော၊ သဘောတူ သော အာပတ်ရှိသော။ ဘိက္ခု၊ သည်။ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏံ၊ ဥပုသ်ပဝါရ ဏာကို။ ကရေ၊ပြုအံ့။ တဿဘိက္ခု၊နော၊အား။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။ သိယာ၊၏။

[ဘုရားသခင်ဆေးကုအပ်၏ဟု ခွင့်ပြုတော်မူသောသူကား–ဆွေခုနစ်ဆက်, သီတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်,တယောက်ထည်း ကိုးကွယ်ရာမရှိ၍ ကျောင်းကိုမှီခို လာသောသ္ဒေသည်,မိမိအမှုကြီး ငယ်ကိုပြုသောသူ,သာမဏေလောင်း ဤသူတို့ တည်း။]

[ဤသို့ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏာ ကရဏဒုက္ခင်္ဂကို ပြပြီး၍ ဒိဝါသေယျဒုက္ခင်္ဂကိုပြ တော်မူလို၍–ဒ္ဝါရ။ပ။ဒိဝါ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၂။ ဒ္ဝါရဗဟ္ဓာဒိကေ ဌာနေ၊ ပရိဝတ္တ ကဝါဌကံ။
အပိဓာယ ဝိနာ ဘောဂံ၊ နိယောဂံ ဝါ သယေ ဒိဝါ။ ။

၂၂။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒွါရဗန္ဓာဒိကေ၊ တံခါးလက်ရုံးအစရှိသည်ရှိသော။ ဌာနေ၊အရပ်၌။ ပရိဝတ္တကဝါဋကံ၊လှည့်ကောင်းသော တံခါးရွက်ကို။ အပိဓာယ၊မပိတ်မူ၍။အာဘောဂံဝါ၊ သူတပါးပိတ်လတ္တံ့ဟူ၍ နှလုံးသွင်းခြင်းကိုရင်း။ နိယောဂံဝါ၊အများနှင့်ဆက်ဆံရာကိုရင်း။ ဝိနာ၊ကြဉ်၍။ဒိဝါ၊ နေ့၌။ သယေ၊အိပ်အံ့။တဿဘိက္ခု နော၊ အား။ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[နိယောဂံ-ဟူသောပါဠိဖြင့် အကြင်အရပ်သည် အများနှင့်ဆက်ဆံ၏၊ တံခါးကိုပိတ်သော်လည်း ပိတ်တိုင်းမတည်၊ ထိုအရပ်၌ တံခါးမပိတ်မူ၍အိပ်သော်လည်း အာပတ်မသင့်ဟူသောအနက်ကို ဆရာသိစေတော်မူ၏၊ ဒွါရဗန္ဓာဒိကေ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် တံခါးရွက်အောက်, အထက်လက်ကွင်း ကျည်ငယ်, ကျည်မ တို့ကို ယူလေ။]

[ဤသို့ ဒိဝါသယနဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ အာမသနဒုက္ကဋ်ကိုပြတော်မူလို၍-ဧညိတ္ထိ ၊ပ။သေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၃။ ဧညိတ္ထိရူပ ရတနံ၊ အာဝုဓိတ္ထိပသာဓနံ။
တူရိယဘက္ကံ ဖလံ ရုက္ခေ၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏာဒိဉ္စ အာမသေ။ ။

၂၃။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဧညဉ္စ၊ စပါးမျိုး ခုနစ်ပါးကိုရင်း။ဣတ္ထိရူပဉ္စ၊ မိန်းမရုပ်ကိုရင်း။ ရတနဉ္စ၊ ရတနာခုနစ်ပါးကိုရင်း။ အာဝုဓဉ္စ၊ လက်နက်ဖြစ်သောဘဏ္ဍာကိုရင်း။ ဣတ္ထိပသာဓနဉ္စ၊ မိန်းမတို့၏အဝတ်တန်းဆာကိုရင်း။ တူရိယဘက္ကာဉ္စ၊ စည်,စောင်း,ညှင်း အစရှိသောတူရိယာဖြစ်သော ဘဏ္ဍာကိုရင်း။ဖလဉ္စ၊ သစ်သီးကိုရင်း။ရုက္ခေ၊ သစ်ပင်၌။ ပဝတ္တံ၊ ဖြစ်သော၊ပုဗ္ဗဏ္ဏာဒိဉ္စ၊ စပါးအစရှိသည့်ကိုရင်း။ အာမသေ၊ သုံးသပ်အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[မိန်းမတို့၏တန်းဆာကို တပ်သောစိတ်ဖြင့်သာ မသုံးသပ်အပ်၊ မိန်းမတို့၏ အဝတ်တန်းဆာကို အရှင်ဘုရားအား လှူပါ၏ဟုဆိုမူကား ခံအပ်၏၊ပုဗ္ဗဏ္ဏာဒိ ၌ သာဒိ သဒ္ဒါဖြင့် ပဲကိုယူလေ၊ ဧညံ-ဟူသောပါဠိဖြင့် စုၦထားသော စပါးကိုယူလေ၊ ပုဗ္ဗဏ္ဏာဒိ-ဟူသောပါဠိဖြင့် အပင်၌ဖြစ်သောစပါးကိုယူ။]

[ဤသို့ အာမသနဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ကေသောသဏ္ဌာနဒုက္ကဋ်,ကေတောဘောဇန ဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍- သတိဏ္ဌော။ ပ။ ဝိ၀။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၄။ သသိဏ္ဌောဒကတေလေဟိ၊ ဖဏဟတ္ထဖဏော ဟိ ဝါ။
ကေသမောသဏ္ဌာနေကသ္မိံ၊ ဘာဇနေ ဘုဉ္ဇနေ ဝိ ၀။ ။

၂၄။ သသိတ္ထောဒကတေလေဟိ၊ ဘယောင်းနှင့်ရောသောဆီ, ရေနှင့်ရောသောဆီရှိကုန်သော။ဖဏဟတ္ထဖလောဟိ၀ါ၊ဦးဖြီး, လက်ဖြီး တို့ဖြင့်ရင်း။ ကေသမောသဏ္ဌာနေ၀ါ၊ဆံကိုဖြီးခြင်းကြောင့်ရင်း။ကေသို့၊ တခုတည်းသော။ ဘာဇနေ၊ခွက်၌။ ဘောဇနေပိစ၊ ရဟန်းနှစ်ယောက် တကွစားခြင်းကြောင့်ရင်း။ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[ဤသို့ ကေတောဘောဇန ဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ကေတောသယန ဒုက္ကဋ်, ပမာဏာဓိကဒန္တကဋ္ဌခါဒနဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍– ကေတ္ထရပါဝုရဏာ။ပ။ တော။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၅။ ကေတ္ထရ ပါဝုရဏာ၊ သယေယျုံ ဒွေကမဠကေ။
ဒန္တကဋ္ဌ ခါဒေယျ၊ အဓိကုနံ ပမာဏတော။ ။

၂၅။ ဒွေ၊နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်။ ကေတ္ထရပါဝုရဏာ၊ တထည်တည်းခင်းကုန်လျက်, တထည်တည်းရုံကုန်လျက်။ ကေမဠကေ၊ တခုတည်းသောညောင်စောင်း၌။ သယေယျုံ၊ အိပ်ကုန်အုံ့၊ တေသံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ပမာဏတော၊ အတိုင်းအရှည်ထက်။အဓိကုနံ၊ လွန်ယုတ်သော။ ဒန္တကဋ္ဌ၊ ဒန်ပူကိုလည်း။ ခါဒေယျ၊ စားအုံ့။တဿဘိက္ခုနော၊အား။ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ အဋ္ဌင်္ဂုလပရမံ ဒန္တကဋ္ဌ-ဟု ဘုရားသခင်ဟောတော်မူသောကြောင့် မဇ္ဈိမပုရိသ၏ လက်ရစ်သစ်သည် အတိုင်းအရှည်နှင့် ယှဉ်သော ဒန်ပူမည်၏၊ ထိုထက်လွန်သော ဒန်ပူသည် အတိုင်းအရှည်ထက် လွန်သော ဒန်ပူမည်၏။]

[ဤသို့ ပမာဏာဓိကဒန္တကဋ္ဌခါဒန ဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ နစ္စာဒိဒဿနဒုက္ကဋ်ကို ပြတော်မူလို၍–ယောဇေတိ။ပ။ဒုက္ကဋံ။ ။ဟူသောဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၂၆။ ယောဇေတိ ၀ါ ယောဇာပေတိ၊ နစ္စံ ဂိတဿ ၀ါဒိတံ။
ဒဿနံ သ၀နံ တေသံ၊ ကရောန္တဿ စ ဒုက္ကဋံ။ ။

၂၆။ ယောဘိက္ခု၊သည်။နစ္စဂီတဿ၊ကခြင်း,သီခြင်းကိုရင်း။ ၀ါဒိတဿ၊ တီးမှုတ်ခြင်းကိုရင်း။ ယောဇေတိ၀ါ၊ မိမိမူလည်းယှဉ်အုံ့။ ယောဇာပေတိ၀ါ၊ သူတပါးကိုမူလည်းယှဉ်စေအုံ့။တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊ ၏။ တေသံ၊ထိုကခြင်း,သီခြင်း,တီးမှုတ်ခြင်းတို့ကို။ ဒဿနဿ၊ကြည့်ခြင်းကိုရင်း။ သ၀နဿ၊နာခြင်းကိုရင်း။ ကရောန္တဿ၊ ပြုသောရဟန်းအားလည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။

[ဤသို့ နစ္စာဒိဒသနဒုက္ခင်္ဂကိုပြပြီး၍ ဝစ္စာဒိဆဋ္ဌန ဒုက္ခင်္ဂကို ပြတော်မူလို၍- ဝိဟာဒိ။ပ။ကော။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၇။ ဝိဟာဒိ ရောပိမေ စာပိ၊ ဗဟိပါကာရ ကုဋ္ဌကေ။
ဝစ္စာဒိဆဋ္ဌနာဒိမှိ၊ ဒိယကေသာဒိ ဓာရကော။ ။

၂၇။ ဝိဟာဒိရောပိမေစာပိ၊စပါးအစရှိသည်ကိုစိုက်ပျိုးရာအရပ်၌ရင်း။ ဗဟိပါကာရကုဋ္ဌကေစ၊ တံတိုင်းနံရံတို့၏ အပ၌ရင်း။ ဝစ္စာဒိဆဋ္ဌနာဒိမှိစ။ ကျင်ကြီးအစရှိသည်ကို မိမိစွန့်ခြင်းအစရှိသည်ကို ပြုခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဒိယကေသာဒိဓာရကောစ၊ ရှည်စွာသောဆံ အစရှိသည်ကို ဆောင်ခြင်းကြောင့်ရင်း။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[ဝိဟာဒိကို ဝိဟိအာဒိဟုပုဒ်ဖြတ်၊ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် အုန်းပင်စိုက်ရာ အရပ်, ပဲခင်း,ပြောင်းခင်း,နှမ်းခင်းအစရှိသည်ကိုယူလေ၊ ထိုအရပ်၌ စပါးပင်အစရှိသည် တည်စဉ်သာ ကျင်ကြီးအစရှိသည်ကို မစွန့်အပ်၊ စပါးပင်အစရှိသည် မရှိမူကား စွန့်အပ်၏၊ ကျင်ကြီး,ကျင်ငယ်ဖြင့် ပြင်းစွာနှိပ်စက်သော ရဟန်းအားကား မြေအလပ်ကိုမရသည်ရှိသော် စပါးပင်,ပဲပင်ရှိရာ အရပ်၌လည်းစွန့်အပ်၏၊ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌-

အဟရိတဋ္ဌာနံ သြလောကေန္တသ သဟသာ နိက္ခမတိ၊ ဂိုလာနဋ္ဌာနေ ဋ္ဌတော ဟောတိ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟုဆိုတော်မူသတည်း။

ဟိုက်နံရံ၏ အပ၌လည်း လူတို့မပြောင်သွားလာရာ၌သာ မစွန့်အပ်၊ လူတို့မသွားရာ၌ကား ကြည့်ရှုမျှော်တင်း၍ စွန့်အပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ခုဒ္ဒသိက္ခာ၌- မုတ္တံ ဆဋ္ဌေယျ ဒုက္ကဋံ၊ ဗဟိပါကာရကုဋ္ဌာနံ၊ ဝဋ္ဋဠေ နာဝလောကိယ၊ဟုဆိုသတည်း။

ဝစ္စာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ကျင်ငယ်,နှပ်,တံတွေး, စားဖတ်,အရိုးစသည်တို့ကို ယူလေ၊ ဆဋ္ဌနာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်သူတပါးကိုစွန့်စေခြင်းကိုယူလေ၊ ကေသာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်ရှည်သောလက်သည်း,နှာခေါင်းမွေးတို့ကိုယူလေ။

အနုဇာနာမိ ဘိက္ခဝေ ဒုမာသိကံဝါ ဒွဂုံလံဝါ ကေသေ ဓာရေတုံ-ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် ကာလအားဖြင့် ၂-လဆံကိုမရိတ်ဘဲထားအပ်၏၊ ပမာဏအားဖြင့်ကား လက် ၂-သစ်ထားအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဆံရှည်လွယ်၍ ၂-လမတိုင်မီ လက် ၂–သစ်သာရှိသော်လည်း ၂-လ အတွင်း၌ပင် ရိတ်အပ်၏၊ လက် ၂-သစ်ကိုမလွန်စေအပ်၊ ဆံရှည်ခဲသောကြောင့် ၂-လကိုင်၍ လည်းလက် ၂-သစ်မရှိ၊ ထိုသို့မရှိသော်လည်း ၂-လကို မလွန်စေအပ်၊ ရိတ်အပ်၏ ဟု မှတ်လေ။]

[ဤသို့ ဒီဃကေသာဒီဝေရဏဒုက္ခင်္ဂါကိုပြုပြီး၍ နခမဋ္ဌကရဏဒုက္ခင်္ဂါ, သမ္မာဝ၀လောမဟာရဏဒုက္ခင်္ဂါ,ပရိကမ္မကတဘူမိအက္ကမနဒုက္ခင်္ဂါတို့ကို ပြတော်မူလို၍-နခ॥ပ॥ နော॥ ॥ဟူသော၀ါထေ၀ကိုမိန့်သတည်း။]

၂၀॥ နခမဋ္ဌ ကရာဒိမှိ၊ သမ္မာ၀ေ လောမဟာရဏော॥
ပရိကမ္မကတံ ဘူမိ၊ အက္ကမေ သဥ္ဇပါဟနော॥ ॥

၂၀॥ နခမဋ္ဌကရာဒိမှိစ၊ လက်သည်း,ခြေသည်းအစရှိသည်တို့ကို အပြေအပြစ်ပြုခြင်းကြောင့်၎င်း။ သမ္မာ၀ေ၊ ကျဉ်းမြောင်းရာအရပ်၌။ လောမဟာရဏောစ၊ အမွေးကိုပယ်ခြင်းကြောင့်၎င်း။ ဒုက္ခဠံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ॥ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သဥ္ဇပါဟနော၊ ဘိနပ်စီးလျက်။ ပရိကမ္မကတံ၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ ဘူမိ၊ မြေကို။ အက္ကမေ၊ နင်းအံ့။ တဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဒုက္ခဠံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[နခမဋ္ဌကရာဒိမှိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့်နှုတ်ခမ်းကို အပြေအပြစ်ပြုခြင်း, ရင်မွေးကို အပြေအပြစ်ပြုခြင်းတို့ကိုယူလေ။ ''နဘိက္ခ၀ ဝိသမဋ္ဌံ ကာရာ၀ေတဗ္ဗံ-ဟု ဟောတော်မူသောကြောင့် နခမဋ္ဌ၌ နခသဒ္ဒါဖြင့်ခြေသည်းကိုလည်း ယူအပ်၏၊ လက်သည်းကိုသာမယူအပ်၊ ရှေးဒီဃနခ၌ကား လက်သည်း ကိုသာ ယူအပ်၏၊ အပြေအပြစ်ပြု၏ဟူသည်ကား ဒန်းရှက်ဖြင့်နီအောင်ဆိုးခြင်း,ကွမ်းသွေးဖြင့်ဆိုးခြင်းတို့တည်း။

သမ္မာ၀ေ၏အရကို အဂ်ါ၀ေါတ်ကိုသာမယူအပ်၊ ဥပကဋ္ဌကာဒိနိ၀ိ ဏွေ သမ္မာ၀ေါနာမ-ဟု ဆိုသောကြောင့် လက်ကတီးကြား အစရှိသည်တို့ကိုလည်း ယူအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် လက်ကတီးကြားအမွေးတို့ကိုလည်း မနုတ်အပ်ဟု မှတ်အပ်၏၊ အပြေအပြစ်ပြုသောမြေဟူသည်ကား အက်တေ, သစ်စေး, သဘော်မြေနီတို့ဖြင့် ကောင်းမွန်စွာပြုသောမြေတည်း။]

[ဤသို့ ပရိကမ္မကတဘူမိအက္ကမနဒုက္ခင်္ဂါကိုပြုပြီး၍ အ၀ေါတအလ္လပါ၀အက္ကမနဒုက္ခင်္ဂါ, ပရိကမ္မကတဘိတ္တိအာမသနဒုက္ခင်္ဂါတို့ကိုပြတော်မူလို၍-အ၀ေါတ॥ပ॥ ဒုက္ခဠံ။ ॥ဟူသော၀ါထေ၀ကိုမိန့်သတည်း။]

၂၉॥ အ၀ေါတ အလ္လပါ၀ေဟိ၊ သံယိကံ မဠ္ဆ ဝိဠကံ॥
ပရိကမ္မကတံ ဘိတ္တိ၊ အာမသန္တဿ ဒုက္ခဠံ॥ ॥

၂၉॥ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အ၀ေါတအလ္လပါ၀ေဟိ၊ မ၀ေးသောခြေ, စွတ်သောခြေတို့ဖြင့်။သံယိကံ၊ သံယ၃ဥစွာဖြစ်သော။ မဠ္ဆဝိဠကံ၊ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်ကို။ အက္ကမေ၊ နင်းအံ့။ တဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဒုက္ခဠံ၊ သည်။

သိယာ၊ ၏။ ။ပရိကမ္မကတံ၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော။ ဘိတ္ထိ၊ နံရံကို။ အာမသန္တဿ၊ သုံးသပ်သောရဟန်းအား။ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်၏။

[ဘိတ္ထိ်ဟူသောစကားကို နိဒဿဲနနည်းအားဖြင့် ဆိုတော်မူသဟည်း၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သောနံရံကိုသာ မသုံးသပ်အင်သည်မဟုတ်၊ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော တံခါးမ,လေသာတံခါးတို့ကိုလည်းမသုံးသပ်ဒေ။ ။အာမသန္တဿ-ဟူသောစကားကိုလည်း နိဒဿနနည်းအားဖြင့်ဆိုတော်မူသည်၊ မသုံးသပ်အပ်သည်သာမဟုတ်သေး၊ သက်နိုးအစရှိသည်တို့ဖြင့် အနှိုးမခံမူ၍ အပြေအပြစ်ပြုအပ်သော တိုင် အစရှိသည်တို့ကိုလည်းမမှီအပ်၊ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌-နကေ၀ လဗ္ဘ ဘိတ္ထိ်ယေ၀၊ဒ္ဒါရ၀ါတပါနမ္ပိ အပသယနဖလကမ္ပိ ပါသာဏတ္ထမ္ဘမ္ပိ စိ၀ရေန၀ါ ကေနစိ၀ါ အပ္ပဋိစ္ဆာဒေတ္တာ အပသယိတုံ နလဗ္ဘတိယေ၀-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ ပရိကမ္မကတဘိတ္ထိအာမသနဒုက္ကဋ်ကို ပြပြီး၍ ပလ္လင်ထူဒုက္ကဋ်, စိ၀ရဒုပ္ပရိဘောဂ ဒုက္ကဋ်, အကာယဗန္ဓန ဂါမဂမန ဒုက္ကဋ်, အနာစမန ဒုက္ကဋ်, အကပ္ပိယသမာဒါနဒုက္ကဋ်, သဘာဂါပတ္တိဒေသနာရောစနဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-သယ်ာဠိယာ။ပ။စ။ ။ဟူသောဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။]

၃၀။ သယ်ာဠိယာ၀ိ ပလ္လင်္ကေ၊ ဒုပ္ပရိဘုဥ္ဇေယျ စီ၀ရံ။
အကာယဗန္ဓနော ဂါမံ၊ ၀ဇေ ကတ္တာန ၀စ္စကံ။ ။

၃၁။ နာစမေယျ၊ဒကေ သန္တေ၊ သမာဒိယေ အကပ္ပိယေ။
ဒေသနာရောစနာဒိမှိ၊ သဘာဂါပတ္တိယော ၀ိ စ။

၃၀-၃၁။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ သယ်ာဠိယာ၊ ဒုကုဋ်သက်နိုးဖြင့်။ ပလ္လင်္ကေ၊ အာယောဂပတ်ဘွဲ့အံ့။စီ၀ရံ၊ သက်နိုးကို။ဒုပ္ပရိဘုဥ္ဇေယျ၊မကောင်းသဖြင့် သုံးဆောင်အံ့။ အကာယဗန္ဓနော၊ ခါးပန်းမဘွဲ့မူ၍။ ဂါမံ၊ ရွာသို့။ ၀ဇေ၊ သွားအံ့။ ၀စ္စကံ၊ ကျင်ကြီးကို။ ကတ္တာန၊ ပြုပြီး၍။ ဥဒကေ၊ ရေသည်။ သန္တေ၊ ရှိလျက်။ နာစမေယျ၊ သန့်သက်ရေမဆေးအံ့။ အကပ္ပိယေ၊ မအပ်သောအရာ၌။ သမာဒိယေ၊သူတပါးကိုဆောက်တည်စေအံ့။တဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။သဘာဂါပတ္တိယော၊ သဘောတူသော အာပတ်တို့ကို။ ဒေသနာ ရောစနာဒိမှိ၀ိစ၊ ဒေသနာကြားခြင်းအစရှိသည်ကို ပြုခြင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[သယ်ာဠိယာဟူ၍ ဆိုသော်လည်း အလုံးစုံသော သက်နိုးတို့ကိုပင် ယူအပ်၏၊ ဒုကုဋ်ကိုသာ မယူအပ်၊ ထို့ကြောင့်အဋ္ဌကထာ၌-သဗ္ဗာနိ၀ိ စီ၀ရာနိ သယ်ာဠိ တတ္တာ သယ်ာဠိတိ ၀ုစ္စန္တိ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။

အခင်း မရှိသော မြေဦးထိုင်ခြင်း, အဆုံးရှိသော ကြမ်းတမ်းသော မြေဦးထိုင်ခြင်း, နေပူဒဏ်ကာလရှည်စွာ ထားခြင်းသည် သက်နုံးကို မကောင်းသဖြင့် သုံးဆောင်သည်မည်၏၊ ထို့ကြောင့်ဦးကာ၌ ဒုပ္ပရိဘုဇ္ဇနံနာ မဘူဃိယံ ဝါ ကဏ္ဍကာ-ဒိသု ဝါ နိသီဒနံ-ဟူသော စကားကို ဆိုတော်မူသတည်း။

အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ နာနာ ဝတ္ထုကာ သဗ္ဗာ အာပတ္တိယော-အစရှိသည်ဖြင့်ကြားခြင်းသည် ဒေသနာမည်၏၊ ဤ သို့မဆိုမူ၍ ငါသည်ဤမည်သော အာပတ်သို့ရောက်ချေသည်ဟု ရှက်စနိုး၍ တိုးတိုးသာ အခြားမဲ့ဌ်ခန့်သော ရဟန်းအား ဆိုခြင်းသည်အာရောစန မည်၏၊ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် သဘာဝအာပတ်ကို ခံခြင်းကိုယူလေ။]

[ဤသို့ သဘာဝအာပတ်ကို ဒေသနာကြားခြင်းကြောင့် သင့်သောဒုက္ခဌာနကို ပြုပြီး၍ နဝသနဒုက္ခဌ, ပဋိသဝိသံဝါဒနဒုက္ခဌ, ဝသဏ္ဌာနဒုက္ခဌတို့ကို ပြတော်မူလို၍–နဝသေ။ပ။ကိစ္စတော။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃၂။ နဝသေ ဝသံ ဝိသံဝါဒေ၊ သုဒ္ဓစိတ္တော ပဋိဿဝံ။
ဝသံ ဝသိတ္တာ ဂမနေ၊ အနနုညာတကိစ္စတော။ ။

၃၂။ ယောဘိက္ခု၊သည်။ ဝသံ၊ဝါကို။ နဝသေ၊မဆိုအံ့။တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။ ။သုဒ္ဓစိတ္တော၊ စင်ကြယ်သောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ပဋိဿဝံ၊ဝန်ခံပြီးသည်ကို။ဝိသံဝါဒေစ၊ချွတ်ယွင်းစေခြင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။ ။ဝသံ၊ ဝါကို။ ဝသိတ္တာ၊ ဆိုပြီး၍။ အနနုညာတ-ကိစ္စတော၊ဘုရားသခင်သည် ခွင့်မပြုအပ်သောကိစ္စဖြင့်။ ဂမနေစ၊ အရပ်တပါး သို့သွားခြင်းကြောင့်လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ဝါသို့ မကပ်သောရဟန်းအား ဒုက္ခဌသင့်၏ ဟူသောစကားကို တစုံတခုသောအန္တရာယ်မရှိဘဲလျက် ပုရိမဝါသို့ဌင်း, ပစ္ဆိမဝါသို့ဌင်း မကပ်သောရဟန်းကိုရည်၍ ဆိုတော်မူသည်၊ တစုံတခုသောအန္တရာယ်ကြောင့် ပုရိမဝါသို့မကပ်သောရဟန်းသည် ပစ္ဆိမဝါသို့ ကပ်အပ်၏၊ ထို့ကြောင့် အဋ္ဌကထာ၌ ကေနစိ အန္တရာယေန ပုရိမိကံ အနုပဂတေန ပစ္ဆိမိကာ ဥပဂန္တဗ္ဗာ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။

အရှင်ဘုရား....အကျွန်ုပ်ကျောင်း၌ ဝါဆိုတော်မူပါ၊ ဤဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး အကျွန်ုပ်ဆွမ်းကို ခံတော်မူပါ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ဒါယကာတို့ဘိတ်သော စကားကိုဌင်း, ငါတို့နှစ်ယောက်တို့သည် ဤကျောင်း၌ဝါဆိုကြကုန်အံ့၊ ဤကျွန်းကိုအတူသင်ကြကုန်အံ့၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့် ရဟန်းချင်းချင်း ကတိကဝတ်ပြုသော စကားကိုဌင်း ဝန်ခံပြီးမှချွတ်ယွင်းစေခြင်းသည် ပဋိသဝိသံဝါဒနမည်၏။

သုဒ္ဓစိတ္တော ဟူသည်ကား–စင်စစ်ပင် ဒါယကာတို့ဘိတ်တိုင်း ကတိကဝတ်ပြုတိုင်းပင်ဝါဆိုခြင်း, ကျွန်းသင်ခြင်းအစရှိသော အမှုကိုပြုလိုသောစိတ်တည်း၊ ထိုသို့ဝါဆိုအံ့၊ ကျွန်းဂန်အတူသင်အံ့ဟု စင်ကြယ်သောစိတ်ဖြင့် ဝန်ခံခြင်းကို ထိုသို့ဝန်ခံ

တိုင်းမပြုနိုင်သော် ထိုဒါယကာ, ထိုရဟန်းအား မကြားမူ၍ ချတ်ယွင်းစေသော် ဒုက္ခဋ္ဌသင့်၏၊ရှေးဝန်ခံသော ကာလကပင် မုသားဆိုလိုသောစိတ်ရှိမူကား ပါစိတ်သင့်၏၊ သီတင်းသုံးဘော်ငါးယောက်တို့၏ ကိစ္စဖြင့်ရင်း၊ အမိ-အဘာတို့ကိစ္စ, ထိုအခါအဘာတို့ကို လုပ်ကျွေးသောသူ၏ ကိစ္စဖြင့်ရင်း၊ အလှူပေးပါမည်၊ တရားနာပါမည်၊ အရှင်ဘုရားတို့ကို ဘုံးမြင်ပါမည်၊ အလှူပေးခြင်းအစရှိသည်ကိုညွှန်၍ ဒါယကာတို့ ပင့်ခေါ်သောကိစ္စဖြင့်ရင်း၊ သတ္တာဟကရဏီယပြု၍ သွားသောရဟန်းသည် ဘုရားခွင့်ပြုတော်မူအပ်သော ကိစ္စဖြင့်သွားသည်မည်၏၊ ထိုမှ တပါးသော ကိစ္စဖြင့် သွားသောရဟန်းအားကား ဒုက္ခဋ္ဌသင့်၏၊ အကျယ်ကို သိလိုမူကား သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာကိုကြည့်လေ။]

[ဤသို့ ဝဿဲဇ္ဈေဒနဒုက္ခဋ္ဌကိုပြပြီး၍ ရက္ခရှဟနဒုက္ခဋ္ဌ, အပရိဿာဝနဂမန-ဒုက္ခဋ္ဌ, အဒ္ဓါနဒုက္ခဋ္ဌတို့ ကို ပြတော်မူလို၍–ဝိနာ။ပ။နဒေ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃၃။ ဝိနာ ပဒံ တရသုဒ္ဓံ၊ ပေါရိသမ္မာဘိရှဟဏော။
အပရိဿာဝနောဒ္ဓါနံ၊ဝဏ္ဏ တံ ယာစိတော နဒေ။ ။

၃၃။ အာပဒံ၊ သားရဲကို။ ဝိနာ၊ ၍။ ပေါရိသမ္မာ၊ တသူမှ။ [တသူထက်လည်းဟု။]ဥဒ္ဓံ၊အထက်သို့။[တနည်းကား။] ဥဒ္ဓံ၊အလွန်။တရသ၊ သစ်ပင်ကို။ အဘိရှဟဏော၊တက်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။ သိယာ၊၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။အပရိဿာဝနော၊ရေစစ်မဆောင်မူ၍။ အဒ္ဓါနံ၊ ယူဇနာခွဲသောအရပ်သို့။ဝဏ္ဏ၊သွားအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊အား။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။ ။တံ၊ ထိုရေစစ်ကို။ ယာစိတော၊ တောင်းအပ်သောရဟန်းသည်။ နဒေ၊ မပေးအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊အားလည်း။ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[ဝိနာပဒံကို ဝိနာ အာပဒံဟုပုဒ်ဖြတ်၊ ဝိနာပဒံဟုဆိုအပ်သောကြောင့် သားရဲဘေးရန်ရှိမူကား အလိုရှိတိုင်းတက်အပ်၏၊ အဒ္ဓါန၏အရကို နည်းစွာသော အပိုင်းအခြားဖြင့် ယူဇနာခွဲသော ခရီးကိုယူအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဌီကာဌ် အဒ္ဓါ-နန္တိ ပနေတ္ထ ဟာဋ္ဌမန္တေန အမုယောဇနံ အမိပ္ပေတံ-ဟုဆိုတော်မူသတည်း။

တံ ယာစိတော နဒေ-ဟူသောစတုတ္ထပါဒ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား-ရေစစ်မမှကရိဏ်ကိုမှေ့လျော့၍သွားသော ရဟန်းသည်သောက်လို၍ တယောက်သောရဟန်းအား တောင်းလေသော် ရေစစ်ရှိပါလျက် ထိုရဟန်း၏ပျက်စီးခြင်းကို အလိုရှိသည်ဖြစ်၍မပေးအံ့၊ မပေးသောရဟန်းအားလည်း ဒုက္ကဋ်သင့်၏ ।ဟူလိုသော်။]

[ဤသို့ အဒ္ဓါနဒုက္ခဋ္ဌကိုပြပြီး၍ အတ္တဃာတနဒုက္ခဋ္ဌ, ဇုတ္ထိရူပါဒိကရဏာ ဒုက္ခဋ္ဌတို့ကိုပြတော်မူလို၍–အတ္တနော။ ပ။ ကရေ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃၄။ အတ္တနော ယာတနေ ဇုတ္ထိ၊ ရူပါဒိ ကာရယေယျ ဝါ။
ဟိတ္ဝာ မာဃာဒိကံ စိတ္တံ၊ ဇာတကာဒိ သယံကရေ။ ။

၃၄။ အတ္တနော၊ မိမိကိုယ်ကို။ ယာတနေ၊ သတ်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။ ။ယောဘိက္ခု၊သည်။ ဇုတ္တိရူပါဒိ၊ မိန်းမရုပ်အစရှိသည်ကို။ ကရေယျ၀ါ၊ မိမိမူလည်းပြုအံ့။ ကာရယေယျ၀ါ၊ သူတပါးကိုမူလည်းပြုစေအံ့။ စိတ္တံ၊ ဆန်းကြယ်စွာသော။ မာလာဒိကံ၊ ခြူးပန်းအစရှိသည်ကို။ ဟိတ္ဝာ၊ ပယ်၍။ ဇာတကာဒိ၊ အသဒိသဇာတ်ရုပ်အစရှိသည်ကို။ သယံ၊ မိမိသည်။ကရေ၊အံ့။ တဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဒုက္ခံ၊ သည်။သိယာ၊၏။

[အာဟာရကိုဖြတ်ခြင်း အစရှိသည်ကိုပြု၍ မိမိကိုယ်ကို သေအောင်ပြုခြင်းသည် မိမိကိုယ်ကို မိမိသတ်သည်မည်၏၊ဇုတ္တိရူပါဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ယောက်ျားရုပ်,တိရစ္ဆာန်ရုပ်တို့ကိုယူလေ၊ကာရယေယျ၀ါ၌ ၀ါသဒ္ဒါသည် ကြိယာသမုစ္စယအနက်ရှိခြင်းကြောင့် ကရေယျ-ဟူသော သုဒ္ဓကြိယာကို ၀ါသဒ္ဒါဖြင့် ဆည်းသတည်း၊ မိန်းမရုပ်, ယောက်ျားရုပ်ကိုသာ မပြုအပ်သည်မဟုတ်၊ အယုတ်သဖြင့် တိရုပ်ကိုသော်လည်း မိမိလည်းမပြုအပ်၊ ပြုလော့ဟူ၍လည်းမဆိုအပ်၊ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌-

နကေ၀လံ ဇုတ္တိပုရိသရူပမေ၀ တိရစ္ဆာနဂတရူပမ္ပိ၊အန္တမသော ဂဏ္ဍုပ္ပါဒရူပမ္ပိ ဘိက္ခုနော သယံ ကာတုံ၀ါ ကရောဟိတိ ဝတ္တုံ၀ါ နဝဋ္ဋတိ၊ဥပါသကဒ္ဒါရပါလံ ကရောဟိတိ၀ိ ဝတ္တုံ နလဘတိ၊ ဟုဆိုတော်မူသတည်း။

မာလာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ခြူးနွယ်, ခွေးသွား,စေတီရုပ်အစရှိသည်တို့ကိုယူလေ၊ ဇာတကာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် အသဒိသဒါနအရုပ်, ခပ်သိမ်းသောသူအပေါင်းတို့ သံ၀ေ၀ရစေခြင်းငါပြုအပ်သော ငရဲသူရုပ်အစရှိသည်တို့ကို ယူလေ၊ သယံကရေ ဒုက္ခံ-ဟုဆိုသောကြောင့် ဇာတ်ရုပ်အစရှိသည်ကိုကား သူတပါးကိုသာပြုစေအပ်၏၊ မိမိမပြုအပ်၊ ခြူးပန်း,ခြူးနွယ် အစရှိသည်တို့ကိုကားမိမိပင်ပြုအပ်၏၊ ထို့ကြောင့်သမန္တပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌-

ဇာတကပ္ပကရဏာ အသဒိသဒါနာဒီနိ ပန ပသာဒနီယာနိ နိဗ္ဗိဒါ ပဋိသံယုတ္တာ နိ၀ါ ဝတ္ထူနိ ပရေဟိ ကာရာပေတုံ လဗ္ဘတိ၊ မာလာကမ္မာဒီနိ သယံပိ ကာတုံ လဗ္ဘတိ၊ ဟုဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ ဇုတ္တိရူပါဒိ ကရဏဒုက္ခင်္ဂကိုပြုတော်မူပြီး၍ ဘုဇ္ဈန်ညဉ်ပန်ဒုက္ခင်္ဂ, သြကာသာဒါန ဒုက္ခင်္ဂတို့ကို ပြုတော်မူလိုလျှင်-ဘုဇ္ဈန်ပ။ဒုက္ခံ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃၅။ ဘုဇ္ဈန်တိ မုဒ္ဒပေန္တိသ၊ သာလာဒိသု နိသီဒတော။
ဝုဗ္ဘာနံ ပန သြကာသံ၊ အဒတ္ဝာ ၀ါ၀ိ ဒုက္ခံ။ ။

၃၅။ သာလာဒိသု၊ ဆွမ်းစားစရပ်အစရှိသည်တို့၌။ ဘုဇ္ဈန်၊ ဆွမ်းစားသောရဟန်းကို။ ဥဒ္ဒပေန္တိသ၀ါ၊ ထစေသောရဟန်းအားလင်း။ ဝုဗ္ဘာနံ၊

သီတင်းကြီးတို့အား။ ဩကာသံ၊ နေရာအရပ်ကို။ အဒတ္တာ၊ မပေးမူ၍။ သာ
လာဒိသု၊ တို့၌။ နိသီဒတောဝါပိ၊ နေသောရဟန်းအားလင်း။ ဒုက္ကဋံ၊သည်။
သိယာ၊ ၏။

[ဤသို့ ဩကာသာဒါနဒုက္ကဋ်ကိုပြုပြီး၍ ယာနာဘိရူဟနဒုက္ကဋ်,၁၀ါကရဏ
ဒုက္ကဋ်,ပရိသောပလောဘနဒုက္ကဋ်တို့ကို၊ပြုတော်မူလို၍-ယာနာဒိ။ ပ။နေ။ ။ဟူ
သော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃၆။ ယာနာဒိမဘိရူဟေယျ၊ ကလ္လကော ရတနတ္တယံ။
အာရဇ္ဇ ဝေဒ ဒေါဝါ၊ ပရိသာယ ပလောဘနေ။ ။

၃၆။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ကလ္လကော၊ မနာ, မဖျားမူ၍။ ယာနာဒိ ံ၊
ယာဉ်အစရှိသည်ကို။ အဘိရူဟေယျ၊ စီးအံ့။ ရတနတ္တယံ၊ ရတနာသုံးပါး
အပေါင်းကို။အာရဇ္ဇ၊ အကြောင်းပြု၍။ဒေါ-ဒေါယ၊ ရယ်မြူးလိုသဖြင့်။ ဝေဒ၊
ဆိုအံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။သိယာ၊၏။ ။အညပရိသာယ၊
သူတပါးတို့၏ပရိသတ်ကို။ ဥပလောဘနေ၊ဖြားယောင်းခြင်းကြောင့်။ဒုက္ကဋံ၊
သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ယာနာဒိ ံ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် သံလျင်းစီးခြင်း, ထမ်းစင်စီးခြင်း တို့ကိုယူလေ၊
ကလ္လကောဟူ၍ ဆိုသောကြောင့် ဖျား,နာမူကား ယာဉ်ကိုစီးအပ်၏ ဟူသော
အနက်သည်ပြီး၏၊ နာသောရဟန်းဟူသည်လည်း ယာဉ်နှင့်ကင်း၍ မသွားနိုင်
အောင် နာသောရဟန်းကိုသာ လိုအပ်၏၊ နာကာမတ္တကိုမလိုအပ်၊ ထို့ကြောင့်
ဋီကာ၌-

ယော ပန နာ သက္ကောတိ ဝိနာ ယာနေန ဂန္တုံ၊ဝေရူပေါ သော အကလ္ल-
ကော နာမ-ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။

နာသောရဟန်းအား ယာဉ်ကိုစီးခြင်းငါအပ်၏ ဟူသည်လည်း- အနုဇာနာမိ
ဘိက္ခဝေ ပုရိသယုတ္တံ ဟတ္ထဝဋ္ဋကံ-ဟူ၍ ဘုရားဟောတော်မူသောကြောင့် အဖို
ကသောယာဉ်သာအပ်သည်၊ အမကသောယာဉ်ကား မအပ်ဟု မှတ်အပ်၏၊
ဘုရားဆင်းတုကို ရည်၍ကျောက်ရုပ် တကား, သစ်သားရုပ် တကား၊ ဤသို့
အစရှိသည်ဖြင့် ရယ်မြူးလို၍ ဆိုခြင်းသည် ဘုရားကိုရည်၍ ကဲ့ရဲ့စကား ဆိုသည်
မည်၏၊ တရားစကားကိုပြောသော် နွားတရားစကားလော၊ ခွေးတရားစကား
လောဟု ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်ဆိုခြင်းသည် တရားတော်ကိုရည်၍ ကဲ့ရဲ့စကားဆို
သည်မည်၏၊ သံဃာတော်ကိုရည်၍ ပြောဟောသော် နွားအပေါင်းလော၊ သမင်
အပေါင်းလော၊ ဤသို့ အစရှိသည်ဖြင့်ဆိုခြင်းသည် သံဃာတော်ကိုရည်၍ ကဲ့ရဲ့
စကားဆိုသည်မည်၏၊ ဤသို့ရတနာသုံးပါးကိုရည်၍ ရယ်မြူးလိုသဖြင့် ဆိုသော
ရဟန်းအား ဒုက္ကဋ်သင့်၏။

သင်တို့အား ငါသပိတ်ပေးမည်၊ သက်နှိုးပေးမည်၊ ငါ့အထံ၌နေလျှက်တော့ဟု မိမိအလုပ်အကျွေးဖြစ်စေခြင်းငါ မဖြားယောင်းအပ်၊ သင်သည်ဒုဿီလကို မှီ၍နေ သဖြင့် မစင်ဖြင့် သင့်ကိုယ်ကိုလိမ်းကျံသကဲ့သို့သာဖြစ်၏ဟုအပြစ်ကိုဆိုခြင်းငါ၏ကား အပ်၏၊ ထိုသို့ဆိုသောစကားကိုကြား၍ မိမိအလိုလိုပင်ကြောက်ထိတ်လန့်၍ အရှင် ဘုရားတို့ကိုမှီ၍ နေပါရစေဟုတောင်းပန်မူကား နေစေအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် သမန္တ ပါသာဒိက အဋ္ဌကထာ၌–

အာဒိနဝံ ပန ဝတ္တုံ ဝဋ္ဋတိ၊ တယာ နှာယိတုံ အာဂတေန ဂုဏမဂ္ဂနံဝိ-ယာဂတံ ဒုဿီလံ နိဿာယ ဝိဟရန္တေနာတိ။ သစေ သောသယမေဝ ဇာနိတ္ဝာ ဥပဇ္ဈာယံ ဝါ နိဿယံ ဝါ ယာစတိ၊ ဒါတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟုဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ ပရိသောပလောဘန ဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ကာယာဒိဝိဝရဏဒုက္ကဋ်,ပလိ-တဂ္ဂဟဏဒုက္ကဋ်, လောကာယတုဂ္ဂဟဏဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ကာယာဒိ ။ပ။ဝါ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃၇။ ကာယာဒိ ဝိဝရိတ္ဝာန၊ ဘိက္ခုနိန္ဒ ဒဿယေ။
ဝါစေ လောကာယတံ ပလိတံ၊ ဂဏ္ဍေယျ ဂဏ္ဍာပေယျ ဝါ။ ။

၃၇။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ကာယာဒိ၊ ကိုယ်အစရှိသည်ကို။ ဝိဝရိတ္ဝာန၊ ဘွင့်၍။ဘိက္ခုနိန္ဒ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား လည်း။ ဒဿယေ၊ပြအံ့။ လောကာ-ယတံ ဝါ၊တိတ္ထိတို့၏ကျမ်းကိုမူလည်း။ဝါစေ၊သင်အံ့။ပလိတံ ဝါ၊ဆံဖြူကိုမူလည်း။ ဂဏ္ဍေယျ ဝါ၊ မိမိမူလည်းယူအံ့။ [မိမိမူလည်းနုတ်အံ့လည်းဟူ။] ဂဏ္ဍာပေ-ယျ ဝါ၊ သူတပါးကိုမူလည်းယူစေအံ့။ [သူတပါးကိုမူလည်း နုတ်စေအံ့လည်း ဟူ။] တဿဘိက္ခုနော၊အား။ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[ကာယာဒိ ဒ္ဝ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ပေါင်,လက်,ခြေ,ဦးခေါင်း အစရှိသော အင်္ဂါ ကိုယူလေ၊ ဘိက္ခုနိန္ဒ၌ စသဒ္ဒါဖြင့် လူမိန်းမ, လူယောကျ်ား အစရှိသည်တို့ကို ဆည်းသတည်း၊ အချို့သောစာ၌ စသဒ္ဒါမရှိ၊ ဘိက္ခုနိန် ဒဿယေ ဝါ-တွင်၍ သာ တပါဒဖြတ်၍-ခစလောကာယတံ ပလိတံ-ဟု တပါဒဖြတ်၍ရှိသည်၊ ထိုသို့ ရှိခြင်းသည် တပုဒ်တည်း၌ တလုံးကိုရှေပါဒသို့၊ တလုံးကိုနောက်ပါဒသို့ သွင်း၍ ဂါထာကို မဘွဲ့သင့်သောကြောင့်မသင့်၊ ပုဗ္ဗာပရနောဘဝ ကဏ္ဍ၊ ပဒမဗ္ဗေါဓိကထ္ထစိ-ဟူ၍ သုဗောဓာလင်္ကာရ၌ ဆိုသောကြောင့် ရှေနောက်များသော အကျဉ်ရှိမူ ကား-ပုဒ်၏အလယ်၌လည်း ပုဒ်ဖြတ်သင့်၏။]

[ဤသို့ ပလိတဂ္ဂဟဏဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ပေဠာဘုဇ္ဇနဒုက္ကဋ်,ဒ္ဝါရဝိဝရဏဒုက္ကဋ်, ပတ္တဒ္ဝပနဒုက္ကဋ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ယတ္ထကတ္ထစိ။ပ။ကေ။ ။ဟူသော ဂါထာ နှစ်ခုအပေါင်းကို မိန့်သတည်း။]

၃၈။ ယတ္ထ ကတ္ထစိ ပေဠာယံ၊ ဘုဇ္ဇတော ပတ္တဟတ္ထကော။
ဝါတပါန ကဝါဋံ ဝါ၊ ပဏာမေ သောဒကမ္ပိ ၀။ ။

၃၉။ ဥဏ္ဍေယျ ပဋိသာမေယျ၊ အတိဥဏ္ဍေယျ ဝေါဒကံ။
ဌပေယျ ဘူမိယံ ပတ္တံ၊ အကေ် ဝါ မဗ္ဗပိဌကေ။ ။

၃၀-၃၉။ ယတ္ထကတ္ထစိ၊ အမှတ်မဲ့သော။ ပေဠာယံ၊ပ၊ခြုပ်၌။ ဘုဇ္ဇတော၊ ဆွမ်းစားသောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊၏။ ။ယောပနဘိက္ခု၊ သည်။ ပတ္တဟတ္ထဒေကာ၊ သပိတ်လက်၌ရှိလျက်။ ဝါတပါနကဝါ၊ဝုံဝါ၊ လေသာတံခါးရွက်ကိုမူလည်း၊ပဏာမေ၊တွန်းအုံ့။[ဘွင့်အုံ့လည်းဟူ။] သောဒကမ္ပိစ၊ ရေရှိသောသပိတ်ကိုမူလည်း။ ဥဏ္ဍေယျဝါ၊ နေပူ၌မူလည်းလွန်းအုံ့။ ပဋိသာ-မေယျဝါ၊ သိုမှီးမူလည်းသိုမှီးအုံ့။ဝေါဒကမ္ပိစ၊ ရေမရှိသောသပိတ်ကိုမူလည်း။ အတိဥဏ္ဍေယျဝါ၊ အလွန်ကြာမြင့်စွာ နေပူ၌ထားအုံ့။ ပတ္တံဝါ၊ ဆွမ်းခံသော သပိတ်ကိုမူလည်း။ ဘူမိယံဝါ၊ မြေ၌ဌင်း။ အကေ်ဝါ၊ ရင်ခွင်၌ဌင်း။ မဗ္ဗပိဌ-ကေဝါ၊ ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်၌ဌင်း။ ဌပေယျ၊ထားအုံ့။ တဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ဒုက္ကဋံ၊သည်။သိယာ၊၏။

[ပတ္တဟတ္ထကော-ဟူသော စကားကို နိဒဿန နည်းအားဖြင့် ဆိုသတည်း၊ လက်၌သပိတ်ရှိသော်သာ တံခါးရွက်ကိုမဘွင့်အပ်သည်မဟုတ်၊အမှတ်မဲ့ တပါးပါးသော ကိုယ်အစိတ်၌လည်း သပိတ်ရှိသည်ရှိသော် တံခါးရွက်ကိုမဘွင့်အပ်၊ ပခုံး၌ သပိတ်ကိုလွယ်၍မူကား အလိုရှိတိုင်းဘွင့်ခြင်းငှါအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် သမန္တ ပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌–

ယတ္ထကတ္ထစိ သရီရာဝယဝေ ပတ္တသို့ သဘိ ကဝါ၌ အပါပုရိတုံ နလဘတိ။ အံသကူဋေ ပန ပတ္တံလဂ္ဂေတွာ ယထာသုခံ အပါပုရိတုံ လဘတိ၊ ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။

သောဒကမ္ပိစ ဥဏ္ဍေယျ ပဋိသာမေယျ-ဟူ၍ ဆိုသောကြောင့် ရေကိုမသွန်မူ၍ ရေနှင့်တကွသပိတ်ကို နေပူ၌လည်းမလှန်းအပ်၊ သိုမှီး၍လည်းမထားအပ်၊ ရေကိုသွန်၍မူကား နေပူ၌အတန်ငယ်ထားအပ်၏၊ အတိဥဏ္ဍေယျ ဝေါဒကံ-ဟုဆိုသောကြောင့် ရေမရှိသောသပိတ်ကိုလည်း အလွန်ကြာမြင့်စွာနေပူ၌ မထားအပ်၊ ခြောက်ရုံအတန်ငယ်သာ ထားအပ်၏၊ မြေ၌သပိတ်ကို မထားအပ်ဟူသည်လည်း ကြမ်းတမ်းသော မြေ၌သာမထား အပ်၊ အကြင်မြေ၌ထားသည်ရှိသော် သပိတ်၏ အဆင်းသည် မပျက်၊ ထိုသို့သဘောရှိသောမြေ၌ဌင်း, သက်သက်သော သဲ၌ဌင်း ထားခြင်းငှါအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာ၌–

ဘူမိယန္တိ ဒရာယ ဘူမိယာ။ ယတ္ထပန ဌပိတသ ပတ္တသ ဝဏ္ဏော နဒဿတိ၊ဧဝရူပါယ မတ္တိကာယဝါ ဝါလုကာယဝါ နိက္ကုဋ္ဌိတွာ ဌပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟု ဆိုသတည်း။

ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်ခ် မထားအပ် ဟူသည်လည်း အိပ်ရာဖြစ်သော ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်ခ်သာ မထားအပ်၊ တပါးသောဘဏ္ဍာနှင့် ဘွဲ့ရ်မှုကား ညောင်စောင်း,အင်းပျဉ်ခ်လည်း ထားအပ်၏၊ ညောင်စောင်း, အင်းပျဉ်ကိုပင် စင်ကဲ့သို့ပြု၍သပိတ်ကိုထားအပ်၏၊ထို့ကြောင့်သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌-

အညေန ဘဏ္ဍေကန သဒ္ဓိ ပန္ဓိတ္တာ ဌပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ သစေ ပန မဏ္ဍေ ပါ ပိဋ္ဌေ ပါ ဥက္ခိပိတ္တာ စိဝရံသာဒိသု အဋ္ဌကဆန္ဒေန ဌပိတံဟောတိ၊ တတ္ထ ဌပေတုံ ဝဋ္ဋတိ၊ ဟု ဆိုတော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ပတ္တဋ္ဌပနဒုက္ခင်္ဂကိုပြပြီး၍ တပါးသော ပဘိုဋ္ဌပနဒုက္ခင်္ဂ,ဟတ္ထခေါဝနဒုက္ခင်္ဂတို့ကို ပြတော်မူလို၍-မိဆုန္နေ။ပ။ ခေါဝနေ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၄၀။ မိဆုန္နေ ပရိဘဏ္ဍေ၊ ပါဒေ ဆတ္တေ ဌပေတိ ဝါ။
စလကာဒိ ဌပေ ပတ္တံ၊ ပတ္တေ ဝါ ဟတ္ထခေါဝနေ။ ။

၄၀။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ မိဆုန္နေဝါ၊ အတွင်းအကျည်စွန်းခ်ခင်း။ ပရိဘဏ္ဍေဝါ၊ အပအကျည်စွန်းခ်ခင်း။ ပါဒေဝါ၊ ခြေခ်ခင်း။ ဆတ္တေဝါ၊ ထီးခ်ခင်း။ ပတ္တံ၊ သပိတ်ကို။ ဌပေတိ၊ထားအံ့။စလကာဒိ ဝါ၊ စားဖတ် အရိုး ဒေ။ စရှိသည်ကိုလည်း။ ဌပေတိ၊ ထားအံ့။ တဿဘိက္ခု၊နော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ပတ္တေ၊ ခ်။ ဟတ္ထခေါဝနေဝါ၊ လက်ကိုဆေးခြင်း ကြောင့်လည်း။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[နံရံအကျည်စွန်းခ်မထားအပ်ဟူသည်ကား-သပိတ်ကျသည်ရှိသော် ကွဲခဲ့လေရာသော နံရံအကျည်စွန်းခ်သာ မထားအပ်၊သပိတ်သည်ရှုန်လှန်၍ ထိုနံရံခ်ပင်လျှင် အကယ်၍တင်အံ့၊ ထိုသို့သောနံရံအစွန်းခ်ကား ထားခြင်းငါအပ်၏၊ ထို့ကြောင့် သမန္တပါသာဒိကအဋ္ဌကထာ၌—

သစေ ပန ပရိဝဏ္ဏေတွာ တဏ္ဍေ ပတိဋ္ဌာတိ၊ ဝေရုပါယ ဝိတ္ထိဏ္ဏာယ မိမိုယံ ဌပေတုံ ဝဋ္ဋတိ-ဟု ဆိုသတည်း။ ။စလကာဒိ ခ် အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် လုပ်ဆေးရေတို့ကိုယူလေ။]

[ဤသို့ဟတ္ထခေါဝနဒုက္ခင်္ဂကိုပြပြီး၍ ပတ္တနိဟရဏဒုက္ခင်္ဂ, အကပ္ပိယပတ္တပရိဘောဂဒုက္ခင်္ဂတို့ကို ပြတော်မူလို၍-ပတ္တေန။ပ။ဒုက္ကဋံ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၄၁။ ပတ္တေန နိဟရန္တသ၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌမုဒကမ္ပိ စ။
အကပ္ပိယမ္ပိ ပတ္တံ ဝါ၊ ပရိဘုဉ္ဇေယျ ဒုက္ကဋံ။ ။

၄၁။ ဥစ္ဆိဋ္ဌမုဒကမ္ပိစ၊ လုပ်ဆေးရေ,လက်ဆေးရေကိုလည်း။ ပတ္တေန၊ သပိတ်ဖြင့်။ နိဟရန္တသ၊ ထုတ်သောရဟန်းအား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊

၏။ ။ယောဘိက္ခု၊ သည်။ အကပ္ပိယံ၊ မအပ်သော။ ပတ္တံ၀ါ၊ သပိတ်ကိုမူ လည်း။ ပရိဘုဥ္ဇေယျ၊ သုံးဆောင်အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။

[လက်ဆေးရေ,လုပ်ဆေးရေအစရှိသော ရေတို့ကို သပိတ်၌ထည့်၍ ပြင်ပသို့ မထုတ်အပ်သည်ကိုရည်၍ ပတ္တေန နိဟရန္တဿ၊ ဥစ္ဆိဋ္ဌမုဒကပ္ပိစ-ဟူသောနှစ်ပါဒ ကိုဆိုတော်မူ သတည်း။ ။မအပ်သော သပိတ်ဟူသည်ကား-သစ် ဃားသပိတ်, နီးသပိတ်,ရွှေငွေ အစရှိသော ရတနာခုနစ်ပါးတို့ဖြင့် ပြုအပ်သောသပိတ်,ကြေးနီ-ကြေးဖြူဖြင့်ပြုအပ်သော သပိဘ်,နိမိတ်ညြဘာသပ္ပြ၍ရသောသပိတ်တို့တည်း။]

[ဤသို့ပတ္တပရိဘောဂဒုက္ကဋ်ကိုပြပြီး၍ ခိပိတဇ်ဝါတိ၀ဒနဒုက္ကဋ်, သေခိယ အနာဒရဒုက္ကဋ်တို့ကိုပြတော်မူလို၍-၀ဒေ။ပ။သိယာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့် သတည်း။]

၄၂။ ၀ဒေ ဇိ၀ါတိ ခိပိတေ၊ နှ သိက္ခတိ အနာဒရော။
ပရိမဏ္ဍလကာဒိမှိ၊သေခိယေ ဒုက္ကဋံ သိယာ။ ။

၄၂။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ခိပိတေ၊ ချေသည်ရှိသော်။ ဇိ၀ါတိ၊ အသက် ရှည်စေသတည်းဟု။ ၀ဒေ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ယောစဘိက္ခု၊သည်လည်း။ ပရိမဏ္ဍလကာဒိမှိ၊အ၀နှီးညီစွာ ၀တ်ခြင်းအစရှိသော။ သေခိယေ၊ သေခိယ၀တ်၌။ အနာဒရော၊ ရှိသေခြင်း မရှိသည်ဖြစ်၍။ နသိက္ခတိ၊ မသင်အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ဒုက္ကဋံ၊သည်။ သိယာ၊ ၏။

[ပရိမဏ္ဍလကာဒိမှိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ကောင်းစွာ ဖုံးလွှမ်း၍ ရှာတွင်းသို့ ၀င်ခြင်း,နည်းသောအသံရှိသည်ဖြစ်၍ ရှာတွင်းသို့ ၀င်ခြင်း အစရှိသော သေခိယ ၀တ်ကိုယူလေ။ ။ချေသည်ရှိသော် အသက်ရှည်စေသတည်းဟု ဆိုသောစကား သည် ရဟန်းတို့အား မလျှောက်ပတ်သောစကား ဖြစ်သောကြောင့် အာဏာ ထားခြင်းငှါ ထိုက်သော မြတ်စွာဘုရားသည်-နှ ဘိက္ခဝေ ခိပိတေ ဇိ၀ါတိ ၀တ္တဗ္ဗံ၊ ယော ၀ဒေယျ၊ အာပတ္တိဒုက္ကဋသ-ဟု ဒုက္ကဋ် အာပတ်ကို ပညတ် တော်မူသတည်း။]

[ဤသို့ သေခိယ၀တ္တအနာဒရ ဒုက္ကဋ်ကို ပြပြီး၍ ဘဏ္ဍပဋိသာမန ပါစိတ်, ဒုဗ္ဘာသိတအာပတ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-ယော၊ပ။ယောတိ။ ။ဟူသော ဥပဇာ တိ အမည်ရှိသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၄၃။ ယော ဘဏ္ဍဂါရေ ပယုတော၀ ဘဏ္ဍကံ၊
မာတုန ပါ့စိတ္တိယ မသ ဂေါ၀ယေ။
၀ါယ ဟိနေန ဝိ ဇာတိအာဒိနာ၊
၀ဒေယျ ဒုဗ္ဘာသိတမုတ္တမမ္ပိ ယောတိ။ ။

၄၃။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဘဏ္ဍာဂါရေ၊ ဘဏ္ဍာတိုက်၌။ ပယုတောဝ၊ ယှဉ်သည်သာလျှင်။ဟုတ္တာ၊၍။မာတုနှံ၊အမိတို့၏။ဘဏ္ဍကံ၊ဥစ္စာကို။ဂေါပယေ၊ သိမ်းအုံ။ အဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ပါစိတ္တိယံ၊ သည်။ သိယာ၊ ၏။ ။ယော ဘိက္ခု၊ သည်။ ဒဝါယ၊ ရယ်မြူးလိုသဖြင့်။ ဥဇ္ဇမံ၊ မြေတ်သောသူကို။ ဟိနေန၊ ယုတ်သော။ ဇာတိအာဒိနာပိ၊ ဇာတ်အစရှိသည်ဖြင့်လည်း။ ဝဒေယျ၊ အုံ။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုဗ္ဘာသိတံ၊ ဒုဗ္ဘာသိအာပတ်သည်။ သိယာ၊၏။

[ဤဂါထာကား–ဇုန္ဒဝံသာ,ဝံသဋ္ဌ၊ ဤနှစ်ပါးရောသော ဂါထာ ဖြစ်သော ကြောင့် ဥပဇာတိ ဂါထာမည်၏ တဆယ့်နှစ်လုံး တပုဒ်မှန်အောင် ပုဒ်ထားလေ၊ ဘဏ္ဍာဂါရေဟု ရွက်အပ်လျက်ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ဘဏ္ဍာ၏အစိတ် အာ-ကို အ-ရဿပြု၍ ဘဏ္ဍာဂါရေဟု ရွက်အပ်၏။

မာတုနှံ-ဟုရွက်အပ်လျက် ဆန္ဒာနုရက္ခနအားဖြင့် ၎င်းနံ၌ရှိသော နိဂ္ဂဟိတ် ကိုချေ၍ မာတုန-ဟု၍သာ ရွက်အပ်သတည်း။ စာကိုယ်အချို့၌ ဘဏ္ဍာဂါရေ-ဟု၍အာဒိဃနှင့် မာတုနံ-ဟု၍လည်း နိဂ္ဂဟိတ်နှင့်ပါ၍ရှိ၏မသင့်၊ ဘဏ္ဍာဂါရေဟု ၍ဝင်း,မာတုနဟု၍ဝင်း အာ-ကို အ-ရဿပြု၍ နိဂ္ဂဟိတ်ကိုချေ၍သာ သင့်သ တည်း၊ အချို့သောစာတို့၌ မာတာပိတုပါစိတ္တိယမဿ-ဟုပါ၍ရှိ၏၊ ထိုသို့ရှိခြင်း သည်လည်းမသင့်၊ မာတုနပါစိတ္တိယမဿ-ဟုရှိသောပါ၌သာ သင့်သတည်း။]

[အဘယ့်ကြောင့် ဘဏ္ဍပဋိသာမနပါစိတ်ကို ပါစိတ္တိယနိဒ္ဒေသ၌ မဆိုမူ၍ ဒုက္ကဋ်ကို ဆိုရာဖြစ်သော၌အရာ၌ ဆိုလေသနည်းဟူမူကား ပါဠိတော်၌ ဘုရား ဟောတော်မူသော ကိုးဆယ့်နှစ်ပါးသောပါစိတ်မှ အသီးဖြစ်သော ဘုရားအလို တော်ကို သိသောသင်္ဃာယနာတင်ဆရာတို့ ထားတော်မူအပ်သော ပါစိတ်ဖြစ် သောကြောင့် ဒုက္ကဋ်ကိုဆိုရာ၌ ဆိုလေသတည်း၊ဇာတိအာဒိနာ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် အမည်,အနွယ်, အမှု, အတတ်, အနာ, အသွင်, ကိလေသာ, အာပတ်၊ ဤသို့ အကြောသဝတ္ထုတို့ကိုယူလေ။]

ပကိဏ္ဏကနိဒ္ဒေသပြီး၏။

၆–ဝ ဣာဒိကဏ္ဍနိဒ္ဒေသ

[ဤသို့ ပကိဏ္ဏကဝိနိစ္ဆယကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဝတ္ထုဝိနိစ္ဆယကို ပြတော်မူ လို၍-ဥပဇ္ဈာ။ပ။နာ။ ။ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၁။ ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္ထုဉ္စ၊ဂမိကာဂန္ဓုကမ္မိ စ။
သေနာသနာဒိဝတ္ထုဉ္စ၊ ကာတဗ္ဗံ ပိယသီလိနာ။ ။

၁။ ဥပဇ္ဈာစေရဝတ္ထုဉ္စ၊ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတို့အား ပြုရာသောဝတ်ကိုရင်း။ ဂမိကာဂန္ဓုကမ္မိစ၊ ခရီးသွားသောရဟန်းတို့သည် ပြုရာသောဝတ်,ညှို့သည်

ရဟန်းတို့သည် ပြုရာသော၀တ်ကိုဝင်း။သေနာသနာဒိ၀တ္ထုဌ၊ ကျောင်းအစရှိသည်တို့၌ ပြုရာသော၀တ်ကိုဝင်း။ပိယသီလိနာ၊သီလကိုချစ်သောရဟန်းသည်။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။

[သေနာသနာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဘတ္တဂ္ဂ၀တ်,ဇန္တာဃရ၀တ်,၀စ္စကုဋိ၀တ်, အန္တေ၀ါသိက၀တ်,သဒ္ဓိဝိဟာရိက၀တ်တို့ကိုယူလေ၊ အကျယ်ကို သိလိုမူကား ၀တ္ထုက္ခန္ဓကကို ကြည့်လေ။]

[ဤသို့၀တ္ထုဝိနိစ္ဆယကိုပြပြီး၍ ပဋိဂ္ဂဟဏဝိနိစ္ဆယကို ပြတော်မူလို၍-ဟတ္ထ။ပ၊ ဟော။ ။ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၂။ ဟတ္ထပါသေ ဌိတော ကိဉ္စိ၊ ဂဟိတဗ္ဗံ ဒဒေ တိ၀ာ။
ဂဟေတုကာမော ဂဏှေယျ၊ ဒ္ဒိ၀ာယံ သမ္ဘဝိဋ္ဌဟော။ ။

၂။ ဟတ္ထပါသေ၊ နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်အတွင်း၌။ ဌိတော၊ တည်သောသူသည်။ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသော။ ဂဟိတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်သော၀တ္ထု၊ကို။ တိ၀ာ၊ သုံးပါးအပြားဖြင့်။ ဒဒေ၊ ပေးအံ့။ ဂဟေတုကာမော၊ ယူလိုသောသူသည်။ ဒ္ဒိ၀ာ၊ နှစ်ပါးအပြားဖြင့်။ ဂဏှေယျ၊ ယူအံ့။ အယံ၊ဤသို့နှစ်ပါး အပြားဖြင့်ယူခြင်းသည်။ သမ္ဘဝိဋ္ဌဟော၊ အကပ်ခံခြင်းမည်၏။

[သုံးပါးအပြားဖြင့် ပေးခြင်းဟူသည်ကား-ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့်ပေးခြင်း, ကိုယ်နှင့်စပ်သောယောက်မ-ဟင်းချိုအစရှိသည်ဖြင့်ပေးခြင်း,၀ါးနံရံ-သစ်နံရံ အစရှိသည်တို့ကို ကျော်၍ပစ်လိုက်သဖြင့်ပေးခြင်း၊ ဤသုံးပါးတည်း၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသော ခံခြင်းဟူသည်ကား-ကိုယ်အင်္ဂါဖြင့်ခံခြင်း,ကိုယ်နှင့်စင်သောသပိတ်ခွက်အစရှိသည်တို့ဖြင့်ခံခြင်း၊ ဤနှစ်ပါးတည်း။]

[ဤသို့ပဋိဂ္ဂဟဏဝိနိစ္ဆယကိုပြပြီး၍ အဓိဋ္ဌာနပစ္စုဒ္ဓါရဝိနိစ္ဆယကိုပြတော်မူလို၍-သယ်ဘဋိ။ပ။တိ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၃။ သယ်ဘဋိမုတ္တရာသင်္ဂံ၊ တထာ အန္တရ၀ါသကံ။
ဧတံ ဇုမံ အဓိဋ္ဌာမိ၊ တထာ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ။ ။

၃။ သယ်ဘဋိဆု၊ဒုကူဋ်ကိုဝင်း။ ဥတ္တရာသင်္ဂဆု၊ ကိုယ်၀တ်ကိုဝင်း။ တထာ၊ ထိုမ့ဘတပါး။ အန္တရ၀ါသကဆု၊ သင်းပိုင်ကိုဝင်း။ [အဓိဋ္ဌေယျ-ပစ္စုဒ္ဓရေယျ ၌ ကံချည်းစပ်လေ။] ဇုမံ၊ ဤဒုကူဋ်အစရှိသည်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်၏။ ဧတံ၊ ထိုဒုကူဋ်အစရှိသည်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၏။ဇုတိ၊ဤသို့။ ၀တ္တာ၊ဆိုရ။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏။ [တနည်းကား။] ဇုမံ အဓိဋ္ဌာမိတိ၀ါ၊ ဇုမံ အဓိဋ္ဌာမိဟု၍ဝင်း။ ဧတံ အဓိဋ္ဌာမိတိ၀ါ၊ ဧတံ အဓိဋ္ဌာမိဟု၍ဝင်း။ ၀တ္တာ၊ ၍။

အဓိဋ္ဌေယျ၏။တထာ၊ ထိုအဓိဋ္ဌာန်တင်သော အတူ။ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ၊ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ ဟူ၍။ဝတ္ထာ၊၍။ ပစ္စုဒ္ဓရေယျ၊ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ်ပြုရာ၏။

[ဟတ္ထပါသ် နှစ်တောင့်ထွာအတွင်း၌ရှိသော သက်နှံးကို ဦးမံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟူ၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏၊ ဟတ္ထပါသ်နှစ်တောင့်ထွာမှ အပ၌ရှိသော သက်နှံးကို ဧတံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၏၊ ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ်ပြုရာ၌လည်း ဤနည်းအတူ ဆို၍ ပြုရာ၏၊ ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ်ဟူသည်ကား အဓိဋ္ဌာန်ချသည် ဟူလိုသည်၊]

[ဤသို့အမည်ဖြင့် သက်နှံးကို အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ, ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ်ပြုရာသော အဆုံးအဖြတ်ကိုပြပြီး၍ ပရိကွာရစောဌဟူသောအမည်ဖြင့် အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ, ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ်ပြုရာသော အဆုံးအဖြတ်ကို ပြတော်မူလို၍-ဦးမံ။ပ။တိ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၄။ ဦးမံ ဦးမာနိ ဧတာနိ၊ ဧတေ စိဝရန္တိ ဝါ။
ပရိကွာရစောဌာနိတိ၊ တထာ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ။ ။

၄။ ဦးမံစိဝရံ၊ ကို။ ပရိကွာရစောဌန္တိ၊ ပရိကွာရစောဌဟူ၍။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ အဓိဋ္ဌာန်တင်၏။ဦးမာနိစိဝရာနိ၊တို့ကို။ ပရိကွာရစောဌာနိတိ၊၍။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ၏။ဦးတိဝါ၊ဤသို့ဌင်း။ဧတံစိဝရံ၊ထိုသက်နှံးကို။ပရိကွာရစောဌန္တိ၊၍။အဓိဋ္ဌာမိ၊ ၏။ဧတာနိစိဝရာနိ၊ တို့ကို။ ပရိကွာရစောဌာနိတိ၊၍။ အဓိဋ္ဌာမိ၊၏။ ဦးတိဝါ၊ ဌင်း။ ဝတ္ထာ၊၍။ အဓိဋ္ဌေယျ၊၏။ တထာ၊တူ။ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ၊ ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ်ပြု၏ဟူ၍။ ဝတ္ထာ၊၍။ပစ္စုဒ္ဓရေယျ၊ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ်ပြုရာ၏။

[ဟတ္ထပါသ် နှစ်တောင့်ထွာအတွင်း၌ရှိသော တထည်သောသက်နှံးကိုရည်၍ ဦးမံ-ဟုဆိုသတည်း၊သက်နှံးအများကိုရည်၍ ဦးမာနိ-ဟုဆိုသတည်း၊ ဟတ္ထပါသ်မှ အပ၌ရှိသော တထည်သောသက်နှံးကိုရည်၍ ဧတံ-ဟုဆိုသတည်း၊ သက်နှံးအများကိုရည်၍ ဧတာနိ-ဟုဆိုသတည်း၊ ထိုဟတ္ထပါသ်အတွင်း၌ တထည်တည်းဖြစ်အံ့၊ ဦးမံ စိဝရံ ပရိကွာရစောဌန္တိ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏၊ သက်နှံးအများဖြစ်အံ့၊ ဦးမာနိ စိဝရာနိ ပရိကွာရစောဌာနိတိ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏၊ ဟတ္ထပါသ်အပ၌ တထည်တည်းဖြစ်အံ့၊ ဧတံ စိဝရံ ပရိကွာရစောဌန္တိ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏၊ အများဖြစ်အံ့၊ ဧတာနိ စိဝရာနိ ပရိကွာရစောဌာနိတိ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏၊ ထို့အတူ ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ်ပြုအပ်၏။]

[ဤသို့ သက်နှံး၌အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ, ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ်ပြုရာသော အဆုံးအဖြတ်ကိုပြပြီး၍ ယခုအခါ၌ သဝိတ်၌အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ,ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ်ပြုရာသော အဆုံးအဖြတ်ကိုပြတော်မူလို၍-ဧတံ။ပ။ဝိဓိ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၅။ ဧတံ ဦးမံ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ပတ္တံ ပစ္စုဒ္ဓရာမိတိ။
ဧဝံ ပစ္စုဒ္ဓရေ မိဋ္ဌေ၊ စိဝရာဒိ ယထာဝိဓိ။ ။

၅။ ဣမံပတ္တံ၊ ဤသပိတ်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ၏။ ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၊ ၏။ ဧတံပတ္တံ၊ ထိုသပိတ်ကို။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ၏။ပစ္စုဒ္ဓရာမိ၊၏။ဝေံ ဣမိနာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤသို့ဆိုအပ်ပြီးသောအပြားဖြင့်။ စီဝရာဒိ ံ၊ သင်္ကန်းအစရှိသည်ကို။ ယထာဝိဓိ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အစီအရင်အားလျော်စွာ။ ပစ္စုဒ္ဓရေ၊ ပစ္စုဒ္ဓိ၊ရ်လည်းပြုရာ၏။ အဓိဋ္ဌေ၊အဓိဋ္ဌာန်လည်းတင်ရာ၏။

[ဣမံ-ဧတံ-ဟု ဣမသဒ္ဒါကိုရှေးဆိုအပ်လျက် ဂါထာမန္တအားဖြင့် ဧတံ-ဣမံ-ဟုဧတသဒ္ဒါကို ရှေးဆိုလေသတည်း၊ ဧဝံ မိဋ္ဌေ ပစ္စုဒ္ဓရေ-ဟု ပစ္စုဒ္ဓရေဟူသော ကြိယာကိုနောက်ဆိုအင်လျက် ဂါထာမန္တအားဖြင့်ရင်း ရှေးဆိုလေသတည်း၊ နှစ်လုံးအစရှိသောသပိတ်အများကို အဓိဋ္ဌာန်မတင်အပ်သောကြောင့် ဣမာနိ-ဧတာနိ-ဟု ဗဟုဝုစ်ကို သပိတ်အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာ၌ မဆိုလေသတည်း၊ ထိုဟတ္ထပါသ်၌ရှိသောသပိတ်ကို ဣမံ ပတ္တံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍,ဟတ္ထပါသ်မှ အပ၌ရှိသောသပိတ်ကို ဧတံ ပတ္တံ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆို၍ အဓိဋ္ဌာန်တင်အပ်၏။]

[ဤသို့ အဓိဋ္ဌာန်တင်ရာသော အဆုံးအဖြတ်ကိုပြပြီး၍ သစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်, အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-သဗ္ဗရိတ္တံ။ပ။ကံ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၆။ သဗ္ဗရိတ္တံ ဝိနာ သေသာ၊ သစိတ္တာ ဂရုကန္တိမာ။
အစ္ဆိန္နံ ပရိဏာတံ ဟိတ္ဝာ၊ နိဿဂ္ဂိယ မစိတ္တကံ။ ။

၆။ သဗ္ဗရိတ္တံ၊သဗ္ဗရိတ္တသိက္ခာပုဒ်ကို။ဝိနာ၊၍။ သေသာ၊ကြွင်းကုန်သော။ ဂရုကာစ၊ သံဃာဒိသိသ်တို့သည်ရင်း။ အန္တိမာစ၊ ပါရာဇိက လေးပါးတို့သည်ရင်း။သစိတ္တာ၊ သစိတ္တက သိက္ခာပုဒ်မည်ကုန်၏။ အစ္ဆိန္နဉ္စ၊ ပေးပြီးသော သင်္ကန်းကို မိမိဥစ္စာဟူသောအမှတ်ဖြင့် လုသောသိက္ခာပုဒ်ကိုရင်း။ ပရိဏာတဉ္စ၊ သံဃာအား ညွှတ်လေပြီးသောလာဘ်ကို မိမိသို့ညွှတ်စေသော သိက္ခာပုဒ်ကိုရင်း။ ဟိတ္ဝာ၊ စွန့်၍။ [သေသံ၊ ထည့်ပါ။] သေသံ၊ ကြွင်းသော။ နိဿဂ္ဂိယံ၊ နိဿဂ္ဂိယသိက္ခာပုဒ်သည်။ အစိတ္တကံ၊ အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်မည်၏။

[ဂရုကန္တိမာ-ကို ဂရုကာ အန္တိမာ-ဟုပုဒ်ဖြတ်၊ စသဒ္ဒါကားကျေသတည်း၊ လွန်ကျူးလိုသော စိတ်ရှိ၍ လွန်ကျူးသော်သာ အာပတ်သင့်ကောင်းသောသိက္ခာပုဒ်သည် သစိတ္တက သိက္ခာပုဒ်မည်၏၊ လွန်ကျူးလိုသောစိတ်မရှိသော်လည်း အာပတ်သင့်ကောင်းသော သိက္ခာပုဒ်သည် အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်မည်၏။]

[ဤသို့ နိဿဂ္ဂိယသိက္ခာပုဒ်တို့၌သစိတ္တက,အစိတ္တကအပြားကိုပြပြီး၍ ပါစိတ္တိယ သိက္ခာပုဒ်တို့၌ သစိတ္တက,အစိတ္တက အပြားကို ပြတော်မူ လို၍-ပဒသော။ပ။ ကာ။ ။ဟူသော နှစ်ဂါထာခွဲကို မိန့်သတည်း။]

၇။ ပဒသော ဓမ္မံ ဒုဝေ သေယျာ၊ ဣတ္ထိယာ ဓမ္မဒေသနာ။
ဒုဝေ သေနာသနာနိပိ၊ သိဗ္ဗနံ စီဝရဿ ပိ။ ။

၈။ ပဝါရိတံ သုရာပါနံ၊ ပဠဿနိမိအာဒိကံ။
ဇောတိဉ္ဇာလနဠော၊ ကပ္ပဗိန္ဒုမနာဒိကံ။
ဂါမပ္ပဝေသနန္တေ၊ ပါစိတ္တိသု အစိတ္တကာ။ ။

၇-၈။ ပါစိတ္တိသု၊ ပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ ပဒသောဓမ္မာ၊ လူ, သာမဏေတို့နှင့်ပုဒ်ပြိုင်သင်သောသိက္ခာပုဒ်ရင်း။ဒုဝေသေယျာ၊ နှစ်ပါးသောသဟသေယျသိက္ခာပုဒ်တို့ရင်း။ ဇုတ္ထိယာ၊ အား။ ဓမ္မဒေသနာစ၊ ခြောက်ပုဒ်တို့ထက်အလွန် တရားဟောသော သိက္ခာပုဒ်ရင်း။ ဒုဝေ၊ နှစ်ပါးကုန်သော။ သေနာသနာနိပိ၊သေနာသနသိက္ခာပုဒ်တို့ရင်း။ စီဝရဿ၊အဆွေမတော်သော ရဟန်းမိန်းမသက်နှင်းကို။ သိဗ္ဗနမ္ပိ၊ ချုပ်သောသိက္ခာပုဒ်ရင်း။ ပဝါရိတဠ၊ ပဝါရိတ်သင့်ပြီးသော ဘောဇဉ်ကိုအတိရိတ်မပြုမူ၍ စားသော သိက္ခာပုဒ်ရင်း။ သုရာပါနဠ၊ သုရာပါနသိက္ခာပုဒ်ရင်း။ ပဠဿနိမိအာဒိကဠ၊ သန္ဓိမိသိက္ခာပုဒ်အစရှိသော ငါးပါးသောသိက္ခာပုဒ်ရင်း။ ဇောတိဉ္ဇာလနဠော၊ မနာ,မဖျားမူ၍ မီးလှုံသောသိက္ခာပုဒ်ရင်း။ ကပ္ပဗိန္ဒုံ၊ ကပ္ပဗိန္ဒုကို။ အနာဒိကဠ၊ မထိုးသောသိက္ခာပုဒ်ရင်း။ အနေ္တ၊ အဆုံး၌။ ဂါမပ္ပဝေသနဠ၊ထင်ရှားရှိသောရဟန်းကိုမပန်မူ၍ နေလွဲသောအခါ၌ ရှာတွင်းသို့ ဝင်သောသိက္ခာပုဒ်ရင်း။ဧတေပန္နရသ၊ ဤတဆယ့်ငါးပါးကုန်သောသိက္ခာပုဒ်တို့သည်။ အစိတ္တ-ကာ၊အစိတ္တကမည်ကုန်၏။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သောပါစိတ်ဘို့သည်။ သ-စိတ္တကာ၊ ကုန်၏။

[ဤသို့ပါဌသေသထည့်၍ ယောဇနာလေ၊ သန္ဓိမိအာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ဝိကာလဘောဇနသိက္ခာပုဒ်, ပဏီတဘောဇနသိက္ခာပုဒ်, အပ္ပဋိဂ္ဂဟိတသိက္ခာပုဒ်,တိတ္ထိယဒါနသိက္ခာပုဒ်၊ ဤလေးပါးသောသိက္ခာပုဒ်ကိုယူလေ။]

[ဤသို့ပါစိတ်သိက္ခာပုဒ်တို့၌ သစိတ္တက, အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်တို့ကို ပြုပြီး၍ ပဂိဏ္ဏကသိက္ခာပုဒ်တို့၌ သစိတ္တက,အစိတ္တက အပြားကို ပြုလို၍-ပဂိဏ္ဏကေ သု။ပ။ကံ။ ။ဟူသော အခွဲနှင့်တကွ ဂါထာနှစ်ခုအပေါင်းကိုမိန့်သတည်း။]

၉။ ပဂိဏ္ဏကေသု ဥဒ္ဒိဿ၊ ကတံ ဟိတ္ဘာညမံသကံ။
ကေတ္ထရဏ္ဏ ပါဝုရဏံ၊ ကေမဠ္ဟေ တုဝဋ္ဋနံ။
ကေတော ဘုဉ္ဇနဠာပိ၊ နစ္စဂီတာဒိသတ္ထကံ။ ။

၁၀။ အကာယဗန္ဓနဠာပိ၊ ပတ္တဟတ္ထကဝါဒုကံ။
အစိတ္တကမိဒံ သဗ္ဗံ၊ သေသမေတ္ထ သစိတ္တကံ။ ။

၉-၁၀။ ပကိဏ္ဏ ကေသု၊ ပကိဏ္ဏက သိက္ခာပုဒ်တို့တွင်။ ဥဒ္ဒိဿကတံ ရည်၍ပြုသော အသားကို စားခြင်းကြောင့် သင့်သော သိက္ခာပုဒ်ကို။ ဟိတ္ထာ ကြည့်၍။ အညမံသကဠ၊ တပါးသော အကပ္ပိယအသားကို စားခြင်းကြောင့် သင့်သောသိက္ခာပုဒ်ဝင်း။ ကေတ္ထရဏပါဝုရဏဠ၊ နှစ်ယောက် ရဟန်း တထည်တည်းခင်းလျက် တထည်တည်းရုံလျက် အိပ်ခြင်းကြောင့် သင့်သော သိက္ခာပုဒ်ဝင်း။ ကေမဠေ၊ တခုတည်းသောညောင်စောင်း၌။ တုဝဋ္ဋနဠ၊ ရဟန်းနှစ်ယောက်အိပ်ခြင်းကြောင့် သင့်သောသိက္ခာပုဒ်ဝင်း။ ကေတော၊ တကွနက်။ ဘုဠ္ဇနဠာပိ၊ ရဟန်းနှစ်ယောက်စားခြင်းကြောင့်သင့်သောသိက္ခာ ပုဒ်ဝင်း။ နစ္စဂိတာဒိသတ္တာပိ၊ ကခြင်း,သီခြင်း အစရှိသော ခုနစ်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ဝင်း။ အကာယဗန္ဓနဠာပိ၊ ခါးပန်းမဘွဲ့မူ၍ ရှာတွင်းသို့ဝင်ခြင်း ကြောင့် သင့်သောသိက္ခာပုဒ်ဝင်း။ပတ္တဟတ္ထကဝါဋုကဠ၊သပိတ်လက်စွဲလျက် တံခါးရွက်ကိုဘွင့်ခြင်းကြောင့် သင့်သောသိက္ခာပုဒ်ဝင်း။ ဣဒံသဗ္ဗံ၊ ဤအလုံးစုံ သောသိက္ခာပုဒ်သည်။ အစိတ္တကံ၊ အစိတ္တကသိက္ခာပုဒ်မည်၏။ သေသံ၊ ကြွင်းသောသိက္ခာပုဒ်သည်။ ဇေ့ဏ၊ ဤပကိဏ္ဏကသိက္ခာပုဒ်တို့၌။ သစိတ္တကံ၊ မည်၏။

[နစ္စဂိတာဒိ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် နစ္စဂိတဒဿနသဝန သိက္ခာပုဒ်,ဝစ္ဆာဒိဆဋ္ဌ နသိက္ခာပုဒ်,ဒီဃဂေသာဒိဝါရဏသိက္ခာပုဒ်,နခမဋ္ဌကရဏသိက္ခာပုဒ်, သမ္ဘာဝ လောမဟာရဏသိက္ခာပုဒ်, သဉ္ဇပါဟနအဂ္ဂမနသိက္ခာပုဒ်၊ ဤခြောက်ပါးသော သိက္ခာပုဒ်တို့ကိုယူလေ။]

[ဤသို့သစိတ္တက,အစိတ္တက အပြားကို ပြပြီး၍ ယခု အခါ၌ ထိုသစိတ္တက, အစိတ္တက အကြောင်းကို ပြတော်မူ လို၍-ဝိတိက္ကမန ။ပ။ တထာ။ ။ဟူသော ဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၁၁။ ဝိတိက္ကမနစိတ္တေန၊ သစိတ္တက မစိတ္တကံ။
ပညတ္တိ ဇာနနေ စာပိ၊ ဝဒန္တာဝစရိယာ တထာ။ ။

၁၁။ ဝိတိက္ကမနစိတ္တေန၊ ဝတ္ထုကိုလွန်ကျူးလိုသောစိတ်ဖြင့် သာလျှင်။ [အာပတ္တိတံ၊ ထည့်ပါ။] အာပတ္တိတံ၊ ရောက်သောသိက္ခာပုဒ်သည်။ သစိတ္တကံ၊ ၏။ [ဣတရံ၊ ထည့်ပါ။] ဣတရံ၊ ဤမှတပါးသောသိက္ခာပုဒ်သည်။အစိတ္တကံ၊ ၏။တထာ၊ထို့အတူ။ပညတ္တိ၊ပညတ်ကို။ဇာနနေစာပိ၊သိခြင်းကြောင့်လည်း။ သစိတ္တကံ၊ ၏။ ဣတရံ၊ သည်။ အစိတ္တကံ၊ ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာစရိယာ၊ တို့သည်။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။

[ဤသို့ သစိတ္တကအစိတ္တကတို့၏အကြောင်းကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဥပုသ်ပဝါရဏာအစရှိသော သံဃာ့ကံကို ပြုတော်မူလိုမူ-ပုဗ္ဗ။ပ။နာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၂။ ပုဗ္ဗကရဏာဒိကံ ကတ္ဝာ၊ ဥပေါသထပ္ပဝါရဏံ။
နဝခာ ဒိပိတံ သဗ္ဗံ၊ ကာတဗ္ဗံ ပိယသီလိနာ။ ။

၁၂။ ပိယသီလိနာ၊ သီလကိုချစ်သောရဟန်းသည်။ ပုဗ္ဗကရဏာဒိကံ၊ ပုဗ္ဗကရဏအစရှိသည်ကို။ ကတ္ဝာ၊ပြုပြီး၍။ နဝခာ၊ကိုးပါးအပြားဖြင့်။ဒိပိတံ၊ ပြအပ်သော။သဗ္ဗံ၊အလုံးစုံသော။ဥပေါသထပ္ပဝါရဏံ၊ ဥပုသ်ပဝါရဏာကို။ ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။

[ပုဗ္ဗကရဏာဒိကံ၌ အာဒိသဒ္ဒါဖြင့် ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါး,ပတ္တကလ္လဂ် လေးပါးကို ယူလေ။ ။နဝခာ၏သရုပ်ကိုအထက်၌ဆိုလတ္တံ့။]

[ဆရာ…ပုဗ္ဗကရဏာဒိကံ ကတ္ဝာ-ဟု ဆရာဆိုကြို၊ အဘယ်လျှင် ပုဗ္ဗကရဏာဟူ၍ ဆိုအပ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုကိုဖြေခြင်းငှါ–သမ္မဇ္ဇနီ။ပ။တိ။ ။ ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၃။ သမ္မဇ္ဇနီ ပဒိပေါ စ ဥဒကံ အာသနေန စ။
ဥပေါသထဿ ဧကာနိ၊ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။

၁၃။ သမ္မဇ္ဇနီစ၊ သိမ်အပြင်၌တံမြက်လှည်းခြင်းငင်း။ ပဒီပေါစ၊ ဥပုသ်အိမ်၌ဆီမီးညှိထွန်းခြင်းငင်း။ အာသနေန၊နေရာခင်းခြင်းနှင့်တကွ။ ဥဒကဉ္စ၊ သောက်ရေသုံးဆောင်ရေတည်ခြင်းငင်း။ ဧကာနိစတ္တာရိကမ္မာနိ၊ ဤလေးပါးကုန်သောအမှုတို့ကို။ ဥပေါသထဿ၊ ဥပုသ်၏။ ပုဗ္ဗကရဏန္တိ၊ ပုဗ္ဗကရဏဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-ဝုစ္စန္တေ၊ဆိုအပ်ကုန်၏။

[ဤသို့ ပုဗ္ဗကရဏလေးပါးတို့ကိုပြုပြီး၍ ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါးတို့ကို ပြုတော်မူလိုမူ-ဆန္ဒ။ပ။တိ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၄။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိဥတုက္ခာနံ၊ ဘိက္ခုဂဏနာ စ ဩဝါဒေါ။
ဥပေါသထဿ ဧကာနိ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။

၁၄။ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိစ၊ ဆန္ဒကိုဆောင်ခြင်း, ပါရိသုဒ္ဓိကို ဆောင်ခြင်းငင်း။ ဥတုက္ခာနံ၊ ဥတုသုံးပါးတို့ကိုကြားခြင်းငင်း။ ဘိက္ခုဂဏနာစ၊ ရဟန်းတို့ကို ရေတွက်ခြင်းငင်း။ ဩဝါဒေါစ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့၏ အဆုံးအမကို ခံပါ၏ဟူသော စကားကိုကြားခြင်းငင်း။ ဧကာနိပဉ္စကမ္မာနိ၊ ဤငါးပါးသော အမှုတို့ကို။ ဥပေါသထဿ၊ ၏။ ပုဗ္ဗကိစ္စန္တိ၊ ပုဗ္ဗကိစ္စဟူ၍။ ဝုစ္စတိ-ဝုစ္စန္တေ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။

[ဤသို့ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါးတို့ကိုပြုပြီး၍ ပတ္တကလ္လအင်္ဂါတို့ကိုပြတော်မူလို၍- ဥပေါ သထော။ပ။တိ။ ။ဟူသောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၅။ ဥပေါသထော ယာဝတိကာ စ ဘိက္ခူ။ ကမ္မပ္ပတ္တာ၊
သဘာဂါပတ္တိယော စ နဝိဇ္ဇန္တိ။
ဝဇ္ဇနိယာ စ ပုဂ္ဂလာ တသ္မိံ နဟောန္တိ၊
ပတ္တကလ္လန္တိ ဝုစ္စတိ။ ။

၁၅။ ဥပေါသထောစ၊ ဥပုသ်နေ့၏ ကြိမ်ခြင်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ၏။ ယာဝတိကာ၊အကြင်မျှလောက်ကုန်သော။ဘိက္ခူ။၊ရဟန်းတို့သည်။ကမ္မပ္ပတ္တာ၊ ပါတိမောက်ကံအားလျောက်ပတ်ကုန်၏။ တာဝတိကာ၊ ထိုမျှလောက်ကုန်သော။ ဘိက္ခူ။ တို့သည်။ ဟတ္ထပါသံ၊ နှစ်တောင့်ထွာဟတ္ထပါသ်ကို။ အဝိဇဟိတ္စာ၊ မစွန့်ကုန်မူ၍။ ဌိတာစ၊ တည်ကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တိ၊ ကုန်၏။ သဘာဂါပတ္တိယောစ၊ သဘောတူသော အာပတ်တို့သည်လည်း။ နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ ဝဇ္ဇနိယာ၊ ဟတ္ထပါသ်နှစ်တောင့်ထွာမှအပပြုသော အားဖြင့်ကြဉ် အပ်ကုန်သော။ ပုဂ္ဂလာစ၊ လူအစရှိသောနှစ်ကျိပ်တယောက်သောပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်လည်း။ တသ္မိံ၊ထိုသိမ်အပြင်၌။ [ထိုကျောင်း၌လည်းဟူ။] နဟောန္တိ၊ ရှိသည်မဖြစ်ကုန်။ ဧတေဟိစတူဟိအင်္ဂေါ်ဟိ၊ ထိုလေးပါးသော အင်္ဂါတို့ဖြင့်။ သင်္ဂဟိတံ၊ သင်္ဂြိဟ်အပ်သော။ ဥပေါသထကမ္မံ၊ ဥပုသ်ကံကို။ ပတ္တကလ္လန္တိ၊ လျောက်ပတ်သောအခါရှိသောကံဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

[ဤသို့ ပတ္တကလ္လအင်္ဂါကိုပြုပြီး၍ အာရာဓနာကာရကို ပြတော်မူလို၍-ပုဗ္ဗ။ပ။ ကရောမ။ ।ဟူသောဂါထာကိုမိန့်သတည်း။]

၁၆။ ပုဗ္ဗကရဏပုဗ္ဗကိစ္စာနိ သမာပေတ္စာ ဒေသိတာပတ္တိကဿ သမဂ္ဂဿ ဘိက္ခုသံ၊ယဿ အနုမတိယာ ပါတိမောက္ခံ ဥဒ္ဒိသိတုံ အာရာဓနံ ကရောမ။

၁၆။ ပုဗ္ဗကရဏပုဗ္ဗကိစ္စာနိ၊ပုဗ္ဗကရဏလေးပါး,ပုဗ္ဗကိစ္စငါးပါးတို့ကို။ သမာပေတ္စာ၊ ကောင်းစွာပြီးစေပြီး၍။ ဒေသိတာပတ္တိကဿ၊ ကြားအပ်ပြီး သော သဘာဂအာပတ်ရှိသော။ သမဂ္ဂဿ၊ ညီညွတ်သော။ ဘိက္ခုသံ၊ယဿ၊ ရဟန်းသံ၊ယာ၏။အနုမတိယာ၊အလိုအားဖြင့်။ပါတိမောက္ခံ၊ပါတိမောက်ကို။ ဥဒ္ဒိသိတုံ၊ ပြခြင်းငှါ။ မယံ၊ ငါတို့သည်။အာရာဓနံ၊နှစ်သက်ခြင်းကို။ ကရောမ၊ ပြုကုန်အံ့။

[ဤသို့ အာရုံနှာကာရကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ နဝခေါဒိဝိတံ–ဟူသောပါဠိ၌ နဝခေါဟူသောပါဠိဖြင့် ပြအပ်ပြီးသော ကိုးပါးအပြားရှိသော ဥပုသ်တို့၏ သရုပ်ကိုပြတော်မူလို၍-ပါရိသုဒ္ဓိ။ပ။မံ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း၊]

၁၇။ ပါရိသုဒ္ဓိ အဓိဋ္ဌာန၊သုတ္တ၊ဒ္ဒေသဝသာ တိခေါ။
ဂဏ ပုဂ္ဂလ သံယာ စ၊တံ ကရေယျုံ၊ယထာဂ္ဂမံ။ ။

၁၇။ [ဥပေါသထော၊ ထည့်ပါ။] ဥပေါသထော၊ ဥပုသ်သည်။ ပါရိသုဒ္ဓိအဓိဋ္ဌာန သုတ္တ၊ဒ္ဒေသဝသာ၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်,အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်, သုတ္တ၊ဒ္ဒေသဥပုသ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်။ တိခေါ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ဂဏပုဂ္ဂလသံယာ စ၊ဂိုဏ်း,ပုဂ္ဂိုလ်,သံယာတို့သည်လည်း။ တံ၊ထိုသုံးပါး အပြားရှိသောဥပုသ်ကို။ ယထာဂ္ဂမံ၊ အစဉ်အားလျော်စွာ။ ကရေယျုံ၊ ပြုကုန်ရာ၏။

[ယထာဂ္ဂမံ-ဟူသောပါဠိဖြင့် ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကို ဂိုဏ်းသည်ပြုအပ်၏၊ အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ကို ပုဂ္ဂိုလ်သည်ပြုအပ်၏၊ သုတ္တ၊ဒ္ဒေသ ဥပုသ်ကိုသံဃာသည်ပြုအပ်၏၊ ဤသို့သော အစဉ်ကိုပြသတည်း၊ ထို့ကြောင့် ဤဂါထာ၌ ကတ္တုဗျာကာရအားဖြင့် သုံးပါး,ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်သုံးပါးဟူ၍ ခြောက်ပါးအပြားရှိသောဥပုသ်ကိုရအပ်၏။]

[ဤသို့ ကတ္တုဗျာကာရ, ပုဂ္ဂိုလ်အပြားအားဖြင့် ခြောက်ပါး အပြားရှိသော ဥပုသ်ကိုပြပြီး၍ နေ့အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိသော ဥပုသ်ကိုပြတော်မူလို၍-စာ-တုဒ္ဒသောပ။ပ။တာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၈။ စာတုဒ္ဒသော ပန္နရသော၊သာမဂ္ဂိ ဒိနတော တိခေါ။
ဒိနပုဂ္ဂလ ကာတဗ္ဗာ၊ကာရတော တေ နဝေရိတာ။ ။

၁၈။ စာတုဒ္ဒသော၊ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်ဟူ၍ဝင်း။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသီဥပုသ်ဟူ၍ဝင်း။ သာမဂ္ဂိ၊ သာမဂ္ဂိဥပုသ်ဟူ၍ဝင်း။ ဥပေါသထော၊ သည်။ ဒိနတော၊ နေ့အားဖြင့်။ တိခေါ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ [တသ္မာ၊ ထည့်ပါ။] တသ္မာ၊ ထိုသို့သုံးပါးအပြား ရှိသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ တေဥပေါသထော၊ ထိုဥပုသ်တို့ကို။ ဒိနပုဂ္ဂလကာတဗ္ဗာကာရတော၊ နေ့, ပုဂ္ဂိုလ်, ပြုအပ်သော အခြင်းအရာအားဖြင့်။နဝ၊ကိုးပါးတို့ဟူ၍။ဤရိတာ၊ဟောအပ်ကုန်၏။

[ဤသို့ ဥပုသ်အပြားကိုပြပြီး၍ ပဝါရဏာအပြားကို ပြတော်မူလို၍-တယော ။ပ။ဏာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၁၉။ တယော တယောတိ ကတ္တာန၊ဒိန ပုဂ္ဂလ ဘေဒတော။
တေဝါစိ ဒ္ဒေကဝါစိတိ၊နဝ ဝုတ္တာ ပဝါရဏာ။ ။

၁၉။ ဒိနပုဂ္ဂလဘေဒတော၊ နေ့,ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အပြားအားဖြင့်။တယော-တယော၊ သုံးပါးသုံးပါးတို့ကို။ ကတ္တာန၊ ပြုပြီး၍။ [ကတ္တုဗျာကာရတော၊

ထည့်ပါ။] ကတ္တာဗ္ဗာကာရတော၊ ပြုအပ်သောအခြင်းအရာအားဖြင့်။ တေဝါ-စိတိစ၊ တေဝါစိကပဝါရဏာဟူ၍ရင်း။ ဒွေဝါစိတိစ၊ ဒွေဝါစိကပဝါရဏာ ဟူ၍ရင်း။ ကေဝါစိတိစ၊ ကေဝါစိကပဝါရဏာဟူ၍ရင်း။ တယော၊ သုံးပါး တို့ကို။ကတ္တာနု၊၍။နဝ၊ ကိုးပါးကုန်သော။ပဝါရဏာ၊ပဝါရဏာတို့ကို။ဝုတ္တာ၊ ဟောအပ်ကုန်၏။

[ပဝါရဏာကား–စာတုဒ္ဒသီပဝါရဏာ, ပန္နရသီပဝါရဏာ, သာမဂ္ဂိပဝါရ ဏာဟူ၍ နေ့အားဖြင့် သုံးပါး၊ သံဃပဝါရဏာ, ဂဏပဝါရဏာ, ပုဂ္ဂလပဝါရ ဏာဟူ၍ ပုဂ္ဂိုလ်အားဖြင့်သုံးပါး၊ ဧတေဝါစိကပဝါရဏာ, ဒွေဝါစိကပဝါရဏာ, ကေဝါစိကပဝါရဏာဟူ၍ ကတ္တာဗ္ဗာကာရအားဖြင့်သုံးပါး၊ ဤသို့နေ့, ပုဂ္ဂိုလ်, ကတ္တာဗ္ဗာကာရအားဖြင့် ကိုးပါးဖြစ်သတည်း၊ ဤကိုးပါးသော ပဝါရဏာကို ပြုရာ သောအခြင်းအရာကို အထက်၌ဆိုလတ္တံ့။]

[ဤသို့အသီးအသီးဖြစ်သော ဥပုသ်အပြားကိုပြုပြီး၍ ယခုအခါ၌ ဥတုအပြား, အပေါင်းဖြစ်သော ဥပုသ်အပြားကို ပြတော်မူလို၍-ကတ္တိကန္တိမ။ပ။ထာ။ ။ဟူ သောအခွဲလျှင် နှစ်ခုမြောက်သောဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၀။ ကတ္တိကန္တိမပဏ္ဍမှာ၊ ဟေမံ ဖဂ္ဂုနပုဏ္ဏမာ။
တဿ အန္တိမပဏ္ဍမှာ၊ဂိမှံ အာသဋ္ဌိပုဏ္ဏမာ။
ဝဿကာလံ တတော သေသံ၊စတုဝီသတုပေါသထာ။ ။

၂၀။ ကတ္တိကန္တိမ ပဏ္ဍမှာ၊တန်ဆောင်မုန်းလကွယ် ပဏ္ဍမှ။[တန်ဆောင် မုန်းလပြည့်ကျော် တရက်နေ့မှ ဟူ၍သော်လည်း အဓိပ္ပါယ်တူပေးလေ။ ပဋ္ဌာယ၊ ထည့်ပါ။] ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ ဖဂ္ဂုနပုဏ္ဏမာ၊ တပေါင်းလပြည့် တိုင် အောင် သောကာလသည်။ ဟေမံ၊ ဆောင်းဥတုမည်၏။[ဆောင်းကာလမည် ၏လည်းဟူ။] တဿ၊ ထိုတပေါင်းလ၏။ အန္တိမပဏ္ဍမှာ၊ လကွယ်ပဏ္ဍမှ။ [လပြည့်ကျော်တရက်နေ့မှလည်းဟူ။] ပဋ္ဌာယ၊၍။အာသဋ္ဌိပုဏ္ဏမာ၊ ဝါဆိုလ ပြည့်တိုင်အောင် သောကာလသည်။ ဂိမှံ၊ နွေဥတုမည်၏။ [နွေလမည်၏ လည်းဟူ။] တတော၊ ထိုဥတုနှစ်ခုတို့၏အပေါင်းမှ။ သေသံ၊ ကြွင်းသော ကာလသည်။ ဝဿကာလံ၊ မိုးယိုးကာလမည်၏။ [မိုးယိုးဥတုမည်၏လည်းဟူ။] ဇုတိ၊သို့။ဥတု၊ ဥတုသည်။ တိဝ၊ သုံးပါးအပြားရှိ၏။ ကေကသ္မိံ၊ တပါးပါး သောဥတု၌။ အဒ္ဓအဒ္ဓဥပေါသထာ၊ ရှစ်ပါးရှစ်ပါးကုန်သော ဥပုသ်တို့ကို။ သမ္မိဇ္ဇေတ္တာ၊ပေါင်း၍။စတုဝီသတုပေါသထာ။ နှစ်ဆယ့်လေးဥပုသ်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ [ဤသို့ပါဌသေသထည့်၍ယောဇနာ။]

[ဤသို့ အပေါင်းအားဖြင့်ဖြစ်သော ဥပုသ်ကိုပြုပြီး၍ စာတုဒ္ဒသီ, ပန္နရသီအား ဖြင့် ပြားကုန်သော ဥပုသ်တို့ကို ပြတော်မူလို၍-စာတုဒ္ဒသာ။ပ။ထာ။ ။ဟူသော ဂါထာကို မိန့်သတည်း။]

၂၁။ စာတုဒ္ဒသာ ဆ ဇေတသုပဏ္ဍာ တတိယသတ္တမာ။
သေသာ ပန္နရသာ ဥ,ယျာ၊အဋ္ဌာရသ ဥပေါသထာ။ ။

၂၁။ ဇေတသု၊ ထိုနှစ်ဆယ့်လေးပါးကုန်သော ဥပုသ်တို့တွင်။ ပဏ္ဍာ-တတိယသတ္တမာ၊တတိယပဏ္ဍ, သတ္တမပဏ္ဍဟူဆိုအပ်ကုန်သော။ ဆ၊ ခြောက်ပါးတို့သည်။စာတုဒ္ဒသာ၊စာတုဒ္ဒသီ ဥပုသ်တို့သည်။ဟောန္ဒိ၊ကုန်၏။သေသာ၊ ကုန်သော။ အဋ္ဌာရသဥပေါသထာ၊ တဆယ့်ရှစ်ပါးသော ဥပုသ်တို့ကို။ ပန္နရသာ၊ပန္နရသီဥပုသ်တို့ဟူ၍။ဥ,ယျာ၊သိအပ်ကုန်၏။

[ဤသို့စာတုဒ္ဒသီ,ပန္နရသီအားဖြင့်ဥပုသ်တို့ကိုပြုပြီး၍ ဆန္ဒပါရိသုဒ္ဓိကို ပေးရော သောအခြင်းအရာကို ပြတော်မူလို၍-ဆန္ဒံ ဒမ္မိ၊ဆန္ဒံ မေ ဟရ-အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။]

၂၂။ ဆန္ဒံ ဒမ္မိ၊ ဆန္ဒံ မေ ဟရ၊
ဆန္ဒံ မေ အာရောစေဟိတိ ဆန္ဒံ ဒါတဗ္ဗံ။ ။

၂၃။ ပါရိသုဒ္ဓိं ဒမ္မိ၊ ပါရိသုဒ္ဓိं မေ ဟရ၊
ပါရိသုဒ္ဓိं မေ အာရောစေဟိတိ ပါရိသုဒ္ဓိ ဒါတဗ္ဗာ။ ။

၂၂-၂၃။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ ဒမ္မိ၊ ပေး၏။ မေ၊ ငါ၏။ ဆန္ဒံ၊ ဆန္ဒကို။ တံ၊ သည်။ ဟရ၊ ဆောင်လေလော့။ မေ၊ ငါ၏။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ သံဃဿ၊ အား။ [ဤကား-သမ္ဘဒါန်ထည့်သည်။] အာရောစေဟိ၊ ကြားလေ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ဆန္ဒံ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးအပ်၏။ ။အဟံ၊ ငါသည်။ ပါရိ သုဒ္ဓိं၊ ကို။ ဒမ္မိ၊ ၏။ မေ၊ ၏။ ပါရိသုဒ္ဓိं၊ ကို။ ဟရ၊ လော့။ မေ၊ ငါ၏။ ပါရိ သုဒ္ဓိं၊ ကို။ သံဃဿ၊ အား။ အာရောစေဟိ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပါရိသုဒ္ဓိ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ၏။

[ဤသို့ပါရိသုဒ္ဓိကိုပေးရာသောအခြင်းအရာကိုပြုပြီး၍ ပဝါရဏာကို ပေးရာ သော အခြင်း အရာကို ပြတော်မူလို၍-ပဝါရဏံ ဒမ္မိ-အစရှိသော ဤပါဠိကို မိန့် သတည်း။]

၂၄။ ပဝါရဏံ ဒမ္မိ၊ပဝါရဏံ မေ ဟရ၊ ပဝါရဏံ မေ အာ-
ရောစေဟိ၊မမတ္ထာယ ပဝါရေဟိတိ ပဝါရဏာ ဒါတဗ္ဗာ။

၂၄။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဒမ္မိ၊ ၏။ မေ၏။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ ဟရ၊ လော့။ မေ၊ ငါ၏။ ပဝါရဏံ၊ ကို။ သံဃသ၊ အား။ အာရောစေဟိ၊ လော့။ မမ၊ ငါ၏။ အတ္ထာယ၊ အလို့ငှါ။ တုံ၊ သင်သည်။ ပဝါရေဟိ၊ ပဝါရဏာပြုလေ၊ လော့။ ဣတိ၊ သို့။ ပဝါရဏာ၊ ကို။ ဒါတဗ္ဗာ၊ ၏။

[ပါရိသုဒ္ဓိကိုဆောင်သောရဟန်းကား ပါရိသုဒ္ဓိကို ဤအမည်ရှိသော ရဟန်းသည် ပေးလိုက်ပါသည်ဟု သံဃာအားကြားခြင်းကိုသာ ပြုအပ်၏၊ ပဝါရဏာကိုဆောင်သောရဟန်းကား ပဝါရဏာကိုပေးတတ်သောရဟန်း၏ အလို့ငှါ သံဃာ့အလယ်၌ ပဝါရဏာပြုရသည်ဟု သိစေခြင်းငှါ မမတ္ထာယ ပဝါရေဟိ-ဟူသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။]

[ဤသို့ပဝါရဏာကိုပေးရာသော အခြင်းအရာကိုပြပြီး၍ အာပတ်ကိုဒေသနာကြားရာသောအခြင်းအရာကို ပြတော်မူလိုသော-အာပတ္တိ ဒေသကေန အစရှိသော ပါဠိကို မိန့်သတည်း။]

၂၅။ အာပတ္တိဒေသကေန အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာ နာနာ-ဝတ္ထုကာအာပတ္တိယော အာပဇ္ဇိं၊ တာ တုမ္ဟမူလေ ပဋိဒေသေမိတိ ဝတ္တာ၊ ပဿသိ အာဝုသော တာ အာပတ္တိယောတိ ပဋိဂ္ဂဏ္ဏန္တေန ဝုတ္တေ၊ အာမ ဘန္တေ ပဿာမိတိ ဝတ္တာ၊ ပုန ပဋိဂ္ဂဏ္ဏန္တေန အာယတိं အာဝုသော သံဝရေယျာသီတိ ဝုတ္တေ၊ သာဓု သုဋ္ဌု ဘန္တေ သံဝရိဿာမိတိ တိက္ခတ္တုံ ဝတ္တာ ဒေသေတဗ္ဗာ။

၂၅။ အာပတ္တိဒေသကေန၊ အာပတ်ကိုဒေသနာကြားရာသော ရဟန်းသည်။ [ဒေသေတဗ္ဗံ ၌စပ်။]ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရား။ အဟံ၊သည်။ သမ္မဟုလာ၊ များစွာကုန်သော။ နာနာဝတ္ထုကာ၊ အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ အာပတ်တို့သို့။ အာပဇ္ဇိं၊ ရောက်ပြီ။ တာအာပတ္တိယော၊ ထိုအာပတ်တို့ကို။ တုမ္ဟမူလေ၊ အရှင်ဘုရားထံ၌။ ပဋိဒေသေမိ၊ ဖြေ၏။ [ကြား၏လည်းဟူ။]ဣတိ၊သို့။ဝတ္တာ၊၍။[ဒေသေတဗ္ဗံ ၌ကြိယာဝိသေသနစပ်။] ဘန္တေ၊ဘုရား။ သာဓုသုဋ္ဌု၊ မြတ်မြတ်စွာ။ သံဝရိဿာမိ၊ စောင့်အုံ့။ ဒုတိယမ္ပိ၊ နှစ်ကြိမ်မြောက်လည်း။ သံဝရိဿာမိ၊ အုံ့။ တတိယမ္ပိ၊ လည်း။ ဘန္တေ၊ဘုရား။ သာဓုသုဋ္ဌု၊ ကောင်းစွာ။ သံဝရိဿာမိ၊ အုံ့။ ဣတိ၊ သို့။ ဒေသေတဗ္ဗံ၊ ဒေသနာကြားရာ၏။

[ဤကား-သက်သက်သောဒေသနာကြားသော အခြင်းအရာတည်း။ ။ယမ္ပိ အခါ၌ကား ဒေသနာကြားသောအခြင်းအရာ,ခံသော အခြင်းအရာကို ပြတော်ခု

လို၍ အာပတ္တိဒေသကေန အဟံ ဘန္တေ-အစရှိသောပါဠိကို ပြသဘည်း၊ ထိုပါဠိ၏အတ္ထကား-]

အာပတ္တိဒေသကေန၊ သည်။ ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မဟုလာ၊ ကုန်သော။ နာနာဝတ္ထုကာ၊ အထူးထူးသောဝတ္ထုရှိကုန်သော။ အာပတ္တိယော၊ တို့သို့။ အာပဇ္ဇိ၊ ပြီ။ တာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ တုမှမူလေ၊ အရှင်ဘုရားထံ၌။ပဋိဒေသေမိ၊ဖြေ၏။[ကြားဟူ။]ဟုတိ၊သို့။ဝတ္တာ၊၍။ [ဝုတ္တော ၌စပ်။]အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။တာအာပတ္တိယော၊တို့ကို။တုံ၊သည်။ပဿသိ၊မြင်၏လော။[တနည်းကား။]ရှုလော့။ဟုတိ၊ သို့။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တေန၊ အာပတ်ကိုခံသောရဟန်းသည်။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ဘန္တေ၊ ဘုရား။ အာမပဿာမိ၊ မြင်ပါ၏။ [ရှုပါ၏လည်းဟူ။] ဟုတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊၍။[ဒေသေတဗ္ဗံ ၌စပ်။] ပုန၊ တဘန်။ ပဋိဂ္ဂဏှန္တေန၊ အာပတ်ကိုခံသောရဟန်းသည်။ အာဝုသော၊ ရှင်။ အာယတိံ၊ နောင်အခါ၌။ သံဝရေယျာသိ၊ စောင့်လော့။ ဟုတိ၊ သို့။ ဝုတ္တော၊ သော်။ဘန္တေ၊ရား။ သာဓုသုဋ္ဌု၊မြတ်မြီစွာ။ သံဝရိဿာမိ၊အုံ့။ ဟုတိ၊ သို့။ ဝတ္တာ၊ ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ သုံးကြိမ်။ ဒေသေတဗ္ဗာ၊ ၏။

[တိက္ခတ္တုံ-ဟူသောပါဠိကား-ပါဠိအင်္ဂကထာ ဋီကာတို့၌ မထင်၊ တကြိမ်ကြားခြင်းသာလျှင်ထင်၏၊ ဤမူလသိက္ခာ ကျမ်း၌ တိက္ခတ္တုံ ဟူသောစကားကို ဂရုဖြစ်စေခြင်းငှါ မူလသိက္ခာဆရာဆိုတော်မူသည်၊ သုံးကြိမ်သာ ကြားအပ် သောကြောင့် ဆိုတော်မူသည်မဟုတ်၊ ထို့ကြောင့် ပါဠိတော်၌လာတိုင်း တကြိမ်သာ ကြားသော်လည်း သင့်၏ ဟု မှတ်အပ်၏။]

[ဤသို့အောက်မေ့သော အာပတ်ကို ဒေသနာကြားသော အခြင်းအရာကို ပြုပြီး၍ ယုံမှားရှိလောက်သော အာပတ်ကိုကြားသောအခြင်းအရာကိုပြုတော်မူလို၍-ဝေမတိ အာရောစေန္တေန-အစရှိသော ပါဠိကိုမိန့်သတည်း။]

၂၆။ ဝေမတိ အာရောစေန္တေန အဟံ ဘန္တေ သမ္မဟုလာသု နာနာဝတ္ထုကာသု အာပတ္တိသု ဝေမတိကောဃဒါ နိဗ္ဗေမတိကော ဘဝိဿာမိ၊တဒါ တာ အာပတ္တိယော ပဋိကရိဿာမိတိ တိက္ခတ္တုံ အာရောစေတဗ္ဗာ။

၂၆။ ဝေမတိ၊ ယုံမှားခြင်းရှိသော အာပတ်ကို။ အာရောစေန္တေန၊ ကြားသောရဟန်းသည်။ [အာရောစေတဗ္ဗာ၌စပ်။] ဘန္တေ၊ ရား။ အဟံ၊ သည်။ သမ္မဟုလာသု၊ ကုန်သော။ နာနာဝတ္ထုကာသု၊ အထူးထူးသော ဝတ္ထုရှိကုန်သော။ အာပတ္တိသု၊ တို့၌။ ဝေမတိကော၊ ယုံမှားရှိ၏။ ယဒါ၊ အကြင်အခါ၌။

နိဗ္ဗေမတိကောဃယုံမှားကင်းသည်။ဘဝိဿာမိ၊အံ့။တဒါ၁၌။တာအာပတ္တိယော၊ တို့ကို။ ပဋိကရိဿာမိ၊ကုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တာ၊၍။ အာရောစေတဗ္ဗာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။

[ဆရာ…ဥပုသ်သည် ပါရိသုဒ္ဓိ, အဓိဋ္ဌာန်, သုတ္တုဒ္ဒေသဟူ၍ ကတ္တဗ္ဗာကာရ အားဖြင့် သုံးပါးအပြားရှိသောဟု ဆရာဆိုပြီ၊ ထိုသုံးပါးတို့တွင် အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ကို အသို့ပြုအပ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ။ ၊အဋ္ဌမေဥပေါ သထော-အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။]

၂၇။ အဋ္ဌ မေ ဥပေါသထော ပန္နရသော စာတုဒ္ဒသောတိ ဝါ အဓိဋ္ဌာမိတိ တိက္ခတ္တုံ ဝတ္တာ ပုဂ္ဂလေန အဓိဋ္ဌာနုပေါသထော ကာတဗ္ဗော။

၂၇။ အဋ္ဌ မေ ဥပေါသထော ပန္နရသော စာတုဒ္ဒသောတိဝါ အဓိဋ္ဌာ-မိတိ၊အဓိဋ္ဌာမိဟူ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ပုဂ္ဂလေန၊ တယောက်တည်း သောရဟန်းသည်။ အဓိဋ္ဌာနုပေါသထော၊ အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ၏။ ။အဋ္ဌ၊ယနေ့။မေ၊ငါ၏။ဥပေါသထော၊သည်။ ပန္နရသော၊ပန္နရသီဥပုသ်တည်း။ ဣတိဝါ၊ရင်း။ စာတုဒ္ဒသော၊ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်တည်း။ ဣတိဝါ၊ ရင်း။ အဟံ၊သည်။ အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဆောက်တည်ပါ၏။ [ဤကားအနက်။]

[ပန္နရသီဥပုသ်ဖြစ်အံ့၊ အဋ္ဌ မေ ဥပေါသထော ပန္နရသော အဓိဋ္ဌာမိ-ဟူ၍ ဆိုလေ။ စာတုဒ္ဒသီဥပုသ်ဖြစ်အံ့၊ အဋ္ဌပေါသထော စာတုဒ္ဒသော အဓိဋ္ဌာမိ-ဟူ၍ ဆိုလေ။]

[အဓိဋ္ဌာန်ဥပုသ်ကိုပြုသော အခြင်းအရာကို ဆရာဆိုပြီ၊ ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကိုကား အသို့ပြုအပ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ။ ။ဒွိသု ပန ထေရေန-အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။]

၂၈။ ဒွိသု ပန ထေရေန ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာဝုသော၊ ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေဟိတိ တိက္ခတ္တုံ ဝတ္တဗ္ဗံ။ ။နဝကေနာပိ တထေဝ ဝတ္တဗ္ဗံ။ "အဟံ ဘန္တေ မံ ဓာရေထာ"တိ ဝစနံ ဝိသေသော။

၂၈။ ဒွိသု၊နှစ်ယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။ ထေရေန၊သီတင်းကြီး ဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ အဟံ အာဝုသော ပရိသုဒ္ဓေါတိ မံ ဓာရေဟိတိ၊ ပရိသုဒ္ဓေါအဟံ။ပ။ ဓာရေဟိ၊ ဟူ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုအပ်၏။

အနက်ကား။ ။အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်။ အဟံ၊ သည်။ ပရိသုဒ္ဓေါ၊ အာပတ်မှစင်၏။ပရိသုဒ္ဓေါတိ၊အာပတ်မှစင်သောသူဟူ၍။မံ၊ကို။ဓာရေဟိ၊မှတ်လော့။

[သီတင်းကြီးပြုရာသော အခြင်းအရာကို ဆရာဆိုပြီ၊ သီတင်းငယ်ကား အသို့ပြုရာသနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ၊ ။နဝကေနာပိ တထေဝ ဝတ္ဘဗ္ဗံ-ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း၊ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-]

နဝကေနာပိ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းသည်လည်း။ တထေဝ၊ ထိုသီတင်းကြီးရဟန်းအတူသာလျှင်။ဝတ္တဗ္ဗံ၊၏။

[ဆရာ…သီတင်းငယ် ရဟန်းသည် သီတင်းကြီးရဟန်း အတူဆိုအပ်သောဟု ဆရာဆိုပြီ၊ တစုံတခုသော အထူးမရှိပြီလောဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ-အဟံဘန္တေ မံ ဓာရေထာတိ ဝိသေသော-ဟူသောပါဠိကို မိန့်သတည်း၊ ထိုပါဠိ၏ အတ္ထကား-]

အဟံဘန္တေ မံ ဓာရေထာတိ ဣဒံဝစနံ၊အဟံဘန္တေ မံ ဓာရေထ-ဟူသော ဤစကားသည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

[ဆရာ…နှစ်ယောက်သော ရဟန်းတို့သည် ပြုအပ်သောဥပုသ်ကိုဆိုပြီ၊ သုံးယောက်သော ရဟန်းတို့သည်ကား အသို့ပြုအပ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ။ ။တီသု ပန သုဏာန္တု၊ မေ-အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။]

၂၉။ တီသု ပန သုဏန္တုမေ အာယသ္မန္တော၊ အဇ္ဇုပေါ-သထော ပန္နရသော စာတုဒ္ဒသောတိ ဝါ၊ယဒါယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ ကရေယျာမာတိ ဥတ္တိံ ဒေပေတွာ ပဋိပါဋိယာ ဝုတ္တနယေနေဝ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော ကာတဗ္ဗော။

၂၉။ တီသု၊သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်။[ကေနေကေန၊ထည့်ပါ။]ကေနေကေန၊တယောက်တယောက်သော ရဟန်းသည်။ [ကာတဗ္ဗော ၌စပ်။]သုဏန္တု၊ မေ အာယသ္မန္တော။ပ။ ဥပေါသထံ ကရေယျာမာတိ၊ ဟူ၍။ ဥတ္တိံ၊ဥတ်ကို။ ဒေပေတွာ၊ ထား၍။ ပဋိပါဋိယာ၊ သီတင်းကြီးအစဉ်အားဖြင့်။ ဝုတ္တနယေန၊ဆိုအပ်ပြီးသောနည်းဖြင့်။ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထော၊ပါရိသုဒ္ဓိဥပုသ်ကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။

ဥတ်ထားသောပါဠိ အနက်ကား။ ။အာယသ္မန္တော၊အရှင်တို့။[အာ-ယသ္မန္တာ၊ ထည့်ပါ။] အာယသ္မန္တာ၊ တို့သည်။ မေ၊ ငါ၏။ ဝစနံ၊ စကားကို။ သုဏန္တု၊နာကုန်လော့။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ဥပေါသထော၊ဥပုသ်သည်။ ပန္နရသော၊ ပန္နရသီဥပုသ်တည်း။ ဇုတိဝါ၊ ၎င်း။ စာတုဒ္ဒသော၊ တည်း။ ဇုတိဝါ၊ ၎င်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊ အရှင်တို့အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါရှိသော ကံသည်။ ယဒိဘဝေယျ၊အကယ်၍ဖြစ်အံ့။ ဝေါ၊ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ၊ရှိသော်။

မယံ၊ ငါတို့သည်။ အညမည်၊ အချင်းချင်း။ ပါရိသုဒ္ဓိဥပေါသထံ၊ ပါရိသုဒ္ဓိ ဥပုသ်ကို။ကရေယျာမ၊ပြုကုန်အံ့။

[ဤသို့ ဥပုသ်ပြုရာသောအပြားကိုပြုပြီး၍ ပဝါရဏာပြုရာသော အပြားကို ပြုတော်မူလိုရ်-အဋ္ဌ မေ ပဝါရဏာ-အစရှိသောပါဠိကိုမိန့်သတည်း။]

၃၀။ အဋ္ဌ မေ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ စာတုဒ္ဒသီတိ ဝါ အဓိဋ္ဌာ-မိတိ တိက္ခတ္တုံ ဝတ္တာ ဧကေန ပဝါရေတဗ္ဗံ။

၃၀။ အဋ္ဌ၊ ယနေ့။ မေ၊ ငါ၏။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ပန္နရသီ၊ ပန္နရသီ ပဝါရဏာတည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ စာတုဒ္ဒသီ၊ စာတုဒ္ဒသီ ပဝါရဏာတည်း။ ဣတိဝါ၊၎င်း။အဓိဋ္ဌာမိ၊ ဆောက်တည်၏။ ဣတိ၊သို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ကြိမ်။ဝတ္တာ၊၍။ ဧကေန၊ တယောက်တည်းသောရဟန်းသည်။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာ ပြုရာ၏။

[တယောက်တည်းသောရဟန်းသည် စာတုဒ္ဒသီပဝါရဏာ ဖြစ်အံ့၊ အဋ္ဌ မေ ပဝါရဏာ စာတုဒ္ဒသီ အဓိဋ္ဌာမိ-ဟုဆိုပ၍ပဝါရဏာပြုလေ၊ ပန္နရသီပဝါရဏာဖြစ်အံ့၊ အဋ္ဌ မေ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ အဓိဋ္ဌာမိ ဟုဆိုပ၍ပဝါရဏာပြုလေ။]

[တယောက်တည်းသော ရဟန်းသည် ပဝါရဏာပြုရာသော အခြင်းအရာကို ဆရာဆိုပြီ၊ နှစ်ယောက်သောရဟန်းတို့သည်ကား အသို့ပြုရာသနည်းဟု သူမေး ဘွယ်ရှိ၍ ထိုအမေးကိုဖြေခြင်းငှါ။ ။ဒွိသု ပန ထေရေန အဟံ အာဝုသော-အစရှိသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။]

၃၁။ ဒွိသု ပန ထေရေန အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တံ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ ဝဒတု မံ အာယသ္မာ အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိတိ တိက္ခတ္တုံ ပဝါရေတဗ္ဗံ။ ။နဝကေနာပိ တထေဝ ကာတဗ္ဗံ။“အဟံ ဘန္တေ”တိ ဝစနံ ဝိသေသော။

၃၁။ ဒွိသု၊ နှစ်ယောက်ကုန်သောရဟန်းတို့တွင်။ ထေရေန၊ သီတင်းကြီး ဖြစ်သောရဟန်းသည်။[ပဝါရေတဗ္ဗံ၌စပ်။] အဟံ၊ အာဝုသော အာယသ္မန္တံ ပဝါရေမိ။ပ။ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိတိ၊ ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တာ၊ ၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ပဝါရဏာပြုရာ၏။ [ဘိတ်ရာ၏လည်းဟု။]

ပဝါရဏာပြုရာသောပါဠိအနက်ကား။ ။အာဝုသော၊ငါ့ရှင်။အဟံ၊ငါ သည်။ အာယသ္မန္တံ၊ ငါ့ရှင်ကို။ ပဝါရေမိ၊ ဘိတ်၏။ အာယသ္မာ၊ငါ့ရှင်သည်။ မံ၊ ငါ့ကို။ ဒိဋ္ဌေနဝါ၊ အပြစ်ကိုမြင်သဖြင့်၎င်း။ သုတေနဝါ၊ ကြားသဖြင့်၎င်း။ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ယုံမှားရှိသဖြင့်၎င်း။ အနုကမ္ပံ၊ အစဉ်သနားသည်ကို။ ဥပါ

ဒါယ၊ အကြောင်းပြု၍။[အစွဲပြု၍လည်းဟူ။]ဝဒတု၊ဆိုလော။ [ဆိုစေသတည်း လည်းဟူ။] နဝကေနာပိ၊ သီတင်းငယ်သော ရဟန်းသည်လည်း။ တထေဝ၊ထို သီတင်းကြီးဖြစ်သော ရဟန်းအတူလျှင်။ကာတဗ္ဗံ၊ ပြုအပ်၏။ အဟံဘန္တေတိ ဝစနံ၊အဟံဘန္တေဟူသော စကားသည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

[နှစ်ယောက်သောရဟန်းသည် ပြုရာသောအခြင်းအရာကိုခံပြီ၊ သုံးယောက် လေးယောက်သော ရဟန်းတို့ကား အသို့ပြုအပ်သနည်းဟု သူမေးဘွယ်ရှိ၍ ထို အမေးကိုဖြေခြင်းငှါ တီသုဝါ-စသောပါဠိကို မိန့်သတည်း။]

၃၂။ တီသု ဝါ စတူသု ဝါ ပန သုဏန္တု၊ မေ အာယသ္မန္တော အဇ္ဇ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ စာတုဒ္ဒသီတိ ဝါ၊ ယဒါယသ္မန္တာနံ ပတ္တကလ္လံ၊ မယံ အညမညံ ပဝါရေယျာမာတိ ဥတ္တိံ ဌပေတွာ ထေရေန အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္သယ ဝါ၊ ဝဒန္တု မံ အာယသ္မန္တော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမီတိ တိက္ခတ္တုံ ဝတ္တွာ ပဝါရေ-တဗ္ဗံ။ ။နဝကေဟိ ပိ တထေဝ ပဋိပါဋိယာ ပဝါရေတဗ္ဗံ။“အဟံ ဘန္တေ”တိ ဝစနံ ဝိသေသော။

၃၂။ တီသုဝါ၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်ရင်း။ စတူသုဝါ၊ လေးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့သည်ရင်း။[ပဝါရေတဗ္ဗံ ၌ကတ္တားစပ်။] တီသုဝါ၊ သုံးယောက်ကုန်သော ရဟန်းတို့တွင်ရင်း။ စတူသုဝါ၊လေးယောက် ကုန်သောရဟန်းတို့တွင်ရင်း။ [ထေရေနၜစပ်၊ ပန သဒ္ဒါကား ဝိသေသဇော တကနိပါတ်ပုဒ်တည်း။]သုဏန္တု၊ မေ အာယသ္မန္တော။ပ။မယံ အညမညံ ပဝါ ရေယျာမာတိ၊ ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ဥတ္တိံ၊ဥတ်ကို။ ဌပေတွာ၊၍။ [ပဝါရေတဗ္ဗံ၌ ကြိယာဝိသေသနစပ်။] ထေရေန၊ သည်။ အဟံ အာဝုသော အာယသ္မန္တေ ပဝါရေမိ။ ပ။ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမီတိ၊ ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။

အာယသ္မန္တော၊ တို့။ အာယသ္မန္တာ၊တို့သည်။ မေ၊၏။ဝစနံ၊ ကို။သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။ အဇ္ဇ၊ယနေ့။ ပဝါရဏာ၊ ပဝါရဏာသည်။ ပန္နရသီ၊ ပန္နရသီ ပဝါရဏာတည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ စာတုဒ္ဒသီ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ အာယသ္မန္တာနံ၊တို့အား။ပတ္တကလ္လံ၊ လျောက်ပတ်သောအခါရှိသောကံသည်။ ယဒိဘဝေယျ၊ အံ့။ ဧဝံ၊ ဤသို့ဖြစ်သည်။ သတိ၊ရှိသော်။ မယံ၊တို့သည်။ အည မည်ံ၊ အချင်းချင်း။ ပဝါရေယျာမ၊ ဘိဘ်ကုန်အံ့။

[ဤကား-ဥတ်ထားသောပါဋိအနက်တည်း။]

အာဝုသော၊ တို့။ အဟံ၊သည်။ အာယသ္မန္တော၊ တို့ကို။ ပဝါရေမိ၊ ဘိတ်၏။အာယသ္မန္တော၊တို့သည်။ အနုကမ္ပံ၊ သနားခြင်းကို။ ဥပါဒါယ၊ စွဲ၍။ [အကြောင်းပြု၍လည်းဟူ။]ဒိဋ္ဌေနဝါ၊ မြင်သဖြင့်ရင်း။ သုတေနဝါ၊ ကြားသဖြင့်ရင်း။ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ယုံမှားရှိသဖြင့်ရင်း။ ဝဒန္တု၊ ဆိုစေကုန်သတည်း။ [ဆိုကုန်လော့လည်းဟူ။]အဟံ၊သည်။ ပဿန္တော၊ အပြစ်ကိုမြင်မူကား။ ပဋိကရိဿာမိ၊ကုဒ္ဓံ။

[ဤကား–ပဝါရဏာပြုရာသောပါဠိအနက်တည်း၊ တီသုဝါ စတူသုဝါအရာ၌ တီဟိဝါ စတူဟိဝါပါဠိအချို့ရှိ၏၊ မသင့်၊ ပမာဒလေခသာဖြစ်သည်။]

နဝကေဟိပိ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့သည်လည်း။ တထေဝ၊ထိုသီတင်းကြီးအတူလျှင်။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ ပဝါရေတပ္ပံ၊၏။ အဟံ ဘန္တေ တိဝစနံ၊ သည်။ ဝိသေသော၊ ထူး၏။

၃၃။ စတူဟိ အဓိကေသု ပန သုဏာတု မေ အာဝုသော သံဃော၊အဇ္ဇ ပဝါရဏာ ပန္နရသီ စာတုဒ္ဒသီတိ ဝါ၊ ယဒိသံဃသ ပတ္တကလ္လံ၊သံဃော ပဝါရေယျာတိ ဥ္ဇတ္တိ ဌပေတ္မာ ဝုဗှတရေန သံဃံ အာဝုသော ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ဝဒတု မံ သံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ပဿန္တော ပဋိကရိဿာ-မိတိ တိက္ခတ္တုံ ဝတ္မာ ပဝါရေတပ္ပံ။ ။နဝကေဟိ ပိ တထေဝ ပဋိပါဋိယာ သံဃံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ ဒိဋ္ဌေန ဝါ သုတေန ဝါ ပရိသင်္ကာယ ဝါ၊ဝဒတု မံ သံဃော အနုကမ္ပံ ဥပါဒါယ၊ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိတိ တိက္ခတ္တုံ ဝတ္မာ ပဝါရေတပ္ပံ။ ။အတ္ထတံ ဘန္တေ သံဃသ ကထိနံ ဓမ္မိကော ကထိနတ္ထာရော အနုမောဒါမာတိ တိက္ခတ္တုံ အနုမောဒိတဗ္ဗန္တိ။

၃၃။ စတူဟိ၊ လေးယောက်သောရဟန်းတို့ထက်။ အဓိကေသု၊ လွန်ကုန်သောရဟန်းတို့တွင်။ [ဝုဗှတရေနဒ္ဒစပ်၊အဓိကေ-ဟု ပါဠိအချို့ရှိ၏၊ မသင့်၊ အဓိကေသု-ဟု ရှိသောပါဠိသာလျှင်သင့်သတည်း။] သုဏာတု မေ အာဝုသော သံဃော။ပ။ ပတ္တကလ္လံ သံဃော ပဝါရေယျာတိ၊ ၍။ ဥ္ဇတ္တိ ကို။ ဌပေတ္မာ၊ ၍။ ဝုဗှတရေန၊ သီတင်းကြီးဖြစ်သော ရဟန်းသည်။ [ပဝါရေတပ္ပံ၌ စပ်။] သံဃံ အာဝုသော ပဝါရေမိ။ပ။ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိတိ၊ ၍။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္မာ၊ ၍။ ပဝါရေတပ္ပံ၊ ၏။

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ မေ၊ ၏။ ဝစနံ၊ကို။ သုဏာတု၊ နာစေသတည်း။အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ ပဝါရဏာ၊ သည်။ ပန္နရသီ၊ ပန္နရ

ရသီပဝါရဏာတည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ စာတုဒ္ဒသီ၊ တည်း။ ဣတိဝါ၊ ၎င်း။ သံဃသ၊ အား။ ပတ္တကလ္လံ၊ သည်။ ယဒိဘဝေယျ၊ အုံ့။ ဧဝံ၊ သည်။ သတိ၊ သော်။ သံဃော၊ သည်။ ပဝါရေယျ၊ ပဝါရဏာပြုရာ၏။

[ဤကား-ဥတ်ထားသောပါဠိ အနက်တည်း။]

အာဝုသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ အဟံ၊ သည်။ ပဝါရေမိ၊ ၏။ သံဃော၊သည်။ မံ၊ ကို။ အနုကမ္မံ၊ ကို။ ဥပါဒါယ၊၍။ ဒိဋ္ဌေနဝါ၊ ၎င်း။ သုတေနဝါ၊ ၎င်း။ ပရိသင်္ကာယဝါ၊ ၎င်း။ ဝဒတု၊ ဆိုစေသတည်း။ [ဆိုလေ့လည်းဟူ။] အဟံ၊ ငါသည်။ ပဿန္တော၊ ကား။ ပဋိကရိဿာမိ၊ အုံ့။

[ဤကား-ပဝါရဏာပြုရာသော ပါဠိအနက်တည်း။]

နဝကေဟိပိ၊ သီတင်းငယ်ရဟန်းတို့သည်လည်း။တထေဝ၊ ထိုသီတင်းကြီးရဟန်းအတူလျှင်။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်း။ သံဃံ ဘန္တေ ပဝါရေမိ။ပ။ ပဿန္တော ပဋိကရိဿာမိတိ၏။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ပဝါရေတဗ္ဗံ၊ ၏။ [ပါဠိအနက်ရှေးနည်းတူပြီ။]

[ဤသံဃပဝါရဏာ၌ ဝဒန္တု၊ မံ အာယသ္မန္တော-ဟု မူလ သင်္ကာစာကိုယ်၌ ပါ၌ရှိ၏၊သံဃံ အာဝုသော ပဝါရေမိ-ဟူသောပါ၌နှင့်အညီ ဝဒတု မံ သံဃော-ဟု ရှိသောပါ၌သည်သင့်မြတ်၏၊ ဤတွင်၍သာ ဋီကာ၌ အဘွင့်ရှိသည်၊ အတ္ထတံ ဘန္တေ-အစရှိသောပါ၌တို့၏အဘွင့်ကား မရှိ၊ ထို့ကြောင့် ဋီကာအလိုကား-ဤတွင်၍သာ မူလသင်္ကာကျမ်း၏ ပြည့်စုံခြင်းသည် ဖြစ်သင့်သည်၊ယခုမူလသင်္ကာစာ ကိုယ်၌ကား-အတ္ထတံ ဘန္တေ သံဃသ ကထိနံ-အစရှိသော ပါ၌တို့သည်လည်းရှိကြကုန်သည်၊ထိုသို့ရှိတိုင်း အနက် ယောဇနာခြင်းကို ဤသို့ပြုအပ်၏။]

ဘန္တေ၊ အရှင်ဘုရားတို့။ သံဃသ၊ သံဃာသည်။ ကထိနံ၊ ကထိန်ကို။ အတ္ထတံ၊ ခင်းအပ်ပြီ။ ကထိနတ္ထာရော၊ ကထိန်ခင်းခြင်းသည်။ ဓမ္မိကော၊ တရားတော်အားလျော်၏။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ အနုမောဒါမ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်၏။ [အနုမောဒနာပြုကုန်၏လည်းဟူ။] ဣတိ၊ သို့။ တိက္ခတ္တုံ၊ ကြိမ်။ ဝတ္တွာ၊ ၍။ ကထိနံ၊ ကို။ အနုမောဒိတဗ္ဗံ၊ အနုမောဒနာပြုအပ်၏။

ဧဝံ-ဣမိနာ ဝုစ္စမာနနယေန၊ ဤသို့ ဆိုလတ္တံ့သောနည်းဖြင့်။ နိဿယော ပိ၊ နိဿယည်းကိုလည်း။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ကေသံ၊ ပခုံးတဘက်၌။ ဥတ္တရာသင်္ဃံ၊ ကိုယ်ဝတ်တင်သည်ကို။ ကတ္တွာ၊ ပြု၍။ အဉ္ဇလိံ၊ လက်အုပ်ကို။ ကတ္တွာ၊ ၍။ ဥက္ကုဋိကံ၊ ဆောင့်ကြောင့်။ နိသီဒိတ္တွာ၊ ထိုင်၍။ ယာဝတတိယံ၊

သုံးကြိမ်မြောက်အောင်။ အာစရိယော မေ ဘန္တေ ဟောဟိ အာယသ္မ တော နိဿာယ ဝစ္ဆာမိတိ၊ ၍။ ဝတ္တာ၊ ၍။ နိဿယော၊ နိဿယည်းကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ဘန္တေ၊ ရား။ တုံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ မေ၊ ၏။ အာစ ရိယော၊ သည်။ ဟောဟိ၊ ဖြစ်လော့။ အဟံ၊ သည်။ အာယသ္မတော၊ အရှင် ဘုရားကို။ နိဿာယ၊ မှီ၍။ ဝစ္ဆာမိ၊ နေ၏။ နိဿယံ၊ နိဿယည်းကို။ ဒေန္တေ နာပိ၊ ပေးသော ဆရာသည်လည်း။ လဇ္ဇီနောယေဝ၊ လဇ္ဇီရဟန်းအား သာလျှင်။ ဒါတဗ္ဗံ၊ ပေးရာ၏။

ဟိ-တဒေဝ သစ္စံ၊ ထိုစကားသည်သင့်၏။ နု ဘိက္ခဝေ အလဇ္ဇိနံ နိဿယော ဒါတဗ္ဗော၊ ယော ဒေဒေယျ အာပတ္တိဒုက္ကဋသာတိ ဣဒံ ဝစနံ၊ ကို။ ဘဂ ဝတာ၊ သည်။ ဝုတ္တံ၊ ပြီ။ ။ဘိက္ခဝေ၊ တို့။အလဇ္ဇိနံ၊အလဇ္ဇိရဟန်းတို့အား။ နိဿယော၊ နိဿယည်းကို။ နဒါတဗ္ဗော၊ မပေးအပ်။ ယောဘိက္ခု၊ သည်။ ဒေဒေယျ၊ အံ့။ တဿဘိက္ခုနော၊ အား။ ဒုက္ကဋသ၊ ဒုက္ကဋ်သို့။ အာပတ္တိ-အာပဇ္ဇနံ၊ သည်။ ဟောတိ၊ ၏။

ဒေသနာသုဒ္ဓိနာမ၊ ဒေသနာသုဒ္ဓိမည်သည်ကား။ ပါတိမောက္ခ သံဝရ သီလံ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလတည်း။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည် သင့်၏။|တုံ၊ထိုပါတိမောက္ခသံဝရသီလကို။ ဒေသနာယ၊ဒေသနာဖြင့်။သုဗျန-တော၊စင်ခြင်းကြောင့်။ ဒေသနာသုဒ္ဓိတိ၊ဒေသနာသုဒ္ဓိဟု၍။ဝုစ္စတိ၊ဆိုအပ်၏။

သံဝရသုဒ္ဓိနာမ၊ သံဝရသုဒ္ဓိမည်သည်ကား။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလံ၊ ဣန္ဒြိယ သံဝရသီလတည်း။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ တုံ၊ ထိုဣန္ဒြိယသံဝရသီလကို။ ပုန၊ တဘန်။ ဧဝံ၊ သို့။ နကရိဿာမိ၊ မပြုအံ့။ ဣတိ၊ သို့။ မနသိ၊ နှလုံး၌။ နိဓာယ၊ ထားသဖြင့်။ သုဗျနတော၊ ကြောင့်။ သံဝရသုဒ္ဓိတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ၏။

ပရိယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိနာမ၊ ကား။ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိသီလံ၊ အာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ သီလတည်း။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ထိုစကားသည်မှန်၏။ တုံ၊ ထိုအာဇီဝပါရိသုဒ္ဓိ သီလကို။ ပရိယေသနာယ၊ ၏။ သုဒ္ဓတ္တာ၊ စင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပရိ ယေဋ္ဌိသုဒ္ဓိတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

ပစ္စဝေက္ခဏာသုဒ္ဓိနာမ၊ကား။ ပစ္စယပရိဘောဂသန္နိဿိတသီလံ၊ပစ္စယသန္နိ ဿိတသီလတည်း။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ၏။ တုံ၊ ကို။ ပဋိသင်္ခါ ယောနိသော စီဝရံ ပဋိသေဝါမိတိ အာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ နယေန၊ ဖြင့်။ ဝုတ္တေန၊ သော။

ပစ္စဝေက္ခနေန၊ ဆင်ခြင်သဖြင့်။ သုဒ္ဓနတော၊ ကြောင့်။ ပစ္စဝေက္ခနာသုဒ္ဓိတိ၊ ၍။ ဝုစ္စတိ၊၏။

ဝတ္ဘာဒိကဏ္ဍ နိဒ္ဒေသ ပြီး၏။

သက္ကရာဇ် ၁၀၇၆-ခုနှစ် ရတနာပုရအာဝဇ္ဇိတွင် နန်းတက်သော သိရိပဝရ မဟာဓမ္မရာဇာမိရာဇာ တံဆိပ်နာမံခံသော လေးကျွန်းမာရ်အောင်,ဇေယျ မာရ်အောင်, မဟာမင်္ဂလာမာရ်အောင်, လောကမာရ်အောင် စေတိ ဒါယကာ မှန်နန်းဆင်ဖြူရှင် တနင်္ဂနွေမင်းလက်ထက် ပုခန်းကြီးမြို့စီရင်စု နေ ရင်းရွာဇာတိ မဏိရတနာပုံတိုက်နေ အရိယာလက်ဝရမထေရ် စီရင်သည့်

မူလသိက္ခာနိဿယ ဤတွင်ပြီး၏။

ဟံသာဝတီစာအုပ်တိုက်
၃၅၂ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း ရန်ကုန်မြို့
(ဖုန်း- ၁၀၁၀၅)